

Junii 24. 1675.

In Concilio *Regiæ Societatis* LONDINI ad Scientiam
Naturalem promovendam institutæ :

TRactatus, cui Titulus, *Francisci Willughbeii de
Middleton Armigeri, è Regiæ Societate, ORNI-
THOLOGIA*, imprimatur à *Johanne Martin*, dictæ
Societatis Typographo.

Brouncker P. R. S.

FRANCISCI WILLUGHBEII

De Middleton in agro Warwicensi, Armigeri,

E REGIA SOCIETATE,

ORNITHOLOGIÆ
LIBRI TRES:

In quibus

Aves omnes hæctenus cognitæ in methodum naturis suis
convenientem redactæ accuratè describuntur,

Descriptiones Iconibus elegantissimis & vivarum Avium
simillimis, Æri incisus illustrantur.

Totum opus recognovit, digessit, supplevit

JOANNES RAIUS.

Sumptus in Chalcographos fecit

Illustrat. D. EMMA WILLUGHBY, Vidua.

LONDINI,

Impensis *Joannis Martyn*, Regiæ Societatis Typographi, ad insignæ Campanæ
in Cæmeterio D. Pauli. MDCLXXVI.

PRÆFATIO.

I queras, Amice Lector, quis hujus Ornithologiæ auctor fuerit, curvæ eam post tot dudum vulgatos ejusdem argumenti libros ediderimus, responsum paucis accipe. Auctoris nomen & patriam pagina liminaris præfert. Erat is ex antiqua & illustri stirpe, ab avita sede Willughby, vico in agro Nottinghamiæ non incelebri, denominata, ut solent apud nos nobilium familiæ, oriundus; in re ampla, excimius quoque corporis animique dotibus instructus: meritis tamen suis quam majorum titulis & insignibus, aliisve naturæ fortunæque numeribus clarior. Nam primò, ingenium, quod ei præstans natura contulit, usu & exercitatione excoluit admodum & perpolivit; ab ineunte ætate bonarum literarum studiis deditus, adeoque temporis parvus, ut nè minimam ejus particulam vacuum elabi sine-ret. Quo factum est, ut in omni ferè Doctrinæ genere viros progressus fecerit. Nam ut humaniores literas, quibus non mediocriter excultus est, taceam, Mathematicis disciplinis non leviter tinctus, sed penitus imbutus est; nec eas à limine tantum saluavit, verum mira mentis acie in recessus earum intimos & vulgaribus ingeniis inaccessos penetravit, omneque (ut ita dicam) earum sinus & latebras excussit. Erat insuper totius Philosophiæ naturalis, atque etiam Medicinæ peritissimus. Nec ingenio solum & eruditione excelluit, sed etiam, quod præcipuam laudem meretur, omni virtutum genere ornatus est. Nam, ut inde initium sumam, adeò ab omni fastu & superbia alienus erat, adeoque humiliter & modestè de se sensit, ut neminem, nè infimè quidem sortis noverim, qui ei hac in parte conferri nequam præferri posset. Neminem utique ob paupertatem contempsit, omnibus honorem exhibuit, tenuissimum quemque alloquio dignatus est: Nihil sibi arrogavit; nec se aliis prætulit. Secundò adeò obstinatè sobrius ut nec gule illecebris, nec conviviarum invitamentis & sollicitationibus unquam induci potuit, ut in cibo potuque sumendo modum excederet. Deinde adeò castus erat & ab omni labe purus; ut dissoluti seculi moribus insigne pudicitie exemplum opposuerit. Justitiam insuper & æquitatem in commerciis inque omni vita adeò scrupulosè coluit & exercuit, ut longè mallet damnum aut injuriam ipse pati quam alteri inferre. In dictis verax, ut promissis semper staret, nec fidem datam unquam falleret, ut in rebus maximi momenti ei etiam injurato tuto fidere posses. In amicitia constans, tam in rebus adversis quam in prosperis; nec eos, ut solet amicorum vulgus, unquam destituit quos fortuna præsit. Denique adeò diffuse charitatis & benevolentie, ut bonos omnes, quamvis opinionibus in rebus minoris momenti inter se disiderent, aut ab ipso etiam diversum sentirent, deligeret & amplecteretur. His adde patientiam singularem, qua se Divinæ voluntati subjecit, & vel mori paratum, si Deo Opt. Max. ita visum foret, professus est; tandemque, quod caput est, pietatem erga Deum excimiam, quem animatus dilexit, & devotè coluit, non tam officii & obsequio externo, quam internæ animi reverentiâ, sanctis moribus & bonis operibus; cui pro beneficiis acceptis maximas ubique gratias egit; cujus denique honoris studiosissimus fuit, ut quicquid in opprobrium Divini numinis cederet, ejusdem gloriam obscuraret, summo opere exhorresceret & detestaretur. Hæc, quamvis ad præsentis operis argumentum minimè pertineant, breviter præfanda duxi, tum ut clarissimi & optimi mibi que amicissimi viri virtutes orbi innotescerent, istque meritis redderetur honor, tum ut alios gentis nostræ juvenes generosos proposito tam illustri ex ipsorum grege exemplo ad pietatem, virtutem & bonarum literarum studia provocarem.

(a)

Pergo.

Pergo jam de studiis ejus dicere, de quæ occasione hujus operis aggrediendi. Cum Historiam Animalium à nostratibus ferè neglectam & incultam cerneret; (nemo nunciam (quod sciam) Anglus post Turnerum & Mouffetum, quicquam in ea laude dignum præstitit) ei illustrande sedulo incubuit, omnia quotquot nascisci potuit animalia, vel in Anglia, vel in transmarinis, quas hujus præcipuè rei gratia obivit, Europæ regionibus, accuratè describens. Ego certè neminem novi, qui animalium naturas & differentias diligentius exquisiverit, qui plures species viderit, qui in singularum partibus tum externis tum internis indagandis & observandis curiosior fuerit. Cum enim aliorum descriptiones ob brevitatem suam, vel quòd notas tantum generales continerent, obscuritate laborare animadverteret, plurimisque erroribus, & non necessaria specierum multiplicationi ansam præbere; cum breves & obscuræ descriptiones quæ ejusdem animalis apud diversos autores occurrunt pro diversorum descriptionibus à Lectoribus plerumque accipiuntur; in eo præcipuè laboravit, ut notas specierum omnium characteristicas investigaret. Sin verò in aliqua specie nihil singulare occurreret, quo ab aliis posset distingui, partes omnes accuratè descripsit, ut saltem collectio multorum accidentium, quæ simul omnia in alio quocunque animali non possent reperiri, pro characteristica esset; nè lectoris animus descriptionis ambiguitate fluctuaret, aut erroris periculum incurreret. Cumque ob fastidium legentium verbosa & proluxa descriptio rem potius obscurare quam illustrare videatur, ut hujusmodi Lectoribus consuleret, extra descriptiones notas quasdam breves non raro addit, quibus animalia descripta, ab aliis omnibus similibus & congeneribus distinguantur, cum quibus aliis fortasse consuiodi possent. Ceterum (ut verum fateamur) in coloribus penarum singularum describendis nimis aliquoties nobis esse videtur, partim quòd in minutioribus hujus naturæ plerumque ludat, nec in omnibus individuis eisdem exactè ductus observet; partim quòd hujusmodi descriptiones intellectu difficiles sunt, & lectoribus idcirco tedium incutere solent: nihil tamen vel omittere vel mutare ausi fuimus. Cum jam potissimam Europæ partem (ut diximus) lustraverat, nec multe superessent species ab aliis descriptæ quæ diligentiam ejus effugerant, ut Historiam Animalium quantum in ipso fuit, perficeret, omnibusque tandem suis numeris absolutam ederet, in Novum etiam Orbem profectorem meditabatur. Verum antequam eam suscipere, Pleuritide eique succedente, febre quam vocant Catarrhali correptus, post 27 à quo decubuit diem, cum annum ætatis 37 nondum impleverat, immenso suorum bonorumque omnium qui eum nuperunt dolore & desiderio, nec minore Resp. literariæ jacturæ extimatus est. Plerique amici & familiares continuis & nunquam ferè intermissis studiis & laboribus vires eum & valetudinem suam labefactasse, nescio an rectè, crediderunt. Reliqui moriens Avium, Quadrupedum, Piscium, Insectorum, historias & descriptiones plurimas, in methodum sanè reductas, paucissimas tamen ut destinaverat plenas & perfectas. Quocirca cum ex eo jam moribundo quererem, placeretne ut ederentur, non tanti esse, aut se non id cupere, aut ejusmodi aliquid respondit, nam verba non bene memini, quamvis de insectis nonnulla & nova & scitu non injucunda eis inesse fateretur. Ego autem, quoniam opus hoc ad gloriam Divinam illustrandam conducere arbitratus sum, dum potentiam Dei simul & sapientiam in tot animalium speciebus condendis sese explicantem omnibus agnosendam, celebrandam, admirandam proponit; partim ad eos juvandos, qui huc nec mutili, nec injucundo Historiæ naturalis Animalium studio se addicunt, partim denique ut fiant exteri nec hanc Philopoeie partem à nostratibus prius negligi, & intactam relinqui, omnino evulgandam censui, & Ornithologiam primò aggressus sum.

Quod ad scopum nostrum attinet & rationem operis, scias velim, nec Autori ipsi, nec mihi in animo fuisse Pandectas Avium componere, in quibus quæcunque ab aliis prodita

prodita sunt, sive vera, sive dubia, sive etiam falsa complecteremur, cum id jam pridem à Gesnero & Aldrovando abundè præstitum sit, neque verò diffusa eorum volumina in Epitomen contrahere, nè libri ipsi lectu sanè dignissimi & studioforum manibus excuterentur; sed Historiam Avium, (quæ ut modò diximus, aliqua obscuritate & confusione laborat) pro modulo nostro illustrare. Quod ut prestare possemus, ex ipsarum Avium ob oculos positarum intuitu descriptiones nostras concinnavimus, non (ut quidam ante nos fecerunt) ex aliorum Commentariis omnia transcripsimus. Nec supervacua fuit, ut opinor, hæc nostra diligentia. Quamvis enim Gesnerus & Aldrovandus viri longè doctissimi, & de Repub. literaria optime meriti quæ suis ipsi oculis usurpârunt plerumque accuratè describant, ut facile sit cuivis attentè legenti avem descriptam agnoscere; descriptiones tamen ab aliis communicatæ non sunt omnes ejusdem committas, sed plurimæ, ut ab hominibus in Animalibus describendis minus versatis compositis, breves adè & generales, ut vel plures uni, vel una pluribus speciebus accommodari posset. Hinc eadem avis bis tervè aliquoties repetitur (ut putamus) sub diversis titulis: plurimæque descriptiones inseruntur, quæ an diversarum Avium sint necne ex notis adscriptis investigare & definire impossibile est; cum eæ, utpote generales, non dico uni aut alteri speciei, sed omnibus fortasse ejusdem generis conveniant. Nec alia ratio superesse videtur investigandi quæ aves nonnibus illis & descriptionibus significantur, quam loca ipsa adire unde transmissa sunt.

Næ quid autem in hac Ornithologia desideretur, quas nobis aves videre non contigit, earum descriptiones & historias à Gesnero, Aldrovando, Marggravio, ^{* Qui tamen} Pilone, Clusio, ^{omniæ suæ ex} Nierembergio, Bontio aliisque mutuo sumptas addecimus, ^{aliis transcrip-} ^{si præcipuè ex} inque suis singulis locis secundum methodum nostram disposuimus. Quamvis enim Avium undique conquirendis sedulo incubuimus, nec ullis laboribus aut sumptibus peper- ^{Historia Avi-} ^{um Noræ Hi-} ^{spaniæ Fran-} ^{ciciæ Hernan-} ^{dez Romæ im-} ^{prie Anno} ^{1651.} tamen Europæas omnes nedum exoticas ab aliis descriptas nascisci potuimus.

1651. in magno volumine, cui titulus *Itæram Medicearum Novæ Historiæ Testaturus*. In qua aliarum etiam plurimarum Avium descriptiones habentur, verum pleræque adè breves & generales, ut difficultillimum sit aves ex illis cognoscere, quocirca eas in Ornithologia nostra omisimus.

Cum verò species omnes accuratè describere, distinguere & ad suas singulas classes seu genera reducere ad omnem obscuritatem & confusionem tollendam, scopus sit in quem præcipuè collineavimus, omisiss plerumque Homonymis & Synonymis, Moralibus, Mysticis, Apologis, Præfatis, aliisque quæ ad Theologiam, Ethicam, Grammaticam, humaniorisque literas pertinent, ea duntaxat proponere & persequi decrevimus, quæ Historiæ naturalis propria sunt: nec tamen omnia hujus generis quæ uspiam occurrunt absque ullo delectu corrasimus & congestimus, sed quæ vel ipsi comperta habemus, vel idoneis aut Autoribus prodita, aut testibus confirmata, verisimillima judicamus. Cumque rectum sit index sui & obli- qui, omisisse contenti quæ nobis non probantur iis resutandis immorari non necessarium duximus. De Nomenclaturæ non multum laboravimus, cum de iis satis jamdudum nobis disceptatum videtur; verum Gesnerum & Aldrovandum plerumque secuti sumus, nec nomina usu jam ferè recepta movere aut mutare volumus. Quid enim attinet de obscuris & controversis, quæ vel non omnino, vel difficulter admodum definiri queant, æternum litigare? Quin si immenso labore inveniri posset, quo quæque species nomine Peteribus diceretur, non id operæ pretium fore putamus. De oratione quoque & stylo non admodum solliciti fuimus, majorem utique curam adhibentes ut sententia perspicua esset, quam aut sermo purus, aut voces Latine. Quin verba D. Willughby sepius retinui cum ob ambiguitatem non satis certus fueram quomodo intelligi deberent, quæ alias mutata maluissem.

Ceterum monendus est Lector nos nomine digiti intelligere duodecimam partem pedis Anglicani, qui à Romano vetere non multum differt; nomine unciae decimam sextam partem libræ Anglicanæ, Aver du poids d'âne; interdum etiam pollicis & unciae voces pro digito usurpare. Præterea pedum nomine, idoneos autores secuti, & crura & femora complectimur, adeoque pro integris artubus seu membris accipimus. Quintiam vocibus proni & supini contraria planè significatione utimur ei quâ à recentioribus Latine scribentibus vulgò usurpatur: per lupinam enim partem corporis eam intelligimus, quæ in situ corporis naturali, cum scilicet animal stat aut incedit, superior est & cælum spectat, per pronam eam quæ in eodem situ inferior est, seu terram respicit. Non me latet Græcam vocem *πρῶν*, à quo pronus Latina deducta videtur, tum ab aliis autoribus, tum ab ipso etiam Aristotele pro parte superiore accipi; verum Latina supinus cui opponitur pronus, cum à præpositione lupet vel lupra formetur, omnino superiore significet necesse est. Hinc pars quæ in situ corporis naturalis prona est, cum invertitur & sursum spectat supina dicitur, minime tamen dum in situ suo naturali manet. Nemo enim dixerit, homini cum in faciem procumbit ventrem supinum esse. Pronus autem à præpositione pro derivatur, & anticam seu anteriorem partem significare videtur, nam prorsum est antrosum, & pro in compositione ex adverso opponitur præpositioni re. Dicit fortasse quispiam, nec ego multum repugno, utramque vocem tam prona quam supina de adversa seu antica parte semper sumi, nunquam de averfa seu postica; ita ut eadem sci. antica, pars cum terram spectat prona dicatur, cum cælum supina. Quod ut verum sit, si tamen adhuc liceat inopiâ nominum idoneorum, eorum vocabulorum alterum parti superiori in situ naturali, alterum inferiori tribuere, omnino rectius nos facimus, qui posticam partem quæ semper cælum respicit supinæ nominè significamus, anticam quæ terram spectat pronæ, quam qui vice versa. Denique articulorum nomine, cum dicimus pedes ad articulos ulque plumosi aut rudi sunt, genua vulgò sed falsò credita intelligimus. Genua inquam falsò credita, nam articulationes hæc, cum tertie sint ordine à coxis, hoc est secundum & tertium crurum internodium copulant, tum in Avibus tum etiam in Quadrupedibus, malleolorum in humano corpore nodis respondent, non genuum. Jam ut opus hoc iconibus tum elegantissimis, tum vivarum avium simillimis illustraremus, plurimas coloribus depictas imagines conquisivimus: & primò Avium omnium Rhenum fluvium frequentantium figuras præstantissimi artificis manu eleganter & accuratè delineatas, & in unum volumen compactas, à Leonardo Balner Aucupe & piscatore Argentinensi, qui aves ipsas occiderat, depingi fecerat & patriâ linguâ descriperat, redemimus. Deinde Norimbergæ aliud fortè oblatum satis spissum volumen avium suis coloribus depictarum comparavimus. Præterea aves non paucas, quarum icones nondum editæ sunt, partim in transmarinis regionibus, partim in Ornithothrophio Regio & alibi circa Londinum visas, ad vivum delineari fecimus. Tandem celeberrimus Vir D. Thomas Brown, eques auratus & medicinæ Professor Norwicensis, avium aliquot rariorum picturas sanè elegantes, additis etiam notis & descriptionibus nonnullis, pro suo Historiæ naturalis promovendæ studio liberaliter nobis communicavit. Partim ex his, partim ex jam impressis Aldrovandi & Olinæ iconibus optimas & probatissimas iudicio nostro electas Chalcographis imitandas & exprimendas proposuimus, adhibitis insuper sine delectu Marggravianis omnibus duabus tantum tribusve exceptis, additis quæ nonnullis quæ deesse videbantur è Clarissimi Car. Clusii exoticis, Pisone & Bontio; sumptus subministrante illustrissimâ Dominâ Emma Willughby defunctæ viduâ. Sculptores autem quamvis optimi artifices fuerint, suasque partes satis strenuè & diligenter egerint, non tamen in omnibus nobis satisfecerunt. Cum enim nos longissime Londino abessemus, omnidque literis transgenda essent, nec nos inter-

dum

dum scribendi tædio singula quæ in iconibus emendanda erant satis accuratè descripsimus, nec illi in omnibus mentem nostram affectu sunt. Nihilominus omnium quæ hætenus in æs incisa & editæ sunt iconum quas modò damus longè optimas & verissimas, hoc est vivarum avium simillimas, esse offerere non dubitamus. Verum ut sumptibus caveremus nè non necessarij fierent in iconibus suspendis hæc compendia quævisimus 1. Eiusdem speciei avis, cum plures icones vel in eodem autore, vel in diversis occurrerent, unam duntaxat, quam cæteris meliorem putavimus exhibuimus. 2. Unius tantum sexûs, masculi sc. figurâ plerumque contenti sumus. 3. Icones dubias, de quibus nobis satisfactum non est, an verarum avium sint necne, omisimus; eas etiam quæ nihil singulare habent quo certò sciri possit quarum avium sint. 4. Earum quæ vel sola magnitudine differunt, vel quarum differentia (si qua præterea sit in coloribus aliisve accidentibus) effigie sculpta exprimi nequit, unica nobis sufficit icon, ut v. g. Arcuatæ majoris & minoris, Gallinaginis minoris & minimæ, & similibus. Nonnullarum tamen avium figuras, in quibus sculptores à scopo nimium aberrare nobis visi sunt, iteratò exsculpi fecimus. Hinc Perdices russæ, Columbæ domesticæ majoris, Hirundinis domesticæ & apodis, Merulæ vulgaris, Accipitris Palumbarii, Cornicis cineræ, Galbulæ, Morinellæ icones duæ: Manucodiæ autem alterius Nierembergii, Alkæ Wormii, Tadorne Bellonii icones pro incuriam aut errore binæ postæ sunt. Merulæ saxatilis, Ardeæ stellaris, Oedicephali icones, quamvis quæ primitus sculptæ sunt satis probe fuerint, accuratissimas tamen postea nacti, denudò excudi fecimus. In Tabula 55. Figura primæ & secundæ tituli transpositi sunt.

Ceterum totum opus in tres libros distribuimus. Primus est de Avibus in genere; secundus de Avibus terrestribus; tertius de aquaticis. Librum secundum in duas partes divisimus, quarum prior agit de avibus *Tam. parvæ* h. e. rostro & unguibus adanci: Secunda de avibus rostro & unguibus rectioribus. Liber tertius tripartitus est. Prima pars eas aves complectitur quæ circa aquas versantur iis tamen non innatant. Secunda aquis innatantes vel piscipides vel longicruras, quæ mediæ cuiusdam naturæ sunt, & de utroque genere participant aquis innatantium & circa aquas versantium. Tertia Palmipedes aquis innatantes cruribus brevioribus. Aves fabulosas Gryphes, Harpyias, Phænices, Ruk, & ejus generis alias; & suspectas plerasque ut Aquilas heteropodei, aves Scythicas, &c. omisimus. Superest ut eorum grata mentio in hoc opere fiat, qui in eo perficiendo edendove adjumento nobis fuere. Hi autem præcipuè fuere D. Thomas Brown, cujus superius meminimus. D. Franciscus Jessop de Broomhall propè Sheffeldiam in agro Eboracensi Armiger. D. Philippus Skippon de Wrentham in Suffolcia Armiger. D. Rad. Johnson de Brignall propè fluvium Tefam, & Pontem Greta in Comitatus Eboracensis limite Boreali, tum totius Zoologiæ tum præcipuè Ornithologiæ peritissimus. Qui præter avium aliquot à se observatarum descriptiones, & nonnullas etiam icones, suam insuper volucrum omnium methodum nobis communicavit, ab ea quâ in hoc opere usi sumus nonnihil diversam, non minus tamen fortasse commodam, nec ab ipsis rerum naturis longius recedentem. Atque hæc sunt, Amice Lector, quæ in antecessum dicenda habui.

Vale.

Errata Typographica.

Pag. 9 lin. 38. lege ovarium. 16. 1. Eider. lin. 42. & 45. *Γαμψορυγς*. 18. 1. Post Aldrov. inferre *the Hobby*. 12. 36. COLDFINCH. 32. 23. *post* rapacem inferre *adg.* 33. 32. Giulia. lin. 60. biberet. 39. 26. contendere. lin. 40. angustior. 52. 4. flava. lin. 41. Aucupi. 54. 5. longus. 56. 34. viride. lin. 41. inferuntur. 59. 31. Gilolo. 60. 30. *post* longitudinem inferre prædita.

62. 3. equina. 67. 55. extimum; l. 57. 18. p. 68. 13. descendendo. 72. 18. nidis. 80. 46. tameti. 96. 38. *post* Phittacorum inferre &c. 99. 7. Sturni. 101. 4. insident. 107. 36. resciflum. 109. 23. partubus. 110. 41. ejulmodi. 53. cincinnata. 114. 41. mitis. 115. 36. *Mitaporanga*. 121. 9. distingui. 124. 16. qui. 127. 24. &c. 132. 21. anni. 140. 19. annum. 150. 20. infideat. 151. 27. hic. 35. *post* eguit inferre ut. 155. 22. ovis. 166. 25. unus. 170. 34. quâ. 172. 14. cibi. 35. decima sexta. 184. lin. penult. *post* magno inferre atrore. 190. 40. Panici. 43. reddit. 202. 5. canum. 203. 3. variegatus. 223. 46. quia. 241. ductus. 7. productos. 40. *vocet ita disponantur* corpora plana seu depressa. Palmipedum nomine aves &c. 256. 14. *Hec verba* Adeo ut cum Plato irrisus delectantur. 263. 18. dicti. 264. 44. speciei. 279. 49. nigri. 281. 26. *Ister* quatuor & & interponatur extimas. 286. 9. inedia. 13. curanda. 134. fiant. 136. definant.

Errata leviora in literis & punctatione, quæ & cuius facile conspicua sunt, nec moram aliquam inter legendum allatura, Lectori candido emendanda permittimus. Huiusmodi sunt literarum a & e, a & o, a & n, e & i permutatio, ejusdemque literæ reduplicatio, quæ non raro occurrunt.

Παραρτήματα quedam in Ornithologia emendanda.

A Rarauna Brasiliens. Marggrav. pag. 73. descriptiones attentè & diligenter conferenti, eadem avis esse videtur Phittaco maximo cyanocroceo Aldrovandi; ideoque illi subjungatur.

Pag. 90. Pica caudata Indica D. Charleton desumpta est ex Aldrovando; ego per inadvertentiam nihil alibi de ea scriptum extare posui.

Pag. 134. Picuipinimam Marggravii cum Turture Indico seu Cocotzin Nierembergii eandem judico, ut lectori utriusque descriptiones conferenti (puto) patebit.

Pag. 121. Perdix Græca Bellonii seu ruffa major eadem quoque videtur Perdici ruffæ Aldrovandi.

Pag. 128. lin. 43. *Magnitudo eadem* deleatur. Est enim illius ferè sècquis altera.

Pag. 213. Platea Mexicana Nieremberg. eadem esse videtur Plateæ Brasiliens. Marggravii, quæ ut species distincta tertio in loco ponitur. Periodus autem ista *Avenæ hanc D. G. Charleton, &c.* deleatur.

Pag. 276. Anser Chilensis seu caput nocturnum D. Charleton, non alia est avis quam commuta seu Yohualcuachili Nierembergii lib. 10. cap. 16. seu potius Francisci Hernandez; quam Jacanæ quartæ Marggravii eandem putamus, quæque Anseris species non est; ideoque sex priores hujus paginæ lineæ deleantur.

Annotationes ad Appendicem.

DEscriptiones avium in hac Appendice traditarum è Joannis Eusebii Nierembergii Historiæ Naturæ libro decimo, ut initio diximus, desumptæ sunt. Postea tamen animadvertimus pleraque omnes excerptas è tractatu de Historia Avium Novæ Hispaniæ Francisci Hernandez, cum aliis ejusdem auctoris & aliorum Romæ edito, in magno volumine cui titulus, *Nova plantarum, Animalium & Mineralium Mexicanorum Historia*, &c. In quo tractatu aliarum etiam avium plurimarum descriptiones continentur, pleraque tamen adeo breves & obscuræ, ut aves nihilominus pro non descriptionibus haberi possint, ideoque à nobis in hoc opere omisse sunt. Caterum collatis descriptionibus prout in Nierembergii libro impressæ sunt cum eisdem prout habentur in codice Hernandez Romæ edito. Errata nonnulla animadvertimus, quæ aliàs non ita facile fuisset detegere, hoc tamen facilius, quàm quomodo emendanda essent divinare. Sunt autem sequentia.

Pag. 298. lin. 9. pro dextrum lege extremum. lin. 12. pro verò lege vere. lin. 40. pro invenerit lege invenit. pag. 299. lin. 9. pro Yztactzon lege Yztactzon. pag. 300. lin. 9. pro medio, cum lege mediocrem. lin. 20. pro dissimile lege dissimilis. lin. 37. post corporis inferre à. lin. 46. pro quant lege aquans. pag. 301. lin. 9. post fulvis inferre sequentia lineis tamen nigris intercurtantibus, circa residuum vero & caudam fulvis. lin. 12. pro sunt lege sunt. lin. 18. pro infernæ lege infernæ. lin. 28. pro medio circiter lege mediocriter, & deleantur verba fortè palmo uncinclusa. lin. 33. post vocem parte hæc addantur, Frontem autem ab oculo ad oculum alter, eadem latitudine & colore. lin. 41. pro capiti lege capite. lin. 43. pro at lege ac. pag. 302. lin. 8. pro ex nigro purpurascens lege (ex nigro nempe purpurascens.) len. 9. pro cætera lege cætera. lin. 17. pro morticiniis lege morticinis. lin. 22. pro effectu lege affectu. lin. 43. post humerorum inferre argumento. lin. 44. pro vocatos lege vocatas. pag. 303. lin. 7. pro meliorum lege mediarum. lin. 15. pro cæteras lege cætera. pag. 304. lin. 28. pro collum lege oculum. lin. 37. pro viride lege viridi. lin. 40. pro & lege sed. pag. 306. lin. 12. pro inferuntur lege inferuntur.

Quid significant literæ nidis suspensæ appositæ in Tabula LXXVII.

In Fig. 1. ab officio A ad B, & E ad F, & H ad I. In Fig. 2. ab L ad M foramen seu tubus fursum extenditur: deinde reflectitur & descendit à B, F, I, M, ad nidos C, G, K, N.

FRANCISCI

FRANCISCI WILLUGHBEII De MIDDLETON, Armigeri, ORNITHOLOGIÆ LIBER PRIMUS.

De Avibus in genere.

CAPUT I.

De Partibus Avium externis.

NON nobis in animo est, de partibus Avium omnibus agere; sed de iis tantum, quæ vel hujus generis propriae sunt, vel quantis aliis animalibus communes, figuram tamen aut constitutionem aut usum peculiares in Avibus obtinent.

1. Aves in universum omnes dentibus carent; eorum autem ^{Rostrum, ejusque usum.} loco Rostrum substantia corneæ præditæ sunt. Dentes propriè dictos hic intelligimus, à mandibulis scilicet distinctos & separabiles: nonnullis enim avibus, ut v. g. Mergis, Rostra ipsa terræ in modum dentata sunt. Rostrum autem duplicem præcipuè eis usum præstat, omnibus quidem organi ad cibum colligendum, hauriendum, aut alio quovis modo assumendum; plerisque etiam teli ad vim inferendam, aut illatam repellendam uti-
scendamve. Hos usus præcipuos esse dixi, ad alià enim præterea utile est, nimirum ad nidum extruendum, pullos pascendos, pennas componendas; nonnullis etiam ad scandendum, ut Psittacis & Loxiæ, inservit.

2. Caput Avibus omnibus, exceptis nocturnis, pro corporis proportionem ^{Caput} exiguum est, nimirum ut aerem inter volandum promptè dividat, & corpori viam apertis transitum faciliorem reddat.

3. Oculi Avibus & Piscibus depressiores sunt seu planiores quàm Quadrupedibus. Oculi In Avibus autem lamellæ offeæ squamatis sibi invicem in circulum incumbentes, oculorum pupillam sub tunica sclerode, ubi processus ciliares sunt, ambiunt; ad oculos scilicet firmandos & ab injuriis defendendos. Quinetiam Aves pleraque, si non omnes, præter palpebras membranam nictatoriam, quam ^{Membrana nictatoria.} Periothalamium vocant, obtinent, quæ pro libitu, palpebris etiam apertis, oculos tegere possunt. Hæc à majori oculi cantho oritur, eique detergendo inservit. Membrana autem hæc rorsus est Avibus propria, sed quadrupedibus etiam plurimis communis. De Avium oculis ita

* Harvey noster. Ino verò, ne observatore, oculi avium nunquam sese ad ratam illam ^{* De Generat. Animal. Excerpt. 18.} proportionem contrahunt, quæ est inter oculum & caput Animalis vivipari. Gallinæ enim alijsque avibus, si cutem oculos integentem detraxeris, horum quilibet totam cerebri molem facile æquaverit: in Beccagine (Scolopace) autem & similibus alteruter oculus toto reliquo capite (si rostrum dempseris) major est. Omnibus verò avibus id commune est, ut orbita seu cavitas quæ oculum amplectitur, cerebrum ipsum exsuperet, ut in ipsarum cranitis videre est. Fit autem ut earum oculus minor videatur, quia totus præter pupillam cutem & pluviam obtegatur. Nostra observatione in multis, ne dicam omnibus, avibus cerebri cavitas orbita seu cavitate utriusvis oculi major est.

4. Aves omnes auriculis extantibus carent, plerique etiam aurium foramina ^{Aurium meatus.} parva sunt & aperta; Rapacibus tamen nocturnis & nonnullis etiam diurnis operculis suis instructa.

5. Frænum oris, seu cutis illa quæ mandibulæ colligantur, vel intra os cadit dum clauditur, ut in plerisque avibus, vel extra, ut in Alaudis. Hujus mollitie & tene-ritudine, aut colore & crassitie Aves juniores à senioribus distinguuntur.

Epiglottis.

6. Aves omnes Epiglottide destituuntur. Unde patet, ad vocem modulandam aut etiam articulandam non omnino necessariam esse Epiglottidem, cum Aves plurimæ vocem suavissimè modulatur & inflectant, nonnullæ etiam articulatè loquantur, quamvis eâ careant. Crena autem quæ est in capite laryngis per quam spiritus trahitur & redditur palati fissuræ, seu foraminis quod ad nares tendit, directè subjacet.

Collum.

7. Quæ longas tibias longum etiam collum obtinent, siquidem aliter cibum neque in terra, neque in aquis commodè colligere possent; sed non vice versa, quæ longum collum longas tibias; ut in Cygno alisquæ aquatilibus patet. His enim collum inservit ad cochleas, insecta, femina & herbas in fluviorum, lacuum, stagnorumve fundo nascentes indagandas & extrahendas, dum ipsæ in aquæ superficie natant.

Furcula.

8. Aves omnes præ clavicularis, quibus pleraque Quadrupeda donantur, Furculam dictam obtinent.

Ala.

9. Alæ vel saltem alarum rudimenta Avibus omnibus donantur. In terrestribus Struthio & Emen; in aquaticis Penguin seu Anser Magellanicus Clusii alas habent ad volandum omnino inutiles; & Emen quidem adeo exiguas & ferè nullas, ut nesciam planè quem ei usum præstent; nam Struthioni extensæ & agitatæ ad cursum promovendum inserviunt. Insecta quamvis alas habere dicantur, non tamen avium similes, sed membranaceas obtinent; Vespertilio cutaneas: Avibus solis alæ ex pennis compostæ. Aves omnes versus extremitatem alæ appendicem quandam habent digiti æmulam, quam nos alam secundariam aut notham appellare solemus, 4 vel 5 pennulis compositam. Præter hanc in anteriore alæ parte Aves nonnullæ ordinem pennarum obtinent, quem nos Alam notham anteriorem nuncupavimus: quæ in plerisque alba est.

Ala notha exterior.

Ala notha interior.

Pedes.

10. Aves universæ binis pedibus incedunt, quod eis cum homine commune est, qui idcirco animal implume bipes à Platone definitur. Hirundines quidem nonnullæ apodes dicuntur, non tamen quia pedibus omnino carent, sed quia breves eos habent & debiles, hoc est, ut rectè Aristoteles, quæ exiguæ sunt. Hæ ob alarum longitudinem & pedum exilitatem, si fortè in terram deciderint, vix ferè iterum tollere possunt. Quod vero Manucodiatæ seu Aves Paradisi pedibus omnino destituuntur, prout vulgo receptum, & à summis viris Historiæ Animalium peritissimis non ita pridem creditum fuit, quia quæ ad nos ex Indiis adferuntur, pedibus plerumque multari solent, jam falsum & erroneum esse idoneis testibus oculatis, & integris a-vibus allatis abundè convincitur, ut nemo sanus ea de re amplius dubitare possit.

Digiti.

11. Plerisque Avibus digiti in singulis pedibus quatuor; antici tres, posticus unus. Paucis quibusdam tres tantum, omnes antiqui, nam postico carent hujusmodi. Hæ sunt ex hæctenus cognitæ. Emen Aldrov. five Cassowary Batavorum; Otis five Tarda avis, Oedinenus Bellonii five Charadrius Gessu. &, si modò ab hac distincta sit, Stella avis Aldrov. Anas campestris Bellonii, Hematopus Bellonii, Himantopus Plinii Aldrov. & Gessu. Pluvialis viridis, Charadrius Aldrovandi, Arenaria five Sandering Cornubiensium; & in Palmipedibus Penguin Batavorum, seu Anser Magellanicus Clusii, Alca Hiæri, Anas Arctica Clus. Lomwia Hiæri, Mergus Bellonii, & Columba Groenlandica dicta. Struthioni soli digiti bini. Marggravius tamen Struthionem Brasilianum tridactylum facit. Plures quatuor in singulis pedibus digitos (quicquid Veteres de Porphyryone fabulatur) nulli Avium generi natura concessit; nisi calcar pro digito in Genere gallinaceo accipias. In his autem quæ quatuor digitis donantur, pleraque (ut diximus) anticos tres, posticum unum obtinent; nonnullæ duos anticos, posticos totidem, ut Cuculus, Puffini omnes & Pici martii; aliquæ duos anticos unum posticum, quantum ad latum extorsum mobile, eò usque ut angulum ferè rectum cum medio digito efficiat, ut Balbafardus alique fortè quedam rapaces & Noctuæ omnes. Quæ postico digito carent, arboribus nunquam insident. Medius digitus & tibia plerisque avibus æquales sunt. Palmipedibus nonnullis intimus digitus membrana secundum longitudinem exterius appensæ auctus est; extimus nunquam.

Digiti.

12. Ex digitis autem in omnibus ferè avibus quibus quatuor sunt digiti, Posticus unico officulo seu internodio constat, anticorum extimus duobus, medius tribus, intimus quatuor, qui ordo à natura tam constanter observatus, à nemine hæctenus, quod sciam, animadversus est. Excipienda solum ex omnibus quas observavimus Hirundo apus, cujus digiti singularem obtinent compositionem & ab aliis avibus diversam. Dignus posticus quibus adest à parte pedis interiore perpetuò situm obtinet, pollicis vicem supplens. Postici autem digiti unguis, saltem in terrestribus, omnium maximus est & fortissimus. Quibus unus tantum posticus est, anticorum digitorum extimus medio ab exortu aliquousque adnectitur, nè retroflecti cadat, five

five extorsum aberret: [in plerisque Avibus non in omnibus.] Hæc autem connexio vel est immediata, cohesione seu adnacentiâ; vel sit membrana interveniente.

13. Omnibus quas novimus avibus, etiam iis quæ caudâ carent, Uropygium donatur; Uropygio autem glandulæ binæ innascuntur, humoris cuidam unctore præparando & secernendo destinatæ, cavitate interna, & foramine seu vâfo excretorio instructæ. Circa foramen autem succrescit plumarum pilorumve congeries pictoris penicillo similis. Cum ergo pennarum villi diducti aut alio quovis modo incompositi sunt, avis capite ad Uropygium circumflexo, penicillum modò dictum rostro arripit, liquoremque appulsi rostri è glandulis expressum excipiens, pennas eo oblinat, & villis rostro deducens componit, & efficit ut firmius coherescant. Notandum autem glandulas Uropygii minores esse iis avibus quæ caudâ carent, ut Colymbis, &c.

Uropygium ex
jussu glandulæ.

14. Officia ani & uteri contrarium situm in pennatis omnibus atque in aliis animalibus obtinent. In his enim podex caudæ immediatè subjacet; pudendum femineum seu vulva inferius sub podice locatur: in illis excrementi exitus partem inferiorem obtinet, vulva supra eam, inter ipsam & Uropygium sita deprehenditur. Cur verò os uteri ad spinam vel supernam partem ponatur, coitum ipsam causam esse opinatur * Aldrovandus. Nam supergressu, inquit, hæc animalia coeuntia, instrumenta in proximo habere oportebat, quò facilis & promptis invicem conjungerentur. Quæ tamen ratio nobis non satisfacit, cum Quadrupeda, quæ etiam supergressu coeunt, nec tamen genitalia eodem situ disposita obtinent, nullam in eis coeundo difficultatem aut incommodum experiuntur.

Harv. de Graev;
Anim. Exerc.* Ornithol. lib.
14. cap. 1.

15. Avibus omnibus commune est pennis plumisque vel toti undique corpori, vel maxime ejus parti innascentibus vestiri. Corporis nomine hoc in loco truncum maxime solummodo intelligimus. Nam in plerisque avibus tibiæ & pedes, in nonnullis etiam capita detecta sunt. Maxime ejus parti ob Struthiocamelum addidimus. Quamvis enim, ut diximus, pedes plerisque, nonnullis capita, ut v.g. Gallopæoni, Grui, Emen, nuda sunt, præter Struthionem tamen nullam hæctenus avem novimus, cui pars aliqua corporis implumis fuerit. Quæ de Gallinis lanigeris feruntur fabulosa & falsa esse existimamus. Quamvis autem Pennæ Plumæque nomina interdum confunduntur; penna saltem apud idoneos autores plumam sub se complectatur, præque ea passim usurpetur: nos tamen in hoc opere nomina hæc distinguimus cum * Harvæo nostro in hunc modum. Plumæ à pennis differunt formâ, usu & nascenti loco atque ordine. Ext. 56.
Pennis enim prius sunt plumigeri quam pennigeri: quippe pennis in alæ tantum & uropygii reperiuntur; ac profundius ex ima cutis parte vel ex ipso peristæo enascuntur, motuque inferiunt; plumæ autem è summa cute oriuntur, & ubique monumenti gratiã adsunt. Lanugo quæ aviculæ recens exclusæ vestiuntur, apicibus plumarum primigeniarum plerumque hæret. In quamplurimis autem avibus mediæ plumarum partes nigrae sunt.

Pennæ & plui-
mae.* De Gen. Anim.
Exerc. 56.

16. Cauda avium è pennis componitur. Caudâ autem pleraque aves donantur; caudâ, paucae è carent, ut Colymbi & Gallinae quædam species. Caudâ ad iter flexendum dirigendumve inservit, temonis instar, quod præcipuè in Milvis cernitur: de quibus Plinius, videntur, inquit, hoc genus aves artem gubernandi navem homines docuisse caudæ flexibus, in celo monstrante natura quid opus esset in profundo. Proinde Aves illæ quibus caudâ brevis est, crura longa, pedes retrorsum in directum extendunt inter volandum, nimirum ad caudæ defectum hac in parte supplendum: cum aliæ pleraque aves, quibus caudâ longa aut mediocrius, pedibus ad corpus adductis, nonnullæ etiam dependentibus volent. Præterea caudâ non ad iter duntaxat dirigendum, sed etiam ad corpus sustentandum, & in aere librandum conducit, unde Colymbi, qui eâ carent, ægrè volant, & velut erecti in aere, capite sursum elato, non deorsum dependente. Multis avibus extimæ caudæ pennæ mediis albidiores sunt. Mediæ duæ non in eisdem rectis cum reliquis hinc inde sitæ sunt, sed antèrhis superiusve paulo. Pennarum autem tamen caudæ numerus in nullo Avium genere impar est. In nulla ave pauciores decem pennas caudæ hæctenus observavimus: quamvis Marggravius Brasilianas aliquas memorat, quibus octo tantum sunt: & Tropicorum Avi dictæ, binas tantum pennas, eas tamen longissimas, caudæ inesse, nobis relatum est.

Caudâ,
caudæ initia.

17. Pennarum alæ Remigum apices semper acuminantur ex ea scapi parte in græ- Pennæ Remig.
datim longioribus, quæ longiores seu longius procurrentes pennas spectat. Sic in de- 6th.
cem extimis pinnulæ seu villi à scapo exteriores in acumen procurunt, quia pennæ exteriores interioribus sensim longiores sunt, aut ob situm suum longius excurrunt: in reliquis versus corpus interiores, quia à decima interioribus exterioribus longius procurunt, ob situm scæ in alâ complicata. In multis tamen Avibus Remiges pennas
mediæ

mediæ extremis apicibus velut crenatæ videntur, in quibus sci. villi seu pinnulæ ab utraq; scapi parte æqualiter procurunt. Hoc autem evenit quando pennæ æquales sunt, nec antecedens consequente brevior aut longior productione versus aliquam partem. Interiores Remigum pennarum limbi exterioribus latiores sunt. Limbi nomine hoc in loco telam pennæ intelligimus, prout scapo contradistinguitur.

De fluxu pen-
narum. 18. Aves, quantum icimus, omnes pennas plumæque totius corporis quotannis mutant. Fundi autem plumarum omnium (hoc est, ima pars, quæ conspectui non patet) in quocunque Avium genere unicolores sunt, & plerumque colore à parte visui exposita diverso.

Musculi.

19. Musculi in Avibus omnium crassissimi sunt pectorales, qui alis movendis inserviunt. Nam cum volatus non sine valido alarum motu & vehementi agitatione exerceatur ad quam vires requiruntur, robustissima esse oportet organa quæ ei obeundo sufficiant. Contra verò in homine musculi qui cruribus movendis inserviunt, majores sunt & robustiores iis qui brachiis destinantur, quoniam eorum actio, nimis corpus totum sustinere, ac de loco in locum transferre, magnam vim ac potentiam requirit. Proinde si volatus homini possibilis foret, non brachiorum sed crurum ministerio utenti succellurum putant, qui hæc curiosius expendunt.

CAP. II.

De Partibus Avium internis.

De Cerebro
Avium.

DE Volucrum Cerebris Cl. Vir, D. Willisus, lib. de Cerebri Anatome, cap. 5. copiosè agit, ubi omnes eorum partes, involucria, ventriculos, &c. accurate describit, his verbis. Cranii tegmine sublato, dura meninx molem intus contentam arctè completitur : in medio illius, ubi cerebrum in duo hemisphæria dividitur, sinus in longum protensus habetur, qui nullâ falce interstitiâ dimissâ, Cerebro minus profunde inseritur : dein ubi hæc membrana cerebrum & cerebellum interstingit, duo sinus laterales efformantur. Insuper Volucris sinus quartus adest, verum qui aliquanto posterius quàm in homine aut Quadrupedibus, situm habet : nam paulò infra glandulam pinealem, duræ meningis processus cavus & teres super medullatæ oblongatæ crura dimittitur ; ubi statim dividitur in duos ramos, quorum utrinque unum sursum emittit, in cavitatem inter membranam striatam & Cerebri hemisphærium, in posteriore Cerebri parte consistant.

Superiore hac membrana sive durâ meningem circumquaque diffluit & sepositâ, Pia mater valde tenuis apparet, quæ non uti in homine aliisque perfectis animalibus, tam crebris vasorum plexibus insignitur ; verum hæc meninx subtilissimâ fibrarum textura constans, Cerebri intus contenti superficiem planam & æquabilem, gyrificam & anfractibus prorsus destitutam solummodo investit undique & intus succingit.

Cerebri fabrica in volucris aliter habet ac in Homine aut Quadrupedibus : nam præterquam quòd in ambitu ejus anfractus & inæqualitates omnino desunt, etiam interius corpus callosum ac fornix, etiam corpora striata, qualia * supra descripsimus, prorsus desiderantur : atque insuper ipsa Cerebri compages alio modo configuratur. Quòd hæc melius perspiciantur, Cerebri Anseris aut Galli Indici dissectionem instituas ; atque membranis diffluit Cerebri fissuram, & medietatem ejus unam ab altera leviter comprimendo diducas & separare pergas, donec ventum erit ad ipsum fundum, in quo duo corpora medullosa existunt ; quæ nervorum instar transversim protensa hemisphæria invicem connectunt. Utrumque interstitii lateris medullaria subalbida investit, quæ quidem striis velut radiis, à toto ambitu versus angulum inferiorem productis insignitur, striæque istæ circa corporum medullarium inferiores concentrantur. Dein si membrana hæc secetur, in utroque Cerebri hemisphærio cavitates subjæctæ apparebit, quæ totum ab interstitiis lateris spatium ac insuper posticam cerebri regionem subducit, eaque membrana striatâ concameratur. Utraque cavitates circa fundum in ductum intermedium & communem, qui ad infundibulum patet, aperitur ; & ex utroque ductus istius lateris medullæ oblongatæ crura exporriguntur, quibus utrinque Cerebri hemisphærium per duo medullaria corpora appenditur ; mirum è Cerebri mole ventriculo substructa medullarium unum, & è membrana striatâ ventriculorum obtegente medullarium alterum prodit. E binis hisce in utroque latere positæ corpora medullaria, nervorum instar, transversim protensa duo Cerebri hemisphæria invicem conjungunt. Insuper bina hæc utrinque coalescentia utrinque Cerebri hemisphærium medullæ oblongatæ cruribus affigunt.

Adeo

Adeo Cerebri figura in Volucris si hominum & Quadrupedum perfectiorum Cerebro comparaveris, velut inversa esse videtur. Nam sicut in his pars corticalis exterior est, eique medullaris subternitur, ita in Volucris inferior Cerebri compages quæ mole crassa & spissiori constat, corticis loco est ; membrana a. externa & superior ventriculorum concamerans, supra quamvis aliam partem medullari apparet. Porro ventriculi in hominis & Quadrupedum cerebris, infra & propè fundum, in volucris superius & juxta oram anteriorem collocantur. Hujus discriminis ratio esse videtur, quòd in cerebro perfectiore, quale homini & Quadrupedibus contingit, spiritus animales tum ortum suum tum exercitum habent ; sc. in parte ejus corticali procreantur, atque in medullari, quæ huic ampla subternitur, pro facultatum actibus, ibidem circulantur varièque expanduntur. At verò in volucrum cerebro spatium quidem satis amplum subest pro spirituum generatione, sed pro circulatione eorum ibidem locus vix ullus conceditur. Nempe Avium cerebra muneribus Phantasiæ aut Memoræ non multum occupari videntur. Quinimo putandum est spiritum in Cerebro genitos, in medulla oblongata, pro tuenda functione animali potissimum exerceri : namque illic, uti mox ostendemus, substantia medullaris, quæ corporis callosi loco est, consistit ; & instar corporum striatorum in aliis in his sunt membranae striatæ ; per quas sc. spiritus in Cerebro procreati, sine quavis ibidem diatæxi, protinus in medullam oblongatam feruntur. Cæterum quia spiritus in Cerebro geniti excrementa ferosa deponere debent, ideò à complicata membrana striatâ, super Cerebri puppim ipsiusque medullæ oblongatæ crura, ventriculi ad hanc rem satis idonei resistent. Attamen volucrum cerebris, quia fornix omnino deest, bini tantum ventriculi anteriores adfunt, intra quos plexus choroides expanditur, cujus portio venosa à sinu quarto, uti modo dictum erat, paulò inferius oritur, arteriæ autem ex utroque latere medullæ oblongatæ accedunt.

Nec magis in ipso volucrum cerebro quàm in medulla oblongata heterogeneitas, five conformatio ab eadem in hominibus & quadrupedibus longè dispar apparet : nam in prima illius sectione, unde nervi optici oriuntur, due insignes protuberantiae lateri utrique accrescunt. Hæ multo majores sunt proportionis, quàm in perfectioribus prominentiæ orbiculares ; adeò ut cerebrum alterum & succenturiatum videantur : utraque albidæ coloris & purè medullaris, interior excavata est ; ita ut hujus generis animalibus bini ventriculi in cerebro, totidemque in medulla oblongata reperiantur. Cùmque in his, sicuti in cæteris quibuscunque animalibus, etiam cavitates cerebelli subjiciantur, ventriculi in toto hujusmodi existentes numero pariter ac figurâ & positione differant.

In medio caudicis medullaris, ubi sc. istæ prominentiæ lateribus ejus adnascuntur, Rima ad infundibulum ducens inciditur, in istam autem utriusque ventriculi aperturam dehiscit, ut minime dubium fuerit, quin serositates ibidem congestæ, istâ vi amandentur. Porro verisimile est, has prominentias excavatas & medullares in volucris corporis callosi vicem supplere, in quibus nempe spiritus animales, propter facultatum suarum exercitia circulantur. Quippe in cerebro spatium angustum est, ut spiritus intra illius confinia produci ac unâ circulari nequeant. Porro cùm in Volucris spirituum animalium usus ad facultatis locomotivæ actus, plus quam ad Phantasiæ aut memoriam requiratur ; certè præcipuus locus ubi & convenienti & exerceatur in medulla oblongata potius quàm in cerebro collocari debuit.

Arteriæ carotides quæ ad Avium majorum cerebra sanguinem adducunt, tam exiles sunt, ut ad eandem in homine & Quadrupedibus harum nulla sit proportio. Trunci ipsarum intra calvariam delati, sine quavis divaricatione in plexus retiformes, eodem quo in aliis animalibus ritu, juxta glandulam pituitariam ascendunt, & recta cerebrum petunt, vasorumque exiles quoddam propagines, tum ad anteriorem ejus anfractum, tum per interiores recessus distribuunt. Enimvero perixigua sanguinis portione, respectu aliorum animantium, avium cerebra irrigantur ; quia nempe ad spirituum animalium refectionem, ubi phantasia & imaginatio minus exerceantur, haud multum sanguinis requiritur.

Volucres (secus ac nonnulli asserunt) & Processus mamillares & os cribrosum habent : nam anteriores Cerebri productiones summè extenuatæ & dura meningem involutæ, ferè ad mediam rostri partem protensa, ossi triangulari (cui sinus duplex tenui septo interfectus adest) inseruntur. Isti a processu intra prædicti ossis sinus delati, desinunt in vesicas aquâ limpida plenas, quæ planè referunt processum mamillarem in vitulo aquâ limpida tumidos. Porro cùm è quinto nervorum pari ramus insignis in utroque latere, oculi orbitam pertransiens, naris cavernam ingreditur, è trunco ejus surculus emissus, ipsi naris orificio impenditur : interim ambo majores trunci, ossi cri-

brofo

* cap. 1. sub
fune.

Pancreas.
Testes.

oviparis; præsertim iis quorum ovum duriore cortice obducitur. Major quoque hujus quam serose & tennioris partis copia; estque consistentia inter crassam urinam & stercoreum incrementum mediæ; adeo ut ureteres pertransiens lac coagulatum, sive leviter densatum, referat; forsque ejectionem in crustam friabilem concrecat. Vide plura in hanc rem Exercit. 11. Veteres, cum Aves non mingere pro indubitato haberent, rationem ejus assignabant, quod humidum omne superfluum pennis alendis infunderetur.

Pancreas Avibus quas dissectuimus omnibus duplex est. Testes maribus intra corpus profundè reconditi & dorso statim infra jecur adnexi sunt. Verno tempore, cum semine turgent, duplo triplovè majores fiunt quam per hyemem.

Ovarii & uteri descriptiones accuratas vide apud Harveum, lib. de generat. Animal. Exercit. 3, 4, 5.

Avibus nonnullis palmipedibus latirostris & Mergis aspera arteria in vas quoddam ceu ampullam, ex ossibus & membranis intermediis compositum, variæ in variis avibus figuræ, definit; è quo deinde rami in pulmones hinc inde abeuntes oriuntur. Ossa figuram & consistentiam vasi conferunt, quemadmodum costæ thoraci, aut cartilagineæ annulares asperæ arteriæ, impediuntque ejus latera in se collabantur. Membrana ossium interstitia complent clauduntque. Vasculum hoc ob internæ cavitatis anfractus Labyrinthum vocare soliti sumus. Quis ejus usus sit, an ad vim vocis augendam; an ad aerem cellæ instar recondendum, qui sufficiat avibus dum urinantur, ut diutius sub aquis possint durare; an ad utrumque hoc præstandum, an verò ad neutrum, nobis nondum planè constat. Voci intendendæ non inservire argumento est, quod Aves ejusdem tribus quæ eo carent, ut v. g. Anates domesticae vocem validam & vehementissimam edunt: Quodque nec ad urinandum conducit, illud fidet, quod Colymbi dicti, qui præ aliis omnibus frequentissime urinantur, diutissimèque sub aquis manent, eo careant.

CAP. III.

De Generatione Avium.

Ova avium.

Fœmina à masculinitate ova omnia infert.

* De Generat. Animal. Exercit. 29. & 40.

Partes ovi.
Cortex.

AVes omnes oviparæ sunt. Hoc licet & Serpentino generi, & Piscibus & Insectis commune sit; Avibus tamen & figura ovorum & testa fragilis, & albuminis ac vitelli distinctio, & incubandi ratio peculiaris est. Ova autem omnium, si exterior cortex delibretur, alba sunt.

Avibus fœminis ova omnia quæ per totam vitam paritura sunt à prima statim generatione ineffe verissimum est; adeoque cum ovorum racemus penitus exhaustus est parere desinunt & effatæ fiunt, ut de viperis Angelus Abbatius observavit. Nos enim in eis Avibus quæ semel tantum, aut ad summum bis singulis annis pariunt, ovarium observavimus innumeris ferè ovorum granulis stipatum, quæ eis ad multorum annorum partus sufficiant. Cum ergo certum sit, Aves nonnullas ætate effatæ fieri, omnes autem ovorum minimorum magnam congeriem simul continere; quæ paritura sunt omnia iis connasci non sine ratione arbitramur. Non me latet * Harvæum asserere, gallinam quamvis in vitellario nulla ovorum primordia parata habeat, nova tamen post coitum in ovario generare. Verum tantus vir non satis perpendit hanc rem, ideoque eam duntaxat obiter & obliquè tangit: ipse autem cum Fabricio fatetur, in gallinæ reliquorumque oviparorum ferè omnium ovarii infinitam propemodum vitellorum multitudinem cerni, variis admodum incrementis à quantitate propemodum invisibili ad consummatam magnitudinem. Cur verò tantam vitellorum suppellectilem natura præpararet, quæ ut diximus in plurimum annorum partus sufficiat, si novos generandi facultatem fœminis tribuerit? Nec de Avibus tantum sed & de quadrupedibus etiam fœminis & de mulieribus ipsis verum est, conceptum omnium primordia sive ova ab initio iis ineffe, quæ postea per totam vitam pariturae sunt. Nam corpora illa testes fœminæ dici solita nihil aliud sunt quam ovaria bina, ut eas disseccanti manifestè patebit, plurimis variæ magnitudinis ovis composita, quibus omnibus in lucem editum aut quovis modo consumptis corruptivæ, fœmina parere cessat, nec ulla amplius restat generationis spes.

Ovi partes sunt 1. *Cortex* seu *putamen*, qui in ipso utero, antequam editum sit ovum, durefcit, contra quam Aristoteles & Plinius eoque secutus Fabricius ab Aquapendente tradiderunt: Atque hoc cuivis facillè digitis experiri in gallina prægnante licet

licet, aut si iis minis fidat, oculis; aperto sc. abdomine gallinæ parturientis. Quod si experimento faciendi aut facultas aut voluntas non suppetat, consulat Hervæi de Generat. Animal. Exercit. 11. ubi illud luculenter demonstrat 2. *Membrana quatuor*. Membranae. duæ exteriores quæ albumen exterius succingunt, una interior, quæ vitellum continet, & quarta media quæ interius albumen ambit. 3. Albumen duplex, quod Harvæus primus in ovo gallinæ observavit, utrumque propriâ membranâ involutum: alterum tenuius, & liquidius; alterum crassius & viscosius; pauloque magis ad albedinem vergens; in vestitusioribus autem & requietis ovis, post aliquot dierum incubationem fustilavefcens. Ut secundum hoc albumen vitellum undique obtegat, ita liquor ille exterior ipsum circumambit. Bina hæc albumina distincta esse vel hinc constat: Si ablato cortice membranam utramque proximam penetraveris, videbis alborem liquidum & exteriorem protinus effluere, istidumque membranâ hinc inde in patinam reclinatis, interius tamen & crassius albumen locum & figuram suam globosam servat: utpote membranâ propriâ, tenuique adeo ut visum prorsus effugiat, terminatum: hanc autem si secueris, secundum albumen illico huc illuc sparsum effluit, & figuram rotundam amittit, perinde atque è vesica scissa humor in ea servatus prorupit. Et disruptâ propriâ vitelli membranâ, liquor croceus egreditur, & globositas pristina subsistit. 4. *Vitellus*, de quo videatur Harvæus lib. de Generat. Animal. Exerc. 12. 5. *Chalazæ binae*. Vitellus, altera in obtulo, altera in acuto angulo. Plus curum in albumine reperitur, vitello tamen validius adhærent, ejusque membranæ appenduntur. Corpora sunt longicula, concreta magis quam albumen, & albidiora, nodosa, luciditatis cujusdam non expertia, ut grando, unde illis nomen. Constat enim quælibet chalaza pluribus quasi grandibus albumine ad invicem junctis. Earum altera major est & longius à vitello versus obtulum ovi cacumen protenditur: altera minor à vitello inferius versus partem ovi acutum porrigitur. Major ex duobus vel tribus nodis, quasi grandinis granis globulifera constatur, qui modico intervallo à se invicem distant, & minor ordine majori succedit. In omnibus omnium avium ovis reperitur fecundis pariter & subventancis. Unde apparet vulgaris muliercularum error, existimantium grandines esse galli sperma, atque ab ipsis pullum procreari. Harum usus est, ut sint tanquam poli istius microcosmi, & connexiones omnium membranarum convolvat invicem & contortæ, quibus liquores non modo suis, quique locis conserventur, sed debitam quoque invicem positionem retineant. 6. *Circulus albus & perexiguus* (vitelli tunica tanquam *cicatricula* quædam inusta) adnascitur, quem ideo Fabricius cicatriculam nominavit. Macula hæc perpusilla est lenticulæ ferè magnitudine, aviculæ pupillam referens, alba, plana & circularis. Omnibus quoque, ovis inest, etiam à prima eorum origine in vitellario est. Est autem hæc præcipua totius ovi pars, cujus gratia reliquæ omnes efformantur & ex qua pullus originem suam ducit. Hæc omnia Harvæus.

Ovorum pediculi, quibus ovario adnascuntur, non solidi sunt ad modum petiolorum fructuum, sed concavi & fistulosi. Ovi pediculus.

Ova si secundum longitudinem manibus comprimantur, difficulter nec nisi magna vi adhibita rumpuntur.

Ova motu violento agitata, donec conqvascentur albumine & vitello confusis, super obtusiori extremitate erecta statui possunt, quæ alias albumine & vitello integris difficillime hoc modo erigantur. Vitellus enim inter chalazas suspensus & velut pendulus levi momento huicillat vibrat.

Ova aceto macerata testis solutis in vas angusti oris immitti, aut per annulum traduci possunt.

Cum ovo duplex liquor, albumen sc. & vitellus, inest; ex Albumine solo formatur & altius fetus donec grandescat. Vitellus partim grandiori, partim excluso jam pullo alendo inservit. Nam post exclusionem vitelli bona pars adhuc residua, in pullo abdomen recipitur, ibidemque velut in thesauro quodam reservata, per *duum intestinale* dictum in intestina infunditur, estque lactis vicaria. Cum enim viviparis lac suppetat, quo fetus recens editos alant, donec paulatim firmiori & duriori cibo assuescant, vitellis eis non opus fuit. Avibus autem quæ mammis & lacte carent pro fetu tenero nutriendi vitelli humorem præparavit, & in ovi medullis recondidit Dei ministra natura. Hæc omnia confirmat Harvæus de Animal. generat. Exercit. 53. Absque (inquit) primo albumen, & vitellus ferè tandem pro cibo est, lactisque vicem in jam natæ Animalibus supplet. Nempe ut quale alimentum natura in viviparis animalibus pro uberâ prorigit; tale in oviparis pro vitellum exhibeat. Quare accidit ut omni albumine absumpto, vitellus ferè integer in ovo superest, perfectio jam & consummato pullo, diuque etiam post ejus exclusionem; nos enim etiam post sex septimanas nonnulli ejus in ventre pullo intestino affixum vidimus.

B

Quod

Membranae.

Albumen duplex.

Vitellus, Chalazæ.

Chalazarum vitellus.

Cicatricula.

Pullus ex albumine formatur.

Vitellus lactis vicarius.

Forus cicatriculæ inest etiam ante incubationem.

* Tractatu de ovo.

Viviparis ova inest. Testes feminei ovaria sunt.

Incubatio gestationi respondet.

Ex coitu alioque spuria nascuntur.

Gallinae sine gallo ova irrita parant.

* De Generat. Animal. Exercit. 5.

Quod fortum ex albumine formari diximus, non de quacunque Albuminis parte intelligendum est, sed de puriore & lucidiore, in cicatricula dicta contentâ, in qua foetus primitus formatus. Imò vero huic prima embryonis stamina etiam ante incubationem inesse, quemadmodum plantarum feminibus seu ovis novellam plantam, observavit celeberrimus vir, & in naturâ arcanis indagandis sagacissimus, * Marcellus Malpighius : Et quod magis adhuc mirum, etiam in ovis subventancis aliquid molle simile cicatriculæ inesse. Harvæus de formatione & nutritione pulli in ovo sibi parum constare videtur, alibi enim ex utroque liquore albumine nimirum & vitello pullum tum ab initio formari, tum alii statuit, ut v. g. Exercit. 36. ubi hæc habet. *Emineo ex duâ venarum umbilicalium, & propaginum illarum distributione, que proculdubio alimentum hauriendo inserviunt, manifeste constat, materiam constitutivam & alimentum à prima statim origine tam à vitello quam ab albumine nutriendum pullo suppeditari : & colligamentum à nobis dictum, videtur non minus à vitello quam albumine constari; utriusque enim humoris aliquid colligescit. Quinetiam macula ex qua primum dilatata fit colligamentum, quæque oculis à nobis dicitur, vitelli tunica impressa cernitur.* Alibi pullum primò colligamentum liquore nutriti, deinde albumine tenuiore, tandem crassiore, ultimo vitello asserit. Exercit. 21. *Post diem decimum maxima albuminis pars in colligamentum indeque in fatum assumpta est; totum nempe albumen tenuius, crassiusque pars major. Vitellus autem amplior quam initio erat conficitur. Unde manifeste constat, vitellum nondum nutritioni inservire, sed postea huic officio dicatum esse. Et quantum ex venarum duâ ac distributione conjectura consequi potui, fetus ab initio statim ex colligamento nutriti; quippe in ipsum duntaxat vene primum disjunctantur; deinde in tenuioris albuminis membranâ, posteaque in crassius albumen & vitellum. Similiter & crassius mox ab albumen pro nutritu est; ultimòque tandem vitellus, &c.*

Ex ovo omnia, ut in oviparis tantum animalibus sed & in viviparis. Fœminis enim viviparis ova infunt, quamvis ea non pariant. Bina nempe corpora illa, testes fœminici dicta, nihil aliud sunt (ut superius etiam diximus) quam ovaria seu ovorum conceptacula aut congeries & massæ quædam ovorum minutissimorum, ut cuius ea dissecant manifeste patebit, ut mirari merito possumus rem adeo apertam & evidentem curiosos Anatomicorum oculos tandiu latere potuisse. Hoc autem interest inter Ovivorarum & viviparorum ova, quod hæc unico liquore, albumine sc. solo constare videntur, cum illa duplicem triplicemve obtineant. Imò si rem exactius perpendamus, viviparorum ova cicatriculis ovorum dictis respondent, quibus fetus ab initio inest. Nam vitellus oviparis, ut diximus, lactis vice conceditur; & liquorem albumini analogum ex ipso utero imbibit ovum viviparum. Post coitum enim ovum fecundum redditum in utero devolvitur, eodem prorsus modo quo semen maturum ab arbore herbæ in terram delabitur, ibidemque pariter humorem imbibit, quo fetus intus conclusus nutritur. Deinde, post aliquod temporis spatium, utero fe assigrit, inque eum, feminis delapsi instar, velut radices agit. Sed de his alibi fusius.

In oviparis incubatio viviparorum gestationi æquivalere : in utraque enim ova pariter foventur, in hac intus in utero, in illa foras sub alis, usque ad partum seu exclusionis tempus, cum fetus jam grandior factus & aerem liberum suspirans, tegumenta eum involventia dirumpit & in lucem egreditur. Ovum autem uteris expositum non ineptè dicitur, eodem enim modo in oviparis fetus alimentum subministrat, quo uterus in viviparis.

Ut alia Animalia sic & Aves diversarum specierum nonnunquam coire & femina miscere minime dubium est, unde tertium quoddam spurium & utriusque speciei particeps oritur, quod tamen speciem suam minime propagare existimo. Alias enim numerus specierum in unoquoque ferè Avium genere infinitum crevisset. Sic etiam in genere Quadrupedum ex Asini & equæ coitu mulus nascatur, mulum tamen parere pro prodigio haberi solet. Fit tamen hic coitus inter Aves cognatas & ejusdem generis particeps; præcipue inter Accipitres aliisque rapaces diversarum specierum, partim quod harum species sibi mutuo perquam similes sunt, partim quod omnes in Venerem admodum proclives.

Mirum est, quod in gallinaceo genere fieri quotidie experimur; Gallinas scilicet absq. ullo Gallo congressu ova concipere & parere, quæ quamvis undique perfectæ videntur, sunt tamen irrita seu infœcunda, Græci *ἄγωνα* & *ἀγόν* & *ἄζωον* i. e. subventanea vocant, quasi Gallinæ vento impleverunt. Nec Gallinæ solum, sed & aliæ etiam aves, falaces præsertim & in Venerem proclives, cum pruriunt & libidine turgent, si earum genitalia aut etiam dorso leviter contrectentur aut demulcentur, ova nonnunquam edunt. Sic Harvæus, * Imò verò, inquit, usque adeo libidine interdum aves sunt, ut si dorsum earum manu saltim leviter tangas, statim procumbant, orificiisq. uterinis

uterinum vident & exporrigant : quod si blandè digito demulseris, vago murmure alarumque gestulatione gratata Veneris dulcedinem expriment. Quinetiam semellas ova inde concipere & Aristoteles autor est, & ipsemet in Turdo, Merula, aliisque expertus sum : idque olim primum fortuito meoque damno didici. Pſittacus nempe insignem, doctique garrulum uxorem mea diu in deliciis habui. Erat is adeo familiaris, ut quocunque vellet libere per ædes vagaretur; absentem Dominam inquireret; inventæ hilari voce adblaudiretur; vocanti etiam responderet, advolaret; vestemque rostro pedibusque vicissim comprehendens; ad summum humerum scanderet, indeque ad brachium defendens super matrem semper fe sifteret; Julius loqui aut cantare, etiam noctu & in tenebris, morem gessit. Sæpe ludibundus & lascivus sedentis gremium adibat; ubi caput sibi attraheret, dorsumque demulceri gestiebat; quasiatque alis & blando strepitu summam animi sui lætitiâ testabatur. Ego hæc omnia ab usitate pridem familiaritate & obsequio proficisci interpretabar : marem enim sum arbitratus ob loquelæ & cantus eximiam præstantiam. Quippe inter aves femellæ rarò cantillare aut voce invicem provocare solent : Sed mares solum suavi vocis modulamine femellas delinire & ad Veneris obsequium pellicere animadvertimus.

Non diu post blandas hæc contrectationes, Pſittacus qui multos jam annos sanus vixerat, ægrotavit, crebrisque tandem convulsionibus obortis, in Domina suæ gremio, ubi toties luserat, animam plurimum desideratus expiravit. Dissecto itaque cadavere, (ut mortis causam inquirerem) ovum ferè perfectum in utero reperio; sed ob defectum maris corruptum, quemadmodum aviculis in caveis inclusis sæpe accidit; quæ maris confortium desiderant.

Plurimæ itaque aves quanto salaciores tanto etiam fecundiores sunt, & aliquando sine mare (ob pabuli ubertatem, vel alia aliqua de causa) ova concipiunt, raro autem citra ejus operam ea vel perficiunt, vel pariant, sed morbis potius inde gravioribus tenentur, tandemque intereunt.

Non minus mirum fortè cuiquam videri possit, quod unico maris coitu ova omnia quæ femina per integrum etiam annum proximè sequentem paritura est, fecundentur. Fabricius, ut ab Harvæo citatur Exercit. 6. de generat. Animal. Quod omnino verum sit, (inquit) virtutem fecundantem tota ova, & quoque uterum à femine galli provenire, patet ex eo quod mulieres agunt, qui gallinam domi gallo destitutam habentes, eam per unum atque alterum diem alibi gallo committunt : ex hoc enim exiguo tempore succedit ovorum omnium fecunditas per totum illud anni tempus. Et ego (inquit Harvæus) Fabricio patrocinor, aliquando veria tempestate (de coitis fecundantis tempore & necessitate aliquid certi indagaturus) gallinas duas à gallo seclusas per quadriduum detinui, quæ interea singulæ tria ova pepererant, non minus aliis ovis prolifica. Iterumque aliam gallinam quæ decimo ab inde die ovum peperit, aliudque vicissim, & utrumque fecundum. Ut videatur posse unum atque alterum coitum integrum racemum, omniâque illius anni ova fecundare. Quæ sequuntur minus consideratè, & ex præsumpta opinione illum scripsisse puto. Nam quamvis gallina in vitellario nulla ovorum primordia jam parata habeat, tamen post coitum fecunda redditâ, paulo post ova tum in ovario generat, tum in lucem profert, quæ eam ipsam prolifica. Scilicet non modo illorum ovorum, quæ adhuc vitelli duntaxat sunt, & albumine carent; aut quæ minima jam primordia in Ovario existunt; sed ea quoque ova ab eadem virtute fecunda redduntur, quæ nondum incubata, diu postea concipienda sunt. Eadem aliis verbis repetit buli finem Exer. 40. *Emineo, concludens, si desubtus gallina semel fecundâ reddidit ovisque incubante (postquam jam omnia sua ova peperit & nullum in ovario supersit) omnia illa ova abstuleris, plura denno pariet, eaque genitura sive prolifica.* Verum ego summum virum hallucinatum puto, in eo quod affirmaverit gallinam cum jam omnia sua ova pepererit & nullum in ovario supersit plura denno parituram : Non enim video qui hujus rei experimentum capere poterit; cum si talem gallinam aperuisset, nec illum intus ovum invenisset, non certo scire poterit eam nova parituram si vixisset. Fortè opinatus est illam omnia peperisse ova, & vitellarium penitus exinanisse, antequam gloriæ sequæ ad incubandum conferre caperit. Quod si de gallinis omnibus gloriens verum sit, ejus sententiam omnino confirmat. Ego vero, cum de aliis avibus minime verum esse experientiâ didicerim, neque in gallinis obtinere credo, quamvis in eis nondum expertus fuim.

His addemus observationem illam Harveianam Exercit. 59. de generat. Animal. " Natura iis ferè animalibus numerosos fetus largitur, quæ viribus animivæ imbecillia, " ab aliorum injuriis agrè se tutantur; adeoque vite brevitate copia prole compenstat. Tribuit hoc avium generi natura (inquit Plinius) ut fecundiores essent fugaces " earum

Gallinis incoitu in ano... num integrum fecundas reddi.

"*carum quid fortiores.* Cùm enim generatio quælibet perpetuitatis gratiâ à natura instituitur, frequens iis contingit quæ brevioris sunt avi, & externis injuriis obnoxia, "ne species deficeret. Ideoque aves quæ robore pollent & ex raptu vivunt, adeoque "diuturniore & securiore vitâ fruuntur, rarò plus quam bina ova edunt. Columbae "quidem, Turtures & Palumbes bina duntaxat ova simul incubant, sed numeri de- "fectum frequentia compensant: decies enim quotannis pariunt. Multum itaque "generant, licet non multa.

CAP. IV.

De Ætate Avium, quamdiu scilicet vivant.

Aves Quadru-
pedibus vivaci-
ores.

* Ornithol.
tom. 2. p. 370.

Linaria 24.
annorum.

Carduelis 22.
annorum 23.

Quatenus ve-
rum sit magis
longeva esse
quæ diutius
gestantur.

Aves ex Animalibus sanguineis calidioribus maximè sunt longævæ. Quadrupedi-
bus certè pro corporis proportionem multo vivaciore. Cygni vel trecentisimum
atatis annum assequi traduntur. Anferem octuagenarium sanum & validum & multos
adhuc annos superfuturum nî ob malitiam suam illam occidere coactus fuisset, paren-
tem suum aluisse, ab amico quodam nostro summæ fidei certiores facti sumus. Quid
quod Onocrotalus ille, qui Maximiliani Cæsaris temporibus Mechliniæ altus fuit octua-
genarius certò credebatur? Quæ de Aquilæ & Corvi ætate feruntur, quamvis fidem
omnem superant, docent tamen multum adhuc esse quod vero super sit. Compertum
est apud nos (inquit Albertus citante Aldrovando) Columbam vivere per viginti an-
nos. Quod ad Columbas domesticas attinet (inquit * Aldrovandus) reulit mihi vir
quidam fide dignus, & rerum naturalium non imperitus, se à patre suo, qui Colum-
bacei generis aliarumque avium studiosissimus esset, audivisse, Columbam habuisse
viginti & duobus annis, & semper generasse, excepto ultimo semestri, quo cœlestem
vitam relicta conjugæ elegerat.

Et ut alites mittam, minimæ etiam aviculæ quàm diutissimè vivunt. Nos Linari-
am novimus quatuordecim minimum annos in cavea enutritam, quæ nulla adhuc lan-
guoris aut senii signa præferbat. De Carduele Generis à necessario quodam suo fide
sibi scriptum memorat. Carduelis aviculæ etiam ultra vigesimum annum vivit. Mo-
guntia enim puer Carduelem vidi egressum viginti tres annos, cui singulis septimanis
rostrum ac ungues præcebantur, ut Papaver, cibum potumque capere & suo loco
consistere possit. Nec dubium est, quin liberæ & sui juris, cum aperto semper cœlo
fruuntur & victu naturali gaudeant quo etiam undique conquirendo corpusculæ exer-
cant, multo diutius vivant quàm in ædibus & caveis conclusæ.

Quod Plinius de Animalibus observavit, *diutius se gestari, quibus sunt longiora vitæ
spatia*, de Animalibus ejusdem generis accipiendum est. Nam si conferantur Anima-
lia diversi generis, vivaciore nonnunquam inveniuntur, quæ minùs diu in utero ge-
stantur, ut Aves Quadrupedibus. Quod si obijciatur, hæc inter se conferri non posse,
quoniam Aves in utero non gestantur, respondemus incubationem in oviparis vivipa-
rum gestationi æquivalere: in utraq; enim ova pariter foventur, in hac intus in
utero, in illa foras sub alis, ut superius ostendimus.

CAP. V.

De Proprietatibus quibusdam & Accidentibus Avium v.g. Figura & magnitudine,
colore, instinctibus naturalibus, moribus, ingenio &c.

Figura corpo-
ris in Avibus.

Corporis truncus brevior latiorque & crassior est Avibus quàm Quadrupedibus:
caput pro portione corporis multo minus. Cùm enim volucres aerem eodem
ferè modo trahant, quo naves aquas, corpus earum carinæ, caput proræ (quæ ob si-
militudinem etiam Rostrum navis appellatur) caudâ gubernaculo seu clavo: Alæ re-
mis velisve respondent: unde & Poeta eleganter *Remigium alarum* dixit.

Pennæ omnia in genere Quadrupedibus minoræ sunt, hoc est maxima maximis.
Unde fabulosa omnino existimo quæ de *Ruk* ave feruntur, itémque de *Cuntur*, quod
scilicet alis expansis 15 aut 16 pedes occupet, rostroque instruat tam duro ut co
vaccinum tergus perforet. Plumis albis nigrescere mixtis vestiri dicitur, cristam pari-
lem instar novaculae & non ferratam instar Gallinæe gerere. Dux illarum, inquit,
vaccam occidere & comedere valent, nec ab hominibus abstinent. Pauciores sunt:
plures

plures si reperirentur pecus universum in Peruvia destruerent. Species quatuor in
insula Marignana occurrere scribunt *De Lact. Hist. Ind. Occident. lib. 16. cap. 13. &
Lerius in Hist. Brasili.*

Aves ejusdem generis cicutæ & domesticæ pro diversitate Regionum in quibus de-
gunt, victus quo utuntur, aliorumque accidentium, coloribus, sapore carnis, magnitu-
dine, & fortè etiam corporis figurâ plurimum variant: feræ pleraque eadem proximè
magnitudine sunt, eosdemque coloribus fervant. Pleraque dico, sunt enim paucæ quæ-
dam quæ etiam liberæ suisque juris, seu naturæ feræ, coloribus plurimum variant, ut
Aves pugnaces dictæ & Scamp-duck.

Ungues, pili, cornua & similia (inquit Aristoteles) *gignuntur ex vitæ: quo fit, ut ipsa
colorem pariter cum cute immutent: alba enim & nigra & vario modo diversa pro colore
cutis redduntur. Hæc autem in avibus omnibus longe aliter se habent: cuiuscunque enim
coloris plume fuerint, subiecta cutis nonnisi unum exhibet. Quinetiam una eademque penna
variis interdum coloribus nitroque ordine tingitur. Hæc ex Harvæo.*

Ex Avibus alia gregatim volant & degunt, ut Columba: alia, ut gallinacea genus,
coeundi & pariendi tempore bine tantum, mas scilicet & femina: à partu vero una cum
fide prole degunt. Hæc pullos cùm jam adoleverint & sibi ipsis prospicere possunt à
se procul abigunt.

Aves nonnullæ conjugalem vitam degunt, ità ut mas unus uni maritetur feminae,
amboque proli nutriendæ focias operas præstant. Sic Perdices vitâ conjugali gau-
dent. Columba quoque mas incubandi vices, nidum componendi, pullos nutri-
endi subit. In his autem quæ conjugio copulantur, plures mares quàm feminae na-
scuntur in quibus unus mas pluribus feminis sufficit, plures feminae.

Aves pleraque dum dormiunt caput retorquunt & sub ala recondunt: pleraque eti-
am inter dormiendum unico pedi insunt, altero subiato, ut calore corporis foveatur.

Dari in Animalibus instinctus quos vocant naturales vel sola nidificandi ratio in
avibus ad fidem faciendam sufficit. Cùm enim quæ ejusdem speciei sunt in reimo-
tissimis & longissimè à se invicem disjunctis orbis terræ partibus, ex eadem semper
materia nidos construunt, eandemque eorum formam perpetuò observent, necesse est
ut id vel institutione aut parentum imitatione addiscant, vel instinctu naturæ effice-
ant. At neque institutione, quis enim doctores discentem vidit unquam? neque verò
imitatione, pulli namque admodum juvenes nidos deserunt, cùm jam nullo ingenio sunt,
nec quicquam ferè præter victum aut eorum aut animadvertunt: At neque unquam
parentes nidum componentes videre potuerunt; nec alias sui generis aves, quæ imi-
tentur, cùm ipsi verè à nativitate sua proximo nidificent. Superest ergo, ut instinctu
agant.

*Lubet hic cum Harvæo mirari, quanta sculigine ac patientiâ aves femine ferè omnes, dies
noctisque totas nidos suis insident, scilicet macerant, ac præ fame propemodum eueant;
quantisque periculis se exponant ut ova incantur; quæ saligando coactæ tantillum relique-
rint, hœc! quanto ardore ac festinatione eadem reperiunt & operantur? Anates & Anseres
inter ea dum passifera abfuerint, ova stramine tegunt & occultant. Quæ verò magnanimi-
tate imbelles sepe matres ova sua protegent? quæ tamen fortasse subventanea aut urina se-
derint, aut etiam non suaviter verò artificia interdum ova pari animi fortitudine deson-
derant. Stupendus profecto avium amor erga ovum iners & vitâ privatum, quod tantæ soli-
tudinis nihil commodi aut voluptatis retribuat. Quis non admiretur affectum illum aut fu-
rorem potius glorientis galline, qui extinguit nequit nisi aquâ frigidâ obruat? Durante
hoc animi impetu cuncta negligit, & censuribunda alas dimittit, dum hispida surrigantur
plumæ; iniqua & querula obambulat; alias gallinas nido deturbat; ova passim querit
quæ incubet; nec quiescit, donec aut illa natâ fuerit aut pullos quos deducat; quos sane
miro zelo & ardore convocat, fovet, pascit ac tuctur. Quam lepide risum movet gallina,
dum suppliciter Anatis pullos (quos pro suis excubis) in aqua natantes sequitur, locumque
sepe ambiens, cum periculo vadum tentat, invocat, mirisque aribus ad se pellicere satagit &
Aves omnes tempore coitus loquaciores sunt & vocaliores.*

Aves multo citius crescunt & jultam magnitudinem assequuntur quàm Quadrupe-
da. Quæ etiam cibo in os ingesto à parentibus nutrimur pleraque intera mensum unum
aut sex summum hebdomadas, nonnulla multo citius ad volandum idoneæ, debitas
speciei suæ corporum mensuram proximè attingunt: Intra semestrem spatium omnes per-
ficiuntur. Nec hoc tamen in iis, ut in Quadrupedibus, vitæ brevis indicium est.

Aves non paucæ ingeniosæ admodum sunt, ut vel inde constet quòd humanis voci-
bus imitandis dociles; quas nullum unquam quadrupes (quod equidem audiverim)
efferre aut formare potuerit, quamvis eorum organa multo ad id aptiora esse; utpote
humanis conformia, videantur.

CAP. VI.

Nonnulla quæ de Avibus querenda, observanda, inque iis experienda D. Willughby sibiimet proposuit.

1. **A**N Rapacibus diurnis solis cutis nuda (quam Falconarii seu Accipitrarii nostri the Seare vocant) basin mandibulæ Rostri superioris ultra nares obvestit?
2. An Pstittacus solus Rostri mandibulam superiorem moveat? ut affirmat Aldrovandus; annon & Loxia, quæ Rostro pariter ad scandendum utitur, aliæque nonnullæ?

3. An aves aliquæ unguis & rostra mutant, quod de Aquila fertur?
Resp. Quod de Aquila fertur fabulosum esse minimè dubito: nec puto ullam avem ætate rostrum mutare. Quocirca emendanda est metaphrasis illa Anglica *Psalmi 103. com. 5. in vulgari sci. Psalmorum versione metrica, quæ sic se habet, Like as the Eagle casts her bill, whereby her age reneweth*: i. e. Quemadmodum Aquila rostrum mutat, quo renovatur ætas ejus: Hac enim versione seu paraphrasi multis imperitioribus impositum est, Scripturam hoc tradere exilluminantibus, cum nihil tale in textu reperiatur, sed duntaxat. *Renovabitur ut Aquila juvenus tua.* Quod autem Rostri uncus in Aquilâ aliisque avibus extremo senio adeo excrescat, ut etiam victum impediatur, verum esse non abnuerim. Nam & Cardueli illi annosæ, cujus superius meminimus, rostrum & unguis singulis septimanis præcidi opus fuit, ut cibum capere possit.

4. Quot Aves in Rostro superiore appendices angulares utrinque obtinent, ut Tinnunculus, Subbutco, Lanii?

5. Committitur crurum mandibulæ inferioris quibus interiùs in rotundum terminatur, quibus in angulum?

6. An oculorum irides avibus ejusdem speciei omnibus ejusdem semper coloris sint?

Resp. Differre haud rarò in eadem specie Pullorum & adultiorum irides; interdum etiam maris & femine: An verò adultiorum in eodem sexu, inquirendum restat. Ego differre non puto.

7. An quibus ingluviens deest, defectus ille semper suppletur Oesophagi amplitudine, qui (ut diximus) in plerisque hujusmodi immediatè supra ventriculum, in faculum quandam seu ventriculum liminarem dilatur.

8. Cum cæcum intestinale nihil aliud sit quàm ductus intestinalis contractus, queratur, Annon etiam ad cæca intestina vulgò nota, tam in Avibus quam in Quadrupedibus ductus quidam extrinsecus terminetur? Cùmque plurimis avibus appendices perexiguæ sint, nec ullum omnino usum adultis præstare videantur, queratur in Embryonibus quis earum usus sit?

9. An cæcum intestinale semper versùs caudam reflectatur? Quibus Appendicum extremitates reflectantur? Quibus Appendices intestinorum striatæ? An ab Appendicibus ad Anum intestinum triplo largius? Dextrane an sinistra Appendix brevior esse solet?

10. An Avibus aliquibus duplex ovorum racemus sit, quemadmodum viviparis fœminis duo ovaria, testēs fœminæ vulgò dicta, simplex earum?

11. Utrum Aves ova partui vicina retinere possint, si nidi earum non sint parati, aut casu aliquo destruantur; an unquam invitis excidant?

12. An iis quæ bina ova pariunt ut Columbæ ex altero mas, ex altero fœmina semper nascitur?

Resp. Frequenter id ita accidere, interdum tamen binos mares, interdum binas fœminas unâ excludi.

13. Experimentum fiat, An ova in Angliâ artificiali calore excludi possint?

14. Observe, quinam colores in avibus frequentiores sint, & in quibus partibus; ut v. g. in uropygiis plurimarum Avium idem color est, nimirum Turdi, Passeres &c.

15. Quot caudam motient? ut Motacillæ, Merulæ, Tringæ &c? Ex mediis duabus caudæ pennis, cùm complicatur cauda, altera alteram tegit, h. e. alteri superincumbit; quare an dextra an sinistra sæpius, an utraque prout accidit id faciat?

16. Quot avium generibus plures mares sint, ut Pugnacibus, quot plures fœminæ, ut Gallinaceo generi?

17. Quæ humi nidificant, ut Gallinacæ generis omnes & Alaudæ? Quæ in arboribus & fœpibus, ut maxima avium pars? Quæ in aqua, ut Fulicæ? Quæ humo? Quæ arboribus insident?

18. Quæ aves se abscondunt aut loca mutant, five per hyemem, five per æstatem?

19. Quid fieret de Lusciniis, Cuculis, &c. hyeme; de Turdis pilaribus &c. æstate; si in caveis conclusæ diligenter nutrentur & curarentur?

20. Qui sit ut frigus in hyeme intensissimum, modò suppetat victus, avicularum tenera corpufcula non congelet aut perimat?

21. An ætas Phasianorum, Accipitrum &c. cognoscatur ex lineis in cauda transverfis?

22. Quot aves albas sub cauda plumas obtinent? Quot fetas sub mento, ad angulos oris, aut circa nares?

23. Quenam aves, tum in terrestribus, tum in aquaticis, duas in alis lineas transverfas obtinent?

24. Quot pinnulas seu villos Remigum pennarum exteriores interioribus, seu superiores inferioribus latiores obtinent?

CAP. VII.

De Insulis, rupibus & clivis quibusdam insignioribus circa Angliam, ubi Aves maritima magno numero quotannis nidificant & pariunt.

Aves aquaticæ complures, præcipuè autem maritimæ, gregatim quotannis nidificant & pariunt, vel in excelsis rupibus, vel in insulis desertis minime habitatis, vel in clivis maritimis. Hujusmodi loca celebriora circa Angliam sunt,

1. Bassa insula in æstuario Edinburgico, non procul a litore sita, quam Harvæus non minus verè quàm eleganter his verbis describit. Est insula parva, Scoti *Basse* nominant, abrupto & contragoso clivo editissima (verius saxum ingens five scopulum dixeris) haud amplius mille passuum circuitu amplitudo ejus clauditur. Hujus insule superficies (mensibus Maio & Junio) nidis, ovis, pullisque propemodum tota intrata est; adeo ut vix uspiam, præ eorum copiâ, pedem libere ponere liceat: tantisque supervolitantium turba, ut nubium instar, solem cœlumque auferant; tantisque vociferantium clangor & strepitus, ut propè alloquentes vix audias. Si subjectum mare inde, tanquam ex edita turri & altissimo præcipitio, despexeris, idem quoque versum infinitis diversorum generum avium natantibus prædæque inhiantibus operum videas: quemadmodum venio tempore stagna alicubi ranis refertissima cernuntur; & aprici colles, montesque acclives frequentissimis ovium caprarumque gregibus obfessi eminus spectantur. Si circumnavigando imminentem clivum suspicere nati fueris, videas in singulis prærupti loci crepidinibus & recessibus avium ejuslibet generis & magnitudinis ordines innumerabiles, plures sanè quàm illanti nocte & sereno cœlo stellæ conspiciuntur: Si advolantes avolantesque eminus aspexeris apertè profecto ingens examen credas. Hæc autem Harvæus. Hallucinatum tamen puto cùm inter alia ex reliquis nidorum fœco utilium redditus annui partem aliquam possessori accedere scripsit. Nam hoc genus avium, nunquam festucas, virgulta, aliæve fœco itilem materiam nido extruendo conquirunt, sed vel in nudis caubus ova ponit, vel paucissimas festucas & quicquid illis sublevis.

Aves autem quæ insulam hanc præcipuè frequentant ut inibi pariant sunt. 1. Anferes Bassani dicti, Scotis *Soland-geese*, qui hujus insule proprii sunt, nec alibi (quod scimus) circa Britanniam pariunt. Cùm nos ibi essemus, medio Augusto, cæteræ omnes aves discesserant, soli Anferes remanserunt, necdum enim pulli eorum penitus paleoleverant. 2. Turtur maritimus hic dictus ob similitudinem aliquam quamvis palmipes sit. Avem hanc nos non vidimus, suspicamus tamen eam esse quam sub titulo Turturis Groenlandici descripsimus. Hæc etiam hujus insule peculiaris est. 3. *The Scaut*, quæ vel Lomwia est, vel Alka Hioeri: putamus tamen utramque speciem hic parere. Hæc etiam alibi plurimis circa Angliam locis inveniuntur. 4. *Scaup*, quos ex nominis cum Germanico *Scharpf* convenientia, Corvos marinos esse conjecturamus. 5. Larorum variz species.

2. Farnæ insule propè Bambergam pagum in litore Northumbrico arce jam ferè collapsâ olim celebrem; quas quotannis frequentant ut ibidem pariant. 1. Anates

S. Cuthberti dicta, Wormio (ut puto) *Fider*. Hæ pullos recens exclusos ad mare deducunt, cūque eis mox infulas deferunt, neque eas iterum respiciunt, aut redeunt ante ver proximum; nec alibi quā in his infulis (quod equidem audivimus) pariunt aut conspiciuntur. 2. *Guilemots* i. e. Lomwiz *Hoieri*. 3. *Skouts* i. e. Alkæ *ejusdem*. 4. *Counter-nebs* seu *Conter-nebs* hic dicta, i. e. Anates Arctice *Chsf*. 5. *Scarfs*, i. e. Corvi marini aut Graculi palmipedes. 6. *Puffinets*, quas nomen Puffinis Anglicos esse arguit, verūm descriptio nobis exhibita Turtures potius Bassianos. 7. Larorum variae species, nimirum *Annets*, *Pickmires*, *Torns*, *Mirecrows* hic dicti.

3. Clivi maritimi circa Scarburgum in Comitatu Eboracensi, ubi præter Laros æstate pariunt Anates Arctice *Chsf* hic *Mullets* dictæ, Alkæ *Hoieri*, eodem nomine sc. *Anks* hic notæ; Lomwiz quoque ejusdem *Hoieri*, quas *Skouts* vocant.

4. Insula quædam celebris non procul à Lancastria, *The Pile of Foudres* dicta; quam pariter Avium maritimarum diversorum generum magni greges æstivo tempore quotannis frequentare, ibidemque nidificare & parere dicuntur.

5. Insula Mona, cum alia parva adjacente, *the Calf of Man* dicta, in quibus præter Anates Arcticas, Alkas *Razor-bills* dictas & Lomwias, Puffini Anglici nidificant, nec usquam alibi (quod sciam) circa Angliam præterquam in insulis Sorlingis.

6. Pretholma insula inculta & deserta non longè à Bello maritico Angleseie (seu Monæ insulæ Taciti) oppido primario. Hic etiam Anates Arctice Puffini dictæ, Alkæ & Lomwiz, necnon Corvi marini & Larorum variae species pariunt.

7. Bardseia insula ad extremum angulum seu Promontorium Carnarvæ in Wallia.

8. Lundia insula in æstuario Sabriniano.

9. Clivi maritimi non procul Tenbeia in Wallia.

10. Godreve insula, seu potius rupes, non procul à oppido *S. Ives* in Cornubia, ubi Alkæ & Lomwiz, *Murres*, & *Kiddaws* dictæ nidificant.

11. Sorlingæ insulæ in alto mari ab extremo Cornubiæ promontorio *the Lands end* dicto 30 circiter milliariis in Occidentem remotæ, in quibus præter alias aves Puffini quoque nidificant.

12. *Caldey* insula.

13. *Erme* insula, propè Guerneficiam.

CAP. VIII.

De Divisione Avium.

Aves in genere dividi possunt in *Terrestres* & *Aquaticas*. *Terrestres* sunt, quæ aquas minime frequentant, sed in siccoribus plerunque degunt.

Aquaticæ sunt, quæ vel in aquis vel circa aquas plurimum versantur, & in aquis plerunque victum quaerunt: de quibus agemus libro tertio.

Terrestres sunt vel rostro & unguibz *aduncis*, *Tauquovvgs* Græcis dictæ; vel rostro & unguibz *reclinatoribus* minisque hamatis: illas *uncungues*, has *reclungues* breviter causâ dicemus.

Tauquovvgs seu uncungues sunt, vel *carnivore* & *rapaces*, aliorum animalium prædæ & laniena plerunque victitantes; vel *frugivore* & *manufores*, ut *Pstiaci*.

Carnivore & *rapaces* sunt vel *diurnæ*, quæ interdū prædantur; vel *nocturnæ* quæ inter noctū.

Rapaces diurnæ dividi possunt magnitudinis ratione in *maiores* & *minores*.

Majores sunt vel *generosiores*, quibus Rostro ab initio seu radice statim adunca, *Aquila* dicta; vel *ignaviores* & minus generosæ, quibus Rostro aliquouque recta, versis extremitatem in uncum curvantur, *Falco* denominata.

Minores, *Accipiter* in genere dictæ, sunt iidem vel *generosiores*, quæ magno studio cicurari & ad Aucupium institui solent, *Hawks* nostratibus dictæ; vel *ignaviores* minusque generosæ, ideoque ab Aucupibus neglectæ, quas, quoniam liberas siquæ juris esse permittunt, feras aut sylvaticas merito dixeris.

Institui solite ab Aucupibus nostris dividi solent in *Macropteras* seu alis longis instructas, & *Brachypteras* seu alis brevibus. *Macropteras* vocant quarum Alæ complicatæ ad extremam ferè caudam pertingunt: in quibus Alæ complicatæ ab extremitate caudæ multum deficiunt.

Aves rostro & unguibz minis hamatis sunt vel *maiores*, vel *minores*, quas *Aviculas* vocamus. *Majorum* titulo complectimur quotquot Turdum simpliciter dictum magnitudinem

tudine vel excedunt vel etiam æquant. Nonnullis tamen generibus (ut v. g. *Picorum*) ob notas generis characterísticas communes, unam vel alteram avem etiam Turdum minore accensere coacti sumus. Majores sunt vel Rostro crassius, validis & longiusculis, rectis; vel minoribus aut brevioribus. Priores sunt vel carne, infectis, frugibus, aut saltem infectis & frugibus promiscue vescentes, vel infectis tantum. Ille colorum respectu in duo genera dividi possunt, nimirum *Corvinum*, quibus corpus totum unicolor ferè & nigricans & *Picis* affine, quibus corpus pennis diversicoloribus variis. Infectivorum in hoc genere unica tantum est familia nimirum *Picorum* Martiorum.

Rostro brevioribus aut minoribus donatæ sunt vel carne albâ vel carne nigra. Carne albâ præditas Gallinaceum genus vocamus. Carne nigra sunt vel majores vel bina duntaxat una vice ova ponunt, ut Columba; vel minores quæ plura duobus ova pariunt, ut Turdi.

Aves minores, *Aviculæ* nobis dictæ, sunt vel Rostro tenuioribus, vel Rostro crassioribus. Utriusque generis plures sunt species subalterne, quas inferius trademus cum ad *Aviculas* ventum fuerit.

CAP. IX.

Catalogus Avium Britannicarum, tam quæ perpetuo inibi manent nec loca mutant, quam quæ statis anni temporibus advolant iterumque discedunt, migratoria dictæ.

RAPACES DIURNÆ.

AQUILA, quæ non solum prædandi causâ huc interdum advolat, verum aliquoties apud nos nidificat & parit: quotannis (ut aiunt) in excelsis & præruptis rupibus montis *Snemdon*, in Cambria fuit Septentrionali. Quin Anno 1668, in sylvis propè Derwentiam fluvium in Pecco Derbiensi inventus est Aquilæ nidus, & bacillis virgæ lignicis grandioribus compositis, quorum altera extremitas rupis ejusdem eminentiæ, altera duabus Betulis imittebatur. Bacillis juncti intersebantur, junctis erica; Erica iterum juncti; in quibus jacebat pullus unicus cum unico ovo urino; adjacentibus agno, lepore & tribus Grygalli pullis. Erat autem nidus ille quadratus, duarum ulnarum quaquaversum latitudine, nulla in medio cavitate; verum planus & aequalis. Pullus quem diximus jam ferè adultus erat, & ad volandum idoneus, Accipitris palumbæ figurâ; Dorso Subbutonis instar nigricante; Anseris propè pondere; tibiis ad pedes usque plumosis, annulo seu zonâ in cauda albâ. Evident species hanc fuisse putamus cum illis quas in turre Londinensi enutritas vidimus & sub titulo *Chrysaëti caudâ annulo albo cinisâ* descripsimus.

HALIÆTUS seu *Ossifraga*, *the Osprey*, qui in fluminibus nostris non rito piscis prædatur. Hujus generis sunt quæ quotannis pariunt in vivatâ ferarum *Whitelandis*, in agro Westmorlandico; quibus *D. Comissa Penbrochie* curam impendi jubet, ne inquietentur, carumve nidi destruantur.

FALCO, *the Falcon*. In Scotia nidulantur; aiunt & in Angleseia Walliæ insula.

BUTEO five *Triorches*, *the common Buzzard*. Cuniculis admodum infesta est hæc avis.

BUTEO *APIVORUS* five vesiporus, *the Honey Buzzard*. Præcedent perissimis, zonâ cinereâ in alis & cauda transversâ ab eo præcipue differt.

BALBUSARDUS Anglorum, *Haliæetus Aldrov*. *The Bald Buzzard*; *by some called the Sea-Eagle*.

MILVUS ÆRUGINOSUS Aldrov. *The More Buzzard*. Hunc *D. Johnson* *Balbusardum* vocat, colore Aquilino, fronte albâ.

MILVUS, *the Kite or Glead*. Nota hujus characteristica quâ ab aliis *Rapacium* speciebus primo statim aspectu discernitur, est cauda forcipata.

PYGARGUS *Accipiter*, *Subbuteo Turneri*, *the Ringtail*, cæcis mas *the Henharrier* dicitur, à laniandis gallinis, qui (verba sunt Turneri) humi sedentes aves in agris, & gallinas in oppidis repente adortur, & prædâ frustratus tacitus discedit, nec unquam secundum facit insultum, per humum volans omnium maxime. Gestus hunc Circum esse suspicatur.

ACCIPITER FRINGILIARIUS, Recentiorum Nisus & Sparverius. *The Sparrow-Hawk*. Hujus mas *the Musket*, nomine Gallico dicitur. Columbas prædatur & vastat mirum in modum, nimis apud nos frequens.

SUBBUTEO Bellonii & Aldrov. qui ab infectandis Alaudis, quibus præcipuè infestus est, Accipiter Alaudarius à D. Johnson non immerito dictus est.

TINNUNCULUS seu Cenchris, the *Kestrel Stannel* or *Storgall*, & alicubi the *Wind-hover*, quod aërem quasi ventilat, alas motitando. Germani quoque *Wannemaecher* vocant, quod alas evanmet auras seu ventum.

LANIUS CINEREUS MAJOR, the greater *Butcher-bird* or *Mattagefs*, & in Pecco Derbieni Germanico nomine *Werangel*. Hunc Accipitriarii nostri interdum ad aucupium avicularum institunt. Excelso alicui ramo insidens vocem absonam edit, cuius novitate aviculæ allectæ advolantes, præda ei sunt.

LANIUS MINOR cinereo-rufus, the *Wood-chat*, Eboracensisbus & Dunelmensis D. Johnson.

LANIUS minor rubescens; cui nullum, quod scimus, nomen Anglicum impositum est. Est autem Laniorum omnium commune barbula habere seu fetas nigricantes carcarostrum.

CUCCULUS, the *Cuckew*. Rostro & unguibus est minoribus & debilioribus quam ceteræ rapaces. Avium ova sorbere dicitur, aut pullos duntaxat tenellos necdum nido egressos prædari; ideoque exacta ætate, cum huiusmodi victus ei non amplius suppetit, torpere & obdormire creditur.

RAPACES NOCTURNÆ.

OTUS five *Noctua aurita*, the *Horn-Owl*. Latinis Asio, autore Plinio.

ALUCO minor Aldrov. the common *white Owl*, or *Barn-Owl*. Hunc D. Johnson the *Church-Owl* vocat, quo nomine quandam Noctuæ speciem Belgæ etiam appellant.

STRIX Aldrov. The *brown* or *Ivy-Owl*, & alio nomine the *Screech-Owl*, à stridore dicta.

STRIX CINEREA, fortè *Ulula Aldrov. the grey-Owl*. D. Charleton nomen Anglicum *Gill-hooter* huic attribuit, quod tamen Noctuarum omnium commune esse videtur.

CAPRIMULGUS, the *Fern-Owl*, or *Churn-Owl*, or *Goatsucker*. In sylvis præcipuè montosis, in Pecco Derbieni, Eboracensi comitatu, Salopia & alibi plurimis in locis invenitur. Cuculo affinis esse videtur specie corporis externa.

CORVINUM GENUS.

CORVUS, the *Raven*. Hic agnos recens editos sepissime dilaniat & devorat. Oculi autem eorum primum rostro appetit & eruit; quin & aves invadit, & à nonnullis ad aucupium instituitur: estque odoratis sagacissimi.

CORNIX, the common or *Carriion-Crow*. Hac carnivora est & morticinis plerumque vescitur, quorum tamen inopia etiam fata depopulatur. Corvo dimidio minor, aliis ei perquam similis est.

CORNIX FRUGILEGA, the *Rook*. A Cornice, cui similis esse videtur distinguitur colore Rostri circa radicem albicantis, aliisque notis inferius * adducendis.

CORNIX CINEREA frugilega, the *Roslyn Crow*. In agro Cantabrigienfi frequens. D. Johnson the *Sea-Crow*, i. e. Cornicem marinam eam appellat, & *Stodoni* in agro Dunelmensi circa Tese fluvii ostia frequentem esse scribit.

MONEDULA five *Lupus Aldrov. The Jack-dam*.

PICA varia seu *caudata*, Pica etiam plerumque simpliciter dicta. The *Magpie* or *Pianet*.

PICA GLANDARIA, the *Jay*. Cerasis avidissimè inhiat.

CORACIAS, *Pyrroborax* etiam dicta, quantumvis Aldrovandus repugnet, the *Cornish Chough*. Verum non in Cornubia tantum, sed ad litus etiam Occidentale Walliæ reperitur.

PICI IISQUE AFFINES.

PICUS VIRIDIS, the *green Woodpecker* or *Woodpige*. Nonnullis the *Heyhoe* corrupto nomine a *Hen-hole*, quæ vox foraminum dolatorem significat, quomodo & olim à nostratibus dictam esse hanc avem, autor est Turnerus, & etiamnum à suis dici scribit D. Johnson. Aliis *Rain-fowl* dicitur, quoniam voce sua solito frequentiore & intensiore pluviam prænunciare creditur.

PICUS VARIUS MAJOR, the greater *spotted Wood-pecker* or *Hickwall*.

PICUS

PICUS VARIUS MINOR, The lesser *spotted Woodpecker* or *Witwall*. Nomen *Wit-wall* utrique speciei commune esse puto.

JYNX five *Torquilla*, the *Wryneck*. Cum Pice præcedentibus convenit digitorum in pedibus dispositione & linguæ fabrica: ab illis differt. 1. Rostro tenuiore & infirmiore, neque enim ut illi in solido ligno foramen sibi excavat, verum in arboribus putridis & cavis nidificat. 2. Caudâ molliore minisque rigida.

PICUS cinereus, the *Nut-batch* or *Nut-jobber*. Huic neque lingua prælonga; quoniam collis aliisque insectis in arborum rimis & caveris latitantibus minime vescitur, sed aliis insectis, & præcipuè nucibus; neque digiti eodem modo dispositi quo in Pice; nimirum bini ante, totidem retro.

CERTHIA, the *Creepor* or *Ox-eye Creeper*, quæ rostro acutius ab aliis omnibus aviculis discernitur.

UPUPA, the *Hoop* or *Hoopoe*. Cur avem hanc Pica subnectendam putemus, inferius ostendemus; ne eadem repetere cogamur.

GENUS GALLINACEUM.

GALLUS GALLINACEUS & *Gallina domestica*, the *Hens-Cock* or *Dung-hil-Cock* and *Hen*. Harum aliquæ sunt varietates quas inferius enumerabimus.

PAVO, the *Peacock* tum vulgari tum etiam albus.

GALLO-PAVO; seu Avis Numidica & *Meleagris*, the *Turkey*. Neque *Pavones*, neque Gallo-pavones indigenæ sunt sed advenæ; versum cum domesticæ & circens sunt, atque etiam hyemes nostras facile tolerant; diutius est quod huc advectæ sunt, optimo jure ut mihi videtur eas nostratibus uocentibus.

URGALLUS, seu *Terran major Aldrov. Cock of the Wood* Anglia hunc non alit; in Hibernia inventi aiunt.

OTIS, *Tarda avis Aldrov. the Bustard*. In agro Cantabrigienfi, planticibus circa Novum Mercatum & Rosyton oppida frequenter cernitur.

TETRAO five *Urogallus minor*, the *Blackcock*, *femina the Grey-hen*, sexuali seu pullitis the *Grey Game* dicitur; in boreali maxime Angliæ parte.

LAGOPUS ALTERA Plinii, fortè *Attagen Aldrovandi*. Mas the *Gordale Moor-cock* dicitur; femina the *Moorhen*; pullum alpinum *Gordale*. Nomina hæc in Septentrionali præcipuè Angliæ parte videntur; alibi enim prior species the *Black game* and *Grouse* dicitur, posterior, the *Red game*. *Black-cock* etiam utrique nomen commune est. Exactam harum nominum notitiam & distinctionem D. Johnson debemus. Ceterum *Morehen* Turneri *Urogallus minor* est, non *Lagopus altera*.

PHASIANUS, the *Pheasant*.

PERDIX, the *Partridge*.

COTURNIX, the *Quail*.

ORTYGOMETRA Aldrov. seu *Rallus ventris*. The *Duke-hen*. In Hibernia frequentissima est, in Angliâ rarior. Turneri nunquam in Angliâ nisi in Northumbria vidit & audit.

COLUMBÆ The Pigeon-kind.

COLUMBA DOMESTICA seu vulgaris, the common *wild Pigeon* or *Hempe Dove*.

COLUMBA RUPICOLA, the *Rock-Pigeon*; corporis mole exigua, colore cinereo, pedibus rubris. Hujus notitiam D. Johnson debemus.

PALUMBUS torquatus, the *Ring-dove* or *Swook*. Septentrionalibus Angliis *Cushat*.

OENAS five *Vinago*, the *Stock-dove* or *Wood-Pigeon*.

TURTUR, the *Turtle Dove*. In Meridionali Angliæ parte, ut v. g. Suffexia.

GENUS TURDINUM. The Thrush-kind.

THURDUS viscivorus major, the *Missel-bird* or *Strive*, and in Septentrionali Angliæ parte simpliciter the *Thrush*.

THURDUS simpliciter dictus seu viscivorus minor. The *Moore*, *Throffle*, or *Song-Thrush*.

THURDUS ILIACUS, illas seu Tylas, the *Redwing*, *Swine-pipe*, or *Wind-Thrush*.

THURDUS PILARIS, the *Fieldfare* or *Feldfare*.

MERULA vulgaris, the common *Blackbird* or *Ouzel*. Vox hæc *Ouzel* quin origine eadem sit Italice *Uccello*, & Gallice *Oiseau*, avem in genere significanti, minime dubito.

Merula TORQUATA, the Ring-Onzel.
Merula AQUATICA, the Water-Onzel, or Water-Crake.
STURNUS the Stare or Starling, quem se nunquam baccas edentem observasse scribit D. Johnson, cum reliquæ hujus generis, *Merulam aquaticam* si excipias, omnes bæcivoræ sint.

AVICULÆ ROSTRIS TENUIORIBUS:

Small Birds with slender Bills.

ALAUDA { *Vulgaris*, the common Field-Lark.
Arborea, the Wood-Lark.
Pratorum, the Tit-Lark: colore interdum variat.
Cristata minor, the lesser crested Lark: Hanc nos nondum vidimus: D. Johnson in Septentrionalibus eam observavit, & descripsit.
Domestica, the common House-Sparrow.

HIRUNDO { *Agrestis* seu rustica Plinii, the Martin or Martins.
Riparia, the Sand Martin or Shore-bird.
Apus, the black Martin or Swift.

PARUS { *Major* seu Fringillago, the great Titmouse or Ox-eye.
Ater Gesneri, the black-headed Titmouse.
Palustris the Marsh Titmouse.
Ceruleus, the blue Titmouse or Nun.
Caudatus, the long-tailed Titmouse.

MOTACILLA { *Alba*, the White Water-nagtail. Hæc quoniam sementis tempore quontannis advenit, & aratorem sectatur ut vermiculos colligat, the Seed-bird appellatur.
Flava, the yellow Wagtail.

LUSCINIA seu *Philomela*, the Nightingale.
RUTICILLA, the Redstart, Phœnicurus Græce dicta.
RUBECULA five *Erithræus*, the Robin-red-breast or Ruddock.
ATRICAPILLA, the black Chat, the Beccafico.
OENANTHE five *Vitisflora* Aldrov. the *Fallow-sparrow*, *Wheat-eat* or *White-tail*.
MUSCICAPA tertia Aldrov. the *Stone-sparrow* or *Stone-chatter*. Hæc Rubeca est (ut puto) Bellonii, Turnero the *Moor Titling*.
OENANTHE secunda nostra, seu *Rubicola*, the *Whinchat*.
GOLDFINCH Germanorum: cum Fringillis nihil habet commune. In montibus Pecci Derbentis.
SPIPOLA prima Aldrov. fortè, the *White-throat*.
CURRUCA Eliotæ, the *Hedge-Sparrow*.
FICEDULA septima Aldrov. *Pettichaps*.
STOPAROLÆ Aldrov. *similis*, Aviculæ hujus nomen Anglicum nullum hæcenus nobis innotuit. Vide ejus descriptionem.
REGULUS cristatus, the golden-crown'd Wren.
Non cristatus Aldrov. an *Atilus*, an *Luteola* Turneri: nec huic (quod scimus) nomen Anglicum impositum est. Stridet ut Locusta.
PASSER troglodytes, the Wren. Hæc olim falso *Regulus* dictus est.

AVICULÆ ROSTRIS BREVIBUS ET CRASSIS:

Small Birds with thick and short Bills.

COCCOTHAUSTES, the Grosbeak or Haw-finch. Rarius nec nisi hyeme in Anglia videtur.
CHLORIS, the green Finch: in Borealiibus Angliæ, the green Linnet dicitur.
RUBICILLA seu *Pyrrhula*, the Bull-finch, Alp or Nope.
LOXIA, the Shell-apple or Cross-bill. Hæc per Autumnum in Angliam rarius venit, nec apud nos perennat.
PASSER domesticus, the House-Sparrow.
FRINGILLA, the Chaffinch.
MONTIFRINGILLA, the Bramble or Brambling.
CARDUELIS, *Acanthis*, the Goldfinch.
vulgaris, the common Linnet.
LINARIA { *rubra major*, the greater red-headed Linnet.
rubra minor, the lesser red-headed Linnet.

SPINUS

SPINUS five *Ligurinus*, a Siskin.

EMBERIZA { *alba*, *Gesta*, an *Calandra*? the Bunting.
flava Gesta. Lutæ alterum genus Aldrov. the Yellowhammer.

PASSER arundinaceus, the Reed-Sparrow.

AVES AQUATICÆ,

Et primo

FISSIPEDÆ { *scilicet* circa aquas & in aquis versantur.

MAJORE

GRUS, the Crane. In palustribus Lincolnienibus & Cantuariensibus frequens.

ARDEA { *cinerea major*, the common Heron or Heron-flaw.
alba, the white Heron.

stellaris, five Taurus, the Bittour or Bittern. Septentrionalibus Angliæ the *Mire-drone*: cujus magitus & longinquo exaudiri potest. Hanc esse puto quam nostrates Nycticoracem vocant.

MEDIÆ MAGNITUDINIS ET MINORE:

1. *Rostri longissimi.*

ARQUATA { five Numerius, the Curlew.
minor, the Whimbrel: priore dimidio minor.

SCOLOPAX, the Woodcock.

GALLINAGO { *minor*, the Snipe.
minima, the Gid or Jack-snipe, Eboracensibus, the *Judcock*.

FEDOA, Gesneri, the *Godwit*: in agro Elioti & alibi the *Tarwhelp* or *Tarwip*. Barge forte Bellonii.

TOTANUS Aldrov. Anglicum hujus nomen nondum audivi, & fortasse nostrates confundunt has species, & eodem nomine utramque appellant, ob indistinctam fere similitudinem.

FEDOA nostra tertia, the *Stone-Curlew*. Hanc in Cornubiæ vidimus.

HÆMATOPUS Bellonii, the *Sea-Pie*. *Pica marina* Gesneri.

2. *Rostri mediæ longitudinis.*

AVES PUGNAX, the *Ruffe*. Hujus femina the *Reeve* dicitur. Aves hæc coloribus mirum in modum variant, ut vix reperiantur due concolores.

TOTANUS Gesneri, ejusdem *Gallinula erythropus* major, the *Redbunker* Pool-Snipe.

CINCLUS Bellonii, an *Callidrys* cinerea: the *Knot*, i.e. *Avis* Canuti regis.

ARENARIA nostra, the *Sanderling* or *Cormillet*. Tringæ minoris magnitudine est, & postico digito caret.

TRINGA { *major*,
minor, the *Sand-piper*.

ALAUDA marina, the *Stint*.

His addi potest quamvis tibi sit brevibus, nec aquas ingreditur. *Ispida*, the Kingfisher.

3. *Rostri brevibus.*

CAPELLA five *Vannellus*, the *Lapwing*, in some places the *bastard Plover*. In septentrionalibus a sono vocis ficto nomine the *Tewit*.

PLUVIALIS { *viridis*, the green Plover: dicitur etiam *Pardalus*, nec immerito ob pennas maculolas.

cinerea, the grey Plover.

OEDICNEMUS Bellonii, the *Stone Curlew*.

MORINELLUS, the *Dottrel*. Digito postico caret.

CHARADRIUS five *Hiaticula*, the *Sea-Lark*. Et hæc digito postico caret.

CINCLUS Turneri fortè, the *Turnstone*. In maritimis Cornubiæ hanc avem vidimus. Pluviali minor est, *Merula* tantillo major.

AQUIES

AQUIS. INNATANTES.

I. FISSIPEDES, quarum nonnulla PINNIPEDES dici possunt, digitis scilicet membranis lateralibus autis.

COLYMBUS { Cristatus, the crested Diver.
Cinereus major, the Ash-coloured Diver.
Minor, the Diver, Dobchick or Dunker.
Maximus, the greatest Diver or Loon.
GALLINULA Chloropus, the common Water-hen or Moor-hen.
RALLUS Aquaticus, the Water-Rail.
FULICA, the Coot, Bel-coot.

II. PALMIPEDES, & primò

(1.) Tridactyla.

ANAS ARCTICA Clus, the Pope, Coulterneb, and in some places the Puffin.
ALCA Hoiieri, the Razor-bill, Auk or Murre.
LOMIA, insula Farræ, the Guillemot or Guillemot, Sea-ben or Kiddaw.
COLUMBA GROENLANDICA, the Sea-Turtle insulae Bassæ.

(2.) Tetractyla, digitis omnibus membranis intercurrentibus connexis.

ANSER BASSANUS, the Soland Goose.
CORVUS AQUATICUS, five Carbo, the Cormorant.
GRUCULA PALMIPES, the Shag, & in Septentrionalibus the Crane.
His digitis omnes connexi sunt ad celeritatem natatum; medii digiti ungues terræ ad præces firmius retinendos.

(3.) Tetractyla, digito postico soluto, & primò

1. Rostris tenuibus acutis.

1. Maximus ex albo & nigro variis, the great black and white Gull.
Anserina fere magnitudinis est.
2. Cinereus maximus, the Herring Gull, or greatest Ash-coloured Gull, the white Gull. Anati par, dorso cinereo.
3. Cinereus minor, the common Sea-mall, Columba par, dorso cinereo.
4. Griseus, the grey Gull, an Wagel Cornubiensium.
5. Cinereus Bellonii, Tarrack Cornubiensium.
6. Cinereus tertius Aldrov. Cepphus Turneri & Gessleri, the Puffin or Black-cap.
7. Fulvus five Hybernus, the Winter-Mew or Cuddy-mew.
8. Hirundo marina dictus, the Sea-Swallow.
9. Piscator Gessl. & Aldrov. the lesser Sea-Swallow.
10. Niger Gessl. the Stare-trop.
11. Niger fides noster, the black cloven-footed Gull.
12. Sterna fulva dictus, the brown Tern.

CATARRACTES noster, fortè Gannet Cornubiensium.

2. Aves Rostris tenuibus serratis.

MERGANSER Aldrov. the Gossander or Bergander. Hujus femina the Dundiver, i. e. Mergus cinereus & Sparling-foal dicitur.

MERGUS cinereus fuscus, the lesser tooth-billed Diver.

ALBELLUS alter Aldrov. the white Ninn. Hujus femina Mergus Glacialis, the Lough-Diver dicitur. Mas enim & femina tam in hac specie quam in Mergansere tantum inter se differunt, ut diversi sexus pro diversis speciebus ab Ornithologis descripserunt & depictæ sint.

PALMI-

PALMIPEDES LATIROSTRÆ;

Et primò

1. Genus Anserimm.

CYGNUS, Olor, the Swan.

CYGNUS FERUS, the Elk, Hooper, or wild Swan.

Domesticus, the tame Goose.

ANSER Ferus, the wild Goose.

Guineus, the Swan-geese, fronte tuberosa, capite cristato, pectore fasciato, collo supremo lineâ nigricante secundum longitudinem ductâ insigni.

BERNICLA seu Bernacle, the Bernacle or Clakie. Hæ enim non differunt.

BRENTA seu Bernacle altera, the Brent-Goose.

Brenthus fortè, the Rat-Goose or Road-Goose.

2. Genus Anatinum.

TADORNA Bellonii, the Sheldrake or Burrough Duck; Sheldrake dicitur ob colorem varium; Burrough Duck quia in cuniculorum foraminibus Burroughs dictis nidificat.

ANAS S. CUTBERTI seu Farnensis, Eider (ut puto) Wormii, S. Cathberts Duck.

FULIGULA fortè the Scamp-Duck.

ANAS NIGER Aldrov. the black Duck.

ANAS niger MINOR, the Scoter or black Diver.

ANAS CIRRATUS, Querquedula cristata five Colymbis Bellonii, the tufted Duck.

CLANGULA Gessl. the Golden-eye.

ANAS platyrhynchos altera five clypeata Germanica Aldrov. the Shoveler.

ANAS fera capite subrufo minor. Hujus nomen Anglicum (si quod habeat) nondum didici.

BOSCHAS major, the common Wild-duck.

PENELOPS veterum Aldrov. ANAS fera fusca, Rothals Gessl. the Pochard or greater red-headed Duck.

ANAS FERA FUSCA, seu capite rufio minor, the lesser redheaded Duck.

ANAS CAUDACUTA, the Sea-Pheasant.

PENELOPE Aldrov. the common Wigeon or Whewer.

PHASCAS fortasse Gessl. the Wigeon.

ANAS platyrhynchos rostris nigro & plano Aldrov. the Gadwall or Gray.

QUERQUEDULA, the common Teal.

ANAS CIRCIA Gessl. the Summer Teal.

ANAS DOMESTICA the tame Duck.

ANAS MOSCHATA the Muscovy Duck.

ANAS rostris adunco, the hook-billed Duck.

FRAN-

Avium Terrestrialium TABULA.

AVES TERRESTRES sunt vel

Tarsipedes, hoc est, Rostro & Unguibus aduncis, quæ vel

Carnivora & Rapaces, Quadrupedum minorum aliorumque Avium prædæ & lanienâ perunque victitantes, quæ vel

Diurnæ, quæ interdum prædantur,

Majores, atque hæc vel

Minores, ACCIPITRES dictæ, quæ iterum vel

Nocturnæ, quæ internoclu volant & prædantur, vel

Fringivore, sc. PSITTACI, qui vel

Maximæ, singulares & sui generis, ob corporum molem & alarum parvitatem volandi impotes, Struthio camelus, Emu, Dodo.

Mediæ magnitudinis, Rostro & unguibus rectoribus minisque hamatis, suntque vel

Mediæ magnitudinis, Rostro & unguibus rectoribus minisque hamatis, suntque vel

Minimæ, AVICULÆ nobis dictæ, quæ vel sunt rostris

Generosiores, AQUILÆ dictæ, nimirum Chryseos, Haliaetus, Melanctos, Pyrgus, &c.
Ignaviores, VULTURES denominata.

Generosiores, ad aucupium insitici soliti, Hawk notatibus dictæ, quas Accipitrarii distinguunt in

Ignaviores & sylvestres, ab Aucupibus ferè neglectæ, quæ vel

Aurita seu Cornuta, Bubo, Asio, Scops.
Auribus carentes, Ullula, Noctua, &c.Maximi, MACAOS & COCKATOONS Anglicè dicti.
Mediæ magnitudinis, PARROTS & POPINJAYS.
Minimi, PARAKEETOS.

Magnæ, crassæ, validæ & oblongæ, quæ vel sunt

Vidua promiscua ex carnibus, Nigricante, CORVINUM Genus, CORVUS, CORNUS, insidit & frugibus, atque hæc vel sunt colore

Vario, PICA eique affines.

Insestivore, ut PICI MARTII dicti.

Albi, Genus GALLINACEUM, Pavo, Gallus Gallinaceus, &c.

Majores, Genus COLUMBINUM.

Minores, Genus TURDINUM.

Tenebæ, quarum plurimæ sunt species, Hirundo, Alauda, &c.

Crassæ, ut Coccythales, Loxia, Chloris, &c.

FRANCISCI WILLUGHBEII

De MIDDLETON, Armigeri,

ORNITHOLOGIÆ
LIBER SECUNDUS.

De Avibus Terrestribus.

PARS PRIMA.

De Avibus Rostro & Unguibus aduncis.

SECTIO PRIMA.

DE RAPACIBUS DIURNIS.

CAPUT I.

De Avibus rapacibus in genere, præcipue diurnis.

Apacibus in genere hæc notæ conveniunt. Caput habere grande & collum breve; rostrum & ungues aduncos, validos, acutos, ad rapinam & lanienam comparatos. Femora itidem valida & musculosa ad prædam feriendam & deiciendam; Linguam latam, crassam, carneam & humanæ similem; Pennas in cauda duodecim; Remiges in utraque ala 24; Appendices seu intestina cæca gemina, brevissima, quæque in adultis saltem nullius usus esse videntur: Ventriculus membranaceus, non musculosus ut granivoræ. Insignis acuminis pollex; ad prædam nimirum dispiciendam. Solitarius esse non gregarius, singulari ut volunt naturæ providentiâ; nam si gregatim coequentes pecudes adorirentur, vix greges & armenta ab eorum impetu & injuriis tuta forent. Hæc nota omnibus in universum rapacibus non convenit, quanvis Aristoteles *Tau. Lavioy adu. ap. dion* esse absolute pronuntiavit. Vultures enim ex observatione Bellonii turmatim volant, quinquaginta aut sexaginta simul. Pennis plumis pro corporis mole capissimis vestiri. Plumæ certè corpus contingentes, si non densius stipatæ, certè altiores longioræve his sunt quàm aliis avibus, adeo ut corpora multo majora videantur quàm revera sunt. Hæc nota omnibus quidem Rapacibus non solis tamen convenit. Longæus esse; & quidem, ut vulgo creditum est, præ aliis avibus: quæ de re cum mihi nondum satisfactum sit, nihil temere affirmare ausim, sed experientiâ & diligenti observatione determinandam relinquo. Certum autem est, ut superius demonstravimus, Aves in universum omnes magnitudinis ratione habita admodum longævas esse. Inediam distinsunt tolerare; quod pro victus ratione iis ferè necessarium est, cum præda quoties elurium non semper sit parata. Feminas maribus corporis mole majores esse, formâ speciosiores, viribus fortiores, indole generosiores ferocioresque. Hæc de causa nonnulli mares *Terebellor* quasi Tertianos dictos voluit, quia feminis tertii magnitudinis parte sint inferiores. Hujus rei rationem assignant nonnulli, quod feminis non sibi tantum sed & soboli de præda prospicere incumbit, idcircoque fortiores & generosiores sint oportet ut utrique procurationi sufficiant. Bonitatis autem (ut it obiter notemus) inter ipsas femellas indicia à magnitudine desumuntur. Quod enim major est Accipiter & pluri ponderis, eò præstantior censetur: adeo ut (Tardivo teste) in Syria aves quæ aucupio ac præda inserviunt omnes ad pondus emantur, & eò majoris quo plus penderint. Altures tamen, si diverbio Italico fides, [Astore piccolo & Terzuolo grande] quod minores sunt eo pluri aestimantur. Hic iterum

terum Vultures excipiendi sunt, in quibus mares feminis magnitudine aequales vel etiam superiores esse perhibentur.

Rostri basis membrana seu cute nuda Accipitarius nostris *the Sear* dicta, aliquandoq; obducitur. Hæc nota Rapacibus diurnis propria est. Nocturnæ enim huiusmodi membrana destituuntur.

Digitus pedis extremus medio membrana interveniente ad primum usque articulum connectitur. Hæc nota omnibus quidem Rapacibus convenit, non tamen folis, verum plurimis aliis avibus communis est.

Pennis Rapacibus plerisque varium aut maculosum est. Plerisque dico, non omnibus: Excipiendæ enim sunt Vultur Baticus, Milvus æruginosus, aliaque nonnullæ. Ex reliquis etiam notæ nonnullæ huic generi propriæ & peculiare non sunt, ut v.g. pennas in cauda duodecim habere, Appendices autem seu intestina cæca brevissima; quæ tum corvino generi, tum plerisque omnibus aviculis conveniunt.

His adde, quod unguis mandibulæ superioris ætate augetur & in longum producit: Quod Rapacibus digiti extremi unguis minimus sit: Quod carnivorarum carnes citius putrescant: quod unguis rapacium ex parte interiori acuti sint; quodque excrementa fluida ferè, lactis instar. Plerisque etiam limbi interiores pennarum caudæ, & Remigum alarum arcibus transversis nigris & albis seu pallidioribus variantur. Dorsum autem & supine partis totius color plerisque ferrugineus seu brunneus.

CAP. II.

De Aquila in genere.

Aquila in genere definiri potest, *Avi rapax diurna, è maximis, omnium generosissima, rostro à radice statim adnato.* Magnitudine sua ab *Accipitre* distinguitur, generositate & rostri adnecitate à *Falcone*.

Quæ de Aquilæ natura & moribus in genere à Veteribus & Recentioribus traditum partim falsa sunt aut incerta; partim aliis Rapacibus communia. Prioris generis esse putamus;

1. Quod pedes ei minimè aequales sint, verum dexter sinistro major.
2. Quod pennæ ejus aliarum avium, præcipuè verò Anserum & Columbarum, pennas permixtæ absumant.
3. Quod cum insigni visus acumine polleat, in exploranda prole à visu indubitatum argumentum sumat. Pullos scilicet, suspensos ungue solis radiis objicit, & quos viderit immobilem contra firmare pupillam ut dignos suo genere conservat; quos verò flectere obtutum videt, quasi degeneres abjicit.
4. Quod Aquila quoad vivit neque nidum, neque locum mutet, sed unoquoque anno ad eundem revertatur.
5. Quod à meridie operetur & volet, prioribus verò horis diei seu mane, donec impleantur hominum conventu fora, prandendique jam insitet hora, ignava sedeat.
6. Quod cadavera & exanimata corpora non tangat.
7. Quod cum duos plerumque pullos excludat unum tantummodo educat, & alterum expellat nutriendi tædio.
8. Quod pullos exclusura omnino non esset, nisi lapidem Aëtitem in nidum importaret, ejus mira vis est ad eliciendum fetum.
9. Quod pullos suos in alis portent non in unguibus: quod infertur ex loco Sacre Scripturæ *Exod. 19. 4.* malè intellecto.
10. Quod ægris pullis, cum ob ventriculi debilitatem solidiorem cibum concoquere nequeant sanguinem è præda exuctum, ore haultum suo, parentes in os evomant.
11. Quod in ultimo senio, rostro præ siccitate incurvato ut cibum capere nequeat, vitam aliquandiu bibendo saltem sustineat.
12. Quod parentes pullos, quamprimum alis firmioribus volatum affectare vident, in altum sublatos dimittant, quasi permittentes, aut potius periculo ipso monentes, ut propriis fultæ pennis jam sine cortice (quod dici solet) natate, & æthera volatu superare discant. Sibi relictas ac dilapsas fortè rursus suscipiant; atque hoc exercitationis genus sæpius iterent.
13. Quod unguium maximam curam gerat, cavetque nè ulla ratione obtundatur. Hinc in incessu coidem intro semper vertit ac contrahit, in saxola ingredi refugit, nè aciem eorum ullo modo atterat. Et si fortè eam in petris agere aut insidere contingat

tingat tum pelles occisorum à se animantium nè offendantur, pedibus subternat. Tantopere de his sollicita est, ut ubicunque sedens nisi aut Solem aut prædam intueatur, unguis suos perpetuò inspicat, metuens nè nidum incurventur. Si verò fortè hebetari fuerint, tum rostro acuit, aut ad lapides atterendo prædationi aptiores reddit.

14. Quod cum senectâ gravatur, super nubes quàm potest volat sublimitis; unde Solis calore hebitudo & caligo oculorum consumitur: ipsa mox impetu factio in ipso adhuc caloris fervore aquis frigidissimis tertio immergitur, atque inde resurgens statim nidum petit, ubi inter pullos jam capturæ aptos quadam quasi febre correpta, cum sudore quodam plumas exiit, à quibus donec pennas plumasque resumpsit, sedulo fovetur & pascitur.

15. Cum maxima alitum pars in Nocturnam vel terrore, vel novitate excitæ involat, illa id parum Regiam avem decere credens, illius spectaculo non movetur.

Potterioris generis sunt.

1. Quod insigni visus acumine polleat; adeo ut in sublime eò usque evecta, ut à nobis in tanta luce difficile cernatur, latentem sub frutice lepuleculum, sub fluctibus nantem pisciculum videat. Ego quamvis acutum cernere concesserim tum Aquilam tum alias aves rapaces, aciem tamen oculorum eò usque penetrare non credo.
2. Quod nec habilis sit ad ullam disciplinam, nec facile humano studio dometur; tantum naturæ impetu præceps feratur. Hoc in universum verum non est. Nam & Aquilæ mansuefactas & ad accipium institutas legimus; quamvis id difficile fiat.
3. Quod anima ipsi pessimè oleat, adeo ut ob pestiferam maleolentiae vim contacta ab eo corpora facile comprutescant.
4. Avida admodum & penè inexplebilis est: ideoque si quando famem (cujus alioqui patientissima est) tolerarint, tum diuturnum jejuniū multo cibo assumpto compensant. Unde siquid ex copioso venatu superest jam exsatiata, reliquis avibus, quæ ipsam hujus rei causâ affectari solent, relinquit.
5. Ut aduncæ propè omnes, sine ullo potu vivit. Alvus verò earum semper mollis ac liquida est, etiam si non bibant: Nam humoris quod satis est, ex nuper occisorum Animalium sanguine ad coctionem & digestionem sufficit.
6. In Venerem maximè prona est. Femina enim ter decies in die compressa, postquam surrexerit, si mas revocet, denuo accurrit. Hoc tamen nec immerito quippiam miretur, quod cum Animalia omnia salacia brevioris vitæ sint; Aquila tamen libidinissima sit æquæ ac Volucrum vivacissima.
7. Pullos factos jam grandiuulos eoque annorum ac roboris provectos, ut jam sine parentum ope victum parare queant, longissimè à nido fugant, imò nè quidem in eadem regione eos hæere patiuntur.
8. Ossâ crassissima, durissima & solida penè ei natura dedit, quibus & medullæ inest minimum.

Hæc omnia ex Aldrovandi Ornithologia descriptimus, ubi plura ejusmodi occurrunt, quæ & aliis Rapacibus conveniunt: nec enim aliam, præter magnitudinem insignem quæ eos excellunt, notam characteristicam agnoscimus quæ Aquilæ ab Accipitribus discerni queant. Quomodo à Vulturibus distinguantur inferius dicemus in Descriptione Vulturum.

Ceterum Aquila Græcis *Ἀετὶς* vel *Ἀετὶς* dicta videtur ab *Ἀετὶς* concitus feror, cum impetu ruo, ob volandi pernicitatem: Aquila autem Latinis vel ab acumine visus quod pollet: vel à colore Aquilo i. e. fusco & subnigro ab aqua denominato dicta est.

CAP. III.

De Aquila in specie.

ARTICULUS I.

CHRYSAETOS Aldrovandi, *Ornithologia* lib. 2. cap. 2. *Aquila fusca seu aurea, the Golden Eagle.*

Ad stateram examinata librâs duodecim pendere comperta est. Ab extremo rostro ad ultimam caudam commensurata quinque dodrantum longitudinem explebat. Longitudo totius à rostro ad extremos usque unguis quatuor erat spithamorum

Latitudo. Rostro. **Os.** **Lingua.** **Palatum.** **Colli plumæ.** **Palpebræ.** **Supercilia.** **Oculi.** **Alæ.** **Cauda.** **Color totius.** **Redrices penne.** **Crura.** *** Li. 2. cap. 4. De Avibus.** **Pedes.** **Lingues.**

morum & medii. Lata erat expansis alis spithamos octo. Rostrum palmum & pollicem unum longum : nam aduncitas sola fæ curvatura extrema ultra inferiorem mandibulam ad pollicem unum propendebat. Latitudo rostri præsertim medii plusquam duorum erat digitorum. Acies rostri hamata seu uncus nigrior : reliquo rostro corneus color ad dilutum cæruleum tendens, fusco maculatus. Rictus oris, quantum nempe ejus aperitur, unius erat palmi & pollicis. Lingua humane similis, lata, extremo tere, versis radicem duobus utrinque eae hamatis appendicibus corneis armata : inferiori mandibula per tenue quandam membranam media necessebat. Palatum medio perforatum. Inferior rostri pars canaliculata, quæ utrinque eminentioribus marginibus à superiore inserta excipitur. Membrana quæ à fronte ultra nares protensa est, necnon frani seu rictus inful ora luteæ sunt. Plumæ cæteri rigidae, ferrugineæ. Oculum tunica quadam crassa, ab infra sursum exprorecta, inter nictandum tegebat. Hanc periophthalmium vocant. Palpebræ binæ oculum intuebantur tum superne, tum inferne; etiam inferior totum oculum sola cooperire sursum porrecta sufficiebat. Superciliorum regio eminens erat admodum, instar ejus quod in Domorum tectis prominet, dictum saggundium, sub quo in alta cavitate latebant & quasi immeriti erant oculi. Hi charopi, quibus in diluto virore splendor igneus intermicabat. Pupilla satuti erat nigrior. Est autem maximo opere mirandum, quantopere natura oculorum conservati, quibus nihil præstantius est in hoc animali, sedulo studuerit, ut quæ illi quadruplices palpebras videatur extruxisset, non contenta uno integumento, quod in aliis animalibus usu venit. Quod enim in homine palpebræ sunt, & quem usum illæ habent id est præstâtque periophthalmium illud. Huic autem & duas palpebras alias superaddidit, atque inter has infimam tam amplam ut sola ad hoc conservandi oculos munus sufficiat. Alarum & caudæ color fuscus, cœque magis quod pennæ majores Caterarum totius corporis minutorum plumarum ex fusco ferrugineus seu castaneus erat, maculis sparsum intercurrentibus albis, paucis perflubis ventre, radicibus ubique albis. Redrices alarum pennæ utrinque fene erant, dodrantes binos & palmum longæ, calamis firmis alis duris, brevioribus tamen anferis, ad scribendum aptissima. Crura ad pedes usque plumosa, ferrugineæ coloris. Atque hinc facili liquere cuivis poterit, quo in errore versetur * Petrus Bellonius, Aquilas uno solo signo a Vulturibus dignosci scribens, quod scilicet crura nullo modo plumis vestita habeant, ut in Vulturibus conspicimus. Pedes autem submissi erant. Sinistri pedis pollicis unguis seu calcar sex digitos in circumferentia longus; dextri vero quatuor tantum; insigni inter utrumque differentia, quam non naturalem sed vi illatam existimo; hic enim mutilus videbatur. Primus anticus sinister erat quinque digitorum longitudine, medius trium cum medio, & minimus unguis duorum digitorum. Dextri pedis unguis proportionem calcaris paulò quàm sinister majores. Singulos digitos tabellæ quaternæ semicirculares extremos propè unguis intuebant, excepto maximo anteriori, quem tres tantum annuli veliebant; cætera squamula cooperiebant ad granorum militi aut paulò minorem magnitudinem.

Qui partium internarum anatomen & descriptionem desiderat Aldrovandum adeat. Argumenta quibus avem hanc à se descriptam Veterum Chrysaëton esse probat, & notas quibus eam à reliquis Aquilis discriminat, apud ipsum vide.

Avem hanc eandem esse inferiùs à nobis descriptæ sub titulo Pygargi suspicor. Præcipua differentia est, quod dimidia pars caudæ in illa albet, cum in hac integra sit fusca.

Hæc summâ ferocità quodvis obviu laessebat, & Feles, Canes, &c. si ad caveam in qua conclusa erat imprudentius paulò accessissent, atque adeo hominem ipsum aut unguibus aut rostro impetebat. Vocem quandam querulam, lamentantis in morem, & clangosam interdum edebat, minimè obtreperam aut frigidulam, sed acutè sonoram ac claram. Hæc ex Aldrovando.

Chrysaëtos candâ annulo albo cinctâ.

Tres hujus generis aves in Theriotrophio Regi prope Turrim Londinensem vidimus; quartam in vivario S. Jacobi dicto juxta Westmonasterium. Magnitudine ad Gallopavones accedebat. Rostrum prope caput rectum, versus extremum aduncum erat, coloris cornei, ad basin cute ex albo carulecenti tectum. Spatium à naribus ad oculos usque plumis destitutum. Rictus oris ingens. Os intus carneum. Cauda non admodum longa annulo albo transverso. Mandibula rostri superior appendicem utrinque parvum obtusangulum obtinet. Pennæ quæ caput & collum vestiunt non leves &

& æquales, sed rigidae, angustæ & longiusculæ distantes. Ungues nigri. Crura infra articulos genium vulgò creditos plumosa.

Avem hanc nostri simpliciter & *αγρ' ἔκπλω* Aquilam the Eagle vocant.

ARTICULUS II.

De HALIAËTO, i.e. *Aquilâ Marinâ*, the Sea-Eagle or Osprey. *Νῆψιν* Veterum.

FATERetur Aldrovandus se avem hanc nunquam vidisse : Descriptio autem ejus adfert à medico quodam præstantissimo posita Balbulfardo Anglorum adamussimè convenit. Adde quod *Leonardus Balthner* piscator Argentoratensis, qui omnis generis aves quæ Rhenum frequentant descripsit & ad vivum delineari fecit, sub titulo *Fisch-adler*, i.e. Aquilæ piscatrici Balbulfardum exhibet. Verum cum Balbulfardus noster minor sit avis quam ut Aquilæ appellationem mereatur, sitque Butconi vulgari simillima & æqualis ferè, de eo commodiore loco inter congeneres, hoc est Rapaces feras minores, agemus. Pro Haliaëto autem hic exhibebimus Aldrovandi *Offisragum*, cum ea magnitudine excellat & pisces etiam prædetur, nec fluvios tantum & stagna sed etiam mare frequentet. Non ignoro Aldrovandum avem hanc pro Haliaëto minime admittente velle. 1. Quia descriptioni Haliaëti apud Veteres non respondet, quæ scilicet Milvo non multo major esse traditur, cum hæc Chrysaëto ipsi magnitudine ferè æqualis sit. 2. Quia omnes Offisragæ notæ ei conveniunt, viz. Color ex cinereo albianus oculi nubeculâ laevi, barba sub mento, & denique magnitudo insignis. Verum Argumenta hæc non tanti apud me sunt, ut sufficiant ad convincendum Avem hanc Offisragum esse, cum sola victus ratio plus valeat ad probandum eam esse Haliaëtum, nisi forte Haliaëtus & Offisragus voces synonymæ sint, unius & ejusdem avis nomina. Nec Veterum descriptiones multum moror, qui in tradendis animalium notis minus exacti & curiosi esse solent. Quicquid autem de Veteribus, certum est Haliaëti nomen optimâ ratione huic convenire. Nam si Balbulfardum pro Haliaëto admittimus (qui quidem (ut verum fatear) descriptionibus Veterum melius respondet) omnino omnino inter Aquilas & Accipitres distinctionis notam tollemus, quæ in sola magnitudine consistit.

Descriptio autem Offisragæ dictæ apud Aldrovandum hoc est Haliaëti : si se habet. Ab extremo rostro ad ultimam caudam vel pedes (utroque enim flexu tendebantur fines in idem coincidebant) longa erat quatuor dodrantes & medium. Alis vero extensis spithamas novem lata. Pendebat libras undecim. Rostrum ei aduncum admodum, adeo ut uncus solus pollicem latum adæquaret : totum vero digitos duos latum, palmum vero longum, subnigrum & ex corneo colore fuscum, nonnihil ad sub-cæruleum obscurum accedens. Initium membrana quadam ultra narium foramina protensa investit, quæ sinibus suis seu marginibus S. lteram exprimit. Rictus palatum & digitum unum longus est. Lingua humana similis, lato apice, utrinque hamatis appendicibus, duriusculis & corneis; & membrana quadam tenui ad mandibulam inferiorem connexa. Extremam eandem, quæ mentum spectat cornea membrana amittit. Inferior mandibula instar canalis excavata oris sublati palatum utrinque subit, ejusque marginibus includitur : quod medio rimam quandam exhibet, per quam pituita è capite distillat. Caput & collum totum oblongis plumis & angustis riget. Quin & de mento plumulæ regnes villorum instar propendunt, ad arunci seu barbe speciem, unde forsân à Plinio necnon Bellonio *Aquila barbata* cognominatur, & ego ex ea potissimum nota Harpen Oppiano dici autumo. Plumæ totius corporis singulæ triplici colore variant, subalbo, fusco, ferrugineo. Remiges tamen pennæ ferè ex toto fusce sunt, nonnihil ad castaneum tendentes. Sed & duodecim caudæ nihil aut perparum rufescent, albo tantum & nigro maculate. Albescent ea parte quæ intra spectat, quæ extra fusce sunt. Medix duæ proximæ notis albis consperse, majori ex parte fusce sunt. In extremo omnes nigre : quæ his ab extremo dorso incumbunt ferè totæ albianc, paucæ tamen nigore consperse, & nisi quod extrema nigricant. Crura digitis plumulis aliquantulum fulvescentibus ferè tota obteguntur, ita ut ad crura duos digitos tantum quod plumis nudum est ad pedes usque interjiciatur. Totius vero corporis eutem proximè vestiunt plumulæ molliculæ candidissimæ tanquam levisimum ac tenerimum quoddam vellus, seu plumosa lanugo, eo proptus quo Cyc-nus modo. Pars crurum seu tibiarum infima, quæque ad duos digitos plumis destituta est, cum pedibus intenso luteo tincta est. Expansi digiti spithamam explent. Digiti Medii longitudine palmum æquat. Ungues nigerrimi, adeo ut præ aratore splendant : ungues femi-

femicirculum adamussum representant. Eorum ad se mutuò hæc est proportio. Pollicus maximus binos digitos longus est, hoc ipso minor anticorum primus; iste rursus major penultimo; minimus omnium est postremus. Unguium substantia intus alba & ollea, foris fusco cortice tecta. Crux & pes squamulis rotundis majori ex parte inaequalibus prædita sunt, sed antica cruris pars & superior digitorum tabellas femicirculares habent, uti & Chrysaëti.

Clavus avem
hanc Haliæ-
tum putat.

Hujus avis iconem ad vivum coloribus suis expressam C. *Clavus* ad Aldrovandum transmissit sub titulo Haliæti, de ea in hunc modum scribens. Haliæti hic, quem maritima nostræ oræ *Zee Arent*, hoc est Aquilam marinam vocant, globo trajectus fuit superiore hyeme, &c. Hanc verò Aquilam folis piscibus vesci testis esse possum, nam in exenteratæ ventriculo nihil præter pisces conspeximus, integros etiamnum alios, semefos alios, &c.

Hanc Angli
the *Osprey* vo-
cant.

Hanc avem eandem esse quam nautæ & Aucupes nostri the *Osprey* appellant & pedem alterum planum Anseris alteriusve aquaticæ avis ad natandum, alterum divifum aliarum rapacium modo habere affirmant, minimè dubito. Verum quod de pedibus traditur proculdubio fabulosum & falsum est, quamvis à nonnullis magnâ fiducia id affirmantibus summi etiam viri decepti sunt: in quibus & Aldrovandus ipse, Alberto Magno, Anglis, Burgundis, oculatis testibus non temere contradicendum ratus. Optime enim (inquit) unicuique perfecta esse solent, quæ patriæ suæ seu tellure, seu a quoque peculiaris sunt. Ipse certè Anglus sum, nondum tamen hujus rei testem oculatum fide dignum conveni, quamvis vulgo de ea adeo persuasum sit, ut nemo ferè dubitet. Errori huic anam & occasionem præbuit, ut existimo, præsumptio de necessitate hujusmodi pedum structura. Cum enim viderent nautæ & piscatores avem hanc circa mare & stagna plurimum versari piscicque prædari, imò quam longissimè à terra provolare, adeo ut vel centum leucis à litore circumvolitans aquis imminens & piscationi intenta sepiissime conspiciat, omnino necessarium esse imaginati sunt, ut uno pede plano ad natandum, altero fissio ad pisces capiendos & absorbendos instrueretur. Non minis fabulosum est quod fertur de oleo seu adipe, quem in cauda reconditum habet, & dum pendens in aere piscibus exitum machinatur, guttatim in aquam dimittit, cujus vi ipsi velut attoniti & siderati omni profluvio motu destituuntur, & sic abique difficultate capiendos se præbent: quamvis nonnulli adeo vani sunt, ut inter Receptas quas vocant ad pisces capiendos Haliæti oleum seu adipem numerent, cujus scilicet non tam narcotica vi stupefactos quam odore allectos pisces se manibus eo inunctis tractandos & ex aquis extrahendos præbere fabulantur.

ARTICULUS. III.

De MELANAETO, seu *Aquila Valeria*.

Magnitudo.
Color.

Hujus generis avem cavè inclusum in Curia *Medioburgensi* Zelandiæ enutritam vidimus. Corvo duplo major erat, sed Pygargo minor. Maxilla & oculorum palpebræ plumis destituuntur & rubescunt nonnihil. Caput, collum, pectus nigra. In medio dorso seu interscapulio magna macula triangularis ex albo rufescens. Uropygium rufum. In alis minores tegetum ordines colore Buteonis tinguntur: dein area transversa per remiges nigra, tum alia alba, tandem ab albo quod reliquum est pennarum ad apices usque obscurè cinereum.

Rostrium.

Rostrium minus quam in Pygargo, extremo nigrum; deinde areola ad cutem flavescens; cutis autem nares tegens rubra. Oculorum irides avellaneæ.

Crura.

Crura paulò infra articulos genuum vulgo creditis plumis vestita: tibiz infra plumas rubræ. Ungues prælongi.

Quas Aldrovandus pro Melanæti exhibet, quamvis notis nonnullis à descripta differant, ut v. g. Rostri colore corneo subcæruleo; verticis & cervicis colore ferrugineo obscuro; quodque Crura propemodum tota plumis operta sint, viz digitus unius spatio nudo, eoque luteo; quin tamen ejusdem speciei sint minimè dubito: cum in Rapacium genere magna sit plerumque inter marem ac femineam ratione magnitudinis & colorum differentia: colores etiam ætate ac aliis fortè accidentibus plurimum variant. De loco, victus ratione, incubatu, moribus nihil certi habemus.

Melanætos dicitur à colore nigro, Valeria à viribus quibus valet. *Λαζαρόν* seu Leporaria ab occidendis leporibus.

ARTIC.

ARTICULUS IV.

De PYGARGO, seu *Albicilla quibusdam Himmlaria*.

Pygargus ab uropygii albedine dictus est, Gaza Albicillam Latine reddit. Mas Nomen. quem descripsimus magnitudine Gallopavoni ferè aequalis erat. Pendebat autem Magnitudo. octo libras & dimidium. Longitudo ejus ab apice rostri ad extremam caudam 33 erat. Pondus. digitorum, ad ultimos pedes 29. Latitudo alis expansis 83, seu duarum ulnarum & Latitudo. undecim insuper digitorum. Rostrium à mucrone ad nares commensuratum duos ferè Rostrium. digitos longitudine aequabat, ad angulos oristres, ad oculos tres ferè. Latitudo rostri unus erat digitus cum quadrante. Mandibula superioris adunca pars ultra inferiorem ad digitum propè spatium propendebat: Nares obliquæ, semunciam longæ. Secundum Naræ, seu medium os cruris digitos 6; longum erat; tertium seu infimum 3½. Rostri color Color rostri. flavus, ut & cutis illius nudæ quæ basin ejus ad nares usque obvellet. Palato cavitas Palatum. lingue aequalis insculpta est. Lingua lata, carnea, extremo nigricans. Rostri latera Lingua. acuta. Oculi magni, reducti, sub superciliis extantibus velut sub fuggundis latitant: Oculi. tes; iridibus pallide avellaneis, quæ in alia quam vidimus hujus generis ave rubebant, flavebant in alia. Pedes lutei; in vola tubercula callosa, aspera. Ungues recurvi, Pedes. asperi, magni: posticus autem maximus, uncialis. Digitus medius sextantalis. Ungues.

Caput albicat, plumarum tenuiorum accurarum scapis nigris. Spatio inter oculos Color capitis, & nares plumæ nullæ, sed setulæ fundis lanuginosæ. Colli principium nonnihil rufes- Colli, cit. Est autem collum plumis angustioribus tectum. Uropygium nigricat; aliàs oor- Uropygii, pus undique coloris est obscurè ferrugineus. Remiges pennæ in utraque ala circiter 27, Remiges. et quibus tertia & quarta longissimæ; secunda femuncia brevior quam tertia; prima uncis 3; quàm secunda. Alæ complicate ad caudam ultimam non extendebantur. Alæ. E remigibus optime sunt pennæ scriptoriae. Remiges autem omnes nigricant: minimis alæ tegetum ordinibus extremæ fimbriæ nonnihil cinerascunt.

Cauda duodecim pennis composita, digitos 11½ longa erat. Pennarum ejus supe- Cauda. rior medietas alba, inferior nigra. In alia hujus generis ave Caudæ pennæ à mediis fundum versus albæ; superiori parte ad apices usque nigræ. Interiores autem pennæ exterioribus gradatim longiores.

Fel magnum. Testes oblongi. Intestina tenuia, in multas spiras convoluta, 132 Viscera & In- digitos longa. Ventriculus parvus, supraque cum cavitas superficie posteriore glandulis papillaribus velut granulata. Inguines vasti.

Avem hanc ab Aucupe quodam occisam Venetiis emimus & descripsimus, Anno 1664. & ab annulo caudæ albo Pygargo denominavimus. Rostri & capitis præcipue colore à Chrysaëto caudæ annulo albo cinctâ, nobis superius descriptis distinctum guntur.

Diversa esse videtur à Pygargo Aldrovandi lib. 2. cap. 4. Ornithologiae suæ descripto. D. Willughby eandem esse suspicatur cum Chrysaëto Aldro. non obstante caudæ colore albo, quæ atate fortè mutatur. Verum aliis præterea Accidentibus à Chrysaëto differt: ut v. g. colore luteo rostri & pedum.

Pygargum suum Aldrovandus his verbis describit. Magnitudine est mediocri, quan- Pygargus Al- ta ferè est Gallus majusculus: Rostro toto luteo, adunco, nempe à principio ipso Rostrium. sensim ac leniter ad extremam usque unciam incurvato, paulò quam ceteris Aquis longiore, si proportionis rationem habeas. Oculi pupilla nigerrima, iris lutea. Pupilla. Verticis ac colli totius color est dilute castaneus è cinereo: apices tamen plumarum Color colli, magis nigricant. Dorsum alarumque pars superior ferrugineis obscurè plumulis ac subnigris integuntur, uti ferè & venter ac femora. Cauda ab uropygio ad finem usque tota albicat; unde meritò Albicilla nomen datum à Gaza. Duæ tamen pennæ minores, & quæ reliquis majoribus ac principalibus incumbunt extremo nigre sunt. Tibiæ. Tibiæ totæ ferè nude sunt, eaque cum pedibus intensè luteæ; utraque tabellis ubique Tibiæ. superintegentibus. Ungues acerrimi. Ungues.

Pygargus * Bellonii prior nihil aliud esse videtur quam Pygargi accipitris mas, * Lib. 2. de A- Henbarrow Anglis dictus. vibus, cap. 11.

ARTIC.

ARTICULUS V.

De *Morphno seu Clanga, Anataria etiam dicta.*

Avis illa quæ à Gesnero eumque secuto Aldrovando sub hoc titulo delineatur & describitur, cum nihil aliud iterum sit quam Balbafardus noster (ut ipsemet Turnerus fatetur, qui Descriptionem ejus sub Morphni appellatione ad Gesnerum transmissit) cum hic omittimus ob rationes superius insinuatæ, & ad ordinem Rapacium minorum sylvestrium cum Buteone, cui similia est, referemus; ejus autem loco Avis illius quam Morphno congenerem Aldrovandus nominat descriptionem exhibebimus, quæ hujusmodi est. Galli gallinæ fat magni altitudine est & corpulentia.

A rostro extremo ad ultimam caudam trium cum dimidio spithamarum. Rostro erat oblongo satis, aduncum, deorsum rectè propemodum tendente, membranulâ capiti conjuncto, eaque luteâ. Color totius propè ferrugineus est, nisi quòd ad extremas alas versùs ventrem maculis multis ovalibus & hinc inde sparsis insigniretur; sed & ipsæ remiges extremo apice albicant, uti & principium caudæ & extremitas singularum in ea pennarum, & inferius uropygium. Crura tota hirsuta sunt ad principium digitorum usque, & albis similiter notis è Bætico asperâ. Pedes flavi, Digiti supernè squamis, infernè propè ungues tabellis seu annulis integuntur. Radices omnium plumarum albescent. Oculi in ambitu Bæticæ, pupilla nigrâ. Mures excoriatis primum ut gratum cibum peravidè vorare solet.

Bellonius pro Morphno Veterum Hierofalconem exhibet, cujus opinio Aldrovandus refragatur.

Morphni nomen hæc avis obtinuit à pennæ macula seu à navo, unde Næviam Latine merito dixeris. Alii rapacem, *Græpætem*, unde præteritum *græpæpe*, æ in breve converso, & abundante litera *n*, significare volunt hoc nomen. Clanga tum Græcis tum Latinis à voce dicta fuit.

ARTICULUS VI.

Urutaurana *Brahsiensum* Marggravio, *Aquila Brasiliensis cristata.*

Avis Aquilæ magnitudine.

Rostrum habet nigrum, cujus superior pars adunca; propè exortum tamen flavum: oculos eleganter aureos, pupillâ nigrâ, quos cuticulâ cinerâ obducere potest, licet palpebras non claudat. Caput aquilinum quidem, sed superius compressum seu planum, in cujus summitate duas habet pennas nigras, duos circiter digitos longas, cum duabus parvulis ad latus quodlibet: illas autem quando vult in altum surrigit & iterum componit. Alæ paulò post exortum caudæ desinunt. Cauda ei lata instat Aquilæ. Caput superius fuscis tegitur pennis, quarum oræ subflavescent: Totum collum superius & ad latera brunnis, ut perdidit. Totum guttur cum collo inferiori est album: ita tamen ut albedo ad latera pennis nigris sit variegata. Totum pectus & infimus venter, crura superiora & inferiora usque ad pedes pennis velantur albis, quibus nigræ squammatim admixtæ. Alæ & cauda fusci sunt coloris cum umbra mixti, atque oras habent subtiles albicantes. Remiges alarum pennæ sunt fuscæ, & nigris undis variegatæ. In pedibus digitos habet quatuor flavos, unguibus lunatis fuscis. Clamat *Geb, Geb*, ut pullus gallinæus qui matrem perdidit. Proctum fibiavem sive vivam sive mortuam unguibus arripit, & rostro egregiè deplumat, dein dilacerat & carnem ossaque deglutit. Unam harum diu vivam alui in munimento *Mauritii* ad flumen *S. Franciscei*.

ARTICULUS VII.

Urubitinga *Brahsienfibus* Marggrav.

Avis est Aquilæ similis, Anseris semestris magnitudine. Rostrum habet crassum, aduncum, nigrum, & circa nares cutem flavescens: oculos magnos, splendide aquilinos: caput grossum: crura & pedes luteos: in pedibus quatuor digitos vulgari modo dispositos, unguibus lunatis, longis, nigris: Alas amplas: caudam latam. Tota vestitur plumis fuscis & nigricantibus; per alas autem undatim quasi cinereus admiscetur. Cauda novem digitos longa, ad sex alba, in extremitate ad tres nigricans, in extremitate tamen rursus minimum est albi. Egregiè saturata est avis.

In

In plurimis accedit ad avem sub Pygargi titulo nobis descriptam, nisi quòd caudæ pennarum superior medietas in nostrâ illâ alba, inferior nigra fuerit; in hac autem, vice verâ superior nigra, inferior alba est. Meminit tamen D. Willughby alterius etiam varietatis seu differentie Pygargi, in qua pennæ caudæ à mediis fundum versùs albæ, superius nigræ; quæ Marggravio hic descriptæ omnino eadem esse videtur.

ARTICULUS VIII.

De *Percnoptero seu Gypæto* Aldrovandi, *Oripelargo etiam dicta.*

Quamvis *Aldrovandus* Avem, quam *Percnopteron* inscribit, Aquilæ speciem faciat, fatetur tamen eam nihil Aquilinum habere præter nomen, imò ob ignaviam & deformitatem Vulturibus etiam merito postponendam. Quocirca nos eam Vulturibus potius ætensendam putamus.

Hujus generis avium tres icones & tres etiam descriptiones præter Bellonianam tradit *Aldrovandus*. Prima est Aquilæ Vulturina ex Hispania allatæ, in hac verbâ. Insignis magnitudinis est, imò Chrysaëto non multo minor, sed insolentis & ridicule speciei. Rostrum non ut in cæteris Aquilis sensim ab initio ad finem usque continuè declivitate inflexum, sed medio ferè tenus rectum, deinde extremo in unum insignem curvatum, eo quo Vulturibus modo; principio juxta frontem album, nigrum cætera. Inferior mandibula tota albicat. Oris rictus coloris castanei. Oculi non ut quibusdam aliis Aquilis iride charopa fed subalbida, pupillâ nigrâ. Caput totum subalbium est, ad fuscum vergens. Collum dimidia ferè parte eaque superiore calvum propemodum & paucissimis usque exilibus plumulis confutum, candicans. Ad hujus calvitii finem, medio propè collo, instat pilorum quorundam hirsutorum ac crispiorum plumula velut setæ oblongæ ac tenuissimæ supra cæteras plumas extabant. In pectore item ac Dorso initio similia plumarum capillamenta prominebant, adversus planè locis, necnon ad inferius uropygium. In tergo velut cucullus quidam, ad medium usque protensus in acutum finem veluti in triangulum desinebat. Corporis totius color ex castaneo obscuro ad nigrum vergebat. Cauda longa. Pedes albi tibique: ungues fusci.

Secunda à Rusticis in montibus Alpestribus oppidi Guiliæ capta, quæ sic habet. Longa erat ab extremo Rostro ad ultimam usque caudam commensurata spithamas tres. Rostro oblongo sed plurimâ sui parte tunica tecto seu membranâ, ita ut tantum pollicis mensurâ rostrum extremum eadem nudum esset, unco exiguo tenui. Caput ad occiput usque calvum; capillitio plumarum destitutum erat, ita ut pennæ post verticem surrectæ cuculli quem monachi proficiscentes cum caput aperiant in cervicem reclinant, speciem exhiberet. Color pennarum ferè omnium totius corporis fuscus erat ad castaneum vergens obscurum. Verùm hunc ferè alibi perpetuam distinguere in ultimo collo albicantium nonnihil ordo continuus, angulum acutum in dorsum exeuntem constituens, qui velut cuculli humeris ducti basis erat acuminata in tergum propendens. Altera item huic non absimilis plumarum candicantium series dorsum totum inferius versùs alarum complicationes, in acumen fastigiata ferè ex concurrentibus in apicem lineis utrinque obliqua compositum differebat, quod quidem palli quandam imaginem præ se ferebat. Cauda lata, mediocri: Pedes fusci, squamis continuis per totum tecti. Ungues rostro concolores, corni, fusci. Plumæ femorum non ultra poplites pertingebant. Contrectari facili se passa est, unde ignaviam coniecit. Vocem irritata edebat Milvi.

Tertia est Gesneriana. Aquila ista cujus figuram damus, inquit Gesnerus, si non est Gypætos vel Oripelargus saltem ex altero parente hujus generis Aquilæ nata videri possit. Nam rostro Vulturem, colore Ciconiam refert, ignobilis & ignava. Nostris aucupibus ignota est, nunquam apud nos, quod sciam, capta. Sed anno salutis nostræ 1551. Septemb. 29. cum nix insolita caderet; hujus generis avis alis gravatis madidisque in locum sub Dio angustum, civis cujusdam ædibus adjunctum incidit. Per omnia referebat Ciconiam formâ & coloribus. Carnivora erat; pisces non attingebat: Visus, frigoris impatiens; corpore intensè calidat, ita ut tangentium manus frigida mox incalcesceret. Quatuor aut quinque horis uno loco immota sedebat, & solem aliquando splendens intuebatur. Gallinæ & Aves innocuas oderant. Illam plus menſe domi alui, cum manu præbui, è quibus bolos voravit, frustra unguibus discepsit, & cum non liberet ex rostro stillas aqueas emittebat.

Hujus generis avem in ædibus cujusdam nobilis Venetiani enutritam Anno 1664. vidimus & descriptimus.

E

Magni-

Magnitudo.
Caput.
Color totius.

Rostrum.

Pedes.
Ungues.
Ingluvies.

Magnitudine Aquilam aequat superatve. Caput & collum plumis destituta, alba tantum lanugine vestiuntur. A rostro ad oculos usque cutis nuda est, colore caruleo. Plumae ferè omnes corpus vestientes dilute ferrugineae; ad imum colli infra lanuginem quidam veluti torquis longiorum plumarum albarum. Remiges alarum & cauda nigra. Rostrum magnum, lani quàm Aquilae similis; rostri extremum albet. Nares cute nigra integuntur. Oculorum irides ex rubro avellaneae. A naribus continuè guttatum humor stillabat. Medius digitus reliquis multò longior. Extimus ad primum usque articulum membranâ medio junctus. Pedes plumbei; ungues nigri. Crura ex parte inferiore alba. Ungues minores, minisque incurvati quàm in Aquilis. Erant autem crura paulò infra genia plumis tecta. Ingluvies tanquam faccus propendebat. Semper ferè alis expansis stetit; eodem situ quo Vultur leporarius a Gesnero depictus est.

Has omnes Descriptiones unius esse & ejusdem speciei Avis, ætate solum vel sexu diversae suspicor. Nam prima Aldrovandi in plerisque notis cum nostra convenit, excepta maculâ in dorso triangulari, quae vel nostrae non adfuit, vel nobis non erat animadvertenda; quoddam humoris è rostro destillantis ille in sua non meminit, forte quia mortua tantum visa & descripta fuit. Secundam Aldrovandi fatetur ipse in plurimis Gesnerianae non dissimilem. Quod verò Gesneriana & nostra eadem sint vel primum illa nota humoris è rostro stillantis ad probandum sufficere videtur, quantumvis colores discrepent. Primam ergo Aldrovandi & nostram Venetis descriptam ejusdem esse sextis judico: Secundam verò Aldrovandi cum Gesneriana ejusdem sextis, verum à prima & Venetiana diversè.

CAP. IV.

De Vulturibus in genere.

NOta Vulturum characteristicae sunt. 1. Quòd magnitudine Aquilis pares sint, aut etiam majores. 2. Quòd Rostrum eis non confestim atque à fronte enascitur in hamum curvetur, verum post duorum digitorum seu medii palmi continuam rectitudinem, quod Gesnerus in pluribus Vulturum speciebus sese observasse scribit. 3. Quòd eximiam præ cæteris omnibus Avibus odorandi sagacitatem obtineant, adeò ut cadaverum putorem è longinquo percipiant. 4. Cadaveribus solis contentos esse & à vivitium raptu & laniâ abstinere Veteres præcipue tradunt. Verum Bellonius, Gesnerus alique è recentioribus eas vivas volucres insectari, agnos, hædos, lepores, hinnulos, &c. rapere affirmant. 5. Collum ferè implume habere. Bellonius asserit inter reliquas Rapaces atque recurvis unguibus præditas aves solos Vultures turmatim volare, quorum magnas turmas & in singulis non pauciores quinqueagenis observavit cum è Cairo in montem Sinai proficisceretur. Hinc salutaris arguitur observatum illud Aristotelis, *Tapeutavov idèi à γάρδιον*. 6. Quòd crura tota ad pedes usque plumosa sint, quâ notâ eos ab aliis raptu vivitibus distinguere existimat Bellonius. Verum id nec omnibus Vulturibus commune est, nec vulturino generi proprium, cum & Aquilis quibusdam competat. 7. Quòd sub gutture spatium habeat palmi latitudine non tam plumis quàm pilis, qui vitulinis similissimi sunt vestiti. Hoc verum esse comperimus in Vulture quem in ornithotrophio Regio in vivario S. Jacobi dicto enutritum vidimus. 8. Unguibus ante ventrem vel faccus propendat; quod in Gypæto dicto Venetis observavimus. 9. Marem femina præter morem alarum rapacium, magnitudine non superat. 10. Alarum incumbens corpori pars leni tota vellere, quod soli inter rapaces peculiare, integitur. Quæ de Vulturum generatione traduntur, Quòd si mares inter eos non reperiantur. Quòd femina vento impleantur, nec ova sed vivos pullos pariant, &c. frivola omnino sunt & falsa, vix memoratu nedum refutatu digna. Ex notis hæcenus recensitis, maxime propria & Vulturis characteristica mihi esse videtur, *Collum implume habere*. Duxerunt illi quos solos nobis hæcenus videre contigit, non colla tantum sed & capita plumis destituta, & molli duntaxat brevique lanugine albâ insecta habuere.

CAP.

CAP. V.

De Vulturibus in specie.

SEx Vulturum species è Bellonio & Gesnero proponit Aldrovandus; viz. 1. *Cinereus*. 2. *Niger*, de quibus inquit, mirari se, cur cum tantam facilitatem opportunitatemque diversis videndi & habendi sibi oblatam jactet Bellonius, ipse tamen nudam neque cinerei neque nigri integram descriptionem adhibeat; nihilque præter nudam iconem ponat: quæ nec ipsa his quæ in universum de Vulturibus dicit, nempe quòd omnes cruribus totis hirsuti sunt ad pedes usque, & hæc notâ ab Aquilis differant, respondeat, ipsa nudis planè tibiis depicta.

3. *Baticus*, quem Bellonius sic describit, Aquilâ paulò minor est, atque pennas colli, dorsi, ventris totiusque adeò corporis Batice colore seu castaneo tinctas habet, atque hinc à nigro differt. Alarum verò majores & caudæ pennæ ejusdem cuius nigri sunt coloris. Utrique caudæ sunt brevi alarum longissimarum respectu. Hæc quidem ut cæteris rapacibus in aliis naturam ac constitutionem minime sequuntur, sed potius ut Picis viridibus Gallis dictis id est, Martiis, reperiuntur ut plurimum extremis cuspidibus mutilæ ac distractæ. Quod indicio est has eos atterere rupium faxis, in quibus degunt ac nidum construunt. Vultures Batice seu albi conspectu rariores sunt quàm nigri, & hoc peculiare habent, quod plumæ verticis ipsis breviusculæ sunt ac curtæ admodum, si Aquilis comparantur, quæ causâ est cur calvos esse eos quidam sunt opinati. Crura obtinent brevissima, plumis undique tectæ ad superiorem usque digitorum partem. Quæ nota quidem peculiaris est, nec cuiquam cæterarum rapacium aduncarum competens præterquam nocturnis. Batice his plumæ colli admodum angustæ ac longiusculæ sunt, quales Gallis gallinaceis & sturnis è collo propendent, si reliquis quæ Dorsum, latera, necnon alarum sinus operiunt comparantur, quæ exiguæ sunt & latiusculæ instar squamarum. Eæ verò quæ dorsum, ventriculum, ventrem & uropygii radicem vestiunt rursus apparent in Batice Vulture, in nigro verò nigrae, sed in utroque late satis.

4. *Leporarius* Germanis à Leporum raptu dictum, de quo Gesnerus in hunc modum scribit. Pectore non ita fulvo est ac aureus noster, magnitudine inferior. Iconem ejus Germaniæ nostræ ornamentum Georgius Fabricius ad me misit; hæc etiam adjecta descriptione Vultur quem Germani *Ein Hasenrapp* appellant rostro est obusco, nigro, foedis oculis, corpore firmo & magno, alis latis, caudâ longâ & directâ, colore in rutilo nigricante, pedibus flavis. Stans aut sedens cristam quasi cornuta in capite erigit, quæ in volante non apparet. Alæ extensæ mensuram orgyæ excedunt. Incessu duorum palmorum spatio gradum facit. Ex avibus persequitur omne genus. Ex feris venatur lepores, cuniculos, vulpes, hinnulos, necnon piscibus insidiatur. Non rursus fuscit feritate. Nec solum volatu ex præcipiti, verum etiam cursu prædam insequitur. Volat magno & sonoro impetu. Nidificat in densis & desertis sylvis, & in altissimis arboribus. Pascitur carnibus & exitis animalium, nè à cadaveribus quidem abstinet. Fæmæ 14. diebus integris tolerat, quamvis voracissimus.

5. *Aureus*, de quo Gesnerus. Vulturis aurei pellem ad nos aliquando missam ex Rhætis Alpibus, rostro adhuc & cruribus hærentibus dum contenti plerumque hoc modo descripsi. Multa hic Vultur communia habet cum genere Aquilæ Alpine (cujus figuram & descriptionem in Aquilæ historia primam dedimus) sed per omnia major est. Longus est è rostro ad extremam caudam sex dodrantes & paulò amplius; ad extremos ungues quinque dodrantes aut paulò minus. Longitudo superioris rostri, quantum ejus aperitur, septem ferè digitis transversis. Caudæ longitudo circiter tres dodrantes. Tota pars supina, id est, collum inferius, pectus & venter & pedes quoque rufi sunt colore, dilutiore quidem eandem versis, rubentior autem versus caput. Digiti pedum fusco aut corneo colore sunt. Alarum penna longissima quætor ferè dodrantes æquat. Subnigricant aut fusca sunt omnes alarum pennæ uno ferè colore, parvulæ tamen supremæ in aliis nigriores sunt, & per medium alæ subruffis maculis, alie subalbidis circa imum distinguuntur. Eò nigriores autem sunt quo propriiores dorso vel splendens præ-nigredine. Penne per medium dorsum nigrae sunt splendentes, in earum medio caulei albi, præsertim quæ circa medium dorsum sunt & dimidia colli partes; reliquæ enim colli pars penas ex albidio rufas habet. Caudæ pennis idem color est qui alarum, nempe fuscus.

6. *Albus*, quem cum cinereo Bellonius eundem facit.

E 2

Vultur

Vultur cinereus.
Vultur niger.

Vultur Batice.
Description.

Vultur Leporarius.

Vultur aureus.
Gesnero descripta.

Vultur fulvus
noster Batice
Bellonii con-
gener.

Vultur ille quem in Vivario Regio S. Jacobi dicto vidimus in plerisque convenit cum tertia specie seu Batice Bellonii. Dorsum ei & alæ fulvæ. Cauda brevis alarum respectu. Rostrum nigrum, extremo aduncum. Caput & collum ad pectus usque ut & media pars pectoris plumis destituta, brevi, molli, densâque lanugine albâ vestiuntur. Oculi torvi, iridibus croceis. In cervicis ima parte seu Dorsî summa congeries penularum angustarum reliquis multò longiorum, ut in Pernoptero Aldrovandi.

§. II.

Vultur Brasiliensis Urubu dictus Marggrav. Belgis een Menscheneter Tzopilote Mexicanis Fr. Ximenis Aura Nierenberg.

Avi rapax magnitudine Milvii aut Nisi Marggravio, Aquilæ mediocris aut Corvi Ximeni: pedibus gallinaceis subalbicantibus, caudâ longâ & alis eâ longioribus. Pennæ totius corporis sunt nigrae cum paucillo ravi coloris hinc inde mixtae. Caput habet parvum, figurâ penè gallinarum Indicarum, cute tectum paululum rugosâ. In summitate autem capitis secundum longitudinem quasi dividitur cutis, & in sinistro latere capitis infra oculum crocei est coloris, supra oculum cærulei, in summitate item, reliqua parte ex rufio subbrunni. In dextro latere capitis circa oculum supernè & infernè crocei coloris, in summitate itidem, reliqua parte ex croceo albicantibus. Rostrum habet satis longum, exterius aduncum, & ad medietatem usque à capite cute obtectum ex croceo cærulescente. In medietate rostri superius narium foramen unum, amplum, transversim positum: Extremitas rostri quæ cute caret est alba. Oculos habet elegantes rubini fere colore, pupillâ rotundâ nigrâ: Palpebræ sunt croceæ: lingua carinata, in ambitu denticulis acutis prædita. Foetus ejus caro instar cadaveris. Nam & cadaveribus vescuntur, & in maximâ copia statim advolant in Capitania Sirigippo, & flumine S. Francis, quando quis bestiam aliquam mactat. Foeda avis, semper macra, nunquam satura. Ximenis corvi speciem facit, verum rostri basis cute obducta Rapacibus; extremitas adunca & caput implume Vulturibus potius accensendam suadent. Vescuntur (inquit Ximenis) carnibus mortuis & stercore humano. [Pernoptant in arboribus & rupibus. Mane advolant ad urbes, speculantur ab editioribus locis plateas & quicquid immundum aut exanime devorant.] Ignotum hæcenus ubi nidificent aut pullos excludant, licet frequentissimæ sunt prope omnibus Novæ Hispaniæ angulis. Acolta tamen pullos earum albos esse scribit, adolefcentes in nigredinem corvinam degenerare. Volant semper valde altè, & fundunt de se gravem ac horribilem fetorem instar Corvorum. Volant semper catervatim, & insident arboribus & junctim cadavera depascuntur sine ullo certamine; & quando cæteræ vident aliquem non posse se movere, adjuvant quantum possunt & ducunt ad aquam, nam ablutæ recuperant vires ad volandum. [Siquis illas insequatur, exonerant se ut leviores volatui sint, pari festinatione evomendo quicquid glutierunt. Nierenberg.] Pennæ exultæ cinis pilos ita tollit ut non renascantur, quod & stercore formicarum tribuitur & sanguini Vespertilionum: Cutis earum femina sanat vulnera si applicetur & simul caro comedatur; quæ etiam solet prodesse iis qui Lue venerea laborant. Cor siccatum ad Solem olet multum. Stercus siccatum unius drachmâ pondere potum prodest melancholicis. Dicunt Barbari ubi ova posuerint nidum circumdare certis lapillis, qui transpirabiles faciunt: sed verisimilior est opinio, pullos excludere sub terra, & eximere pascendos, & rursus terrâ operire.

CAP. VI.

De Rapacibus diurnis minoribus Accipitribus dictis.

Sequitur jam ut de Rapacibus diurnis minoribus Accipitribus dictis agamus. Has autem superius distinguimus in Generosiores, quæ cicurari & ad aucupium institui solent, & ignaviores seu imbelles, quæ quia vel indociles sunt, vel ad aucupium minus utiles, ab hominibus negliguntur.

Priores, Hawk nostratibus dictæ, ad aucupium dividi solent in Macropteras, seu alis longis instructas, & Brachypteras seu alis brevibus. Macropteras vocant, quibus alæ complicatæ ad extremam ferè caudam pertingunt: Brachypteras quibus alæ complicatæ ab extremitate caudæ multum deficiunt; cujus generis duas majores novimus, Accipitrem scilicet Palumbarium & Fringillarium; tres minores, tres sc. Laniorum dictorum species.

Verum

Verum quoniam distinctio illa Accipitrum in cicures & feros arbitraria est, & ab institutione dependet, altera autem in Macropteros & Brachypteros fundamentum habet in natura, & omnibus in genere Accipitribus accommodari potest, hanc illi præponemus, & de Macropters primò agemus.

Accipitres ætatis respectu à Falconariis dividuntur in 1. Nidularios [Nyas Hawks] qui è nido exempti antequam volare possint, vel unâ cum nido ipso ablatis, domi aluntur: 2. Ramales seu Ramarios [Ramage Hawks] qui jam ferè adulti & nido egressi, non procul tamen inde recedunt, verum de ramo tantum in ramum volitant, & dum matres sequuntur capiuntur. Quocunque autem modo capti, primo anno, dum pennas primigenias adhuc retinent Sori [Sore-Hawks] dicuntur à voce Gallica foret colorem fuligineum significante. Anno secundo, cum jam pennas mutaverint, Entermewers, hoc est primò mutati, appellantur. Anno tertio White-hawks i. e. Accipitres albi vocantur; cujus nominis rationem me nescire fateor. Quarto demum anno, cum jam perfecti intelliguntur, Hawks of the first Coat, Accipitres primæ vestis denominantur; Anno quinto Hawks of the second Coat, seu secundæ vestis; Anno sexto, of the third Coat, seu tertiæ vestis, & sic deinceps quando vivunt. Nonnulli si probè curentur, præsertim dum juvenes sunt, vigesimum etiam ætatis annum attingunt. Pennæ omnium ætate paulatim albescunt, quemadmodum capilli humani canescunt, ut quo seniores eò sint & albidiores. Penna alæ extrema Falconariis Sarcel dicitur, cujus crenarum numero ætatem Accipitris se scire profitentur quemadmodum & Phasiani à numero transversarum in cauda virgarum.

Cæterum de modo Accipitres alendi, educandi, ad aucupium instituendi, eorumque morbos & affectus curandi Rei Accipitrariæ autores consulendi sunt.

CAP. VII.

De Accipitribus macropters seu Alis caudæ ferè aequalibus.

Accipitres alis longioribus dividi possunt in ignaviores seu indociles quos sylvestres appellamus, & generosiores ad Aucupium institui solitas. Sylvestres sunt tum Balbularius & congeneres viz. Buteo vulgaris, Buteo apivorus, Pygargus: tum Milvus uterque, viz. qui caudâ est forcipatâ & æruginosus.

CAP. VIII. ARTIC. I.

De Accipitribus macropters sylvestribus, & primò de Balbulario dicto, The Bald Buzzard.

Avi hæc inter Aquilas ab Aldrovando bis ponitur & describitur. Primò sub titulo Haliæ lib. 2. cap. 3. secundo in capite de Morpho, ejusdem libri cap. 7.

Quam descripsimus avis 56; uncias pendebat. Latitudo seu intervallum inter extremitates alarum extensarum 60 erat digitorum. Rostrum ab apice ad angulos oris scilicet quidigitalis, nigrum, aduncum; cuticulâ carneæ cærulescente à basi ad nares usque obtectum, medio inter nares & curvaturam spatii protuberans. Nares autem ipsæ oblongæ, obliquæ. Angulus mandibulæ inferioris rotundus. Lingua lata, mollis, humana similis. Oculorum irides flavæ; pupillæ magnæ. Palpebræ tam superiore quam inferiore donatur, verum inferior multo major est. Oculi autem non reducti sunt, nec sub supercilii extantibus velut sub fuggundis latitant, ut in Buteone, sed prominent magis.

Avi ipsa multò validior & fortior esse videtur quàm Buteo, quo cum supine partem colore, exnigricante & ferrugineo varie, convenit. Occiput plumas habet albas, unde nomen Bald Buzzard ei inditum. Gula, pectus, venter alba; sed supra ingulviem plumæ colores sunt ferruginei. Tibiæ albi & mollicellis plumis vestiuntur. Remiges pennæ in utraque alâ circiter 28, à decima septima in mucrones acutiores deflexunt. Majores magis nigricant. Quatuor extimæ imâ medietate duplo latiores sunt ex parte interiore quàm summæ; interiores omnium limbi albo & ferrugineo coloribus ferratim coaptatis variegantur. Pennæ sub scapulis albæ sunt, maculis versibus apices ex ferrugineo nigricantibus. Tertius & quartus ordo radices Remigum subitus vestient.

Tegetes alarum. Cauda. vestientium pulchrè pinguntur versùs apices maculis fuscis, marginibus ferrugineo tinctis. Supra has minores albae, majores infra fuscae. Cauda pennis 12 constat, inter se aequalibus, octo propè digitos longis, limbis variis ex albo & ferrugineo serratim coarctatis.

Pedes, Digi- ti, Ungues. Tibiae longiores. Pedes crassi & validi, albo-cærulei seu æruginosi. Digitus medius maximus; extimus paulo major intimo, posticus minimus: omnes unguibus magnis, fémicircularibus, nigris, teretibus armantur. Pedes squamosi, inaequales. Planta punctis scabra, ut facilius prædam comprehensam retineat. Digi- ti ita comparati, ut anticorum extimus retrorsum flecti possit, quemadmodum in Bubone, Psittaco, &c.

Digi- ti. Hepar, Cor, cyllis fellea magna. Splen rotundus, coloris nigri & sordidi. In ventriculo & ingluvie dissectis multa piscium officula & squamas observavimus. Echinus ex multis globulis carneis constituitur. Intestina longa, tenuia, in multas spiras convoluta.

Locus. Fluvios & stagna majora, necnon maris littora frequentat, & pisces prædatur; quod mirum alicui videri possit, cum neque palmipes sit, neque longo collo aut pedibus instructa.

Nidus. Inter arundines humi nidificat, & ova parit 3 aut 4 magna, alba, exactè ferè elliptica: Gallinaceis minor.

Quomodo distinguatur à Buteone. Gravem semper odorem emittit, & pediculis plurimum infestatur. Ab Aristotelis Haliæto differt, quòd cervix non crassa & magna sit, sed pro corporis ratione tenuis & parva.

Quod de Aquilis Aldrovandus tradit, pedem scilicet dextrum majorem esse sinistro, huic minime quadrat, nam pedes ei aequales sunt.

A Buteone vulgari distinguitur: 1. Pondere & magnitudine, quibus hæc excellit. 2. Quod alia longiores sunt. 3. Et certissima notà, quod digitus anticorum extimus in hæc retrorsum flecti possit, in illa minimè. 4. Appendicibus seu processibus angularibus superioris Rostris mandibula.

ARTICULUS II.

De Buteone vulgari. Anglicè The Buzzard.

Pondus & Dimensio. Magnitudo ei Phasiani aut Gallinæ junioris; Pondus 32 unciarum. Longitudo à summo rostro ad ultimam caudam 21 digitorum. Latitudo alia expansis 52 digitorum. Caput grande; Vertex latus, planus. Rostrum breve, aduncum, ex cæruleo nigricans. Mandibulam superiorem ultra paries cutis flava obvestit. Oris quoque fixum seu rictus flavet. Narium foramina rotunda, [in una tamen ave scaphoidea observavimus] Rictus seu apertura oris ampla. Lingua crassa, carnea, obtusa, ut in hujus generis reliquis. Iratus os aperuit & linguam extensam ad extremum Rostrum aliquandiu tenuit. Palato cavitas linguae aequalis insculpta est. Angulus mandibulae inferioris circularis. Oculi grandes, iridibus ex flavo albicantibus, vel albis cum tantillo ruboris; & in nonnullis planè albicantibus. Palpebra inferior lanuginosa; membrana nictitans cærulea.

Color in supina parte tota rufus seu fulvus obscurior, ad nigrum accedens; vel ut cum D. Willughby loquar, ex ferrugineo niger. In nonnullis hujus generis avibus maculae albas confertas in alarum vestitibus pennis observavimus, quæ in aliis expansis lineam quandam albam efficiant; ejusmodi maculas albas & in pennis scapularibus dorso utrinque incumbētibz habuit. Alarum tegetes & scapulares pennæ ad margines sordide flavicant.

Pars corporis prona ex albo flavicat; maculis in pectore oblongis obscuris ferrugineis non transversis sed dorsum tendentibus, secundum scapi longitudinem ductis in singulis plumulis. Plumæ alas subtus regentes eodem modo pinguntur. Ad latera & præcipue femora plumago maculis & ductibus transversis insignitur. Mentum ferrugineum; scapis penialium nigris: Inter oculos & nares setæ nigrae longiusculæ fuscrescebant. Medio dorsi nulla insitiebantur pennæ sed lanugo tantum; nam scapulares pectus dorsum totum contegebant.

Remiges. Remiges in utraque ala circiter 24, è quibus extrema brevissima est, tertia & quarta longissima. Quatuor extimarum apices quàm reliquarum longiores & angustiores; reliquarum enim apices albi. Remiges autem omnes, pinnulis ad scapum interioribus, ductibus transversis latioribus fuscis & albicantibus variantur, Pici Martii aut Gallinaginis pennarum instar. Prona seu inferior alarum facies, exceptis omnium Remigum apicibus, & 5 extimarum tertia parte, alba est, transversis lineis nigris paral-

lelis varia. Alia complicata ad extremam ferè caudam pertingunt. Cauda 9 aut 10 Alæ, digitos longa, 12 pennis composita, non forcipata; verum cum explicatur extremâ circumscriptione circularis. Pennarum ejus summi apices cinerei, succedit ductus niger transversus, latitudine digitali; Reliqua pars lineis seu areolis transversis nigris & leucophasis alternis varia est fundi tamen pennarum lactei.

Femora longa, valida & muscolosa. Crura brevia, robusta & crassa, paulò infra articulos plumis tecta. Crura pedesque flava, squamis tecta. Digitus extimus medio aliquotque membranâ adnæctitur. Ungues validi, longi, nigri: Extimi digiti unguis minimus, postici maximus.

Hepar in duos dividitur lobos. Cyllis fellea ampla: lien ovalis; testes non plures duobus. Ventriculus amplus, minime musculosus, sed membranofus & quadrupedum similis.

Non muribus tantum & talpis visitat, verum & aves quoque prædatur, nam ex unius cujusdam dissecti ventriculo aviculum integram exemimus, ex alterius etiam turdum. Cuniculis quoque infesta est: verum melioris alimenta inopiâ scarabæos, lumbricos terrestres aliâque insecta ingerit, nec sterces bovinum averfat.

In his avibus capita ætate cinerescere, & plumæ in dorso albere dicuntur. Quicquid sit, five sexu, five ætate, five alio accidente id fiat, certum est, hoc respectu plurimum eas inter se differre, cum alia nullas neque in capite neque in dorso aut alis supinis seu pennas seu maculas albas obtineant, alia autem plurimas.

Buteonis ova alba sunt, paucis maculis majusculis subruissis temere sparsis varia, interdum tota alba absque maculis.

Græcis (Plinio teste) triorches dicitur à numero testium Accipiter, quem Buteo Erymon. onem appellat Romani. Aldrovandus se ternos in dissecto Buteone testes observasse ait; verum nobis diligenter indagantibus testiculus tertius non comparuit. Quin & Aldrovandus ipse, se nolle cum eo vehementer condere ait, qui tertiam illam glandosam portionem, præter binos testes & juxta ipsos contentam, verum testem fuisse pertinaciter negaverit.

ARTICULUS III.

De Buteone Apivora seu Vespiaro, Anglicè The Honey Buzzard.

Magnitudine Buteonem vulgarem vel æquat vel excedit, figurâ corporis similis, nisi forte tantillo longior sit. Pondus 31 unciarum. Longitudo à summo rostro ad extremam caudam 23 digitorum, ad ultimos pedes non plus 19. Latitudo seu intervallum inter extremitates alarum extensarum quinquaginta duorum. Rostrum ab apice ad angulos oris sesquidigitale, nigrum, aduncum valdè, inter nares & caput exuberans. Superiorem mandibulam membrana seu cutis crassa, nigra, rugosa ad basin obvestit, in qua & nares, non exactè rotundæ sed longiusculæ & inflexæ. Rictus oris amplissimus, flavescens. Mandibulae inferioris angulus ut in aliis Accipitibus fémicircularis. Oculorum irides pulcherrimè flavae seu croceæ.

Caput cinereum est: vertex latus, planus, ad rostrum angustius sensim dilatatur. Fundi plumarum in occipite & dorso albi, quod præcipue notabile est, cum id & plurimis aliis Accipitibus commune sit: aliâ Dorsum ferrugineum [nobis murini coloris] Extremi apices Remigum & pennarum secundi tertique ordinis in ala albi. Alæ cum complicantur caudâ breviores. Has uti & caudam areola lata transversa cinerea distinguit, supra quam areola angustior nigra, ipsis pennarum apicibus primò cinereis, deinde albis. Remigum numerus in singulis alis 24. Cauda 12 pennis constat, dodrantem aut etiam pedem unum longa, areolis seu zonis transversis obscuris & lucidis, five albicantibus & nigricantibus varia. Extremi pennarum apices albi, infra alborem lineam transversâ nigra, cui subest area tres circiter digitos lata, cinerea seu leucophaea; ut modò dictum est.

Pronam partem quod attingit. Sub mento & cauda candoris est nivei: Pectore & ventre albo, maculis nigricantibus vario.

Crura infra genua plumis tecta, brevia, robusta, flava; ut & pedes: ungues longi, validi, acuti, nigri.

Intestina breviora quàm in priore. Appendices breves sed crassæ. In ejus quem dissectum ventriculo & intestinis numerus ingens Erucarum geometrarum viridum, vulgarium, aliarumque.

Nidum è viminibus construit & lanam ovis immediatè substernit. Vidimus qui ni Nido à Milvo deserto ad parandum usus est, & pullos vesparum nymphis nutrit; in nido

nido enim Vesperum favi, & in pullorum ventriculis earundem fragmenta reperta sunt. Pulli duo erant alba lanugine vestiti, maculis nigris. Pedes pallide flavebant, rostrum inter nares & caput album: ingluvies magna in qua lacerta, rana, &c. In unius ingluvie duæ integræ lacertæ capitis ad rostrum usque extensis, tanquam exitum quarentes, inventæ sunt.

Celeritè currit hæc avis, Gallinæ instar. Fœmina, ut in Rapacium genere, omnibus dimensionibus major est mare.

A Buteone vulgari differt; 1. Caudâ longiore; 2. Capite cinereo; 3. Iridibus oculorum flavis. 4. Pedibus brevioribus & crassioribus. 5. Areis latis leucophæis ad alas & caudam transversis.

Ova huic cinerea sunt maculis obscurioribus variâ. Avis hæc nondum (quod scimus) à quoquam descripta est, quamvis apud nos factis frequens sit.

ARTICULUS IV.

De *Pyrgargo accipitre*, *Subbuteone* Tur. *Anglicè* The Ringtail, *cujus* mas Henharrow seu HENHARRIER dicitur.

Fœmina quamvis macilentâ 16 uncias pendebat; à summo rostro ad extremam caudam commensurata longa erat 20 digitos. Alarum in contrarium extensuram mensura erat 45 digitorum. Rostrum ab apice ad angulos oris sesquidigitale. Supra nares & ad angulum mandibulæ setæ nigricantes succrescunt, antrorsum reflexæ.

Ab occipite circa aures ad mentum annulus seu torquis plumularum arreclatur, mediis fuscis, marginibus ex rufco albis, ceu corona caput cingit. Ab hoc torque dependet cutis nuda, aures tegens. Dorsum obscure ferrugineum. Colli tegumentum margines rufescunt: in vertice minus rufi habetur. In occipite radices plumarum alben. Sub oculis macula est albayenter & pectus ex albo subrufa, lineolis longis fuscis per plumarum scapos deorsum tendentibus. Gula media fusca seu obscure ferruginea, simbris plumarum rufescentibus. Uropygium plumas aliquot habet albas, media parte secundum scapum maculis longis ferrugineis pictis; sub cauda nullas.

Remigum numerus in utraque ala 24, limbis seu pinnulis exterioribus dorso concoloribus, interioribus areolis transversis albis & nigris alternis variegatis. In majoribus pennis areolæ albæ majores sunt; in interioribus & minoribus nigræ: intus limbi toti fusci, albore sensim obscurato donec in fuscum penitus abeat. Minores pennarum ordines dorso concolores, nisi quod simbræ nonnihil rufescant. Apices pennarum exteriorum in secundo ordine albi, interiorum rufi. Reliquum pennæ dorso concolor.

Cauda 10 digitos longa, 12 pennis conficitur. Apices pennarum rufco-cinerei, dein mutò succedunt areæ ruffæ & nigræ, nigris multò majoribus: in duabus mediis pennis rufum omnino disparet.

Rostrum ultra nares cutis flava obvestit, aliàs nigrum est, aduncum & prominens. Inferius mandibulum rectum. Rictus seu hiatus oris amplius. Palato inest cavitas lingua æqualis.

Lingua lata, carnea, non divisa. Lingua & palatum nigricant. Angulus mandibulæ inferioris ut in reliquis rotundus. Oculorum tarsi flavescent.

Pedes flavi, ungues nigri. Extimus digitus medio à divaricatione ad medium ferè membranâ adnectitur. Medius digitus longissimus, intimus brevissimus; at extimi unguis omnium minimus. Tibiæ longæ.

Ingluvies magna: Appendices parvæ, tumidæ, rotundæ. Ventriculus magnus, latus, plumis & avium officulis repletus. Cystis felleam hepatis adnexam obtinet. Ova rufco velut oblita, raro interlucente albo.

Hujus generis mas à descripta non magnitudine tantum sed & colore plurimum differt. *Anglicè* the Henharrow seu Henharrier dicitur. Caput, collum, dorsum cinerea, seu Palumbi torquati colore. Pennæ scapulares longiores nonnihil fuscæ. Uropygium minus album quam in Pyrgargo. Pectus album, maculis nonnullis transversis fuscis. Remiges alarum exteriores nigræ, apicibus cinereis, fundis albis. Reliquarum exterior facies cinerea, at limbi interiores albescunt. Alarum tegetes superiores cineræ, inferiores sub alis albæ, scapis in interioribus nigricantibus. Primus ordo subalarium maculas fuscas transversas obtinet. Caudæ mediæ duæ cineræ, à mediis ad extremas color sensim dilutior ad album vergit. Omnes præter medias maculis nigris transversis distinguuntur. Crura exiliora quam in Accipitrino genere esse solent. In reliquis cum fœmina ferè convenit.

An

An Bellonii Pyrgargus? Descriptio carnivoræ quæ Palumbo similis Aldrovando dicitur huic nostræ avi egregiè convenit. Suspicio Aldrovandus ex una eademque specie ave, ætate solum vel sexu differente, duas trèssè facere: Nam & Lanarii descriptio quæ habetur apud ipsum *Ornithol. lib. 5. cap. 11.* huic avi in plerisque respondet.

ARTICULUS V.

Milvus, the Kite or Glead. *Icon Aldrovandi* p. 368. t. 1. *posita ei bene respondet. Milvus vulgaris caudâ forcipatâ.*

Pondus ei 44 unciarum. Longitudo à summo rostro ad extremam caudam 28 digitorum. Alæ extensæ 64 digitos æquabant. Rostrum ab apice ad angulos oris duorum erat digitorum. Uncus ipse ad digitum semissem propendebat.

Caput & mentum ex albo cinerea, lineis secundum plumarum scapos descendentibus nigris. Collum rufum, mediis plumarum nigris. Dorsum fuscum ut in Buteonibus; Pennæ tamen caudæ proximæ eidem concolores, mediis seu scapis nigris. Minores ordines albes veltentium rufco, nigro & albo variis, nigro semper medias pennas secundum scapos occupante. Scapulares longiores lineas nigras ut Remiges obtinent. Alas subtus tegentes rubræ sunt mediis nigris. Pronæ partis plumæ sub mento primum cinerascunt marginibus, deinde rubescunt, mediis nigris; nigra autem pars continue angustior fit ad caudam usque. Sub caudâ tantum scapi nigricant: color quoque rufus dilutior est.

Remiges alarum pennæ 24, è quibus extimæ quinque nigræ, proximæ sex è nigro cineræ, dein omnes iterum nigricant ad ultimas, quæ rufco, albo, fusco variantur. Præter 5 vel 6. exteriores, omnes limbis seu pinnulis exterioribus lineas nigras transversas obtinent, areis intermediis alben. præcipuè à sexta ad undecimam. Priores secundi ordinis pennarum alæ nigræ, ut & alæ notæ. Alæ complicatæ mediis caudæ pennis longiores, extimis breviores.

Cauda forcipata, mediis pennis 11. digitos longis, extimis 14. Color spadiceus seu rufus. Pennæ extremæ nigricant, omnes autem (exceptis mediis) limbis interioribus lineas transversas nigras obtinent: Apices omnium alben.

Rostrum nigrum vix ulla habet appendices. Lingua lata, crassa, ut in aliis carnivoris. Palato cavitas inest linguæ æqualis. Rictus & cutis narium flava. Fissura seu rima in palato duplex. Oculi grandes; iridibus ex albo pulchre flavis.

Pedes lutei. Digitus extimus medio ad medium ferè membranâ adnectitur. Ungues nigri. Postici unguis maximus. Medii unguis ex parte anteriore in aciem tenuit.

Cystis fellea magna; ingluvies quoque grandis. Intestinum infra appendices multum dilatatur, ut in aliis hujus generis.

Alis expansis in aere se libratur, adeò ut in eodem loco diu velut immobilis quiescat; quin nulla vel rarâ alarum agitatione de loco in locum provehitur velut fluxu aut lapsu quodam.

Vel cauda figurâ solâ ab omnibus aliis quas hæcenus novimus Rapacibus distinguitur.

Videntur (inquit Plinius) hoc genus aves artem gubernandi navem homines docuisse caudæ flexibus, in cœlo monstrante natura quid opus esset in profundo. Hinc enim (ut pergit Aldrovandus) clavum immittere homines didicisse est probabile. Quippe cum observassent Milvum caudâ modo hæc, modo illac flexâ temonis vice uti, quæ iter suum in aere dirigeret: ipsi quoque simile quid moliti, clavum navi addiderunt, quem huc illuc contorquendo navem per undas minime incerto itinere fluctuantem quo vellent recto cursu impellerent.

Milvi aves migratoriæ, quæ pro anni tempestatibus loca mutant. Cum aliquando (inquit Bellonius) in litore Ponti Euxini, ea parte qua Thracia est, versemur, ultimo ferè Aprilis, in colle quodam eminentissimo, columnæ illi quæ ad ostium Bospori est proximo, ubi rete tenderet aucupes capiendis Nisus, qui à dextra maris plaga advolabant, observavimus Milvos gregatim eò adventantes, recto tractu, frequentè adeò numero ac densò agmine, ut miraculi loco nobis ea res esset. Nam novitate spectaculi velut attoniti, animo concipere nequibamus, ubinam locorum tanta Milvorum copia victum sibi esset paratura. Si enim quindenorum dierum durante spatio, singulis diebus numero ad eò phalange, atque tunc temporis visi sunt prætervolassent, ausim asserere numerum viventium hominum superaturos fuisse. Verum apud

F

pud

pud nos in Anglia omni anni tempore conspiciuntur, nec hyemes nostras, ut videtur, reformidant.

Videtur.

Plinius Milvos non alio cibo quàm carnis vesci scribit: Verùm Bellonius in Ægypti urbe *Cairo* Milvos sibi vivos in Palmas devolvissē & dactylos comeditisse asserit. Hoc autem eos fame compulsos ob defectum familiaris alimentis fecisse minime dubium est. Insidiatur avibus domesticis, maximè pullis gallinaceis, anatinis & anserinis, inter quos è sublimi speculata quempiam, qui extra securitatem prodierit, aut incautiùs à ceteris se disjunxerit, aut alia quavis ratione rapinæ opportunum fuerit, sibi eligit, atque aliquandiu in gyrum circumvolitans observat, deinde ex improviso dicto citius devolans incogitantem abripit, frustra conquirentem matre & hominibus tam clamoribus quàm lapidibus eum territantibus. Imo, quæ est audaciâ, domos, urbes locaque hominibus frequentata affectare ubi rapiat evidenter conspiciuntur: adeo ut ab illius rapinis nè domorum quidem atria arceare securæ sunt. Atque hac de causâ mulierculis nostris maximè invivis & odiosus est.

Grecis *Ἰεῖς*, & *ἰεῖς*, & frequentius *ἰεῖς* dicitur.

ARTICULUS VI.

Milvus æruginosus Aldrov. an *Circus Bellonii*? The More-Buzzard.

Magnitudo. Butcone minor est, cornici par. Caput non adeo grande nec vertex latus ac Butconi. Longitudo totius ab initio rostri ad finem caudæ 20 plus digitorum: Latitudo seu distantia extremorum alarum expansarum digit. 50. Rostrum æstquidigitale ferè, aduncum, ad basin cute seu membrana luteo-viridi obductum, cætera nigrum. Narium foramina non rotunda, sed longiuscula, phaeoli aut renis figuræ. Os intus partim nigricat, partim cærulefcit. Lingua lata, carne, mollis, ut in Rapacibus reliquis. Rima seu fissura in palato lata, patula. Oculi mediocres, iridibus croceis in æque quam ego Romæ descripsi. Nam *D. Willughby* ex cinereo avellaneas scribit.

Color plumarum. Caput summum ex fulvo albicat, [seu ex flavo rufescit] lineolis nigris varium & singularum scilicet plumularum scapis nigris: idem est & supremi gutturis color. Color totius corporis undique tam pronâ quàm supinâ parte obscurè ferrugineus, nisi quod ad medium utriusque alæ articulum fissura seu macula fit ex fulvo albicans; & plumæ ad exortum caudæ fulvæ.

Alæ. Alæ complicatæ ad extremam ferè caudam pertingunt. Remiges in utraque alæ pennæ 24, quarum extrema proximâ plus palmo brevior: sunt autem Remiges reliquis pennis nigriores. Alas subtus tegentes variae sunt ex fusco & fulvo. Cauda dodrantem circiter longa, 12 pennis æqualis longitudinis composita, cum expanditur ultima circumscriptio subrotunda, ex fulvo, obscuro & lucido varia. Crura palmum circiter longa, paulò infra genua plumagine testâ, graciliora & longiora pro Avis magnitudine quàm in hujus generis aliis. Pedes & crura flava, ungues nigri. **Digitus.** Digitus extimus medio à divaricatione ad medium ferè longitudinem membrana adnectitur. Medii digiti unguis interiore latere in aciem tenuatur. Vescicula fellea magna: Appendices seu intestina cæca brevissima & exigua. Ventriculus membranofus, carnis refertus & avicularum membris.

Ab hac non differre videtur, quam *More-Buzzard* in Anglia vocant, ereticis & vastis frequens, arbutulis & fruticibus insidens: pedibus longis, tenuibus, flavis; corporis totius colore obscuro; Remigibus interioribus albidis; quæ in paludibus nidificare dicitur.

Eandem esse puto quam Bellonius sub titulo *Circi* describit, ut descriptiones conferenti patebit; quantumvis Aldrovandus diversas aves faciat *Circum Bellonii* & *Milvum æruginosum*, distinctis capitibus de illis agens.

ARTICULUS VII.

Milvus Brasiliensis Caracara *diçus*, Gaviaon *Lusitanis*. Marggrav.

Nisi species, magnitudine Milvi; caudam habet 9 digitos longam: Alarum longitudo 14 digitorum; quæ tamen nondum ad finem caudæ pertingunt. Color pennarum totius est ravi coloris cum albis & flavis punctulis. Cauda albo & fusco est variegata. Caput accipitrinum, rostrum aduncum, mediocriter magno, nigro. Crura habet lutea, pedibus accipitrinis, unguibus feminaribus nigris acutissimis & longis. Avis gallinis valde infesta.

Habui

Habui aliam ejusdem magnitudinis & colore pennarum ut precedens, sed pectus & venter erant alba. Oculi aurci & cutis circum eos flava. Crura lutea.

CAP. IX.

De Accipitribus macropteris generosioribus ad Aucupium institui solitis, Anglicè Hawks dictis.

ARTIC. I.

De Falcone peregrino.

Cum *D. Willughby* nullius Falconis descriptionem reliquerit, neque nobis post illius obitum videre contigit ejus generis avem, nè mutila hac in parte esset quam edimus Ornithologia, ex Aldrovando mutuati sumus Falconem /descriptiones. Dolemus sanè nos non posse aliquid lucis huic generi exactè definiendo afferre. Nam species hic absque necessitate multiplicari vehementer suspicamur.

Falconi peregrino ob audaciam & generositatem primas tribuit Aldrovandus. Nomen ex eo inditum est, vel quod semper de regione in aliam migret, vel quod nidus ejus nullibi gentium inventus fuerit. Hujus generis Belisarius duas, Carcanus quatuor species facit, à coloribus sumpto discrimine.

Falconem peregrinum omnibus notis absolutum his ferè conditionibus volunt esse præditum. Humeros habeat magnos, crassos; Alas longas, in ultimam caudam incumbentes; caudam pennis crassissimis magnificè instructam; ipsa longa sit, in acumen paulatim desinens cujusmodi est Sparverii [i. e. Accipitris fringillariæ,] pennis composita admodum teretibus, apice non prorsus alba, nervis per medias pennas intercurentibus fluve-rubentibus. Pedes sint eodem colore quo Ardeæ stellaris tincti, nempe inter flavum & plumbeum ambigente, seu ex pallore virentes, sed ita ut ad cæruleum nonnihil vergere videantur. Pedum digitus gracilis fuit: Ungues magni, nigri, valde acuti. Color rostri & pedum idem esto. Femora longa, tibiæ verò breves. Rostrum sit rectum amplo & crassiusculum. Nares magnæ & patulæ; Supercilia nonnihil alta & grandiuscula. Oculi magni profundique. Caput aliquantum in fornem, vertice leniter elevato ac rotundo, curvatum & simul atque volandi potens evasit in rostri parte superiori plumulas quadam, quæ veluti barbule speciem gerant, exertas ostentet. Collum sit longo, lato pectore, & circa omoplatas ubi cum collo coit aliquid quantum tereti. Pugno insidens nonnihil retrorsum corpore reclinet, alacris, mordax & famelicus. Supercilia & maxillæ albicent admixto modico rubore. Oculi nigricent, circulo seu iride nonnunquam cæruleo. Caput esto leucophæum quale Falconi sacro. Dorsum item coloris lividi nonnihil, quali ferè tingitur in Anseribus tergum, & plumis rotundis ac latis vestitum. Alæ notæ secundo Belisarii Falconi peregrino conveniunt quem aneo colore facit. Nam primum genus quod nigrus esse ait, neque vertice capitis leucophæo est, neque flavo, habetque gulam lineis in longum ductis nigris maculofam, femora lineis transversim distincta, Crura item colore croceo sed dilutiore.

Hujus generis avem in montibus agri Bononiensis captum his verbis describit Aldrovandus. Dodrantem erat & duos palmos à capite summo usque ad caudam extremam longus. Venter capiti planus ac compressus, Rostrum pollicem crassum pulchrè cæruleum, unco acuto deorsum inflexum, breve, robustum, membrana lutea intensi coloris, quæ nares ambit, capiti conjunctum. Oculi cærulei, quem cilia seu membrana lutea ambiunt. Caput, cervix, dorsum, alæ fusca sunt, saturo colore ac prope modum nigro, quæ per singulas ferè pennas maculis atris transversim per alarum majores, resperat conspiciebantur. Gula ex albo nonnihil flavescebat, parte fii infima maculis veluti guttis nigris in longum ductis distincta. A fræno seu recto ad latera linea nigra deorsum, ad guttur ferè mediam regionem porrigebatur. Pectus, venter & femora alba, lineis latiusculis nigris transversis distincta. Alarum extrema ad ultimam usque caudam pertingebant. Cauda minus fusca, lineis etiam nigris transversim ductis insignita. Crura pedetque lutei: Coxæ longæ: tibiæ breves: Digitus pedum tenues, longi, squamis ut & crura tecti. Ungues nigri, acutissimi.

Falconem hunc peregrinum nigrum à Falcone nigro simpliciter dicto, seu Germanorum Falconario, nihil omnino differre sed eundem prorsus esse existimant Aldrovandus, quem consule.

Quæ de loco, venatu, volatu, indole hujus Accipitris Aldrovandus habet, apud ipsum vide. Anseres, Anates ceteraque aves aquatiles persequitur & prædatur.

F 2

ARTIC.

ARTIC. II.

Falco sacer Anglicè, the Sacre.

Falconis facri varias adfert descriptiones Aldrovandus ex Alberto magno, Belisario, Friderico Imperatore, Carcano, Bellonio. Friderici descriptio (quæ mihi magis probatur quam Alberti) sic se habet. Sacri approximant Gyrfalconi in magnitudine corporis; cæteris quidem Falconibus majores sunt, sed Gyrfalconibus minores: habent caput magnum, rotundum; rostrum brevius; corpus subtilius & longius in proportionem suam, alas longiores, caudam etiam longiorem, pedes minus carnosum & minus densum respectu sui corporis quam Gyrfalcones; digitos pedum breviores. Bellonius eum sic breviter describit. Sacer hic fœdioribus quam ulla alia quæpiam avis rapax aspectu pennis integitur. Colore enim sunt inter rufum & fuliginem medio, Milvini simillimæ. Brevius est cruribus, pedumque digitis caruleis. Amplior Carcanus Vicentinus descriptionem ponit his verbis. Falcones sacri dicti Peregrino etiam grandi majores sunt. Hic caput est admodum canum, vertice plano, simillimum capiti Milvorum quibus cauda est bifurcata. Oculi nigri, magni; Rostrum caruleum; Nares exigue ut plurimum. Corporis statura plerumque oblongiuscula: cauda pectoris fuscæ, uti dorsum alque superiores quoque; femora interiora alba. Cauda maculis semicircularibus, phaeolorum figuram aut renem ferè referentibus, varia est & longa. Ala item magnæ & oblongæ. Crura pedesque tota ferè, coloris carulei; verum cætero corpori comparata non admodum magna. Hornotini, vulgo *Sori* modicum ab his qui plumas mutarunt differunt. Hi enim eas quibus pedes variat notas paulò nigriores ac rotundiores hornotinis obtinent. Pedes quoque his nonnulli albescent, & quibusdam aliquanto luteo maculantur. Omnibus quoque ferè Dorsum rufum ad cinereum tendit ut Turturibus. Quibusdam tamen tam hornotinis, quam his qui plumas veteres exuerunt, dorsum cum aliis superioribus nigrescit. Quænam ex his descriptionibus Falconi sacro melius congruat, judicent iis quibus avium copia est, eaque invicem conferendi animus.

Tanta est hujus potentia & tam corporis quæ animi virtus, ut (Alberto autore) nulla avis tam magna sit quam non statim deiciat, nec unam tantum sed quotquot habuerit obvias. Caput etiam capreolos & hœmulos, &c.

ARTIC. III.

Gyrfalco, Anglicè the Jerfalcon, cujus mas seu Tertiarius dicitur the Jerkin.

Gyrfalco à Germanico *Gyrfalc* dictus videtur: i. e. Falco rapax, aut Falco vulturinus. Nam *Gyr* Germanis Vultur dicitur. Hic, quicquid repugnat Aldrovandus, Falcones alios omnes etiam sacrum dictum magnitudine superat. Ejus quem descripsit Aldrovandus talis erat figura. Vertex ei erat complanatus ac fissilis, colore cinereo. Rostrum crassum, validum, brevè caruleum, unco modico sed acutissimo ac robusto, subcaruleo, deorsum incurvatum. In oculis nigrissima pupilla, iris carulea caruleo quoque circulo ambiente conspicebatur. Dorsum, alæ, venter, cauda alba erant; verum tergi alarumque plumæ penè singulæ nigræ maculæ notatæ, quæ cordis quodammodo figuram amulabantur, instar oculorum in cauda Pavonis. Alarum Remiges propè extremum apicem notè majori ac longiori nigræ ornantur, quæ tamen margine seu limbo albo clauduntur. Alæ admodum longæ, adeo ut parum abesset quin ad extremam ulque caudam pertingerent. Gula, pectus & venter paræ tingebantur albedine, nullis maculis interpersa. Cauda non admodum longa, imò respectu sui corporis necnon cæterorum Falconum breviuscula potius notis nigris transversim variegata. Tibiæ & pedes colore caruleo diluti. Tibiæ crassæ, robustæ. Pedes digiti oblongi, validi, latè expansi, tabularum continua serie per totum interiti.

Gyrfalconum diversa aliquot, autore Carcano, reperiuntur genera, plumarum colore distincta.

Fridericus Imperator bonam Gyrfalconis formam hanc esse memorat. Superior capitis pars non sursum in tumorem attollatur, sed ubique æquale sit. Sinciput amplum & spatiosum. Anterior capitis pars, illa nempe quæ supra oculos est, etiam sit ampla: supercilia eminentia; oculi concavi; nares insigni foramine patula; rostrum crassum, curvumque durum: Collum quæ caput spectat gracile, quæ scapulas crassum.

sum. Corpus uniformiter descendat, & subtilius & acutius ad caudam usque evadat, eamque formam servet quam Geometra pyramidalem vocant. Alas habet ad dorsum Alæ elevatas, non autem dependentes, sed ita complicatas, ut una propè caudam alteri superponatur, & in modum crucis sese ambæ interfecent. Pennæ alarum renigens, tam Remiges, quæ alias cooperiunt, quam quæ cooperatæ sunt, hoc est tam superiores quam inferiores late sint & duræ. Pennæ cooperientes quanto magis alias cooperiunt, tanto laudabiliores sunt. Pennæ caudæ cum non volat simul sint recolectæ, atque sub duabus superioribus, quæ cooperiores dicuntur, adunatæ. Gula ampla sit atque profunda post ingestum etiam multum cibum parum turgeat, & cibo plena sit rotunda. Pectus externis prominens, carnosumque sit ac densum. Coxæ sint amplæ: tibiæ curvæ, crassæ. Palma pedum crassa etiam & amplæ; digiti longi, macri, asperi, squamoli, spatiosique. Ungues macri, adunci & acuti.

Avis est fortis, ferax, miræque audax, aves omnes quantumvis magnas capit, reliquique Falconibus & Alutibus terror est: Gruibus & Ardeis imprimis infesta est.

ARTIC. IV.

Falco Montanus.

Maxima horum Falconum pars staturæ est mediocri: Pauci admodum magni reperiuntur, exigui corporis permulti, & ejus quidem nonnulli teretis, oblongi alii. Albertus montano Falconi crassitudinem ferè eandem quæ Asturi est adscribit, sed illum corpore breviorē facit. Pectus ei tribuit rotundum, & figuram in pedes stanti pyramidalem, quæ pyramidem, quam in dorso nonnulli compressam quispian fingat, referat. Omnes penè caput habent rotundum, vertice fastigiatum ac nigrum, coronulâ quâdam cinereâ cinctum, cui in fronte non longè à rostro plumulæ quædam exiles ac tenuissimæ, veluti capillares eminent, quæ quidem exiguo numero in fuscis seu nigris conspiciuntur, aliquando omnino nullæ. Rostrum habent brevè ac crassum nigrumque; rarior foramina angusta, oculos palpebræque similiter exiguas. Guttur candescit nonnulli ad sternum usque, maculis conspersum majusculis, pectus reliquum versùs inferiora notis quibusdam exornatum est, quæ ferrugineæ quandoque, nonnunquam rubæ, aliquando nigricantes conspiciuntur, & aliis præterea minutioribus notulis distinguuntur. Quibusdam verò guttur & pectus nigris plumis vestitur. Femora interna nigrescunt: Dorsum & lumbi majori ex parte plumis fuscis, aliisque minutis obteguntur. Habent eorum aliqui post medium dorsum lineas quasdam albicantes aut rubescentes, quæ deorsum vergunt: alii etiam purè cinereas dorso gerunt, aut ejus coloris cubus est anseris ferè illud genus quod Vicentini *Balletam* vocant. Alas habent minimè ut Peregrini longas, caudam item iisdem breviorē & majori ex parte in modum caudæ Tinnunculorum variegatam. Inveniuntur etiam quibus cauda Falconis sacri similis est, sed rari admodum. Crura & pedes plerumque habent croceos, quibusdam ex flavo paleari pallentes, & squamis densissimis integuntur. Pedes sunt quam Peregrino minores, digiti magni & carnosissimi: ungues nigerrimi. Mutatos, ut vulgò vocant, facilius est cognoscere. Caput habent nigrum instar cornicis; nares crocæ pelliculâ circum amictæ, quemadmodum & oculos. Collum & humeri nigrescunt. Pars dorsii inferior versùs uropygium caruleo tingitur. Guttur ad sternum usque candet; in quibusdam verò obscure rubescere conspiciuntur, in aliis nigricat, ubique verò maculis rotundis insignitum. Cauda breviuscula & nigra: Plumæ quæ femora vestiunt fuscæ sint: Crura valida. Advertendum verò quantum sæpius pennas veteres exuerit, tanto guttur eos obtinere candidius, maculæque illas evadere minores, & pennas illas, quæ dorsum ac lumbos contegunt caruleo intensius tingi.

Magnas tantum contemptis parvis aves capture hunc autor est Tardivus. Admodum rapax est & mordax, verum indolis ingenii. Hujus generis avem ad se allatam in hunc modum describit Aldrovandus. Duorum dodrantum longitudine erat. Caput crassum, vertice tereti nonnulli clivo ac elevato leniter affurgens. Rostrum item crassum, breve, nigrum, robustum, pollicaris crassitudinis, unco haud itè acuto, sed valido, ita ut haud sciam nunquid alteri Falconi rostrum fortius, crassius & fortius comparatum quam huic datum sit. Nares membrana circumtegit lutea. Oculi iridis nigræ. Gilla seu ambientes in circulum membranzæ luteæ. Corpus, ut in universum dicam, totum uniusmodi est, coloris nempe leucophæo seu cinereo ad caruleum vergente, dilutius obscuriusve pro diversâ partium ad lucem obversione. Gula, pectus, venter atque dorsum adeoque corpus totum valde crassum, spissum, rotundum, habitus.

Pectus.
Alæ.
Cauda.
Crura, pedes,
ungues,

bitissimūque. Pectus valde teres ac grande. Alæ principium superne habent latum, minus quam ceteri acutum, quarum apices ad mediam ferè caudam aut paulo longius protenduntur. Cauda mediocrius inter longam & brevem. Crura pedesque pro ratione corporis non ita magna neque crassa, tabellis croceis contexta. Ungues verò nigerrimi.

ARTIC. V.

Falco gentilis i. e. nobilis dictus.

Cum à nonnullis dubitari videam an Falco gentilis à peregrino genus distinctum sit necne: Cūque Fridericus Imperator Falcones gentiles in peregrinos & absolute gentiles distinxit, omīssā proluxa descriptione Gentilis peregrini quam Aldrovandus à Friderico adfert; notas duntaxat quibus à Peregrino differre dicitur hic proponam.

Falcones gentiles quomodo à peregrinis differant.

Peregrinis minores sunt, & caput habent rotundius ac etiam minus, rostrum brevius, & pedes pro corporis proportionem etiam minores. Præterea color in his minus quam in illis vividus est, minūque pulcher. Cum pennas primas deposuerunt, pennæ Peregrini similes admodum evadunt, in caudā tamen & dorso plus maculatæ sunt. Belitarius à volandi utriusque gestu differentiam solam inter Gentilem ac Peregrinum petit. Nam motus alarum inter volandum crebrior spissiorque Gentiles esse demonstrat. Peregrinorum verò alæ quasi triremium remorum motus esse videtur. Sed & hoc à Peregrinis differunt quod adeo veloces non sunt.

Falconis Germanici descriptio.

Aldrovandus Falconem quem Carcanus Tedeschum i. e. Germanicum vocat huic eundem putat: eum autem sic describit. Falcones Tedeschi omnes ferè corpore magno sunt, & major eorum pars figurā oblongā nonnulli modicè rotundā. Simillimi sunt Peregrino, formā, capite, rostro ac pedibus. Femora interna plumis albis vestiuntur. Alæ grandes sunt: cauda longa. Omnes penè pennæ colore sunt fusco. Maximam Falconis peregrini fuscū gerunt speciem parte sui plurima, capite excepto, & humeris seu spatulis quæ Teutonico paulo magis nigrescunt. Corona albicans caput ipsi propter collum cingit. Gutta seu macula pectoris plurimis fusca sunt ac magna, quibusdam ferrugineæ ac oblonga. Hicse verò qui aliquando plumas priores exuerunt, seu, ut vulgo dicunt, mutatis, caput, collum & humeri fusca sunt, dorsum cyaneo tingitur, transversim fuscis intercurrentibus notis distinctum. Gula albet lineis crassiusculis maculosa. Pectus item quæ Peregrino fuscus: sed pedes quales Peregrini. Mares seu Tertiarii horum Germanicorum à maribus Peregrinorum nullā possunt ratione discerni, adeo per omnia fusi sunt simillimi. Præterea non solum corporis formā externā, verum etiam indolem animoque Peregrinos adeo referunt, ut non nisi oculatissimus quisque & in arte exercitissimus Accipitrarius eos inter se distincturus sit.

ARTIC. VI.

Falco gibbosus, The Haggart Falcon.

Sic dictus est, quod ob breviteratē colli caput vix appareat ante jugā alarum, dum eas supra latera dorsi componit, ita ut gibbum gestare videatur. Germani *Eise Hagerfalk* seu potius *Hogerfalk*, unde Latinum nomen gibbosus: Germani enim pro gibbo *Hoger* dicunt. Anglici nostri Rei Accipitrariæ scriptores Falconem hunc gibbosum seu *Haggard Falcon*, & Peregrinum dictum pro eodem habent, nomina hæc promiscue usurpantes: quocirca nos de eo pluribus non agemus, præsertim cū quæ Aldrovandus habet ex Alberto transumptis, cuius auctoritati nos non multum tribuimus.

ARTIC. VII.

Falco albus, The White Falcon.

Omīssis iterum quæ de Falcone albo ex Alberto mutuatus est Aldrovandus, descriptionem Falconis à Juliano Griffonio, &c. missam hunc transcribemus. Corpore erat toto coloris lactei, sed maculis flavis, quæ tamen nisi penitus introspicerentur & ipsæ quoque albæ apparebant. Alæ cæterorum pulcherrimorum Sparveriorum simillimæ, sed candidissimæ ac sine maculis. Cauda pennas habebat duodecim, coloris pariter candidi & flavis maculis conspersas, quarum tamen apparentiam pennarum una quæ tota candida erat, eaque præcipua & velut reliquarum tegumentum nobis eripiebat,

Color.
Alæ.
Cauda.

eripiebat, & tanquam in vaginam quandam eas recondebat. Rostrum item album magis erat quam cæruleum. Ungues & pedes cæterorum Accipitrum more lutei. Oculi flavi & nigri: & flavedo illa nihilo major erat quam in nondum mutato Accipitre, quem vulgò *Sorum* dicimus, quamvis tamen *Sorum* fuisse hunc minime crediderim: fieri enim potuit, ut flavedinem illam à peculiari quadam sui temperie retinuerit, alioqui necesse erat ut cū mutaretur, ad albedinem ei inclinaret. Statura erat altā, magnus & superbus; non edebat nisi oculis ut fit clausis, idque maximā aviditate. Occidebat pullastros.

ARTIC. VIII.

Lithofalco & Dendrofalco seu Falcones Lapidarius & Arborarius.

DE Lithofalci figura, hæc pauca apud Albertum occurrunt. Mediæ quantitatis Magnitudo est & vigoris inter peregrinum & gibbosum.

Dendrofalci plenissimam descriptionem apud Gesnerum habemus, quam Subbuteoni convenire putavit *D. Willughby*: ut ad eam in margine libri annotavit. Descriptio autem sic se habet. Dendrofalco avis egregia & nobilis est, specie non dissimilis Sparverio. A rostro ad finem caudæ longus erat palmis quatuor i. e. digitos fædese. Pedes erant pallidi, tanquam ex subflavo & viridi colore mixto. Dorsum nigrum sed margines infimos pennarum capitis & dorsi, præsertim inferiores, semicirculi sub rufi ambiebant. Pennæ alarum nigriores erant, & latus alarum illud, quod versu avent est, majusculis maculis ex candido rufis distinguebatur. Pectus albida & nigricantes macule variabant. Plumæ ex albo subflavo retro aures & in cervice maculas quales macule distinguebantur, rostro color ferè cæruleus. Pennæ in cauda maculis distinguebantur, duabus tantum mediis exceptis.

Pedes.
Dorsii color.
Pectus.
Oculi.
Rostrum.
Cauda.

ARTIC. IX.

Falco Tunetanus, The Tunis or Barbary Falcon.

Hunc Bellonius sic describit. Magnus est hic Falco Punicus, ad Lanarii similitudinem ac magnitudinem accedens. Nam conformes huic gerit plumas, pedes quoque habet similes, verum corpore est minore. Distius præterea hoc ipso & constantius volat. Capite est crasso ac tereti. Ad venationem palustrem utilis est, & strenue etiam sublimem aera scandit, sed & ad campetrem venatum non minus ipso Lanario aptus est.

Falco ille qui nostratibus hoc nomine venit, hujus generis reliquis, peregrino dicto, montano, & Gentili (Si modò hi specie differant quod non putamus) minor est.

ARTIC. X.

Falco rubens.

Rubeus appellatur, non quod totus rubeat, sed quia guttæ in cæteris albæ, in hoc genere sunt rubræ & nigra, verum non sunt interpositæ sicut in aliis, nec in dorso neque in exteriore alarum parte. Non autem apparet rubere nisi cū alas exercit: tunc enim fusca apparet in eis rubedo. Peregrino minor esse dicitur. Verum hæc & quæ præterea ab Alberto & aliis de Falcone rubro traduntur ejusmodi sunt, ut omnino incertis nos relinquant an detur omnino talis Falco à cæteris specie distinctus.

ARTIC. XI.

Falcones rubri Indici Aldrovandi.

Prior horum quem steminam esse putamus major capite est, vertice lato ac ferè plano, nullā Occipitis, ut in quibusdam videtur eminentiā. Color capiti cinereus ad fuscum tendens, cujusmodi etiam est colli, dorsi totius, necnon alarum exteriorum. Rostrum ei admodum crassum, quæ capiti contiguum superius & inferius Rostrum universum luteum est, unco mediocri ac cinereo, qualis coloris & tota est ea anterior Rostris pars, quam nudam nulla membrana investit. Oculi pupilla nigerrima; iris Oculi fusca, obscuro Batico colore infecta. Membrana ciliorum in ambitu lutea. Ab exteriori

Pectus.

Mentum.

Ala.

Cauda.

Crura.

Pedes.

Falconis rubri
alterius de-
scriptio.

Color.

Rostrum.

Mentum.

Ala.

Cauda.

Pedes.

riori ac minori oculorum cantho utrinque macula oblonga ducitur, eodem quo pectus colore imbuta. Pectus universum & alarum, ut videbatur, interiorum superior pars, venter quoque & uropygium necnon coxæ femoræque fulva planè tota rubent cinaberino remisso. Mentum tamen in hoc rubeo colore, macula oblonga cinerea, quæ inferne definit, distinguitur. Pectus quoque ejusdem coloris notulis anteriori sterno raris perspergitur. Latera enim quæ à mediis alis complicatis integuntur, simili colore cinereo fulco tinguntur. Alæ longissima extremis apicibus ultra medium longè caudam porriguntur, extremo ferè dorso sibi mutuo decussatim incumbentes. Cauda enim oblonga, cujus pennæ singulæ alternis spatii, modò nigris hemicycli forma angustioribus, modò cinereis amplioribus variant. Crura pedesque lutea sunt crassa satis robustaque. Ungues nigri acutissimi.

Alter quem marem esse credimus, tertii propè parte exilior est, colorem varietate cum priore ferè eadem, & in eisdem partibus, nisi quòd, ut ante quoque inimuus, color rubescens in hoc saturatio est & evidenter, eadem quæ in priore membrana tingens. Eæ quoque partes, quas in priore color cinereus subfuscus imbutit, in hoc nigro prorsus vestiuntur colore, quales sunt alæ supernæ, caput, dorsum, cauda. Quasdam tamen advertere licet notas huic peculiare, quibus ab altero discrepat. Rostrum enim huic totum cæruleum, exigua membranula; quæ nares integit, luteæ excepta, oris inæqualibus velut ferratis. Mentum seu gulæ initium huic dilutius paulò rubet, colore ad cinereum nonnihil vergente, sed nullà maculâ ut in priore insignitum est. Pennæ remiges interiores albescent, notis fuscis transversim frequentibus ita tunc intervallo distinctæ: reliqua nempe superna alarum pars seu axillæ saturatissimo fulvo seu rubrice rubet. Cauda quoque prona duplici macularum transverso varietate, nempe albarum & cinerearum quæ ad cæruleum inclinant alternatim ornata conspicitur. Pedes cruræque dilutiores luteæ cereæque colore sunt.

Utrunque India Orientalis dedit.

Quæ de Falcone cyanopode & hybrida ab Alberto & aliis traduntur, cum generalia & dubia sint omitto. Siquis ea scire desiderat Aldrovandum adeat.

ARTIC. XII.

*Falco Indicus cirratus.*Magnitudo.
Caput.
Crista, collum.
Pectus.

Oculi.

Rostrum.

Crura.

Pedes.

Ala.

Cauda.

AVem hanc ex India Orientali advectam, in Ornithotrophio Regio in vivario S. Jacobi dicto propè Westmonasterium enutritam vidimus & descripsimus. Magnitudine ad Asturum accedit. Caput ei planum, nigrum cirratum, cristâ ab occipite retro dependente, Vanelli instar, verum forcipata. Collum Rubrum. Pectus & venter ex albo & nigro varia, lituris seu lineis transversis alternis perquam lucidis & pulchris. Irides oculorum flavæ. Rostrum intensè sepe obscurè cæruleum & propemodum nigrum, præcipue versus apicem; nam basis lutea membranâ obducitur. Crura plumis ad pedes usque vestita: Pedes lutei. Ungues nigerrimi. Minores pennarum alæ ordines fimbriis albicant. Cauda areolis seu zonis cinereis & nigris transversis alternis varia. Cætera nigricat.

ARTIC. XIII.

*Lanarius, the Lannar, cuius mas seu Tertiarius the Lannet dicitur.*Lanarii Gal-
lici descriptio.

Rostrum.

Pedes.

Dorsum.

Ala.

Cauda.

Collum.
Lanarius mas.
Pedes.

DEscriptio Belloniana.
Falco lanarius minor est Falcone gentili, pulchris pennis ornatus, & hac parte sacro formosior. Certissima sunt notæ, quibus Lanarius liceat dignoscere, ac indubitate, nimirum quòd rostrum cruræque cum pedibus habeat cærulea, plumas verò anteriores albo & nigro varias, idque maculis non quidem transversis sed plumas in longum distinguentibus, contrariâ atque in Falconibus ratione. Plumæ dorsi nonadmodum variegatæ sunt, uti neque alarum & caudæ, parte superna & externa. Et si fortè in his maculæ quadam conspiciantur, eæ exiguæ sunt, teretes & albide. Verùm alarum extensarum partem inferiorem huc pronam contemplanti notæ apparebunt figurâ à reliquarum volucrum rapacium notis differenti: Sunt enim rotundæ, ac instar exiguo rum numulorum per superficiem diffeminatæ, licet, uti diximus, pennæ pectoris, & partis corporis antica varietates in longitudinem protensas ac super marginibus dispositas ostendant. Collo est brevis ac crassiusculum, ac rostrum simili. Lanarius mas corpore quidem est minore, cæterum eodem ferè pennarum colore. Pedibus est omnis quam reliqui Falcones brevioribus.

De-

Descriptio Carcani in nonnullis à Belloniana differt: sic autem se habet. Omnibus caput flavum totum, vertice planum ac sessile. Oculi nigri ac magni. Nares majori parte exiles: Rostrum breve ac crassum, minus quàm Falconi peregrino, necnon montano, coloris cærulei. Pectus flavum raris & ferrugineis maculis distinctum. Dorsum quale Falconi peregrino. Extrema verò alæ velut oculis rotundis albisque pictæ apparent. Alæ & cauda longæ: Crura breviora. Pedes longè quàm Peregrino aut montano minores, coloris cærulei. Hicse verò quæ plumas veteres aliquando exue- runt, seu, ut vulgò vocant, mutatis caput universum ad humeros usque flavo colore tingitur, sed ad rubidum vergente, & lineis quibusdam tenuibus distincto. Tergum cyaneum lineis nigris transversim, quibusdam verò aureis varium. Pectus flavescit colore saturo nullis guttis perspersum. At plumæ femorum paucis & transversim ductis notis variant. Mutatur his pes qui ante cæruleus fuerat in luteum. Difficiliter verò hominotini seu fori à mutatis distinguuntur.

Lanarius à laniando dictus videtur: moribus est facilibus, & docilibus tractabilisque ingenii, tradente Bellonio, ad omne Aucupii seu venatûs volatici genus tam aquatilis quam campestris apprime idoneus. Caput non solum Picas, Coturnices, Perdices, Cornices, Phasianos, sed & Anates, imò & Grues, humanâ præsertim industria instruitur. Hæc autem de Lanario Gallico intelligenda sunt, nam Italicus à Carcano descriptus nullius est usus aut pretii. Carcanus scribit se nunquam eos ita insinuatere potuisse ut frugem aliquam facerent, aut ad volaticum venatum idonei evaderent.

Gallizæ perpetuus est Lanarius, semperque tam hyeme quàm æstate præter aliarum rapacium morem ibidem conspicitur. Plura de Lanarii ingenio, institutione, Venatu, cura, qui velit, Aldrovandum consulat, aliisque qui de re Accipitraria scripserunt.

ARTIC. XIV.

De Subbutone: à Angliè the Hobby.

FOemina quam descripsi novem uncias pendebat. Ab initio Rostrum ad finem caudæ Longitudo, commenfurata, 13 digitos longa erat. Latitudo seu distantia inter extremitates Latitudo, alarum extensarum duum erat pedum & 8 digitorum.

Rostrum Innunculi simile. Mandibulum superius prominens, aduncum, semicirculare; basis ejus membranâ luteâ obvestitur, pars membranæ proxima albida est, reliquum obscurè cæruleum. Habet autem ad unci initium appendicem seu proceßum angularem, qui in sinu quodam seu creta in inferiore mandibulâ excipitur. Lingua lata, nonnihil bifida. Palatum interius nigrum, sinu ad linguam recipiendam idoneo excavatum. Nares rotundæ. Oculorum irides ævellanæ. Palpebræ luteæ.

Supra oculos linea ex ruffo albicans extenditur. Verticis tegum plumarum scapi nigri, oræ exteriores castaneæ; Colli medii vestitices ex ruffo albicant. Dorsum & alæ fuscæ ex leucophæa nigricant; medio Dorso & majoribus Remigibus nigrioribus uropygio & Remigibus minoribus magis leucophæis. Mentum & gulæ summa pars è flavo albent. Huc tendunt duæ utrinque maculæ albæ à capite, altera ab oris apertura, altera ab occipite. Infimus venter rufus: spatium totum intermedium plumæ occupant mediis nigricantes, marginibus albæ: Crura ruffa, maculis nigris verum minoribus quàm in pectore.

Pennæ in singulis alis Remiges 24, è quibus secunda longissima majores versus apices nigricant. Pinnulæ omnium ad scapum interiores maculis transversis ex albo ruffis variantur. Quæ Remiges subtus tegunt nigre rotundis maculis albis pulchre distinguuntur.

Cauda 5½ digitos longa pennis 12 constat, mediis longissimis, reliquis utrinque ordine tantillo brevioribus. Mediæ ab utroque scapi latere ejusdem coloris sunt: reliquæ ab interiore latere seu tela maculis ruffis transversis pinguntur, extremis apicibus albicantibus.

Tibia, pedes, digiti flavi: Ungues atterimi. Extimus digitus medio ima sui parte pedes, Un- membranâ adnectitur.

Cyflis fellea magna. Appendices ut in hoc genere brevissimæ. Circa medium intestinum Appendix alia, à ductu intestinali reliqua, ut in plerisque avibus observavimus.

Subbutone æstate ad nos advolat & in Anglia nidificat in arboribus excelsis. Alaudas præcipue insectatur, ad quas capiendas Aucupes nostri in hunc modum eâ utuntur. Dum canes arva oberrant ad aves investigandas, Subbutone à pugno dimissis, ad id prius institutus, in sublimi circumvolitat, canibus & aviculis perpetuò superimminens.

G

nens. Viso hoste capitali alauda subvolare & aeri se committere minime audent, verum humi appressa, quietæ & immotæ sedent, quantum possunt sese occultantes, adeoque recti eis superinducto faciliè capiuntur. Hoc genus aucupii Anglicè vocant *Daring of Larks*.

Ad Subbuteones capiendos Aucupes Alaudam occecatam dimitunt, viminibus visco illitis ad pedes alligatis. Visa ave Subbuteo magno impetu in eam involat, adeoque viminibus impeditur capitur.

Subbuteo Græcis *Τρυφερος* dicitur, id est *Τρυφερος* aut Buteo minor. Subbuteonem Plinius reddidit. Tumerus Pygargum accipitrem nobis dictum pro Subbuteone habet.

ARTIC. XV.

De Tinnunculo seu Cenchride Aldrov. lib. 5. cap. 6. Anglicè the Kestrel or Stannel, nonnullis the Windhover.

Fœmina Corporis magnitudine Columbam æquat. Pondere 9 unciarum est; Longitudine a summo rostro ad extremam caudam 14 plus digitorum; Latitudine alis expansis duorum pedum & dimidii.

Rostrum breve, aduncum, acutum. Nares pellicula flava ambit. Juxta pelliculam Rostrum albescit, extremitate nigro-ceruleum. In superiore mandibula, ubi curvari incipit, appendix seu processus angularis utrinque habetur, qui in inferiori mandibula recipitur. Lingua bifida. Palpebræ flavescent. Rictus five hiatus oris amplus. Palatum ceruleum.

Caput grande, vertex latus, planus, colore cinereo, nigris lineolis secundum longitudinem ductis vario. Dorsum, scapula, alarum vestitricæ ruffæ maculis nigris notatæ: singula scilicet plumæ ruffæ versus apicem maculam nigram obtinent. Uropygium cinereum cum similibus transversis maculis nigris. Pronæ seu inferioris corporis faciei Pectoris nigrum & ventris color ruffus seu ferrugineus dilutus, lineis nigris secundum longitudinem penarum ductis variis. Mentum & infimus venter lineis nigris caret. Femora quoque musculosa, ruffa, non maculata.

Remiges. Remigum penarum numerus circiter 24. Harum exteriores fuscæ, pinnulas tamen ad scapum interioribus quadantenus albis, qui duo colores hic feratim coaptantur: interiores seu corpori proximæ sex septemve ruffæ pinnulas interioribus transversalibus lineis fuscis interceptis: interior alarum facies alba, maculis fuscis.

Cauda. Cauda 12 penarum, 7 digitos longa, pennis extimis brevissimis, reliquis ordine sensim longioribus ad medias usque. Extremus caudæ apex ex ferrugineo albet: succedit ductus latus transversus niger: Reliquum ex ferrugineo cinereum est cum maculis transversis nigris. Alæ longissimæ sunt, & cum complicantur ad extremitatem propè caudæ se extendunt.

Pedes pulchrè flavi; ungues nigri. Intestina 28 digitos longa. Ventriculo dissecto scarabæos & murium pilos intus observavimus. Habuit insuper cylin felleam, & appendicem intestinale, cœcis intestinis duplo longiorum.

Mas parvitate sua, capitique & dorsi colore cinereo à femina præcipue differt. Solent non raro Tinnunculi à nostratibus cicurari & aliarum Rapacium more ad Aucupium institui. Captant autem non tantum aviculas minores sed & Perdices juniores. In cavis quercubus aliisque arboribus nidificant; idque non more Cornicum super fronde, sed monedularum in latibulis semper, ut Tumerus se observasse dicit. Aristoteles fecundissimum inter unguines Tinnunculum esse scribit, sed ne ipsum quidem plura ova quaternis parere. Sunt autem ejus ova albida maculis rubentibus creberrimis varia, unde Aristoteles & Plinius ea minii modo rubere scribunt.

Græcè *Κεραυρος* dicitur, quasi Miliaria avis, eandem ob causam, ut censet Gesnerus, quæ herpes miliaris, nempe quoddam Mili instar punctis insignis sit.

ARTIC. XVI.

Æsalon Aldrov. lib. 5. cap. 5. Anglicè the Merlin.

Bellonius Æsalonem avium omnium quibus in volatico venatu Accipitrarii utuntur minimum esse tradit: & rectè quidem, Si Lanium majorem *Matagasse* dictum forte excipias. Merula certe non multo major est. Longitudo ab apice rostri ad finem caudæ 14. erat digitorum; ad extremos ungues 12 ½.

Mares

Mares minores sunt. Rostrum ei ceruleum cum appendice angulari utrinque. Oculorum irides avellaneæ. Sub occipite torquis ex albo lutescens; mentum album. Dorsum & supina pars ferrugineo & nigricante ceruleo colore varia. Media penarum pars secundum scapum in capite & alis nigra: finibus subruffa. Remiges pennæ nigra maculis ferrugineis. Cauda 5 digitos longa, zonis nigricantibus & albo-ruffis alternis numero 14 varia. Prona pars, v. g. pectus & venter, albo-ferruginea cum maculis nigro-ferrugineis non transversis, sed à capite versus caudam dorsum tendentibus. Pedes longi, lutei, graciles: ungues nigri. Ætate provecioribus dorsum magis ceruleum, ut in Falconibus reliquis.

Mares circa radicem caudæ ceruleo colore diluuntur, quæ notâ Aucupes mares à feminis dignoscunt. Femina in hoc ut in reliquo Accipitrino genere major est colore minus ruffo cum quadam cerulei mixtura. In maris cauda quinque duntaxat zonæ latiores nigra; & totidem angustiores pallide ruffæ. Cauda 5 digitos longa erat; tota avis tredecim.

Quoniam cæteris Accipitribus magnitudine cedit, nulli tamen (ut rectè Albertus animis atque audaciâ. Percidum cervicæ fatali ictu ferit, easque momento enecat, citius quàm ullus alius Accipiter.

CAP. X.

De Accipitribus brachypteris seu alis caudâ brevioribus; & primò,

§. I.

De Accipitre Palumbario: Anglicè the Goshawk.

Buteone vulgari major est. Capitis, colli, dorsi, in universum supinæ partis totius color fuscus, qualis in Buteone cernitur. Pectus & venter totus albus, transversis lineolis nigris eteherimis undulatis variegata. Femora plumis ruffis nigra secundum scapum lineâ notatis vestiuntur. Crura & pedes flavis, ungues nigri. Rostrum nigricat, membrana luteo-viridi ad basim obductum. Alæ complicatæ ab extremitate caudæ medium deficient: quæ notâ & magnitudine sua ab aliis omnibus Accipitribus abundè distinguuntur. Cauda longa, ex fusco cinerea, 3 vel quatuor ductibus transversis obscuris longis à se invicem remotis distincta.

Non Perdices solum & Phasianos, sed & Aves majores, quales sunt Anseres & Grues imò & Lepores invadit & capit. Autores nostri qui de re Accipitraria scripserunt hunc Gallorum *Autor* i. e. Asturi dicto, eundem faciunt, quantumvis Aldrovandus Asturem, quem pro Asteria Aristotelis habet, ab Accipitre Palumbario diversum vult. Verùm Aldrovando Accipitrem Palumbarium istius notum fuisse puto.

§. II.

De Accipitre Fringillario seu Recentiorum Niso, Sparrow-hawk Anglicè dicto.

Magnitudine ad columbam accedit. Longitudo ejus à summo rostro ad extremam caudam 14 ferè digitorum inter extremitates alarum expansarum 26 digitorum intervallum erat.

Rostrum breve, aduncum, ceruleum, versus apicem nigrum. Superius mandibulum ad basim cute seu membrana obductum ex fusco viridi, ceram vocant, appendice utrinque angulari sub naribus donatum. Nares oblongæ. Palatum ceruleum. Lingua crassa, nigricans, hinc bifida. Oculi mediochres, iridibus flavis, sub superciliis extantibus velut fuscis laticantibus. Color in summo capite obscurus seu fuscus, supra oculos tandem & ad occiput plumis albis variis (plumarum fundi in vertice & occipite albet). Idem color obscurus supinam partem totam, dorsum, Capulas, alas, cervicem occupat, exceptis quibusdam alarum pennis dorso proximis, quæ maculis albis pinguntur. [In alia ave caput & dorsum obscure cinerea observavi.] Pronæ partis, colli scilicet, pectoris, ventris, laterum, venterum subalarum color varius ex albo & fusco. Lineæ namque albæ & fuscæ seu ex ruffo nigricantes, alternæ, undulata, crebræ tum singulas plumulas, tum totum pectus transversim secantes pulchrè exornant: lineæ albæ fuscis multo latiores sunt. Quæ sub mento sunt plumæ & ad crura mandibuli inferioris albet, media tantum parte circa scapum & præcipue ver-

Ala. sùs fastigium fuscà. Alæ breviores cùm complicantur ad medium caudæ vix pertinent. Remiges 24, in quibus etiam prona parte lineæ fuscæ obscuriores ad interioris scapi latus apparent. Cauda duos ferè palmos longa, 12 pennis composita, areolis transversis nigricantibus rectis 5 vel 6 intercepta : apicis pennarum caudæ albert. Femora valida. Pedes aut si mavis dicere crura longa, gracilia, flavi : digiti pariter longi, extimus autem medio, ut in aliis Accipitribus ad primum usque articulum membranam connectitur. Ungues nigri. Ova quinque parit, alba, versùs obtusorem extremitatem quadam velut coronâ macularum sanguinearum punctata.

Solis, ut Aucupes affirmant, avibus vescitur, nec unquam scarabæos aliâve insecta attingit.

Pro corpusculi magnitudine valde animosa est hæc avis, & ad aucupium diligenter institui solet.

Horum Accipitrum capiendorum rationem familiarem Bellonius exponit his verbis. Aberamus, inquit, haud procul à faucibus Ponti Euxini, ubi freti Propontidis initium est, consensioque altissimo ejus loci monte invenimus fortè fortuna Aucupem *Sperveriorum* capturæ incumbentem. Cùm autem jam Aprilis ferè præterisset, quo tempore omne avium genus construendis nidis ac procreandæ soboli operam dare solet, nobis mirum ac insolens Milvorum ac Accipitrum tantam multitudinem à plaga Oceani dextra adventantem videre. Hic ea dexteritate ac industria Aucups infidius ponebat, ut ne unus quidem evaderet. Singulis verò horis Accipites ad minus duodecim capiebat. Latebat hic Aucups post dumetum, ante quod aream quadratam æquaverat, duos plus minus passus longam latamque, binis vel ternis à dumeto passibus distantem. Senos in areæ marginibus in humum defixerat stipites, iusto intervallo collocatos, pollicis ferè crassitudine, staturæ humanæ longitudine, utroque latere binos, quibus summis & singulis crena eâ quâ aream spectabant parte incisa erat, è qua rete filo viridi tenuique contextum suspendebatur. Media verò area hastula cubitum alta stabat, cujus apici funiculus alligatus erat, qui ad aucupem post dumetum latentem usque pertingebat. Eidem hunc funiculo aviculæ complures adnexæ, sed longo laxoque satis, grana frumenti per aream depascebantur, quas Aucups accipitem à longè adventare conspiciens à plaga Oceani, agitato fure Subvolitare cogebat. Ad hæc Accipites seu nisi à mediis miliaris intervallo, nempe leuca Gallicæ, quo sunt insigni visus acumine, conspectas subito pleno explicatarum alarum remigio advolantes, tanto impetu in retia irruerant, aviculæ abripere conati, ut illis intricati implicatique caperentur. Hac arte in cassides illecebris aucups alas totas ad axillas usque linteo cuidam in eum usum confuto inferebat, quo alarum infimam partem ferè moribus caudæque colligabat. Ità victos humi relinquebat sui adeò impotentes, ut neque movere, neque reluctari prorsus, multò minus expedire sese possint. Nemo facile cogitaret unde tanta Nisorum copia advolare potuerit. Eo enim binarum horarum spatio quo aucupii ejus spectatores eramus plulquam triginta numero hoc dolo captos vidimus, unde conjectura est aucupem unicum centenos & amplius unius diei spatio capere potuisse. Accipites hi aliòquin non æquè diu eodem loco morantur ut Falcones, sed sæpius hunc mutant, unde difficilius quàm hi capiuntur reti. Neque enim facile Aucupii spatium casses super se explicandi concedunt, nisi ea ratione quam Bellonius posuit fallantur.

CAP. XI.

De Laniis seu Collurionibus.

Huic avi novum Lani nomen à Gesnero inditum est, quia eam nulli veterum descriptioni respondere putavit, quodque in alias aves seivere soleat. Bellonius Collurionem Aristotelis esse contendit. In rapacium Europæarum genere minima est : rostro recto, in extremitate tantum nonnihil hamato ; caudâ Piceæ variz simili, extimis scilicet pennis brevioribus, reliquis ordine utrinque ad medias usque longioribus : unde non ab re Galli eam Picam appellant. Turnerus Tyrannum Aristotelis esse suspicatur : Anglice *Shrike* dicitur.

p. I.

Lanius cinereus major ; The greater Butcher-bird, or Mattagels.

A Vis hæc in Septentrionalibus Angliæ *Wierangel* dicitur, nomine Germanis, ut videtur, communi, qui eam, teste Gesnero, circa Argentoratū, Francfortum & alibi *Werkengel*, vel *Warkangel* vocant, fortasse quasi *Wurchangel*, quod ad verbum Angelum suffocantem sonat. Germanicè alibi *neghen-doer*, i. e. enneoctonos, quod novem aves occidit antequam desinat, seu singulis diebus novem. Falconis nostris *Mattagel*, nomine à Sabaudis mutato, appellatur, quæ vox Pica trucidans apud Aldrovandum exponitur. Merula vulgari vel Turdo mediocri magnitudine par est. Uncias tres pendet. A summo rostro ad ultimam caudam 10 plus digitos longa : lata digitos quatuordecim. Rostrum ab apice ad angulos oris sesquidigitale ferè, nigrum, extremo modicè aduncum, duabus appendicibus seu angulis donatum, ut in minoribus. [Aldrovandus Lanium suum majorem Italicum, quem vulgò Regestolam vocant, eis carere affirmat] Lingua bifida, hirta. [Aldrovandus Lingua in extremo multistida est, in fibras acutas & quasi capillamentas deflens, quæ fortè ad insecta figenda à natura fabricata est.] Palato cavitas impressa lingue æqualis, cui fissura inerat. Nares rotundæ : supra eas pili rigidi seu setæ nigre succrescunt. A ridu oris utrinque per oculos ad occiput macula seu linea lata nigra, exporrigitur. Caput, dorsum, uropygium cinerea : Mentum, venter alba, Pectus & inferior gula pars lineis transversis obscuris varia. Remiges in utrayis alba pennæ 18 omnes præter extimas quatuor apicibus ; secunda autem tertiæque marginibus exterioribus albert. Præterea primæ ferè extimæ pennæ fundus albert incipit, sequentibus ordine latius albert ad decimam usque, in qua albedo ultra mediam pennæ partem extenditur. A decima succedentibus pars alba rursus sensim minuitur, in interioribus tamen marginibus usque ad apicem protenditur. Ultimis seu corpori proximis penitus deficit. Alias tum Remiges tum vestitricæ primi ordinis nigre.

Cauda 12 pennis compositur, mediis longissimis, digitorum 4 1/2, reliquis sensim ordine brevioribus ad extimas usque, quæ digitos tantum 3 extenduntur. Extimæ autem pennæ totæ albae sunt, mediae duæ apicibus albae, cætera nigre, in inferiis mediis nigredo sensim à mediis ad extimas minuitur. Quæ res facit, ut caudam explicatam intuenti corniculatæ crescentivæ Lunæ imago exhibeatur. [In Lanijs majore Aldrovandus quatuor mediae caudæ pennæ totæ atrae sunt, non duæ tantum.] Pedes nigri : Digitus extimus medio à divaricatione aliquotque adnectitur. Testes rotundi parvi, Ventrículo eruxæ, scarabæi, locustæ inerant.

In Germania Heidelbergam inter & Argentoratū hanc avem occidimus, circa pagum *Linkenau* dictum. Est & alibi in Germania frequens. Inveniri eam aiunt & in Angliæ montosis Septentrionalibus, Pecco v. g. *Derbiens*, ubi, ut diximus, *Wierangel* appellatur.

Gesnerus Lanius Helvetiæ plerumque versari inter frutices spinosos, fruticum & humilium arborum summis furculis insidere, & cùm confident caudam referre erigere. In iidem nidificat & nidum suum ex mulco, lana & herbis tomentosis quibusque construit. Fundum verò ex Erica componit, inique molles ac tenellos quosdam, utpote Foeni, Dentis canini, aliarumque similibus herbarum cauliculos induit, in eo nido senos pullos æstate est reperire, adeò parvulus dissimiles, ut vix vel unicus notâ eisdem referant, rostro, cruribus, pedibusque, tantum exceptis. Imò & contra potius omnium plumularum, quæ etiamnum non aliud quam nupiarum plumarum rudimenta quædam sunt, radices ad virorem nonnihil vergunt.

Quamvis frequentius insectis viciat : Aviculæ tamen non raro, Fringillas, Regulos, & quod à se visum scribit Turnerus Turdos aggreditur & occidit : unde etiam à Falconariis nostris ad avicularium aucupium nonnumquam educari & institui solet.

Gesnerus præter hanc quam descripsimus aliam exhibet Lani majoris speciem, huic quidem similem, sed quæ eam duplo ferè vincit magnitudine, ut ad Merulam ferè dupla sit. Natura & species corporis eadem, nisi quod alæ sint rufæ.

§. II.

Lanius tertius Aldrov. lib. 5. cap. 14. in Comitatu Eboracensi Flushter dicta. The lesser Butcher-bird.

- Dimensio. Magnitudine Alaudæ par est, capite grandi. Mas 2½ uncias pendebat; ab apice Rostris ad ultimam caudam 7½ digitos longos, ad extremos ungues 6½: latus alis expansis digitos 12½.
- Rostrum. Rostrum digitale, nigrum, validum: superior Mandibula extremo hamata, propè curvaturam duabus appendicibus angulosis, mandibule inferiori superincumbentibus donata, nullis ei cavitatibus quibus recipiantur insculptis, quo à Subbuteonis & Tinunculi rostris differt. Os intus flavet. Fissura palati utrinque hirta. Lingua multifida. Nares rotundæ. Pili rigidi seu setæ nigrae circa nares & angulos oris. Dorsum medium & minores penarum alæ tegetum ordines rufi seu ferruginei. Caput & uropygium cinereum. A rostro per oculos ultra aures linea lata nigra producitur: nigra hæc linea altera albicante terminatur, & à cinereo dividitur. Infimus venter albus. Gula & pectus alba, rubore diluta.
- Remiges. Remiges penne in utraque ala 18, è quibus prima seu extrema perbrevis est & exigua, tertia longissima. Alæ complicatæ caudâ breviores. Remiges majores fusce; pinnulæ exteriores corpori proximarum ruffæ, margines mediarum nigri. Cauda tres digitos longa, 12 pennis composita, quarum extrema brevissima, reliquæ hinc inde ordine longiores ad medias usque. Mediæ duæ ferè totæ nigrae; iis proximarum fundi seu partes imæ alben, pinnulis præcipue interioribus. Reliquarum quatuor utrinque apices albi, ut & inferior medietas. Extimarum pinnulæ seu telæ exteriores alben totæ.
- Pedes. Pedes nigri seu obscure cærulei. Extimi digiti pars imia medio membranâ adnata.

Testiculi albi, rotundi: cystis fellea ampla, intestina 11 digitos longa: Appendices breves & exiguae. Ventriculo dissecto muscas & scarabæos invenimus.

Avi descripta indum in Agrifolii frutice extruxerat è granine, culmis & plumulis; in quo ova sex oblonga, majuscula, versis acutioribus extremitatibus ferè tota alba, versus obtusioribus circulo seu corona quadam ex fusco rufescente cincta posuerat.

Lanum, quem Aucupes *Vellia* vocabant, Florentiæ descripsi, huic similem & penè eandem, duntaxat fundos exteriorum 8 penarum albos esse observavi, eatenas ut portio alba supra vestitricis normil emittet; cuius notæ, quod miror, neque Aldrovandus, neque D. Willughby in descriptionibus suis meminerunt.

§. III.

Lanius femina, similis secundo Aldrovandi.

Præcedente omnibus dimensionibus paulo minor erat. Ab Aldrovandi secundo differt, quod Rostrum ei non rubrum est sed nigrum; nec pedes cinerei, sed maris similes, quin & alba ita macula caret. Caput leucophæum seu ex ruffo cinereum ut in Turdis. Dorsum subrufum, nigris semicircularibus nigris ad extremitates ferè plumularum singularum variatum. Quæ caudam proximè tegunt longiores sunt, & intensius rubent, semicircularibus tamen lineis insignuntur. Gula & pectus semicircularibus nigris pulchre variegantur, lyncis ferè in modum. Venter albet. Remiges alarum fusca; corpori tamen proximæ & minores tegetum ordines margines habent subrufos. Cauda ex ruffo nigricat. Extima ejus penne exterioribus ad nervum pinnulis totis alben; quatuor utrinque proximarum apices albi: mediæ duæ ruffæ. Rostrum inferius ab angulo ad medium ferè albet.

§. IV.

Lanius an minor primus Aldrov.

Huic macula alba in scapulis; extimarum novem remigum fundi albi: supra rostrum macula transversa nigra: Caput dilute rufum: Dorsum primo rufum, deinde cinereum: Uropygium album: Sub gula lineæ transversæ fusca; aliæ prona facies ex fusco albicat. Huic similem & ipse [J. R.] Florentiæ descripsi, in eo saltem diverfum,

diversum, quod caput & collum intensius ruffa fuerant, & non dilute tantum. Aliam etiam huic simillimam ad Rheni ripas occisam descripsit D. Willughby, cui vertex pulcherrime rufescebat. Caudam lineam seu spatium album paraboliforme cingebat, spatio medio seu aræ interiore nigra. Remiges undecim exteriores à fundis ad medias ferè partes albae: Pedes & ungues nigri.

In omnibus quas ego descripsi hujus generis avibus primorum novem remigum fundi fuere albi.

Hujus generis aves coloribus plurimum variant, adeo ut an supra scriptæ speciei differant an ætate aut sexu solum, mihi nondum liquido constat: suspicio tamen eas speciei differre.

Lanius ergo minores dividi possunt in eos qui lineam nigram in utraque maxilla per oculos ductum obtinent, quique eâ carent. Qui lineam hanc habent, subdividi possunt in eos qui notam albam utrinque ad scapulas obtinent, quique eâ carent. Prior species Lanus minor lineis albis & nigris semicircularibus variegatus dici potest; Secunda, Lanus minor rufus; Tertia, Lanus minor cinereus.

CAP. XII.

De Manucodiata sive Ave Paradisi in genere.

Manucodiatas pedibus carere, non tantum vulgo persuasum fuit, verum etiam summi viri, in quibus Aldrovandus ipse, Avibus siccatis earumve exuviis pedibus mutilis, ex Indiis in Europam advectis decepti, non ita pridem crediderunt: imò Aldrovandus non veretur Antonium Pigafetam, qui primus hujus avi notitiam Europæis hominibus dederit mendacii arguere, quod contrarium traderit. Hoc errore admissio, reliqua quæ inde consequi videbantur otiosorum hominum signenta haud difficulter fidem impetrarunt, eas scilicet coelesti rore vivere, perpetuum volatum exercere, nec nisi alis in sublimi expansis requiescere, nec unquam vivas capi, sed cum mortui in terram deciderent: dari in masculorum dorso cavitatem quandam, in qua femelle, quibus venter etiam cavus sit, ova sua deponebant, atque ita utriusque cavitatis auxilio ea incubari. Quæ omnia fabulosa & falsa esse oculatis testibus, & integris avibus alatis abunde constat. Ipse (inquit Joannes de Laet) Manucodiatas duas habeo diversæ speciei, & plurimas alias vidi, quæ omnes pedes habebant & quidem pro corporis mole satis grandes, & robusti admodum crura. Idem [eas sc. pedes habere] confirmant * Margravius, Clusius in *exoticis*, Wormius * lib. 9. cap. 5. in *Musæo*, & præcipue Bontius *Hist. natural. & medic. Ind. Oriental.* lib. 3. cap. 12. his verbis, *Tantum abest has Paradisi aves vel pedibus carere, vel aere nutrire, ut anguis per incurios & peracutis parvas aviculas, Chlorides, Fringillas & similes venenitas, easque mox, sicut relique rapaces aves deorunt: ut nec illud verum sit, eas non nisi mortuas inveniri, cum & arboribus insideant, & sagittis à Tarnacensibus stantur; unde, etiam à ceteri & reciproco volatu Hirundineo Hirundines Tarnacenses ab Indiis vocantur.* Et pro quidem, ante quam hæc apud Bontium legissemus, Aves hæc Rapacibus subijcimus, quia rostro & unguibus aduncis eas proximè referre, adeoque aliarum avicularum raptu & lanienâ vivere, nobis vise sunt. Hinc autem apparet quam temere nulli Manucodiatas duobus illis cirris seu filis longissimis quæ ultra reliquas penas protenduntur, arborum ramis implicatis quietem capere crediderunt. Cirri enim illi nihil aliud sunt quam pennarum scapi plumis destituti, nec structuram aut vim ullam calve regionem obtinent. Optandum sane esset, ut qui Indiam Orientalem adnavigant, eas regiones petunt in quibus Manucodiatae inveniantur, ab incolis diligenter exquirent, ubi & quomodo nidificent, cuique usui inserviant tum penne illæ longissimæ, è lateribus pectoris hinc inde magno numero enatae, quæ tum ultra caudam in longum aliquouque protrahunt, tum in latum diffunduntur, tum præcipue scapi illi longissimi supra dicti, quorum usus (ut verum fateamur) nobis hæctenus incognitus est.

Cæterum venustissime istæ volucres, referente Aldrovando, Manucodiatae, hoc est *Aves Dei*, Moluccarum insularum incolis appellantur, & in summa veneratione habentur. Aves verò Paradisi nuncupantur cum ob corporis speciem & pulchritudinem eximiam, tum quòd ubi locorum nascantur, unde veniant, quo se recipienti ignoretur, siquidem exanimis duntaxat in terra reperiuntur, ut vulgus existimat: quam opinionem paulo ante è Bontio refutavimus.

CAP. XIII §. I.

*Manucodiata prima Aldrov.*Magnitudo.
Color.
Caput.Rostrum.
Ala.Color reliqui
corporis.

Fila dorsi.

Hirundinem magnitudine & formâ, si corpus spectes, penè æquat. Pennarum ambitus discolor est, sed admodum venustus, & visu undique jucundissimus. Caput quale Hirundinis, & pro corporis parvitate majusculum: cujus plumæ quæ superiorem partem à prima cervicis vertebra ad rostri usque initium exornant, breves sunt, crassæ, duræ, spissæ, colore luteo egregiè micantes, & ad instar purissimi auri, radiorûmque solarium more splendentes: reliquæ, quæ mentum contegunt, molliores, tenuiores & ex cyaneo mirè virides, ut in Anatum maculorum capitis, dum lucidissimo syderi obvertuntur, conspiciunt. Rostrum quàm Hirundinis prolixius. Alarum pennæ formâ Ardearum similes sunt, sed tenuiores tantùm ac longiores, fuscæ inter nigrum & rufum fulgentes; quæ unâ cum cauda in orbem expansæ rotæ similitudinem exhibent. Etenim planè immobiles sunt, & velut infixa quædam spicula cuti adhærent. Cæterum minores quoque aliæ pennulæ, eaque profectò haud pauca, juxta singulas majorum pennarum quæ alas constituunt origines exoriuntur, quæ supra majorum principia extensæ ea obtegunt, dimidio quisquiliatæ, ruffæ, coccineæve, cætera crocæ, & fulvo auri colore splendæ, multum mehercule gratiæ ac venustatis aviculæ ob examinem illam & singularem colorum disparitatem conciliant. Corporis reliqua moles tota pennis fulvis in rufum vergentibus obducitur, ita tamen ut aliquid adhuc inter eas discriminis animadvertas. Nam quæ in pectore & ventre collocantur, & frequentissimæ sunt & pariter latissimæ, duorum triumve digitorum latitudine, fulvæ sunt colore, & eo quidem nitidissimo, haud sanè alio quam jecur ipsum splendentes. Quæ verò dorso insiguntur rariores, neque ita frequentes sunt, atque insuper amplius divisuris pennarum omnino Ardearum tergo adhærentium similitudine hiant. Neque enim ad tam insignem latitudinem accedunt, aut præstantem illum hepatis colorem adæquant: quinimo puniceo potius colore carni æmulo obscuriore etiamnum relucet. Fila illa gemina quæ dorso annectuntur quodammodo nigra sunt.

§. II.

*Manucodiata secunda Aldrov.*Capitis color.
Rostrum.Lingua.
Pectus.
Venter.
Ala.
Dorsum.

Cauda.

Hæc à reliquis in eo maximè diversâ erat, quòd binas in uropygio haberet pennas longissimas, cæteras nempe duorum palmorum longitudine excedentes. Caput habebat album ferè, maculis luteis aureisque perfructum: oculos pariter luteos, cilia rubicunda: rostrum inter luteum & viridum medium, duos digitos longum, in supina parte quodammodo recurvum: linguam rubicundam, longiusculam, acutam, Pectorum haud planè dissimilem, ad lancingula animalcula perquam idoneum. In pectore aliquo pacto rubescebat. Venter, dorsum & alæ candicabant: hæ tamen superius ubique & in fine erant ferrugineæ. Dorsum quodammodo ad flavum primò tendere videbatur, posteaquam verò uropygium attingit ad rubicundum seu ferrugineum colorem vergebat. Alarum longitudine, utpote quæ quinos palmos adæquant, primam speciem superabat. Caudæ pennæ, ubi dorso inferuntur candicabant, cætera ferrugineæ erant, longiores quàm in primâ specie. Carebat hæc avis geminis illis filis, quæ omnibus è dorso enasci supra dixi: quare vel itineris longitudine, vel temporis vetustate decidisse ea judicandum est; non autem foemina ideo dicendam, ut perperam vulgus sibi hæctenus persuasit. Duarum verò longissimarum illarum pennarum fortassis ad velociorem motum usus fuerit.

§. III.

Manucodiata tertia Aldrovandi sive Hippomanucodiata.

Hanc ob corporis longitudinem Hippomanucodiatam appellare placuit: quæ videlicet à principio rostri ad caudæ & alarum extremitatem tres dodrantes longa erat: & duos palmos cum alæ complicatæ sunt lata. Rostrum erat satis aduncum, in supina maximè partè, tres digitos longum, in inferna verò paulò brevius. Tota fere avis erat alba, nempe præter collum & ventrem, quorum color est castaneus. Superior capitis pars ferruginea, quem colorem flavus excipit, ut hunc viridis. Propè dorsum

fum pennæ admodum prominebant longitudine duorum vel trium digitorum. Erat præterea unicum duntaxat Avi filum, idque asperiusculum & admodum flexibile, quare alterum casu quodam amissum fuisse existimare debemus.

§. IV.

Manucodiata quarta seu cirrata Aldrov.

Arostri principio ad alarum extremitatem usque commensurata, duos dodrantes explebat. Rostrum pro corporis exiguitate longissimum, nigrum, & quodammodo aduncum. Capitis, colli & alarum pennæ nigrescebant, ubi tamen rostro adnectebantur flavesciebant. Cirrum propè cervicem tres propemodum digitos altum habebat, rigidum, coloris flavi, quique ex fetis potius quàm pennis constare videbatur, atque eo maximè à sequenti Manucodiata differebat.

§. V.

Manucodiata quinta seu vulgaris Aldrovandi.

Hanc Gessnerus etiam depinxit, non autem describit, verum ei simillimam esse dicit, quæ Norimbergæ olim separatione excusa fuit, cujus iconi isthæc verba adjecta fuisse refert. Paradisa vel Apos Indica magnitudine est Turdelæ, miræ levitatis, alis oblongis prædita, teneris & visui pervis, & pennis (si pennæ dici possunt) potius quàm setæ, deplumes enim sunt) duabus longis, angustis, nigris, duritiæ cornæ. Pedes nulli. Perpetuò volat, nec unquam quiescit nisi in arbore aliqua, longis illis fetis ramo implicata pendens. Nulla navis tam celeriter pergit, nec tam procul a continente quam non circumvolet. Hæc icon cum nostra postremum exhibita admodum similis, rostri tamen & capitis magnitudine quàm maximè differunt. Gessneri icon rostrum ab inferiori parte curvum & exiguum esse ostendit: nostræ avi contra (ut dixi) id erat longissimum, & curvitatem illam in superiori parte habebat. Præterea isthæc cirro caret: quod potissimum manifestissimum diversitatis argumentum est.

§. VI.

Manucodiata Rex Marggravii.

Ad aspectum Columbæ, sed revera hirundinem æquabat. Caput habet parvum, oculos parvos; Rostrum rectum, satis crassum, acuminatum; sesquidigitum longum: Collum digitum longum: Corporis autem longitudo à collo ad caudæ exortum vix trium digitorum & semis. Alæ supra septem longæ. Cauda lata & sex digitos longa. Crura duo habet, quodlibet inferius duos digitos longum: quatuor digitos in pedibus, tres antrorsum, unum retrorsum versus more communi: medius anteriorum paulò longior cæteris; posterior etiam satis longus; quilibet ungue lunato seu adunco, accipitrino, fortè præditus. Suntque crura & pedes satis crassi ac ad rapinam comparati. Alæ & cauda pennas habent latas & fortes, digiti latitudine: Totum dorsum, infimus venter, alæ, cauda elegantis sunt brunni coloris: superius ad rostrum pennulas habet holosericum leve referentes, viridi & fusco mixtas; inferius ad rostrum similes nigri coloris. Collum superius flavi seu aurei coloris est, inferius viridis cum aureo transplendente. Pectus saturatè brunnium. Sub alis in lateribus inter alas & crura exoriuntur multæ pennæ, pedem plus vel minus longæ, elegantis structura, quæ supra caudam longè extenduntur: sunt autem propè exortum flavi seu aurei coloris, reliquæ ex albo flavescentes, brunno umbratæ seu dilutè intermixtæ: inter has pennas duo quasi fila extenduntur, propè exortum flavi seu aurei coloris quodlibet longum duos pedes & amplius, ac versus extremum incurvata, obscurè brunni coloris. Crura fusca sunt, ungibus magis albicantibus. Rostrum colore est ex viridi & cæruleo mixti, versus acumen tamen albicans.

H

§. VII.

§. VII.

Mamucodiata seu Avis Paradisi altera Marggrav.

Magnitudine hirundinem ferè superabat. Caput habet parvum, superius paulum compressum, duas trientes digiti longum. in crassitie seu ambitu duos digitos continens: oculus planè exiguus, grani mili seu sinapis magnitudine. Rostrum satis robustum, supra digitum longum, rectum, (nonnihil tamen superius versus exortum exaltatur) acutum, coloris ex caruleo & viridi mixti, cum macula oblonga, alba versus acumen in parte rostri superioris, & nares patentes. Collum paulò plus duabus tertiis digiti longum, aqualis cum capite crassitudinis, rectum est. Corporis à fine colli ad exortum caudæ longitudo vix quatuor digitorum, crassities ferè tritium: nam multis pennis tegitur, quas hic separo. Alarum longitudo quinque digitorum. Superius in capite ad exortum rostri brevibus pennulis nigris sericeum stamen ferè holosericum planè referentibus est ornatum: Eodem etiam modo propè exortum rostri inferioris, sed latius quàm superna parte. In toto gutture & collo inferius & ad genas usque ad oculos itidem holoserices pennulis ad tactum paulò durioribus quàm sunt illæ nigerrimæ vestitur elegantissimi ex viridi aurei coloris, ut in pavonum & anatum collo esse solet. Per totum autem caput superius usque ad elegantem illum sericem amictum, itidem serico sed durissimo ad tactum amictur obscurè lutei coloris. Totum collum cingunt plumæ haud longæ, villosum sericum referentes aurei coloris splendentis è luteo. Totum dorsum tegunt plumæ ex flavo aureæ splendentis, ad tactum capillis referentes, multiplexer sibi invicem incumbentes, quæ inferius dilute ex albo brunni sunt coloris. Alarum autem pennarum quævis longior est alia. Cauda paucis constans plumis ejusmodi brunni, paulò ultra alarum fines protenditur, quæ supra tres & semis digitos longa. In ipso autem exortu alarum & quidem extra alis in quovis latere multæ pennæ elegantissimæ oriuntur pennulis albis sustentatæ: harum quædam sex digitos, quædam pedem, longissimæ autem & mediæ sesquipedem sunt longæ & albæ. Sunt autem omnes hæ plumæ elegantissimæ & subtilissimæ, subtilis structura. Plumarum interitus ex utroque latere prodeuntium in quolibet latere ad quinquaginta circiter accedit, inter quas sunt quadraginta singulæ sesquipedem longæ. Errat Clusius & alii qui longas illas plumas pro cauda reputant, non enim funt caudæ plumæ, verum ex utroque latere sub alis ortæ ut rectissime Marggravius. Nam & præter eas prælongas pennas habet etiam caudam ex uropygio enatam breviorē, ad normam aliarum avium.

Hæ duæ descriptiones vel unius & ejusdem speciei avis, vel duarum valde similiarum esse videntur, cūmq; prima Aldrovandi speciei in plerisque conveniunt.

§. VIII.

De Mamucodiata & Clusio.

Video ipsum [Aldrovandum] & reliquos omnes qui de hac ave commentati sunt, in hoc convenire, ut illum pedibus carere judicent, quia quotquot ipsis fuerit conspexerit, ex nonnisi pedibus mutila. Hinc factum est ut Antonium Pigafetam, qui cum Magellano profectus, nave Victoria vectus, totum orbem primus circumvit, mendacii & falsitatis arguere fidemque ejus imminuere non sunt veriti, quod è longa illa navigatione redux, hujus avis notitiam Europæis hominibus primus dederit, & in navigationis suæ diario pedes palmum longos fere tenues huic avi tribuerit. Ego sane licet hæcenus in eadem erronea opinione cum illis sim versatus, ut eas aves apodes censuerim (præter Aristotelis sententiam, qui nullam avem absque pedibus asserit) quia quas mihi videre contigerat, tum in Hispania mea peregrinatione, Ulyssipone binos menses hærens, tum in Belgio apud diversos qui exoticis hujusmodi rebus delectantur, omnes sine pedibus vidi & exenteratas, tum tamen temporis, ut verum facerem, minimè curiosus eram ad observandum, an aliquod casu esse discernerem. Postremæ tamen Batavorum navigationes in Indiam effecerunt, ut sine difficultate sententiam mutarem cum Amstelredamum quædam integras, curaque cum pedibus retinentes allatas esse certum sit; & ab iis qui conspexerunt intelligebam, crura illa Picæ variae cruribus admodum esse similia, infirmiora tamen nec adeo crassa, coloreque habere non atrum, sed ad castaneum tendentem. Nihilominus tamen videre cupivissim; & si unam duntaxat nascifici licuisset, statim in tabella exprimen-

dam curassem, ut Lectori spectandam proponerem, & Pigafetæ fidem confirmarem: sed cum illico ob raritatem fuerint redemptæ, & Francofurtum ad Moenum translata, & inde porro una ad Cæsarem Rodolphum hujus nominis secundum (cujus manifestam his rebus peregrinis & omnium naturæ miraculorum cognitione impensè delectari audio) meâ spe frustratus sum. Si verò contingat aliquas integras denuo adferri, id quæ tempore rescivero, dabo operam ut nascifici possim, vel saltem commodato, ut ejus iconem exhibere queam, ad convellendam vulgò conceptam de ea opinionem, quæ apodes esse sentit. Caterum nauta qui has aves attulerat, licet insulas in quibus ipsæ aves nascuntur & vivunt non adierit, ab illis tamen à quibus redimebant intelligi mihi affirmatum est, omnes pedibus esse præditas, incederèque & volare aliarum avium instar; sed incolas simul atque eas ceperunt, intestina pedisque adimere & abjicere, deinde soli exponere ut facilius arefcerent, aridas adfervare ut videntur, aut suis cassidibus pennarum loco aptent. Addebant præterea eas aves in sylvis versari, & triginta quadragintæque simul per turmas volare solitas, ipsarum rege vel duce comite, qui supra nullam noxam senserit, tum demum totam catervam advolare & bibere; sin autem morbida redierit eam aquam à reliquis vitari, easque avolare aliam inquisitiones. Addebant insuper insulas aquam hac ratione solere inficere ad aves captandas. Conspectientes harum avium turmas aliquam prætervolantem, quo fere confestat observant, atque ubi avem missam bibisse & revolare vident, illico venenum in illam aquam injiciunt, quam dum tota turba gustatum venit, inficitur & sic præda fit. Sed etiam illas aves interdum sagittis peti solere; atque si contingat illarum regem interficere, illo cadente reliquas aves quæ in ea turba simul cadere, & scilicet comprehendendas præbere tanquam amissio regè vitam retinere nolentes.

Illarum porro avium duo genera constituebant: Unum Majorum, quæ elegantiores; Alterum Minorum & minus elegantium. Utrique autem generi suum esse Regem peculiarem, & colore differentem. Majoris generis aves quarum Rex elegantis & Venusticioris, in insula Aru five Arou (sic enim vocalis illa ut pronuncianda) duntaxat: Aru insula. reperiri: Minoris vero generis aves in insula Papuas, insula Epilolo vicinas, producere, eorumque Regem minus elegantem esse, nigris pennis præditum, summo magnitudinem parum, pennæque quædam habentem setarum equarum instar. An verò Rex iste niger, illa species quarta à C. V. Aldrovando exhibitæ? Requisiti autem qui has aves vendebant à nautis, quo nomine apud incolas appellarentur, responderunt Boeres vocari, hoc est Aves: omnes enim aves sic nuncupant nec peculiaribus vocabulis distinguere norunt.

Caterum quum, Majoris generis Avem elegantissimam, & præ reliquis magnam apud C. V. Petrum Pawium Artis Medicæ doctorem & primum in Academia Lugduno-Batava Professore conspicuam, ejus iconem in tabella exprimentam curabam ut exhiberem, additæ quæ potui fide brevi historiâ, quæ primum quidem locum in quinto Exoticorum libro meo obtinere debuerat: sed quum sex priores libri typis, ut supra dictum, jam essent expressi, in hoc Audiarium, cum quibusdam aliis quæ postea nactus sum conferendam esse existimavi.

§. IX.

Paradisæ Avis majoris generis.

Corpusculi hujus avis moles, ad hirundinis magnitudinem proximè accedebat, atque à summo capitis vertice, ad uropygium usque, vix quinque unciarum longitudinem superabat: capitis vertex à rostro ad oculos & collum, creberrimis brevibus pennulis sericea stamina imitantibus, tectus erat, superius quidem five extremâ parte flavi coloris, infimâ verò quâ cuti insertæ, fuscis; supina capitis pars inferiori rostri parti contigua, ab oculis ad guttur usque, brevissimis etiam confertissimisque staminibus verius quàm pennulis serico æqualibus, coloris prorsus atrii, obsita: guttur deinde ad pectus usque similis pectus formæ pennulis; vel potius staminibus ferè instar ornatum erat, illis coloris viridis saturi adeo elegantis & splendidissimi in collo natis ferè masculi eleganter conspicui nequeant: pectus regentes pennæ etiam tenuissimæ, fere longiores valdeque molles; coloris ex atro rufescentes; nihil nisi sericea stamina videbantur: rostrum illi satis exite & mucronatum, quod parte capiti proximâ nigricans, extimâ verò quodammodo exalbidum erat, & uncia cum semisse

longitudinem habebat : in capite etiam, rostro vicina apparebant oculorum vestigia valde parva : dorsi porrò, ventris, & caudæ pennæ ferrugineum vel ex fusco rufescentem habebant colorem : ipsæ quæ caudæ pennis decem latiusculis, sex uncias cum semisse longis erat prædita, supra quas oblongæ duæ teretisque pennæ, nervis aut futuris cerdonum filis quodammodo firmæ, firmæ tamen, ex fusco nigra, binorūque pedum & trium aut quatuor unciarum longitudinem habentes ab eodem exortu quo caudæ pennæ procedebant, uropygio videlicet conjunctim insertæ, & illæ quidem crassiusculæ in exortu circa ipsarum tubum, à quo ad quatuor unciarum aut paulò ampliorem longitudinem, frequentibus villis tanquam tenuibus staminibus ab uno latere, ab altero autem ad ternas erant obitæ, deinde sensim graciliores fiebant ad extremum usque, & licet villis illis desituta, asperiusculæ tamen erant, tamquam refecti fuissent si quos habuerant, villi. Pennarum autem quæ in alis, varia erat longitudo : quadam enim, infimæ videlicet, quas valde confertas habebat, sex uncias longitudinem non excedebant, imò nonnullæ etiam breviores ; quadam octo aut novem uncias erant longæ, aliæ duodecim ; longissimæ autem pedalem cum semisse longitudinem æquabant : magna etiam in illis colorum varietas ; nam quadam, auri colore fulgebant ; nonnullæ, præsertim quæ in alarum lateribus angustiores, colorem habebant ex fusco subrutulum, & quasi ex atro sanguineum, at tamen splendidum ; quæ verò reliquas tegebant, cineraceæ ex albo coloris erant, earumque latera rarioribus pilis five villis obita ; breviter omnes admodum venusta, quas, si liceat, in tabella propolita libenter expressas voluissim, sed quia ad id confertim natæ, commode id fieri non potuit, ne totius avis forma corrumpetur.

Ejusdem generis deinde conspicebam apud Nobilissimum eundemque doctissimum virum Josephum Scaligerum, corporis quidem mole paulò minorem, ut quæ uncias quatuor cum semisse à capite ad ouropygium duntaxat longa esset, caudæ autem pennæ eandem cum jam descriptæ pennis habebant longitudinem, at teretes illæ longæque pennæ nervis similes, & conjunctim ex ouropygio nascentes, pedis unius cum dodrante longitudinem non superabant, aliqui circa ipsarum tubum similibus villis tanquam staminibus ab uno latere ad duarum aut trium unciarum longitudinem, ab altero autem ad quinque ferè à tubo unciarum longitudinem, deinde exiliores etiam fiebant ad extremum usque, & nonnihil aspiræ erant, præsertim circa extremum, non adeo tamen uti superioris pennæ earum verò quæ in alis varia similiter longitudo, quemadmodum in superiore, nec ei valde dissimilis, nec etiam diversa colorum varietas, ut ætate duntaxat discretæ fuisse videantur : pennæ præterea dorum, pectusque tegentes, atque etiam caudæ pennæ, eundem quem modo descriptæ habebant colorem ; staminia illa caput, cervicem, pectusque tegentia à præcedentis staminibus nec colore nec situ differabant ; rostrum verò solum longum, mucronatum, non crassum, aliquà ex parte fuscum, reliquà album.

Aliam porrò apud eundem videbam paulò minore corporis mole & minùs planâ præditam, valde parvum caput habentem, cujus rostrum æqualis penæ cum præcedente magnitudinis, magis tamen angustum, & ex carne fuscæ coloris, binis foraminibus per quæ respirabat parte superiore capiti proximâ præditum, non secus ac in præcedente ; capitis vertex brevissimis villis tanquam sericeis staminibus tectus erat, non adeo elegantis tamen coloris ut in præcedente, sed flavi quasi fuligine infecti : præterea staminia illa rostrum supremâ parte cingentia, minùs latum spatium occupabant, atri tamen etiam erant coloris ; quibus verò guttur tectum erat, viridis erat color & splendens, haud secus ac in præcedentibus, sed minimi digiti latitudinem non superabant : Hujus dorsum à collo ad ouropygium usque tenuibus quidem pennis tectum erat, sed alterius quàm præcedentis coloris ; nam ex cineraceo flavescebant : pedes verò tegentes pennæ, simili colore erant præditæ, quo præcedentium pennæ pectorales, cum iis etiam conveniebant pennæ illæ quæ partem ouropygio proximam occupabant : cujus autem coloris fuerint caudæ pennæ, indicare nequeo ; quandoquidem ouropygio carebat, cæquæ ob causam ignotam an oblongos illos teretesque nervos habuerit, quibus, quotquot hæcenus videre memini fuerunt prædita ; alarum pennæ variam habebant longitudinem, peritæ atque in superioribus nec colore valde erant dissimiles, quæ tamen erant longissimæ, & rarioribus villis latera obita habebant, multo candidioribus erant coloris, quàm supra memoratarum pennæ, selsupradaleque habebant, longitudinem. An porrò color ille pennarum dorsum tegentium à superioribus diversus, discernen sexus faciat quemadmodum nonnulli opinantur, nihil pronunciare possum ; è secundo tamen esse genere earum videlicet quas Papuæ insule alunt, mihi dicebat Joannes de Weely, nervisque quidem illis carere, sed non caudâ : cæquæ ob causam sexus discernen facere nequeant, ut vulgus putat.

Caterum

Caterum Leydenfis quidam civis apud Batavos unam etiam habebat huic postremæ Scaligeri prorsus similem, & ouropygio caudæ etiam muticam, tum oblongis illis nervis carentem ; quæ nota an singulas illius generis aves ab aliis discerneret, me latebat (quia binas illas duntaxat observavi hanc notam habentes, quantum quidem memoria teneo, aut si similes ante videre contigit, mihi exiit, quia minis exactam temporis in similitudinem avium formâ observandâ diligentiam adhibebam) sed, ut paulò ante dicebam, Joannes de Weely omnem dubitationem ademit.

Porrò quin hæc commentatus essem, idem Joannes de Weely vir perhumanus, civis & mercator Amstelredamensis, qui similem avem pedibus præditam Casareæ Majestati vendiderat, mihi significabat hoc mense Junii anni Christi millesimi sexcentissimi quinti (præcedente enim Maio ab ipso requisiveram) Paradisiam illam avem è majorum genere fuisse, quæ binos illos nervos ex ouropygio procedentes habent, & plantore sunt corpore, nec adeo orbiculato ut illæ quæ ex Papuis insulis adveniunt, sed valde fœdes & ad ipsius avis corpus compressos, ut pedum digiti duntaxat apparent ; seque ejus esse opinionis, omnes Paradisicas aves similibus esse præditas pedibus, sed incalis ob eorum fedatitatem & inconcinnitatem, eos simul cum cruribus rescare & abjicere. Illud ipsum sub extremum Junium præfens mihi confirmabat.

§. X.

Majorum Paradisicarum Avium, sive Mamucodatarum majorum Rex creditur.

Valde rara erat ea avicula quam Avium Paradisearum majoris generis Regem appellari intelligebam, nam tamen Paradisicas aves sæpe, ut antè dicebam, videram cum Ulyssipone tum aliis locis, & Batavi nâclerij qui singulis annis navigationem in Indiam Orientalem nunc insituere solent, ex sua professione credunt aliquot ejusmodi aves ferè semper referant, nullum tamen Regem conspiciere mihi contigit ante annum Christi millesimum sexcentissimum tertium, Amstelredam videlicet apud quandam mercatorem ejusmodi res exoticas de nautis reductis redimere solitum quandam mercatorem ejusmodi res exoticas de nautis reductis redimere solitum, ut porrò cum magno quæstu aliis vendat. Annis verò infrequentis initio, significabat mihi honestissimus vir Emanuel Swer, ejusdem urbis civis, similem etiam habere : itaque ab illo impetrabam ut ad patres dios ejus aviculam mihi concederet, quod & describere, & in tabella exprimendam curare possem ejus ictum. Quam verò illius paulò ante neminem, & nemo hæcenus similem, quod ejusdem sciam, exhibuerit, mei officii esse putavi, & Ego historiam addidi iconæ hoc loco proponere.

§. XI.

Rex avium Paradisearum majoris generis.

ERAT autem ea avicula alis Mamucodatis minor & diversis pennis prædita : nam à capite ad caudam, duarum unciarum longitudinem vir superabat : caput illi valde parvum, quod cum rostro unciarum cum semisse duntaxat longum erat : ipsa caudæ eandem longitudinem habebat : alæ verò toto aviculæ corpore longe majores, ut quæ uncias quatuor cum semisse prolixæ essent, & binas uncias ultra extremam caudam porrigerentur : rostri color albus, cujus suprema pars unciarum longa, & brevibus elegantibusque plumulis five villis rubri coloris ad mediam usque partem tecta, fericeorum quorundam staminum instar, quemadmodum & tota capitis pars attector, inferior verò rostri pars, unciarum similiter longa, quàm tamen aliquantulum superabat pronâ : media capitis pars utrinque circa oculos parvas maculas nigras impressas habebat : collum cum pectore exhibens pennis satùte rubris & quasi sanguine coloris tectum, ut quodammodo sericeis etiam staminibus constare viderentur ; omnes deinde pennæ dorsum & remiges alarum pennas eundemque tegentes penæ minus erant coloris : singulæ verò alæ tredecim pennis remigibus constabant, pronâ quidem parte fuscæ ex rufo coloris, supina autem ex flavo fuscæ : caudæ septem aut octo pennis fuscis erat prædita, quas minis diligenter distingui plector, aut ob penulimas eas tegentes, distinctas exprimere non potuit : supina porrò corporis pars sub pectore, veluti torquæ minimum ferè digitum lato insignita erat, atris plumulis tanquam sericeis staminibus constante : pennæ ventris tegentes albe erant, sed quæ alis proximæ, nigrae, & earum quinque aut sex in singulis lateribus paulò longiores : binas videlicet uncias æquabant,

Mamucodatis minoris generis.

Mamucodatis majoris generis Rex.

breviora & graciliora, nec ita torosa supra genu, neque in tibiis adeo firma ac crassa. Color rostro per totum corpus fulvus, seu ferrugineus ex cinereo, in pectore potissimum ubi etiam subnigris maculis in longum ductis, instar Perdicum & Anatum quarundam, necnon Accipitrum pulcre minutissime distinctus est. Præter id etiam differt quod in univervo corpore, magis vero dorso & capite maculas quasdam ductis luteis nigris, crassis & quodammodo figuratis gerat. Noster vero non ita picturatus est, sed in alarum pennis majoribus & caudæ lineis subnigris transversis largiusculis distinctus, quibus ille destitutus est. Sunt autem hæc ita efformata; præsertim in cauda, ut singulæ latiores supernè & infernè aliis subtilioribus claudantur, instar fimbriarum triplici ordine dispositæ, & certis à se mutuo intervallis, ut in Accipitribus, disternantur. Ungues huic maximi & acutissimi, at non nigri ut alteri sed cornei. Cauda utriusque admodum brevis.

3. Tertius secundo per omnia similis apparet, hoc excepto quod tibias minime hirsutas habet, sed quemadmodum & pedes debiles.

Duas hujus generis aves vidimus in vivario Regio S. Jacobi dicto propè Westmonasterium. Magnitudo singulis Aquilæ: Pedes ad ungues usque hirsuti. Digiti antici quidem tres, verum eorum extimus retrosum flecti potest pollicis instar, adeo ut æquo jure duos pollicos habere dicatur ac relique nocturnæ. Color totius Baticus, & similis ferè color Ardeæ stellaris, lituris longis nigris per medium plumarum ductis, mediis scil. nigris, oris Baticis. Circa ventrem quoque lineis seu arcolis transversis decoratur.

Irides oculorum ex rubro flavicantes seu flammeæ. Ungues longi.

In rupibus arduis & inaccessis nidificare dicitur.

Bubo ille quem Marggravius describit sub titulo *Jacurutu* Brasiliensium huic omnino idem esse videtur. Magnitudine, inquit, æquat anseres: caput habet rotundum instar felis: rostrum aduncum, nigrum, superiori parte longius: oculos magnos, elatos, rotundos & splendentes instar crystalli; in quibus interius circulus flavus versus extrema apparet. Latitudo oculorum aliquanto major grosso Misco. Propè aurium foramina plumas habet duos digitos longas, quæ instar aurium in acutum desinunt & attolluntur. Cauda lata est, neque alæ pertingunt ad illius extremitatem. Crura penes vestita usque ad pedes in quibus quatuor digiti tres anterius, unus posterius versus, atque in quolibet unguis incurvatus niger, plus quam digitum longus & acutissimus. Pennæ totius corporis elegantè variegatæ s. flavo, albo & nigricante.

In altissimis & invis rupibus nidulari dicitur. Non Aviculas tantum rapit, sed & cuculicos & lepores non secus ac Aquila. Imo verò (inquit Aldrovandus) nullum est Animal quod tantum prædæ noctu congerat ac Bubo, potissimum dum pullos educat, adeo ut non sibi suisque solum, sed venatoribus etiam qui nidum didicerint satis lucri adferat. Hi enim dum ad aliam prædam evolat, quam prius deposuerat clam suffurantur, tantum tamen relinquentes quantum ad pullos nutriendos sufficiat.

§. II.

X.

Otus seu noctua aurita. The Horn-Owl.

Fœmina erat quam descripsimus; Pondere 10 unciarum, longitudine ab initio rostri ad finem caudæ 14; digitorum. Maximis pennis ad rectam lineam extensis alarum extremitates 40 digitorum intervallo distabant.

Rostrum nigrum. Lingua crassa & nonnihil bifida oculorum irides pulcherrimè flavæ. Aurium opercula magna. Torquis faciem seu Peplus cingens duplici plumarum circulo constat, quorum exterior lineolis exiguis albis, nigris & rufis variegatur: interior sub oculis rufus; ubi contigui sunt uterque nigricat. Quæ infimum ventrem, pedes, &c. tegunt plumæ rufescent; quæ pectus & gulam mediam nigræ sunt, marginibus partim albis, partim flavis. Alas subtus tegentes rufescent; & ad fundos primorum Remigum macula magna transversa nigra cernitur. Superius in ipsa alæ flexura & sub alæ notha lata est area nigricans, alias minores ordines pennarum alas vestientium nigro, cinereo & flavo varii sunt. Dorsum alis concolor, mediis plumarum tegetum plerumque nigricantibus. Cornua seu pennæ auricularis imitantes plus digitum longa sex pennulis constant, quibus media nigra, fimbriæ exteriores rufæ, interiores albæ fusco maculatæ.

Caudam sex septemve aræ transversæ nigræ angustæ distinguunt: Spatia intermedia superius cinerascunt, inferius flavescent.

Remiges

Remiges alarum caudæ concolores, verum in exterioribus præcipue, nempe tertiâ, quartâ, quintâ lata est area fundum versus ruffa. Remigibus majoribus aræ nigræ lituris multò sunt quàm sequentibus.

Pedes ad ungues usque densa plumagine tecti. Ungues nigri: medii digiti unguis ex parte anteriore in aciem compressus. Digtus anticorum extimus retrosum flecti potest, ut in hujus generis reliquis.

Vesicula fellea ei ampla: Appendices intestinelorum longiores & tumidiusculæ: in ventriculo officula & pili murium reperiuntur. Circa Bononiam & alibi in Italia frequens est: in Anglia rarior, habetur tamen, nam D. Jessop ex agro Eboracensi eam ad nos transmittit.

Avis hæc Buboni excepta magnitudine per omnia exactè similis est, unde & Galli eodem nomine cum additione sola minoris eam appellant. Aldrovandus eam cum Bubone in structura seu potius situ digitorum convenire scribit, cum utraque tres anticos, unum tantum posticum habeat, præter normam aliarum nocturnarum, quæ binos anticos totidem posticos habent. Verum in iis quasnos observavimus, non Otis solum sed & Bubonibus, pedum digiti eodem modo dispositi sunt ac in hujus generis aliis. Anticorum enim extimus retrosum flecti potest, adeoque posticum imitatur, & eodem munere fungitur.

Aldrovandus duas Afionis species describit. Prioris descriptio Avi nostræ in plerisque convenit: utramque apud ipsum vide & confer. Bellonianus Otus eadem proculdubio avis est cum nostrâ.

Montes plerumque inhabitant locaque edita, contra atque noctua & ulula quæ campestribus gaudent.

§. III.

XI.

Scops Aldrovandi lib. 8. cap. 4.

Quam nostrates *Chirveino* vocant, omnium rapacium nocturnarum propè minima Ex Aldrovand. Noctua minor est, major Turdo, Palumbo ferè par, paulò tamen minor. Dorsum ejus longitudine implet. Magnitudine tantum corporis & colore nonnihil à Bubone differre videtur. Caput ejus teres instar globuli, plumulis vestitum coloris ubique plumbei. Rostrum ei breve, obuncum, nigrum. Aures vel plumulæ in aurium modum surrectæ, in mortuo vix apparent, in vivo manifestiores & ex una tantum pinnulla constantes. Potissimum totius corporis color superficie tenus cinereus est, hinc inde nonnihil admixto plumbeo, maculis plurimis albicantibus, & plussquam uliusalterius Rapacis nocturnæ ornatu pulcherrimo distinctus. In majoribus alarum & caudæ pennis transversim positæ maculæ albæ spectantur minores: reliquas omnes præter notas transversas lineas in longum nigra secat. Ruffo præterea decore per totum respergitur, potissimum circa collum & alarum initium. In ventre plumæ magis quàm alibi candicant, quarum uti omnium etiam, reliquarum radices nigræ sunt: sed hæc peculiariter medio rufescent, cætera albæ, notis minimis iisque nigris variegatæ. Oculi quales plerisque nocturnis ignei, croci, splendidi. Tibiæ plumosæ, ex cinereo subruffæ. Pedes habet exiguos, fulcos ad plumbi colorem obscurum accedentes (squamosos, depiles, in digitos binos anticos & totidem posticos dispersitos, unguibus fuscis instructos. Hæc Italia frequens est.

Hujus generis aliam apud Germanos reperi scribit Aldrovandus descriptâ albidiorum, caudâ longiore, auriculis etiam longioribus, reliqua similem.

CAP. II. §. I.

XII. *De Carnivoris seu Rapacibus nocturnis non auritis, & primo de Strige.*

Aldr. Anglice The common brown or Ivy Owl.

Mas erat quem descripsimus, pondere 12; unciarum, magnitudine, Columbæ verum corpore brevior. Longitudo à summo rostro ad extremam caudam 14 erat: digitorum: Latitudo inter extremitates alarum expansarum duorum pedum & novem digitorum.

Rostrum ab apice ad angulos oris digitale: aut majus, colore corneo aut pallide Rostrum. cæruleo. Rictus oris amplior, verum Rostrum brevius quàm in Alucone. Lingua non Lingua. admodum

Oculi.

admodum lata, neque crassa, extremo nonnihil bifida. Palato cavitas linguae aequalis inculpa est. Oculi habet ingentes, duplo etiam majores quam Aluco exteros & protuberantes. Membranae nictationis inferienses à summa parte oculi deorsum exten-
tibus margines nigros obtinent. Palpebrarum orae latiusculae sunt marginibus ruben-
tibus. Aurium foramina ampla, triplo majora quam in Alucone, valva cutanea ob-
tectae.

Aures.

Penna faciem
cingentes.

Circulus pennularum extantium, muliebris pepli instar quo caput obvelant, oculos & mentum cingit, ut in Alucone, humiliorum tamen quam in illo Circulus hic duplex est seu duplici pennarum serie constat, exteriore rigidiorum albo, nigro, & rufco coloribus variarum; interiore molliorum coloris albi cum flammeo mixti. Media pars capitis extra peplum nigricat. Exterior Pepli circulus etiam aures amplectitur; quae aures transit interiorum ejus pennularum pars maxima aurium operculis innascitur. Oculi in hac ave viciniore sunt auribus quam in alio quocunque animali mihi cognito. Ultra nares infra oculos pili rigidi seu setae erectae scapis nigricantibus succrescunt. Dorsum & supina corporis pars ex ferrugineo & nigricante colore varium, nigro medium ferrugineo oras plumarum occupante. Verum si singulas plumas curiose contempleris, lineis transversis cinereis & fuscis alternis undulatis variegatas observabis. Venter & prona pars dorso concolor, verum alboris mixtura diluitur. Fundi omnium plumarum nigri. Plumae totius corporis in hac alisque hujus generis molles & longiores altioresque sunt quam in aliis plerisque avibus, ut avis longe major videatur quam revera est. Pedes ad ungues ferè plumagine densa fordida alba lineolis nigris undulatis vestiti, duobus tribuè tantum squamis annularibus nudis.

Dorsum & supina
partis color.

Venter color.

Pedes.

Remiges.

Remiges pennae in utraque ala 24. Extimae Remigis exteriores pinnulae in apices seu fetas à se invicem separatas pectinis dentium in modum dispositas desinunt. Tum Remigis Alarum tum caudae pennae arcibus transversis fordide albenitibus ferrugineo seu fulco colore tinctis sex septemve variantur. Tegetes alarum, mediae praecipue, & scapulares longiores dorso utrinque incumbentes pennae albis maculis in interioribus praefertim pinnulis notantur.

Cauda.

Cauda 6½ digitos longa, 12 pennis integratur, mediis longissimis, reliquis ordine ad extrema sensum brevioribus. Omnes autem in acutos mucrones desinunt, cum in Alucone obtusae sint.

Pedes.

Digiti.

Planta pedis callosa, pallida, ungues longi, coloris cornei seu nigricantis. Digiti nulla membrana connexi; extimus anticorum retrorsum flecti potest instar pollicis, unde posticos duos habere dicitur.

Intestina & viscera.

Intestina in multis gyros contorta, 30 digitos longa Appendices seu caeca 5½ digitorum, versus extremum tumida & plena. Hepar in duos divisum lobos. Cystis fellea ampla, testiculi magni nigri. Ventriculus crassior & carnosior quam in plerisque carnivoris. Supra ventriculum echinus granulatus: in ventriculo murum pili.

Quomodo ab
Alucone differat.

Ab Alucone differt, quod extima alae penna exigua sit, & plus palmo brevior tertia quartaque; secunda digito brevior tertia, quarta & quinta omnium longissimae; cum in illo secunda & tertia omnium longissimae sunt, extima autem utraque vix digito dimidio brevior est.

Aldrovandus Strigem suam caprarum ubera exugere à rusticis agri Bononiensis sibi relatum scribit: quod nostram hanc avem facitare nemo unquam, quod novimus caprarius conquisit est.

§. II.

XIII.

Strix cinerea, an fortè Ulula Aldrov. The Grey Owl.

Liam hujus generis avem primò Viennae Austriae vidimus & descripsimus, postea etiam in Anglia. Uncias 11½ pendebat. Ab apice rostri ad ultimos pedes extremitate caudam, nam par erat mensura, 14½ digitos longa erat: intervallum extremitatum alarum extensarum duorum pedum & 11 digitorum. Rostrum digitum ferè longum. Lingua minus crassa quam in Accipitribus. Cutis basin rostri obvelans, diurnis Rapacibus communis, huic & congeneribus deest. Nares oblongae: Oculi ingentes, sphaerici quatenus exterius apparent. Palpebra utraque in membranam circa margines nigram desinit. Irides oculorum obscure avellaneae. Aurium foramina magna, operculis tecta.

Avi haec pro magnitudine apparente levis admodum est & plumosa. Torquis rigidiorum pennularum albo & fulco variis à mento incipiens oculos aureisque pilis rostrum usque pepli instar circumambit; intra aures alius circulus cinerascens, pilis rarioribus

rioribus & tenuioribus constans oculos cingit. Corpus ubique cinereo & fulco pulchre variatur. Dorsalium pennarum scapi nigricant. Scapularium longiorum pinnula ad scapum exteriores ferè totae sunt albæ. Infimus venter albet. Pectus lituris oblongis nigris pingitur.

Remiges alarum areolis transversis nigrioribus & ex cinereo rufis variantur. In tertio alae tegetum ordine macula una vel altera alba.

Pedes ad ungues usque plumis tecti, ita ut duo vel tres tantum annuli nudi appareant. Planta callosa flavescit. Extimus digitus retrorsum flecti potest postici instar, unde duos posticos habere videtur. Antici duo digiti aequales: Posticus minimus. Medii digiti unguis ab interiore latere in aciem tenuatur.

Strigis nomen à stringendo sumptum nonnullis creditur quoniam dormientes suffocant: Ovidio à vocis stridore.

Est (inquit) illis Strigibus nomen sed nominis hujus Causa, quod horrenda stridere nocte solent.

Hæc præcedenti similis est, & magnitudine aequalis; à qua tamen manifestis notis, quæque specificam differentiam arguunt, distinguitur. Harum præcipue sunt. Quod hæc cinerea fit aut grisea, ut recentiores vocant, illa fusca magis aut brunnea. 2. Quod hæc maculis longis in pectore donetur, quibus illa caret. 3. Quod interior peplus tantum fulco & albo variis sit.

§. III.

XIV.

Aluco minor Aldrov. Anglice, The common Barn Owl, or White Owl, or Church Owl.

MAss columbae magnitudine par, 11½ uncias pendebat. Longitudo ab apice rostri ad extremum caudæ 14 erat digitorum. Extremitates alarum expansarum trium pedum, & sesquidigiti intervallo distabant. Rostrum ab apice ad angulos oris sesquidigitale ferè, album, extremitate aduncum. Lingua nonnihil bifida. Nares oblongae. Circulus seu torques plumularum molliorum albarum luteis rigidioribus cinctarum, à naribus utrinque inchoatus, pepli seu flammei muliebris instar; oculos & mentum ambit. Adeo ut oculi in cavitatem profundam à plumulis undiqueque surrectis constitutam velut immergantur. Ad interiores oculorum angulos fundi plumularum ambientium fulvi. Aures operculo seu valvâ ab anteriore parte juxta oculos exortâ & retrorsum vergente teguntur: interior circulus quem diximus plumularum molliorum lanuginosarum valvas hæc rectâ transit, adeo ut pars ejus aliqua iis innascatur.

Pectus, venter, & quæ alas subtus vestiunt albæ, maculis obscuris quadrangulis rarioribus punctatæ. Caput, collum, dorsum ad Remiges usque variis coloribus præ aliis avibus nocturnis pulcherrime exornatur.

Singulae scilicet plumæ aliâ dilute fulvæ, versus apices lineolis albis & nigricantibus undulatis quæ canitiem quandam referunt, variantur, perque singularum scapos singulae areolae macularum albarum & nigrarum sibi invicem succedentium serie constantem cernuntur, aliis tribus maculis albis & totidem nigris, aliis duabus, aliis singulis tantum compositis.

Remiges in singulis alis 24, è quibus majores quatuor areolas fuscas obtinent; minores tantum tres. Spatia intermedia fulva, punctulis nigricantibus velut aspergine tantum irrorata. Extimae pennae pinnulae exteriores in fetas disjunctas seu separatas à se invicem, pectinum dentes imitantes desinunt. Alae complicatae ad extremam usque caudam vel etiam ulterius protenduntur.

Cauda 4½ digitos longa, 12 pennis constat proximè aequalibus, alis concolor, 4 areolis transversis fuscis intercepta. Margines interiores pennarum tum caudæ, tum alarum albicant.

Crura ad pedes usque densa lanugine tecta. Digiti pilis tantum rarioribus obsiti. Medii digiti unguis ab interiore latere serratus, ut in Ardeis, non tamen adeo manifestè. Unum tantum digitum posticum obtinet, verum anticorum extimus retrorsum flectere aliquatenus potest, postici instar.

Intestina 12 digitos longa: Appendices seu cæca duos tantum. Cystis fellea ampla. Ova alba.

Descriptio Aldrovandi cum nostra exactè convenit.

Oculus in hac ave, & ut arbitror in reliquis hujus generis omnibus structuræ raræ est & singularis. Pars enim quæ extat & foris conspicua est quamvis perampla sit nihil aliud est quam iris sola. Integer enim oculi bulbus exemptus galerum seu cassidem refert; iride quam diximus seu parte apparente capitis, parte latente & aliquotiesque ulterius undique extensa marginibus respondente. Sunt autem oculi omnino fixi & immobiles. Interiores palpebrarum margines circumcirca flavi.

Avem hanc in Brasilia Novi Orbis inventiri auctor est Marggravius, qui eam sub titulo *Tuidara* Brasiliensium describit.

§. IV.

XV

Aluco prior Aldrov.

AUriculis seu cornibus caret, sed horum loco habet velut coronam quandam è plumis constructam, quæ totam faciem obit, pinnulis nempe supra oculos superciliorum more elevatis, utrinque per tempora, necnon sub mentum descendendo in orbem coeuntibus, in flammei seu pepi muliebris formam, quo caput & faciem mulieres obvolvunt. In cavitatem profundam à plumulis undiqueque surrectis constituta, oculi immerguntur magni, atrii totius, nulla colorum diversitate ut in aliis auritis distincti. Pars avis prona, nempe pectus & venter albescit, maculis nigris repleta majusculis. Rostrum album est, admodum aduncum, quemadmodum & ungues. Crura plumis conteguntur candidis, Pedes verò pilis tantummodo. Dorsum colore plumbeo notulis variegatum albidis. Corpus densò plumarum tegmine vestitur, quod in causa est, ut caponem æquet magnitudine: si verò denudatur vix pullo gallinæo par est. Alæ magnæ sunt, ita ut ultra ultimam caudam protendantur. Hæc ex Aldrovando.

§. V.

XVI.

Uula Aldrovandi, An fortè Strix cinerea nostra?
The Grey Owl.

Avis Latine Uula dicta, Anglicè *Owl*, five *Howlet*, Gallicè *Hulot*, Germanicè *Ul* five *Eul* à voce quam edit lugubri & flebili proculdubio denominata est; liquidem *Howl* Anglis & Germanis idem valet quod ululo seu ejulo Latinis. Quocirca quam Aldrovandus sub hoc titulo exhibet, cum vocem non flebilem ejulando, quæ Uularum esse dicitur, sed pullorum Gallinæorum haud absimilem rostro frenando ederet, minus audacter Uulam esse pronuntiat: Si tamen ad specierum aliquam referenda sit, non videt quò commodius quam ad Uulam reduci possit. Eam autem in hunc modum describit.

A rostro ad extremam usque caudam longitudine erat duorum dodrantum. Caput, dorsum, alæ, cauda colore cinereo, maculis albicantibus ac nigris distincta: Sub ventre albicat & maculis nigricantibus variegatur. Capite est valde magno, enormiter crasso, tereti, plumoso admodum: oculis ex toto nigricantibus, & plumulis albis undiqueque in orbem cinctis. In quorum item ambitu, ad palpebrarum oras lippientium instar rubescens circulus conspicitur. Superiori tantum palpebra inter nictantium oculis contegebatur. Rostrum aduncum, subvirescens; nares patula. Alæ maximæ, longitudine duorum dodrantum, ad extremam usque caudam protensa. Crura habebat pilosa, ad ungues usque leucophaeos, aduncos, acutissimos. Digiti quatuor, bini ante, retro bini. Avem hanc per trimestre spatium domi meæ alui. Hæc eadem esse videtur Strigi nostræ cinereæ superius descriptæ.

Gesnerus Uulam suam his verbis describit. Magnitudo Gallinæ vel supra. Color rufus nigro repletus. Rostrum albicans, breve, ut in genere Nocturnum, aduncum ita ut superior pars multò sit longior. Oculi magni, nigri, pupilla obscure rufa. Margines palpebrarum rubicundi, membrana nictitanti insuper obducebantur. Pinnulae inter oculos & dorsum multæ, densæ, cinereo ferè colore. Collum agile multum retro. Crura albicantia punctis conspersa lividis, hirsuta ad pedes usque. Pedum digiti bini ante, totidem retro.

Nobis hujus generis avem nondum videtur contigit. Quæ enim *Owl* & *Howlet* nostratibus dicitur. Aluco est Gesneri & Aldrovandi: quamvis apud nos *Owl* generale nomen sit omnibus in universum nocturnis avibus attributum.

§. VI.

§. VI.

XVII.

Noctua minor. The little Owl.

AVem hanc Viennæ Austriæ in foro venalem enimus & descripsimus, ubi eam *Schaffst* vocant.

Magnitudine vix Merulam æquabat. Longitudo à Rostro ad caudam extremam septem ferè digitorum erat: Latitudo alis extensis 14 plus digitorum. Rostrum albicat, estque aliorum hujus generis simile. Lingua extremo nonnihil bifida, ut in Bubonibus. Palatum inferius nigrum. Torquis ultra aures minor & minus facile distinguitur. Corpus supinum fulcum, nonnihil rufi admixtum habens, maculis transversis albidis. In caudâ quinque vel sex lineæ transversæ albæ. Cauda 2½ digitos longa, pennis 12 exactè aequalibus composita. Maxillæ vel plumulæ circa aures albo & fusco variantur. Mentum & infimus venter albert. Pectus oblongas habet maculas fuscas.

Remigum pennarum pinnulæ seu telæ ad scapum interiores, maculis albis rotundis pinguntur.

Oculi huic minores & pulchriores quam aliis congeneribus iridibus dilutè flavis: Aures magnæ.

Pedes ad ungues ferè plumosi, duobus tantum vel tribus annulis nudis. Postici digiti duo; medii digiti unguis ex parte anteriore in aciem tenuatur. Planta pedis lutea. Ungues nigri. Cystis fellea magna.

In sylvis Austriaci inveniunt sed rariùs. Vidimus postea Romæ venalem. Utuntur eâ ad aucupium.

Aldrovandus hujus Noctuæ meminit his verbis. Relatum nobis est, apud Germanos Noctum aliquando captam, ætate perfectâ, magnitudine Alaudæ, diminutivo Germanico *Keitzlin* dictam, id est pumilam Noctum; ejus etiam iconem è Gesnero perticæ infidentem exhibet.

Quam ille pro Noctua depinxit & descripsit magnitudine erat Columbæ, dodrantem longa. Capite majusculo superne depresso. Oculis magnis & glaucis. Rostro aduncum, longiusculo, dilutè flavo. Corpore toto plumis partim bætico, partim albo distincta. Per alas extremas præsertim Remiges lineæ transversæ coloris castanei latæ conspiciantur. Quæ per ventrem in longam ductæ velut guttæ apparebant, ejusdem coloris erant: sed inversæ reliquum spatium album. Extremæ alæ ad ultimam usque caudam protendebantur. Crura plumosa & hirsuta ad pedes usque colore cinereo-bætico. Pedum digiti subfusi, cinerei, implumes, bini utrinque. Ungues adunci acuti, nigri.

* Glaucidi-
nem vocat pu-
pillam oculor-
um nigram,
indè flavam.

§. VII.

XVIII.

Noctua Brasiliensis Cabure dicta Marggrav.

Magnitudo ei Turdelæ. Caput habet rotundum; Rostrum breve, aduncum, flavescens: duo foramina narium: oculos pulchros, magnos, rotundos, flavos, pupilla nigra. Sub oculis & ad latera rostri multos habet pilos, longiusculos, fuscos. Crura brevissima, totaliter pennis vestita, flava, uti & pedes; in iis autem quatuor digitos exortum alæ desinunt. In toto capite, dorso, alis, caudâ coloris est umbra dilutæ: ac in capite & collo minimis, in alis majoribus maculis albis variegatur. Cauda verò albo est undata. Pectus & infimus venter albicans, & maculis umbra dilutæ variegatur. Facile manifestum. Collum ita circumagere potest, ut rostri acies exactè dorsi medietatem ostendat. Ludit cum hominibus instar Simiæ, & varios mimos facit aspectu suo, & crepitus rostellum. Præterea pennas ad latera capitis erigere potest, ut cornicula seu auriculas repræsentent. Vicitat carne cruda.

CAP.

CAP. III. §. I.

XIX.

*Caprimulgus Aldrov. in agro Salopienſi the Fern-Owl,
in Eboracenſi the Churn-Owl a ſtrepitum quem
inter volandum edit. The Goat-lucker.*

Longitudo avis à roſtro ad ultimam caudam 10 aut 11 erat digitorum. Caput ei magnum, multò tamen minùs pro corporis ratione quàm reliquis avibus nocturnis. Roſtrum minimum, nigrum, nonnihil incurvum. Riſtus ſeu hiatus oris ingens. In palato Appendices nullæ, ſed primùm longa fiſſura, tenui officulo ſeu ſepto per medium diviſa: infra fiſſuram illam alia latior & brevior, & ad hujus fundum linea appendicum tranſverſa. Ad latera mandibuli ſuperioris ſetæ nigra, rigida.

Prona pars corporis areolis nigris & ex ruſſo albis varia. Occiput cineraleſcit mediis plumarum nigris; qui colores etiam inferius cernuntur. Alæ nigro & ruſſo variæ ſunt; at minores tegumentum ordinis cinerem interperſum habent. Cauda 5 ferè digitos longa, decem pennis compoſita, areolis tranſverſis nigris diſtincta. Spatia intermedia cineraleſcunt guttulis nigris reſperſa, & ruſſo nonnihil tinſta.

Tibia ex parte anteriore ad digitos ferè plumoſa. Pedes breves & exiles: Digiti nigricant. Ungues parvi nigri. Medius digitus longiſſimus: extremi inter ſe æquales & membranâ utrinque medio ad primum uſque articulum juncti. Unguis medii ex parte anteriore appendices habet pectinatas ut in Ardeis. Poſticus breviffimus, ſi modo poſticus cenſendus ſit, & non potiùs anticæ annumerandus.

In ventriculo ſemina & ſcarabæos obſervavimus. Ova longa, alba ſed nubilus offuſa, & maculis præterea nigrioribus punctata.

In alia hujus generis ave, (quæ an ſexu an ætate ſolùm à præcedente differret nescio) Macula magna alba interiores pinnulas exteriorum trium pennarum Remigum occupat: inque caudæ duabus utrinque extremis maculæ itidem magnæ albæ ad apices cernebantur. Verum in priore curioſius ſpectata conſimiles maculæ pallide flavicantes cum nigri mixtura apparebant.

Pulcherrima eſt avis, cuculo quàm Nocturæ ſimilior, & roſtri pedumque ſtructura ab aliis quibuſcunque facilè diſtinguitur.

Reperitur apud nos variis in locis, agro Eboracenſi, Derbienſi, Salopienſi & alibi, præſertim in montioſis: quod verò caprarum ubera fugat, caſſæ mulgeat, ut nomen arguit, nondum audivi.

§. II.

XX.

*Caprimulgus Americanus Ibiſſau Braſſilenſibus,
Noitibo Luſitanis, Marggrav.*

Avicula Hirundinis magnitudine. Caput habet latum & compreſſum: oculos magnos, elegantes, nigricantes, pupillâ atrâ ſplendente, ellipticæ figuræ. Externis autem oculis ambit circulus ex albo flavescens. Roſtellum minimum habet, quod non excedit craſſitum dentis aranei, nec tam longum eſt. Nares tamen patentes in roſtro. Os ampliſſimum, quod clauſum non poteſt videri; at quando roſtellum aperit os ad oculos diducere poteſt, ità ut digitum ferè ſit amplum. Linguam habet minimam: Crura alba & ſecundum corporis molem parvula, vix ſemidigitum longa: quatuor in pedibus digitos, tres anteriùs, quartum retrorſum verſum, unguibus incurvatis nigricantibus. Secundum longitudinem in unguiculo digiti medii cujuſlibet pedis verſus interiora habet pinnam quaſi multipliciter ſectam ſeu dentatam; videturque unguiculus quaſi plumatus verſus interiora, ſed non ſunt plumæ, verum cutacea materia & aſpera. Caudam habet elegantem, quam in latum poteſt explicare, duos digitos longam, cum cujus extremitate alæ deſinunt. Pennas in toto inferiore corpore habet ex albis & nigris mixtas, ut Niſus: in capite, dorſo, alis & cauda nigricant, & albedo inſperſa gratâ varietate: nonnihil quoque flavedinis albedini admixtum. Uno verbo nigra eſt & punctulata hinc inde.

Reperitur & ſpecies hujus magnitudine nocturæ ejuſdem coloris & conformationis. Os quando aperit pugnum humanum facilè admittit.

§. III.

§. III.

XXI.

Guiraguera Braſſilenſis ad Caprimulgum accedens, Marggrav.

Alaudæ magnitudine eſt, ſed quia longas alas & caudam habet multò longiore, videtur major. Caput latum, compreſſum, ac ſatis magnum habet, oculos magnos & nigricantes: Roſtellum parvum, triangulare, compreſſum & ſuperiore parte aduncum. Os amplum, longè ampliùs roſtro, quod apertum triangulum eſſormat. Ad utramque autem extremitatem roſtri ſuperioris ad latera, digiti ferè longitudine in quolibet, 10 aut 12 circiter ſetæ craſſas ſuillas habet, protenſas anteriùs & ad latera. Corpus haud longum, ſed rotundum ferè eſt. Pedes 4 digitis more communi conſtant, quorum medius longior reliquis; & unguicolo ſuo (quos omnes habet nigros) pectine corneo ſubtiliter ferrato dotatus eſt. Alas longas habet, nimirum ſemipedem. Cauda 8 digitos longa, conſtans in extremitate duabus pennis longioribus reliquis. Tota avis ex fuſco cinerei coloris eſt, cum maculis obſcurè flavis aut albicantibus mixtis, more Niſi. Circa totum collum autem ponè caput annulum habet obſcurè aureum. Crura cinerea ſeu fuſca. Digiti exigua pelliculâ connectuntur, non ità latâ ut in Anatibus, nam non eſt Avis aquatica.

An aves hæ nocturnæ ſint necne Autor non prodidit; utcunque externâ ſpecie Caprimulgum exactè referunt.

SECTIO TERTIA.

De Uncungibus frugivoris ſeu Pſitacis.

CAP. I.

De Pſitacis in genere.

Avis hæc capite eſt prægrandi, Roſtro ac cranio duro: Cur autem aduncum ei Roſtrum natura dederit, cum Pſittacus fructivora & frugilega potiùs quam carnivora & rapax avis ſit, hanc Aldrovandus rationem reddit, viz. quoniam ob pedum debilitatem per ramos aut clathras deſcendens, corporis pondus commodè ſuſtinere non poſſet, niſi hamatum illud ac curvum ſemicirculari figurâ contructum fuiſſet, quo velut unco quodam aut harpagine obvia quæque prehenderet. Pſittacus enim dum arbores aut parietes ſcandit, primò roſtrum velut hamum quandam injicit, mox corpus ſublevat, tum pedes obſtramat, denuo roſtrum, mox itidem corpus, tum etiam pedes promovet, alternante operâ. Solus Pſittacus cum Crocodilo mandibulam ſuperiorem movet, ut cætera imitantia omnia inferiorum tantum. Lingua lata, quod ei cum reliquis avibus rapacibus commune eſt, cucurbituræ ſeminis figuram referens, ut notat Scaliger; hinc eſt quod *ἀνθρωποειδὲς* eam dicunt, tum quod lingua humanam reſerat, tum quod humanum ſermonem imitetur. Pedum ſpecies rara: non enim tres digitos antè habet & unum ponè, ſed utroque binoſ, quemadmodum Pici. Ungues aduncos habet, quibus eſcām inſtar Rapacium complectitur, & humano more ori admovet. Hanc enim digitis captam elevat, & ad os non quidem introſum ſed extroſum convertit, more uti inſolenti ac ridiculo, ità ut videtur incommodo. Non ſolùm roſtro quaſi dentibus quibuſdam Amygdalas integras primùm deſcendit, ſed volutando etiam intra roſtri cavitatem, & linguâ ſubigendo ac terendo comminuit, atque quaſi mandit, & tandem comminutas deglutit. Pſittaci etiamnum feri frugum omne genus, ut frumenta edunt & legumina. Hoc verò eſſe peculiare præ cæteris eſſe notatur; ut quemadmodum Helleborum coturnices, ſturni cicutam, ità illi Cnici ſeu Carthami ſemen, quod homini catharticum eſt, non innoxie ſolùm aſſumant, ſed & eo nutrantur commodè ac pingueſcant. Fructus quoque omnigenos tum molli tum duro cortice interdoſ, cujuſmodi ſunt nuces, comedunt, imò hiſce mirè delectantur.

Non ſolùm humanam vocem imitantur, verùm etiam ingenio aliis omnibus avibus excellunt, ut hiſtoriis & exemplis plurimis probat Aldrovandus. Unam ſanè lepidam hiſtoriolam referre non pigebit, quam Geſnerus ſibi recitatam ab amico quodam ſcribit,

scribit, de Pſittaco quem aiebat *Londini in Anglia* è palatio Regis *Henrici Octavi* in præterlabentem fluvium decidisse, & voce consueta iis qui quancunque pretio (ut in periculo aliquo constituti, aut alii etiam joco) pontonem ex opposita ripa vocant, a *Boat, a Boat for twenty pound*, quod est, *cymbam, cymbam, vel pro viginti libris*, quam sæpissime eunciari audiverat, & tum commodissime meminerat, exclamasse. Exercitatum portitorem quandam properè adnavigasse, & sustulisse avem, & Regi (ad quem pertinere agnoscebat) reddidisse, tantum mercedis sperantem quantum avis promiserat. Rex pactus est, ut quam avis interrogata denuò mercedem dixisset, acciperet. Placuit conditio. Respondit avis, *Give the knave a groat*, id est, *Da nebuloni solidum*.

In utraque India tam Orientali quam Occidentali frequentissimi sunt: in regionibus frigidis non gignuntur: sunt enim frigoris impatientes, adeò ut hyemes nostras agrè tolerent nisi hypocaustis foveantur. Cùmque sub cælo suo, in Indiis nempe, perquam volaces sint, apud nos ob cæli frigidioris inclementiam, velut obtorpescent, minùsque agiles & expediti sunt ad volatum. Admodum longevi esse dicuntur.

Marggravius, Lero & Pitone testibus, in cavis arboribus nidificant, ubi foramen extra rotundum faciunt, ac ova duo aut tria columbinis similia impnunt, sine nido aliquo factis, ut vult Marggravius: Lerus eos nidos construere orbiculari forma satis firmos & duos asserit. Constat ergo eos non suspendere nidos suis ramos arborum tenuissimis, ut Cadamustus & alii tradiderunt. Avis enim illa quæ nidum hoc modo suspenderit *Guira tangenia*, Marggravius autore, Brasiliensibus dicta, à Pſittaco longè est diversa. Ova si tangeras, nihilominus excluduntur, nec Pſittacus ea deserit. Fiunt varii coloris Pſittaci à Tapuyis, deplumando juniores & cutem variis coloribus inficiendo; Lusitani vocant *Papagios contrefeitos*. Quod si verum sit, (nobis enim non videtur verisimile) nihil attinet Pſittacos ex colorum diversitate distinguere, cùm infinitum variare possint.

In omnibus quos hæcenus observavi Pſittacis nares rotundæ fuere, in superiore parte mandibulæ superioris propè plumaginem sita sibi quæ mutuo vicinæ.

Pſittaci magnitudinis ratione in tria genera dividi possunt, nimirum in maximos, mediocres, minimos.

Maximi Corvo nostri aut etiam Caponi bene saginati magnitudine pares sunt, caudâ prælongâ; *Macao & Cockatoo* Anglicè dicti: Mediocres & vulgarissimi Columbo domesticco æquales sunt aut majores caudâ breviori, *Parrots and Poppinæes* nostratibus: minimi Merulæ aut Alaudæ magnitudine, caudâ longissimâ *Peroqueto* dicuntur.

CAP. XI.

De Pſittacis maximis Macao & Cockatoo Anglicè dictis.

§. I.

XXIII.

Pſittacus maximus cyanocercus Aldrovandi.

Magnitudo.
Longitudo.
Rostrum.

Oculi.
Vertex.
Color.

Cauda.
Pedes & Digi-
ti, Ungues.

Hujus corpus Caponem bene saginatum adæquat. Longitudine erat ab extremo rostro ad extremam caudam bicubitatis. Rostrum aduncitate sua exactum hemicyclum componebat, extrinsecus in perfectam dimidii annuli rotunditatem conformatum, palmum integrum longum; quæ incipit semidigito minùs crassum, si utramque mandibulam commetiari. Superioris rostri longitudo duobus propè digitis inferius excedit, quod inferiore parte dorsum convexum ac teres est. Totum autem nigrum est. Oculi albi & nigri. Hos ternæ lineæ nigræ à rostro ad colli initium ductæ, figuram literæ S jacentis repræsentantes in longum succingunt. Vertex capitis planus ac viridis. Ocutur veluti torquis nigra ambit. Pectus, venter, femora, uropygium ac cauda inferior universæ crocea. Cervix superna, dorsum, alæ ac caudæ pars superior amenissimò colore cæruleo vestiuntur. Cauda binos plus minùs dorantes longa. Crura brevissima: Tibiæ crassæ, fuscæ, ut & pedes: Digniti longi, admodum magni, aduncis & nigris unguibus armati.

§. II.

§. II.

XXIV.

Pſittacus maximus alter Aldrov. Angl. Macaw,
seu Macao & Cockatoo.

Hic superiore nihilo minor, eademque longitudine, sed corpore, ut videtur, haud ita crasso. Rostrum ei quàm superiori brevius, nec longa adeò hamo incurvum, tres propemodum digitos longum, & totidem quàm committitur capiti latum; mandibulæ superiore albæ, inferiore nigræ. Albet oculorum regio & tempora. Capitis vertex palmo longior, compressus. Dorsum, alæ incipientes, gula, pectus, venter, femora, denique cauda tota superne pulcherrimo colore puniceo decorantur. Sed & remiges pennæ interiori parte simili colore rubent. Remigum tegetes secundo in alis ordine luteæ sunt, puniceis marginibus, cæruleo velut oculo propè apicem ornata. Remigum exterior superficies & uropygium inferum saturo cæruleo tinguntur. Crucula brevia ac pedes, digitis oblongis unciis unguibus armatis composita, fusca seu cineritio-obscura.

§. III.

XXV.

Pſittacus major diversicolor, Macaw seu Macao dictus, Araracanga
Marggrav. *Pſitt. Erythrocyaneus* Gess.

Indini observavimus Pſittacum quandam præcedenti vel valdè similem vel prope eundem. Magnitudo eadem. Rostrum ingens, mandibulæ superiore ferè tota albâ, inferiore nigrâ. Circa oculos cutis nuda, scabra. Caput totum minaceum, ut & pectus ventræque. Alæ & cauda minaceo, cæruleo & flavo coloribus varia. Cauda prælonga, præcipuè mediæ duæ pennæ, quæ reliquas multum excedunt, & in acutos mucrones desinunt, colore cæruleo.

Huic eundem esse puto quem describit Marggravius lib. 5. cap. 9. sub titulo *Araracanga* his verbis. Corvo nostrate major est: Caput magnum superius latum & planum habet; oculos pulchros, cæcos, pupillâ nigricante. Oculos autem exterius ambit membrana alba, ut & maxillas & rostrum inferius: hæc subter oculos semilunari formâ est producta. Rostrum incurvum, magnum, superius albicans inferius nigrum. Linguam habet ut Pſittacus & eodem modo edit. Voces etiam quasdam sonare dicit. Rostrum superius tres circiter digitos longum, altum seu latum. Crura & pedes, ut Pſittacus, habet nigras. Totum caput, collum, pectus, venter, crura superiora & cauda inferius, ut & initium alarum superius, elegantibus rubris pennis vestiuntur: per medietatem autem alæ testæ sunt viridibus; extrema autem medietas alarum usque ad finem cæruleis ornatur. Extremities dorsi propè anum superius & cauda cæruleis constat, quibus aliquot brunni coloris admiscuntur. Cauda longa est decem circiter digitos, & longè prominet ultra finem alarum.

§. IV.

XXVI.

Ararauna Brasiliensis Marggrav.

Figurâ alteri similis est sed alterius coloris. Rostrum nigrum, oculi cæci, pupilla nigra. Cutis circa oculos alba, nigris pennis variegata, quasi acu picta efficit. Crura & pedes fuscæ coloris. Caput antierius supra rostrum mitellam habet viridibus pennis: Sub rostro inferiori ambiunt guttur pennæ nigræ. Colli autem latera, reliquum guttur, totum pectus & inferum ventrem tegunt pennæ flavi coloris: Extremum caput, collum posterius versus, totum dorsum & alas exterius cærulei. Extremities alarum plumæ flavæ sunt admixtæ. Cauda constat longis pennis cæruleis, quibus aliquot flavæ immiscuntur. In genere autem cæruleæ pennæ interius sunt nigræ & quodammodo etiam nigredinem ad latera de se spargunt.

§. V.

XXVII.

Maracana Brasiliensis Marggrav.

Avis Pſittaco planè similis (cujus & species) sed major. Plumæ totius ex gryseo subcæruleis. Clamat ut Pſittacus. Fructus amat, *Murucjæ* imprimis.

K

§. VI.

§. VI.

XXVIII.

Maracana *Brafilienfibus* ejusdem.

Itidem Araræ species minor, magnitudine Pfitaci, figurâ Araræ; caudâ longâ tali, rostro, & cute circa oculos. Rostrium nigrum, cutis circa oculos alba, punctulata plumulis nigris. Oculi flavescentes, pupilla nigra. Totum caput, collum & alæ saturatè viridis coloris, ut in *Amurcrica*: summitas capitis dilutior quodammodo cærulescit. Cauda superius viridibus, & in extremitate cærulescentibus, inferius saturatè rubris constat pennis. Alæ interius etiam rubræ, exterius virides, & extremitates cærulescunt obscure. In exortu cujuslibet alæ maculam habet miniatam. Super rostri exortum superius maculam habet fuscâ. Crura & pedes fuscî. Clamat *Oe, Oe, Oe*.

CAP. III.

De Pfitacis mediæ magnitudinis Parrots seu Popinjays Anglicè dictis.

§. I.

XXIX.

Pfitacus albus cristatus Aldrov.

Longitudo ejus dodrantis cum palmo, pullo gallinaceo par, seu columbo domestico maximo. Longitudinem autem metior à summo rostro ad extremas remiges: nam si caudam commensurare velimus, duos plus minus dodrantes explebit. Est cauda ipsi præter aliorum Pfitacorum morem non rectâ in longum extensa, sed surrecta, quomodo gallinæ gallis solet. Rostrium habet cinereum, ad nigrum vergens, quâ capiti committitur naribus patulis pervium, ac harum medio tuberculo quodam tereti clivofum. Lingua lata, rubicunda. Oculi iride lutea, pupillâ nigrâ. Corpus universum candido plumarum tegmine vestitur. Capitis vertex plumis grandiusculis, sesquipalmarum altis, retrorsum nonnihil incurvis, acuto apice denuo antrorsum reflexis, candidis, densis, velut cristâ perornatur. Cauda pari pacto in altum surrecta est, plumis dodrantalibus, quales in Gallorum gallinaceorum caudis conspiciuntur, frequentibus, candidis. Crura cum pedibus sublutea sunt. Unguiculi exigui vix adunci, nigri.

§. II.

XXX.

Pfitacus viridis alarum costâ supernâ rubente Aldrov.

Albo & cristato Pfitaco nihilo minor, si non major est hic: Dodrantem & digitos penè sex longus; Columbi domestici maximi, vel pullastri anniculi corporulentia. Rostrium superius extremo nigrum, post subcæruleum, reliqua rubicundum; inferius verò album. Oculi iride crocea aut potius rubente, pupillâ nigrâ. Vertex luteus. Corpus reliquum totum viret, parte quidem pronâ flavescente ac diluto, alis verò & dorso saturatione virore, & qui in maxima & extrema penna remige ad cæruleum nonnihil tendit. Costâ superna alarum tantum rubet, uti & caudæ cæque breviuscula, parte inferiore ad latera rubrâ in longum maculâ insignitur, supernè verò flavescit. Tibiæ & pedes sunt colore cinereo. Ungues non ita adunci, nigricantes.

Hæc species apud nos omnium est frequentissima in illis quos Londini descripsi circa oculos circulus erat albus; & appendix utrinque in superiore rostri mandibula, cui in inferiore crena respondebat.

§. III.

XXXI.

Pfitacus poikilorrhynchos Aldrov.

Iongus erat ab extremo rostro ad ultimam caudam binos dodrantes. Rostrium superius in superiori parte ex viridi ad cæruleum tendit, ad latera colore ochrea, in cujus extremitate macula transversalis candida percurrit: inferius rostrum circum-

circa coloris plumbei, in medio lutescentis. Vertex plumis aureis seu luteis ornatus. Cætero pleroque corpore virefcebat, dorso obscurius, dilutius pectore ac ventre, interlucante luteo; radicibus ubique cinereis. Remiges parte exteriori, ventrem versus, initio virides, paulatim in colorem subcæruleum seu amethystinum, purpureumve potius terminabantur, nigra cætera. Secundâ in ordine longissimâ totâ luteæ erant. Quæ mediis firmè alis conspiciebantur, ad principium, latere exteriori, quod ventrem respicit, primum viridi, deinde minaceo obscuro, tum viridi, postremo apice ipsò partim violaceo, partim nigro vicissim variabant. Cauda duodenis instructa pennis, quarum quæ è latere sunt utrinque quaternæ, quæ enascuntur initio sui primum virides erant latere exteriori, luteæ interiori, inde rubeo coccineove colore, tertio ordine denuo viridi, postremo luteo variegata. Reliquæ quatuor mediæ totæ virides, ac sine sui nonnihil lutei habebant. Pedes plumbei; quaterni digiti, bini ante, retro totidem, ut in Picis Martii, interiores quidem exterioribus multo breviores. Ungues ut rapacibus adunci. Tibiæ brevissimæ, nempe inter poplites & talos digitum longæ, sed crassiusculæ.

§. IV.

XXXII.

Pfitacus viridis melanorrhynchos Aldrov.

Iongus est hic dodrantem & palmum: Rostro, ut reliqui, crasso, at nigro toto. Ad rostri initium, in vertice & sub gula color cæruleus ad viridem tendit. Oculi iris croceo saturato, pupilla nigra. Caput reliquum & pectus lutea sunt. Venter inter luteum & viride ambigit, quemadmodum & cauda superior. Collum dorsumque totum cum alis virore pleno tinguntur, adeo ut penè totus viret, nisi costa alæ, quæ corpori adnectitur, extrema coccineo ruberet, dehinc penna in extremis alis, quæ ventrem spectant, sequeretur nigra, remigum denique ruberet extrema. Præter hæc & uropygium inferius coccineo rubore tinctum est. Pedes fuscî. Ungues nonnihil adunci, nigri. Palmum cauda plus minus longa est.

§. V.

XXXIII.

Pfitacus leucocephalus Aldrov.

Dodrantem & digitum unum longus est. Rostrium duos digitos crassum, album; & pars capitis rostro continua item alba. Oculi pupilla nigra, iris ferruginea. Vertex & frons, quæ alunt, maculis nigris variegata sunt. Occiput, collum, dorsum, alæ, uropygium superius obscuro ac plenò virore tinguntur. Gula & alarum costâ superna rubore cinnabarinò. Pectus ac femora virent denuo. Pars ventris inter femora & pectus interjecta fusco subrubido, aut eo colore quem pictorum vulgustera Umbriæ vocat, insignitur. Alarum latera pennas quasdam, quæ remiges tegunt, cæque extremas cæruleas habent, albo tamen nonnihil admixto. Venter postremus uropygio proximus lutescit. Cauda medio rubra, ad latera rubro & luteo, inde cæruleo variegata est. Pennæ penè omnes extremo apice nonnihil nigrescunt, cætera virides sunt. Tibiæ & pedes cinerei. Possent certè hic idem ob multiplicem colorum varietatem Pfitacus vocari, i. e. vericolor appellari. Est enim coloribus non paucioribus quam septem, quorum tamen præcipuus est viridis.

Hunc aut ei congenerem sic breviter describit *D. Willughby*. Viridis est, columbo minor. Oculorum irides avellaneæ. Rostrium album: a rostro quoque ad medium verticis albet. Sub oculis & mandibula inferiore colore cinnabarinò rubet. Medium pectus inter pedes rubescit. Caudæ pennarum latera exteriora ad medium flammea. Versus verticem flavicant omnium pennarum margines colore obscuriore seu nigricante. Extræmæ remiges cærulescunt. Extræmæ caudæ exterior limbus cærulescit. Aurea macula obscurior tegit. Infimus venter ex flavo viridis.

§. VI.

XXXIV.

Pfitacus versicolor seu erythrocyamus Aldrov.

Est hæc avis dodrantem unum longa, sic satis corpulenta. Rostrium haud ita ut prioribus grande, subnigrum. Caput, collum, pectus cærulea sunt. Vertex capitis summus maculâ luteâ insignis est. Oculorum regio albicat. Pupilla nigra; iris fusca. Ventris latera sub summis alis lutea sunt. Venter viridis. Femora è viridi al-

bicant. Uropygium luteum est. Summum dorsum dilute cæruleum est. Alarum teges viridi, luteo, roseo perfusæ sunt. Dorsi extrema pars seu lumborum regio flavescit : Caudæ denique pennæ pauculae eaque virides obtegunt. Crura & pedes cinereo imbuuntur, cætera roseo.

§. VII.

XXXV.

Pittacus cinereus seu subcæruleus, Aldrov.

Est dodrantis unius & digiti longitudine, ex observatione Aldrovandi : Columbae domestica aut Pittaci viridis vulgaris magnitudine. Rostrum nigrum ; Nares rotundæ sibi mutuo vicinæ, in suprema seu capiti proxima Rostris parte, quam cutis nuda albida obvelit. [Eandem narium figuram & situm postea in aliis plerisque Pittacis observavimus.] Color corporis totius uniformis, scilicet cinereus obscurior : infimum tamen dorsum, infimus venter & uropygium reliquo corpore pallidiora sunt & ferè alba. Cauda rubra colore cinnabario seu miniaceo, admodum brevis est & vix ultra extremas alas protensa. Oculis cutis nuda candida cingit. Plumæ capitis & colli reliquis breviores. Hujusmodi omnes ex Mina civitate D. Georgii India adferri aiunt. Londini autem plurimos vidimus.

§. VIII.

XXXVI.

Pittacus erythrolencus, Aldrov.

Caponi etiam grandiusculo par est, longus dodrantem & palmos duos. Caput colūmque crassa. Corpore toto candicat, modicè tamen fuscus, ut cinereus videatur. Rostrum ei nigrum, unco quàm in aliis longior. Postrema tergi pars, uropygium, cauda tota, alarum remiges miniaceo tinguntur : Pedes ut reliquis subnigri. Magnitudine corporis vel maximis illis aphonis non cedit, hoc solummodo illis inferior, quòd caudam breviorē habeat : quàm ob causam, magnitudine non obstantē, eum hac in classe collocavimus.

§. IX.

XXXVII.

Pittaci majores seu mediæ magnitudinis Marggravii.

Prima species *AJURUCURAU* elegantissima est. Supra rostrum in capite mitellam habet eleganter cæruleam : Guttur, latera capitis & superior illius pars eleganti flavo vestiuntur, totum corpus lato viridi. In alarum extremitatibus pennæ unâ medietate nigra, alterâ crocea, partim etiam in extremitate cærulea, partim hinc inde virides. In summâ eleganter variegatæ. Cauda viridis, sed quando illam explicat summiat nigro, rubro, cæruleo. Crura & pedes cinerei coloris. Rostrum ex cinereo fuscum. Oculi nigricantes, circulo aureo. Lingua omnibus lata & crassa.

Secunda species priori similis paululum aliter variegatur coloribus, nimirum in summo capite mitella flava cui albedo mixta, super oculos & in gutture clarè flavo. Circa rostrum superius macula est thalassina.

Tertia species *AJURUCURUCA* mitram habet in capite ex cæruleo & paucio nigro mixtam, in medio mitræ maculam flavam. Infra oculos flava, & in gutture cærulea est macula. Viriditas in pectore, alis & dorso paulò saturatior, in extremitatibus alarum & cauda dilutior. Extremitates pennarum alæ flavæ & rubræ & Indico colore mixtæ. Cauda inferiùs ex viridi & flavo mixta, superiùs dilutè viridis. Crura & cinereo cæruleiscentia. Rostrum superius cinereum, in extremitatibus nigrum. Ungues pedum nigri.

PARAGUA Pittacus est niger magnitudine *Ajurncarin*, pectore, dorso & ventre mediatate anteriore insigniter rubro. Oculis nigris, circello rubro. Rostrum fusco seu obscurè cinereo. Cruribus & pedibus obscurè cinereis.

TARABE Brasiliensibus Pittacus est viridis, major quàm Paragua capite rubro & pectore atque initio alarum. Rostrum & pedibus obscurè cinereis.

AJURUCATINGA Brasiliensibus Pittacus magnitudine pulli gallinacei medio-cris, totus viridis, oculis rubris & circa oculos cute alba. Rostrum albo & cruribus albis. Caudam habet longam, viridem.

AJURUPARA Brasiliensibus in totum convenit cum præcedenti sed minor est.

CAP.

CAP. IV.

De Pittacis minoribus Gallis Perroquets dictis.

§. I.

XXXVIII.

Pittacus torquatus macronos Antiquorum Aldrov.

Hic omnium Pittacorum primus ex India in Europam allatus. Antiquis longo tempore solus cognitus fuit, nempe à temporibus Alexandri Magni ad Neronis ætatem usque, à cujus exploratoribus, teste Plinio, alibi quoque nempe in Gaggade Æthiopie insula conspecti sunt. Avis est sesquidodrantem longa : Rostrum tamen miniaceo colore est crassiusculum. Iris oculi lutea ; pupilla nigra. Caput & corpus reliquum omne virescit ; sed collum, pectus & pars tota inferna & prona dilutius, cætera plenius. A rostrum inferiori sub mento linea ducitur dorsum nigra, ad pectoris usque initium, quæ utrinque ad latera colli abit, donec cum circulo seu torque illo miniaceo, qui posteriore cervicem & collum cingit, ad latera coeat. Est torquis is retro ad minimi digiti latitudinem, ad latera tamen paulatim gracilescens. Venter adeò diluto virescit ut flavescere penè videatur. Alarum pennæ extimæ ventri proximæ ex obscurò & fusco virides circa medium, in superiori parte rubrâ notâ distinguuntur. Cauda binos propè palmos longa è flavo similiter virescit. Tibiæ & pedes cinerei sunt. Unde haud rectè sola torque miniaceâ eum distingui Solinus refert ; nec Apuleius extimas virere palmas rectè dicit ob pedes cinereos, nisi aliam hujus generis ab iis descriptam arbitremur.

§. II.

XXXIX.

Pittacus minor macronos totus viridis Aldrov.

Ingitudo hujus par est cum proximo, sed minor corporis moles : neque enim totus Turdo major est : Rostrum rubro, parte præsertim superiori. Acies tamen & inferna pars è rubro nigricant. Oculi pupilla nigra, Iris rubicunda & crocea. Corpus reliquum herbaceo virore amoenum, venter tamen dilutior ; saturatiore remiges. Cauda angusta penè extremo acuminata, dodrantem ferè longa. Pedes huic ac tibiæ contra ac cæteris omnibus rubicundi aut carnei. Hic peculiariter Scincialo dicitur in Hispaniola novi orbis insula, in qua reperitur. Italis ob pusillam staturam *Parochino*, & Gallis (ut vult Bellonius) *Perroquet*.

§. III.

XL.

Pittacus erythrochlorus macronos Aldrov.

Japonicus hic, Aldrovando ex iconè pictâ descriptus, inter medioeris magnitudinis Pittacos enumerari debet. Longitudo enim cum superiori ferè par, at color diversifilimus. Verticem habet planum, Rostrum admodum exiguum, quale in nullo alio Pittacorum genere reperias, nam inferius etiam aduncum. Tota avis quatuor tantum coloribus prædita, quorum potiores sunt viridis & ruber. Etenim Dorsum totum, cervix, vertex ac alarum pennæ vestitrices impensè admodum virescit præterquam ad latera superiora, ad scapulas nempe, ubi pennæ superiores cæruleæ sunt. Remiges omnes duabus exterioribus, quæ virides sunt, exceptis, intensè sunt cæruleæ. Omnes verò alarum pennæ tam remiges quàm vestitrices scapos habent albos. Pupilla erat nigra, iris rubra. Rostrum rubeum, leniter admodum aduncum. Mentum ferrugineum ad subrubrum quodammodo vergens. Retro & ante oculos macula cærulea est. Pectus totum & venter colore rubeo miniaceo, quorum pennæ in extremitatibus lineolis per longitudinem ductis insigniuntur. Cauda corpori comparata longissima, ut quæ toto corpore longior est. Ejus autem pennæ quæ cæteris duplo majores sunt virescunt, & scapos habent albos : inferiores admodum rubræ scapos nigros. Tibiæ & pedes sunt nigerimi. Nobis suspecta est hæc figura unde descriptionem suam concinnavit Aldrovandus.

§. IV.

§. IV.

XLI.

Pittacus erythrochlorus cristatus Aldrov.

Alis erat, caudā ac cristā coloris rubri, cætera viridis. Crista referebat *Pittacum* cristatum superius descriptum. Oculos habebat pulcherrimos, pupillam nigram, iridem rubeam. Crista ex sex pennis constabat, tribus majoribus & minoribus totidem.

§. V.

XLII.

Pittaci minores Marggravii *Tui Brasiliens.* vulgo Perroquet or Parrakeet.

Prima species magnitudine Hirundinis: in totum viridis coloris: caudā longissimā, rostro nigro aduncum.

Secunda, *TUIAPUTEJUBA*, viridis in totum & quidem dilutius in reliquo corpore, in ventre flavescens, in alis obscurè viridis. Cauda longissima: magnitudinis ejusdem cum priore: oculis magnis, subnigris, circello ex pennis circa oculos luteo; & supra rostrum quod nigrum & aduncum. In capite maculam habet magnam ex pennis Auracii coloris.

Tertia *TUITIRICA*: paulò majores sunt Guineensibus, in totum viridis coloris, qui tamen in dorso & alis plerumque saturator, in reliquis partibus dilutior: rostro incurvato incarnati coloris: oculis nigris; pedibus cæruleiscentibus. Cauda paulum ultra extremitatem alarum protensa. Admodum hi mansuescunt, & cibum ex alicujus ore capiunt, & manibus se tractari sinunt. Item instar *Pittacorum* garrum ad discunt.

Quarta, magnitudine *Sturni* ejusdem coloris cum secunda specie sed breviori cauda.

Quinta, *JENDAYA*: Sunt magnitudine *Merulae* aut minoris *Turdæ*; rostro & cruribus nigris, oculis nigricantibus, circulo aureo, exterius albo. Dorsum, alæ & cauda, ut & anus viridibus pennis vestiuntur, quibus thalassinus mixtus: extremitas alarum quodammodo nigrescit. Totum caput, collum, & pectus flavi coloris sunt, cui luteus intermixtus.

Sexta, *TUETE*, magnitudine *Alaudæ*, in totum dilute viridis coloris. At initium alarum egregie cæruleum est, & omnium pennarum in alis oræ cæruleæ, ita ut complicata, quando quiescit avis, maculam longam cæruleam propè oram lateralem alæ ostendunt. In dorso ad exortum caudæ usque etiam macula cærulea est. Cauda brevis: rostellum incurvatum incarnati coloris. Crura & pedes cinerei.

Septima, *TUIPARA* *Tupinambis*, magnitudine *Alaudæ*, in totum dilute viridis coloris. Cauda brevior, ita ut cum alis desinat. Rostro incarnato est, cruribus griseis. Propè rostri exortum in fronte maculam habet semilunarem miniatam, quasi coronam, quæ & inferius est, in cujuslibet alæ medio lutei seu uranici coloris. Nidificant in cumulis à fornicis relictis, qui in arboribus reperiuntur.

ANACA *Brasiliensis*; Perroquet magnitudine *Alaudæ*. Rostro fuscum, aduncum. In capitis summitate epatici coloris pennæ, ad latera circa oculos brunni. Gutture cinereum: collum superius & latera viridia. Venter habet pennas ex brunno rufescentes. Dorsum viride, maculam habet dilute brunnam. Cauda quoque dilute brunna. In alarum initio sanguinea macula five fimbria est: reliquum alarum viride: extremitas thalassini coloris. Crura superius viridibus vestita pennis: inferius cute cinerea, unguibus nigricantibus. Elegans planè avis.

QUIJUBA TUI flavus est totus, magnitudine *Tuiapara*; rostro incurvato gryfeo, oculis nigris. Extremitas alarum obscurè viridis est: Cauda longa, flava. Crura coloris incarnati: Facile & valde mansuescit.

§. VI.

XLIII.

Pittacus coccineus alis ex viridi & nigro variis.

Magnitudine *Merulam* superat. Totum ei corpus coccineum: Alarum vestitrices virides; remiges nigræ, pinnulis exterioribus viridibus, inferius cremefinis. Alarum costa flava. Cauda palmum longa, pennis duodecim constat, imā medietate rubra,

rubra, summā viridi luteave. Rostrum flavum, aduncum valde, dimidium digitum dependens: Oculorum irides flavæ: circa oculos cutis nuda cinerea. Crura brevissima nigra. Plumaginis viridis annulus crura supra genua circumcingit. Londini in ædibus cujusdam civis, qui ex India Orientali allatum retulit, vidimus & descriptimus.

CAP. V.

XLIV.

Narratio Cuspi de *Pittacis*.

P*Sittacum* habuit nobilissimus vir Philippus Marnixius Sanct-Aldegondius, quem sæpe cachinnum humano more tollere audivi, cum ab astantibus Gallico sermone compellaretur hoc modo: *Riez, perroquet riez*; i. e. Ride *Pittace*, ride. Sed quod magis mirum Gallico sermone etiam subjiciebat illico, tanquam ratione præditus, haud dubitè tamen ita edoctus, *O le grand sot qui me fais riez*, hoc est, O magnum fatuum qui me ad ridendum provocat: illaque verba iterum ac tertio repetere solebat. Sed inter reliquos unum vidi è maximis illis apud illustrissimam dominam Mariam de Brème Ducem Croyam & Areschotenensem felicissimæ memoriæ, priusquam ex Hollandia excederet, cui sanè parem in coloris pennarum varietate & elegantia videre non memini. Etenim licet omnes ferè pennæ corpus regentes rubro colore essent infectæ, caudæ tamen pennæ, quæ valde proluxæ, partim rubræ erant, partim cæruleæ: at quæ in dorso & alis versicolores ex flavo, rubro & viridi, quibus cæruleus color etiam permixtus. Caput circum oculos albi coloris erat, sinuosisque lineis nigris, quemadmodum *Canidæ* caput, distinctum erat. *Pittacum* qui similis esset apud nullum autorem descriptum memini. Ea porro avis Annam illustrissimæ Ducis neptem, nunc comitem Megensem & Dominum de *Grosbecke* adeo diligebat, ut quocunque per conclave spatiretur, illam subsequeretur, neque quenquam vestem ejus attingere contempneret, quin morsu illum appeteret; ita *Zelotypia* quadam laborare videbatur. Ceterum *Pittacus* ille majoris generis, quem Lerus capite supra memorato à *Brasiliensis* *Arat* vocari scribit, valde elegans etiam esse debet: nam alarum Remiges pennas & caudæ, quæ sesquipedalis longitudinis, media ex parte coloris coccinei esse refert, alterā prorsus elegantis cyanei; tubo seu nervo, qui medias pennas per longitudinem fecat, diversos illos colores distinguere, reliquis verò totius corporis pennas prorsus cæruleo colore tinctas esse. Addit, utrumque genus illud majorem *Pittacorum*, *Arat* sc. & *Canidæ* magna esse in æstimatione apud *Brasilienses* quia illorum pennas ter quaterve in anno vellunt ad vestem, pileos, clypeos & aulæa conficiendum, tametsi domesticum non sit, quia tamen in vastis arboribus medios vicos occupantibus frequentius versari solet quam in sylvis. Præter binos illos ingentes, idem Lerus tria aut quatuor *Pittacorum* genera apud *Brasilienses* inveniri ait. Primum videlicet etiam majusculorum & crassioris corporis mole præditorum, cui *Aicurus* nomen indunt *Brasilienses* *Tououpinamboutii*, caput ornatum habens pennis versicoloribus flavo, rubro & violaceo, extremis alis suave-rubentibus, & caudæ pennis oblongis & flavis, reliquo corpore prorsus viridi: hoc genus rarissime ad externos transferri, nullum tamen facilius & perfectius edoceri ad humana verba pronuncianda quam istud. Addit etiam *Brasiliensem* quandam mulierem in pago binis milliariis ab insula, in qua ipse cum aliis Gallis habitabat, similem *Pittacum* in deliciis habuisse, qui eo intellectu & ratione præditus videbatur, ut comprehendere & discernere posset, quicquid ipsa diceret quod illum educaverat. Nam cum, inquit, animi recreandi gratiā in illum pagum profecti, ante illius mulieris adeo interdum transiremus, compellere nos ipsa solebat his verbis: Vultis mihi pectinem dare vel speculum, & illico efficiam ut meus *Pittacus* coram vobis cantet & saltet? Si ejus petitioni adnuebamus, simul ac quædam verba avi pronunciaverat, *Pittacus* non modo in pertica cui infidebat, saltare incipiebat; sed etiam garrire, sibilos edere, & *Brasiliensium* ad pugnam sese præparantium vociferationes imitari. Breviter, quando in ejus heræ mentem veniebat ut diceret, canē, canebat; saltā, saltabat: sin verò agrè ferens se quod petierat non impetrasse avi diceret, *Auge*, h. e. file, immobilis silebat, nec ulla ratione eum ad pedes aut linguam movendum excitare poteramus. Secundum genus *Marganas* à *Brasiliensibus* appellatur, quale est eorum *Pittacorum*, qui in Europam inferri solent, nec magni apud illos pretii propter abundantiam: non verò minus istic frequentes sunt quam apud nos *Columbæ*. *Pittaci* tertii generis, ab ipsis *Tovis* appellati, majores non sunt *Sturno*, & universum corpus rectum habent pennis impensè viridibus: Caudæ verò pennæ,

pennæ, quæ valde longæ, flavum colorem admixtum habent. Illud etiam addebat se observasse, Pſittacos illius regionis nidos ex arborum ramis propendentes non construere, ut typographicis suis tabulis quidam persuaderent conantur; at in arborum cavis, eoque orbiculari formâ, satique duros ac firmos.

Deinde narrat Clusius viſos ſibi Olyſſipponē ex Fernambuco Braſilianorum adveſtos Pſittacos Sturni magnitudinem non excedentes, proſus viridis coloris pennis tectos, ſed omnes brevi caudâ præditos & albo roſtro: idque genus valde noxiſſimum frugibus referebant qui attulerunt. Eos in itinere Maizi graniſ aiebant. In ſecunda navigatione quam Batavi in Indiâ inſtituerunt Orientalem, in Java viciniſque quibuſdam inſulis Pſittacos obſervabant longè illis elegantiores, quos & Braſilia advehere ſolent, eoque à Luſitanis, qui in Java & Moluccis verſabantur, *noyras* appellari intelligebant: & illos quidem corporis mole non valde magnos, ſed adeo elegantis coloris, ut venuſtiores depingi non poſſe exiſtimarent. Pectus enim & ventrem pennæ rubri coloris floridiſ ſplendentiſque tegebant, dorſum aurei coloris pennæ, alas verò viridis & cærulei commixtorum colorum pennæ ornabant, ſub alis ſuave rubens color ſplendebat. Valde autem ingens erat iſtic illarum avium pretium, ut non minoris æſtimarentur quàm 8 aut 10 thaleris Germanicis. Linſcotius ſcribit, Luſitanos ſæpius periculum ſeciſſe, an Olyſſipponem transferre unum aliquem poſſent, ſed nunquam voti compotes factos fuiſſe, quod nimis tenelli & delicatuli ſint. Batavi tamen eam induſtriam adhibuerunt, ut unum vivum Amſteldamum uſque reſtulerint, qui tametiſ non eſſet & ſelectiſſimis, 170 tamen Florenſis ejus Provinciæ, h. e. paulo pluriſ quam 70 thaleris venundari potuit, quemadmodum in Diario illius navigationis adnotatum comperio. Is in itinere pleraque verba Hollandica, quæ à nautis audiverat pronuntiare didicerat, adeoque cicurem ipſum ejus herus reddiderat, ut roſtrum in os & aures ejus inſereret ſine noxa, pilosque barbæ ejus componeret; at ſiquis alius manum admovere vellet, illico morſu illam appetebat, haud ſecus quàm Canis quicquam. Anno porro Chriſti 1605 mittebat mihi Jacobus Plateau Pſittaci cujuſdam iconem vivis coloribus expreſſam, cui cum ſimilem hæcenus non viderim, neque apud quenguam adſcriptum meminerim, in hoc Auſtario ad Exoticorum hiſtoriam, typis jam expreſſam adjuſctam volui. Eum autem ſe plus quam biennio aliſſe ſcribebat, columbæque eſſe magnitudinis: caput illud habere penè inſtar Accipitris, ejuſcemodi nempe coloris pennis tectum: ardentem oculos. Collum & pectus verſicolores pennæ obſidebant; quas cum iracebatur, aut moleſtiam aliquis ipſi crearet, admoto ad caveam, quâ conſeſſus erat aliquo animali ſurrigebat, ut criſtatus quodammodo videretur. Erant autem illæ rubeſcentis coloris & extima parte cærulei elegantiffimi. Ventris pennæ ſimilis ſerè erant coloris, ſuſco tamen inſuper ſuffuſæ colore. Dorſi pennæ virides, & alarum remiges pennæ ſubcæruleæ. Cauda frequentibus pennis viridibus ſed non longis conſtabat.

Prætermittere nequivi quin Pſittaci puſillum genus ex Æthiopia loſicæ *Manicongo* vicinis, proximis his annis a Batavis naucleis allatum, ſimul & maris iconem (ſcœmina verò eſt multò elegantior, utriuſque enim ſexû allatus) Lectoris oculis proponerem. Corpufculi moles Fringillæ magnitudinem æquabat, hoc eſt duarum unciarum cum ſemiſſe longitudinem habebat ab inſimo collo ad uropygium uſque. Omnes pennæ corpufculum tegentes viridis erant coloris, ſed in quibus maniſteſtè apparebat diſcrimen: nam quæ in dorſo ſaturatiores erant, quæ in ventre dilutiores. Remiges alarum pennæ trium unciarum longitudinem habebant: & tamen prona parte, eo videlicet latere quo brevioribus villis erant præditæ, quouſque ſeſe invicem tegebant, viridi ſaturo colore eſſent tinctæ; altero tamen, quod longiores villis habebat, & tota ſupina parte fuſci erant. Caudæ pennæ elegantiffimæ erant, & penè binas uncias longiæ, paulò minus ſemunciam lateæ, colore ea parte quâ uropygio inſixæ viridi cum ſtavo permixto tinctæ, deinde rubro eleganti, demum nigro, poſtremò viridi. Et tres iſti poſtremi colores ab invicem diſtincti, veluti in quorundam Pſittacorum viridium, majore corporis mole præditorum, caudæ pennis videre eſt: iſtæ autem vix conſpiciantur, niſi cum caudam explicaret, quia ab aliis ejuſdem longitudinis tegebantur, quæ proſus virides. Collum breve & craſſiſculum: plumulæ caput tegentes breves admodum & virides, præter eas quæ verticem ſupra roſtrum, quæque totum guttur tegebant; nam illæ rubrum, elegantem & floridum colorem habebant. De mare loquor, quia ſcœminæ pennæ dilutiùs rubeant, neque tam amplum ſpatium occupabant quàm in mare. Oculi erant nigerrimi: Roſtrum craſſum & firmum, ſuperina pars adunca & mucronata, ut in reliquis Pſittacorum generibus. Ejus color ſubrubens, crura brevia ſemunciam longitudinem vix æquabant, cineraceique coloris ſquamis erant tecta, ut aliorum vulgarium Pſittacorum pedes, ſique in quatuor di-

gitos

gitos diviſi, quorum bini anteriores & imparis longitudinis, bini poſteriores & illi etiam imparis, brevioribus quidem duobus articulis præditi, hi interni; longiores autem tribus, & hi externi. Ungues albi & ſatis longi. Valde exilem habere vocem & duntaxat pipire obſervabam. Gaudet conſortio. Cum edebat, altero pede cibum non tenebat ut alii Pſittaci, ſed roſtro carptim cibum arripiebat. Cibum autem magna ex parte Phalaridis ſemen: illo enim libentius veſci obſervabam quàm ullo alio ſeminis genere. Mihi autem quidam conſpecti ſunt adeo edoſi, ut panem aquâ tinctum carptim morſicando ederent. Potus eſt aqua. Illud præterea in hac avicula animadvertēbam, quòd ſcœnellæ ſenectutis vix edere volebant niſi cibum jam à mare carptum & aliquandiu in prolobo retentum & quaſi coctum ſuo roſtro exciperent, ut columbarum pulli à matre alii ſolent.

§. VII.

XLVI.

Pſittacus parvus Bontii.

A Laudæ eſt magnitudine, roſtro adunco & grifeo, ut & gutture; oculis nigris quos circulus argenteus ambit. Linguam habet ſerè ut Pſittacus cum ſolidis ligamentis; verticis plumas egregias criſtæ more erigit. Crura & pedes cinerei coloris: Caudam longiſſimam, 10 circiter digitos prominentem ultra finem alarum. Quemadmodum ventre inferius, ita capite, collo & caudâ ſuperius eſt pulchre rubicantibus. Pectus verò & inferiores caudæ pennæ dilutè roſacei ſunt coloris, quæ elegantiffimè in cæruleum ex albedine & viridi mixtum deſinunt. Alæ potiſſimum virides, rubicundis pennis intertextis, quarum mediætas luteo & roſaceo colore hinc inde adeo variegatur ut adverſo ſole mille aureos colores ſecum trahat, atque à pictore haud facile exprimi poſſit, dignus ſanè ut à magnatibus in pretio habeatur.

Reperiuntur hæ aves in Mediterraneis potiſſimum; conſident & nidificant in altiffimis arboribus. Catervatim & multo cum ſtrepitu, ſicut tota Pſittacorum familia, volant; garrulæ quoque ſunt, vocēque quaſdam ſonare diſcunt ſi cicerentur.

§. VIII.

Pſittaco congener, Ani *Braſilienſium* Marggrav.

Avis Turdelæ magnitudinis, totaliter nigræ, pennis, roſtro, oculis, pedibus. Caudam longam erectam habet, ſex digitos longam. Roſtrum altum, latum, digitum, aut paulò plus longum: inferior pars directæ ſerè, ſuperior alta, lata, ſemilunaris figuræ & compreſſæ, ita ut acumen ſerè ſuperius habeat. Crura & pedes ſatis exiles, & in iis quatuor digiti, duo anterioribus, duo poſterioribus verſi more Pſittacorum. Clamat elata voce yuiui uno tono, in medio elevatori. Frequentes ſunt in ſylviſ omnibus, verùm cibo inutiles.

L

LIBRI

LIBRI PRIMI

PARS SECUNDA.

De Avibus Rostris rectioribus minusque hamatis.

SECTIO PRIMA.

DE AVIBUS MAJORIBUS.

CAP. I.

Aves Rostris crassis, longiusculis, rectis donatae.

Vel victu ex insectis & frugibus promiscuo utuntur, nonnullae etiam carnivorae sunt & rapaces, morticinis praecipue & cadaveribus inhiantes; vel insectis tantum vescuntur. Illae vel corpore sunt unicolore scilicet, nigricante; nimirum *Corvinum genus*; vel corpore vario seu diversicolore, voce garrula, quas Picae accensum. Insectorum unica est familia, Picorum nempe. Notandum tamen, quod cum Picos insectivoros tantum affirmamus, Picos proprie & strictè dictos intelligimus; sunt enim aves nonnullae quas ad hoc Genus nimirum Picorum late sumptum retulimus, quae frugibus quoque vescuntur, ut v. g. Picae, cinereus dictus, Picae murarius, &c.

CAP. II.

Corvini generis aves.

§. I.

Corvus, the Raven. Graecis Κόρως.

Pondus nobis descriptae 34 unciarum erat. Longitudo ab apice Rostris ad extremitatem caudae 25 digitorum. Alis in contrarium extensis, majorum pennarum apices 4 pedum intervallo distabant.

Rostrum robustum, crassum, acutum, aeternum. Mandibulum superius nonnihil aduncum, minus tamen quam in Accipitrino genere; inferius rectum. Lingua lata, bifida, hirta, subrus nigricans. Pupillam oculi duplex velut circulus ambit, exterior ex cinereo albus, interior ex cinereo fuscus. Pili rigidiusculi seu setae a capite decorum flexae nares tegunt. Color totius undique niger cum quodam splendore caeruleo, qui praecipue in cauda & alis cernitur. Ventris color dilutior nonnihil ad fuscum vergit. Medio Dorso lanugo sola innascitur, nam Dorsum totum scapulares pennae longiores obtegent.

Remiges pennae in utraque ala 20, è quibus extima secundà brevior est, secundà tertià; tertià tandem quartà, quae omnium est longissima. Scapi omnium à sexta ad 18 ultra pinnulas plumosas extenduntur, & in spicula acuta desinunt.

Cauda novem digitos longa 12 pennis compositur, quarum exteriores interioribus ordine sensim breviores.

Ungues adunci, magni, praecipue postici. Digitus anticorum extimus medio ad primum ferè à divaricatione articulum adhærescit.

Hepar in duos divisum lobos. Cystis fellea ampla intestinis adhærens. Intestina 43 digitos longa. Appendices digitales.

Gula infra rostrum in sacculum quandam dilatatur in quo cibum ad pullos deferit. Ventriculus intus rugosus. Pamphagus est, nec frugibus tantum & insectis sed etiam Quadrupedum, Piscium, Avium cadaveribus vescitur; quin & aves vivas rapit & dilaniat. Accipitrum imitat. Vidimus hujus generis unam vel alteram avem albam.

Aldro-

Aldrovandus diversarum meminit, dicitque in Anglia per sæpe reperiri; verum proculdubio falsus est; apud nos enim rarissime observantur, unde & pro monstris seu spectaculis rarioribus ostendendi circumferuntur. Ego potius in montosis aut Borealis regionibus maximam anni partem nivibus obiectis reperiri crediderim; nam & alia animalia ibi nativos suos colores in album mutant, ut v. g. Ursi, vulpes, Lepores, Perdices, merulae; siue id fiat vi imaginativæ ex continuo nivis intuitu; siue frigori ambientis debeat, ut colores langueant.

Corvum cicurari & ad Aucupium institui posse aiunt.

Corvi non unà aliqua orbis plagâ aut regione, sed ubique terrarum abundant, quavis etiam aeris mutationes facile tolerant, nec frigus nec calorem reformidant, sed ubicunque alimenti copia suppetit degere facile sument; & quamvis solitudinis amici dicantur, in mediis tamen urbibus etiam populosis non raro degunt & nidificant, ut Aldrovandus tradit & experientia confirmat. Nidificant autem in excelsis arboribus aut turribus vetustis, primo vere, initio videlicet Martii apud nos in Anglia, & nonnunquam citius. Ova pariunt una vice quatuor, quinque, & interdum etiam sex; ex viridi pallide caerulea maculis & ductibus crebris nigricantibus varia. Quæ de Corvorum vivacitate feruntur; autore Hesiodo, fabulosa proculdubio sunt. At verò in genere Aves omnes longevas esse superius diximus & exemplis aliquot probavimus; in Avium autem genere Corvus longævitate excellere non abnuimus.

§. II.

Cornix. The Common Crow. Κορῶν Γραει.

Mas quem descripsimus pondere 10 uncias æquabat: Longitudine à summo rostro ad ultimos pedes 18 digitos & dimidium; ad extremam caudam 19. Latitudine seu spatio alarum extensarum duos pedes & totidem digitos. Rostrum rectum, validum, ab apice ad angulos oris seu rictus duos digitos, & dimidium ferè longum. Lingua bifida & quasi laxerata. Oculi grandes, iridibus avellaneis. Nares rotundae, setis nigris versus rostri mucronem reflexis obiectæ. Plumago tota undique nigra, fundo plumbeo seu obscure cinereo. Pennae alarum Remiges 20, è quibus prima seu extima secundà brevior, hæc tertià, tertià quartà, quæ longissima est.

Tibie & pedes nigri; Ungues quoque nigri & validi. Extimus digitus medio à radice ultra primum articulum conjungitur.

Cauda 12 pennis integratur, æquali 7; digitorum longitudine Hepar in duos divisum lobos, dextro majori. Cystis fellea ampla, duplici canale in intestinum se exonerat. Ventriculus non admodum musculosus. Intestina multoties convoluta. Appendices brevissimæ, dimidium scilicet vix digitum longæ. Ductus intestinalis nec vola nec vestigium reliquum, mihi saltem conspicuum.

Avis hæc Animalium mortuorum cadaveribus vesci amat cum jam putrefcere incipit; nec Animalium tantum cadaveribus vescitur, sed & vivas aves invadit & dilaniat, non secus ac Corvus, quin & fruges & vermes & quodvis insecti genus vorat, quem admodum ille. Hoc genus in Britannia nostra abundare, ut Cardanus & Turnerus observarunt, verissimum est, quia alimentum eis abundè suppetit. In altis arboribus nidificat: Ova quatuor aut quinque parit, corvinis similia sed minora.

Corvi, Cornices, &c. dum dormiunt arboribus insident rostris (ut aiunt) ad Orientem Solem versis.

Cornicem (inquit Aldrovandus) & ipsam vocalem & humani sermonis capacem inveniri, liquido scimus, & Plinius locupletissimus testis accedit, sic scribens: *Nunc quoque erat in urbe Roma, hæc prodeunte me, equitis Romani cornix, è Batica primario colore mira admodum nigra, deinde plura contexta verba exprimens, & alia atque alia crebro addicens.*

Quod ad gressum attinet, iis annumeratur quæ ambulant aves non currunt aut saliant. Aldro.

Fœmina tantum incubant & sedulo, mares verò cibos suggerunt & incubantes pascunt, ut inquit Aristoteles. In aliis plerisque avibus quæ binæ connubio quodam copulantur, mas & fœmina vicissim incubant. Pullos quidem, ut audio, (verba sunt Aldrovandi) non prius pascunt quam plumis vestiri incipiant; quod etiam de corvis traditur, & aliis plerisque volacibus magis quam pulveratricibus. Dices, quo interim alimento vivunt & augentur? Respondemus vitello ovi ab exclusionem in ventre residuo. Alibi etenim ostendimus bonam partem vitelli in abdomen pulli receptam & per ductum quandam intestinale nobis dictum in intestina sensim derivatam, fœtus recens edito alendo inservire.

§. III.

Cornix frugivora seu frugilega. The Rook.

Pondus huic 19 unciam. Longitudo ab apice Rostris ad finem caudæ 20 digitorum; ad ultimos digitos 18 tantum, ab extremo ad extremum alarum extensarum 38 digiti erant.

Ingluvium non habet, sed ejus vice Oesophagus infra Rostrum in sacculum quendam dilatatur, quo cibum ad pullos deferit. Circa Basin Rostris in ætate provectioribus à naribus usque ad oculos plumæ velut abraße sunt, crebro rostri ad terram attritu, dum in eam illud profundius immittit seu intrudit, ad lumbricos extrahendos, unde albicante & fursuracea cute circa basin Rostris à cornice vulgari distinguitur. Alioquin enim Rostrum ipsum non albescit, ut scribit Bellonius. Distinguitur præterea à Cornice vulgari magnitudine quâ illam superat. 3. penarum splendore. 4. quod gregaria sit, nec gregatim tantum volat sed & nidificat.

Pennæ in utraque ala remiges 20. Harum quarta longissima est. Minorum remigum in media ala scapi in fetas seu spinulas desinunt. Cauda 7½ digitos longa, 12 pennis constat in quibus exteriores mediis paulo breviores.

Rostrum ab apice ad angulos oris 2½ digitorum longitudine est. Nares rotundæ, Lingua nigra, cornea, extremo bifida. Postici digiti unguis magnus, validus. Digitus extimus medio adhærescit, ut in Cornice. Cyllis fellea ampla: Appendices brevissimæ, ut in Cornice. In summis arboribus circa nobilium aedes nidificant, qui eorum strepitu dum pullos educant impensè delectantur.

Frugibus maximè inhiant, neque terræ interim lumbricos aspernantur; immundis & morticinis sibi temperant. Ventriculus magnus & musculosus est ut in granivoris. Intestina ampla variè contorta. "Tum mas tum femina, ovis incubant. Maximum Agricolis damnum inferunt, adeo ut summâ diligentia, voce primùm dein arei vel ferrei ad hoc munus duntaxat concinnati, Crepitaculi molesto atque obstrepero sonitu, postremò conjectis in illas lapidibus eos fugare cogantur. Plurimi etiam agri colæ, quibus vel famuli vel pueri desunt, alio asu ad pellendam ejusmodi pestem utuntur: quidam nempe alatas molas quæ vento perpetuò circumaguntur, infirmum artificio fabricant, quarum continuo atque molesto sonitu pavorem avibus incutiant: alii verò larvas seu terribilissimas *μυρμηκίας* per agros ubique collocant, & rusticis habitu induunt, quas illæ rusticos esse suspicantes ab agris eorum abstinent. *Aldrov.*

Mihi narratum est à quodam Generoso fide digno, qui ipse rem observaverat; quòd quando Cornices hæc nidificant, uniuscujusque paris altera nido assidet, dum altera ad quærenda & convehenda vimina, lutum, paleam, quicquid aliæque ad nidum construendum idonea provolat. Quippe si utraque nidum deferat, reliquæ statim forciæ antequam illæ redeant nidum momento destruant quicquid comportatum esse suspicientes & ad suos singulæ nidos deportant.

Ova corvinis similia sed minora maculis majoribus, præcipuè extremitate obruta.

§. IV.

Cornix cinerea frugilega. The Rook.

Uncias 22 aut circiter pendebat quam ad trutinam examinavimus. Longitudo ab initio rostri ad finem caudæ 20 erat digitorum. Alarum expansarum extreme pennæ 39 digitorum intervallo distabant.

Rostrum ab apice ad angulos oris 2½ digitos longum, validum, læve, nigrum, in ipsa tamen extremitate albicans. Mandibulum superius inferiore paulo longius est, nonnihil incurvum & prominens. Nares rotundæ, fetulis operæ. Lingua lata, nigra, bifida & ad latera hirta. Oculorum irides ex cinereo avellaneæ.

Caput, Gula ad sternum usque & alæ nigra, cum aliquo splendore cæruleo. Venter, pectus, dorsum, collum cinerea, scapulis plumarum nonnihil nigricantibus. Dorsum colore est paulo obscuriore quam venter. Pennæ in gula inter cinereas & nigras mediae, ex parte exteriori cinereæ sunt, ex interiore nigrae.

Remiges pennæ in singulis alis 20, è quibus prima seu extrema brevissima est, tertia & quarta longissimæ. A sexta sequentium scapi ultra pinnulas producuntur. Cauda 12 pennis constat, mediis duabus 7½ digitos longis, reliquis à mediis ad extimas sensim brevioribus.

Digitus

Digitus posticus magnus; anticorum extimus intimo æqualis, corumque ungues ad radicem unguis digiti mediæ pertingunt. Extimus medio ad basin seu exortum suum junctus est, ut in Cornice.

Hepar in duos divisum lobos. Ventriculus amplus, tritico, hordeo, aliisque granis repletus. Pediculis & Ricinis infestat.

Altos montes, inquit Aldrovandus, tempore æstivo incolit, ubi & nidificat, hyeme (frigore, ut verisimile est, compulsa) ad plana descendit. In plantis circa *Royston* oppidum, *Newmarket* & alibi in agro Cantabrigienfi per hyemem frequens cernitur.

Cornix cærulea Gessneri.

Cornix cærulea, cujus iconem Jo. Kentmannus, historiam verò Geo. Fabricius *E. Gessneri* miserunt è Mifnia, avis est planè sylvestris & immaniflua, à Misenis *ein wilde Holzkrae*, ab aliis *Galgengel*, vel *Halckregel* appellatur. Trans Albim in saltu Luchoviano, & in sylvis finitimis reperitur: vestitus in locis non frequentatis. Nidum, ut Upupa, ex oleo construit: & præter cætera è projectis cadaveribus visitat. A colore quidam nominant *ein Teufchen Pappagey*, id est Plitticum Germanicum. Deportatur hinc in alias nationes, non aliâ commendatione quam coloris. Hæc G. Fabricius. Rostrum, ut pictura ostendit, nigrum est: crura fuscæ & pro portione corporis parva. Cæruleo colore passim nitet, in capite, alis, caudâ, circa orhopygium & tota parte supina, alibi syncerius; alibi admixto viridi. Dorsum & colli proni color fuscus est; majores alarum pennæ nigrae. *Suspicio avem hanc non aliam esse quam Roller Argentoratensem.*

§. V.

Monedula seu Lappus Aldrov. an Aristotelis Scutra?
The Jack-daw. Καλοὶς ἢ Λαυκῶ.

Pondere 9½ uncias æquabat: longitudine ab apice rostri ad extremam caudam 14 digitos ad ultimos pedes 13½; latitudine alis extensis 28½. Rostrum validum, ab apice ad angulos oris 1½ digitum longum. Nares rotundæ. Plumulæ anteriorum flexæ nares & rostri dimidium tegunt. Oculorum irides albicant: Aures majusculæ.

Postica pars capitis ad medium usque colli cinerascit. Pectus quoque & venter cinerascunt nonnihil. Reliquum corpus nigrum cum cæruleo quodam splendore. Caput intensius nigricat.

Remiges pennæ in utraque ala 20; è quibus extrema dimidio brevior secundâ, tertia & quarta longissimæ. Pinnulæ sex Remigum ab undecima sequentium supra scapum eminent, ita ut pennæ hæc in summo crenatæ videantur; at in media crena seta extat vel spinula à scapo continua. Caudæ longitudo 5½ digitorum pennarum numerus 12 in quibus exteriores mediis tantillo breviores.

Pedum structura qualis Cornici, postico digito ejusque ungue majoribus pro avis ratione quam in aliis; extimo etiam digito medio pariter adjuncto.

Ingluvies nulla; Ventriculus musculosus: Nucibus, granis, cerasis, &c. vescitur. Cyllis fellea longa; Lien oblongus. Appendices breves & vix digitales.

Caput hujus avis corporis respectu grandius, quod eam callidi & sagacis ingenii esse arguit, quod & experientia constat. Graculi altissimas urbium pagorumque turres, muros antiquos & arces ruinosas habitant: in quarum foraminibus nidulant magno numero: quin & in arboribus etiam interdum nidificant, ut nobis experientia constat, quantumvis Aldrovandus illud nolit credere. Ova ponunt 5 aut 6, minora, pallidiora, rarioribus maculis.

Aldrovandus Καλοὶς sive Graculum nomen commune seu generale facit, 4 sub se species complectens, nimirum Coraciam, Lupum, Scurram, dictas & Graculum palmipedem. Καλοὶς vero & Graculus interdum Monedula speciatim attribuitur. Præter vulgarem Monedulam jam descriptam Aldrovandus iconem alterius exhibet, in eo tantum ab illa discrepantis, quòd collum habet albo torque circumdatum. Gessnerus quoque circa Tugium Helvetiæ, Graculum albo circulo collum ambiente distinctum, ex aliorum relatu, reperiri prodidit. Quod atinet ad speciem illam Graculi Tullæ nomine in Rhœtia notam, à Gessnero quoque proditam, capite cæruleo, cum nullas alias ejus notas tradat, quid de eo statum nescio. Quicquid Gessnerus de suo prodit, sibi quæ videmus aut expertum refert, libenter amplector & pro vero agnosco; est enim autor idem summa fide nec minore judicio. Quæ verò ex aliorum relatu tradit non sunt omnia ejusdem commatis, imò plurima suspecta & incerta, nè dicam falsa.

Præterea

Præterea observatu dignum est, Descriptiones generales, breves & imperfectas, à rudioribus & in rebus naturalibus describendis minus versatis, animalibus negligenter & incuriose consideratis concinnatas, magnam sæpe confusionem peperisse; plurimis quoque erroribus & non necessariæ specierum multiplicationi occasionem præbuisse.

§. VI.

Coracias seu Pyrrhacorax. Anglicè The Cornish Chough.

Fœmina 12½ uncias pendebat, mas 13. Mensura longitudinis à summo rostro ad ultimos pedes 16½ digiti, ad extremam caudam 17. Alæ extensæ 33½ digitos æquabant.

Monedulæ similis est sed major, & cornici ferè par. Rostro præcipue ab illa differt, quod rubrum est, longius, acutum & modicè inflexum. Mandibulum superius inferiore paulò longius. Lingua lata, tenuis, extremo bifida, rostro brevior. Nares rotundæ, quas plumulæ deorsum flexæ obtegunt. Aures magnæ. Crura pedesque ut in Graculo, sed coloris rubri. Plumago tota undique nigra est.

Remiges alarum 20. quarum prima seu extrema brevior secundâ; hæc tertiâ; tertia quartâ, quæ longissima est. Alæ complicatæ ad extremam usque caudam protenduntur. Pennæ caudæ 12, æquales ferè, vel si qua sit diversitas, mediæ extimis paulò longiores, ut in hujus generis reliquis; 5½ digitorum longitudine.

Hepar in duos divisum lobos, sinistru minore. Splen longus, mollis, rotundus. Ventriculus musculosus, insectis refertus.

Rupes, templa, Arces dirutæ, &c. ad maris littus frequentat. Vox monedulæ sed magis rauca. Non in Cornubia tantùm sed & Wallia totòque Occidentali Angliæ latere ad maris littora clivosa & prærupta invenitur.

Aldrovandus Pyrrhacoracem avem à Coracia diversam esse contendit, Aristotelem secutus, cum Bellonius nomina hæc ejusdem avis synonyma faciat. Fatendum equidem est diversam esse si modò talis reperiatur qualem describit Aldrovandus, v. g. Cornice minor, Monedulæ æqualis, rostro & pedibus luteis. Verùm quæ in Angliæ litoribus frequens est, quàmque Bellonius & Turnerus pro Pyrrhacorace habent, rostro est & pedibus rubris. Proinde ego Coraciam & Pyrrhacoracem Aldrovandi & Gesneri unam eandemque esse existimo, rostro fortè in junioribus dilutiore.

§. VII.

Corvus Indicus Bontii.

Mira est quædam in Moluccis & Banda præcipue Corvorum species, quæ nostratrem Corvum rostro quidem refert; verùm in temporibus similiter pictus est, ut Indicæ istæ Meleagrides, quas Belgæ *Kalontse* hanen vocant. Rostro est magno, crasso, parum acuminato, & ad rapinam compositum, naribus patulis, oculis magnis, nigricantibus, aspectu fœdis: Capite & collo oblongis, nigricantibus plumis ornate vestitis: Pedibus eorumque digitis satis validis, unguibus oblongis, curvis, solidissimis præditis. More Corvi nostratis graditur; Indole differt a nostris Corvis, quod non cadavere, sed potissimum nubicus myristicis avidè vescatur, usque insignè damnum inferat. Caro eorum quoque delicata est, & assa saporem à pastu planè aromaticum habet.

§. VIII.

Corvus Indicus cornutus seu Rhinoceros avis Bontii. Rhinoceros avis Aldrovandi. Topan Worm mus.

Ut odore gravis, ita & aspectu fœda est hæc avis cornuta, longè superans magnitudinem Corvi Europæi. Colla & capite est crasso, oculis magnis, rostro respectu corporis mediocri, in hac imagine expresso & à corpore avulso. Productior & acuminator pars infernè curvata, rostrum ad rapinam compositum exprimit; superior verò pars brevior, crassior & superne incurvata, verum cornu ad visum & ad tactum repræsentat, quod sicut altera medietate versus caput quasi rostro contiguum, atque utrumque simul eodem modo capitis extremitati annatum, ita & altera medietate à se dehiscunt, adeoque separantur contrariâ incurvaturâ ut instar piscis caudæ bifurcatæ videantur. Viçitat cadaveribus intestinisque animalium. *Hec Bontius.*

Aldrovandus

Aldrovandus Rostum hoc modo describit. Quatuor propemodum dodrantes longum est, recurvum, non tamen rapacium more, sed instar arcus cuspudam. Inferior pars tota ex luteo albicat, supina versus caput colore miniatæ, reliquum ex luteo ut inferiori parte albescit. Supina pars intus tantum veluti ferrata est, sicut in Pica Bresiliica. Cornu è fronte nascitur, & supinæ rostri parti adheret, magnæ equidem molis, ut quod propè frontem palmum unum latum sit, Rhinocerotis cornu non dissimile, sed in fine recurvum. Color in superâ & infera parte miniatæ, in media luteus. Quòd si verò capitis machinæ reliquæ corporis partes respondeant, ego quoque, unâ cum Cardano & Plinio, Aquilâ majorem judicaverim.

CAP. III.

Picarium Genus.

§. I.

Pica varia caudata. The Magpie or Pianet.

Occo aut novem uncias pendet. Longitudo à summo rostro ad imos pedes duodecim digitorum & dimidiâ ad extremam caudam octodecim. Rostum sesquidigitale, nigrum, crassum, validum; superius mandibulum incurvum, acutum, prominens. Lingua bifida, nigricans, Pica glandariæ lingue similis. Fissura palati latera pilis hirta. Nares rotundæ, setis reflexis obstitæ. Dempto albore & caudæ longitudine Monedulæ similissima est hæc avis. Oculorum irides pallidæ avellaneæ; in nictitantibus membranis macula lutea cernitur.

Caput, collum, gula, Dorsum, uropigium, infimus venter coloris atrii, imia pars dorsi propè uropygium cinerascit. Pectus & latera alba, ut & plumæ quæ primum alæ internodium tegunt. Alæ minores sunt quàm pro corporis magnitudine. Cauda & Remiges alarum, coloribus pulcherrimis viridi purpureo & cæruleo confusis splendent; sed pinnulis tantùm seu talis exterioribus. Numerus Remigum 20. quarum extrema dimidiò brevior est secundâ, secunda itidem tertiâ brevior, & tertia quartâ, verum non æquo defectu: quarta & quinta longissimæ. Priores undecim mediis ex parte scapi interiore albet, exteriores latius, interiores angustius, albore sensim se contrahentes, donec in decima pennâ in maculam majusculam angustetur. Cauda 12 pennis composita singularis est structura, siquidem mediæ duæ longissimæ sunt, & ad novem digitos accedunt, iis proximæ digito breviores, ut & reliquæ omnes exteriores interioribus ad extimas usque eadem proportionem. Maximæ duæ hoc est mediæ caudæ pennæ inferius virescunt, deinde purpurascunt, summis tibus cæruleis.

Pedes & ungues atrii. Imum digni extimi internodium medio jungitur. Intestina 24 digitos longa: Appendices semidigitæ. Cylindr felleam habet. Lien oblongus. Ventriculus non admodum crassus musculis induritur, & echinum habet.

Reperiuntur interdum & Pica alba sed rarius, in vivario Regio *S. J. J. J.* dicto fuscae seu subrufas vidimus.

Memoriam humanam optimè addidit hæc avis. Nos quoque plures novimus, qui voces articulatas adeò exactè formare didicerint, ut integras etiam sententias simul proferrent, tantâ sæpe similitudine, ut nisi avem vidisses hominem loquentem judicares.

Nidum in arboribus magnâ solertia construit, eum foris in circuitu infra supràque horridis spinis muniens, unico duntaxat foramine eoque archifimo sibi pro introitu relicto. Exactam illâ descriptionem qui desiderat Aldrovandus consulat: apud nos in Angliâ adeò frequentes ubique sunt, ut iis describendis diutius immorari minime necessarium duximus. Ova parit unâ vice quinque vel sex, interdum etiam septem, vix unquam plura, minora, pallidiora quam: corvini generis, maculis creberrimis picta.

Videtur huic idem qui cornici & Monedulæ: Passeres aliisque aviculas invadit & devorat: imò vidimus nonnunquam quæ Merulam aggrediebatur & feriret.

Cæterum Pica in genere Græcis *Klax* seu *Klax* dicitur.

§. II.

ϕ. II.

Pica Braslica, Aldrov. lib. 12. cap. 19. Tucana sive Toucan Brasiliensis Marggr. Xochitenacatl Mexicanis Nierenberg. Avois piperivora nonnullis.

Magnitudine est inter Picam & Merulam mediâ. Rostrum reliquo ferè corpore crassius & longius esse Thevetus refert. Rostrum duos palmos ferè longum est, unum latum, ab inferioris partis initio ad superioris extremitatem dimensum. Inferior pars ubi crassior est, videlicet propè oculos, duplo minor est superiori, & propè finem, ubi recurvum est, etiam triplo. Substantia est tenuissimâ intar membranas, sed ossâ, splendidâ, levissimâ, cavâ, atque aeris intus capacissimâ, ideòque naribus præter reliquarum avium morem carere crediderim. Siquidem tenuitatem ejus aer facillè penetrare potest. Nam siquid aperti in eo natura molita fuisset id extrinsecè fracturâ rostrum obnoxium reddere potuisset. Unde fortassis etiam velut quibuscumque dentibus instructum esse voluit, quos ita disposuit, ut rostrum omnino claudi nequeat aerisque ingressum facillè admittat. Est autem ferratum, & velut è squamulis quibusdam compositum, quæ unguibus nullo negotio divelluntur. Color rostri flavescit, sed in infima magis quàm in supina parte [interius latè rubet] circa extremum, inquit Nierenbergius, coccineum. Caput pro corpore majusculum ac crassiusculum, quale nempe tantæ longitudinis & crassitiei rostrum sustenturum decebat, atrum vertex tamen, dorsum totum ac alæ nescio quid albidum demonstrant. Oculi majusculi, in medio capite collocati. Iris nigerrima, quam albus circulus, & hunc dein luteus circumambit. Collum, dorsum atque alæ nigra. Pectus aureo seu croceo colore splendidissimo pulcherrimòque cum quadam rubedine propè initium micat; venter verò & femora cinabarinò seu miniaceo venustissimo. Cauda rursus nigra est, sed in extremo insigniter rubescit.

Cicuratur ita ut sub tecto pullos suos excludat. Thevetus hanc avem pipere velci tradit, eoque avidissimè sese ingurgitare, sed mox inconcoctum & crudum adhuc rejicere, ejusque piperis apud incolas usum præcipuum esse, utpote quod recenti præferant: quoniam vim piperis ab ave edomari, atque ita post minus noxium fore sibi persuadent.

Hæc ex Aldrovando. Suspicio ergo digitos pedum in hac ave, Picorum more diffusos esse, nimirum binos ante, totidem retro: nam & talis est conformatio pedum *Aracari* Marggrav. avis huic similis: & Thevetus binos tantum antiquos digitos iconè sua exhibet.

ϕ. III.

Pica Glandaria The Jay.

Ponderis quantitas seu modus 7. uncia: Longitudo à Rostris mucrone ad imos pedes 11; digitorum, ad ultimam caudam 14. Latitudo ab extremo ad extremum alarum expanse 21; digit.

Rostrum nigrum, validum, ab apice ad angulos oris sesquidigitale ferè. Lingua nigra, extremo bifida, tenuis, pellucida. Oculorum irides albescunt. Plumæ in hac ave altiores, tenuiores, & erectiores solito. Juxta inferius Rostris mandibulum duæ maculæ nigrae. Mentum & infimus venter albescunt. Partes intermediae rufæ-cinerae. Uropygium albi; Dorsum rufum cum aliqua cærulei mixtura. Capitis plumæ variæ ex albo & nigro.

Remiges alarum 20, è quibus prima quàm secunda dimidio brevior: quarta longissima, sex digitos excedit. Quod ad colores attinet prima seu extrema nigra, fundo seu ima parte alba, quod ei uni competit. Sex proximarum pinnulæ ad scapum exteriores cinerae; sequentes tres obscuriores cæruleo admixto; imâ parte maculis transversis nigris & cæruleis insigniuntur. Succedunt & pinnulis exterioribus partim nigris, partim albis, superiore nempe medietate nigra, inferiore alba. Penna decima sexta altera seu inferiore medietate pinnularum exteriorum maculas transversas albas, nigras, cæruleas obtinet. Decima septima nigra est, maculâ unâ vel alterâ cærulea. Decima octava nigra cum tantillo rufi. Decima nona rufâ, apice nigro. Facies omnium interior fulca, excepta ultima in qua eadem est cum exteriori. Priores quindecim Remiges operiunt pennulæ pulcherrimæ lineis transversis, cæruleis amaris, albis, nigris variæ. Reliquæ Remigum tegentes post cæruleas illas nigrae sunt. Cauda tota nigra,

nigra, nisi quòd versùs pennarum radices sub uropygio aliquid cærulei cinereo admixtum sit. Cauda autem 6; digitos longa, pennis 12 componitur.

Pedes & digiti ex ferrugineo fusci. Digitorum medius longissimus, extimus postico æqualis: Postici unguis maximus. Extimi inum intermedium medio adhærescit. Ova cinerea sunt, maculis vix apparentibus. Cystis fellea longa: Ventriculus non admodum crassius tenuioribus maculis; in quo Glandes, &c. Verum non glandes dumtaxat vorat (unde tamen nomen *Picæ glandariæ* ei inditum) sed & mora Rubi Idæi, Grosularias, Cerasa, quorum avidissima est, &c.

Ab Aldrovando descripta in eo tantum differt, quòd maculæ nullæ transversales in cauda apparent. Fœmina à mare partem vel nihil discrepat vel magnitudine vel coloribus, unde difficulter admodum dignoscuntur.

Sermonem humanum addiscit & articulatè loquitur non secus ac *Pica varia*.

ϕ. IV.

Garrulus Argentoratenfis Aldrov. The Roller.

MAs quem descripsimus sex uncias pendebat: Longus ab apice rostri ad ultimos digitos 11; digitos, ad extremam caudam 13. Latitudo sumpta ab extremo ad extremum alarum expanse 26 erat digitorum. Rostrum ab apice ad angulos oris sesquidigitale aut longius, nigrum acutum, nonnihil aduncum, aliàs Glandariæ simile. Oculorum irides ex cinereo avellaneæ. Juxta oculos versùs occiput duo sunt tubercula seu verrucæ plumis destitutæ; ambitus etiam oculorum plumis caret. Lingua extremis lacera sed non bifida, nigra ut in glandariis. Ad inum linguæ excrecentia tantum utrinque una bifurca. Palatum viride.

Uropygium & minores Alæ tegetum ordines inter alas nothas & scapulas pulcherrimè cærulei, seu coloris ultramarini dicti; Dorsum medium inter scapulas rufescit. Caput ex cæruleo fordide vires: cujus coloris gula etiam particeps est, lineis circa scapulas plumarum medios albicantibus. Pectus & venter colore cæruleo albicante & ignobiliore, columbino simili insciuntur.

Pennæ remiges in utraque ala viginti, omnium exceptis prioribus inferior medietas cærulefcit, superior nigricat: priores totæ nigrae, admixto in exterioribus pinnulis cærulefcit, superior nigricat: priores totæ nigrae, admixto in exterioribus pinnulis cærulei tantillo. Vestitricæ alarum pallide cærulefcunt, & dilutius adhuc quæ alas subitus tegunt. Cauda 12 pennis constat, è quibus intermedia decem æquales sunt, quinque ferè digitos longæ; extremæ reliquis digiti unius dimidio aut 1. longiores. Quod ad colorem attinet, mediæ duæ ex glauco seu fusco cinerascunt; his contiguæ utrinque apicibus ex cæruleo albescent, qui color in proximis & reliquis ordine latius se extendit: infra alborem exteriores pinnulæ cærulefcunt, interiores nigricant. Extremarum apices nigri. Alarum pennæ Remiges ut & caudæ ubicunque superius nigricant, subtus azureo colore decorantur.

Pedes breves, columbinis similes fordide flavi: ungues nigri. Digitus medius longissimus; extimus huic proximus. Unguis medii ex parte anteriore in aciem acuitur. Digiti ad fundos seu exortus suos divisi.

Ventriculus intus croceus, in quo Locustam grandem invenimus. Intestina 13; digitos longa; Appendices 2.

Vidimus ex his avibus Melitæ in foro venales, inque ornithopolarum tabernis Messanae Siciliae.

Notæ characteristicae seu singulares in hac sunt, 1. Tubercula seu verrucæ nudæ ad oculos. 2. Figura caudæ, cujus extremæ pennis reliquis longiores sunt. 3. Digiti ad fundos divisi. 4. Quod lingua duas tantum habeat bifurcatas appendices.

ϕ. V.

Pica marina.

Aldrovandus lib. 12. cap. 16. pag. 793. hanc avem sic breviter describit. "Tota avis, si caput, cervicem, pedes & partem etiam alarum excipias, subviridis apparere. Rostrum robustum, paulo quàm in *Picis* longius, admodum acutum. Capitis vertex ad tertiam cervicis partem usque coloris castanei diluti. Inferior verò capitis pars ad tempora scilicet & oculos lutea. Oculi nigri: Iris lutea, quam niger circumambit. Pedes subfusci, digiti longi, ungues insignitè adunci & nigri: cætera viridis

“viridis præter secundi ordinis alarum pennas, quæ ex castaneo dilutæ sunt & in extremitate cæruleæ.

An ipse hanc avem viderit, antantùm ejus imaginem pictam, non meminit : quòd verò Garrulo Argentoratensem nunquam in maritimis degere, adeoque nomen Pice marinæ, quam Bononienses (teste Gesnero) ei tribuunt, præter rationem sibi vendicare alicerit, proculdubio falsus est : cum nos, ut diximus, tum in insula Melita, tum Messanæ Siciliæ eam vidimus. Suspiciamus itaque Picam hanc marinam quam vocat à Garrulo Argentoratensi diversam non esse.

§. VI.

Pica Persica.

Quam vocat Aldrovandus & ex imaginis pictæ intuitu describit, Rostro habet robustum, crassum, breviusculum, albicans : Oculos item albos, pupillam nigram. Alarum pennæ secundi ordinis, uropygium & priores in cauda luteæ sunt. Pedes subcærulei, tabellæ nigre. Ungues exigui, at recurvi & nigri.

Præter has duas alias Pice species meminit D. Charleton in Onomastico Zoico p. 68. nimirum 1. *Picam caudatam* Indicam fere Japonensem, rostro & pedibus rubris, capite & collo cæruleo, pectore & ventre albo. 2. Mimum fere Picum garrulum Indicam Pice glandariæ non admodum dissimile, verum nonnihil minorem. Harum neutra nobis hæcenus inspecta, nec quicquam, quod scimus, de eis ab aliis scriptum extat.

§. VII.

Caryocatactes Gesneri & Turneri.

Sex fere uncias pondere æquabat. Longitudine à summo rostro ad ultimos digitos extremamve caudam, (nam eadem utrobique mensura) 13½ digitos. Latitudine, sumptâ ab extremo ad extremum alarum expanlarum, 22½ digitos.

Rostrum binos fere digitos longum, ab apice ad angulos oris intellige, nigrum, validum, Picarum rostris simile, nisi quòd mandibulum superius prominere nonnihil, & in acutum cuspidem non desinat. Lingua brevis, vix ultra mandibuli inferioris angulum protenditur, bifida, & altius incisâ quàm in ulla alia quam observavimus ave : ab angulo mandibulæ inferioris ruga exactè equalis linguæ fissuræ, adeò ut lingua nunquam ulterius extendi videatur, rugâ fissuram implente. Imum palatum & latera fissuræ hirta. Oculorum irides avellaneæ. Nares rotundæ, scutulis reflexis albicantibus oblitæ.

Corpus totum tam prorum quàm supinum ex rufso fuscum, maculis albis triangularibus ubique, excepto capite, perbellè pictum. Caput maculis caret : in pectore maculæ majores sunt, & supina facies de rufso magis participat. Inter oculos & rostrum albet : infra anum sub cauda pennæ sunt candidissimæ.

Remiges alarum nigricant. Cauda quinque fere digitos longa, 12 pennis integratur. Extimæ utrinque plus media parte albæ, in reliquis ordine albor minuitur ad medias usque in quibus fere prorsus disparet : alias Cauda nigra cum aliquo splendore.

Pedes & ungues nigri. Extimus digitus medio ut in reliquis hujus generis ad basin jungitur. Habuit & cystin fellæam.

Vox Pice caudatis similis. Nuces, &c. vorat. In montosis Austriæ occidentis viâ qua Viennâ Venetias itur, non procul à pago *Shadwyen*, ubi ascensus difficilis & acclivis admodum in montes vicinos ; unde jûga aliquot boum semper parata præsto ad sunt ad currus istâ itinerantium fursum trahendos per abrupta faxa & clivos, quos equi difficulter eluctari & superare possent.

§. VIII.

Garrulus Bohemicus Aldrov. lib. 12. cap. 17. Ampelis eidem dicta.

Cum Merulis fere ei par est magnitudo ; major verò Coccothraustè : Longitudo à rostro ad caudæ extremitatem dodrantalis : Latitudo, expansis videlicet alis, 4 palmorum. Unde hallucinari Gesnerum constat, cum corporis formâ ac coloribus ad Garrulum communem accedere scribat. Rostro nigrum est, magnitudine domesticæ

domesticæ Passeris. Id nimis longum nimisque recurvum Gesneri icon exprimit. Nares pili ejusdem coloris circumambiant, & veluti maculam nigram quandam efformant transversalem, in qua oculi superius includuntur rotundi, coloris pulcherrimi, cinnabari nempes ; & carbunculum Carchædonicum, quem Granatum vulgò dicunt, mentientis, qui fortè noctu lucere credendi nonnullis animam dederit. Caput quodammodo compressum, & nimis rotundum à Gesnero delineatum, coloris castanei fere ferrugini, more Alaudæ cristatæ apice retro vergente insignitum. Color apicis Rostro versus subcaustaneus dilutus, retrò verò subcinereus ad fuscum inclinans, umbriæ terræ haud dissimilis. Collum breviusculum, in antica & postica parte nigrum, ad latera rufum, propè rostrum candidum. Pectus castaneum seu ferrugineum, sed dilutum & ad rostrum vergens. Venter subcinereus totus, nisi propè podicem, ubi pennæ quædam albicant, quarum radices tamen h. e. à medio ad carnem usque, etiam nigre sunt, & superiori parte molliores. Dorsum subcastaneum est, sed propè uropygium leucophæum. Exteriores alarum pennæ nigre sunt ; interiores subcinereæ ; ad nigredinem tamen declinantes. Insigniuntur verò exteriores maculis spectatu jucundissimis quarum alie nempes primæ albæ sunt, septem numero, quarum appendices cinnabaris instar rubescunt. Pennas has cornes esse, haud verè, nescio quis Gesnero retulit : Sunt tamen solidæ & duriusculæ, longæ atque quodammodo cartilagineæ. Has alie pennæ subsequuntur, maculis pariter sed luteis perornatæ, figurâ suâ literam L. quodammodo exprimentes, quæ sic dispositæ sunt, ut in quibusdam septem, in quibusdam sex, in quibusdam quinque tantummodo appareant. Rursus quæ ultima sunt maculas albas habent, quæ quo magis ad exteriora sitæ sunt eo minis conspicuæ evadunt, ita ut postremarum quandoque tres, quandoque duæ & quandoque una tantum ita maculatæ sint. Vestitricæ albis etiam maculis in extremitatibus insigniuntur. Illud verò in luteis maculis annotandum est, quòd in fœmellis albescant & è regione earum alias maculas albas reperire sit. Caudam maris decem, fœmellæ duodecim pennis constare *avm. lig.* didici : quæ in radice leucophææ sunt seu coloris murini, i. e. muris domesticæ majoris, superius verò nigricant. Tota caudæ extremitas lutea est, magis tamen in mare quàm in fœmella resplendens. Propè podicem alie quædam plumulæ coloris castanei, aliam quodammodo sed longe minorem caudam efformant. Crurum color fuscus est ad cæruleum inclinans. Pedum forma & magnitudo Coccothraustis respondent ; colore tamen differunt, qui in Ampelle nigret, in illo verò carneus seu roseus est. Ungues habet nigros etiam & satis recurvos.

Interiorum partium & viscerum descriptiones apud Aldrovandum vide. Bohemiæ peculiarem esse aiunt hanc avem. Fructibus vescitur uvis imprimis maxime inhians, quare non ab re eo nomine mihi dicta videri potest. Avis est temperamenti calidissimi & maxime vorax, Gregatim volant : Facile cicurantur. Quæ præterea habet Aldrovandus de ejus ingenio, victu, volatu, usu, &c. apud ipsum vide. Mirum sane & mihi vix credibile quod se *avm. lig.* didicisse affirmat, Caudam nimirum maris 10 tantum, fœmellæ, 12 pennis constare.

CAP. IV.

De Pice Martius in genere.*

Piceis in genere, si sub hoc nomine Sittam, Picum murarium, Junconem & Certhiam complectamur, paucæ admodum notæ communes sunt, viz. Arboræ scandere carum truncis & ramis adherescentes, ideoque femora habere validâ & musculari. Si vero aves prædictas ab hujus nominis communione excludas, & ad Picos magis propriè dictos vocem restringas, multæ sanè & insignes notæ sunt, quibus Pici ab aliis omnibus avium generibus distinguantur ut v. g. 1. Rostro habere rectum, durum, robustum, angulosum, acutum, ad perforandas arbores admodum accommodum. 2. Linguam longissimam, teretem, in spigam oscam, acutam, rigidam, utrinque dentatam desinentem, ad vermiculos aliâque insecta lancinanda ; eam autem pro sibi exferere, inque rimas & foramina arborum profundè immittere possunt ad insecta ibi detentata transigenda & extrahenda. 3. Crura breviuscula at admodum robusta, dem latitantia transigenda & extrahenda. 4. Digitos in pedibus binos antè, & totidem retrò, quod solis ipsis, si quasdam noturnas & Pityctas excipias, peculiare est. Talem autem digitorum dispositionem (ut rectè Aldrovandus) sagacissima rerum natura Pice concessit, quòd arborum scanfoni admodum esset idonea : Sunt verò digiti valde conjuncti, ut arborum quam scandunt

firmius apprehendant. 5. Caudam omnes, si Jyngem fortè excipias, rigidam habent & duriculam, deorsum etiam inflexam, & pennas ejus in extremitatibus suis firmè nudas, quibus inter scandendum innituntur & se sustentant. Cauda autem decem duntaxat pennis componitur. 6. Solis infectis vesci. 7. Appendicibus seu intestinis cæcis carere, quod huic generi peculiare est, nec ulli præterea (quantum novimus) aut avi aut quadrupedi convenit. 8. Ova alba parere.

Avibus illis Americanis quas sub hoc genere disposuimus an omnes hæ notæ conveniant nescimus; nos eas ob similem digitorum pedum dispositionem, binos scilicet, antè, totidem retrò, huc retulimus præsertim cum neque ad noctuas, neque ad Psittacos pertineant.

Albertus Picos omnes in cavis arborum nidulari ait, quod ante cum Plinius prodidit. Locum in quo nidulaturi sunt in arboribus ipsi excavare dicuntur, foramine adeò affabre factò, ut vel admoto circino rotundius reddi à perfectissimo Geometra vix possit. Pullos sex septemve educant. Omnium ova, quotquot hæcenus vidimus, alba sunt.

Cæterum Picus Græcis *Δρυοχλάμης* à pertundendo arbores dicitur. Latinum nomen Picus nonnulli à voce Gallica & Italica *Becco* significant, rostrum deductum putant. Aldrovandus potius à Flandrorum *picken*, quod est rostrum tundere, nomen avis dimanasse crediderit. Apud nos *pick* vocabulum ad varia transfertur, & tamen aves hæ nostratibus *Picktrees* (quod idem profus significat cum Græco *Δρυοχλάμης*) dicuntur.

Picos humano sermoni assuescere quamvis Scaliger & Albertus tradunt, ego vix crediderim.

Picus Martius non veteribus tantum sed nostratibus etiamnum Pluvie avis *Rain-fowl* dicitur, quia pluviam voce frequentiore & vehementiore solito prælagire creditur.

CAP. V.

De Picis in Specie.

§. I.

Picus niger maximus. The great black Woodpecker.

MAs uncias 10½ pendebat. Longus à summo rostro ad extremam caudam 18½ digitos. Latus inter apices alarum expansarum 29½ digitos. Rostrum ab apice ad angulos oris duorum digitorum & dimidii, robustum, durum, triangulare ut in hujus generis reliquis. Supra nares ultra medium Rostrum ruga dura producit. Quicquid rostri rugæ illi subjacet albet, reliquum nigricat. Lingua cum extenditur longissima est, eam autem exerit & retrahit pro libitu, quod ei cum reliquis sui generis commune est. Nares rotundæ pilis reflexis obteguntur. Caput prægrande.

Color totius niger, excepto vertice, qui usque ad nares miniceo pulcherrimo tingitur. Pennæ alarum rectrices 19, quarum prima seu extima admodum exigua est, nec major pennis secundi ordinis. Cauda 10 pennis componitur, quarum extimæ brevissimæ, reliquæ utrinque ordine sensim longiores ad medias usque, quæ longissimæ sunt, & 7 digitorum mensuram implent: Extimis exceptis, quas brevissimas & perexiguas diximus, omnes acutæ rigidæ, interforum flexæ, quibus dum arbores scandit incumbit & corpus sustinet. Tibiæ ex parte anteriore ad medias plumis vestitæ, ex parte posteriore non infra genua.

Pedes plumbei. Digiati antiqui duo, totidem postici, ut in congeneribus. Ungues magni, validi, præterquam postici minoris, qui valde exigui sunt. Fel obscurè virefcit. Intestina magna, laxa. Ventriculus membranofus, laxus ut in carnivoris, Cossis, Hexapodis & formicis repletus. Appendicibus seu intestinis cæcis omnino caret.

Ratisbonæ in foro emimus à quodam aucupe occisum: est autem maximus in genere Picorum. In Anglia quantum scimus non invenitur.

§. II.

§. II.

Picus viridis. The green Woodpecker or Woodspite, called also the Rain fowl, the High-hoo or Hew-hole, i. e. *Foranimum excavator.*

MAs septem ferè uncias pendet: longitudine ab apice rostri ad ultimos pedes 12 digitorum; ad extremam caudam 13½. Alæ deductæ ad 21½ digitos extenduntur. Rostrum à mucrone ad angulos rectos duos propè digitos longum, nigrum, durum, robustum, triquetrum; cuspide lato seu obtuso. Pupillas nigras duplex circulus ambit, interior ex rufco fuscus, exterior albus. Lingua cum extenditur longissima, extremitate dura seu ossè, acutà, quæ velut spiculo cum linguam exerit infecta transfigit.

Caput miniacum, maculis tamen nigris interspersis varium. Oculos nigredo ambit; inferius in utraque maxilla macula alia miniacca. Gula, pectus, venter pallidè virefcunt. Dorsum, collum, alarum tegetes minores, virides. Uropygium luteum est & ferè coloris palearis, ut rectè Aldrovandus. Plumæ sub cauda lineis seu areolis transversis fuscis distinguuntur.

Pennæ rectrices in utraque ala 19, præter extimam brevissimam. Intimarum seu corpori proximarum pinnulæ seu villi exteriores virides, interiores fusci maculis seu micircularibus albis variè. Extimarum seu anteriorum pinnulæ interiores pariter colorate, exteriores fuscæ, maculis albis pictæ. Remigum Radices subtus operientes ex albo virefcunt, lineis transversis fuscis. Cauda 4½ digitos longa, 10 pennis componitur, rigidis, introforum flexis seu incurvatis, quæ ob scapi defectum (qui ad extremas pinnulas non extenditur) bifurcæ videntur. Ex his mediarum duarum usque ordine succedentium hinc inde trium apices nigricant, reliquam partem maculæ transversæ supra obscurè virentes, infra albidæ exornant. Extimarum duarum (quæ reliquis obtusiores sunt) major tota maculis nigris & obscurè virentibus variatur: minor apice virefcit, fundo nigriore. Pedes ex albo virides in nonnullis tamen plumbei: ungues fusci. Digiati bini ante, totidem retro siti. Anticorum infima internodia connectuntur.

Cylis felle ampla. Testiculus dexter rotundus, sinister oblongus & in circulum ferè intortus, quod nè quis casu avenisse putet, in tribus diversis avibus observavimus. Appendices seu intestina cæca nulla nobis conspècta; sed earum vice eò loci intestinum dilatatur.

Ingluvies formicis earumque oviss plena: Erucas etiam & cossos devorat.

Terræ sepius insidet quàm alii picis, & in ea victum querit.

Lingua teres in spinam ossæam, rigidam, utriusque dentatam definit, quæ velut spiculo, cum linguam evibrat, formicas aliæque insecta transverberat. Linguam autem exerit duarum rotundarum cartilaginum ope, quæ in spinam modò dictam infixæ, per mediam linguam feruntur, deinde aures ambiunt, postea retrorsum ad verticem reflectuntur, ubi concurrentes secundum suturam sagittalem parallelos decurrunt, tum ad dextrum nonnihil declinant & oculi dextri orbitam superant, tandemque dextrum rostri latus foramine ad id excavato subingressæ ibidem terminantur; unde vi adhibita extrahi possunt. Vertici ligamento quodam affixæ sunt. Caro seu musculosa linguæ substantia Cartilagine hæcè undique ambit & continet velut vagina, estque ità comparata ut extendi & contrahi possit lumbricis terrestris instar. Quin & pars illa Cartilaginum quæ ab occipite ad apicem Rostris extenditur consimili musculosa carne obteguitur quæ pariter contrahi & extendi potest: verum musculosa hæc caro in unum non coalescit ut in lingua, sed utraque cartilago seorsim suam habet distinctam thecam musculosam. Ab anteriore latere harum cartilaginum, ubi in sinum flectuntur, à radice scilicet linguæ ad occipitum, latus & tenuis musculus extendebatur qui ad cartilagine hæcè contrahendas & relaxandas se exerendas inservit. Verum hæc aliis curiosius examinanda & expendenda relinquimus. Musculorum & cartilaginum linguam moventium icones vide apud Aldrovandum.

Apices seu summi pennarum caudæ scapi in hoc & reliquis Picis abrupti seu detriti esse videntur, quoniam inter scandendum iis innituntur.

Ova ponit & pullos educat una vice quicquid aut fex.

Avi hæc Aristoteli *ῥαδός* dicitur, ut Gesnero & Aldrovando videtur, quos confulo.

Picus viridis major seu maximus Bellonii.

Bellonius * avem hanc, quam pro tertio Aristotelis genere nobis obtulit, Pico * Lib. 6. de viridi vulgari supra descripta longè majorem facit. Rostrum ei tribuit incurvum præter

ter normam aliorum Picorum; pedes ad similitudinem aliorum: varias denique maculas in alis, quales in aliis etiam conspiciuntur, sed colore differentes.

§. III.

Picus varius major. The greater spotted Woodpecker. *Πικρα Αριστοτελι.* The Witwall.

Merulae par est vel major. Foemina 3 ferè uncias pendebat; longitudinè à summo rostrò ad extremam caudam 9⁷ digitorum, ad ultimos pedes 8 tantum. Alarum extensarum ultimae pennae 12 digitorum intervallo distabant.

Rostrum digitale & longius, rectum, nigrum, ad caput crassius, in acutum mucronem definens, figurà pyramidale, est enim triangulare, inque eo unus aut alter canalis incisus est. Nares rotundas setae nigricantes obtegunt. Oculorum irides rubrae. Lingua conformata est ut in viridi Pico.

Mari infra verticem ductus minaceus pulcherrimus transversus ab albo ad album in utraque maxilla producit. Foemina gula & pectus ex albo fortidè flavent. Venter inferior sub cauda colore phoeniceo seu minaceo pulcherrimo tingitur. Hinc avis ipsa *Cal rosso* Italis dicitur, Wallis Podex flammeus. Plumae basin superioris Rostris mandibulae cingentes, circa oculos quoque & aures albæ. Caput & Dorsum nigra. Ad scapulas magna utrinque macula alba. Ab oris angulis ad dorsum linea lata, nigra extenditur. Hanc statim sub capite linea alba transversim secat.

Remiges alarum pennae 20, (quarum prima brevissima) nigrae sunt cum maculis semicircularibus albis. Vestitrices interiores albæ partem maculae albæ ad scapulas modò dictæ efficiunt: mediae totae nigrae: exteriores una vel altera semicirculari macula picta. Costa super basim albæ alba. Cauda 3⁷ digitos longa, decem pennis integratur: è quibus mediae duae longissimae, validiores, rigidae, acuminatae & recurvae. Defectu scapi (qui ad extremum apicem pennarum non procurrit) & hæc reliquæ caudæ pennae in extremo bifidae apparent. Extima utrinque penna nigra, maculâ duntaxat albâ ab exteriori scapi latere notata. Proximæ duae fundis nigricant, reliquo albo cum duabus maculis nigris, quarum superior totam pennam intersectat, inferior pinnulas tantum ad scapum interiores. Par quantum altius nigricat, inque parte superna alba unicam tantum transversam maculam nigram obtinet. Quintæ hinc inde pennæ totæ nigrae, maculâ tantum semicirculari albâ versus apicem notatæ, apice ipso ex albo rufæ. Mediae duae totæ nigrae. Verum non opus esse puto, ut singulae maculae uniufcujusque pennæ adeò scrupulosè describantur, siquidem in his naturam ludere nec eundem semper numerum, figuram, situm observare constat. In ave quam ego descripsi Alæ & Cauda sic se habebant. Remiges pennæ ab utroque scapi latere maculis albis variegatae, quæ in ala extensa in lineas rectas ad pennas transversas erant dispositæ. Caudæ pennæ mediae quatuor totæ nigrae, exteriores utrinque tres maculis nigris & albis transversalibus alternatim positæ variæ.

Pedes plumbei. Digni postici duo ut in reliquis: Antici ad primum usque articulum connectuntur. Digitus quartus longissimus, primus brevissimus.

Hepar parvum, cysti fellæ adnexæ. Sternum longissimum ad ipsum ferè anum productum. Ventriculus parvus, spondylis & scarabæis plenus*. Intestina altius in corpus abdita sunt, nè lædantur dum avis caput deorsum flectit & impetu arbores ferit. Appendicibus seu intestinis cæcis caret.

§. IV.

Picus varius minor. The lesser spotted Woodpecker or Hickwall.

Proximè descriptæ figuræ & colore similis est, sed multo minor. Pondere vix unciali: longitudine ab initio rostri ad finem caudæ 6 digitorum. Alæ extensæ commensurate 11 digitos æquant. Cauda 10 pennis constat duos digitos longis: mediis longissimis, reliquis ordine sensim brevioribus ad extremas usque: mediae quatuor totæ nigrae, validæ, acutæ, introsum incurvatæ, quibus inter scandendum ad corpus sustentandum utitur. Exteriores utrinque tres minùs acutæ, è quibus extima & minima fundo nigra, superna parte alba est, cum duabus maculis transversis nigris. Proximæ pars nigra ab interiore scapi latere ad secundam transversam maculam nigram extenditur: ab interiore albor inferius descendit, unicam tamen tantum transversam maculam nigram versus apicem obtinet. Tertia nigra est apice albo. Gula, Pectus, venter

* Ego in dissecti ventriculo rostrum grandem alioque minores inveni.

venter fortidè alba. Supra nares fuscescit, dein macula alba in vertice. Occiput nigrum est. Ab oculis ad colli medium duæ lineæ latæ albæ protenduntur, ibidemque concurrunt, quæ utrinque nigrore tam in colli medio quam inter ipsas & gulam terminantur. Dorsii initium & alarum tegetes superiores totæ nigrae. Remiges & tegetes reliquæ maculis semicircularibus albis pulchrè depinguntur. Dorsum medium album cum transversis lineis nigris. Pedes & digiti superius proximè descripti similes & conformes. Ungues adunci nigri. Tibiæ plumosæ sed non ad digitos usque. Intestina mollia. Ventriculus infectis refertus. Appendicibus seu intestinis cæcis caret. Mas à foemina differt quòd vice maculae albæ in capite aliâ pulchrè rubentem insignitur. Aldrovandus huic speciei maculas illas rubras in vertice & uropygio deesse scribit, quod de foemina verum est, non autem de mare, nam illi ut diximus caput maculâ rubra insignitur.

§. V.

Picus varius Brasiliensis Ipecu dictus Marggrav.

Avis est magnitudine columbae. Colli longitudo duorum digitorum, corporis autem quatuor, & caudæ item quatuor, crurum ferè sesquidigiti. In pedibus quatuor habet digitos, duos anteriorum duos retrorum versos ut in Pityscis. Caput vestitur pennis cinnabari coloris, in quo & cristam habet instar columbae: Collum ad rostrum usque inferius nigrum, ut & superius: in utroque autem latere linea est alba, crassa, quæ divisim ad dorsum protenditur. Alæ exterius totæ nigrae interius albæ: Cauda nigra. In ventre & cruribus superioribus pennæ sunt nigrae & albæ. Rostrum illius rectum, acutum, sesquidigiti longum, quo arborum cortices excindit, ut Picus.

§. VI.

Lynx sive Torquilla: The Wryneck.

Alaudæ vulgari par est aut tantillo minor. Pondere unciam unam excedit. Longitudo ab initio rostri ad finem caudæ 7⁷ digitorum. Alis extensis maximæ pennæ 11 digitorum intervallum relinquebant. Rostrum tenuius, brevius, minùsque angulosum quam in Picis, colore plumbeo. Lingua rotunda in spinulam ossilem definit, quam in longum exerere iterumque retrahere potest, ut hujus generis reliquæ. Oculorum irides ex avellaneo flavæ.

Plumas capitis cristæ ferè in medium interdum erigit ut Pica glandaria. Coloribus variis & elegantibus perbellè pingitur; cinereo sc. albo, ruffo, fusco, nigro. Caput cinereum maculis transversis & lineis nigris, rufis, albis. A vertice ad dorsum medium plumulae nigricantes extenduntur. Uropygium magis cinereum, maculis albis & lineolis nigris transversis varium. Imus venter & gula sublutea, lineis transversis nigris: medium pectus albidius, maculis rarioribus. Remigum radices operientes lutecentes lineis transversis nigris.

Alarum Remiges, 19 numero, nigrae, maculis majoribus rufis. Maculae præcipue corpori proximæ punctis nigris velut asperguntur. Secundi ordinis pennarum alæ apices alben: minores ordines tegetum ex ruffo fuscescunt, nigrore admixto præcipue in scapularibus longioribus. Caudæ pennæ 10, debiles, non rigidae, acutæ aut introsum curvae, ut in Picis; cinerae, lineis tribus vel quatuor transversis nigris: quod nigris lineis proximum est ex cinereo fuscescit, reliquum intervallum magis cinereum guttulis nigricantibus respersum & velut irroratum.

Tibiæ breves, pedes ex plumbeo pallidi [in ave mihi descripta] carnei. Digni postici duo: Antici totidem, ad bases connexi: Extimi duo in utroque pede inter se æquales, & duplo intimis longiores.

Appendicibus seu intestinis cæcis caret; intestina verò eò loci ubi appendices esse solent majora & laxiora.

Caput ridiculè contorquet & ad humeros circumagat, unde & Torquilla Gazæ dicta est. Formicis vescitur, quas exerta linguâ velocissimè transigit, aculeo nimirum linguæ, ut pueri ranas ferreo mucrone per arcum attracto emissioque venari solent, adeoque devorat, nec unquam rostro attingit, ut cæteræ aves suos cibos solent: teste Gesnerio, qui sese unam per quinque dies in cavea aliunde narrat, neque præter formicas alio cibo vesci propriâ experientia edoctus affirmat. Foemina mare pallidior est, magisque cinerea. Aldrovandus retro oculos maculam atram oblongiusculam in mare observavit.

§. VII.

§. VII.

JACAMACIRI *Brasiliensis* Marggrav.

OB pedum conformitatem Pici subjunximus. Avis est Alaudæ magnitudine. Rostrum rectum, acutum, nigrum habet, duos digitos fere longum : linguam brevem : oculos cæruleos : alas breves, quæ paulo post exortum caudæ desinunt. Cauda autem tres & semis digitos fere longa, recta, 7 aut 8 pennis constans. Crura superiora pennis vestita, inferiora nuda, cute flava & viridi mixta. Pedes itidem. In quolibet pede quatuor habet digitos, duos anteriores, duos posteriores versos ; æstque uterque interior, tam anterior, quam posterior, dimidiam tantum partem longus præ exterioribus. Unguiculi nigri. Totum caput, collum superius, totum dorsum, alæ, cauda superius coloris sunt viridis cum aureo & igneo mixti, ita ut mirifice resplendeat. Ejusdem coloris annulus etiam circumdat collum. Sub gutture tamen in pectore & infimo ventre & sub cauda obscure flavi coloris est, ut cera vetusta.

§. VIII.

Picis congener Curucui Brasiliensis dictus Marggrav.

Elegantissima avis est ; fere magnitudine Picæ. Rostrum habet breve, latiusculum, coloris sulphurei. Os amplum, & quando aperit triangulatum : Oculos pulchros, cæruleos, circulo aureo, & sub quolibet oculo maculam cutaceam albam, ut gallinæ : in palpebris superius & inferius pilos nigros, duriusculos : Collum haud longum : crura brevia & ad pedes fere plumata, pennis nigris. Caudam habet 5½ digitos longam, latiusculam. Sub rostro inferiori, in medio & ad utrumque latus quasi barbam, setis compositam nigris, sed in quibus transpandent cæruleus, ut in anatum collis : sub gutture autem plumæ tantum nigra. Totum pectus & infimus venter egregie miniatii sunt coloris ; totum dorsum & cauda superius ex cæruleo & igneo splendide virent. Extremitas caudæ oram habet nigram ; inferius autem cauda pennas habet albas, nigro transverso eleganter striatas. Initium alarum etiam insigni illa viriditate splendet, media pars canescit nimirum plumis nigricantibus, minutissimis punctulis canis conspersis, ut anates mares esse solent. Ultima pars ½ longæ alarum pennæ ex fusco nigrescunt. Crura, uti dixi, fere tota vestita nigris pennis, cætera cum pedibus fusca sunt & cinereo. Digitos habet dispositos ut Plittacus. Pennæ subter alas sunt canæ.

§. IX.

Guira acangata Brasiliensis Marggrav.

AVis Picæ variae magnitudine. Rostrum habet digitum longum, cujus superior pars paulum adunca, totum autem obscure flavescit : oculos chrysalinos, circulo fusco : collum duos digitos longum, corpus tres. Cauda longissima nimirum 8 digitos, constans 8 pennis rectis. Crura superiora pennis vestita & sesquidigitum longa, ut & inferiora : in pedibus digiti 4 more Plittacorum ; quidem versus interiora sunt duo breviores, versus exteriora duo longiores in quolibet pede. Totum caput pennis vestitur, quæ in medio secundum longitudinem proximè scapum fusca, in lateribus flavescences, ut crista. Collum & alæ & contrario pennas habent in medio flavescences, ad latera fuscas. Extremitas alarum fere planè fuscescit. Totus venter, dorsum (exceptis alis) crura superiora & exortus alarum, ad 3½ digitorum longitudinem pennis constant ex albo pallide flavescitibus ; reliquum caudæ fuscescit, extremis autem albas oras habet. Crura inferiora & pedes thalassini sunt coloris. In capite longiores pennæ in cristam eriguntur. Ingentem in sylvis excitat clamorem.

§. X.

ARACARI Brasiliensis Marggrav. *Xochitenacatl* altera *Nierembergi*.

AVis est magnitudine Pici martii. Rostrum habet quatuor digitos longum, sesquialatum seu altum, 3½ crassum ubi crassissimum, paulum deorsum incurvatum in-
star gladii Turcici, & in extremitate acutum instar Plittacini : æstque superior pars paulo longior

longior inferiore. Rostrum superius & inferius plus mediam partem ab extremitate numerando serratum dentibus. Superior pars rostri major inferiore. Est autem rostrum cavum, levissimum, [levius spongia,] superius album, lineâ in summitate crassâ nigrâ secundum longitudinem distinctum : inferior tota est nigra. Totum inferius in caput triangulatum, & ubi inferio est lineâ triangulatum albâ circumscriptum. Linguam habet quatuor digitos longam, levissimam, aspectu planè pennam referentem, aut etiam plumata est & nigra (si pennam habere lingua dici potest.) Caput non ita magnum habet, latum, compressum : oculos magnos, pupillâ nigrâ, circulo flavo, reliquis extremitatibus nigras. Collum haud longius Plittacino. Corpus à colli exortu ad caudam usque 5 circiter digitos longum. Cauda instar Pici latiuscula, & sex digitos vel paulo plus longa. Crura & pedes nigricantes ex viridi, Plittacorum similes, duos digitos habent anteriores, quorum unus longior altero, duos retro itidem inaequalis longitudinis : ungues incurvati, fulci seu nigri. Crurum superiorum longitudo duorum digitorum, inferiorum sesqui. Totum caput & collum usque ad initium pectoris nigras habet plumas, & ubi desinunt circulariter finiuntur. Pectus verò & infimus venter totus eleganter flavis vestiuntur pennis cum pavonino mixtis : per pectus autem linea digitum lata sanguinei coloris ducta est ab uno latere usque ad alterum. Totum dorsum, alæ, cauda & crura superiora vestiuntur pennis ex nigro viridantibus, uti in nostratibus picis color esse solet. Extremitas dorsii ante initium caudæ etiam sanguinei coloris plus uno Imperiali in circumferentia. Alæ desinunt ad exortum caudæ, & interius è cinereo sunt subfusci coloris. Rostrum interius est nigrum. Avis hæc quasi suum nomen profert, clamando acuto sono sed non admodum clangoroso *Aracari*.

Hæc avis Tucanæ seu Picæ Brasiliæ dictæ similis est. Pedum conformatio Picis Martii potius accensendum arguit.

Rostrum hujus vidimus in Repositorio Societatis Regiæ Londini : minus autem erat Tucanæ rostro, non adeo compressum verum rotundius : Superiore mandibula totâ albâ absque ulla linea in summitate nigra, quo ab *Aracari* modo descripta differt ; inferiore nigra.

§. XI.

Picus luteus cyanocephus Persicus Aldrov. lib. 12. cap. 35.

HANCE avem à Tartagliano Veneto, apud quem plurima exotica animalia depicta vidi, mihi communicatam (inquit Aldrovandus) ex primo intuitu ex pedum constitutione & rostri figura è Picorum genere judicavi. Magnitudine a Pico viridi nihil propemodum differt ; caput tamen & collum crassius, & rostrum prolixius obtinet. Pennæ à medio vertice ad extremum caudæ usque aliquid ferruginei habent, rostrum verò omnino ferrugineum. Pedes subcærulei ; Ungues nigri, cætera lutea, nisi quod alarum pennæ omnes in extremo quodammodo ad ferrugineum vergerent, & circum oculos macula ejusdem coloris ambiret. Exoticam eam esse, & Persiam eam dare idem vir dicebat.

§. XII.

Picus Americanus nidum suspendens, Guiratangetima *Brasiliensis* Marggravio.

AVis est paulo major Alaudâ, Picæ variae æqualis. Corpus habet circiter tres digitos longum, collum sesquidigitum ; Caput parvum ; rostrum rectum, acutum, digitum longum : Crura pedesque ut reliquæ aves communiter. Caudam rectam, quatuor digitos longam. Color rostri niger exceptâ inferiori parte ubi inferius, quæ aliquid fusci habet : Caput nigerrimum & collum usque ad initium pectoris. Colli superior pars à capite fere ad initium dorsii uranica est : per initium dorsii transversum habet maculam nigram usque ad alas extensam : alæ autem sunt nigerrimi coloris, verum in medio secundum longitudinem habent maculam albam, sesquidigitum longam : Cauda quoque tota nigra : reliquum corpus coloris uranici : Crura subcærulea. Oculorum pupilla subnigra, albo subflavo. Nidos egregios extruunt hæ aves, cylindraceæ figuræ & appendunt magno numero extremitatibus ramorum, qui constant è virgulis.

§. XIII.

Jupujuba seu Japu Brasiliensium Marggravio.

Ejusdem figuræ cum præcedenti, & eodem modo in eadem arbore nidificans [una est femina, alter mas] caudâ paulum breviori. Corpus habet totum nigerrimis pennis vestitum : in utriusque alæ medio maculam flavam, digitum longam : in extremitate dorſi & propè anum tota est flava [vidi quoque totaliter nigras dorſo sanguinei coloris] Cauda inferius ab exortu ad medietatem flava, reliqua medietas nigra, superius nigra in totum, solum in ea ad latera utraque usque ad medium pennam habens flavam. Crura nigra & pedes. Rostrum fulvirei coloris. Oculi saphyrini, pupilla nigra. Linguam caruleam habet anteriùs fissam seu duplicatam. Propè aedes Domini Ingenii *Tapucuraj* arbor *Uri* sita, in qua plus quàm quadringenti nidi harum avium pendunt, maximoque numero sunt hæ aves, quæ ter quotannis ibi pullos excludunt : Nidus autem quilibet ex arido gramine, & pilis equinis aut fuillis mixtis est compositus, coloris fulci, figurâ cucurbitæ angustæ cum suo Alembico, longus in totum sesquipedem circiter, & ab infimo ad unum pedem altitudinis cavus ut burſa, reliquum superius ad semipedem simpliciter est, & sua extremitate pendet à ramulo extremo. Omnes autem nidi è ramulis minimis extremis arborum dependent.

Hujus avis nidum quàm artificiosè extructum aliquoties vidimus inter cimelia in curiosioribus museis asservata. Avis ipsa Picus nidum suspendens potiori ratione dicitur quàm Oriolus seu Galbula, nec dubito quin eadem fuerit quam Veteres hoc nomine intellexerunt. Antonius Pigafeta Plittacos ab extremis arborum ramis nidos suos hoc modo suspendere scripsit, falsò imaginatus nidos, quos in arborum ramis suspensos vidit, Plittacorum fuisse.

CAP. VI.

De Picis minus propriè dictis.

§. I.

Sitta seu Picus cinereus Aldrov. The Nuthatch or Nut-jobber.Dimensio.
Rostrum.Lingua.
Nares.

Color.

Remiges.
Alæ.

Cauda.

Pedes.
Digit.Ventriculus.
Nidus.

Vidus.

Ringillâ paulò minor est. Pondus vix unciale. Longitudo à summo rostro ad imos pedes sex digitorum. Rostrum, mensurâ ab apice ad angulos oris sumptâ, & unius digiti par, rectum, triangulare, superne nigrum, subtus gulam versùs album. Lingua lata, non longior rostro, in extremo cornea & lacera. Nares rotundæ, pilis rigidis seu setis testæ.

Caput, collum, dorſum cinerea. Latera sub alis rubescunt. Gula, pectus pallidè lutea, aut potius è castaneo ruffa. Infimus venter sub cauda pennas obtinet ubras, apicibus albis. A rostro ad collum per oculos macula nigra longa continuatur.

Remiges pennæ in utraque alâ 18, è quibus extima perbrevis est & exigua ; interiores seu corpori proximiores cinereæ, exteriores fulcæ, scapis omnium nigris. Alæ subtus duplici maculâ, albâ ad primorum remigum radices, nigrâ ab appendice seu alâ notâ inchoatâ notantur.

Cauda brevis, vix duos digitos longa, duodecim pennis composita, quarum mediæ penitus cinereæ, his proximâ hinc inde duæ nigra, apicibus cinereis ; sequentes duæ nigra, apicibus parte interiore albis, exteriore cinereis : extimâ apex nigro-cinereus, cui subest macula transversa alba, reliquo pennæ nigro.

Pedes ex fusco carni : Ungues fusci, magni, adunci. Posticus digitus unicus, anticorum medio æqualis : unguis ejus maximus : uterque anticus exterior imâ sui parte medio adnectitur. Extimus anticorum minimus est.

Ventriculus musculosus, inque eo scarabei. Appendices breves.

In arborum foraminibus nidificat, cùmque oster per quod introitus est nimis amplum fuerit, partem ejus artificiosè luto opplet, angulo tantum aditu sibi relicto.

Non infectis tantum sed & nucibus vescitur, quas in hyemem recondit, cumque esurit, jactu spectaculo, nucem è penu suâ depromptam in rimam arboris inserit, deinde ipsa desuper prono capite summis viribus insians, rostro nucem pertundit, & putamine fracto nucleum corripit.

Σιττα

Σιττα Aristoteli dicitur hæc avis, qui duas ejus species facit, majorem & minorem. Synonyma. Gaza Sittam Latine vertit. Recentiores Picum cinereum vocant, quia Picorum instar arborum truncos & ramos scandit aut perpertrat. Quibusdam *Σαυτομογς* & *Κιραι* & c. dicitur, quod uropygium motitet.

§. II.

Picus murarius Aldrovandi lib. 12. cap. 37.

Passer domesticus paulò major est, Stunni ferè crassitie. Color totius corporis ex panis alis optimè conspicitur. Rostrum habet oblongum, tenue, nigrum. Caput, collum, dorſum cinerea. Pectus albicans. Alas partim cinereas, partim rubeas, utpote propè ventrem. Caudam brevem, pennas alarum longiores, dorſum inferius, ventrem & crura, quæ Picorum more brevia sunt, nigra. Digtos pedum longos, tres ante, unum pro calce ; quamvis Bellonius binos ante & totidem retro illi attribuat : quare suspicandum est Picum muralem non agnovisse, vel diversum à nostrate depinxisse, quod non credo, quoniam reliqua descriptio, quam ponit, nostro exactè competit. Ungues denique obtinet aduncos & acutos. Hactenus Aldrovandus, qui aviculam hæc in agro Bononiensi satis obviam esse scribit ; Upupæ in volatu similem, quoniam alas ut illa semper motitat, nec uno loco residere novit. Recentioribus Picus murarius seu muralis dicitur, quoniam ut Pici arboribus ita hæc muris omnibus, turrium verò maxime adhæreat, vermiculòsque in eorum rimis quærat, unde brumali tempore in urbibus sæpe conspicitur. Avicula est hilaris & suavem vocem edit. Volat solâ & quandoque binæ simul. Nidulatur in foraminibus arborum.

In Anglia nostra eam inveniri aiunt, quamvis nobis nondum fuerit conspecta.

§. III.

Juncus Aldrov. *Cinclus* Turneri. The greater Reed-sparrow.

Mas quem descripsimus magnitudine Turdo non multum cedit. Rostrum grande, nonnihil incurvum seu aduncum plus digitum longum. Mandibulum superius ex nigro fuscum, inferius albidum. Lingua bifida & in multa filamenta divisa. Osintus coloris crocci. Nares rotundæ, magnæ : Oculorum irides ex rubro avellaneæ. Non procul ab angulis oris in mandibulâ superiore 4 vel 5 pili nigri. Gula, venter, Pectus alba cum aliqua flavedine : circa anum adhuc magis flavescit. Supina facies tota ex fusco vel obscure cinereo flavicat. Supra oculos linea albicans. Plumule Remigum radices subtus regentes flavæ. Numerus autem Remigum in singulis alis 18. Caudæ pennæ 3 : digitos longæ, [medias intellige nam extimæ medio circiter digito breviores sunt] rigidæ, ut in Picis Martiis.

Pedes & crura magna, valida. Extimus digitus medio ad basin junctus. Posticus fundum versùs latus & torosus. Crurum robur in hac ave præcipuè notabile est. Sternum brevius quàm in Picis ; in ventriculo scarabæos arundinaceros invenimus.

In arundinetis semper versatur & suaviter cantillat. Arundinibus eodem modo adhærescit ut Picus martius arborum ramis.

Alcedo vocalis *Bellonii* vel huic, vel minori speciei eadem esse videtur, cujus descriptionem vide apud Aldrovandum lib. 20. cap. 62.

§. IV.

Passer arundinaceus minor. An Cannevarola Aldrov. ? *An Ficedula canabina* Oline ? The lesser Reed-sparrow.

Ruticilla æqualis est aut tantillo minor : in Arundinetis versatur, & cantat arundinibus insidens. A Roſtri apice ad extremum caudæ 5 : digiti sunt. Ab extremo ad extremum alarum expansarum octo. Rostrum à mucrone ad angulos oris : unius digiti, latiusculum. Mandibulum inferius album ferè, superius nigricat. Os intus flavescit. Lingua bifida & in filamenta divisa. Oculorum irides avellaneæ. Dorſum immum uropygium versùs coloris olivacei obscurioris, seu ex fusco viridis : versùs caput magis cinerei. Medium pectus album. Gula & venter imus de flavo participant. Latera sordidè seu ex viridi flavescunt. Plantæ pedum ex viridi flavicant. Extimus digitus ad basin medio adhærescit. Rostrum & pedes in hac avicula multo majores sunt quàm pro corporis ratione. Fœmina à mare nihil differt.

N 2

Aven

Avem hanc Florentiæ in foro emi, ubi Rustici eam sicedula appellant, nomine pluribus ibi aviculis communi; siquidem atra capillam, Lusciniæ, &c. eodem insigniunt. In Belgio frequens est inter arundines.

Aliam hujus nominis avem sed genere diversam vide infra.

§. V.

Certhia: Anglicè The Creeper.

Magnitudo.
Rostrum.
Lingua.

Color.
Remiges.

Cauda.

Pedes & digiti.
Nares characteristica.

Nidus.

PExerigua est Avicula & Regulo tantillo major. Rostrum ei longum, tenue, acutum, deorsum inflexum seu arcuatum. Mandibula superior atro-fusca, inferior albidior. Lingua rostro non longior, quo à Pice differt, extremitate durior, & in spiculum desinens. Oculorum irides obscurè avellaneæ.

Gula, pectus, venter alba. Uropygium fulvum: Dorsum quoque fulvum, mediis plumarum albicantibus: Quin & caput pariter fulvum, sed obscuris, mediis albenibus. Supra oculos macula utrinque alba. Pennæ remiges in utraque ala 18, quarum prima brevissima est, quarta longissima. Extimæ tres fuscae: reliquarum apices albi, perque eas medias linea lata alba nonnihil fulvescens ducitur. Corpori proximarum fimbriæ fulvescunt, inque iis albore exteriores tantum ad scapum pinnulas occupante linea quam dixi alba ferè evanescit. Vestitricæ alarum nigricant magis, mediis circa scapum partibus fulvis, apicibus albis. Cauda pro aviculæ modulo longissima 2; nimirum digitos, 10 pennis integratur acutis, rigidis, ut in Pice, ex rufis fuscis.

Pedes ex fusco pallidi. Posticus unicus longo & incurvo ungue armatus. Dignati omnes longiusculi. Extimus medio ima sui parte jungitur.

Parvitate sua & rostellum arcuato ab aliis omnibus avibus abundè distinguitur. Aldrovandus Certhiæ suæ caudam brevem tribuit, quo ab hac nostra distinguitur. Super arborum truncos & ramos apta pedum & caudæ dispositione perperat, Picorum more; ut rectè Aldrovandus. In Angliā frequens est.

In cavis arborum, referente Aldrovando, more Picorum nidificat. Parit autem maximum ovorum numerum, viginti quandoque.

§. VI.

Upupa Aldrov. & Gesn. "Euph. Græcis. Anglicè the Hoop or Hoopo.

Dimensiones.
Rostrum.
Lingua.

Crista.

Collum.
Pectus.
Cauda.

Remiges.

Oculi.
Tibiæ.
Aspera arteria.

Vitæ.

Appendices.

UNciæ tres pendet. Longitudo ab initio rostri ad finem caudæ 12; digitorum: Latitudo alis expansis 19. Rostrum digitos 2; æquat, nigrum, acutum, nonnihil arcuatum. Lingua parva, ut rectè Aldrovandus, in profundo latitans, trigone item, initio lata, extremo acuta, instar perfecti & æqualium laterum trianguli. Figura corporis ad Pluviam accedit. Caput ornat pulcherrima crista, duos digitos alta, duplici pennularum ordine constans, à rostro ad extremum usque occupitum protensa; quam pro libitu arrigere aut demittere potest. Pennis autem numero 24 aut 26 componitur, quarum alie aliis longiores, quarumque extrema nigricant, deinde albicant, quod reliquum est coloris est castanei ad flavum vergentis. Collum pallide rufescit. Pectus album, areolis nigris deorsum tendentibus variis. Adultioribus nulle erant in pectore maculæ sed in lateribus solum. Cauda 4; [Aldrovando sex] digitos longa, 10 duntaxat pennis componitur, nigra, verum in medio area lata parabola aut lunula figuram referens eam distinguit vertice pennarum radices, cornibus extremitates spectantibus. Cauda alas complicatas excedit. Remiges pennæ in utraque ala 18; quarum priores decem nigre, areâ transversâ albâ, quæ in secunda, tertia, quarta, quinta, sexta, & septima semidigito latior est, in reliquis angustior. Septem sequentibus quatuor aut quinque sunt areæ transversæ albæ. Ultimarum limbi nonnihil rufescunt. Uropygium album. Pennæ scapulares per dorsum longitudinem exporrectæ areolis albis & nigris variantur, eodem modo ac alæ. Oculorum irides avellaneæ. Palpebra inferior superiore major. Tibiæ breves. Extimus pedis digitus medio adnascitur, nulla interveniente membrana. Aspera arteria (describente Aldrovando) initio divaricationum quibus in pulmones utrosque finitur duo velut oscula extrinsecus laryngis vicem suppletia exhibet, quibus pellicula tenuissima prætenditur: annuli cartilaginei, nobis observantibus, post divaricationem dimidiati, ut in Ardeis. In ventriculo scarabæos invenimus; unde eam infectis vesici manifestum est; an verò & uvis aliisve bacis, ut Veteres nonnulli tradiderunt, necimus. Audio eam (inquit Aldrovandus) formicis inter cætera vesici. Appendices seu intestina cæca nulla. Numero

mero pennarum caudæ, appendicum intestinalium carentiâ, alarum transversis maculis cum Pice Martis convenit, quibus idcirco eam subjunximus.

Circa Coloniam & alibi in Germania superiore frequentes observavimus, ubi *Wiedebuppe* appellant. Terræ plerumque, interdum salicibus incident. Turnerus in tota Britannia nusquam reperiri ait. Verum falsus est, nam & in Northumbria & in agro Surreiano interdum quamvis rariis cerni, idoneis testibus nobis constat.

Nidum è stercore, humano potissimum, facere testatur Aristoteles, eum fci. hoc luti vice circumludentem.

Nomen in utraque lingua à vocis quam edit sono inditum. Cæterum literatores plerique omnes Britannici (inquit Turnerus) Upupam eam vocant avem, quam Barbari ab alarum strepitu *Vannellum*, & ipsi suâ lingua *Lepwingam*. Errorem hunc inventarum Scholæ nostræ triviales etiamnum retinent.

Fœminam mare majorem semper esse aiunt.

CAP. VII.

Aves terrestres piscivora.

§. I.

Isipda, an Veterum Alcyon? The Kingfisher.

Pondere unciam unam quartâ parte superat: Longitudine à rostri apice ad extremam caudam 7 digitos excedit. Extremitates alarum extensarum undecim digitorum intervallo distant.

Rostrum duos ferè digitos longum, crassum, validum, rectum, acutum, nigrum, ad angulum tamen albescens. Mandibulum superius in plerisque inferiore longius, in nonnullis inferius superiore. Lingua brevis, lata, extremo acuminata, indivisa. Os intus crocescit. Nares oblongæ.

Mentum album cum aliqua rufi mixtura. Pectoris etiam seu ventris medium ex rufo albet: Venter infimus sub cauda intensè rufus est, uti sunt & latera & plumæ sub alis. Pectus rufum, extremis plumarum marginibus fordidè ex cæruleo viridescens. A collo per medium dorsum ad caudam color pulcherrimus dilutè seu ex albo cæruleus continuatur, qui splendore suo oculos diu immorantes lædere dicitur. Attentiùs intuenti in cæruleo dorsum lineæ transversæ obscuriores apparent. Vertex ex nigro virefcit maculis transversis cæruleis. Inter nares & oculos macula ruffa conspicitur, aliâque ultra oculos, cui succedit alba rufescens; sub istis maculis linea cæruleo-viridis.

Pennæ Remiges in utraque ala 23, quarum tertia longissima. Tum Remiges tum Remigibus proximæ parte exteriori cæruleæ, interiore fuscae. Minores ordines, exceptis minimis ad basin seu flexuram alæ, apicibus cæruleis insignes sunt. Longiores pennæ è scapulis exortæ dorso utrinque incumbentes ex cæruleo virefcunt. Cauda brevis scilicet, 12 pennis composita, obscurè cærulea cum aliquo nigrore.

Pedes aut potius tibiæ perbreves & exiguæ ex parte anteriore nigricant, ex posteriore rubent, ut & plantæ pedum & pollicis digiti. Pedum autem in hac ære structura singularis est, nam extimi digiti tria internodia medio adhærescunt, intimi unicum tantum, est autem intimus digitus minimus, & medio dimidio brevior: extimus medio ferè æqualis: posticus intimo paulo major. Tertium seu infimum os Cruris brevius est & majus quam in aliis avibus esse solet. Digni multis transversis lineis tanquam articulati videntur. Linguaë officula minora & breviora sunt quàm in aliis.

Ventriculus magnus & laxus ut in carnivoris officulis & quamvis piscium plenus. Intestina anum versus tenuiora. Gesnerus adipem ruffam esse asserit, quod verum est. Idem in uno nido sæpe novem inveniri pullos tradit, ego quinque observavi in foramine in cuiusdam fluvioli ripa, dimidiâ ulnam profundo.

Volgi pervertebat, avem hanc si filo rostro adnexo suspendatur in conclavi, pectus vento obvertebat.

D. Charleton in Onomastico suo Isipidæ alterius ex India allatæ meminit, quæ Regulum magnitudine vix superet. Nobis eam nondum videre contigit, nec alibi quicquam de ea legisse meminimus.

§. II.

Ispide affinis Jaguacati guacu Brasiliensibus Marggrav.

P*apa peixe* Lusitanis dicitur, nam piscibus viciat. Turdela magnitudinem aequat, figurâ corporis ut Picus major. Rostrum habet nigrum, rectum & in extremitate acutum, tres ferme digitos longum: oculos nigros & crura brevissima nigra: superiora crura ex parte carent plumis: in pedibus digitos quatuor (unum retrorsum) inaequalis longitudinis: duo enim versus exteriora pedis breves sunt, tertius interior longe brevissimus & remotior. Ungues nigri. Cauda duos digitos longa, excedens alarum fines. Pennae totius corporis superiores nimirum in capite, collo, alis, cauda sunt ferruginei coloris, & splendentis: circa collum transversum anulum habet ex albisimis plumis. Guttur, inferius collum, pectus & totus venter pennis vestiuntur albis: Propè utrumque oculum etiam maculam habet ex albis pennis: in cauda autem albae pennae intersecuruntur guttatim, ut & in alis, sed quae vix videntur nisi cum alas explicant & volant.

§. III.

Merops seu Apiafter. The Bee-eater.

Figurâ corporis Ispide similis est, magnitudine Merulae aequalis: ab initio rostri ad finem caudae 11; digitos longa; lata alis extensis octodecim. Rostrum longitudo ab apice ad angulos oris duorum ferè digitorum. Est autem Rostrum grande, longum, nigrum, habitâ corporis ratione Ispide rostro simillimum, nisi quod aliquantò magis deorsum incurvetur. Lingua tenuis & profundè incisa seu lacerata: Oculorum irides pulcherrimè rubent.

Caput ei grandius, longiusculum; color plumarum ad basin mandibulae superioris ex viridi caeruleus, in medio autem inter nares albus. Vertex in nonnullis rufus, in aliis admiscetur etiam nonnihil viridis. Ab angulis oris per oculos ultra aures ductus niger utrinque extenditur. Huic contiguis sub mento color flavus, lucidus quidem sed dilutus. Color in cervice & scapulis viridis cum aliqua tamen ruboris mixtura. Venter totus & Pectus ad mentum usque caerulea, verum ad mentum saturatior est hic color in pectore & ventre languidior, nonnihil etiam admixtum habens diluti ruboris. In nonnullis, (fortè mares hi sunt) pronae partis color ad viridem magis vergit.

Pennae alarum remiges extremis apicibus omnes nigricant; extimae decem sub apicibus ex caeruleo virefcunt. Mediae pennae maximam sui partem fulvae aut aurantii mali colore spectabiles, ut & minores pennarum alae ordines; super illos ultimi caerulefcunt. Verum colores hi in aliis & aliis avibus variant, quaedam enim plus obtinent caerulei, aliae plus viridis: quaedam plus rubri fulvae, aliae minus. Scapulares pennae longiores ex albo flavae. Cauda palmaris aut longior, duodecim pennis composita caerulea, et pinnulis pennarum exterioribus nonnihil viridis admixtum est. Mediae duae pennae reliquis longius procurunt & in acutum desinunt.

Crura brevissima sed pro longitudine crassa. Crura autem & pedes exactè qualia Ispide: nam digiti pedum antici ad primum articulum omnes simul juncti sunt, ac si unicus digitus essent, exterior & medius ad secundum usque. Ungues nigri: Pedes ex rubro fufci.

Hepar pallidè luteum: Ventriculus membranofus potius quam musculosus, scarabaeis aliisque insectis refertus.

Mirum quod Aldrovandus conjunctionis digitorum in hac ave non meminerit.

In agro Romano non admodum infrequens est, siquidem Romae in foro venalem non semel vidimus; in Anglia (quod scimus) non invenitur. Bellonius in Creta tam vulgarem esse refert ut nusquam non in illa insula conspiciatur.

Apibus eam vici Aristoteles tradit, edimque secuti plerique omnes rei naturalis scriptores. Verum non apibus tantum sed & Cicadis, Scarabaeis aliisque insectis viciat; nec Lampyrea, Caucalidis & Raparum feminibus, nec tritico etiam abstinet, ut refert Bellonius. Quin ob exactam ejus convenientiam cum Ispide, suspicamur eam pisces pariter praedari.

Bellonius observat. lib. 1. de Meropae haec habet. Volans in aere apes depascitur Hirundinum instar. Solus non volat sed gregatim, & praesertim secundum montes in quibus

quibus genuinum thymum provenit. Procul auditur ejus vox, illi ferè similis quam vir ore in rotundum clauso sibilans caneret. Ejus singularis elegantia pueros Cretenses invitat, ut illum cum cicadis venentur, quemadmodum & majores hirundines Apodes nuncupant, hac ratione: Aciculum hami instar incurvam, cujus, caput filo alligatum, per mediam cicadam figunt, extremum fili manu retinentes. Cicada sic transfixa nihilominus in aere volat, quam conspicies Merops impetu in eam ruit atque devorat cum acicula, quâ retentus capitur.

§. IV.

Merops alter seu Meropi congener Aldrov.

Avem hanc Germani *Seefchwalme* h. e. Hirundinem marinam vocant, cum quia primo aspectu, partim pedum brevitate, partim etiam volatu, tum quoniam inter volandum muscas capiet; Hirundinem referre videatur. Ego vero Meropi potius quam Hirundini congenerem fecerim, quoniam toto ferè caelo ab Hirundine marina differt. Est verò haec volucris superiore paulo longior, & ut icon etiam demonstrat toto corpore paulo crassior. Rostrum huic nigrum, longum, acutum, & propè ad faucem mesorianam quam in illa accedens. Caput, collum, pectus & totus ferè venter flavescunt. A rostro maculam habet nigram maximam, quae per oculos retro ad colli initium usque defertur. Dorsum caeruleum est, propè uropygium tamen ex viridi & flavo permixtum. Alarum pennae variis coloribus insigniuntur. Primae enim caeruleae sunt, secundae ex caeruleo & flavo mixtae, tertiae omnino flavae, quarta, remiges nempe, nigrae, & in extremitatibus rubrae. Cauda in summitate insigniter virefcit, infra verò perbellè flavescit, ita ut femiviridis & femilutea videatur. Pedes habet luteos, ungues nigros.

§. V.

Ispide seu Meropi affinis Guira Guainumbi Brasiliensibus Tapinambis Marggrav.

Avis est magnitudine Columbae ad visum, quia plurimas plumas habet, sed revera corpus non superat magnitudinem Turdela. Caput paulo majus habet quam Turdela; rostrum nigrum duos circiter digitos longum, cujus superior pars paulo longior inferiore. Est autem rostrum superius & inferius in utroque latere serratum instar ferreae, inservitque dentium loco. Crura habet brevissima, haud multum digitum excedentia, nigra; quatuor in pedibus digitos, quorum unus retrorsum vergit, tres antrorsum, sed primus versus anteriorem pedis partem brevior, medius longissimus, & tertius iterum brevis, sed non aequalis cum reliquis exortus; primi enim exortus est ad pedem, secundi itidem; tertii verò propè tertium articulum medii; habetque primus tres, secundus quatuor, tertius itidem tres articulationes, qui retrorsum vergit duas. Ungues nigri, deorsum incurvati. Cauda longissima, directâ, pennis paucis rectis, digitum circiter lata, sed decem longa; & quidem duae tantum pennae extremitatem caudam constituunt, quae ad duos digitos plumis carent, in extremitatibus autem rursus plumas habent ad duos digitos. Corpus totum sex circiter digitos longum est. Pennae elegantissimae: nimirum in capite quasi mitram gerit ex pennis sapphirinis, quae propè exortum rostri Turcoïdis colorem referunt: in medio autem hujus mitrae macula visitur nigra, magnitudine grossi Mispici. Infra oculos (qui flavi sunt pupillae nigrae) etiam nigrae pennas habet sapphirinis mixtas: Guttur inferius, totum pectus & totus venter obscurè luteum habet colorem. Superior colli pars, totum Dorsum, alae & cauda viridis seu graminei est coloris, sed cui (praesertim in alis & cauda) thalassinus admixtus, ut in collis Anatium & Pavonum. A genibus ad ventrem crura superiora pennis virentibus sunt praedita. In medio collo inferius quasi pro insigni gerit tres vel quatuor pennulas nigras & circum eas Sapphyrinas, quae maculam quandam fere notam constituunt.

Ob similem pedum constitutionem necnon aliquam in coloribus convenientiam avem hanc Meropi subjunximus.

§. VI.

§. VI.

Merula aquatica : Waffer Amzel Germanis The Water Ouzel.

Magnitudo.
Menfura.

Magnitudine Merulae vulgaris fuppar eft : pondere uncium 2; longitudine à fummo roftro ad imos pedes digitorum 9; ad ultimam caudam digit. 8½. Alarum in contrarium extenfarum extremae pennae 12; digitorum intervallo diftabant.

Figura.
Rostrum.

Corpore eft quàm Merula vulgaris brevior, collo craffiore. Roftum rectum, acutum, Merulae vulgaris roftro tenuius, ab angulis oris ad apicem menfurâ fumptâ, digito nonnihil brevius, nigrum. Caput & collum fupinum ex fufco fêu ruffo nigricant.

Color plumarum.

Dorfum totum & alarum tum Remiges tum veftitrices ex cinereo & nigro varie : mediae fci. plumarum partes nigricant, fimbriae caeruleae. Prona pars colli & pectus antierius candoris nivei : quod albo contiguum eft rufficit, venter imus caudam venter nigricat. Oculorum palpebrae in circuitu albæ.

Remiges.
Cauda.
Pedes.
Lingua.
Oculi.
Nares.

Remiges in utraque ala 18 : Cauda brevior quàm hujus generis reliquis digitorum, fci. 2½, 12 pennis proximè æqualibus compofita. Crura, pedes, ungues nigri. Digitus extimus medio ad imum junctus. Lingua nigra, tenuis & in extremo bifida nonnihil. Irides oculorum magnæ & latæ, pulchrè avellaneæ. Oculi autem nictitantibus membranis inftituuntur. Pro naribus fiffura longæ. Plumæ totum corpus veftientes denfiffimæ, ut in avibus aquaticis.

Locus.

Versatur circa fluvios & rivos quorum alvei faxis pleni, in montofis Cambrobritannicis, Northumbriis, Westmorlandicis, Eboracenfib. Ad amnem *Rivelin* propè Sheffieldiam in agro Eboracenfi occifam defcripti : D. Willughby propè *Pentambath* in Comitatu *Denbigh* Walliæ. In Alpibus Helveticis frequens fit.

Vitus.

Pifces prædatur, nec infecta averfatur. Dum ad ripas fedet caudam fibinde motitat. Quamquam palmipes non fit, sub aquis tamen nonnunquam fe mergit. Avis eft folitaria, & cum pari fuo duntaxat coeundi & pariendi tempore volat.

CAP. VIII.

Aves terrestres maximæ, singulares & sui generis, ob corporis molem & alarum parvitatem ad volandum omnino ineptæ.

§. I.

De Struthiocamelo, Anglicè an Ostriche; partim ex Aldrovando, partim ex nostra observatione.

Ouæ de Ave hac à Veteribus & neotericis traduntur vide fis apud Gesnerum & Aldrovandum.

Avium omnium maximus est, si unum forte *Emeu* excipias, qui quamvis proceritate ei cedat, corporis tamen mole ferè æqualis est. Certè *D. Willughby* vel æqualem vel majorem esse scribit. Erecto collo ad altitudinem duarum ulnarum accedit. Plinius equitis equo infidentis etiam altitudinem excedere scribit, quod sanè intelligendum est, dum collum quantum potest erigat. Caput parvum, depressum seu planum, & (ut Aldrovandus rectè) anterius : Rostrum quoque compressum est, & si corpori adæquas valdè exiguum, figuræ triangularis, coloris cornei, extremo nigricante. Cutis ejus ad nares in semicirculum definit. Oris fiffura ampla ed usque pertingit ut ejus anguli seu extrema oculis ipsis subjaceant. Oculi magni & iridibus avellaneis. Palpebras utrinque alitum solus ut homo obtinet, teste Plinio : quod an verum sit aliis examinandum relinquo. Caput & collum ad pectus ferè nuda, ut & pedes ad genua [alii hanc crurum partem femora appellant.] Caput & collum lanugine quadam seu pilis rarioribus plumarum vice obfita. Partes subalares & pedes proflus nudi. Infima pars colli ubi plumæ incipiunt alba. Alæ parvæ & ad volandum proflus inutilis, in id à natura destinata, ut currentem expansæ adjuvent. Dorsum penne in mare nigerrimæ, in fœmina fuscæ tantum sunt, ut lanæ quadam substantiam suâ mollitie efficiant. Alarum pennæ ejusdem coloris, sed in superiori parte candidissimæ. Cauda conferta, rotunda, non ut in aliis avibus in latum expansa, penis in mare subalbidis,

subalbidis, in fœmina subfuscis, extremis albis, quæ ad cassides maximopere expantur.

Collum & crura ei longissima sunt; postico digito & anticorum intimo proflus caret. Extimus 5; digitus longus est, alter octo; totius pedis ab extremo calcaneo longitudine undecim erat digitorum. Longiore digitum squamæ magnæ disjunctæ numero 24 operiunt : Unguis ei magnus, validus, nigricans. Extimus digitus ungue caret. Digni autem ad primum usque articulum membranâ crassâ validâ connectuntur, Ferrum, corium, gramen, panem, pilos, aliæque quæcunque offeruntur promiscuè devorat : ferrum tamen aliæque dura non concoquit, sed integra per anum reddit. Quem vidimus Bruxellis pane pilis mixto plerumque vesciebatur. Africa nobis hanc avem generat. Tanta verò eorum copia in desertis quandoque conspicitur, ut procul intuentibus velut equitum quadam acies appareant. Reperiuntur etiam in Arabia, & in America quoque copiosissimi, verum diversis generis, ut paulò post patebit. Ova parit maxima, utpote capitis infantis magnitudine plus minus, 15 etiam libras pendencia, durissimâ & quasi lapideâ crustâ munita, quæ in arena condita, Solis duntaxat calore fovetur donec tandem ex iis pulli educuntur. Nam matrem ova deferere Rei naturalis scriptores consentiunt.

Pennarum Struthionum plurimum usum ad conos & galeas pileosque adornandos tum apud veteres olim fuisse, Plinio teste constat, tum apud nos etiamnum esse notissimum est. Quin & ex iisdem non in Italia duntaxat, verum etiam in Anglia fieri solent ventilabra, quibus nobiliores matronæ attivo tempore ventulum sibi parant.

§. II.

Nhanduguacu *Brafilienfis*, *Ema Lusitanis*, sive *Struthiocamelus Americanus*, Marggrav.

Minores aliquanto Africanis sunt. Longa illis crura, inferiora sesquipedem, superiora pedem circiter longa. Tres habent in pedibus digitos, unguitibus crassis, nigris, haud acutis præditos; posterius unum digitum, sed rotundum, grossum, unde difficulter in area lævi aut tabulato possunt incedere, sed faciliè labuntur. Collum gestant incurvatum ut cygnus vel ciconia, longitudine circiter duorum pedum : Caput anterius, Oculos nigros habent pulcherrimos; rostrum compressum non admodum latum, duos & semis digitos longum. Alas habent parvas & ad volandum ineptas, quarum tamen unum instar veli erigentes, citissimè cursum promovent, ut vix ac nè vix quidem à cane venatico superari possint. Plumæ habent gryfæ per totum corpus, in dorso longiores & elegantiores, & corpus plumis tectum ferè rotundum apparet. Caudam non habent ejusmodi cristis præditam ut vulgò pingitur, sed plumæ sunt per dorsum expansæ ad anum usque, at integra per anum reddit. Vescitur fructibus & carne. Frequens est in Capitanæ *Serigippo* campis, itæque in Capitanæ *Rio grande*. In *Pernambuco* non vifitur. Caro ejus bona ad comedendum.

§. III.

Emeu seu Eme Aldrovandi, Clusii, Nierembèrgii, Anglis the Cassawary : *Emeu vulgò Casuaris* * Bontii; *Emeu quibundam dictus Casuaris* † Wormii.

Hujus generis quatuor aves Londini vidimus; tres mares, unam fœminam; unam fci. marem in Ornithotrophio Regio, in vivario *S. Jacobi* dicto propè Westmonasterium; duas mares & unam fœminam in ædibus *D. Maydston* Mercatoris Londinensis ex India Orientali allatas. Corona ei in medio capite cornea. Caput & collum nuda seu potius raris pilis obfita, cutis colore caeruleo purpurascente, exceptâ solum inferiore postici colli parte miniacè. Anterior in ima colli parte duo lobuli carnei nudi ad pectus dependent. Rictus oris amplissimus. Rostrum quatuor ferè digitos longum, crassitiei mediocris, rectum. Crura crassa valida. Digni in pede tres, antici omnes nam postico caret. Digni extimi unguis reliquis multo longior. Alarum quadam rudimenta obtinet verius quam alas, quinque tantum scapæ pennarum rotundis, parvis, histricum calamis similibus, pinnulis plumosis aut nullis aut attritu derafis, præditis. Cauda nulla. Corpus grande, plumis fuscis feu nigricantibus rarioris structura vestitum, quæ è longinquo intuentibus pli potius quàm plumæ videntur. Avis mansuetit faciliè. Veram, accuratam & plenissimam omnium ejus partium descriptionem è Clusio proponemus.

O

Hæc

* Hist. natur.
& medic. lib.
II. c. 10.
lib. 5. cap. 18.
† Hist. lib. 3.
cap. 17.

Hæc (inquit ille) dum surrecto capite incedebat quatuor pedum & aliquot unciam altitudinem excedebat : nam Collum à summo capite ad Dorſi initium tredecim pene uncias erat longum ; ipsum corpus binos pedes latum. Femora cum cruribus usque ad pedum inflexionem decem & septem uncias longa : Corporis autem ipsius longitudo à pectore ad uropygium trium pedum ferme erat. Pennæ seu verius plumæ totum avis corpus cum infima colli parte dorſo & pectori proximâ atque femora tegentes perpetuo erant geminæ, ex eodem parvo brevique tubulo prodeuntes, & sibi invicem incumbentes ; suprema quidem paulò crassior, inferna verò tenuior & delicatior ; illaque variæ longitudinis, ut in similibus avis exuvio observabam. Quæ enim in infima colli parte breviores erant ; quæ in medio corpore & lateribus longiores, sex viz. aut septem unciarum. Quæ autem in extremo corpore circa uropygium (nam caudâ carebat) novem uncias longæ & reliquis diutiores. Quanquam omnes duræ aut rigidæ, attamen non latæ sed angustæ & rarioribus lateralibus pilis eis adverso sitis præditæ, nigri coloris, circum tamen femora ad cinereum ferè tendentis, nigro permanente nervo, ut in reliquis. Eam verò formam & situm habebant illæ plumæ, ut à procul aspicientibus non plumis sed villis duntaxat tectum ejus avis corium existimari possit, quale urſinum est, & alis carere, tametsi alas haberet, sed sub plumis latera tegentibus latentes, & quatuor majoribus pennis nigris præditas, ut in exuvio observabam, tametsi illæ abrupte essent, nec de illarum longitudine certi aliquid pronunciare possem. Caudas tamen contracti satis crassi durique ac solidi erant, atque in extimam alæ partem altè penetrabant. Alæ vero pars superior corpori contigua pennas seu plumas vestitricas illis similes quæ adhuc in pectore retinebat. Ad hoc enim datus hujusmodi alas censendum, ut currentem adjuvent, quia hanc avem non esse volucrem, nec à terra tolli posse arbitror, [imò hoc certissimum est.] Crura in ambitu quinquè unciarum crassitudinem superabant, crebriſque corticibus seu squamis latis tecta erant, præsertim supra pedis inflexionem. Pedes habebat crassos, duos, tribus crassis digitis præditos, prona parte velut squamis tectos, suprà prorsus callosos : quorum medius (qui reliquis longior) tribus articulis constabat, interior uno, exterior binis. Omnium ungues valdè magni, binas penè uncias longi, crassi, duri & cornei. Ejus caput exiguum pro Avis magnitudine & ferè glabrum, coloris ex atro ceruleo, cum colli suprema parte, in quo apparebant rari pili nigri. Oculi paulò supra rostri fissuram magni, ardentes & truces, leonis oculis penè similes, quos cingebant nigri pili, quemadmodum & meatus illos aurium parvos & detectos, quos ponè oculos habebat. Roſtri prona pars quodammodo arcuata erat, pauloque supra mucronem binis foraminibus narium usum præbentibus prædita : à cujus medio ad capitis usque verticem porrectum diadema affurgebat, cornæ substantiæ, tres ferè uncias altum, coloris ex flavo fuscè : quod cum plumario defluvio cadere, & cum plumæ renascuntur novum crescere intelligebam. Supina rostri pars ab ejus fissura ad extremum mucronem quinas uncias longa. Anterior colli pars quatuor penè uncias infra rostrum, bina velut membranacea palearia, seu barbula propendens habebat, duas uncias longa, coloris rubri miniat. Postica similiter colli pars deplumis, à capite secundum longitudinem rubri miniat coloris erat ; deinde infima ejus pars aliquot rubris plumulis quibus nigræ intermixtæ tecta. Caterum hæc avis tametsi aliquas notas habere videatur cum Struthiocamelo communes, velut exiguum caput naturâ penè calvum, quodque sine delectu vorat quicquid obijciatur : Pedes tamen bisulcos non habet, sed tribus digitis præditos, ut ante diximus, sine calcaribus, Otidis fide Tardæ pedum modo : ideoque adeo firmos & robustos, ut arborem humani femoris crassitudinem æquantem prorsus contusam viderim, & ejus corticem sublatum (ut dixit ejus herus) ab hujus avis pedibus & unguibus. Etenim non rostro antrosum, sed oblique se convertens, averſis retrorsum pedibus eos cum quibus pugnabat impetere solebat.

Licet verò quæcunque obijciebantur voraret, ut aurantia mala integra & similia, ordinarius tamen ejus cibus erat similitudinem seu primarius panis, quem in magna crassâque fragmenta diviſum vorabat. Maxime autem recentibus gallinarum ovīs delectari intelligebam, quæ integra cum ipsa testa deglutiebatur : Si autem parum firma esse valitudine, illa ipsa integra per anum rejiciebat, deinde rursus ea vorans retinebat & concoquebat. Mihi autem affirmabant, hanc avem fuisse marem, & ex postica parte penem, Cameli instar, interdum exercere esse conspectam. Hujus avis ovum è multis quæ vidi maximum & pulcherrimum, dimensum per longitudinem 15 unciam ambitu erat ; per transversum verò duodecim aut paulò plus : ut propter amplitudinem pro quovis vase haberi possit non minus quam Struthiocameli ova, quibus, teste Plinio, Veteres nonnunquam utebantur, & adhuc nostra ætas ejus rei gratiâ

tiâ usurpat. Nam non semel videre memini Struthiocameli ova argenteo excepta & incluſa poculorum vicem præbere. Hujus tamen avis ovi testa non erat valdè densa, nec alba veluti ovorum Struthiocameli, sed extremâ parte vireſcentis ex cinericeo coloris, & perpetuis, saltem creberrimis velut tuberculis saturâ viriditate præditis ornata. E reliquis quæ conspiciebant unum ejusdem penè erat cum descripto magnitudinis, formæ & coloris, quadam verò magis orbiculata, aliqua minora : nonnullorum etiam color dilutior & minis elegans. Porro mihi relatum hujusmodi aves *Moluccarum* insularum non esse peculiare, sed etiam in *Sumatra* sive *Taprobana*, vicinoque illis insulis continente reperiri. Hæcenus Clusius.

Fœmina multo minor est mari, colore pallidior ex fusco olivaceo seu pullo. Naturæ miraculum videtur (inquit Aldrovandus è diario nautico Batavico descriptionem mutuatus) quòd hæc avis lingua careat. Quicquid edit deglutit. Hoc tamen non usque adeo mirum nam & alias præterea aves novimus quæ lingua carent ut v. g. Onocrotalus, &c. Quæcunque alii de *Emeu* habent omnia è Clusio transcribunt. Harvæum excipio, qui ex oculari inspectione alitem breviter * describit, & addit * De Generat. et Exercit. 5. eam carbonem (etiam ignitos) devorare, ejusque iconem observari in tabulis Avium Vilscherianis cum hac inscriptione, *Avis ignem devorans.*

§. IV.

Cygnus cucullatus Nieremberg. sive *Gallus gallinaceus peregrinus* Clusii. *Dronte* Bontii. The Dodo.

Exotica hæc avis in insula *Cygnæ* seu *Ceræ* Lusitanis dicta, *Mauritii* Batavis, 30 leucarum ambitu, ob Ebenum nigrum potissimum celebris ab Hollandis repta Cygnum quidem magnitudine æquabat aut superabat, sed ejus forma longè diversa : Ejus enim caput magnum, tectum velut quadam membranâ cucullum referente, rostrum præterea non planum sed crassum & oblongum, subflavi coloris parte capiti proxima, cujus extimus mucro niger. Superior quidem ejus pars fere prona adunca & curva, in inferiore verò sive supina subcervicula macula mediâ partem inter flavam & nigram occupabat. Raris & brevibus pennis tectam esse aiebant, & alis carere, fed earum locis quaternas & quinas duntaxat longiusculas nigras pennas habere : posteriorem verò corporis partem præpinguem & valdè crassam, in qua pro cauda quaternæ aut quinæ crispæ convolutæque pennulæ cineracei coloris. Crura crassâ illi potius esse quam longa, quorum suprema pars genu tenus nigris pennulis tecta, interior cum pedibus subflavi coloris ; pedes verò in quatuor digitos fuisse divisos, ternos longiores antrosum spectantes, quartum breviorum retrorsum conversum, omnèſque nigris unguibus præditos. Verum enimverò concinnatâ & descriptâ jam qua potui fide hujus avis historiâ, illius crus genu tenus recisum apud Petrum Pauvium, primarium artis medicæ in Academia Lugduno-Batava Professorem videre contigit recens è *Mauritii* insula relatum. Erat autem non valdè longum, sed à genu usque ad pedis inflexionem paulò plus quam quatuor uncias duntaxat superabat : Ejus verò crassitudo magna, ut cujus ambitus penè quatuor uncias æquabat, crebriſque corticibus seu squamis tectum erat, prona quidem parte latioribus & flavescens, supina verò minoribus & fuscis. Pedis etiam digitorum prona pars singularibus iſſique latis squamis prædita, supina autem tota callosa. Digitis fatis breves pro tam crasso crure : nam maximi sive medii ad unguem usque longitudine binas uncias non admodum superabat, aliorum duorum illi proximorum vix binas uncias æquabat, posterioris sescunciam : omnium verò ungues crassi, duri, nigri, minis uncia longi, sed posterioris digiti longior reliquis, & unciam superans. Nauta huic avi nomen indebat suo idiomate *Walgh-vogel*, hoc est Naufeam movens avis, partim quòd post diuturnam elixationem ejus caro non fieret tenerior, sed dura permaneret & difficilis concoctionis, excepto ejus pectore & ventriculo, quæ non contemnendi saporis esse comperiebant, partim quia multos turtures nasciſci poterant, quos delicatiores & ori magis gratos reperiebant. Nihil igitur mirum, si præ illis hanc avem contemnerent & ea carere se faciliè dicerent. In ejus porro ventriculo quòdam lapillos inventos aiebant. Hæcenus Clusius. * Bontio hæc avis magnitudinis est inter Struthionem & Gallum Indicum, à quibus ex parte figurâ discrepat, & ex parte cum iis convenit, imprimis cum Struthionibus Africanis, si uropygium, pennas & plumas confideres ; adeo ut Pygmæus quasi inter eos appareat, si crurum brevitate respicias. Caterum capite est magno, deformi, tecto quadam membranâ cucullum referente. Oculis magnis, nigris ; collo curvo, prominente, pingui ; rostro supra modum longo, valido

* Hist. natural.
& Medic. Ind. Oriental.
lib. 5. cap. 17.

valido ex cæruleo albicante, exceptis extremitatibus, quarum inferior nigricat superior flavescit, utraque acuminata & adunca. Rictu fædo, admodum patulo, quasi ad ingluviem nato. Corpore obofo, rotundo, quod mollibus plumis griseis more Struthionum vestitur: ab utroque latere, loco Remigum, exiguis alis plumatis, ex flavo cinereis, & pone uropygium loco caudæ quinis penulis crispis ejusdem coloris decoratur. Cruribus est flavescens, crassus, sed admodum curtus, quatuor digitis pedis solidis, longis, quasi squamosis, totidem unguibus validis nigris incedit. Cæterum tardigrada est avis & stupida, quæque facili præda fit venatoribus. Caro earum, imprimis pectoris, est pinguis, vesca adeoque multa, ut tres quatuorve *Drontes* centenis lociis saturandis aliquando suffecerint: Si non probè elixentur vel veteres sint, difficilius sunt concoctionis & salitæ in penu reconduntur. Lapilli diversæ formæ & magnitudinis, cinerei coloris in ventriculo harum avium reperiuntur, non tamen ibi nati, ut vulgus & pubes nautica arbitratur, sed in litore devorati; quasi & hoc quoque signo cum Struthionis natura aves has participare constaret, quod durissima quæque deglutiunt, non tamen digerant. Hæc Bontius.

Exuvias hujusce avis vidimus in Museo Tradescantiano.

CAP. IX.

De genere Gallinaceo.

Gallinacei generis notæ characteristice sunt: 1. Rostrum habere breve, validum & nonnihil incurvum, ad grana colligenda (quibus hoc genus præcipuè victitat) perquam idoneum. 2. Corpus crassum, carne multa. 3. Alas breves & concavas, unde & minimè altivolæ sunt, & breves volatus faciunt pleræque hoc genus aves. 4. Ventriculus crassus musculus instructum, quorum actio est grana duriora molere & comminuer, calculorum adminiculo, quos hæc aves subinde deglutiunt. 5. Appendice seu intestina cæca longissima. 6. Carnem albam, præcipuè musculorum pectoris, qui color à coctione se prodit manifestissus. Hæc nota huic generi peculiaris est, nec ulli præterea (quod sciam) avi competit. Atque hoc indicium est, carnem earum saluberrimam esse & optimi succi; ideoque non immerito apud omnes in præcipua æstimatione & pretio haberi. 7. Multiparum esse. 8. Humi nidificare; cujus ratio est quia 9. Pulli recens exclusi non aluntur, à matribus, verum densa lanugine vestiuntur, nidum deserunt, huc illuc cursitantes matres sequuntur, atque ipsi seiplos pascunt, cibum rostellis colligentes. 10. Quoniam ut diximus corpulentæ sunt nec admodum volaces, in terra plerumque obambulant vespuntur, ideoque latos obtinent digitos ad ci firmitus insistendum, & plerumque etiam cursu valent. 11. Pulveratrics sunt pleræque si non omnes hujus generis aves. 12. Gallinaceo generi soli, non tamen omnibus ejus speciebus calcaria conceduntur.

Hujus generis aves distinguemus in mansuetas seu domesticas, & feras seu sylvestres: Sylvestres in postico digito donatas & postico carentes: denique postico donatas in granivoras, & phytivoras seu baccivoras aut certiori nota superciliis rubris coccineisve insignes.

Gallinacei generis aves sunt vel	{	<i>Cicures seu domesticæ ut Pavo, &c.</i>	{	<i>Granivoræ, ut Phasianus, &c.</i>
		<i>Donatæ, quæ vel</i>		<i>Phytivoræ superciliis coccineis.</i>
		<i>Feræ seu sylvestres, quæ vel digito postico</i>		<i>Carentes, ut Tarda, &c.</i>

CAP.

CAP. X.

Gallinaceum genus domesticum.

§. I.

Gallus gallinaceus & Gallina domestica, The Dunghill-Cock and Hen.

Avis hæc, Græcis *Ἀλεκτρυών*, & generali olim nomine *Opis* dicta, adeo omnibus in terris nota & familiaris est semperque fuit, ut ei curiosius describendæ diu insisteret omnino supervacaneum foret. Cauda erecta, pennis componentibus in angulum dispositis; cristâ in vertice carneâ, nudâ, serratâ; paleis sub mento dependentibus & calcaribus longissimis ab aliis omnibus sui generis avibus abundè distinguitur, & primo statim aspectu agnoscitur. Gallus gallinaceus è diurnis avibus solus, si Philomelam excipias, internoctu cantat, post mediam scilicet noctem duabus tribusve vicibus per intervalla ante lucis ortum. Remiges penne in utraque ala, si omnes ad minimas usque computes, viginti septem sunt. Cauda quatuordecim pennis constat; quod huic speciei (quantum novimus) peculiare est: nam reliquarum hujus generis quarum pennas numeravimus caudæ vel sexdecim vel octodecim componuntur. Harum mediæ duæ in maribus longissimæ sunt & eleganter reflexæ seu arcuatæ. Gallus gallinaceus salacissimus cum sit brevi senesceat & ad coitum minus idoneus redditur: Siquidem immoderato veneris usu spiritibus exhaustis, & consumpto humido radicali quem vocant, corpus necessariò arefcit & libidinis ardor extinguitur.

Aldrovandus experientiâ se didicisse ait, Gallos cum trimatum excedunt, implere quidem gallinas, sed ad venerem impotentiores evadere. Gallinæ quoque cum per maximam anni partem dietim plerumque ova edant, tot partibus non diu sufficunt sed post tres quatuorve plurimum annos steriles & effatæ fiunt: delapsis enim quæ ovario ab initio inerant seminibus, parere desinant necesse est, cum nova intus non suboriantur. Quamdiu vivant hæc aves non cessare arbitror, quamvis Aldrovandus ^{Ætæ.} decennio earum ætatem circumferat. Cum enim emolumenti tantum causâ alantur, & intra paucos ut diximus annos ad generationem ineptæ evadant quousquique est qui eas ingratis absque ulla lucrispe alere velit, ut experimentum tantum capiat quamdiu possent durare? in suo tamen genere brevis avi esse à salacitate & Veneris intemperantia quæ corpus enervat & vires deiecit, rectè arguitur.

Galli cum aves magnanimæ sunt & indomite, à nostratibus ad pugnam diligenter cura & exacta victus ratione ali & præparari solent. Sunt autem frequentia per oppida majora, non tamen statis diebus sed pro re nata indicta Gallorum certamina, quandocunque sci. voluerint vel inter se consenserint qui gallos alunt. Quinetiam theatra passim extructa sunt in quibus exhibeantur hujusmodi spectacula; ad quæ magno numero undique concurrunt. Sponsiones deinde utrinque fiunt ingentis non raro pretii; & insana nummorum profusione, summis immentis vel depositis vel pactis, quæ iis cedant quorum Galli victores evadunt, maxima partium contentione & sollicita victoriæ expectatione certatur. Galli autem generosiores cedere neci, mori quam vinci aut ignominiosâ fugâ sibi consulere malunt.

Caro gallinacea, pulli nimirum ammiculi, aut Capi bene faginati, meo sanè judicio ^{caro} primum dignitatis locum sibi vendicat, nec Phasiani aut Perdices carnis bonitate cedit. Sunt tamen qui existimant, neque nos ab ea opinione alieni sumus, illas gallinas suavioris carnis esse, quæ cibo non abundè eis appositæ, sed quem ipse pedibus fodientes eruant, non absque labore pastæ fuerint; illas autem minus probant quæ in caveis conclusæ & turundis in os inditis faginatæ sunt: imo nonnulli hæc in re adeo curiosi sunt, ut eas etiam partes seu membra salubriora existiment quæ maximè exercentur, ideoque in feris avibus alas, in domesticis crurcula præferunt.

Ovarii, uteri & vulvæ gallinacæ anatomem & descriptionem vide apud Aldrovandum ^{tom. 2. pag. 199.} aut si adhuc exactiorem desideras Harvæi nostri de *Generatione* Exercitationes adeas. De coitu, partu, incubatu & exclusione ovorum iidem Harvæus & Aldrovandus consulendi, nec non Cl. Marcellus Malpighius in libello de *Ovo* qui omnium exactissimè processum generationis seu formationis & augmenti pulli in ovo per totum incubationis tempus observavit, descripsit & figuris illustravit. De carnium, ovorum, aliarumque omnium partium gallinacearum usus in cibo & medicina Gesnerus & Aldrovandus abundè scripserunt.

Quod

Galli & leonis
antipathia.

Quod Leo Gallum expavescat, nec ejus aspectum ferat, quin cantu ipso terreatur, à priscis & recentioribus consensu unanimi traditum & receptum est, ejusque rationes variae exquisitae & assignatae, cum rem ipsam falsam esse experientia constat. Si quidem Leo ille quem Jacobus Rex in eadem area cum Gallo quodam concludi fecit, Gallum illico dilaniavit & deglutivit (in memoria fallat nam Historiam illam olim legi apud Verulanum) certe multum abfuit ut eum exhorresceret, ullave formidinis signa ostenderet.

Semel atque iterum non sine voluptate & admiratione vidimus capum pullos gallinaceos matris more curantem, voce, scilicet gloriante eos convocantem, pascentem, & sub alis foventem, non minori *symp* quam matres ipsae solent. Ad quod officium praestandum eodem fere modo institutum & invitatum accepimus, quem praescribit J. Baptista Porta *lib. 4. Magie nat. cap. 26.* Pectore sci. deplumato cutem nudam utricis plagas pullos ei [manusfacto prius & è manibus cibum capere edocto] substituendo, donec iis favere inciperet: an quia pruriginem ex utricarum morstu excitam pulli capitis suis demulceant, & queritando miserum miserum succurrere cogant? Capus autem huic ministerio assuefactus ab opere non cessat, verum adultioribus remotis recens exclusos pullos suppositos pari affectu prosequitur & curam educat, donec omnibus vel adultis vel amotis ferias aliquandiu egerit.

Infinitus esset si quae de hac ave dici possent singula persequeretur; ejusque historiam plenam & accuratam conscribere vellem. Qui plura velit Aldrovandum consulat, cujus consilium fuit historiam suam omnia complecti, nec quicquam quod aut sibi cognitum aut ab aliis ante eum literis proditum fuit, omittere.

Gallinarum in Ornithologia sua plures species aut potius varietates exhibet Aldrovandus, nimirum 1. Gallinam villaticam albam cristatam *lib. 14. cap. 2.* 2. Gallinam pumilionem, cui nimirum crura brevia sunt. Hanc varietatem nostrates etiam alunt. 3. Gallum Patavinum & Gallinam, quae potius pulverariae dicenda sunt, à Pulverara vico aliquot milliariis à Patavio distante, ubi habentur. Hae vulgaribus majores sunt & speciosiores, nec alia in re differre videntur; unde etiam si in alias regiones transferantur degenerant paulatim & ad indigenarum magnitudinem brevi contrahuntur; earum progeniem intellige non ipsas aves translatas. 4. Gallum & gallinam pedibus hirsutis seu pennatis, ejusdem *lib. cap. 5.* 5. Gallum Turcicum & Gallinam, colorum varietate & pulchritudine praecipue à nostratibus diversa, *cap. 6.* 6. Gallum Persicum & Gallinam, quarum insignis est, quod cauda careant. Hoc genus etiam à nostratibus alitur, & nonnullis *Rumk* dicitur. Priores quinque varietates nostrae sententia specie non differunt. Nam aves hae pro ratione loci victus aliorumque accidentium coloribus infinitum variant, magnitudine quoque discrepant & cristis seu cirris vel donantur vel carent. Quas describit & depingit capitibus 10 & 11 sub titulis Galli alius Indici & Gallinae Indicae *cap. 12.* sub tit. *aliarum duarum Gallinarum Indicarum*, aves ipse non vidit, fed earum imagines pictas tantum. Mihi autem semper suspectae sunt ejus picturae. Plerumque enim verarum avium icones non sunt, sed vel omnino fictitiae, vel ad libitum pictoris mutatae, & adulteratae.

Fabulosam quoque omnino existimo Gallinam lanigeram, ejusque iconem fictitiam quam habemus apud Aldrovandum, eodem libro *cap. 14.* è charta quadam geographica desumptam. Fortè Gallina crispa fuit quam Odoricus de Foro Julii & Joannes de Mandeville lanigeram appellant. Certè *Emeu* avis esse videtur cujus nomen M. Paulus Venetus his verbis. *In civitate Quelinia in regno Mangi inveniuntur Gallinae, quae loco plumarum pilos habeant ut cati, nigri scilicet coloris, & ova optima pariunt.*

Praeter has ab Aldrovando exhibitas, aliam adhuc Gallinae five speciem five varietatem aliquoties vidimus, à nostratibus Gallinam Frilandicam dictam; non, ut ego arbitror, quoniam è Frilandia ad nos primùm delata fuit, sed quia pennae per totum corpus crispae sunt & velut concinnatae, hoc enim vox *Frisled* nobis vocat, quā avem hanc initio designatam puto, per errorem vulgi postea corrupta ob vocem vicinitatem. Cum enim Gallinam hanc exoticam esse scirent non aliunde rectius quam à patria sua denominandam putarunt, indeque nimirum à Frilandia denominatam inveniantur. Nec sanè probabili argumento destituebantur quo sibi persuaderent Frilandicae eam originis esse, quod scilicet pluma frigoris vehementia per totum corpus inhorrescentes hoc modo crispari viderentur. Verum haec omnia ex conjectura. Hanc esse putamus quam in capite de monstris ultimo loco posuit Aldrovandus, cujus iconem à Pompilio Tagliaferro Parmensi ad se missam ait cum hac descriptione. Scias velim duo potissimum in hoc gallo reperiri admiratione digna. Primum & praecipuum

um est, quod alarum pennae contrario quam in aliis modo situantur, nam pars illarum prona, quae ex natura praescripto in aliis interius vergit, in hoc exterior conspiciatur; ita ut tota ala penitus inversa videatur: Alterum quod cervicis plumulae caput versus cirri instar eriguntur; quorum etiam tota cauda attolli conspiciuntur.

Gallina disiecta (praesunt nigram) sanguine adhuc calente imponitur capiti in phrenitide, cephalalgia, &c. Moribus itidem venenatorum animalium simili ratione mederi aiunt: anthracib. imposita venenum elicit, nec praetercundum, quod sanguinis eruptionem in vulnerib. recentib. sistat.

Viva gallina [gallus] circa anum deplumata è bubonibus venenum extrahit (imposita).

1. *Geluseu decoctum gelatinum Gallinae (veteris) insigne est nutritivum & corroborativum.* Fit autem ex carne Gallinae in frusta concisa, additis pedibus vituli, vervecis, aut carne bovina perse in diplomate horas aliquot (sex septemve) vase clauso cocta & expressa. Addi possunt aromata & aquae cordiales prout libet.

2. *Jus Galli veteris per se vim habet molliendi, & ob nitidas partes quibus decrepita illud animal praeditum est, quaque fustigatione exaltata sunt, virtute potest incidendi, abstergendi, alvum ciendi, idque multo magis si medicamenta similium facultatum in eo incoquantur.* Hinc celeberrimum est in dolore colico (coctum cum purgantibus & discutientibus), in tussi tartarique pulmonum (cum bechicis elixum) &c. Paratur autem sic. Gallus antiquus (annorum 2. 3. 4.) fatigetur optimè, donec lassitudine cadat. Hinc trucidetur, deplumetur, exenteretur, fariaturque medicamentis idoneis, coquanturque in aliquot mensuris aquae, donec caro ab ossibus fere discedat; hinc coletur.

3. Cerebrum Gallinae vim habet incrassandi, fluxusque compescendi: e.g. fluxum alvi (in vino sumptum) gingivis ad dentitionem à mulieribus illinitur.

4. *Tunica interior ventriculi extracta, siccata (ad solem) & pulverisata, singularem vim habet tum astringendi & corroborandi ventriculum, adeoque vomitum & fluxum alvi compescendi, tum & calculum comminuendi.*

5. Testiculi deperditas in morbis vires misceat restituere dicuntur: semen prolificum suppeditant, & venerae vires roborant (recentior usurpationi) febribus itidem medentur assumpti.

6. *Fel maculas cutis auferit (illitum) oculis convenit.*

7. Pinguedo Gallinarum & Caponum calf. humect. emol. lenit, mediisque inter suillum & asnerinam existit, harumque acrimoniam obtundit: convenit laborum rimis, aurium doloribus, oculorum pustulis.

8. Guttur Galli usum & non consumptum, sed tostum & exiccatum, sub noctem ante coenam exhibitum, proprietate sanat mictionem involuntariam nocturnam. *Solemand. f. 4. conf. 11.*

9. *Stercus* omnia eadem praestare aptum est, quae columbinum, sed inefficacius, privatim tamen colico & uterino dolori convenit. Valet itidem ad iterum, Calculum & urinæ suppressionem. N. Praestantius habetur id quod in stercore album est. Dosis 3ß mane ac vespere diebus continuis 4 vel 5. exhibit. *Quercetani. Pharm. Res. c. 21.* Extrinsecus exiecat achores capitis, aliamque scabiem manantem (cinis inferfus.) Luteum stercoreis consolidat vesicæ exulcerationem, assatum in butyro recentis, vel oleo olivarum & conjectum in frigidam, ut sordes secedant, & liquor olei supermat. *Hartm.*

10. *Ova* medicum exhibent testas, membranulas, albumen, vitellumque *Testa* vim habent lithontripticam, tartareamque mucilaginem incidendi. *Membranula* vim habent diureticam intrinsecus & extrinsecus adhibita, praepotiusque imponuntur infantum.

Albumen vim habet refrigerandi, astringendi, agglutinandi, usumque crebri est in conglutinatione vulnerum (cum bolo commun.) in fracturis, &c. Inservit & anacolle-matis. N. Hippocrates exhibet febrientibus albumina n. 3 aut 4 ad refrigerandum & egerendum.

Vitellum ovi vim habet anodynā maturandi, digerendi, laxandi, proinde usu celeberrimus clysteribus immisceri, quin & cum salis tantillo mixtum infantum umbilico (in testa jallandi) imponi solet ad ciendam alvum. Paratur inde oleum, quod crebri usus est in consolidatione vulnerum, rimarum, in maturatione tumorum, &c. *Hae omnia Schroderus.* Qui plura velit Aldrovandum adeat.

ð. II.

Pavo. The Peacock. Græcis Ταῦς.

Vis hæc passim nota, vel sola caudæ longitudine & gemmantibus oculis ab aliis omnibus abundè distinguitur, adeò ut supervacaneum omnino foret proluxa verborum serie eam curiosius describere.

Mas (describente Aldrovando) capite, collo & pectoris initio coloris est intense carulei. Caput pro corporis portione exiguum, ac quodammodo (ut annotat Albertus Serpentinum, maculis ornatum duabus, oblongis candidis, quarum una oculos superquirit, altera brevior at longè crassior subjacet; quam dein alia nigra excipit, cætero (ut dixi) caruleum; & in vertice apicem, non ut in quibusdam aliis avibus integrum, at è nudis quodammodo scapis tenerrimis viridescens, in summitate ejusdem coloris veluti liliorum flores ferentibus, conspicuum. De quo pulcherrimo apice loquens Plinius, *Pavonis apicem*, inquit, *crinita arbuscula constituunt*; & revera non pennæ videntur, sed erumpente primò plantarum germina. Rostrum candicat & insigniter hiat in extremo aliquantulum recurvum, quale ferè est omnibus granivoris; & in eo nares satis patula. Collum longiusculum, & pro portione magnitudinis admodum tenue & exile. Dorsum ex albo cinereum est, maculis quamplurimis atris transversalibus conspersum. Alæ clausæ (apertas videre non datur mihi, qui depictum ad vivum in libris meis describo) superius quâ dorsum spectant nigra, inferius quâ ventrem, atque intus pariter rufæ. Cauda itâ disposita est, ut quasi in duas dividatur. Nam quando eam in rotam extendit, minores quedam pennæ, integram veluti per se caudam constituentes, & alterius etiam coloris nempe fusci, non ut longiores rigent, sed ut in reliquis ferè avibus extensæ conspiciuntur; adeò ut longiores indubitanter alii musculo inferi necesse sit, cuius beneficio ac operâ ita erigi & extendi queant. Hæc longas Petrus Bellonius ex superiori dorso propè podicem oriri hoc est ex uropygio tradit, minoræque alias à naturâ factas ut longiores sustineant. Uropygium intense virescit, quod una cum cauda longa erigit: cuius pennæ breves sunt atque itâ dispositæ ut tanquam Draconis Æthiopici squamas amulenter, & partem pennarum caudæ longarum obscure ac conspectum eripiant. Pennæ longiores extensæ omnes castanei viridis coloris, lineis aureis elegantissimis fursum repentibus decoratæ, in extremitate verò intensissimi coloris viridis plumas æquæ bifurcatas & Hirundinum caudam emulantes desinunt. Orbiculi, vel, ut Plinius vocat, *pennarum oculi* ex viridi quasi Chrysolithi splendore & auri & Sapphiri coloribus distinguuntur. Ejusmodi oculi 4 circulis constant, aureo primo, secundo castaneo, tertio viridi, medium locum ceruleus seu sapphirinus obtinet, figurâ quodammodo ac magnitudine Phaeoli. Coxæ, tibie, atque pedes cinerei sunt, maculis nigris conspersi, & calcaribus more Gallinaceorum armati. Venter propè ventriculum ex caruleo viridis, propè podicem nigrescit aut saltem fuscescit.

In femina pauca admodum colorum conspiciuntur varietas. Alæ totæ, dorsum, venter, coxæ ac pedes coloris sunt fusci ad cinereum vergentis: Capitis vertex & apex ejusdem coloris, in vertice tamen aliquot maculæ exiguæ velut puncta virefcentia interseruntur. Maculæ illæ candidæ, quas etiam in mare annotavimus, in femina longe sunt majores. Oculorum iris in mare lutescit, in hæc planè plumbea. Mentum totum candidum. Colli pennæ undatim positæ virides, propè pectus in extremitatibus albæ sunt.

His quibus Gallinæ vescuntur: hordeo autem imprimis delectantur. Albertus serpentes à Pavonibus edi dixit, unde non mirum serpentes carum voce terri. Perpetras origine aves esse, & in Europam ex India olim invecas verisimile esse, nunc diem ubique frequentes sunt.

Huic avi, & quidem soli præter Gallopavonem convenit caudam in orbem expandere, quasi radiantes ejus oculos spectari gauderet: Quod verò laudatus ei faciat, quoddam eam mox conspectâ semel pedum suorum deformitate deponat & in aerum quandam contrahat, ac si rationis non omnino expertus esset, proculdubio falsum est.

Caro ejus durior, frigidior, siccior & difficilioris concoctionis censetur: coctam non putrescere, sed integram etiam annum, aut eo diutius incorruptam servari & vulgo creditum est & Augustini experimento comprobatur, qui lib. 21. de Civit. Dei. cap. 2. hæc habet. *Quis nisi Deus creator omnium dedit carni Pavonis mortui ne putresceret? Quæ cum auditu incredibile videretur, evenit ut apud Carthaginem nobis cæsa apponeretur.*

Caput.

Apex.

Rostrum.

Collum.

Dorsum.

Alæ.

Cauda.

Uropygium.

Oculi caudæ.

Pedes.

Venter.

Femina pavonis forma.

Vidus.

Locus.

Mores.

Qualitas carnis & usus in cibo.

retr, hæc avis: de cujus pectore pulparum quantum visum est, servari jussimus: quod post diem tantum spatium, quanto alia caro quæcumque cocta putresceret, prolutum atque oblatum nihil nostrum offendet olfactum. Itemque positum est, post dies amplius quàm triginta idem quod erat inventum est; idemque post annum, nisi quod corporulentia aliquantulum siccioris & contraktioris fuit. Verum nobis non adeò mirum videtur carnem Pavonis ex se satis duram & solidam, à coctione aridiorem factam, in regione calida diutius incorruptam durare, præsertim si caveatur ne humorem aliquem vividam tēpēte bibat: nec dubito quin & Gallo-pavonis carni atque etiam Gallinacæ coctæ idem accideret. Caveant (inquit Aldrovandus) a Pavonarum carnem esse, qui quiete fruuntur, siquidem conveniunt aut saltem minis nocent multum fe exercētibus, iisque tantummodo juniorum pavonum, utpote teneriorum. Hepaticis & splēneticis omnino noxius est earum usus, & quos hemorrhoides crebro vexant. Ego vero Pavonum saltem juniorum carnem teneram & delicatam, meritòque suo Romanis olim in præcipuo honore & æstimatione fuisse judico; nec Gallinacæ ei aut Perdicinam præterlim.

Aristoteles Pavones duodecim ova parere scribit; apud nos quinque aut sex, rariorissime plura antequam incubant edunt.

Maximam hortis pestem inferunt, & regulas testorumque culmos evertunt. Pavo (inquit Aldrovandus) est avis visu pulcherrima sit, oculorum tamen voluptas ista plurimum aurum tædio compeniat, quæ sæpe tartaræ vocis suæ horrore fatigantur: Vox, unde vulgo [Talorum] dicitur, plumis vestitus angeli, vocem habere diaboli, & incessum latronis. Vitam ad centum usque annos, (quod faciliè credimus) producere dicitur. Maculus Pavo, inquit Columella, gallinacæ salacitatem habet, atque ideo Coitus, quinque feminas desiderat: imò, nisi adit alia quæcum coeat, incubantem feminam invadit & ova frangit; cuius rei conficiat femina, nidum quantum potest occultat. Munditiam amare dicitur. Colore albo interdum, locis Septentrionalibus præcipuè, Pavo albus, variat hæc avis.

§. III.

De Gallopavone sive Meleagride & Numidica ave. The Turkey.

Gallopavo cum in Europa jam passim notus & ubique ferè obvis factus sit, cumque è Petro Gyllio, ut refert Aldrovandus, exactè satis sit descriptus, Aldrovandus autem quicquid notatu dignum ab illo omisissim fuit de suo suppleverit; nos quodæ descriptione Gylliana ab Aldrovando itâ suppleta contenti erimus; quæ hujusmodi est.

Eadem est qua Pavo proceritate. Collum simul cum capite à plumis omnino nudum est; tantum purpurascēte pelle obducitur, & tam valdè crassum est, ut pellem quæ antea laxa & vacua spectabatur, cum vocem mittit sic contendat & inflet ut ad brachii crassitudinem accedat. Ejus capitis vertex colore partim albo, partim ceruleo, partim purpureo distinctus, cristâ caret: quadam tamen rubra appendicula carne ex ejus summo rostro, per superiorem rostri acclivitatem tantopere eminet, ut digiti longitudine inferius dependeat quàm rostrum ipsum, quod quidem eâ superintegritur, ut hoc nisi è transverso videri nequeat. Hanc quidem appendicula cum passum capit contrahit, ut quæ antea digito longior quàm rostrum propendebat, modo contracta ad rostri longitudinem non accedat. Hujus plumæ tum Accipitris speciem similitudinemque gerunt, tum extremæ albæ videntur. Cruribus est procerissimis, ejusdemque ungues similes ut nostratium Gallorum aducentiam habent & distinctionem. Illius quem vidi corpus & rotundum erat, & Pavonis excelsitatem superabat. Oculorum ambitus ceruleo & purpureo colore efflorescebat; & perinde atque accipitres acri atque acuto videnti sensu vigeat. Cum quippiam ad Gallinam appropinquat totis inhorrescit plumis; & gradu superbo exterrere accedentes conatur. Gallina illius alba erat, & Pavonem, cum in plumas caudæ amittit, referebat. Hæc Gyllius: in quibus binæ (inquit Aldrovandus) eæque non parvi momenti notæ desiderantur: Crura scilicet calcaribus carere, & marem à femina, cum jam ad maturam ætatem pervenerint, fetacæ barbâ ante gulam distinguunt, carunculæque illam in femina admodum exiguum esse. Quod vero pennas Accipitris similes esse dicit, id propter multiplices maculas intelligendum est.

His adde caudam pennis 12 consistare, Remiges in utraque à 28 obtinere: calcarium primordia seu rudimenta quadam eque satis conspicua habere ex observatione D. Willughby & nostra; quamvis Aldrovandus calcaribus prorsus carere eas scribat. Ova alba sunt, maculis ex flavo fordide rubentibus, crebris velut, lentigine quadam aspersa.

Collum.

Caput.

Crista seu Crunula.

Color.

Crura.

Oculi.

Cauda.

Remiges.

Ova.

Eximium

summo collo ad occipitium nascuntur erecti quidam atque nigri pili (non plumæ) in contrarium versi. Oculi toti nigri, æquæ & in orbem palpebræ atque cilia, si maculam in summa & posteriori parte supercillii utriusque demas. Imum caput per longitudinem utrinque caro quadam callosa colore sanguineo occupat; quæ nè propendeat veluti palea ut replicaretur natura voluit, & averfo ductu in duos processus acutos finit. Ex hac carne attollunt se utrinque caruncula, quibus nares in ambitu vestiuntur, & caput in anteriori parte à cætero Rostrum pallido separatur. Harum ad Rostrum margines inferiores replicantur etiam leviter sub utraque nare. Quod inter verticem & carnem est à dextra & sinistra parte squamosa incisurâ duplici notatur, in posteriori nulla.

Color illi sub faucibus exquisitè est purpureus, in collo obscurè purpureus: in cætero corpore per summa contuenti qualis confurgit si album & nigrum pollinem utrinque tenuiter tritum coloris fusco rariùs aspergas, nec tamen commisceas. Tali coloris maculae albæ ovals aut rotundæ per totum corpus inesse videntur, per summa minores, per ima majores, comprehensæ intervallis linearum, ut apparet in plumarum compositione naturali, quæ se mutuo intersecant obliquo hinc inde ductu, per summa tantum corporis non item per ima. Id non ex toto corpore solum deprehendit, sed ex singulis avulsis pennis. Superiores enim obliquis lineis se mutuo intersecantibus, aut si mavis orbiculis quibusdam ex albo & nigro (ut dixi) polline confectis, & per extremitatem conjunctis, ut in favis aut retibus maculas ovals aut rotundas in spatiiis fuscis comprehendunt: inferiores non item. Utræque tamen similibi lege positæ sunt. Nam in aliis plumis ordine ita junctæ sunt, ut ferè triangulos acutos faciant; in aliis ut ovalem figuram repræsentent. Hujus generis ordines tres aut quatuor in singulis plumis sunt, ita ut minores in majorum complexu reponantur. In extremis alis & in cauda rectis lineis æquidistantibus procedunt per longitudinem maculae. Inter Gallum & Gallinam vix discernes, tanta est similitudo, nisi quod Gallina caput totum nigrum est. Vox illi est divisus sibilus, non sonorus, non major voce Coturnicis, sed similior voci perdicis, nisi quod sublimior est nec ita clara. Hæc omnia Caius.

Marggravius alias superiori similes vidit è *Sierra Lyona* advectas, quorum collum circumligatum seu circumvolutum quasi linteamine membranaceo coloris cinerei cæruleo. Caput tegit crista obrotunda multiplex, constans pennis eleganter nigris. Punctula albicantia per totum corporis ambitum quasi umbrâ thalassinâ variegantur.

§. VII.

Gallina sylvestris Macucagua *Brasiliensis* dicta Marggrav.

Magnitudine gallinæ nostratis est vel etiam major. Rostrum habet nigrum, plus sesquidigito longum, antè paulò incurvum ut Perdix: in Rostrum medietate duo narium foramina ampla: oculos nigros; post eos aliquanto spatium aures more Gallinarum: corpus crassum; alæ cum eo desinunt; nullam enim habet caudam. Crura inferiora nuda, duos & semis digitos longa. In pedibus tres habet digitos antrotrorfum versos, crassiusculos, unguibus brevibus obtusis. Calcaneus rotundus ut in Struthione, & paulum supra illum breviusculus digitus versus interiora, ungue obtuso. Totum caput & collum punctulatum est obscurè flavo & nigro, sub gutture albicat. Pectus, venter & dorsum obscurè cinerei sunt coloris. Alæ umbræ coloris per totum, undatæ nigro, præter Remiges pennas, quæ totaliter nigrae. Crura superiora pennis vestita ut venter, inferiora cæruleo cum pedibus: Ungues grisei. Carnosa admodum est avis, & tantum carnis habet quantum duæ gallinæ domesticæ vix habeant, estque boni saporis. Sub cute crassa & pingui cuticulam habet aliam, quæ caro tegitur. Vicinat variis fructibus, qui ex arboribus sylvestribus decidunt. In ventriculo illius inveni fabas sylvestres, semina *Araticum*, &c. Humi currit, nam pedes inepti sunt ad arbores scandendum. Ova ponit gallinaceis paulò majora, coloris cæruleo-viridis.

CAP. XI.

CAP. XI.

Gallinaceum genus sylvestre & primò Granivorum.

§. I.

Phasianus à Phaside Colchidæ sive dictus. The Pheasant.

Pro obesitate aut macie corporum pondere plurimum variant. Mas quem ap- Pondus.
pendi fecimus alius 50 uncias, alius 45; femina 33 pendebat. Longitudo à Longitudo.
rostrum ad ultimam caudam 36 erat digitorum, ad imos pedes 24. Spatium in- Rostrum.
ter extremitates alarum expansarum 33. Rostrum ut in granivoris, ab apice ad angu-
los oris digitorum 1; longum ætate provectionibus albidum; membranam habet utrin-
que carnosa tuberosamque qua capiti supra conjungitur, sub qua nares velut oc-
cultantur. Oculorum irides flavæ. Color ruber ferè coccineus [punctulis nigris re- Oculi.
gis circumdatus] oculos latè circumquaque cingit. In fyncipite ad Color.
asperum secundum Aldrovandum] oculos latè circumquaque cingit. In fyncipite ad
basin superioris Rostrum mandibula plumula nigricant cum purpureo quodam splen-
dore. Vertex & suprema pars colli virore obscuro ferèci instar splendente imbuuntur,
qui color tamen in vertice diluitur est. [Aldrovandus verticem eleganti colore cine-
reo ferè micare scribit, ad latera & propè rostrum viridi, & admodum vel in Sole,
vel in umbra varii, qui pariter color elegantissimus totum collum superius occupat.
D. Willughby verticem ex cæruleo splendere cum quadam rufi mixtura reliquit, at-
que tam caput quàm collum superius modò cæruleum, modò viride apparere.] Habet
præterea ab utraque capitis parte è regione aurium pennas elevatas, quas Plinius cor-
nicula vocavit. Auribus adnascuntur in inferiori earum angulo pennæ cæteris lon-
giores nigricantes. Colli latera & gula colore purpureo splendunt. N.B. quòd tam
viridis quam purpureus color marginibus tantum plumarum inest; reliquum in ver-
tice fulscit, in collo nigricat. Sub mento & ad angulos oris plumæ nigricant mar-
ginibus seu fimbriis viridantibus.

Infra virorem collum reliquum, pectus, scapulas, dorsum medium, latera sub alis
vestiunt pennæ pulcherrimæ fundis nigricantibus, marginibus colore pulcherrimo,
qui prout varè luci obijcitur, vel niger vel purpureus apparet, tinctis. Purpure
subjicitur [in singulis pennis] area transversa coloris aurei splendidissimi; Huic
deinde fulvus color subest, qui ad nigrum quem diximus fundum extenditur. Colores
tamen hosce [aureum & fulvum] linea angusta splendide purpurascens determinat.
In collo supino penarum extremitates macula nigra paraboliformi pinguntur. Scapi
omnium fulvescunt: pennæ ipsæ circa scapum in infima lupini colli parte macula ovali
in nigro quem diximus fundo notantur. Pennæ scapulares & mediæ dorsi vestitricæ
his coloribus variegantur. Primò margines fulvæ; deinde linea angusta purpurascens,
rum linea latiuscula albicans: Hanc lineam ovalem vocat Aldrovandus. Spatium in-
terius comprehendunt & reliquum pennæ ad inum usque nigricat. In medio tamen
dorso spatium comprehendit varium est è fusco & nigro. Scapi penarum fulvi lu-
teive. Quæ subsequuntur tergoris pennæ totæ ferè ferrugineæ sunt ad rufum vergen-
tes albâ illâ macula carent, longiores sunt & velut in exigua filamenta desinunt. Hoc
tamen cum prædictis commune habent, quod ad lucem in medio sui viridem illum
colorem edere videantur cum alioqui non sit, quòd caules earum ad aureum accedant,
totaque in radicibus fusce sunt. Cauda si longiores penarum medium occu-
pantes metiaris, duos dodrantes cum duobus palmis explet; Est autem ejus figura
ferè organi pneumatici; nam ut in eo canna ab utraque parte paulatim magnitudine
ascendant, & majores medium locum occupant, ita quoque in hac cauda evenit;
nam binas quas dixi illas longissimas fedecim alia, octo nimirum utrinque lateribus
cingunt; omnes diversæ magnitudinis. Sunt autem coloris cineritii, ad latera ferru-
ginei, propè caules nigrescentibus maculis invicem in longissimis oppositis, in mino-
ribus ab uno latere tantummodo, aut minis saltem apparentibus decorata. Alæ clau-
sæ dodrantem longæ sunt, expansæ duos dodrantes latæ. Harum pennæ ubi corpori
annectuntur, coloribus iisdem quibus dorsi principium variegantur: quæ verò has
sequuntur posteriores dorsi imitantur: costæ tamen ut in Perdice cineræ, quarum
item colorem pennæ remiges ad unguem ferè expriment, ex cinereo nimirum ful-
cescentes, & albicantibus ubique maculis distinctæ. Pectus ventræ ubi ventriculus
est, & quam ejus partem alæ operiunt, iisdem quibus collum coloribus sed obscurius
color.

coruscant, pennæque hîc multò majores sunt. Propè anum & in femoribus ex ferrugineo fuscescit. Tibiæ, pedes & digiti, atque ungues coloris cornei, digiti tamen & unguium color magis fuscescit. Digitis membrana majuscula, qualis quod sciam in nulla alia pulveratrice reperitur, ad nandandum fortè non inepta, intexitur. Tibiæ subalbidæ, calcaria habent, quam in Gallo breviora quidem, attamen acuta, coloris nigri.

Femina mare per omnia deformior est, Coturnicis ferè colore.

In sylvis degit; Glandibus, baccis, granis, feminibûsque vescitur.

Phasianum avem omnium libri decantant, quem primum ferè in mensis esse judicant propter carnis bonitatem, à qua medicinz professores veluti à scopo de temperamentis ciborum judicia auspicantur. *Longolius* apud *Aldrov.* Aldrovandus Phasianos in cibo meliores esse quàm gallinaceum genus multis probat, quæ apud ipsum vide, tandèmq; sic concludit. Phasiani itaque cùm quia rari sunt, tum quia sapore jucundissimi, & tale quale diximus alimentum edentibus præbeant, distissimorum mensis duntaxat nati videntur: fuerunt enim semper in supremo honoris culmine habiti.

Phasiani, Perdices, Coturnices & aliæ quædam aves magno numero capiuntur reti quod expektorium vulgo vocatur, auxilio catuli ad hoc instructi; qui aves investigat, quas cum viderit subsistit, nec ad eas progreditur ne depellat; sed ad aucupem dominum suum respiciens caudam movet; vel etiam in terram procumbit; unde Aucups cognoscit aves esse propè canem, & tunc ipse ac socius rete trahunt, atque aves unâ cum catulo cooperiunt.

Omnes volucres, seorsim verò Phasianos, Perdices & Coturnices, si ab Accipitre fuerint occisæ, longè sapidiore ac delicatioribus esse multi tradunt quàm si laqueis aut alia fraude interceptæ fuerint. Et quidem quoddam earum caro hac ratione tenior evadat minimè dubium est: nam violentus ille sanguinis motus & fervor a cursu exciatus, carnem macerat & ad putredinem disponit, quoddam verò sapidiore & delicatior inde fiat, non omnes nunc dierum consentiunt. Verùm de gustibus non est disputandum.

Cæterum Aldrovandus Phasiani nomen ab Hebræo פֶּסִיךְ potius quàm à Phaside fluvio deductum putat.

Boterus Hiberniam Phasianis & Perdibus carere prodidit.

§. II.

Jacupema *Brasiliensium* Marggravi.

Phasiani species est, paulò minor Gallina minore domestica nostrate. Caput illi gallinaceum haud magnum; Rostrum gallinaceum: oculi nigrescentes, collum 7 circiter digitos longum; corporis autem longitudo ab exortu colli ad exortum caudæ 9 circiter digitorum. Caudam habet longam & latam, longam nimirum pedem. Crura longa, superiora plumis vestita, & quinque digitos longa, inferiora 3, aut paulò plus. In pedibus 4 digitos gallinaceos, quorum medius è tribus anterioribus duos digitos longus. Plumis tota avis vestitur nigris, quibus brunni aliquid admixtum. Ac capitis quidem plumas in cristam erigere potest: cingunturque illæ nigre plumæ aliis albis in ambitu. Guttur sub capite & ad sesquidigiti longitudinem in collo plumis nudum est, & rubra cute tectum. Collum totum inferius plumulis albis in nigris dispersis est variegatum; ut & totus infimus venter & alarum medietas posterior. Superiora crura & cauda solis nigris constant, cui aliquid brunni admixtum. Crura inferiora & pedes elegantis rubri coloris. Cicurantur. Carnem habent bonam. Hæc avis à clamore suo nomen accepit: clamat enim *Jacu, Jacu, Jacu.*

§. III.

Perdix cinerea Aldrov. The common Partridge.

MAs 14¹/₂ uncias pendebat; semina 13¹/₂. Commensurata à summo rostro ad ungues 14¹/₂ digitos aequabat, ad extremam caudam 12 & ¹/₂; ad angulos oris ¹/₂. Alis in contrarium extensis longissimæ pennæ 20 digitorum intervallum relinquebant.

Rostrum in junioribus fuscum, in provectioribus ætate albicat. Oculorum irides lutescunt. In mare pectus maculâ ruffâ semicirculari vel solæ æquinæ amulâ insignitur. Sub oculis excrecentiæ quadam rubræ. Mentum & capitis latera crocea primo, deinde caruleo-cinerea lineis transversis nigris velut irrorata, ad lineam modò dictam semicircularem: sub linea idem color in cinereum fordidum seu flavescens degenerat.

Pennæ

Pennæ laterales longiores magnam maculam ruffam transversam obtinent, scapis albis. Supina facies ruffo, cinereo & nigro varia est.

Remiges pennæ in utraque ala 23. è quibus priores fuscæ sunt, maculis ex ruffo seu flavo albis. Tegetes interiores & scapulares pennæ longiores scapos obtinent ex flavo albos. Cauda 3¹/₂ digitos longa 12 pennis constat, mediis quatuor corpori concoloribus, reliquis utrinque septem fordidè croceiscentibus, apicibus cinereis.

Tibiæ infra articulos nudæ. Calcaris vestigium nullum, Pedes subvirides, ætate Tibiæ, Pedes, Digit.

provectioribus alben. Digitum membranâ connectuntur ut in Tetraonibus.

Ingluvies magna; Venterculus musculosus. Cyllin felleam habet. Carnis sapore & salubritate avibus omnibus meritò præferenda est. Formicis earumque ovibus seu aureolis frumentorum granis atque etiam foliis virentibus vescitur. Verùm per hyemem, cùm tritici, &c. folia depalcitur, carnis sapor minis commendabilis est quàm ætate & autumno, cùm ipsis granis viciat.

Multipara est hæc avis, ova 16 etiam aut 18 ponens: apud nos in Anglia frequenter. Italica *Starna* quasi externa dicitur; [& alicubi etiam *Pernice*;] apud quos rarior est, & pluris etiam venit quam ruffa.

Perdix (quod de omnibus speciebus dictum intelligatur) ob corporis gravitatem, brevitatèq; alarum neque in sublimè evolare, neque volatum diu continuare potest: velocem tamen atque etiam impetuofum volatum exercet.

Hyberno tempore gregatim volant, tunc enim istiusmodi naturæ, ut 15 aut 16 pullos uno incubitu exclusos educent, hique totâ hyeme cum parentibus unâ degunt. Sed vero, cùm mas femellæ se jungit, binatim volant, tunc enim pullos à se abigunt. Hæc Bellonius; quæ non modò de reliquis hujus generis avibus, sed etiam de Tetraonibus vera sunt. Perdicum cantus certissimum appropinquantis diei signum est (inquit Bellonius) Nos verò post occasum solis vespertino crepusculo caccabantes sæpius audivimus.

Perdices, cùm ad nidum quis accesserit, inquit Aristoteles, & ex parte etiam experientia confirmat, provolvunt se ante pedes venantis quasi jam possint capi, atque ita alliciunt ad se capiendum hominem; tum ipse avolant, & postea revocant prolem, quæ matrum voce audita & agnita statim ad eam accurrunt.

§. IV.

Perdix Brasiliæ Jambu dicta Pisoni.

Arum in sylvis literalibus duæ habentur species, majores & minores. Hæ magnitudine nostratibus cedunt: illæ figura carnis mole & præstantia Europæis perdicibus pares sunt. Utriusque pennæ sunt per totum corpus obscurè fuscescentes, verùm fusco mixtæ atque maculatæ.

§. V.

Perdix Damascenâ Aldrov. p. 143.

Totâ specie, brevitate corporis crassitièq; ad Perdices accedit, color verò adeo minoribus similis, ut vix ex primo intuitu distinguas: pedes tamen in hac quoddammodo lutei sunt: rostrum item prolixius, cùm aliqui avis multo sit minor.

§. VI.

Perdix ruffa Aldrov. *Venetis & alibi in Italia* Coturnice seu Coturno. The red-leg'd Partridge.

As 13 uncias pondere superabat. Longitudo ei à summo rostro ad extremos ungues 18 digitorum. Alæ diductæ ad digitos 22 extendebantur. Oculorum irides rubescunt. Rostrum digitale ferè, rubrum. Pedes quoque rubri: Ungues fusi. Digitum ad primum usque articulum membranâ connexi. Calcaria parva [aliis nulla, fortè hæ juniore fuerit] Pedum plantæ fordidè flavæ.

Caput, collum, dorsum, uropygium cinerea; ut & femorum exterior pars. Collum infimum vinaceo colore tingitur. Maxillæ sub oculis, & mentum ad medium usque gulæ alba: in ipso tamen mandibulæ inferioris angulo macula exigua nigra. Alburnum hoc spatium torquis niger à naribus inchoatus & supra oculos productus cingit.

Ingluvies

Ingluvies infra torquem cinerea. Pectus dilutè à flavo rufum. Laterum tegetes pennæ pulcherrimis coloribus pinguntur. Nonnullarum enim apices fummi nigricant, nigro succedente areolâ transversâ, in brevioribus & capiti propioribus plumis albidâ, in longioribus & remotioribus flavâ, cui tandem subest alia nigra: aliarum fummi apices rubent, succedentibus ordine quos diximus coloribus: Fundi omnium cinerei sunt.

Pennæ alarum remiges numero 25, quarum exteriores fuscæ, interiores ex fusco cineræ: verum tertiæ & sequentium usque ad 15, margines exteriores superius ex albo ruficunt. Cauda 4 digitos longa; mediis duabus pennis cinereis, quique hinc inde exterioribus superiore medietate ruffis, inferiore cinereis.

Ingluvies ampla, ventriculus musculosus, in quo erucas & limaces invenimus.

Feminae dorsum non usque adeo cinereum est, quin potius ad rufum vergit mediis plumarum partibus nigris. Linea supra oculos excurrens nonnihil ruffa. Maxillæ dorso concolores. Cætera non multum differt. Hæc species Angliæ nostræ ignota & peregrina est: aiunt tamen eam in insulis *Jersey* & *Guernsey* Regi nostro subiectis inveniri. Ingenii est mansuetioris quam cinerea, & facile cicuratur.

Avem hanc limacibus veluti Aristoteles tradit & experientia nostra confirmat, nec limacibus tantum sed erucis, granis, frumentorumque feminibus. Perdices (ut in genere de iis dicamus) aves salacissimæ habitæ sunt; ob masculam venerem, nefariolique & non-naturales coitus infames. Plurima de eis à Veteribus fabulosa traduntur, ut v. g. Quod mascula ova, nē femina illorum incubatu detentæ ad coitum non sint parata, frangant, eamque ob causam femina quantum possunt clanculum pariant. Quod mares cum femellæ desunt, nempe quando ad incubandum sese subdixerint, inter se non vocibus tantum & pugna procacitatem testentur, sed promiscue se coitu illo nefario, hominibusque cum interfectionis poena interdicto, conspuerunt. Quæ Plinius scire admodum & eleganter paucis complexus est. *Ille* [i. e. femina] quidem & maritos suos fallunt, quoniam intemperantiâ libidinis frangunt earum ova, ne incubando detineantur. Tunc inter se dimicant mares desiderio seminarum. Vixit autem venerem pati.

Quod duo ovorum conceptacula faciant, in quorum altero femina, altero mas incubat; utraque autem sua excludat & educet. Quod femina absque maris coitu; si adversæ tantum maribus steterint, ventusque inde afflet, concipiant ova etiam fecunda; cuius rei rationem, antequam de facto constaret, recentiores quidam inepte reddere conati sunt. Quod feminae libidinis intemperantiâ, nē incubantes quidem, contra aliarum avium morem, à coitu sibi temperare queant. Hæc etiam Plinius breviter & ingeniose suo more ita edidit. *Neque in ullo animali par opus libidinis. Si contra mares steterint feminae, aurâ ab his flante pregnantibus sunt. Hiantes autem exercitâ linguâ per id tempus æstuant, concipiuntque supervolantium afflatu, sepe voce tantum auditâ masculi. Adeoque vincit libido etiam sensus charitatem; ut illa firmiter & in occulto incubans, cum sensu feminam aucupis accedentem ad marem, recanat, recopetque & ultro se præbeat libidini.* Quod mas in pugna devictus nunquam in conspectum amatæ seu conjugis audeat venire. Quod Perdix ovis suis corruptis aut perditis aliena furetur, iisque incubet & pullos exclusos foveat, qui tamen ubi adoleverint, maternâ voce commoniti ad eam advolant, alieno parente relicto. Quod sæpe se resupinet & glebis aut selticis integat, adeoque aucupes eludat & evadat. His refutandis non opus est ut immoremur.

Cæterum Aves hæ in Principum epulis, inquit Aldrovandus, principem locum obtinent, sine quibus ignobiles habentur, vulgares & nullius exultationis. Galli certè Perdicum carnes tanti faciunt, ut si hæ defuerint instructissimas etiam mensas & lautissimos convivorum apparatus nihili ducant. Cūque inquit Bellonius, Perdicis caro delicata admodum sit, palatōque gratissima, ita pariter maximopere laudatur, quod multum nutriat, facile admodum negotio digeratur atque optimum in corpore sanguinem generet. Majoris generis caro solidior & durior est; non tamen dura; minoris tenerior, proinde & tenuioris alimenti & resolubilis dissolubilique citius, simul & coctionis facilioris, cæterum non æque candida ac majoris. Qui circa gulum exercitati sunt homines ii potissimum alas in Perdicibus prædicant; nam coxæ seu crucula non æquè laudabiles sunt. Hinc rhythmus ille Anglicus.

*If the Partridge had the Woodcock's thigh,
'Twould be the best bird that ever did fly.*

Plura de qualitate & temperamento carnis Perdicinæ qui desiderat Aldrovandum adeat.

§. VIII.

§. VII.

Perdix Græca Bellonii seu ruffa major.

Perdix crassa, quam Græci ad imitationem Italarum vulgò Coturnum dicunt, nobis tum à Galliæ, tum à Gothiæ perdicibus diversa esse videtur: nostratibus enim duplo crassior est, rostro pedibulque rubris, maculis ad anteriorem ventriculi partem isdem quibus nostra respersa, mediocris Gallinæ magnitudine: Hocce Perdicis genus in rupibus Colmensibus, insulique Cycladibus ac maxime in Cræta maritimis ita frequens est, ut cæteras aves suâ frequentia superet. Vocem earum quis à nostrarum Perdicum voce distinguit existimet: magna siquidem hæc est, sonitumque faciens, maxime partus tempore & cum ad coitum incitatur, hanc vocem (cacabis) exprimit sæpiusque reiterat. Prosequuntur se invicem in rupibus. Hinc fit ut Græci Latinos docuerint, caccabare esse more Perdicum canere. Hoc Perdicis nomen accepimus ab earum voce. De hoc genere quantum ego judico intelligendus est Aristoteles, cum ait, *Gallina si cum Perdicibus cœcant speciem quandam generant diversam.* Nidificat sub Dio tempore Maii, in quibuldam herbis quo tempore ex rupibus descendunt loca quærentes, in quibus commodè pullos possint educare. Ova edunt in terra sub aliquo magno lapide, quandoque octodecim, quandoque sexdecim, plus minus, ovis Gallinæ similia, minora, alba, maculis rubris frequentibus exiguis respersa, eui uti Gallinacea peridonea, sed quorum vitellus non congeletur. Postquam pullos excludere eos foras educunt in campestria, ad pabulum inquirendum. Quapropter hoc Perdicum genus omnino diversum esse arbitramur à nostra: nam in quibuldam Italia locis utraque reperitur, & diversis nominibus indigitatur, hac nimirum adhibitâ distinctione, ut una Coturno vulgo vocetur, altera Perdicis nomen retineat. Hactenus Bellonius.

Aldrovandus avem hanc à Perdice ruffa majore seu Coturnice Italarum sola magnitudine differre existimat. Cæterum Bellonius qui Coturnicem Italarum cum Coturno Græcorum confundit, & à Perdice rubra Gallorum distinguit, non leviter errat. Siquidem Coturnice Italarum non alia avis est quam Perdix rubra, à qua Coturnus Græcorum magnitudine saltem insigniter differt, ut utriusque descriptiones conferenti patebit.

§. VIII.

Coturnix. The Quail.

Minima est in hoc genere, figuræ latioris, nec adeo ad latera compressa quam Rallus. Longitudo ei à summo rostro ad extremam caudam 7½ digitorum. Latitudo, alis expansis 14.

Rostrum ab apice ad angulos oris ½ digiti unius longum. Figura ejus magis depressa & plana est quam in hujus generis reliquis. Mandibulum inferius nigrum, superius albidofuscum, extremitate acutâ. Oculorum irides avellaneæ: Membranâ nictitante donatur.

Venter & pectus ex albo sordidè lutea. Gula quondam ruffi mixturam obtinet. Sub mandibulo inferiore lata & longa area nigricans deorsum tendit: Supra oculos & per medium capitis linea albidâ. Caput nigrum; sinistri tamen plumarum ruffis ex cinereis. Colli infimi & dorso tegetum singularum media pars areolâ seu striâ ex albo flavâ notatur, reliquum plumæ nigro & ruffo-cinereo variatur. Sub alis area longa, medio alba, exterius utrinque ruffa cum nigri mixtura.

Pennæ alarum remiges fuscæ, transversis lineis dilutè ruffis variæ; minores pennarum alæ ordines unius ferè & ejusdem subrufi coloris. Cauda perbrevis 1½ digiti, 12 pennis constat, colore nigricante, transversis lineis dilutè ruffis intercepta.

Pedes pallidi, cute tecti in squamas potius quam integros annulos divisa. Plantæ pedum luteæ. Digiti exteriores ad primum ulque articulum medio membranâ adnati.

Vesiculâ felleâ donatur. Mas testes habuit ingentes pro corpusculi magnitudine. Ventriculus musculosus, & supra ventriculum oesophagus in prolobum quandam intrus glandulosum dilatatur.

Ad Coturnices capiendas hac arte utuntur. Auceps summò mane cum jam retia retendit sub iis inter segetes sese occultat. Deinde fistulâ vocem Coturnicis imitatur.

Mas

Mas fœminæ vocem effe exiftimans quam audit properè accurrit, cùmque jam rete subierit, auceps exurgit fœque ei offendit. Avis volatula in rete impingens capitur.

Avis eft admodum falax & in Venerem proclivis non minus quàm Perdix, ob offœcanam libidinem infamis. Mares animofius funt & pugnaces, ideòque Gallinaceorum more à quibufdam ad pugnam educari & infitui folent, eorùmque certamina olim Athenis fpectari confueville, tanti decoris ut ad illa effufiffimo ftudio tanquam ad gladiatorum munus omnes convenirent, Author eft *Ælianus*. In nonnullis quoque Italiz urbibus maxime Neapoli pugnaces etiamnum alunt, ut refert Aldrovandus. Modum quo eos ad pugnandum incitant apud ipfùm vide.

Coturnices aves funt migratorie, cùmque regionum frigidiorum impatientes funt, adventiente hyeme in loca tepidiora abeunt, etiam maria tranfvolantes. Nam cùm è Rhodo Alexandriam *Ægypti* (inquit Bellonius) navigaremus plurimæ Coturnices à Septentrione Meridiem verfus volantes, in navi noftra capte funt, unde certò perfuafus fum cœlum mutare. Nam prius etiam cum è Zacyntho infulâ in Mercem feu Negropontum navigarem, verno tempore, Coturnices contraria profectiõe à Meridie ad Septentrionem volantes obfervâram, ut illic per totam æftatem degerent, quo tempore permultæ etiam in navi noftra capte funt. Coturnices olim à menfis rectæ funt, quia veratò ali & comitali morbo obnoxie credita, ejufmodi affectus in earum carne vefcentibus producere dicerentur. Verùm immerito, nam nunc dierum abfque ullo periculo efitantur & in primis epulis habentur, ideòque apud nos maximo in pretio funt, carne ob faporis præftantiam & fucci bonitatem vel Perdicinæ æquiparanda. Cupedinarii qui eas in caveis faginant, altum locum eis minime permittunt, quod falientes caput offendant.

§. IX.

Ortygometra Aldrov. lib. 13. cap. 23. an Rallus terreſtris? Crex Ariſtotelis ex vocis ſimilitudine. The Daker-hen.

Pondus ei 5½ uncia. Longitudo à ſummo roſtro ad extremos ungues 15 digiti; ad ultimam caudam 11½. Latitudo alis in contrarium extenſis 19. Roſtrum ab apice ad angulos rictûs 1½ digitum longum. Corpore eft ad latera compreffo & Gallinularum ſimili. Inſimum pectus & venter alba. Mentum inſuper album, gula fordeſcit. In capite duæ lineæ latæ nigre. A ſcapulis linea alba, ut in Gallinulâ calvâ. Dorſi plumarum media nigra, limbi cinereo-rufi; Femora areolis tranſverſis albis varia.

Remiges pennæ in utraque ala 23. Minores pennarum alæ ordines tum ſupra, tum ſubtus croceſcunt, ut & Remigum limbi. Caudæ longitudo duo digiti fere, pennæ numero duodecim. Roſtrum Gallinularum; mandibula ſuperior albida, inferior ſufca. Tibiæ ſupra genuum articulos nudæ. Pedes albi. Ventriculo diſſecto Limaces exenimus.

Rallus vel Grallus à gradu grallatorio fortè dictus; an à *Royale*, quia eft epulum Regale?

*Ortygometram ſuam Aldrovandus ſic deſcribit. Roſtrum quàm aquaticæ minus, longè tamen quàm Coturnices majus obtinet, & caudam perquam exiguam ac penè nullam: Crura pedèſque pro corporis portione longos, colore inter croceum & viridem medio. Totius fere capitis, colli, dorſi necnon majoris alarum partis quæ dorſum ſpectant color teſtaceus, in ſumma Coturnici majoriſimum fœminæ perquam ſimilis, quare rectè Rex Coturnicum Italici [i] *Re delle Quaglie*] quafi magna Coturnix appellatur. Alæ quæ ventrem contingunt ruſefcunt. Collum anterius & pectoris initium prout teſtacea. Venter & coxæ ut in Accipitre ſtellari. In fœmina omnia palſcunt.*

Bellonio deſcripta eft hæc avis ſub titulo *Ortygometræ* alterius in genitûs degenſis.

Coturnicibus abeuntibus duceſe præbere dicitur. Tota corporis ſpecie Aves aquaticas, Gallinulas præcipuè, reſem. Crura oblonga, Corpus gracile, venter albicans, cauda brevis, roſtrum longiusculum avium aquaticarum notæ ſunt, quæ omnes *Ortygometræ* competunt; ac proinde rectius meo judicio aquaticis annumeraretur.

Avem hanc Tumerus noſtras (in multum fallimur) Crecem Ariſtotelis eſſe putat. Eſt avis quædam (inquit ille) apud Anglos, longis cruribus, cætera Coturnici, niſi quod major eſt, ſimilis; quæ in ſegete & lino vere & in principio æſtatis non aliam habet vocem quàm *Crex, Crex*; hanc enim vocem ſemper ingeminat; quam & ego Ariſtotelis Crecem eſſe puto. Angli autem illam vocant a *Daker-hen*, Germani *ein Schryck*.

Schryck. Nuſquam in Anglia niſi in Northumbria vidi & audiivi. Cæterum (ut rectè Geſnerus) cùm ex antiquiſſimo Herodoto Crecem Iſidis nigra magnitudine eſſe conſtet, Anglorum Dakerenna Crex eſſe non poterit. Quamvis in Anglia rarius ſit hoc genus avis, in Hibernia tamen maxima copia ubique invenitur.

§. X.

Coturnix Indica Bontii.

Avis hæc in ſylvis Javæ gregatim, ut Perdix, paſcitur, & quamvis etiam cicuretur & cum pullis ſuis comitata fœmella, non ſecus ac Gallinæ in areis ædium circumit, mares quoque non ſecus ac Galli pugnaciſſimi uſque ad mortem inter ſe ſunt: colore plumarum vero Coturnici admodum reſpondent: Verùm roſtro paulò longiore, ſonum quoque per intervalla edunt, ut Coturnices etiam ſolent: verùm is longè diverſus eſt à Coturnicum voce, & magis reſert ſonum illum horribilem quem Ardeæ ſtellares inter arundinetæ in paludibus edunt quem Belgicè *Pittor* vocamus; & quo longius continuant vocem eò generoſiores etiam putantur aves hæ. Cæterum hæ aves adeò frigide ſunt nature, ut ſi caveæ incluſas non exponas ſolaribus radiis, & arenam iſpis ſubſternas, ſtatim languſcant, periculũque vitæ incurrant, ideòque noctu & occidente Sole, non ſecus in ſe convolvuntur quam Coccys hyeme in cavis arboribus apud nos, & in truncis arborum plumis ſuis ſe tegunt. Oriente verò Sole, ſtatim cantant, iſque ſonus ad aliquot paſſus exaudiri poteſt, ut mireris tantillas aves (nam Columbum aut Turturem magnitudine non excedunt) tam gravem vocem poſſe edere. Alui ego aliquoties in caveis tales, quæ me adventientis auroræ admonerent, ſi quid ſeriò agendum eſſet. Nam ſiquid negotii gerendum ſit, id vel manè, vel vespertino tempore commodiſſimè fiet, cùm inutiles fere reddantur actiones interdiu, dum Sol ſummo ſuo calore omnia adurit, tum etiam ſanitati hoc tempus diurnum maxime officiit.

C A P. XII.

Gallinaceum genus ſylveſtre phytivorum & baccivorum, ſuperciliis rubris aut coccineis.

§. I.

Urogallus, Tetrao major Aldrov. Germanis Orhun: Venetiſ Gallo di montagna. Cock of the Mountain, or of the Wood.

Magnitudine & figura ad Gallo-pavonem accedit. Mas ab initio roſtri ad finem caudæ digitos 32 longus erat; fœmina 26 fere. Extremitates alarum extenſarum in mare 46 digitorum intervallo diſtabant, in fœmina 41 tantum.

Roſtrum quale reliquis hujus generis, ab apice ad angulos oris menſurâ ſumptâ ſeq̃uidigitali; latera ejus acuta, valida. Lingua acuta, minime bifida. Palato cavitæ linguæ æqualis inſculpta eſt. Oculorum irides avellanæ. Supra oculos cutis nuda rubra ſeu miniaça, ut in hujus generis reliquis. Crura ad digitorum exortum uſque anterius plumoſa, poſteriori parte nuda. Digni ad primum articulum uſque membrana conjuncti, deinde appendiculas quaſdam ſerratæ utrinque ſed breviter extantes obtinent.

Pectus pallidè ruſſum, lineis tranſverſis nigris, apicibus plumarum albidis. Gula iriſſima ſaturatiùs rubet. Venter fere cinereus. Facies ſupina nigro, ruſſo & cinereo varia eſt, apicibus plumarum guttatis, præterquam in capite, in quo & niger color ſplendentis purpuræ mixturam intuenti exhibet. Mentum in mare nigrum, in fœmina ruſſum, nullo nigrore. Cauda intenſius ruſſa, areolis tranſverſis nigris picta. Extremitates apices alben. Mari cauda nigra, apicibus pennarum albis, ſimbriis ſeu marginibus guttulis ruſſo-cinereis velut irroratis. Mediæ præcipuè & his proximæ maculis albis notantur. Quæ caudam tegunt apicibus alben, alias nigris & cinereo-ruſſis lineolis variegantur. Eodem modo & Dorſum totum lineolis tenuioribus albis & nigris alternis pingitur. Pennæ ſub caudâ nigre apicibus & limbis exterioribus albidis. Caput dorſo concolor. Pectoris tegetum apices albi.

Q 2

Remiges

Remiges pennæ in utraque alâ 26, è quibus majores fuscæ & nigriores reliquis pinulis exterioribus ruffo & nigro variis. A decima sequentium apices albeant. Longiores pennæ sub scapulis exortæ areolis angulosis nigris admixto subtus ruffi tantillo insigniuntur. Tegetes primariæ seu majores pennarum alæ ordines fusco, ruffo, albis variæ sunt apicibus albis. In maribus scapulæ & minores ordines alarum supra lineis ruffis & nigris variæ sunt, subtus albae, exceptis plumis sub primo internodio nigricantibus. Longiores sub scapulis albae. Alis complicatis albae hæ pennæ ad scapulas maculam albam grandiuiculam efficiunt. Alæ sub secundo internodio nigricant, areolis transuersis albis.

In mare collum cæruleo colore splendet. Femora, latera, collum, uropygium venter eodem modo lineis albis & nigris variegantur. Caput nigrum. Circa anum cinerascit.

Appendices longissimæ, sex albis lineis striatæ. Ventriculus musculosus, lapillis plenus. Ingluvies foliis & summatibus seu germinibus novellis Abiegnis repleta. Cutis ventriculi ubi musculis adhæret mollis & pilosa, holoserici instar.

Verum ad Avem hanc dignoscendam & ab aliis omnibus distinguendam non opus est adeo proluxa & minuta colorum descriptione, quæ pro ætate & fortassis etiam loco aliisque accidentibus plurimum variant, cum vel magnitudo sola ad id sufficiat.

Ales hic montium altiorum incolæ in Anglia non habetur: in Hibernia eam invenire aiunt. Venetiis & Patavii plures vidimus apud ornithopolas venales, è vicinis Alpibus allatas.

Grygallum majorem Gesneri & Aldrovandi (cui etiam Tetrax Nemesiani dicta est) hujus avis feminam esse existimo. Fœminæ enim in hoc genere avium colorum varietate & pulchritudine mares excellunt. Cum verò Gesnerus putaverit in nullo animalium genere feminam mari colorum varietate & pulchritudine antecire, præsumpta hac opinione deceptus, in utroque Urogallo seu Tetraone, majore scilicet & minore, diversum sexum pro diversa specie habuit & descripsit, adeoque ex duabus speciebus quatuor fecit, nimirum, 1. Urogallum majorem: 2. Grygallum majorem, quæ non alia est avis quàm hujus fœminæ. 3. Urogallum minorem: 4. Grygallum minorem quæ itidem superioris fœminæ est. Proinde deceptus ipse Turnerum falsum existimat, qui Tetraonis minoris seu Morhennæ i. e. Urogalli minoris Gesneri marem nigrum facit, feminam totam maculis distinctam, & à Perdice nisi major esset & ruffa magis agrè dignosci rectissime scribit. Hunc Aldrovandus sequitur. Grygallum majorem Gesn. i. e. Urogallum majorem feminam, Tetracem Nemesiani faciens; Longiolum injuriâ reprehendens, qui idem fenserat: cum ipse per errorem Urogallum majorem marem & feminam diversas species faciat. Sic ergo res habet.

1. { Urogallus major mas. — 1. Urogallus major Gesn. & Aldrov.
- { Urogallus major fœm. — 2. Grygallus major Gesn. & Aldrov.
2. { Urogallus minor mas. — 3. Urogallus minor Gesn. & Aldrov.
- { Urogallus minor fœm. — 4. Grygallus minor Gesn. & Aldrov.

Caro hujus avis saporis est gratissimi, adeo ut Principum & magnatum mensis tantummodo nata videatur.

§. II.

Tetrao seu Urogallus minor Aldrov. The Heath-hen or Black-game or Grouse, called by Turner, the More-hen.

MAs 48 uncias pendebat: Longus erat à Rostris cuspide ad extremam caudam 23. digitos; fœmina 19. Latitudo seu spatium alarum expansarum in mare 34. digitorum, in fœmina 31.

Mas totus niger, verum plumarum margines præcipuè in collo & dorso, cæruleo quodam splendore nitent. Crura canescunt. Fœmina Scolopacis aut Perdices instar ruffa, maculis transuersis nigris varia. Pectus & venter canescunt. Alæ inferius & longiores plumæ albae, ut in mare. Medium dorsi intense ruffum. Uropygium & margines gulæ tegetum canescunt. Plumæ sub cauda albeant.

Pennæ alarum remiges circiter 26. In mari quintæ remiges fundus albet. Octavæ & sequentium usque ad 26 tota inferior mediætas: Undecimæ & sequentium usque ad vicefimam secundam etiam apices albeant. Longiores sub armis candidissimæ. In fœmina decem exteriores fuscæ, reliquæ corpori concolores, præterquam apicibus qui nonnihil

nonnihil albeant. Remiges fundi à sexta initio facti albeant: quin & majores illæ Remiges, quæ fuscæ diximus alboris nonnihil in exterioribus marginibus obtinent. Fundi vestitus decem priorum & alæ nothæ pennarum albeant. Alæ inferius & longiores plumæ in utroque sexu albae, quæ alis complicatis superne apparent maculæ albae speciem.

Cauda 16 pennis constat, æstque in mare 7 ferè digitos longa [de pennis exterioribus hoc accipe, nam interiores quatuor digitos non excedunt] in fœmina 4½. In mare tres utrinque exteriores pennæ cæteris longiores sunt & extrorsum flexæ, quartæ utrinque brevior & minus reflexæ: in fœmina extimæ pennæ longiores sunt sed non reflexæ. Cauda corpori concolor, apicibus canescentibus.

Rostrum nigrum, aduncum: mandibulum superius nonnihil prominens seu gibbosum. Sub lingua substantia quædam glandulosa: In palato cavitas linguæ aqualis. Lingua indivisa, mollis & nonnihil hirta. Supercilia carnea, rubra. Aures magnæ tum mari tum etiam fœminæ. Tibiæ ex anteriore parte succrescentibus plumulis hirsutæ: Digiti pennarum nudi. Membrana ad primam flexuram extensa digitos connectit. Appendicula cutanea pectinata à digitis utrinque extant, ceu margines quidam. Medii digiti unguis ex parte interiore in aciem tenuatur. Calcaria nulla.

Intestina 51 digitos longa. Appendices (quod mirum) 24. sunt autem sex lineis striatæ. Ingluvies magna. Erica, glandibus, &c. vescuntur. Pulli matres diu comitantur etiam adultæ & unâ volant, ut perdices. Pediculis & ricinis infestantur.

Hæc species in montium altiorum lateribus frequens est. Quin & in planities descendit, inque ericetis humilioribus subinde occurrit. Mas a fœmina in tantum differt, ut duorum generum hujusmodi rerum imperito videri possint: imò Gesnero etiam ipsi vix sunt ut in præcedenti capite monuimus.

Est hæc Morehenna Turneri, quam ita dictam putat propter colorem maris nigrum ut in Mauris quamvis cum in capite rubrum quandam sed carneum circum habere & circa genas duos veluti lobos rubros cõsque carnosos perperam scribat. Vide Aldrov. lib. 14. cap. 15. Gesnero Gallus Scoticus sylvestris: nec alia avis esse videtur Gallus palustris Scoticus ejusdem Gesneri. Hitorias harum avium habes apud Aldrovandum Ornithol. lib. 14. cap. 15. & 16.

§. III.

Attagen Aldrovandi Francolino Italorum.

Magnitudine & toto habitu ad Phasianum accedit. Rostrum habet breve, nigro-Ex Aldrovando & primis aspectibus pulcherrimi, cristam in medio vertice erectam habet subluteam, nigris Olinæ. & albis maculis variegatam. Pupilla oculorum nigra est, iris lutea: Supercilia ut in Tetraone ex pellicula coccineo colore rubente. Sub rostro & gulæ principio ceu barba ex tenuissimis plumis dependet. Collum longiusculum & ad corporis habitum assimilatum, tenue & exile, cinereum, item maculis nigris & albis conspersum: quæ in eo differunt, quod hic albae, in capite nigre sunt intensiores. Pectoris maculæ ejusdem coloris, easque ferrugineæ etiam aliz pereurunt. Venter, cauda, coxæ & tibiæ, quæ plumis vestiuntur, subcinerea seu plumbea, & nigris item maculis respersa. Pedum digiti anteriores longi, posteriores brevis, singuli aduncò hamo armati.

Francolini Italici dicti sunt quasi Franci i. e. liberi seu immunes, quod nempe vulgare est eas venari interdictionem, & libertas vivendi à Principibus concessa sit.

Olinæ Francolinum suum paulò aliter describit. Figura inquit & proportionem corporis Perdicens cineream refert, magnitudine nonnihil superat. Pectus & venter totus albo & nigro varia seu maculosa. Alarum & caudæ extremitates nigræ. Caput, collum, uropygium fulva ad ruffum vergunt & nigri tantillo admixto. Verum neque cristam ei appingit, nec in descriptione ejus meminit. Tibiæ quoque in iconè Oliniana nudæ sunt.

Hæc avis vel eundem est nostræ Lagopodi alteræ the Red-game dictæ vel ei affinis: differt faltem quòd caput habeat cristatum. Bellonii autem Attagen cristâ (quemadmodum ex pictura agnoscitur) destituta est. Ego sanè eandem credere nisi locus obstaret: Nostra enim juga montium altissimorum regionum Septentrionalium incolit, cum Aldrovandi Attagen in Siciliæ regionis calidæ montibus satis abundè reperitur. Verum nullus dubito quin avis illa quam Bellonius & Scaliger hoc nomine intelligunt, in Alpibus quippe Pyrenæis & Arvernensibus montibus degens, quemque Bellonius ad plana descendere negat, Lagopodi nostræ omnino eadem sit. Et forte etiam Aldrovandi

Aldrovandi non diverſa fuerit, cum utrique tum Bellonianæ avi tum Aldrovandianæ Francolinus nomen commune fit : & Aldrovandus Attagenem ſuam monticolam elle ſcribit. Nec refert quod Sicilia, ubi invenitur, regio calida fit, Montes enim Siciliæ præſertim Ætna adeo frigidus eſt, ut per maximam æſtatis partem nivibus ſit opertus ; certe Junii menſis initio, cum nos Anno 1664 cum aſcendimus, nives nondum liquefactæ fuere. Quod ſi pedes ei nudæ fuerint, hoc enim non affirmat Aldrovandus, quamvis icon nudos repræſentet, & caput ſemper criſtatum ſit, noſtra Lagopus altera eſſe non poterit.

Caro hujus avis laudatiſſima eſt, facilis concoctionis, nutrimenti multæ & optimi ; unde & primum dignitatis gradum apud Veteres obtinuit.

§. V.

Gallina corylorum Aldrov. *Norimbergæ Hazle-hun Gefneri Attagen.*

* Hujus inteſtina fuere exempta ; alias enim perdicis major eſt & ad Gallinæ magnitudinem accedit.

MAſ erat quem deſcripſimus, * pondere librari, longitudine ab initio roſtri ad finem caudæ 15 digitorum ; latitudine ſumpta ab extremo ad extremum alarum expanſarum 22.

Roſtrum ut in gallinaceo genere nigrum, ab apice ad angulos oris digitali ferè longitudine. Mandibulum ſuperius aliquantulum prominere & incurvatur. Palato inſeſt cavitatis linguæ æqualis. Supra oculos cutis nuda rubefcens ſuperciliorum locum occupat ut in Tetraone. Fœminæ ſupercilla minùs rubent.

Tibiæ ex anteriore parte ad medium tantum, ex poſteriore ad articulos uſque nudæ. Digiti exteriores medio ad primum uſque articulum membranâ connexi ; utrinque appendiculis ſeu marginibus ferratis extantibus donati. Medii digiti unguis interius in aciem tenuatur.

Venter torus albet. Pectus album, maculis nigris medium plumarum occupantibus varium. In ſingulis autem plumis nunc una macula, nunc duæ trèſve areolæ tranſverſe nigræ. Infima gula ruſſa at mentum aterrimum, lineâ albâ nigriorem cingente. Fœmina maculâ ſub mento nigrâ caret. Ab oculis verſus occiput linea alba protenditur. Caput ex ruſſo cinereum ; dorſum & uropygium adhuc magis cinerea, colore Perdicis æmulo. Infima pars gulæ lineas tranſverſas nigricantes obtinet. Latera ſub armis ruſſa ſeu fulva, plumarum apicibus albis. Longiores dorſi tegetes è ſcapulis orſe totæ albæ.

Alæ concavæ ut in Perdicibus & reliquis hujus generis. Remiges pennæ 24. quarum priores ſeu exteriores, à latere ſcapii exteriore ruſſo & albo variæ, ab interiore ruſcæ. Majores alæ tegetum ordines ruſſo, albedo & nigro coloribus diſtinguuntur. Cauda 16 pennis conſtat proximè æqualibus, 5 digitos longis. Septem utrinque exteriores apicibus fordidè albenſi ; ſuccedit deinde in ſingulis area nigra digitorum lata ; reliquum pennæ ad fundum uſque albo & nigro varium.

Mediæ duæ corpori concolores, areolis tranſverſis albis fuſcis guttulis reſperſis. Longiorum ſub caudâ apices albenſi, media pars nigricat, inferior rubet.

Ventriculus muſculoſus. Inteſtina 36 digitos longa : Appendices 15, quæ in hac quoque ave ſtriatae ſunt. Caro cocta ut in reliquis hujus generis albefcit ; eſtque tenera admodum & delicata.

Hanc avem à Græcis & Latinis Attagenem appellari plerique docti arbitrantur, inquit Aldrovandus, à quibus tamen ipſe diſſentit. In condenſis & opacis ſylvis degere ſolet, inquit Georgius Agricola apud Aldrovandum. Idem ait plurimas in montanis ſylvis circa radices Alpium reperiri, præſertim ubi caryli & rubi abundant. Nos Norimbergæ in foro venales vidimus : unde colligimus eas in ſylvis quæ plurimæ circa eam urbem ſunt, etiam non montioſis inveniri : quo autem cibo utantur nobis non conſtat, putamus tamen iſdem veſci quibus congeneres, nimirum baccis Vitis, Idææ, Ericæ, Rubi, &c. per hyemem verò ſummitatibus Ericæ, Abietis aliorumque ſemper-virentium ſtirpium. Num verò Julos etiam ſeu nucamenta corylorum eſſent (ut Albertus affirmat & unde nomen ſumpſiſſe videntur) ignoramus.

§. V.

§. V.

Lagopus avis Aldrov. *Lingua Rhetica Rabolane diſſa : Perdix alba Sabaudis, Francolinus Italici.*

Magnitudine & figurâ ad columbam domeſticam accedit niſi fortè tantillo major ſit unciarum 14 pondere ; longitudine à ſummo roſtro ad extremam caudam extremitate digitos 16 pollicum. Extremitates alarum extenſarum 24 digitorum intervallo diſtant. Roſtrum breve, nigrum, gallinaceo ſimile ſed minus. Mandibulum ſuperius longius & magis prominens. Nares pluſimilis teſtæ à cuticula ex inferiore parte ortis. Supra oculos ſuperciliorum loco carunculæ plumis deſtitutæ coloris miniaceæ, figuræ lunulatae.

In maribus à ſuperiori roſtri mandibulo ductus niger ultra oculos verſus aures extenditur, qui in fœminis deſt. Reliquum corpus exceptâ caudâ nive candidius. Pennæ alarum remiges 24, quarum prima ſeu extrema brevior ſecunda, ſecunda tertia. Sex exteriorum ſcapii nigri. Cauda plus palmum longa, pennas obtinet 16, quarum mediæ duæ nigræ, extrema utrinque exteriore ad ſcapum latere albet, reliquæ omnes ex cinereo nigricant, ſummis apicibus albis. [Ego in iis quas in Rhetia deſcripſi, caudæ mediis niveunt, reliquis fuſcum & propodemum nigrum coloreſtri attribui.] Caudæ proximè incumbentes pennæ parit ſunt cum ipſa longitudinis. Crura reſcuſſæ & digiti ad ungues uſque pluſimilis mollibus denſe ſtipatis veſtiuntur, unde & nomen habet. Ungues longiſſimi & Quadrupedum nottillorum v. g. Leporum unguibus non abſimiles, coloris cornu obſcurioris aut plumbei. Digiti poſtici parvi, verum unguis ejus magnus & incurvus. Anteriorum intimus extremitus meſibrânâ medio adnæxi. Medii digiti unguis per longum nottillu excavatus, marginibus acutis. Sub digitis pili longi & denſi.

Inguines magna, ramulis & foliis Abietis, Ericæ, Vitis Idææ c. & repleta. Ventriculus muſculoſus. Inteſtina 40 digitos longa. Appendices magnæ, longæ, ſtriatae.

In Alpibus Rheticis maximam anni partem nivibus obteſtis aliſque montibus altiffimis invenitur. Quocirca provida natura adverſus frigoris aſperitatem denſo lanuginis & plumarum tegmine pedes ejus munivit.

Aves hæc propter carnis præſtantiam Perdicis albae commuſiter appellantur, & à vulgo etiam creduntur, cum revera longè diverſæ aves ſint Perdix & Lagopus. Sabaudis tamen aliſque Alpibus gentibus, qui eas à Perdicibus diſſerre non ignorant, ita dicuntur, fortè primo per errorem ob aliqualem in figura & magnitudine cum Perdicibus convenientiam.

§. VI.

Lagopus altera Gefneri, ſpec. variâ.

ALiterum Lagopidis genus in Helvetiæ montibus reperitur. Avis hujus generis quam deſcripſi mas erat, ventre candido & alis quicque albiſſimis. A poſteriore parte tamen pennæ aliquæ partim fuſcæ, partim variæ [ſc. al.] erant. Caput, collum & dorſum plumis fuſcis & maculoſis diſtinguebantur. Collum ſupina parte pluſimilis albi, nigri partim habebat : prona partim variâs, partim albas plumas. Pellicula ſupra oculos utrinque ſemicirculi figurâ ruſſa emitebat. Roſtrum perbreve, nigrum : reſcuſſus pars ſuperior incurvata inferior em canaliculatam in ſe recipiebat. Cauda digitorum quinquè longa duodecim pennis nigris conſtabat, & duabus in medio candidis, & tribus aut quatuor variis. Circa coxas denſæ & multæ erant albæ plumæ, ad imos uſque digitorum ungues adnatæ, ita ut nihil planè nudum apparet exceptis unguiculis nigris. Vola pedis tantum & interna digitorum pars fine plumis erant : digiti tamen undiqueque cœmentibus pluſimis tanquam piliſ integri poterant. Magnitudo Columbiæ aut paulo major. Longitudo totius circiter palmos quinque. Hanc avem circa Tridentini Italici puto dici *Ornario* : circa Verbanum lacum *Colmeſtre* : noſtri privatim *Steinhun*, i. e. Saxatilen Galliam appellant, ut & præcedentem aliquâ. Sunt qui diſtinguendi gratiâ magnitudinem adſcribunt. Conſilio autem ſecundum hoc genus paulo magis eſſe. De priore quidem genere dubitavi non eſſe, quin ſit Lagopus prima Plinii, candida, &c. Hoc ſecundum verò, eſſe dubitari fortè poteſt, an ſecunda Plinii Lagopus ſit, quam à Cornicibus magnitudine tantum diſſerre ſcribit, omnino tamen ad idem genus cum prima referri debet. Hæc Gefnerus. Ego verò avem hanc cum priore ſeu Lagopode prima

prima Plinii omnino specie eandem esse arbitror: Præter notas enim & maculas non-nulas in capite & reliqua parte supina omnia conveniunt; eæ autem non tanti sunt ut speciei diversitatem arguant: cum & primam speciem ætate colorem mutare aiunt & fuscâ fieri, imò eas quæ in montes non ascendunt nè hyeme quidem albescere.

§. VII.

Lagopus altera Plinii, Attageni Aldrovandi seu Francolino Italorum similis si non eadem.
The Gor-cock or Moor-cock, or Red-gae.

Perdicem dimidia ferè magnitudinis parte excedit, figurâ corporis non diffar. Lagopo aliquanto major est: Pedes & ungues ejus omnino similes. Rostrum breve, nigricans. Nares plumulis elegantè vestiuntur, ut in Lagopo. Præcipuè notabilis est areola supra utrumque oculum lunulata, plumis nuda colore minaceo infignis, quæ in mare latior est multò, habetque in superiore circumferentia carnem laxam, fimbriatam, extantem celi marginem cristatum. Plumago in mare circa basin rostri nigra punctulis albis crebris respersa, & ad basin inferioris mandibulæ macula hinc inde majuscula alba. In fœmina hæc non inveniuntur. Quin & mas à fœmina differt, quòd multò rubicundior sit illa, adeò ut in gutture & summo pectore nihil omnino alterius coloris admixtum habeat. Pars supina tota, caput, collum, dorsum, alarum vestitricæ rubro & nigricante colore varia, singulis plumis lineolis transversis undulatis, nigris & rubentibus alteris pictis. Verùm in mare rubor prævalet nigro: sunt tamen ei in medio dorso & scapulis maculæ aliquot grandiores nigre. Redrices in utraque ala pennæ 24, fuscæ omnes exceptis marginibus exterioribus, quæ in corpori proximioribus rubenti colore variant. Extima alæ penna secundâ brevior, tertia longissima. Ala notha interior è pennulis albis conflatur. Pennæ etiam fimbriales remigibus proximè incumbentes albe. Pectus & venter dorso ferè concolores in utroque sexu; in medio tamen pectore & ventre maculæ aliquot majusculæ albig. Crura & pedes longi, densæque lanugine seu plumagine ad extremos usque digitos vestiuntur. Cauda plus palmum longa, non forcipata 16 pennis constat nigris omnibus, exceptis mediis duabus quæ rubro distinguuntur. Caro admodum tenera præsertim in junioribus, minus alba quàm Gallinacea.

In altissimis montibus Derbientibus, Eboracensibus, Cambro-Britannicis frequens est. Ova parit 5, 6, 7, 8, rarius plura, longa 1; dig. alterâ extremitate acutiora, colore rubro nigricante undique maculosa seu punctata: sed versùs minorem extremitatem area est una vel altera maculis carens. Juniores lumbricis infestantur, qui dum volant interdum ad pedis unius longitudinem è pedice dependent. An Plinii Lagopus altera? lib. 10. cap. 48.

Summa montium altissimorum juga amat, nec in planities apud nos descendit, imò rarius in latera montium.

Hæc avis est quam Bellonius Attagenem vocat, ut superius diximus in capite de Aldrovandi Attagene, ejusque varietatem esse existimat quam Sabaudi Perdicem albam vocant, Plinius Lagopodem, nam prorsus alba est, cruræque habet pilis onusta ut Attagen, tamen minoribus. Itali autem utrumque genus *Francolin* vocant. Et revera colore excepto Attagen à Lagopode in paucis differt. Magnitudo eadem: Figura Rostris, capitis totiusque corporis par. Pedes utrique ad ungues usque plumosi; ut cum Bellonio D. Willughby quoque interdum suspicaretur eas accidentaliter potius quàm specificè differre. Harum ut & superiorum carnes celerrimè corrumpuntur, atque idcirco aucupes quamprimum eas ceperint statim intestina eximunt, & cavitati abdominis Ericam viridem inferciunt.

§. VIII.

Perdix Damascena Bellonii, quam Aldrovandus Lagopodem alteram Plinii existimat.

* Obser. lib. 2. cap. 93. **N**ullæ sunt Damasci (inquit *Bellonius) sylvestres aves magis insignes quàm ejus regionis Perdices: minores eæ sunt rubris & cinereis. Dorsis & colli colore Gallinaginem sive Rusticulam emulantur; alis verò alius inest color: nam quæ corpori junguntur, albis, fuscis & fulvis pennis integuntur: decem verò Remiges pennæ cinereæ sunt. Alarum pars interior & venter alben. Torquem habet in Pectore ut Merula torquata vel Tetrax, rubro & fulvo flavoque coloribus constantem: aliqui capitis

capitis & colli inferiore parte, rostro & oculis Perdici similes, brevissimæ cauda. Eam inter alterius Ortygometræ seu Perdici rusticulæ aut *Pluvier* Gallorum genera repossuissimus, nisi crura haberet pennis vestita, ut Allobroica Perdix alba, quæ Lagopus est, vel Columba plumatis pedibus. *Hæc peculiaris est Lagopodis aut Tetraonis species, nobis nondum visa, si modo rectè descripta sit; omniumque hujus generis nobis cognitarum minima.*

CAP. XIII.

Genus Gallinaceum postico carens.

§. I.

Otis, Tarda avis Aldrov. The Bustard.

GAllopavoni magnitudine nequaquam cedit. Longitudo ab initio Rostris ad finem caudæ commensurata, digitorum erat 60. Latitudo seu distantia ab extremo ad extremum alarum extensarum, duarum ulnarum & dimidii. Rostrum gallinaceo simile; mandibulâ superiore nonnihil recurvâ, caput & collum cinereum; venter albet. Dorsum lineis transversis rufis & nigris varium.

Digito postico caret, quod imprimis notabile est: hæc enim notâ & magnitudine sua ab omnibus aliis hujus generis avibus abundè distinguitur. Vescitur frugibus & herbarum feminibus, Brastica, Dentis leonis foliis, &c. Nos in dissectæ ventriculo cicutæ seminum magnam copiam admittis tribus vel quatuor hordei granis invenimus, etiam messis tempore. In campis speciosis prope *Novum Mercatum* & *Roydon* oppida in agro Cantabrigienfi & Suffolienfi, & alibi in vastis & apertis locis, Anglicè *Heaths* & *Plains* dictis, inveniuntur apud nos. Tardi volatis sunt & difficulter se levant à terra ob corporis molem & gravitatem, unde proculdubio Tardarum nomen à Latinis iis inditum. Gustardæ, Hædore Boethio teste, Scotis dicuntur; In *Merchia* Scotiæ regione, inquit ille, nascuntur aves Gustardes vernaculo sermone dictæ, colore plumæ ac carne *Perdices* non dissimiles, sed quæ Olores corporis mole exsuperant. Nonnulli eas manibus capi posse aiunt antequam se ad volandum componere queant. At vero quamvis, ut diximus, diu est antequam se humo tollere possint, apud nos tamen valde timidi sunt & circumspecti, nec hominem ad se appropinquantem sustinent, sed cum eum è longinquo cernunt statim fugam capiunt. Ferunt tamen etiam nostrates aucupes, canibus leporariis, Anglicè *Greyhounds* dictis, eas capi posse. Italia nostra, inquit Aldrovandus, has aves nisi fortè ventorum tempestate advectas, non habet. At nos cum in Italia peregrinaremur Mutinæ in foro Otidem avem venalem vidimus, unde suspicamur eas in istis regionibus non infrequentes esse.

Harum carnes quantumvis nonnulli in cibis vituperant, apud nostrates delicatissimæ habentur & saluberrimæ, unde etiam Otides magni veneunt & regales duntaxat epulas instruant, partim ob raritatem, partim ob saporis gratiam & succi bonitatem.

§. II.

Anas campestris. Canne petiere Gallorum, seu Tetraz Bellonii Aldrov. lib. 13. cap. 13.

Anas terrestris nobis avis videtur Gallæ peculiaris; ubi vel quilibet Rusticus nomine tenus eam novit: ita autem dicitur, non quia avis aquatica sit, sed quòd Anatum aquaticarum more terræ insidet: quin nullam habet cum avibus aquaticis similitudinem, est enim campestris: Phasianis corpulentâ; capite si crassitèr demas, coturnicem; rostro pullum gallinaceum referens. Avis nomine tenus magis quàm forma nota est: habemus enim vernaculum nobis Proverbium in suspitiosos, dum eos *Anates terrestres* agere dicimus. Capitur in campestribus more perdicum laqueis aut retibus, & à la forme, necnon & Accipitribus: sed summo aut sese novit descendere, propter humum volatum ducentos aut 300 passus protrahens, at impetuosiùs exercens, & cum in terram dilapsa fuerit tam velociter currens, ut nè homo, quidem valeat insequi. Tres duntaxat in pedibus digiti sunt ut in Pluviali & Otide. Radices omnium plumarum rubræ & quasi sanguineæ, ita cuti annexæ ut in Otide; unde & Otidis speciem esse arbitramur: utraque enim ad instar cygni, maxime verò Tetraz sub

sub ventre candicat: dorsum verò tribus aut quatuor coloribus, nimirum flavo tendente ad rubrum, subcinereo & rubro intermixto variegatur. Quatuor pennæ alarum in superiori parte in extremitatibus suis nigrescunt. Subrostrum ad pectus usque candicat. Pectus alba torquis juxta ingluviem, ut in Merulis Sabaudienfibus, circumdat (hæc torquis in adjecta icone non conspicitur) Color capitis & colli superni sicut in aliis & dorso superno. Rostrum nigrum, minus quam in Attagine Ionico. Tibiæ ad cineritium vergunt. Qui exactam Avis descriptionem desiderat, is imaginetur sibi Coturnicem Phasianæ magnitudine, ut valde maculatam: nam talis omnino Anas campestris est. Omnia intus cum granivoris avibus communia. Numeratur inter aves delicatas, nec Phasianæ deterius judicatur. Vescitur granis sine discrimine omnibus, necnon formicis, scarabæis & mulsis, item frumento cum etiamnum in herba est. Et quamvis color colli & capitis semper idem non sit, & in hoc maris à femina differentia consistat dorsum tamen & alæ nunquam colorem immutant. Hæc avis Veteribus indicta videtur.

CAP. XIV.

De Columbæ in genere.

Columbarum notæ omnibus speciebus communes, quibus ab aliis avium generibus distinguantur, non admodum multæ sunt, viz. figura corporis peculiaris, Cuculum referens; tibiæ breves; Alæ prælongæ; Volatus pernix; Vox gemebunda; bina duntaxat unica vice ova ponere, sæpius tamen in anno parere. Aldrovandus omnibus proprium esse scribit, quod utraq; palpebrâ commoveant. Figurâ rostri non omnes inter se conveniunt. Nonnullæ enim rostra habent tenuia & longiuscula, aliæ breviora admodum & crassiuscula. At pedes quotquot hæcenus vidimus omnium rubri seu sanguinei sunt. In columbino genere mas & femina laborem incubandi inter se partiuntur; vicissim scilicet incubantes.

CAP. XV.

De Columbæ in specie.

§. I.

Columba domestica seu vulgaris. The Common Pigeon or Dove. Πεστερ.

Fœmina quam descripsimus uncias 13 pendebat. Longa erat metiendo à summo rostro ad extremam caudam 13 digitos; lata ab extremo ad extremum alarum extensarum 26.

Rostrum gracile, acutum, longiusculum, Vanelli aut Pluvialis rostro simile, supra nares molle & velut fursure asperso candidum, cætera fuscum. Lingua nec dura, nec bifida sed acuta & mollis. Oculorum irides ex luteo ruffæ. Crura ex parte anteriore ad digitos ferè plumosa. Pedes & digiti rubri; Ungues nigri.

Caput cinereo-cæruleum. Collum varios & splendentes colores, prout variè luci obijcitur spectanti exhibet. Inguvies rufescent: reliquum pectoris & venter cinerea. Dorsum inferius paulò supra uropygium album, ad scapulas cinereum, cætera nigrum cum aliqua tamen cinerei mixtura.

Remigum pennarum in utraque ala numerus 23. Harum extimæ fuscæ; reliquarum quantum visui patet nigricat; quod vestitricibus tegitur cinereum est. Vestitricum primorum decem Remigum obscurè cinereæ; reliquarum (ad corpus ferè) apices & pinnulæ ad scapulam interiores cinereæ, exteriores nigre. Quæ alas ad Remigum radices subius vestiunt candidissimæ. Cauda 12 pennis componitur, 4^æ digitos longis, mediæ tamen extremis tantillo longiores. Omnium summitates nigre. Extremæ duæ infra nigrorem ab exteriori scapi latere albescent, alias omnes cinereæ, colore inferius obscuriore. Caudæ proximè incumbentes cinereæ.

Inguvies magna, Litholpermi semine repleta. Appendices intestinorum brevissime viz quartam digiti partem excedunt.

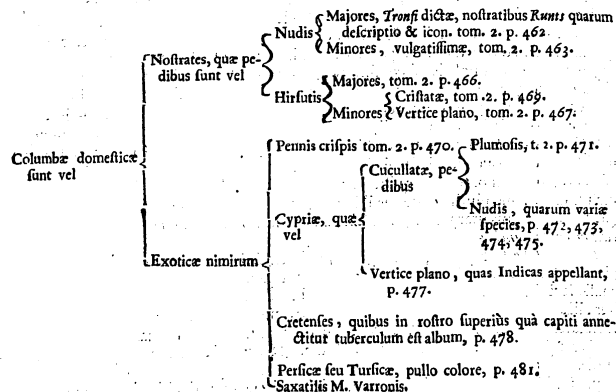
Genus Columbium una vice duo tantum ova parit.

Hæc species colore albo sæpissimè variat.

De

De Columbæ victu, loco, ingenio & moribus, generatione, usibus in cibo & medicina, cum avis ubique notissima sit, non opus est ut aliquid dicam, præsertim cum Gesnerus & Aldrovandus quicquid usquam de ea scriptum occurrit jamdudum congesterint & publicaverint.

Columbarum domesticarum species plures describit & depingit Aldrovandus; quas hoc modo dividit. Alias, inquit, nostrates, alias peregrinas nominare possumus. Nostratium aliæ pedes hirsutos habent, aliæ nudos; utraq; vel majores vel minores. Minores pedibus nudis sunt vel cristatæ vel vertice plano.

§. II.

Columbarum Domesticarum variae species.

1. **Columbæ domestica majores.** Italis Tronfi & Asturnellati, nostratibus Runtis dictæ, nomine (ut puto) ab Italico Tronfo corrupto. Cæterum quid vox Tronfo Italis significet, adeoque cur ita appellatum sit hoc Columbæ genus, me latet. Nonnullis Rufficæ dictæ sunt, an quia ex Russia ad nos delatæ creduntur, an fortè ob aliqualem nominum convenientiam. Eadem Columbæ Campanæ Plinii esse videntur. Coloribus plurimum variant, ut aliæ pleræque aves domesticæ, unde nihil attinet eas à coloribus describere. Magnitudinis respectu in maximas & minores eas distinguunt. Maxime graviores sunt & tardioris volatûs; eadem fortasse quas Gesnerus Venetiis se observasse tradit, quæ Gallinaceos ferè magnitudine æquant. Minores frequentius pariunt, suntque agiliores & magis volaticæ. Hæc fortè sunt quas Aldrovandus *Colombe sotto banche* i. e. Columbas sub scamnis & sedibus à loco suo dici refert, coloris varii & majores quam agrestes vulgares Columbariorum incolas.

2. **Columbæ gutturose,** Anglis & Belgis *Croppers* dictæ, quia ingluviem [the Crop] aere attracto mirum in modum inflant, adeo ut toto reliquo corpore major evadat. Belgica quidam apud Aldrovandum *Croppers Duue*, i. e. Columbas gutturosas domesticas vulgaribus duplo ferè majores facit, quæ inter volandum & dum murmurant fauces in tumorem ingentem adducunt, quem quò majorem maxime in volatu ostendunt eò nobiliores censentur. Quas nos apud D. Cope civem Londinensem vidimus gutturosa Domesticis Runtis dictis nihilo majores visæ sunt, quin potius minores, corpore graciliore nonnihil & oblongiore. Hæ coloribus non minus inter se differunt quam superiores.

3. **Columbæ tremulæ laticaudæ;** Anglicè *Broad-tail Shakers*: tremulæ dictæ sunt, quia caput & collum ultro citroque perpetuò ferè motant, laticaudæ ab ingenti pennarum caudæ numero, quas aiunt non pauciores esse viginti sex. Caudam plerunque cum obambulant tenent erectam, Gallinæ domesticæ aut Gallo-pavonis instar. Hæ quoque coloribus plurimum variant.

R 2

4. Columbæ

Columbæ domesticæ majores, Russicæ.

* De Avibus, tom. 2. p. 360.

Columbæ gutturosa, Croppers.

Col. tremulæ laticaudæ, Broad-tail Shakers.

§. III.

Columba sylvestris minima Brasiliensis. Picuipinima Marggrav.

A Laudā paulō major est. Rostrum habet columbinum fuscum : ocellos nigros circello aureo. Totum caput, collum superius & ad latera, dorsum & alae penas habent obscurē cinereas seu lividas, oris nigricantibus lunatis. Longiores autem alarum pennae seu remiges, quae inter volandum videntur rufi sunt coloris, uno latere nigricantes, ut & in extremitatibus. Cauda longiuscula ex pennis constat ē cinereo fuscis, quarum & quaedam nigrae & medietate exteriore albæ. Venter albas pennas habet, oris lunatis fuscis. Crura & pedes columbini albescentes. Carnem habet bonam, & sunt admodum pingues.

Picacuroba Brasiliensis, quoque *Columbae sylvestris* est species coloris cinerei cum rufis mixti; pedibus & cruribus rubris.

§. IV.

Columba sylvestris ex insula S. Thomae Marggrav.

Magnitudine est & figurā nostratium, sed rostro superius adunco & coloris in medietate anteriori tota cærulei cum albo pauco & flavo mixti, in posteriori medietate tota sanguinei : Oculi nigri circulo cæruleo : Pennis tegitur per totum corpus viridibus ut *Plittacus*. Remiges alarum ex viridi fuscantur, ut & extremitas caudæ. Sub ano flavas habet pennas. Crura & pedes eleganter crocei coloris, ungues autem fuscis.

§. V.

Turtur, A Turtle Dove. Τρυών Græcis.

Mas quem descripsimus à summo rostro ad ultimam caudam longus erat 12 digitos. Latitudo alarum extensarum 21. Rostrum ipsum gracile, ab apice ad angulos oris digitale ferè, exterius cæruleo-fuscum interius rubens. Lingua parva non divisa. Oculorum irides ex rubro flavæ. Circulus nudus rubeus oculum ambit ut in multis hujus generis.

Pedes rubri; Ungues nigri. Dignati ad fundum usque divisi : latus interior medii unguis in aciem tenuatur.

Caput & medium dorsum cæruleæ cinereæ *Columbae vulgaris* colore. Inter scapulum & uropygium fordide rufescunt. Pectus & Venter alba. Gula vinaceo colore pulchro tingitur. Colli latera perbellè illustrant, ceu torquis quidam, pulcherrimæ plumulae apicibus albæ, cætera nigrae.

Remiges pennarum exteriores fusca, media cinerea, interiores ad margines rufæ. Secundus pennarum ordo cinereus : Ordines minores nigri. Cauda 12 pennis constat, quarum extimæ utrinque tum apex albus, tum pinnulae ad scapum exteriores; interiores enim ex cinereo nigricant. Sequentibus ordine albor paulatim minuitur seu contrahitur, unde & mediis duabus omnino deest. Longitudo caudæ 4½ digitum.

Testes magni, digitum longi. Intestina 26 digitos æquant. Appendices brevissimæ. Inguines magna in qua Cannabis femina observavimus. Ventriculus musculosus. Supra ventriculum Oesophagus in folliculum glandulosum dilatatur.

§. VI.

Turtur Indicus Aldrov. Lib. 15. cap. 9.

Fœmina, exceptis pedibus qui rubri sunt, & præter rostrum quod nigricat, ut in mare, cætera candida est. Mas verò capite, collo, pectore, alis ad remiges usque, & dorso usque ad uropygium rufescit, sed colore longè quàm in nostrate dilutior est, neque ullā maculā respargitur. Magnitudo ferè eadem, vox eadem. Rostrum quocumque simile at nigricans. In oculis diversitas evidentissima. Huic iris planè croceo aut miniaceo potius elegantissimè resplendet, quæ in nostrate lutescit tantum. Torquis etiam

etiam diversā figura est, nam Indici tenuis & nigra est, & circumcirca collum ambit, cùm in nostrate digitum & amplius lata sit & non unicolor. Pennae alarum longiores, uropygium, cauda tota fuscantur, calamos habentes atros, & in marginibus albicant. Venter maximè propè anum lutescit. Pedes rubri, tabellis albicantibus ornat. Ungues fuscis ad luteum vergentes. Milio vescitur. Hæc Aldrovandus. Hujus generis aves in Ornithotrophio Regio Westmonasterii plures & alibi sæpius vidimus.

§. VII.

Turtur Indicus seu Cocotzin Nierenberg.

Superstitione quadam aut remedio zelotypiæ famam meruit *Cocotzin*, seu *Turtur Indicus*. Passere nostro paulo est major, cujus universum corpus supernè fuscum est, plumas tamen singulas nigro ambiente colore. Alarum anteriora partim nigra sunt, sed majori ex parte fulvescent. Cauda extrema albo & fusco promiscuè colore tingitur. Plumæ quæ infernum corpus vestiunt, albæ sunt, sed in lineas fuscas desinentes atras. Alarum infera fulva, cinerea & nigra. Caput parvum est; rostrum parvum ac nigrum : collum breve, crura rubentia, & ungues fuscis ac parvi. Nomen habet apud Mexicanos ab alarum colore & strepitu, apud Hispanos verò, qui eos *Turtures* vocant à vocis murmure, sapore ac nutrimento; ceteri duriusculo. Reperitur in montanis locis atque etiam juxta oppida. Indigena avis est, Mexicanique agri alumina ac valde frequens. Ajunt, si mulieri nescienti quid edat, cocta loco cibi exhibeatur, zelotypiæ mederi. Est & aliud genus prædictæ aviculæ omnino simile, sed fulvo corpore nigroque & capite cinereo. Sunt qui *tlapalcocotli* hanc ob solum colorem vocant.

Avis hæc vel eadem est *Turturi* nostro minimo *Barbadensi*, vel ei certè simillima.

Turtur Barbadosis minimus. The least Barbados Turtle-dove.

Alaudæ est magnitudine, iconi quam ad vivam avem depingi fecimus, & hic sculptam exhibemus, exactè æqualis.

§. VIII.

Palumbus torquatus Aldrov. The Ring-Dove. Πάλομος Aristoteli aliisque Græcis.

Uncias 20½ pendet. Longitudo ab apice rostri ad extremam caudam 18 digitorum : Alis in contrarium extensis maximæ pennæ 30 digitorum intervallo distabant.

Rostrum subflavum, cute rubra vel purpurea, iri qua nares, aliquousque obductum. Supra nares furfures albicantes. Lingua acuta, canaliculata, minimè bifida. Irides pallide flavæ.

Pedes nudi, rubicundi, ungues nigri. Digitus extimus medio ad primum usque articulum membranam junctus. Crura ad digitorum exortus fere plumosa.

Colli pars supina semicirculo albo velut torque quodam exornatur. Tam supra quam infra torquem colores varii apparent pro vario ad lucem objectu. Caput & dorsum obscurè cinerea. Collum inferius, pectorisque superior pars purpurea vel rufa cum cinerei quadam mixtura. Venter ex albo cinereus. In mare colores hi saturationes.

Pennae alarum remiges 24, è quibus secunda longissima, priores seu exteriores decem nigrae : secunda & sequentes ad septimam fimbriis seu oris extremis alben; reliquæ è fusco cinereæ. Ad alæ nothæ radicem macula alba deorsum tendens Remiges nonam, decimam, undecimam, duodecimam obvestit. Cauda 7 digitos longa 12 pennis integratur, summitate ad 2½ digitos nigra, inferius cinerea.

Hepar in duos divisum lobos; Cystis fellea nulla, verum porus biliaris amplus. Hæ aves hyeme gregatim volant : in arboribus nidificant, nido è paucis viminibus & festucis composito : Glandes avidè devorant, necnon fruges & Hederæ atque Agrifolii baccas.

§. IX.

§. IX.

Oenas sive Vinago. The Stock-Dove or Wood-Pigeon.

Magnitudine columbæ vulgare æquat vel etiam superat [mas uncias 14 $\frac{1}{2}$ pendebat, longus à summo rostro ad extremam caudam 14 digitos, latus alis in contrarium extensis 26.] idem ferè color, eadem corporis figura. Rostrium quoque simile & longitudine par, pallidè rubescens. Nares magnæ, prominentes. Summum caput cinereum: Collum versicoloribus plumis vestitur, quæ prout variè luci obijciuntur vel purputa, vel virore splendidissimo nitent, ut nullum sericum aequè. Pectus anterius, scapulae & alæ purpurascens aut vinaceo rubore diluuntur, unde & nomen. Alæ, scapulae, interscapulum obscurè cinerea; reliquum dorsi ad caudam usque dilutius seu pallidius cinerascit. Remiges omnes (præter extimas quatuor aut quinque, quæ penitus nigricant oris extremis albicantibus) imâ sui parte cinereæ, summâ subnigræ. Cauda 5 digitorum longitudine, 12 pennis integratur, imâ sui parte cinereis, summâ ad unam longitudinis circiter tertiam nigris. Prona pars corporis, summo pectore excepto, tota cinerea. Alæ complicate ad extremam caudam non pertingunt. Cæterum in utraque alâ duplex habetur macula nigra: altera duas vel tres Remiges corpori finitimas notat; altera tres vel quatuor vestitrices iis incumbentes; utraque ad exterius scapi latus, non longè ab apicibus pennarum. Duæ quoque pennæ caudæ extimæ pinnulis ad calamum externis inferiore sui medietate albens.

Pedes rubri: Ungues nigri. Crura paulò infra articulos plumis vestita. Appendices intestinorum brevissimæ. Cystis fellea nulla mihi conspicua. Inguvies ampla seminihus Lithospermis, &c. repleta. Ventriculus musculosus. Testes longi. Os sterni longum.

§. X.

Columba rupicola. The Rock Pigeon.

Hanc *D. Johnson* corpore exiguo, colore cinereo, pedibus rubris esse scribit, literis ad nos datis. Verùm posteriores duæ notæ aliis plurimis Columbibus communes sunt. Hæc fortè est *Columba faxatilis* Aldrovandi, *Sassarolo* Bononiensibus dicta. *Columbis faxatilibus Varronis* inquit *major est, & coloris lividi, rostro rubicundo, proflus fere.* In agro Bononiensi quandoque capitur.

§. XI.

Columba Livia Gesnero, *Aristoteli* *Venedæ.*

Avis ea Columbæ domesticæ speciei perisimilis est, paulò minor, pedibus rubet: rostrum albicat: circa nares tamen purpurei parum habet. Plumæ ubique cinereæ, sed in cauda extrema pennæ nigrescunt; mediæ subruffum aliquid habent. Collum pronum & ad latera partim purpureas, partim subvirides plumas habet, pro diverso ad lucem positu hoc vel illo colore splendentes. Collum supinum ex cinereo purpureum est. Alarum pennæ quatuor longiores nigricant cum aliquo subruffo colore: minimæ cinereæ sunt: mediæ partim cinereæ, partim in extremo nigricant, & earundem ultimæ dorsum versus subruffæ sunt. Longitudo à rostro ad extremam caudam dodrans & digiti quinque ferè. Differt à *Palumbæ* quòd & multò minor est, & maculas albas circa collum & in alis ut illa non habet. Avis hæc si modo à superius proximè descripta sit diversa, nobis nondum visa est, uti nec *Aldrovando*, qui ejus iconem & descriptionem à *Gesnero* mutuo sumit.

CAP.

CAP. XVI.

De Turdis in genere.

Hoc nomine & *Merulas* & *Sturnos* complectimur. Notæ omnibus communes sunt. Magnitudo inter *Columbas* & *Alaudas* media; Rostrium longitudinis & crassitiei mediocris, deorsum modicè inflexum; Os intus flavum: Cauda longa; Victus ex baccis & insectis promiscuus. Pleraque hujus generis aves canoræ sunt & humanis vocibus imitandis dociles.

Hoc genus tres sub se complectitur species, nimirum *Turdos* strictè & propriè dictos, quibus color in dorso cinericeus, pectus maculosum; *Merulas*, colore nigro insignes; *Sturnos* denique & congeneres, quibus Rostrium latius & planius seu depressius quàm *Turdis* aut *Merulis*.

Adagium illud *Turdus malum sibi ipse cecat*, de iis dictum qui sibi ipsis exitii causa sunt, indè ortum dicitur, quòd planta illa parasitica, è cuius baccis viscum avibus capiendis olim fiebat, ex semine à Turdo excreto nasci credebatur. *Plinius* *Viscum* (inquit) *satum nullo modo nascitur, nisi per alvum avium redditum, maxime Palumbis & Turdis.* Hæc est natura, ut nisi maturationem in ventre avium non proveniat. Verùm viscum è semine non provenire omnino, plurima sunt quæ suadent argumenta; quorum præcipuum est, quòd in ramis etiam succrebit & in aversa seu terram spectante ramorum parte oriatur. Qui plura velit, consulat super hæc te * *Aldrovandum* & *Scaligerum*.

Turdi quatuor species Angliæ notæ & familiares sunt, duæ apud nos perennant & nidificant, nimirum. 1. *Viscivorus* major, 2. Simpliciter dictus seu *viscivorus* minor: duæ adventitiæ sunt, quæ per hyemem hic commorantur, æstate abeunt, nec unquam apud nos nidificant, *Turdus* scilicet *pilaris* & *Iliacus*. *Merularum* tres species alit Angliæ 1. *Merulam* vulgarem. 2. *Mer. torquatham*. 3. *Merulam* aquaticam, de qua alio loco inter terrestres piscivoras agimus. *Merula montana* seu *rupicola*, *Derbentium* *Rock-Ouzel*, femina est, ni fallor, *Merule* torquæ, quamvis in pectore torquis nec vola (ut aiunt) nec vestigium sit. *Sturni* unam duntaxat speciem agnoscimus. *Merula faxatilis* seu *Ruticilla* major, itemque *Passer Solitarius* & *Galbula*, quas in transmarinis vidimus, Angliæ ignotæ sunt & peregrinæ.

CAP. XVII.

Turdinum genus pectore maculoso.

§. I.

Turdus viscivorus major. The Mistle-Bird or Shrike.

Hujus generis maxima est hæc avis, 4 $\frac{1}{2}$ uncium pondere; Longitudine ab apice Rostri ad extremam caudam 11 digitorum. Alarum expansarum pennæ extremæ 18 digitorum spatio distabant.

Rostrium rectum, *Merulæ* simile, aut tantillo brevius. Superius mandibulum fuscum, inferiore paulò longius. Lingua dura, canaliculata, extremo bifida, cornea & pelucida. Os intus lutescit. Nares majusculæ, ovales ferè. Oculorum irides avellanæ. Crura & pedes flava: Ungues nigri. Digitus extimus medio ad primum usque articulum, nullâ interveniente membrana immediate adhaerescit.

Caput fusco-cinereum vel plumbeum, mediis plumarum nigrioribus. Dorsum, Cauda, *Uropygium* aliquid flavi admixtum habent. Æstate colorem mutat & magis cinerascit. [Color, ut mihi videbatur, in parte supina tota, capite, dorso, alis, caudâ ad eum accedit qui in olivis Hispanicis immaturis conditis cernitur.] Prona pars à Rostro ad caudam usque maculosa, maculis majusculis nigricantibus. Summum pectus, latera & caudæ subjectæ pennæ luteæ: medius venter albus.

Remiges pennæ in utraque alâ 18, quarum secunda longissima, 5 digitos explet. Remiges. Apices pennarum Remigibus incumbentium albi.

Cauda 4 $\frac{1}{2}$ digitos longa 12 pennis aequalibus compositur.

Inguvie caret. Hepar pallidum. Cystin felleam obtinet. Ventriculus non admodum

Cauda.
Viscera & intestina.

Cantus.
Mores.

Vitus.

dum crassius seu musculosus, in quo, quamvis Januario mense occisa ave, Eulas, Erucas, &c. invenimus. Intestina ampla sed brevia. Appendices minimæ & brevissimæ.

Arborum, ut Quercuum, Ulmorum, &c. summitatibus insidens verno tempore egregie cantat. Per totum annum apud nos in Anglia manet & nidificat. Solitarius est & cum pari sua seu femina tantum volat. Carne minus laudatæ est quam hujus generis reliquæ.

Hyberno tempore Agrifolii baccis libentissimè vescitur. Turdi autem hujus generis singuli singulas (quod mirum est) arbores occupare observantur, & temper proximæ esse verari, neque admittere alias aves, sed persequi ac depellere; quod eorum ingenium in causâ est etiam ut faciliè capiantur.

§. II.

Turdus simpliciter dictus seu visivorus minor. A Mavis, Thrush or Throstle : a Song-thrush.

Magnitudo,
ejusque men-
suræ.
Rostrum.
Lingua.Partis pronæ
color.
Partis supinæ
color.Remiges.
Cauda.
Pedes.
Digiti.

Vitus.

Nidus.

Cantus.
Mores.

Caro.

Visivorus dicitur non quòd visci baccas devoret, sed quòd visivoro similis sit. Turdo pilari dicto minor est, Iliaco vix major trium unciarum pondere; longitudine ab initio Rostris ad finem caudæ pedumve 9 digitorum. Rostrum digitale, fuscum. Lingua attentius intuenti bifida apparet. Os intus flavum: Oculorum irides avellaneæ.

Colore & maculis pectoris ac ventris cum visivoro majore convenit: Maculæ enim fuscæ sunt; Pectus subflavum; Venter candidus. Pars supina ubique fusca, admixto in alis rufis seu flavicantem. [Ego supinæ partis colorem olivaceum potius dixerim, à similitudine olivarum conditarum quales ex Hispania ad nos adferuntur.] A Tylade externâ specie ægrè distinguitur, nisi quod maculæ in pectore & ventre plures sint & majores. [Aldrovandus huic generi proprium esse scribit, ut circa oculos maculetur.] Minores pennæ, alas subter tegentes, colore ex rufis flavicantem tinguntur: tegentes inferiores apicibus flavescunt, minores sub cauda albicant. Remiges pennæ in utraque ala 18. Cauda 3½ digitos longa 12 pennis constat.

Tibiæ & pedes pallide fusci. Planta flavescit: Extimi digiti inum internodium medio digito adnecitur.

Cylin felleam habet. Ventriculus minus musculosus quam in hujus generis aliis. Insectis potius quam baccis visitat: quin & Cochleas terrestres comedit, quæ fortè & ipsæ insectis sunt deputandæ. Sexus coloribus haud distinguitur. Per totum annum apud nos in Anglia manet & nidificat. Nidum exterius è musco & festuacis conficitur, interius luto oblinat, inque nudo luto ova ponit, quinque vel sex una vice, ex cæreuleo viridia, maculis nigris rarioribus punctata. Vere egregie cantat, arboribus insidens. Solitarius est uti visivorus major. Verum in sepius potius quam excelsis arboribus nidificat. Stolidus quoque est & faciliè capitur.

Carnis sapore delicatissimo præcipue commendabilis est, cujus gratiâ in toto avium genere, Martiale arbitro, principatum obtinet.

*Inter aves turdus, si quid me iudice verum est,
Inter quadrupes gloria prima lepus.*

§. III.

Turdus pilaris. The Fieldfare.

Mensuræ cor-
poris.
Rostrum.
Lingua.Supinæ partis
color.
Pronæ partis
color.

Pondere ad 4 uncias accedit. Longitudine à summo rostro ad ultimam caudam extremæve unguis 10½ digit. æquat. Latitudine alis expansis 17. Rostrum longitudine digitali, Merulæ rostro par, flavum, apicem tamen nigro. Juniorum & feminarum rostra obscuriora minisque flava. Lingua hirta, cornea, cujus latera elatiora canalem in medio efficiunt. Tarsi & oculorum ambrus flavicant. Nares majusculæ. In infima membrana nictitantis parte macula nigricans cernitur. Aures magnæ. Pedes nigricant: Ungues nigriores. Extimus digitus medio imâ parte adjungitur. Merula nonnihil major esse videtur, & ad Turdum visivorum majorem magnitudine in hoc genere proximè accedit.

Caput, Collum, Uropygium cinerea, [in nonnullis obscurè cæreulea.], Vertex nigris maculis repperitum [quæ tamen in aliquibus desunt.]. Dorsum [scapulæ & alarum, vestitricæ] obscurè rufum seu castaneum, medius plumarum, nigricantibus. Gula flavo & nigro varia, nigris maculis medias plumarum partes occupantibus. Inum pectus &

& venter alba minisque maculosa. Pennæ laterum tegetes sub alis extremis albicant, inde linea ruffa seu flavescens album separam à nigro quod reliquum occupat. A rostro ad oculos macula utrinque nigra extenditur. Utrinque itidem ad inum colli juxta alarum commissuras macula nigra. Remiges pennæ, ut in reliquis, 18, quarum exteriores nigricant oris seu fimbriis albis; interiores nonnihil rufescunt. Alas subter vestientes albæ. Cauda 4½ digitos longa, 12 pennis compositur; colore obscurè cæreuleo seu nigricante. Verum extimarum apices albi, mediarum margines cinerascunt.

Hepar in duos divisum lobos cystin felleam adnexam obtinet. Ventriculi musculi non admodum crassi. Ductus intestinalis nullum vestigium invenit.

Gregatim volitant hæ aves unâ cum Sturnis & Turdis Iliacis. Migratorie sunt. Sub finem Autumni aut etiam citius innumere ad nos in Angliam advolant: Vere iterum discedunt universæ, nè unicâ ave relicta, adeo ut nunquam (quod ego equidem audiverim) apud nos visus fuerit pullus nidivse Turdi Iliaci aut Pilaris. Quo se conferant aut ubi pariant mihi non planè constat. Vocem raucam Picis non multum ab simile edunt ob latera fissuræ seu rimæ in palato hirta.

Hoc Turdi genus baccis delectatur (inquit Gesnerus) præcipue Juniperi: Apud nos in Anglia Agrifoliz arboris baccas avidissimè appetit. Hujus caro in cibis laudatur & Visivori majoris carni longè præfertur.

§. IV.

Turdus Iliacus seu Iilas aut Tylas: The Redwing, Swinepipe, or Wind-Thrush.

Turdo simpliciter dicto magnitudine par est aut tantillo minor. Pondere 2½ uncias non excedit. Longitudine à mucrone Rostris ad extremam caudam 8½ digitos æquat. Rostrum digitale. Superius mandibulum fuscum; inferius partim fuscum, partim flavum. Lingua dura, hirta, extremo in multa filamenta divisa. Os intus luteum. Oculorum irides obscurè avellaneæ. Crura pedesque pallida. Extimi digiti pars ima medio jungitur.

Minus maculosus est quam Turdus visivorus. Supinæ partis colore cum Turdo simpliciter dicto omnino convenit. Quæ alas subter vestit plumæ, ut & latera sub alis, quæ in visivoro minore flavescunt, in hac specie rubro mali aurantii colore inficiuntur, quâ notâ ab illo præcipue distinguitur. Venter, pectus alba, ut in pilari. Gula subflava, maculis fuscis medias plumarum partes occupantibus. Latera pariter maculis picta; sunt autem maculæ minores, ac crebriores quam in visivoro minore. Supra oculos longa est macula seu litura ex flavo alba, ab oculis ad occiput produci.

Remiges in singulis alis, ut in reliquis hujus generis & aliis ferè omnibus aviculis, 18, magis castaneæ seu ruffæ quam reliqua plumago. Verum remiges colore nonnihil variant: in nonnullis enim avibus exteriorum margines albicant, in aliis minimè, Quin & Remiges ipsæ fusce. Apices etiam tum ultimæ & penultimæ Remigum, tum secundariorum pennarum à decima incipiendo albi. Cauda 3½ digitos longa, pennis 12 constat.

Ventriculus præcedentium similis. Appendices pariter brevissimæ. Ductus intestinalis reliquias observavimus. Hepar pro corporis mole amplum cum vesicula fellea appensâ. Ventriculo dissecto varia diversis generis insecta, limaces v.g. Julos, &c. in eo invenimus. Adventitius apud nos est ut Pilaris, cum quo unâ volat, eademque adventus & reditus tempora observat. Quo abeat & ubi nidificet nobis nondum constat; fortè in Bohemiæ aut Hungariæ montosis, ut Gesnerus se audivisse tradit. Caro eorum ob amaritudinem in cibis minus acceptus.

Nostratibus *Wind-thrushes* dictos autumnat. D. Charleton, quòd circa Brumæ initium, spirantibus ventis vehementioribus, quibus fortasse in transitu adjuvantur, à transmarinis regionibus ad nos advolant. Verum Germanis, unde (ut verissimè est) nomen ad nos defluxit, *Wyntroffel*, id est, Turdi vinearum appellantur, quòd scilicet uvis pascantur, & vineis multum damni inferant, ut refert Bellonius.

§. V.

Tamata Brasiliensis Marggravii.

Avis Alaudæ Magnitudine seu Pici, tota punctulata & variegata maculis ut Tur-dus minor Germanis vulgò *Eiu Trostel*: in ventre albas habet pennas maculis fuscis: sub gutture autem flavescit, uti & circa collum. Rostrum habet longum, ru-brum, superius paululum fuscum, cujus superior pars paulò longior quam inferior. Supra nares subtiles aliquot extant pennule instar pilorum. In pedibus quatuor ha-bet digitos unguibus aduncis. Caret caudâ. Caput illius majus quàm proportio cor-poris requirat, uti & Rostrum.

CAP. XVIII.

Turdinum Genus nigricans seu Merula.

§. I.

Merula vulgaris. The Blackbird.

Magnitudo. Turdo pilari magnitudine parum aut nihil cedit: eodem 4 unciarum pondere: longitudine ab apice Rostri ad imos pedes 9 $\frac{1}{2}$ digitorum, ad ultimam caudam 10 $\frac{1}{2}$ & in mare undecim.

Rostrum. Rostrum digitale, ex croceo flavum in mare; in femina apex & summa pars ro-stri nigricant. Os in utroque sexu intus flavum. Maribus dum adhuc juniores sunt & anniculi rostra nigricant; ætate verò post annum spatium pulchrè flavent. Palpebra-rum quoque circumferentiæ flavæ. Mas ætate provectior undique nigerrimus est: Fœminæ, & Mares juniores fuscæ potiùs quàm atræ, iisque gula seu pectus subruffum: venter nonnihil cinerascit. Pulli fœminæ à maribus colore nequeunt dignosci.

Remiges. Remigum in utraque ala pennarum numerus 18, è quibus magna longissima. Cau-da 4 $\frac{1}{2}$ digitos longa, pennis 12 componitur longitudine aequalibus, exceptis extimis utrinque quæ tantillo reliquis sunt breviores.

Cauda. Pedes nigri. Digitus extimus & posticus aequales. Extimus autem medio imâ sui parte adhærescit.

Vitæ & in- Hepar in duos divisum lobos, quorum dexter major. Habet & cystin felleam. Ven-triculus ut in hujus generis reliquis minùs musculosus. Baccas & insecta promiscuè devorat. Appendicis intestinalis nullum invenire potui vestigium.

Ova. Mares in hoc genere admodum sunt canori. Ova ponit 4 aut 5 subcærulea lineis seu ductibus fuscis crebris varia.

Varietates. Avis hæc nonnunquam colore albo invenitur, in Alpibus, Appenino aliisque mon-tibus excelsis. Vidimus Romæ apud Ornithopolam quandam albo & nigro colore varium. Verùm hoc ex accidenti, ut in Corvo, Cornice, &c. fit, unde nec Merula alba à nigra specie diversa censenda est.

Nidus. Merula nidum exterius ex musco, furculis ramulisque exilibus & fibrosis radiculis, luto, quod glutinis loco est, connexis, summa arte construit, intus etiam luto oblin-it, non tamen in nudo luto ova ponit ut Turdus, sed quisquilias, culmos, pilos aliâque materiam molliorem luto superinducit & ovis subfermit, ut & ipsa fractioni minis obnoxia sint, & pulli molliùs cubent.

Mores. Amat se lavare, & pennas rostro purgat. Sola quoque volat, unde Etyum Meru-læ Varro & Festus dederunt, quia nimirum hæc avis mera i. e. Solitaria volat & paucitur.

Caro. Caro Merularum in cibis laudatur, imò nonnulli eam vel Turdina præferunt, à quibus tamen dissentiant quibus doctum est palatum, & in saporibus discernendis sagax.

§. II.

Passer solitarius dictus.

Magnitudo & figura. Fœminam Florentiæ nactus in hunc modum descripsi. Magnitudo ei Merulæ, cui & figurâ corporis persimilis est, nec colore multùm ablu-dit. Caput & collum crassiora quàm pro reliqui corporis mole. Color in summo capite cinereus obscurior; in

in dorso cæruleus saturator & propemodum niger, extremi duntaxat pennularum margines obscureis albicant. Par color est & scapularum & vestitricium alarum. Re-Remiges, miges in singulis alis 18, præter extimam hinc inde perbreve, fuscæ omnes, summis nonnullarum apicibus albis. Quin & Clericuli dicti pennæ apices habent albos. Cauda Cauda, palum longa, pennis duodecim componitur, fuscis omnibus & propemodum nigris. Prona pars, tota, nimirum Pectus, venter & femora lineis transversis cinereis, nigris, Prona pars, albidis pulchrè undulatis eleganter pingitur, colore ventris cuculum referente. Sub gutture & in suprema pectoris parte color cinereus non apparet, & maculæ albe nescio quid rufi ostendunt. Rostrum rectum, nigricans, longius nonnihil Turdi ro-grostrum, stro, itémque crassius paulò & validius. Crura breviora, nigra: Pedes quoque & ungui-Pedes, culi nigri; Crura, pedes, ungues in hac specie quàm in congeneribus minora mihi vifa sunt. Os intus flavescit. Ventriculus uvis repletus erat.

Mares longè pulchrioris sunt, & colore cæruleo, seu ex cæruleo purpureo undi-Mares, que splendent, teste Aldrovando. Romæ vidimus marem cujus dorsum præcipuè obscurâ purpurâ eleganter nitebat.

Antiquis ædificiis & templorum tectis insidens solitariè, suavissimè canit, manè præ-cipue, unde nomen ei impositum; v. *Psalm.* 102 7. ibidem quoque nudi-cant. Olina autem. Ob cantum egregium Genæ præcipuè & Mediolani in pretio est. Vox siltu-læ æmula: humanas etiam voces facillè imitatur.

§. III.

Passeri solitario congener Aldrov. lib. 16. cap. 8. Cæruleus Bellonii.

Est & alia (inquit Gesnerus) Passeri solitario congener avis, de Merularum & ipsa Ex Aldro-gere, in saxis habitans, unde Petrocosphyphus, id est Merula saxatilis à Græcis vando, vulgo dicitur, à nostris *Steinrotele*, similiter propter cantum pretiosa. Alibi de eadem Petrocosphy-ita differuerat. Eadem prorsus, (nempe cum ea quam *Bellonius, cujus verba cita-plus, verat, vocat Merulam torquatam) mihi videtur avis illa, de qua nuper Raphael Sci-ita, lerius Augustanus his ferè verbis ad me perscripsit. Avis, quam Germani à colore cæruleo *Blauvogel* nominant, Sturni magnitudine est, pectore, lumbis & cervice pul-Blauvogel, & chre cyanea, obscurius tamen quàm lispida: dorso & alis nonnihil nigricat, obscure plus descrip-tio, interim glaucis vel cæruleis. Rostrum ei seculigigniti longitudine, subter nares fuscum, in imo aculeatum, superiore parte adunca, inferiori ut plurimum contegente. Pe-des fissi ut in cæteris avibus. Degit in altissimis Alpibus, neque cacumine montium Locu, contenta, in scopulis maximè & præruptis & nivosis locis vivit: nec alibi reperiri constat quàm in montibus circa Athesin fluvium, præcipuè, Oenipontem urbem. Hanc ob causam apud ipsos inquilinos in magno pretio habetur, alitque quibusdam cibis mensæ hominum familiaribus, istisque qui Merulis, Turdisque aucupio destinatis præ-bentur. Voce articulata, amœna admodum & varia est, ipsa tam docilis tamque di-Vox, ligenter res observat, ut pleraque vocis alit articulo significet & indicet. Media & intempestiva nocte expergescitur ad altantis provocacionem, quasi iussa claro spiritu canit, &c. Oculos hominum aliorum alitum more appetit, quod imaginem in suis fu-am velut in speculo intuens, cognati desiderio trahitur, ipsiusque consuetudinem de-siderat. Ante tempus Autumni, quo cæteræ aves incubant prolisque dant operam, Colorem cum colore etiam vocem mutat. Color fulv hyemem è cæruleo niger evadit quem voce mutat, mox circa veris initium in proprium rursus commutat. Adulta vel è nido materno semel egressa, volatutque paulum aduëfacta non amplius ullis (quod omnes aucupes affirmant) blandimentis vel astutiis ob innatam solertiam capitur. Nidum in prælati Nidus, deviasque solitudines desuper in specus congerit, quando locum securitati idoneum nacta est, cui tutò se sætutque suum credere ausit; eumque sua quoque fraude alt-issimis jugis ab hominum accessu non solum abdit, sed à Rupicapris etiam aliisque feris in cavernas deorsum condit, ibique pullos ternos aut quaternos vermibus nutri, dum eos extra nidum productos exponat. Tum prius venatores sive aucupes, Pulli ut è nido excitantur, vel fortuito, vel ex insidiis loco animadverso, Grallo seu Sparo longo, tereti, lavi, cujus singulare & rarum inventu lignum est (qualis rupium scanforibus Rupicapraque præcipitantibus sæpe vitæ periculo semper incendendis scopulis adjumento esse solet) arrepto, ibi etiam ascendunt, ubi uni plantæ vestigium non crederes. Et nè quid præteream, faciem hi non totam sed quæ in transversum prospiciunt, ac inde caput illis vertigine afficitur, fascioli obtegunt, partim adversus ipsos pullorum parentes, partim & veriore causa, ne quoquam latius oculorum radiis acievè pertingant quàm quò solo pede innitendum, vel manus implicanda est. Sic illi tandem ad nidum non absque

Steinrotele.
* Lib. 1. Os-
frij. cap. 11.

Forma, Color.

Vox.

* Lib. 6. de A-
vibus cap. 26.
Nomina.
Merle bleu.

Locus.

Descriptio.

A Clotbird.
A Smatch.
An Arling.

absque extremo periculo & defatigatione permeant, quam prælonga illa quam dixi fude sursum & profundo ad sese attrahentes auferunt, domique foveant & alunt, deinde vel charè vendunt, vel proceribus notis mares distribuunt. Hæc omnia Seylerius. Suspicio autem eandem hanc avem, quæ *Blauvogel* ab ipso nominatur aut certe congenerem à Rhætis circa Curiam alibique *Steinrotele* nuncupari. .... * Bellonius qui hanc avem Cyanon, five (ut veritè Gaza) Cæreuleum Aristotelis esse arbitrat, in hunc ferme modum scribit. Avis quam Cyanon Aristoteles, Plinius Cæreuleum vocat, quoniam in rupibus altorum montium versatur, & Merula similis est, nomine mutato nunc vulgo Græcis Petrocoslypho vocatur, hoc est Merula faxatilis. Est autem Merula minor, undique cæreula, & in magno pretio propter cantum, & caveis includitur. Vox ei eadem quæ Merula, Gallicum nomen nullum, quoniam in Gallia non reperitur, ut neque in Italia, nisi in caveis apporetur: quandoque enim nido eximitur ut sermonem humanum edoceatur. * Alibi, ubi etiam ex professo de eadem hac ave agit appositæ etiam iconæ; Quamvis, inquit, avem Aristotelis Cyanon, Gazæ Cæreuleum vocatam Gallicè *Merle bleu* appellemus, nihilominus hoc non facimus, ac si Galli nota esset, sed quia rusticorum Epidauri, qui diverso utuntur idiomate, alii qui Italice loquuntur *Merlo biao*, alii qui Græcè Petrocoslypho, alii qui simpliciter loquuntur Illyricè Merle tantum appellarent. Cavea inclusa cantillat suavis etiam quam Merula: quamobrem rustici Illyrici in rupibus degentes nidis eximunt, & ad urbes deferunt ut vendant. In Gallia non invenitur nisi aliunde adferatur. Nidificat in montium summitatibus, quemadmodum in Creta, Cytharea, Corcyra, Zazyntho & Euboea, quæ vulgo Negroponte dicitur, observavimus, Aristoteles ejus citato loco mentionem faciens dicebat vulgo in rupibus conspici in Scyro. Aristoteles suam Athenis condens de Animalibus historiam, viros per diversas mittebat regiones ad inquirenda quæcunque Animalium genera: in Scyro autem montes multos rupibus scabrosi sunt. Ut verò compendiosa brevique fiat hujus avis descriptio, imaginabimur nobis exiguæ stature merulam, coloris cæreulæ, nam talis omnino hæc avis est. Garrula est, & raro ad plana descendit. Quinque plerunque pullos edit, plures nunquam. Idem & præstantius etiam quam Merula nutrimentum præstat, eamque volando vincit, & eodem victu utitur. Hæc omnia Bellonius; quem Aldrovandus hallucinatum dicit, quòd hujusmodi avem Aristotelis Cyanon esse crediderit: ille cum Gesnero Cyanon de genere Picorum esse conjicit, quod quomodo probet videbis apud ipsum.

Turnerus Cæreuleum conjicit esse avem, quæ Anglicè vocetur a *Clotbird*, a *Smatch*, an *Arling*, a *Stonebeck*, & Germanicè ein *Brechvogel*. Hanc inquit in cuniculorum foveis & sub lapidibus in Anglia nidulari & hyeme non apparere. Nomina Anglicæ & nidificandi locus Turneri Cæreulæ nomine Oenanthen vulgarem intellexisse arguunt, quæ à Bellonio cæreuleo longè diversæ avis est.

Ego quidem, ut quod sentio libere dicam, *Blauvogel* Gesneri Passeri solitario dicto eandem prorsus avem esse judico; at verò Bellonii Cæreuleum speciem diversam, & mihi nondum conspectam. Pictam sæpius vidi.

§. IV.

Ceruleus Indicus. The Indian Mockbird.

Avem hanc siccitam vidimus in museo Tradescantiano. Alaudæ vulgaris magnitudine est; Rostrum recto, acuto: Colore per totum corpus undique cæreuleo, caudà longā.

§. V.

Merula Breslica Aldrovandi lib. 16. cap. 16.

Ex Aldrovando. Depingit hanc avem Bellonius inter Merulas, ductus hac sola ratione, quòd qui eam in nostras regiones deferunt è Brasilia Merulam Brasiliam nuncupent: quare & ego, cum de natura avis ille nihil dicat, mihi quæ pariter ignota sit, Merulis eam adjungo, quamvis alioqui Rostris brevitate, vel curvitate potius ab illis plurimum discrepet. Qui in nuper inventis regionibus (inquit Bellonius) mercaturam exerceant, singularia nonnulla, quæ hic magni venire credunt, itaque detractam eis, quæ cæteris sunt pulchriores, qualis hæc est, pellem nobis auferunt, magnamque inde quæstum faciunt, maxime ex hac quam Merulam Brasiliam vocant. Magnitudine tamen à Merula

rula differt. Color totius corporis, si caudam & alas excipias, quæ nimirum atræ sunt, adeo intense rubent, ut omnem alium ruborem superent: neque etiam homo colore rubrum excogitare queat, quoniam ille non vincat. Cauda oblonga est; pedes & crura nigra; Rostrum breve, ut in Passere. Pennæ ad radices usque rubent. Quam Aldrovandus descripsit, nescio an ex imaginis pictæ intuitu, in nonnullis à Belloniana ave diversa erat. Alæ enim, inquit, totæ nigre non sunt; sed pennæ superius omnes ad scapulas intense rubent; dein nigre quadam succedunt; has rubræ iterum excipiunt; quæ subsequuntur (Remiges nimirum omnes) nigre sunt, sicuti quoque cauda. Rostrum etiam tam breve non est ut Passeribus, crassius item & insigniter recurvum coloris extra fusci, intus, ut ex rectu conspici, lutei. Pedes item nigri non sunt, sed ex cinereo leviter tantum fuscescunt: sunt autem majusculi pro tibiæ portionem: Ungues breves at recurvi, ejusdem coloris. Oculi nigri sunt.

Nos in Museo Tradescantiano Avem rubram Indicam vidimus, caudā oblongā, magnitudine ferè Turdi minoris seu simpliciter dicti, quæ descriptæ fortè eadem fuerit.

§. VI.

Merula rosea Aldrovandi lib. 16. cap. 15.

Avem hanc Aucupes nostri Sturnum marinum nuncupant: Apparet quādoque Ex Aldrovando. in agris nostris, & in fimo versatur: Mihi Merulæ potius quam Sturni genus esse videtur. Sturnus enim maculatus est, hæc minime. Merula paulo minor est, tergo & pectore & alis superius roseo seu carne coloris, capite cinnato, alis & caudā nigris, Remigibus ferè subcausticis, rostro quā capiti jungitur nigro, cætera carne, pedibus ferè croceis. Mas in hoc genere coloris est vegetioris & pulchrioris. Fœmina caput quoad colorem mari simile, reliqua verò pars colli, alæ & cauda minus quam in mare nigrescunt. Plurimum adipis corpori adiungit, & in cibo commendatur. Avis hæc nobis nondum visā est, nec alibi quicquam de ea legimus aut audivimus.

§. VII.

Merula Indica pectore cinnabario, an Marggravii Jacapu?

Hujus exuvias vidimus in museo Tradescantiano. Magnitudine erat & figurā Merulæ, quantum ex pelle siccata æstimare potui. Color in supina parte tota niger; ora duntaxat pharyngum circa uropygium cinereæ aut albidæ. Pectus coccineum. Rostrum merulæ simile. Cauda etiam longa & qualis Merulæ.

Hanc eandem esse reor quam Marggravius describit sub titulo *Jacapu* Brasiliensium, quamvis magnitudinem tantum Alaudæ ei tribuat. Caudā, inquit, est extensā, alis brevioribus, cruribus brevibus & nigris; unguibus acutis ad quatuor digitos; rostro paulum incurvato & nigro, semidigitum longo. Totum corpus vestitur pennis nigris splendidibus, sub gutture tamen nigredini illi maculæ coloris cinnabri sunt admixtæ. Hæc avis à nostra tum parvitate, tum rostri brevitate differt.

§. VIII.

Merula torquata. Ring-Amzell.

Merula vulgari similis est & æqualis, vel paulo major. A summo rostro ad extremos ungues 10½ digitos longa, ad ultimam caudam 11. Latitudo alis extentis 17 erat digitorum. Rostrum plus digitum longum ex fusco nigricat. Os intus flavescit. Lingua hirta est. Oculorum irides obscuræ avellaneæ. Crura pedisque fusca. Extimus digitus ad primum usque articulum medio junctus est. Color supinæ partis obscurus, fex ex fusco nigricans. Pectoris & ventris tegetes plumulæ longæ ad scapum maculæ albæ, necnon fimbriis albicantibus variantur. Infima gula torquæ digitum lato, albo, lunulato exornatur, cornibus seu extremitatibus torquis ad latera colli desinentibus. Remiges in utraque ala pennæ 18. Caudæ 12. extremis paulo brevioribus reliquis, 4 digitos longis. Exteriores caudæ cæteris nigriores. Minores sub alis albicant. In ave quam Romæ descripsi margines extremi pennarum alæ Remigum, quin & tegetum capitis & alarum circumventæ; cinereæ fuere, quod idem in supinæ partis plumagine observabatur. Torquis quoque cinereus erat non albus. Vel juvenis hæc fuit, vel fœmina.

Cyflis

Viscera.
Locus.

Cyſtis ſellea magna : Lien rotundus. In ventriculo infecta & baccas Ribefii baccis ſimiles invenimus. In Alpihus Rheticiſ & Helveticis frequentes ſunt, inveniuntur etiam in Angliæ montoliſ Septentrionalibus, Derbienſibus, Eboracenſibus, &c.

Hujus Avis ſœminam torque carere aiunt. Proinde Merulam torquatam ſœminam fuiſſe jam mihi perſuadeo quam pro Merula faxatili ſeu montana Gefneri p. 584. aliquando deſcripti in hunc modum.

Fœminæ de-
ſcriptio.
Dimensiones.

Merulam vulgarem magnitudine corporis, figurâ & colore proximè refert, in nonnullis tamen manifeſtè differt. Nonnihil ſci. major eſt, corpore longiore, colore non adeo obſcuro. Longitudo ejus à ſummo roſtro ad extremam caudam 10; erat digitorum, ad imos pedes 9;. Latitudo ſeu ſpatium quod metiebantur Alæ expanſæ unius pedis & 5 digitorum. Pondus totius 3 unciarum & 3ii.

Color.
Cauda.
Remiges.

Caput ſummum, Scapulæ, Dorſum, Alæ, Cauda, in univerſum pars ſupina tota fulca. Pennæ alarum remiges 18. Cauda 4; digitos longa, non forcipata, nigra, 12 pennis conſtat. Pars prona, peſtus ſci. venter, partes laterales & ſubalares, varia eſt ex fulco & albo ſeu cinereo : media ſci. plumarum pars fulca eſt; oræ circumcirca cinerea.

Roſtrum.
Crura.

Roſtrum omnino quale Merulæ vulgari, colore excepto, qui in hoc ſubniger eſt. Os autem ut illius interius flavet. Crura longitudine ſunt mediocri, colore fulco, ut & pedes & unguituli.

Inteſtina.
Viſtus.

Inteſtina ſatis craſſa, non admodum longa, nec multum convoluta.

Appendices puſillæ, albæ, breviffimæ, ut in hujus generis reliquis. Ventriculus mediocriſ, partim Scarabæis, partim Vacciniorum ſucco purpureo plenus, qui & inteſtinorum excrementa ſuo colore infeccerat.

Locus.

Circa rupes & præruptos montium altiorum clivos verſatur. Oſtendit nobis eam D. Jeſſop in clivo *Rive-edge* dicto ubi eſſodiantur lapides molares, non procul à vico *Hathers-edge*, in montibus Pecci Derbienſi; ubi *Rock-Onzel* incolæ vocant.

§. IX.

Merula montana Aldrov. faxatilis ſeu montana Gefneri pag. 584. German. Berg. Amzell.

A Merula torquata differt; 1. Quòd torque careat. 2. Quòd Gula ruſſo & maculis nigris; venter cinereo & maculis nigris varientur. 3. Quòd extremi Remigum margines nonnihil albeſcant, & minores etiam ordines interdum ad ſcapos maculas habeant albicantes. Verùm hæ differentie non tanti apud me ſunt ut pro diverſa ſpecie habendam putem hanc avem, ſiquidem conſtet (ut diximus) Merulam torquatam ſœminam torque carere, & aliàs etiam colore à mare diſſerre.

His addendæ 1. MERULA BICOLOR Aldrov. lib. 16. cap. 12. duobus potiſſimum coloribus fulco ſci. aut ſubnigro & luteo rubefcente varia : cujus deſcriptionem videſis loco citato. 2. MERULÆ CONGENER *ejusdem* lib. 16. cap. 13. lineâ propè roſtrum rubrâ. 3. MERULÆ CONGENER ALIA *ejusdem* cap. 14. Collurioni cinereo ſimilis : quas quoniam nondum vidimus, omitimus. Priorem Aldrovandus piſtam duntaxat vidit, nec poſteriore vivam. Utriuſque tum figura tum deſcriptio apud ipſum videatur.

C A P. XIX.

De Sturno & congeneribus.

§. I.

Sturnus Aldrov. A Stare or Starling.

Pondus maris 2½ unciarum; ſœminæ 3. Longitudo à Roſtro ad imos pedes 9 digitorum, ad extremam caudam 8½. Latitudo alis expanſis 16 digit. Magnitudo eſt & figurâ Merulæ vulgariſ. Roſtrum, ab apice ad angulos oris menſurâ ſumptâ, 1½ digit. longum, in mare dilutè flavum, in ſœmina fulcum, latius & magis depreſſum quàm in turdis aut merulis, quâ præcipuè notâ ab iſis differt. Mandibulum

dibulum ſuperius inferiori æquale. Lingua dura, cornea, biſida. Oculorum irides avellaneæ, ſuperna parte albidiores. Membranâ niſitante donatur. Pedes croceſcunt [vel carnei ſunt coloris] Ungues nigricant. Exteriores digiti antici hinc inde æquales : Extimus autem medio imo ſui internodio jungitur. Tibiæ ad articulos ulque plumoſæ.

Apices plumarum in collo & dorſo flaveſcunt, ſub cauda cinereſcunt, aliàs ubique nigricant cum æruleo quodam ſeu purpureo ſplendore, qui pro vario ad lucem obſecti variatur. In ſœmina ad gulam ulque pennarum apices albeſcunt : In mare dorſum purpurei plus obtinet; uropygium ad viridem magis accedit; infimus tantum venter magis maculoſus eſt.

Remiges alarum pennæ fulcæ omnes : verùm margines tertie & ſequentium ad decimam, & à decima quinta ad ultimam obſcuriores ſunt. Tegetes alarum ſplendent; minorum etiam apices flavi. Alas ſubtus tegentes fulcæ marginibus dilutè flavis.

Cauda 3 digitos longa, 12 pennis conſtat fulcis, marginibus flaveſcentibus. Ova dilutè admodum ex viridi cærulea : 4 aut 5 parit.

Appendices inteſtinorum ut in aliis hujus generis breviffimæ & perexiguæ, ano propiores quàm in aliis. Ventriculus non admodum carnoſus. Inteſtina 13 digitos longa. Fellem veſiculam obtinet. Scarabæis, vermiculis, &c. veſcitur.

Sturni gregatim degunt, volant & cantant una cum Turdis pilaribus & Iliacis, non tamen una avolant, ſed per totum annum nobiſcum manent & nidulantur in foraminibus tectorum, arborum, &c.

Hoc genus interdum colore variat. Vidimus enim in Cambriâ duos Sturnos albos, alterum capite atro, reliquo corpore albo, ad *Aberdaren* viculum in agro Carnarvannienſi. Caro ejus apud nos in cibum non venit ob amarorem; apud Italos aliòſque tranſmarinos menſis adhibetur. Humanas voces articulatè loquendo egregie exprimit; ſi modo ad id inſtituatur.

§. II.

Sturnus Indicus Bontii.

Plumis cyaneis & ſubobſcure cæruleis, ac cinereis guttis interſtinctis Sturnum noſtratè refert, verùm criſtam flavam in ſervice gerit, & caput nigris mollibuſque plumis obſitum eſt, ut te contactu holofericum tractare putes. Multo accuratiùs humanas voces imitans quàm Piſtacus, ſed importunâ ſepe garrulitate.

§. III.

Merula faxatilis Aldrov. Codroſſo maggiore i. e. Rutiſcella major Olinæ p. 47. Tordo marino Florentie. Stein-Reitling Vienne Aſtrie.

Sturno æqualis & ſimilis eſt. Longitudo ei ab apice Roſtri ad ultimos pedes 9½ digitorum. Spatium alarum in contrarium extenſarum 14 digit. Roſtrum plus digitorum longum, latum & depreſſum ut in Sturnis, non rotundum & aſurgens ut in Merulis; nigrum. Mandibulum ſuperius longius, acutum & nonnihil incurvatum. Os intus flavicat. Lingua nonnihil in extremo ſiſſa ſeu biſida. Pedes ex fulco plumbei; Ungues nigri; planta flaveſcens. Extimus digitus ad primum uſque articulum medio immediatè adhæret ſeu adnaſcitur : intus paulò brevior eſt extimo. Mentum nonnihil albet. Peſtoris tegetum apices cinerei. A peſtore linea tranſverſa nigra. Ponè lineam hanc plumago crocea eſt ſeu ruſſa. Caput & dorſum fulcæ aut ſubnigra apicibus pennularum cinereiſ. Remiges nigricant, apicibus ex cinereo ruſſis. Cauda 12 pennis componitur, colore rubente mali anrantii maturi : idem color eſt & minorum ſub alis.

Ventriculus carnoſus baccarum quarundam acimis reſertus fuit. Inteſtina 11 digitorum longa. Humanam vocem imitari & articulatè loqui diſcit, ut Sturnus.

Fœminæ coloris ſunt dilutioris, ſupinè murini albis maculis vari : prona facie canefcunt magis. Quæ partes maribus fulvæ ſunt ſœminis pallidè luteſcunt.

Tres quatuorve hujus generis aves Florentiæ naſtus, quàm potui accuratè deſcripſi his verbis.

Turdo ſimpliciter dicto magnitudine & corporis figurâ par eſt & ſimilis. Color ei varius, in ſummo capite & cervice ex ſordidè albo ſeu cinereo & fulco compoſitus canitiem quandam reſert. Singulas plumas ſi conſideres, ima pars ſeu fundus cæruleus eſt,

est, media seu scapus niger; qui color plumas etiam transversim propè apicem pingit, & figuram in unaquaque literæ T repræsentat. Ipsi apices omnium albescent. Color ille qui angulos literæ T æmulæ occupat fuscus est. Colores hi in cervice, scapulis, summo dorso & alarum vestitricibus magis lucidi sunt, & conspicui. Medii dorso tegetes in maculis maculâ albâ amplâ media sui parte insigniuntur, supra quam ductus transversus cæruleus, tum linea nigra, tandem apices rufi. Dorsum innum magis cinereum cæruleumve. Cauda incumbentes pennæ ruffæ sunt, apicibus albis.

Pennæ alarum remiges præter incantam perpusillam apicibus & marginibus exterioribus albescent, cætera pullæ. Idem colores vestitricibus etiam pennas majusculas obtinent. Alas subitus regentes pallidæ ruffæ sunt aut flavæ.

Cauda brevis vix tres digitos excedit, pennis 12 paris longitudinis constans; rufis omnibus aut fulvis, exceptis mediis duabus fuscis, quæ tamen in nonnullis mediâ plus parte fulvescunt. Verum notandum quod omnes versus summitatem in margine exteriori mediarum pennarum colore imbuuntur. Prona pars corporis, guttur putâ, pectus, venter, femora albo aut incano, nigro & subflavo colore varia. [In nonnullis maribus venter totus fulvus apparuit, maculis pluribus albis, paucioribus nigris resperisus.] Guttur & summum pectus obscuriora sunt: ibi sc. Colores dicti magis misceantur & confunduntur, in ventre distinctius cernuntur & maculas majores efficiunt. Singulas plumas si spectes, fundum cæruleum, media in parte maculam flavam ductu nigro cinctam, apicem album observabis. Alæ longæ ad extremitatem propè caudæ pertinent. Rostrum & pedum descriptiones verbis D. Willughby jam dedimus. In montibus versatur, ibidemque nidificat; Cantus gratiâ in caveis alitur. Passerem solitariu Bellonii huic avi eandem esse suspicor, quamvis descriptio per omnia non respondeat.

Passer foliarius Bellonii.

§. IV.

Pitangua guacu *Brasiliensibus*, *Bemtere Lusitanis* Marggrav.

Magnitudine æquat Sturnum. Rostrum habet crassum, latum, pyramidale, paulo plus digito longum, exterius acuminatum; caput compressum ac latiusculum: collum breve, quod sedens contrahit: corpus fere 2½ digitos longum: crura & pedes fuscus: quatuor digitos more vulgari. Caput, collum superius, totum dorsum, alæ & cauda coloris sunt è fusco nigricantis paucillo viridi admixto. Collum inferius, pectus & infimus venter habent flavas pennas; superius autem juxta caput corollam (quasi monachicam) albi coloris. Sub gutture ad exortum rostri albicat. Clamat altâ voce. Quædam harum avium in summitate capitis maculam habent flavam, quædam ex parte luteam: vocatur à *Brasiliensibus* *Cuiriri*, aliis per omnia *Pitangua* similis.

CAP. XX.

Atinga guacu mucu *Brasiliensibus* Marggrav.

Turdæ ferè magnitudine est. Caput habet satis grossum, collum mediocriter longum; Corpus tres digitos longum: Rostrum paululum aduncum, coloris ex viridi & flavo mixti: oculos sanguineos, pupillâ nigrâ. Crura cinerea mediocriter longitudinis, superius pennis vestita: in pedibus digitos quatuor vulgari modo: caudam longissimam nimirum novem digitos longam, 10 circiter pennis constantem, quarum quædam inferiores sunt breviores superioribus. Totum caput, collum, dorsum, alæ & cauda pennas habent brunnas seu fuliginæas, quæ in caudâ paulo saturiores sunt reliquis: extremitas cuspilibet pennæ caudæ semidigitum longa, alba est & inter album & rufum nigro umbrata. Guttur, pectus & infimus venter atque superiora crura cinereis pennis vestiuntur. In capite longiusculas habet pennas, quas instar duorum cornuum potest furigere. Elegans avis ob longitudinem caudæ. Avem hanc, ob magnitudinem Turdi æmulam, huc retulimus.

CAP.

CAP. XXI.

Galbula Aldrov. seu *Picus nidum suspendens*; *Oriolus* Alberto; *Chloreus Aristotelis* ex sententia Aldrovandi; *Icterus* Plinii eadem.

Avis hæc ab initio rostri ad finem caudæ commensurata decem ferè digitos longa erat: Turdis æqualis aut paulo major. Rostrum plus digito longum, rubrum, turdino simile sed majus & longius. Lingua bilida, hirta. Oculorum irides rubræ. Crura, pedes, digiti plumbeæ. Pollicis digitus fundum versus latus & callosus. Extimus medio imo sui internodio adnascitur, ut in reliquis hujus generis omnibus.

Remiges alarum pennæ nigræ. Verum quintæ, sextæ, septimæ, item decimæ & sequentium quatuor apices albescent, necnon tertiæ & quartæ extremæ oræ. Priores secundi ordinis pennæ ad medium ferè ex albo flavæ; aliæ totius alæ superior facies nigræ. Caudæ pennæ 12, æqualis ferè longitudinis 3½ digitorum; mediæ duæ nigræ, reliquæ ab apicibus ad medias luteæ, exinde ad fundos nigræ. Alias ubique pulcherrimo colore flavo spectabilis est; adeo ut colorum elegantia Americanis avibus quibusque vix cedat. Inter oculos & nares macula nigra.

Femina magis decolor est, flavedine nigro & fusco permixta; pectore lineolis fuscis obscurato. Minores post Remiges pennarum alæ ordines, & media duæ caudæ pennæ virescunt. Juniores quoque virescent magis suntque pectore maculoso.

Intestina 16 digitos longa, majuscula & laxa. Appendices minimæ & brevissimæ. Testiculi rotundi. In ventriculo erucas invenimus.

In Germania propè Francofurtum ad Mœnum capta nobis fuit. Vidimus postea Neapoli plurimas apud Ornithopolas, unde in istius urbis confinio frequentes esse conspeximus.

Nidi structuram, quàmque artificiosè eum suspendat apud Aldrovandum vide. Germani inferiores avem hanc, idonea appellatione *Goutmerle* i. e. Merulam auream vocant: cum Turdis enim & Merulis Rostrum totiusque corporis figurâ, magnitudine quoque & victus ratione convenit. *Galbula* seu *Galgulus* à flavo colore dicitur.

Avi est migratoria. Gesserunt eam Maio plerumque mense, interdum etiam Aprili ad suos accedere scribit, à cujus adventu non amplius nascituræ pruinas certa spes est. Unde apparet eam locis & tempestatibus calidis juvari. Pinguecit mirum in modum; carne est admodum delicata & bonum succum generat, inquit Aldrovandus; nec mirum, cum Turdis congener sit, eisdemque cibis, insectis scilicet & baccis, vescatur.

CAP. XXII.

Matutini *Brasiliensibus* Marggrav.

Avis Storni magnitudine: brevi collo, pectore forti, cruribus brevibus, caudâ duos & semis digitos longâ. Rostrum habet rectum, forte, cujus superior pars paululum prominat acumine inclinato, cinnabarii coloris: Totum caput, collum superius, dorsum, alæ & cauda constat pennis fuscis pallidè flavo maculatis; apparentibus partim punctulatis ut in Nisò. Sub gutture flavas habet pennas. Pectus & venter albis vestiuntur, quæ fusco sunt punctulata. Crura obscurè cinerascunt.

CAP. XXIII.

Guirapunga *Brasiliensibus* Marggrav.

Avis cujus sonus longè auditur: Turdæ majoris magnitudinem superat, & Columbæ ferè æquat. Rostrum habet digito longum & latum, antèrius acutum, cujus superior pars paululum prominat supra inferiorem, ac dorsum est incurvatum; nigrum, naribus patentibus. Os illi amplum, quod aperire potest est usque sub oculis, ita ut oris apertura cum rostro triangulum formet. Linguam habet brevem: oculos è nigro cærulescentes. Sub gutture autem, quod latum habet, & in collo inferiori, multas digito longas propendentes particulas carneas habet,

habet, figurâ spiculæ hastæ, vel quasi ligulæ. Caput obscurè brunnis pennis vestitur. Totum collum, pectus, venter, dorsum, & crura superiora leucophaïs pennis teguntur, quibus (potissimum in dorso) nigricantes admixtæ, ac versùs caudam etiam virentes. Caudam habet tres digitos longam leucophaïs ac nigricantibus pennis paucâ viriditate admixta. Alæ (non multum post exortum caudæ desinentes) in initio sunt nigre, reliquam partem nigricantes, quibus obscurè virentes pennæ sunt admixtæ. Crura inferiora nigricant, suntque plus digito longa: Digitos quatuor habet cum cæteris communes, nigris unguibus. Pectus bifidum est, seu convallem habet per medium secundum longitudinem: tracheam amplam; unde etiam fortem clamorem potest edere. Duplicem autem sonum edit promiscuè, una vice quasi quis fecuri percuteret cuneum in sylvis (*cick, cock*) altera autem quasi quis campanam sistam tangeret *kur, kur, kur*, &c. Clamat autem solum mediâ ætate, Decembris & Januarii initio per quinque aut sex septimanas, reliquis mensibus non auditur, unde Lusitanis *Ave de verano vocatur*.

GUIRAPUNGA fœmina Turdelæ nostræ magnitudine est, & figurâ, & eodem modo carnosa. Caput habet latiusculum: rostrum quoque latum, haud longum; oris hiatus amplus quando aperitur. Rostrum nigrum. Oculi satis magni. Cauda tres digitos aut paulò plus longa, nec alæ ad ejus finem pertingunt. Tota avis vestitur pennis nigricantibus, quibus fuscæ & dilutè virentes sunt mixtæ: magis tamen fuscus est in dorso color: in gutture, pectore & ventre magis dilutè virens & mixtus ut nostræ turdelæ. Avis est pinguis & copiosæ carnis. Crura & pedes nigricant; Cætera nihil differunt à communi norma.

LIB. I. SECT. II.

De Avibus minoribus seu Aviculis.

De Aviculis in genere.

Avicule in genere dividi possunt in *tenuirostras*, quæ maximam partem insectivoræ sunt; & *rostris brevibus ac crassis præditas*, quæ plerumque Phytivoræ, plantarum fructibus & seminibus præcipuè victitantes.

Utriusque generis plures sunt species subalternæ tenuirostrarum nimium, *Alaudæ*, quarum notæ characteristice Calcaneum seu digiti postici unguis prælongus, color plumarum testaceus terreusve; in sublime evolantes cantillare.

Hirundines, quarum notæ, Rostrum breve, oris hiatus amplus, Pedes breves & parvi; Alæ longissimæ; Cauda forcipata; Volatus pernix & ferè continuus. *Currucæ*, *Ficedula*, *Ruticilla*, *Rubecula*, aliæque plurimæ, quas in duas classes dispescimus. Prima est earum quibus cauda *unicolor*; secunda earum quibus cauda *bicolor*; vel omnibus pennis vel extremis utrinque aliqua ex parte albis.

Crassius rostris præditarum species sunt *Coccothraustes*, *Chloris*, *Rubicilla*, *Loxia*, *Passer* quorum notæ, Color testaceus, Rostrum nonnihil incurvum, Frumento velci; Linariæ, Fringillæ, Carduelis, Ligurinus, Hortulani, &c. quarum characteristitas dabimus ubi de ipsis agemus.

MEMBRUM PRIMUM.

De Avibus rostris tenuibus præditis.

HArum plures sunt species. Præter Hirundines autem omnes commodè in genere dividi possunt in eas quibus cauda *unicolor*, & quæ caudâ sunt *bicolore*. Nos de Alaudis & Hirundinibus, primò seorsim agemus, deinde reliquas ad capita jam dicta revocabimus.

CAP.

CAP. I.

DE ALAUDIS.

§. I.

De Alaudis in genere.

Alauda, Græcis *Κορύδαλα*, dicta, à voce *κρύπος* significante galeam; Latinis etiam Cassita & Galerita, à casside & galea seu galero nominibus derivatis, quæ tamen cristatæ propriè conveniunt, ab aliis avicularum generibus distinguuntur. 1. Calcanæi seu postici digiti ungue prælongo, quæ nota maximè characteristica est. 2. colore plumarum testaceo terreove, quæ tamen nota non omnibus quas sub hoc titulo complectimur aviculis communis est, nec huic generi propria, siquidem Passerculis aliisque convenit. 3. Cantu quem inter volandum in sublimi exercet. Cæterum quatuor Alaudarum species in Angliâ nostra observavimus, 1. vulgarem non cristatam, 2. arboream nobis dictam, 3. pratensem, 4. cristatam minorem.

§. II.

Alauda vulgaris. The common Lark.

PAssere domestico non multo major est, corpore tamen longiore, pondere seculi; longitudine à summo rostellato ad extremos unguiculos digitorum 6; ad ultimam caudam pari. Extremitates penarum majorum in alis extensis 10; digitis distant. Rostrum ab apice ad angulos oris mensurâ sumptâ 1; unius digiti longum. Mandibula superior nigra, [interdum cornea] inferior albida ferè. Lingua latiuscula, bifida, dura. Nares rotundæ. Plumæ capitis nonnunquam furrigit, cristæ ferè in modum. Occiput corona cinerascens ab oculis cingit, fordior tamen, minùque conspicua quàm in Alauda arborea. Caput ex cinereo rufum, mediis plumarum nigris. Dorsum capiti concolor. Mentum albicat. Gula lutescit maculis fuscis. Latera ex rufis lutea. Remiges in utraque ala pennæ 18. Harum quæ inter sextam & 17 sunt mucrones habent obtusos, crenatos albicantes. Quatuor aut quinque primarum margines albicant, aliarum rufescent, corpori proximarum cinerascunt. Tegetum minoræ ex rufis cineræ. Cauda tres digitos longa, 12 pennis constat, quarum extrema utrinque tam superiore medietate, quam pinnulis ad scapum exterioribus albet. Huic proximæ exterius tantum latus album, interius nigrum; sequentes tres nigre. Mediarum duarum mucrones acuti, quarum quæ subjacet simbris seu marginibus extremis undique cinerascit, quæ superincumbit versùs apicem cinerascit, fundum versùs nigrescit. Pedes & digiti fuscii: Ungues nigri extremitatibus albidis. Extimus digitus medio imâ sui parte adnascitur. Hepar bifidum, sinister autem lobus multo minor dextro, ut locus ventriculi suppetat, qui in hac carnosus est, & major quàm pro avie mole. Carne est admodum suavi & delicata. Hyeme minùs rigida, misicè pinguefcit, tuncque innumerabilis apud nos capitur numerus, ac maximè omnium mentas exornat, ut scribit Polydorus Virgilius. Humi nidificat & quatuor aut quinque ova parit una vice.

§. III.

Alauda arborea. Tottovilla Romæ. Angliè The Woodlark.

Pondus maris 1; uncia. Longitudo à rostro ad caudam extensæ 6; digitorum. Distantia inter extremitates alarum expansarum 12; digitorum.

Alaudâ vulgari miror est, corpore brevior. Rostrum ut in hujus generis reliquis rectum, acutum, tenue, medium plus digitem longum, latiusculum, fuscum. Lingua lata, bifida. Oculorum irides avellaneæ. Nares rotundæ. Pedes pallidè flavi aut incarnati: Ungues fuscii. Posticus digitus longissimus: Extimus medio ima sui parte adhærescit.

Pectus & venter ex albo flavescunt, & gula adhuc magis, maculis fuscis medium plumarum occupantibus. Caput & Dorsum nigro & ex rufis flavo varia, nigro medias plumarum partes obtinent. Collum nonnihil cinerascit. Linea albescens ab utroque oculo, coronæ instar, caput cingit. Uropygium ex flavo rufum.

Remiges

Remiges 18 in singulis alis, quarum extima reliquis multò brevior. Proximæ quinquæ reliquis femenciâ longiores sunt, mucronibus acutis, marginibus exterioribus albidis: reliquæ breviores sunt, mucronibus obtusis, & in medio velut crenatis, marginibus luteis. Alæ notæ pennæ fuscæ, apiculis ex albo rufescentibus; & ad radicem ejus macula albicans. Minimæ in alæ flexura cineræ. Cauda duorum digitorum longitudine, usitato 12 pennarum numero constat, minimè forcipata: mediæ tamen pennæ reliquis tantillo breviores sunt, & in acutos cuspides desinunt, suntque ex viridi fordidè ruffæ seu fulvæ.

Quatuor hinc inde proximæ mucrones habent obtusos, apicibus autem albicant; extima maximè, reliquæ ordine minùs; cætera nigricant.

Ingluvies nulla; in ventriculo scarabæos, erucas, Lithospermi semina, &c. invenimus. Erat autem ventriculus crassus musculis instructus. Appendices huic generi ut & plerisque omnibus aviculis brevissimæ. Intestina circa appendices laxiora.

Gregatim volant hæ aves sequè in aere librant. Inter volandum cantillant voce Merularum non multum dissimili.

Ab Alauda vulgari sequentibus notis præcipuè distinguitur. 1. Voce seu cantu Merularum æmulo. 2. Circulo plumarum albicantium, coronæ instar, ab oculo ad oculum caput cingentium. 3. Quòd prima seu extima alæ penna secundâ multò brevior sit, cum in vulgari Alauda sit proximè æqualis. 4. Quòd extimæ caudæ pennæ summatibus suis albicent. 5. Quòd arboribus insident. 6. denique, Quòd æ minor, ac corpore breviorè crassiorèque sit pro magnitudinis ratione.

Apud Aldrovandum nulla hujus, quod sciam, mentio: Olimæ in Uccelleria depingitur & describitur sub titulo Tottovilla.

§. IV.

Alauda pratorum Aldrov. The Tit-lark.

Vulgari Alaudâ dimidio minor nobis visâ est, pondere vix unciali, corpore longiusculo, capite parvo: Rostrum tenui, acuto, semunciali; mandibulâ superiore nigricante, caput versus planiorè & depresso. Lingua extrema lacerata: Oculorum irides avellanæ. Color in summo capite, scapulis, dorso medio varius ex viridi flavicante & nigro: mediæ scilicet plumarum pars nigra est, laterales flavo-virides. Dorsum inferius supra uropygium flavo-viride nulla colorum diversitate. Collum superiorum coloribus modò dictis varium, minùs tamen conspicuus ob cinerei nonnihil admixtum. Quod ad partem pronam attinet, Collum, Pectus & partes subalares variæ maculis nigris in albo fordido seu flavicante. Venter imus ex luteo albicat ut & gula.

Alarum remiges fuscæ limbis exterioribus ex viridi flavicantibus. At vestitricæ primi ordinis mediæ apicibus & marginibus exterioribus albicant, & manifestiùs adhuc secundi ordinis mediæ. Reliquæ scapularibus plumis ferè concolores. Huic speciei forsitân peculiare est, quòd primæ quatuor remiges æquales sunt.

Cauda 12 pennis conficitur, quarum duæ utrinque extimæ albo & fusco variæ: in extima albor mediâ plus minùs partem eamque superiorem occupat, pennam oblique dividens. Huic proximæ apex duntaxat albus: reliquæ subnigræ, marginibus exterioribus flavo-viridibus. Mediarum duarum oræ circumcirca flavo-virides, non adeò concinnæ sunt ac reliquarum, sed velut laceræ aut fimbriatæ. Est autem cauda cum complicatur nonnihil forcipata; tres ferè digitos longa.

Pedes lutei. Unguis posticus ut in reliquis hujus generis, prælongus, fuscus. Ventriculus minùs carnosus, è quo scarabæos & vermes farinarii similes exemimus. Appendices paulò longiores quàm in vulgari Alauda. Cystin felleam obtinet.

Avicula hæc arboribus etiam insidet. In genere autem minor est Alaudâ vulgari, viridior & minùs pulchrè colorata: longa à summo rostrò ad extremos digitos extremæve caudam pedem dimidium; lata alis expansis 10; digitos.

Alaudæ minoræ
campestris.

Suspiciatur D. Jesso aliam adhuc esse ab hac diversam hujus generis avem, quam Alaudam minorem campestram vocat, quæ sci. 1. Paulò major est jam descriptâ: 2. minùs viridis: 3. Pedibus pallidioribus: 4. Calcaneis multo brevioribus.

Hujus nidum vidi in Genistâ spinosâ non procul ab humo; extructus autem erat foras ferè exteriùs ex musco, intus ex stramine cum paxillo pili equini.

§. V.

§. V.

Locustella avicula D. Johnson.

Regulo non cristato minor est, rostrò oblongo, recto, supra tamen parumper declivi, superius nigro, inferius corneo: Pars supina ex flavo fuscècit, maculis subnigris interpersa; prona ex albo flavescit. Cauda longiuscula est, extremitatè subrotunda, fusca. In ventre imo, femoribus & sub cauda maculas fuscas dorsum descendentes obtinet. Crura gracilia, longa, subfusca: Ungues incurvi, postice longissimus. Vestitur muscis. Stridet more locustæ sed sonantius. Dum cantat summo plerumque spinosâ alicujus fruticis ramulo insidet corpore erecto, aperto ore, alis paululum explicatis.

§. VI.

Calandra: fortè eadem cum Emberiza alba inferius descripta.

Hanc avem Olinâ in hunc modum describit. Alaudæ species est, vulgari aliquanto major, figurâ corporis alioqui non multum dissimilis; magnitudinis ratione Turdo æquiparanda. Caput ei gracilius quàm Turdo: Rostrum brevius crassiusque. Pedes ut in aliis Alaudis. Partis anterioris seu pronæ color cinereo lucidior cum maculis quibusdam in pectore nigris ad modum Turdi. Partis supinae seu posterioris v. g. alarum, caudæ, &c. color qualis Terræ Umbræ. Ad duos infra Rostrum digitos circulus pennarum nigrarum seu torquis quidam collum ambit.

Eadem esse videtur nostræ *Buntinge* inferius describendæ sub titulo *Emberizæ albæ*: Rostrum tamen figura in iconè *Oliniana* non respondet. Descriptio certè *Bellonia* nâ Calandræ nostræ *Buntinge* satis bene convenit quamvis & ille aliam *Buntinge* descriptionem habeat sub titulo *Cenchræ*. Verum ut Lectori his de rebus liberum judicium permittamus, Calandræ *Belloni* descriptionem subjiciemus. Calandra, inquit, Alaudæ species est: quam si quis cognoscere cupiat Alaudam non cristatam se videreingat ad Sturni magnitudinem accedentem. Quapropter qui eam Alaudam magnam dixerit, his haud ineptè fecisse videri poterit. Nam & vox ejus Alaudæ voci omnino similis est, licet altior; idem plumarum color, idem caput, eadem alæ, cauda eadem, idemque etiam mores; Tibiæ, pedes digitique omnino similes, & in hisce possitici sicut & Alaudis longiusculi. Collum gracile quâ ejus jubæ capiti connectuntur; quod etiam de Pavone diximus, quòdque Cornuicibus est pariter commune. Quia verò nonnisi magnitudine ab Alauda non cristata differt & hac Galeritam esse majorem diximus, & apice insigniri, quo non cristata & Calandra carent, has alitum species Alaudes dici posse faciliè concesserim, & sub Alaudâ genere comprehendimus. Calandra reliquis magnitudine superat, ideo crassiori rostrò eguit, duriuscula grana quibus viditatur comminere possit: etsi quæ in caveis inclusæ aſervantur, avenâ & panis albi micis entutiri solent. Hæc *Bellonia*.

§. VII.

Alauda cristata, Viennæ Austria visâ & descripta. Germaniis Konimanick. The crestèd Lark.

Vulgari Alaudâ major est, Rostrò majore & longiore, à mucrone ad angulos oris mensurâ sumptâ, digitale ferè. Mandibulum superius fuscum, inferius albicans. Lingua lata, nonnihil bifida oculorum irides ex cinereo avellanæ. Crista in vertice 7 vel 8 pinnulis constat [Ego 10 vel 12 numeravi] situm autem obtinent transversum & erigi vel demitti; explicari aut contrahi possunt ut cauda. Sunt autem pennæ hæ reliquis nigriores & dimidium ferè digitum longæ. Dorsum magis cinereum est & minùs maculatum quàm in vulgari. Uropygium ferè maculis caret.

Remiges alarum pennæ 18 præter extimam parvam & brevem, pennis secundi ordinis parem. Primæ Remiges exteriùs ad scapum latus ex flavo vel ruffo fordidè albet: reliquæ minùs nigricant quàm in vulgari, & aliquid dilutè ruffi admixtum habent, etiam ex parte inferiore. Pectus & venter ex flavo albicant. Gula maculosa est, ut in vulgari. Cauda 2½ digitos longa, 12 pennis confit, è quibus extimæ duæ utrinque exteriùs margine ex albo ruffæ, aliæ nigræ; tertia & quarta totæ nigræ; quinta & sexta corpori concolores.

Fel

Fel ex viridi obscure cæruleum. Verum hoc accidentarium esse puto & fellis colorem in aliis & aliis avibus variare. Appendices intestinorum brevissimæ.

Differt ab Alauda vulgari, 1. Magnitudine. 2. Crista. 3. Dorico colore minus pulchro & maculoso. 4. Caudæ mensurâ, quæ huic brevior est. 5. Non tam frequenter evolat in aerem, & eversa paucam inibi moram trahit. Gregatim non volitat ut illæ. Postremo ad ripas lacuum & fluminum (ut Aldrovandus observavit) frequens conspicitur.

Dioscorides asiam, Galenus alibi asiam, alibi elixam mandi ad colicos dolores leniendos jubet. Marcellus Virgilius in furno combustæ pulverem tritum ad colicum dolorem medicamentis omnibus præfert, ad duo aut tria cochlearia in aqua sumptum.

§. VIII.

Alauda cristata minor Aldrov.

Hæc, describente Aldrovando, lib. 18. cap. 14. cristatis majoribus similis est, sed longè minor, & apicem pro corporis parvitate longiusculum habet, pedesque rubros, & totius ferè corporis color ad subfuscum magis quam in illis vergere videtur. Ego per agros gregatim cursitare observavi.

Hanc avem in Angliæ parte Boreali observavit *D. Johnson* Ornithologiæ peritissimus.

§. IX.

Giarola Aldrov. *calcare oblongo*. lib. 17. cap. 39.

Magnitudine erat Alaudæ; ab extremo rostro ad unguem usque mucrones longitudo erat duorum palmorum. Rostrum fragile, rubicundum, intus & rictus marginibus lutescens, qui rictus admodum amplus est. Color verticis, colli, dorfi & alarum admodum est varius, adeo ut hoc coturnicem exactissime referat, Gallinaginibusque sit simillima. Nam plumæ omnes ex fusco castaneum induunt colorem; margines verò dilutiori aut albicante nonnihil aut modicè rubefcente colore cinguntur. Verticis finis collive initium albicantibus plumularum marginibus tanquam coronâ cingitur. Lingua bifida est; venter albus; radices penarum cineræ. Cauda brevis adeo ut vix ulla appareat, bifida tamen & varia; etenim extremæ utrinque five ultimæ duæ totæ albæ sunt, penultimæ partim albæ partim castaneæ. Tota cauda vix pollicari est longitudine, angustissimis plumulis composita, & ipsa angusta. Crura pedesque sat magni, colore carne ex albo nonnihil rubefcente. In pedibus hoc observatu est dignum, quòd posticus digitus admodum longus, paris longitudinis unguem annexum habet, ita ut ambo pollicem expleant. Unguis verò hic minimè, ut plerumque totus incurvus est, sed primùm rectus ferè totus, extremo tamen admodum exiguo unco modicè inflexo armatur. Unguiculi quoque albescent.

§. X.

Spiopletta Florentia, Tordini Venetiis: An *Stopparola* Aldrov. tom. 2. pag. 732? An *Grisola ejusdem*, p. 738? An *Sipola secunda ejusdem*, p. 731?

Dimensio.
Rostrum.

Pedes.

Color.

Remiges.

Cauda.

A laudis minor est, Ficedulæ par. Longitudine à summo rostro ad extremam caudam digitorum 7½ latitudine inter extremitates alarum expanstarum 11½. Rostrum ei exiguum, gracile, dimidium circiter digitum longum, rectum, acutum, nigerrimum. Anguli oris crocei. Crura, pedes, ungues nigri. Calcar seu unguis posticus prælongus, Alaudæ instar.

Color in summo capite, cervice, scapulis, Dorso toto cinereus cum quadam virosis mixtura. [D. Willughby Dorso colorem ex fusco flavum, capiti magis cinereum attribuit] Venter, pectus alba; Gula maculata. Fœminæ venter flavicat. [Gula, pectus, venter in nonnullis albert, in aliis pulchrè flavent. Pectus autem gutture & ventre in omnibus est obscurius & maculatum] Pennæ remiges in utraque ala octodecim, (extimas enim parvas in hac specie non inveni) coloris obscuri ferè fusci, præter margines exteriores, qui vel flavescunt vel albert. Secundi etiam ordinis pennæ ejusdem sunt cum Remigibus coloris. Cauda longa, trium circiter digitorum, duodecim pennis constat, è quibus exteriores utrinque duæ ad latius exterior & summatibus suis in universum media plus parte niveæ: reliquæ omnes obscuræ & prope-

propemodum nigra, præsertim in maribus, exceptis mediis duabus, quæ circum oras extremas vel flavescunt, vel albert. [D. Willughby paulo aliter & fortasse exactius caudam describit sic, Cauda nigricat, verum extremæ utrinque pennæ medietas superior & huic proximæ apex albert: duæ mediæ ex fusco nonnihil cinerascunt.]

Avicula hæc calcanei longitudine ab aliis avium generibus colore atro rostri & pedum à reliquis laudis abundè distinguitur.

De ejus moribus, loco, nido, partu, &c. non habemus quod adjiciamus. Venetiis & Florentia in foro venalem vidimus inter alias aviculas ab aucupibus & rusticis alatas. Cum autem Spiopletta Florentia dicta fuerit, Aldrovandi Sipolam primam vel secundam eam esse suspicamus. Verum longitudinis calcanei in harum descriptionibus nulla mentio; quam cum Aldrovandum curiosum spectatorem vel neglexisse, vel oblitum omisisse non sit verisimile, non obstant nominum convenientia, hæc fortasse species distincta fuerint. Nè quid igitur temerè omisum in Ornithologia nostra Lector queratur Sipolarum Aldrovandi, aliarumque avicularum, quibus hanc vel eandem vel similem judicamus, descriptiones huic capiti subijciemus.

Sipola prima Aldrov. *Ornithol.* lib. 17. cap. 26.

Sipola prior, quæ cæteris in hoc genere major est, capite est leucophæo five cinereo: sub rostro tamen alba macula cuæ barbam constituit. Pectus ei rubicundum est: venter ex rubicundo & albo variat. Cauda supra nigra est, infra candida: Dorsum leucophæum. Alæ totæ ex albo, nigro & ruffo variant. Crura & pedes lutei: Ungues nigri: Rostrum longiusculum, gracile, fuscum. Avis hæc, si descriptio exacta sit, nobis nondum cognita est.

Sipola altera Aldrov. *eodem capite descripta*.

Magis quam superior ad cinerem vergit. Differt autem ab ea quòd pectus rubicundum non habet, sed maculis fuscis deorsum descendentibus intertinctum. Est autem pronè magis quam supinè cinerea: quinimo venter ferè albescit. Retro oculos macula est majuscula ad ferrugineum quodammodo accedens. Alarum pennæ rectrices, & quæ eas obveltiunt nigrae sunt, ad latera & in extremitatibus cineræ. Crura & pedes fuscicunt: Cauda cinerea est.

Sipola tertia Aldrov. *ibidem*.

Hanc alii Boarinam nuncupant. Avicula est exigua, tota ferè ex albo lutescens, in aliis intensius quam alibi. Rostrum & pedes fuscicunt.

Stoparola Aldrov. lib. 17. cap. 27.

Aucupes inquit nostræ urbis aviculam hanc, nescio quo significato, nisi fortè à stipulis, quas Stoppiam rustici vocant, Stopparolam vulgò dicunt. Ex musciparum, ni fallor, genere est; pectore & ventre ferè candido. Capite, quod maculis nigris confpergitur in vertice, collo, tergore atque caudâ subfusco, alarum remigibus nigris, nigris item reliquis earum pennis, sed ad latera subluteis, tibiis ac pedibus nigris, exilibus: rostro longiusculo, acuto, nigro.

Avis consimilis Stopparolæ & Magnaninæ Aldrov. *ibid*.

Magnitudine est Motacillæ; rostro oblongo, acuto, recto, supra tamen parumper dedivi, nigro superius, inferius corneo: Collo, pectore & ventre pallidis; oculis exiguis hilaribusque, pupillâ nigra; circulo albo, maculæque circa ipsos obscure conspicuâ fuscâ, pedibus plumbeis.

Grisola Aldrovandi lib. 17. cap. 28.

In agro nostro alia quædam capitur avicula, quam Aucupes *Grisolam* vocant, forte à colore griseo i. e. incano; cum tamen incana non sit, sed ex cinereo fuscescens, vel fortè quòd solitaria clamitet, nam gridare dicimus pro lamentari quodque. Videtur etiam muscis & similibus insectis aliis, sicut ex rostri figura constitutioneque conjicio: est enim tenue gracileque & longiusculum. Collo & pectore maculis

maculis fuscis, oblongis, deorsum vergentibus interfingitur. Venter totus candicat. Caput, collum superius, dorsum & cauda fuscescunt, sicuti etiam alae, quarum pennae ad latera & in extremitatibus suis albo-cinereae sunt. Crura & pedes sunt quoque fusci vel nigricantes.

Glarcanam seu Orien Vogel in Gesneri,

Ob pectus maculosum huc quoque referemus : quam quoniam ex intuitu picturae Argentorato missa autor descripsit, suspectam habemus & à superius descriptis minime diversam specie putamus. Qui plura velit, Gesnerum adeat.

CAP. II.

De Hirundine in genere

Hirundinum notae characteristicae sunt caput grande, Rostrum breve ; Oris hiatus amplius, ad muscas aliisque insecta inter volandum facilis captanda : Pedes breves & exigui, nec enim multum incedunt : Alae longissimae : Volatus permixtus & ferè continuus, ad muscas aliisque insecta, quibus vescuntur in aere volitantes, acriter insequenda : Cauda longa & forcipata, ad corpus expeditius flectendum & circumagendum. Ova alba, quotquot saltem nos haecenus vidimus. Aldrovandus tamen sese observasse ait ova Hirundinis magnitudine olivæ, maculis confersa ferrugineis. Veris nuncia est hæc avis, siquidem hyeme tota in Europa non conspicitur ; unde adagium illud Græcum omnibus ferè linguis commune, *Μία χερυδων έαρ ε ποσει :* Una Hirundo non facit ver.

Hirundinum quatuor species in Anglia observavimus, nimirum 1. Domesticam : 2. Agrestem Plinii : 3. Ripariam Aldrovandi : 4. Apodem dictam, nec plures alibi. Vidimus tamen Apodis iconem ventre toto alba. Julius Scaliger hujus postremi generis unum se vidisse asserit, magnitudine Buteonis, sed facie ab his nullo modo dissimili : cruribus tamen atque unguibus ad prædam & pugnam idoneis, nec minus Rostris aduncitate.

1. Hirundines integræ Epilepsiae specificè subveniunt, oculorum hebetudini, lippitudini (*ciris cum melle illitus*) Anginæ ac Uvulae inflammatae medentur, (*comesse vel assumptis earum cinis.*)

2. Cor Hirundinis Epilepsiae itidem conferre, memoriâque roborare aiunt. Alii contra quartanam devorant.

3. Sanguinem peculiariter oculis conferre volunt, præferunt autem sub ala dextra extractum.

4. *Lapillus* in pullorum nonnullorum ventriculo (rarè licet) invenitur, *Chelidonium* dictus, grani lentis vel pisi magnitudine. Hunc Epilepsiae puerorum convenire volunt, (*brachio alligatum vel collo suspensum.*)

N. Ferunt crescente Luna hunc potissimum inveniri, atque in pullo primogenito. Alii mensè Augusto circa plenilunium extimant.

5. *Nidus* auxilio Anginæ est (*extrinsecus impositus*) : oculorum rubedini medetur : ictui viperino convenit (*impositus*.)

6. *Stercus* calfacit impensè, discutit, acre est. Usus præcipui in moribus canis rabidi (*intrinsecus & extrinsecus*) in doloribus colicis & nephriticis (*propinatum*) alvum irritat (*subdunt.*) Hæc Schroderus.

Remedium adversus Epilepsiam expertum.

Recipe Hirundines centum, Castorei, radicum Præoniae maris, ana unciam unam. Vini Gallici albi q. s. Destillentur in Alembico. Bibat æger aqua destillata singulis matutinis tres drachmas, purgando interim corpus per vires sibi, prout vires ferunt.

CAP.

CAP. III.

De Hirundinibus in specie.

§. I.

Hirundo domestica. The Common or House-Swallow.

Fœmina, quam appendi fecimus, vix unciam unam æquabat : à Rostrum ad caudam extremam 7 digitos longa ; alis expansis 12½ digitos lata. Rostrum ei breve, nigrum, ad caput valde latum, planum & depressum, in extremo acutum ; intus etiam nigricat. Verum lingua ei & palatum flavescit. Rictus seu hiatus oris amplissimus, ut inter volandum muscas facilis capter. Lingua brevis, lata, bifida. Oculi majusculi, membranis nictitantibus instructi : irides avellaneæ. Pedes breves, nigricantes. Extimus digitus medio ima sui parte adnascitur.

Caput, collum, dorsum, uropygium colore caruleo saturo purpurascens pulcherrime nitent. Tam supra quam sub Rostrum, sive in mento & syncipite macula obscurè sanguinea : sed quæ infra est multò est major. Gula collo concolor. Pectus & venter albicant cum aliquo rubore, ut & tegetes alarum inferiores.

Cauda forcipata 12 pennas continet, quarum extimæ proximæ digitali longitudine superant, mucronibus acutis. Interiores exterioribus ordine breviores ; verum minori differentia. Omnes caudæ pennæ mediis duabus exceptis nigrae, & maculis albis singulis in eadem recta ad caudam transversa dispositis ornantur. Alarum Remiges 18 nigricant pariter : verum vestitricæ omnes pulchro colore caruleo splendent.

In ventriculo scarabæos invenimus ; in pullorum ventriculis lapillos multos pelucidus inæquales, colore pulchro vinaceo tinctos, non procul ab oris vermiculos exiguos in spiras convolutos, 3 digitos longos. In caminis nidificant.

Harum avium ingentem copiam Valentia Hispanie in foro venalium vidi sub finem Septembris.

Quo abeant vel ubi latent hirundines hybérno tempore, nec inter rei naturalis scriptores convenit, nec nobis sanè compertum est. Verisimilius tamen videtur eas in regiones calidiores Egyptum putà aut Æthiopiam avolare, quàm vel in arboribus cavis, vel in foraminibus rupium aut veterum ædificiorum, vel in aquis sub glacie (ut Olaus refert latere. In Ægypto, teste Herodoto, perennant, scilicet illæ quæ ibi nascuntur, inquit Aldrovandus, nam aliqui nostræ eò in hyberna volant. Hyematum, inquit Petrus Martyr, Alexandriam Hirundines, Milvos cæterâque volucres è nostris regionibus Europæis transvolantes tendere cognovi.

Coloribus, ut aliae multæ aves, interdum variant. Ego sæpius domesticas Hirundines vidi prorsus candidas, inquit Aldrovandus : Quod si verò quis albas desiderat, ova earum dum cubant olivâ illinant.

§. II.

Hirundo egestis Plinii sive rustica. The Martin, or Märtlet.

A Summo rostrum ad extremam caudam 6 digitos longa est. Alis expansis 10½ digit. lata. Caput ei planum. Rostrum quoque planum & depressum valde, ut in domestica, ubi capiti inseritur ½ digiti unius latum, extremo acutum. Mandibulum superius inferiore paulò longius. Os intus flavescit. Lingua bifida. Oculorum irides avellaneæ. Pedes exigui. Planta nuda, in qua apparent extremorum digitorum fundi membranulâ conjuncti.

Ungues albi. Pedes ad ungues usque alba lanugine seu plumulis vestiti : quâ notâ ab aliis congeneribus facillè distinguuntur.

Caput, collum, dorsum, cauda, alae ejusdem cum domestica coloris, obscurioris tamen, nec adeò splendentis : Uropygium, pectus, venter nivea. Sub mento albor nonnihil obscurior est. Remiges alarum pennæ 18. A decima sex vel septem sequentes extremis latiusculis sunt & crenatis. Interiorum apices albi. Cauda minùs forcipata quàm in domestica. Pennæ à mediis exterioribus interioribus ordine aequali ferè excessu longiores, secus quàm in Domestica cauda, (cujus ut dixi) extimæ pennæ proximæ insigni longitudine superant, triplo saltem aliarum supra alias excessus. Longitudo autem extimarum 2½ digit. mediarum 1½.

U 2

In

Apus ventre
albo.
Apus magni-
tudine Buteo-
nis.

In pullorum ventriculis lapillos nullos invenimus, muscas & scarabæos plurimos. Nidum ut domesticæ extruit rotundum, ex simili quoque materia, non tamen in caminis sed sub fenestris tectorum fuggundiis, &c. Differt præterea, quòd Hirundinis domesticæ nidus aliorum instar semicircularis sit, & superiore parte totus apertus; hujus verò nidus supernè tectus, rotundum tantum ad latus foramine relicto, per quod ipsa intrat & exit.

§. III.

Hirundo riparia Aldrov. The Sand-Martin or Shore-bird.

A Vicula hac in Hirundinum genere minima est ex nobis cognitis, à summo rostro ad extremam caudam 5 $\frac{1}{2}$ digitos longa. Rostrum parvum, acutum, depressum, nigrum, ut in genere hirundinaceo, ab apice ad angulos oris dimidium digitum longum. Lingua bifida. Oculi grandes. Pedes ex albo fuscì. Ad fundum pollicis paucae & exiguae admodum plumulae succrescunt, alias tibias ad articulos nudae.

Caput, Collum, Dorsum obscurè fusca seu coloris murini. Mentum, pectus, venter, alba. Ad imum gulae torquis ejusdem coloris murini collum cingit. Remigum alarum & caudae pennarum idem numerus qui in aliis. Sunt autem remiges reliquo dorso nigriores, a decima ad ultimam omnes paris longitudinis: sex à decimâ proximè sequentium apices crenati. Mediae caudae pennae digitos 1 $\frac{1}{2}$, extremae 2 $\frac{1}{2}$ longae sunt.

In riparum foraminibus nidificat. Ova quinque aut sex ponit. Nidum è stramine, cauliculis plantarum, &c. confruit, plumulis immediatè ovis substratis.

Ab agrestibus Plinii hirundine differt, quòd in illa uropygium album & pedes ad ungues usque plumosi.

Hujus generis magna copia Valentiam Hispaniae aestivo tempore venum adfertur, in usum culinæ, ubi aucupes & rustici *Papilion di montagna* illas appellant. Frequens est in Hollandia nec minus in Anglia nostra.

§. IV.

Hirundo apus. The black Martin or Swift.

Hirundinum omnium nobis hæcenus cognitarum maxima est. Caput ei prægrande. Rictus seu hiatus oris ingens. Rostrum aliqui perexiguum, nigrum, debile, in quibus cum Caprimulgo convenit, versut nares in latitudinem compressum. Lingua lata nonnihil bifida. Nares longæ, obliquæ, versus caput obtusæ, versut apicem rostri acutæ. Oculi magni: Irides avellaneæ.

Colorum nulla ferè in toto corpore varietas; tam prona namque quàm supina facies, ut & alæ caudæque fusca, cum aliqua viroris obscuriore tinctura. Sub mento macula insignis ex cinereo albicans.

Pennae remiges in utraque ala 18, in acutum cuspidem omnes desinunt, præcipuè exteriores. Cauda circiter palmaris, forcipata, decem duntaxat pennis constans, à mediis ad extremas ordine longioribus, acuminatis.

Crura brevissima: Pedes minutissimi. Digniti omnes antici, minimus enim, qui in aliis posticus esse solet eodem versut flectitur quò reliqui. In digito minimo unicum tantum ossiculum, in reliquis tribus, contra aliarum omnium quas hæcenus novimus avium normam, duo tantum, alterum brevissimum, alterum longius. Digniti autem ab ipso usque exortu omnes divisi.

Vesicula fellea parva. Ventriculus non admodum carnosus, è quo scarabæos aliâq; insecta exemimus.

Adjunt eam propter alarum longitudinem non posse se humo tollere, sed vel semper volitare; vel templorum, arcium aliorumque veterum ædificiorum culminibus insidere.

Pondus 1 $\frac{1}{2}$ unc. Longitudo à summo rostro ad imos pedes 5 digit. ad extremam caudam 7 $\frac{1}{2}$. Distantia ab extrema ala ad extremam alam 16 $\frac{1}{2}$.

§. V.

Hirundo marina Aldrovandi.

A Vem hanc Laris omnino annumerandam censemus. Hirundine (inquit) longè major est & pedes longiores obtinet. Ventre toto ad pectus usque candidat, Capite, alis & dorso fuscescit. Alæ & cauda ut in Hirundinibus longissimæ sunt, & colore nigricant,

nigricant, intus verò fuscescunt. Cauda bifurcata est. Rostrum robustum, nigrum ut in Laro, rictu maximo eoque coccineo. A rostro per oculos ad pectus ferè usque notabilis linea atra defertur, & velut torquem propè pectus constituit. Pedes sunt atteritimi & Hirundineis ut dixi majores. Hirundo marina ob similitudinem Aucupibus dicitur. Hæc Aldrovandus.

§. VI.

Hirundo Americana Brasiliensibus Tapera dicta Andorinha Lusitanis, Margg.

Nostratibus similis est, ejusdem magnitudinis & eodem modo circumvolitans. Rostrum breve, latiusculum habet & nigrum: os amplum, quod aperire ultra oculos regionem potest, ut *Ibajau* major: oculos elegantes, nigros: alas longas desinentes cum fine caudæ; quæ latiuscula est. Crura & pedes ut nostratibus. Totum caput superius, collum, dorsum, alæ & cauda pennas habent coloris ex fusco cum griseo mixti: Remiges alarum & caudæ extremitas paulò magis fuscescunt reliquis partibus. Sub gutture & in pectore grisei est coloris cum albo mixti: Venter est albus, uti & sub cauda albet. Crura & pedes fuscì. Hæc fortè avis ab Hirundine apode non differt specie: siquidem apud nos etiam in Europa Apus colore variat: vidimus enim & habemus duas Hirundinis apodis picturas, alteram undique nigram, alteram ventre albo, in libro iconum avium ad vivum pictarum quem Norimbergæ Germaniæ emisimus.

§. VII.

Hirundo Sinensis nido eduli Bontii.

In tractu maritimo oræ Sinensis, aviculæ parvæ discolors Hirundinum specie, certo anni tempore, ubi æstus prolificandi eas invasit, è locis mediterraneis ad mare in scopulos meant, & ex spuma maris basin scopulorum alluentis tenacem quandam materiam colligunt, sive ea Balanarum, seu aliorum piscium sit semen, ex qua nidos suos ædificant, in istis ova ponunt & pullos excludunt. Caterum Chineses hos nidos è scopulis avulsos ingenti quantitate per Indiam venales ferunt, gulosis in summas delicias, qui eos Gallinæ seu Vervecis decocto dissolutos avidè devorant, & Ostreis, Fungis & cæteris gulae irritamentis longè anteponunt.

Hoc genus nidos aliquoties vidimus in museis didis curiosorum. Nidi hi, referente Olao Wormio in *Museo suo lib. 3. cap. 21.* hæmiphæræ figuræ sunt, ovi Anserini magnitudine, substantiâ ichthyocollam referente. De facultatibus inquit *Joan de Laet* in Epist. ad Wormium, variant; alii enim aliquid Venereum eis tribuunt, alii non. Scribit autem se didicisse ab eis qui cum summa potestate Indiæ Orientali præserunt, Aviculas hæc ad oram Indiæ quæ *Coromandel* vulgò dicitur & præcipuè circa Patanam inveniri.

CAP. IV.

Aves tenuirostre quibus cauda unicolor.

Curruca Eliota, An Magnanina Aldrov. The Hedge-sparrow.

A Laudæ pratorum aut Rubeculæ ferè magnitudine est. Rostrum ei tenue, longiusculum, nigrum; Lingua bifida, cornea, extremo nigra: Nares scaphoides aut Phaeoli figuræ: Oculorum irides avellaneæ: Aures magnæ, patulæ.

Color in supina corporis parte varius ex nigro & ferdidè ruffo, mediis plumarum circa scapum partibus nigricantibus, exterioribus ferdidè ruffis. Caput & collum nonnihil cinerascunt, maculis mediis obscurioribus. Infimum dorsum supra uropygium virefcit aliquantulum & maculis destituitur. Alarum Remiges fuscæ, oris exterioribus fubruiss. Pennæ secundi ordinis apicibus summis punctulis albicantibus singula singulis insigniuntur: vestitricæ minores corpori concolores. Extimâ alæ pennâ perbrevis, quâ nonnullæ aviculæ carent, donatur. Cauda duorum circiter digitorum, tota fusca, nec ulla colorum varietate insignis. Prona pars corporis cinerea: imus tamen venter albus: in nonnullis avibus obscurior est & plumbea.

Crura & pedes ex incarnato flavicant. Ungues fuscì. Posticus major & longior. Extimus digitus medio, ut in aliis aviculis, imâ sui parte adnascitur.

Testiculi

Magnanina.
* Lib. 17. cap.
28.

Testiculi in mare ingentes. Cæca rotundiora & solito tumidiora nobis visa sunt. Ventriculus non admodum musculosus. Nidificat in sepibus. Stolidus est avis & facillime capitur.

Fortè hæc avis est quam Gesnerus Curruccam suam primam facit, cuiusque figura habetur apud Aldrovandum *Ornithol. lib. 17. cap. 34.*

Magnaninam suam * Aldrovandus his verbis describit. Avicula est magnitudine Passeris, rostro tenui, acuto, nigro: pronè ad ventrem usque ex albo cinerea: ventre albicat: Retro oculos notabilis macula est coloris ferè castanei, quo colore vertex quoque conspicitur. Alarum pennæ majores nigricant. Cauda colore est minùs quam dorsum spadiceo. Crura & pedes flavescent, unguiculi nigricant. Aucupum alii Magnaninam, quasi fabri munus obeuntem, fortè quod rostro sonore tundat dum muscas capit; alii *Passere matto*, id est, Passerem stultum nuncupant, fortè a colore, qui ferè ad spadiceum accedit, vel potius quòd facillimè sese capiendam præbeat.

CAP. V.

Ficedula an quarta Aldrov? an potius septima Ejusdem? Beccafico Florentia cui aliarum avium affinium ex Aldrovando descriptiones subjiciuntur.

Perexigua est hæc avicula, vix Linariæ vulgari par: Corpore breviusculo. Color capitis, Dorsii, alarum & caudæ, ex cinereo seu leucophæo viridis, nonnullis ex fusco viridis.

Remigum alarum & penarum caudæ numerus idem qui in reliquis omnibus aviculis. Remiges autem fuscae seu murinæ, scapis nigris, fimbriis exterioribus viridibus. Minores ordines alas subtus vestientium flavescent. Cauda duos circiter digitos longa, minimè forcipata, tota fusca.

Venter albus seu argenteus. Pectus nonnihil obscurius cum aliqua flavi tinctura. Rostrum breve. Mandibulum superius nigrum, inferius subcæreum. Os interius carneum seu rubicundum. Crura breviora. Pedes subcæreuli, aut interdum plumbei.

Nulla colorum varietate insignis est hæc avicula, adeò ut perdifficile sit eam verbis describere, & ab aliis omnibus notis characteristicis distinguere.

In disiectæ ventriculo vinaceæ aliæque femina inveni.

* Dominus *Jessop* in agro Eboracensi captam ad nos transmisit sub titulo *Pettichaps*.

Ficedula septima Aldrov.
seu Scatello.

Ficedula septima Aldrovandi, quam Bononiensibus suis *Scatello*, Genuensibus *Beccafico* nuncupari ait, tota ferè ex cinereo fuscescit, maximè per dorsum & partes supinas, nam pectus lutescit; pedes nigri sunt: præterquam colore pedum cum hac ave convenit.

Muscicapa secunda Aldrov.
seu Borin Genuensium.

Nec multum huic dissimilis est Muscicapa secunda seu *Chinin* Bononiensium, Genuensibus *Borin* dicta *Aldrov*. Regulo paulò major est. Rostrum ei gracile & acutum, insignis muscis perquam idoneum. Caput superius, sicuti collum quoque ac dorsum colore cinereo diluto: caput inferius, gula, pectus ac venter ex albo ad luteum tendunt; dilutius tamen in pectore & ventre. Alæ superius leucophææ, inferius ejusdem coloris sed dilutioris: Uropygium album. Cauda, quæ duodenis pennis constat, tres digitos longa, ejusdem cum alis coloris. Pedes & crura spadice; unguiculi oblongiusculi & graciles.

Salicaria Gesneri.

Salicaria quoque Gesneri huic vel eadem est, vel certè congener. Avicula est, inquit, minima, colore partim fusco, ut parte prona, partim subflavo, ut supina, partim albicante, ut per latera & juxta collum, cruculis subfussis. Muscis & araneis aliisque circa falices vermculis vescitur, quibus ut fruat alia avicula abigit. Rostro est gracili recto.

Boarina Aldrovandi.

Meminit Aldrovandus alterius avis sub titulo Muscicapæ primæ, quam in agro Bononiensi à persequendo boves Boarolam seu Boarinam nuncupari ait. Avicula est oblonga, rostro etiam oblongo; ex fusco rufescente; colore per totum dorsum & caput ex plumbeo, cinereo & subluteo mixto. Gula & venter totus candicans; pectus verò nigris maculis distinguitur. Alæ ex nigro lutescente alboque variæ. Cauda longiuscula, nigra, ad latera alba: Tibiæ & pedes nigricant.

CAP. VI.

CAP. VI.

An Stoparola aut Stoparola similis Aldrov? An Moucherville Bellonii?

Magnitudine & colore Passerculo fœminæ simillima est, verum corpore longiore & tenuiore. Caput, collum, dorsum, in universum supina pars tota obscurè cinerea aut fusca [colore murino] Alæ tamen & cauda medio dorso obscuriora sunt; & in ipso vertice macula obscurior diligerenter intuenti apparent. Prona pars tota albida. Scapi pennularum in pectore nigricant. Gula & latera nonnihil rufescent. Cauda 2; digitos longa, tota fusca, ut & alarum Remiges majores, interiorum enim margines externi ex flavo albicant. Extrema alæ penna perbrevis. [Alæ nothæ & interiorum secundi ordinis penarum apices ex flavo albide in nonnullis.]

Rostrum rectum, nigrum, ad nares latiusculum & depressum. Mandibula superior secundum longitudinem in angulum assurgit, unde rostrum velut triangulum videtur, estque inferiore paulo longior, apice adunco. Rictus seu hiatus oris amplus. Os intus flavum. Lingua bifida & profundè incisâ, ad latera hirta. Crura breviora, nigra: Pedes quoque exigui, nigri. Digitus extimus ad fundum medio adnascitur.

Fel flavum. Testes parvi nigri. In ventriculo Scarabæi, muscæ, &c. Hortos æstate frequentat in Anglia. Pullis & juvenculis dorsum maculis albis & nigris varium.

Avicula hæc à *White-throat* differt, quòd cauda tota unicolor sit: à *Beccafico* colore, qui huic cinereo-fuscus est, illi cinereo-viridis: ab utraque tum magnitudine, tum figurâ rostri latâ, depressâ, triangulari.

Stoparolæ & Stoparolis similis *Aldrov*. descriptiones superius dedimus in capite de Alaudis. Moucherville Bellonius sic describit. Magnitudine est Curruccæ, in sylvis degit & muscis præcipuè vescitur, unde & *Moucherville* nuncupatur. Passeri adeo similis est, ut nisi moribus dum vivit & rostro cum mortua est eo distinguatur. Crura pedesque robustos habet; pedes etiam nigras. Rostrum gracile est & oblongum ut Rubeculæ; cauda etiam longiuscula: in summa per omnia similis est Passeri pusillo, agresti, in quercubus degenti, excepto Rostro & capiti suaviusculo. Cum volat in sylvis & dumis latitat. Hujus avis descriptio Curruccæ nostræ potius quàm Avi in hoc capite descriptæ convenire videtur.

Tigeguaca Bresliensis Margrav.

Ob rostri figuram pariter depressam & triangularem hanc præcedenti subjungo. Est autem (inquit Margravius) Passeris magnitudine, aut paulo major. Rostellum habet breve, triangulare, latiusculum, nigrum ut ocellus Sapphyrinos. Crura & pedes cæci coloris, unguiculis fuscis. Digiti dispositi more vulgari. Tota avicula vestitur penis coracinis: at in summitate capitis maculam habet clypeiformem splendens sanguinei coloris. Totum dorsum autem ferè & utramque alam superius ad partem obtendit macula nigro-cæreula Cauda brevis & nigra.

CAP. VII.

Ruticilla. The Redstart. Fovinevep Græci.

Pectus, uropygium, partes subalares fuscae. Venter imus albet. Caput, collum, dorsum, colore plumbeo imbuuntur. Synciput maculâ albâ insignit. Hanc lineam nigra ab oculis & rostro separat, quamvis utrinque ultra oculos ad occiput produci videatur, & caput plumbeum circumambire. Gula & maxillæ sub oculis nigra, admixto in plumularum extremitatibus griseo colore dicto. In femina dorsum ex cinereo fuscum: gula cinerascit: pectus rufum: Venter albidus.

Remiges alarum 18 ut in reliquis, fuscae omnes. Tegetes supra nigra, infra rufa. Caudæ quinquè utrinque exteriores pennæ rufæ, mediae duæ fuscae, 2; digitos longæ.

Rostrum nigrum: Pedes quoque nigri in mare, in femina tum rostrum, tum pedes minùs nigricant. Extimi digiti imum internodium medio adherescit. Lingua bifida. Os intus flavum: Oculorum irides avellanæ: Oculi nitentibus membranis instructum.

Scarabæis aliisque insectis vescitur. Æstate ad nos advenit.

Uncia

Unciam dimidiam pendet, longitudine quincunciali, latitudine alis expansis do-
drantali.

Plures præter hanc Ruticillæ seu Phœnicuri species describunt Gesnerus & Aldrovandus. 1. Tertiam Aldrovandi, quæ Gesnero ita describitur. Maculâ albâ insigni-
ne habet sinciput: Pennæ sub rostro nigrae sunt: Caput cum dorso cinerei vel fulci
coloris. Alarum pennæ fuscae modicè ad rufum inclinant. Rufus color est in pe-
dore, ventre & cauda; sed venter imus magis albicat. Cauda pennis octonis constat.
Magnitudo totius infra Parum majorem est, Rubeculae æqualis. Rostrum nigricat te-
nue, oblongum, rectum. Gesnerum in eo hallucinatum existimo, quod caudam pennis
octonis conitare scripserit, cum omnes omnino aviculæ Europæ duodecim in cauda
pennas obtineant. Quarta Aldrov. huic per omnia simillima est, nisi quod alba illa
Sincipitis macula in longam lineam sit immutata. Tergus etiam magis videtur cine-
reum, neque podex albus.

2. *Rotschwentzel* Gesneri à caudæ rubedine dictam, quam ex picturâ Argentorato
missâ descripsit; idcirco nos plura de ea non adferemus: nam picturâ illâ nobis sem-
per fusca sunt. Videbis descriptionem apud Gesnerum.

3. *Wegflecklin* circa Argentoratum dictam *Gesf.* Pectore erat cæruleo; parte inter
pectus & ventrem mediâ ex flavo subrufa; qui color etiam in pennis caudæ (supinis)
non usque ad extremum tamen & circa uropygium ei erat. Rostrum breviusculum:
Venter cinereus, non albus ut in Argentoratensi pictura: Crura fusca, non rufa, ut
in eadem: & plumæ sub rostro statim non cæruleæ sed fusca & variæ. Nomen Ger-
manicum, partim à viis ei impositum est; nam circa vias, itinera & agros versatur, &
indè (ut conjicimus) vermiculos & alia in terra obvia (semina) ad cibum legit, par-
tim à cæruleâ pectoris maculâ, quantum conjectura assequor.

Phœnicurus (inquit Aldrovandus) tota ætate nobiscum degit, in fine vero autum-
ni avolat, aut sese abscondit, & verno tempore ad nos redit. Vescitur eisdem quibus
Erethacus, nempe muscis, micis panis, item ovis formicarum, & ni fallor araneis quo-
que. Nidulatur in excavatis arboribus.

CAP. VIII.

*Rubecula sive Erethacus Aldrov? Εριθαιος. Arist. The Robin-
red-breast, or Ruddock.*

Ubi que fere gentium notissima est isthac avicula, a pectore rubente denomi-
nata, ut proluxa descriptione omnino non indigeat. Est autem pondere se-
munciali: longitudine à summo rostro ad ultimam caudam semipedali: la-
titudine inter extremitates alarum extensarum dodrantali. Pectoris color rubens est
aut mali Aurantii æmulus, qui oculos etiam & supremam rostri partem ambit. Venter
albus. Pars supina, caput, collum, dorsum, cauda ex fusco viridis seu flavicans, ut in
Turdis [an potius cinereo-viridis?] Colorem rubeum à capite & collo areola cæru-
lea dividit. Sub ala coloris aurantii nonnihil cernitur.

Remigum alarum exteriores limbi dorso ferè concolores. Secundi ordinis penna
mediæ ab exteriori apicem suarum parte croceum ex albo. Interiores Remigum
margines nonnihil flavescunt. Cauda 2½ digitos longa 12 pennis componitur.

Rostrum tenue, fuscum, dimidio digito longius, lingua lacerâ & bifida. Oculorum
irides avellanæ. Pedes ex nigro fusi, necnon digiti & ungues. Extimus autem digi-
tus medio, ut in reliquis, imâ sui parte adnascitur.

Hybrino tempore ad victum querendum etiam domos subintrat; hominibus cha-
ra & focia: ætate (ut inquit Turnerus) ubi in sylvis satis superque alimenti sup-
petit, nec ullo instantur frigore, cum prole ad desertissima quaque loca se-
cedunt. Avis est solitaria & quæ sola pascitur, unde natum proverbium, *Unicum
arbusum non alit duos Erethacos.* De nidulationis ejus modo Turnerus ex inspecti-
one sic prodidit. In densissimis vepretis & frutectis, ubi multa querna folia re-
perit, nidum construit, & jam constructum opere veluti topiario foliis contegit.
Nec ad nidum ubique patet aditus, sed unâ tantum viâ ad nidum itur. Eâ quoque
parte qua nidum ingreditur, longum fruit ex foliis ante ostium nidi vestibulum, cu-
jus extremam partem pastum exiens, foliis claudit. Hæc quæ nunc scribo admodum
puer observavi, non tamen inficias iverim quin aliter nidulari possit. Si qui alium
nidulandi modum observaverint, edant, & hujusmodi rerum studiosis & mihi cum-
primis

primis non parum gratificabuntur. Ego quod vidi, aliis candidè sum impertitus. Mas-
à femina (inquit Olina) dignoscitur pedibus nigrioribus & pilis quibusdam seu bar-
bulis ad utrumque rostri latus. Vermiculis, aliisque insectis, formicarum ovis, micis
panis, &c. vescitur.

CAP. IX.

Luscinia seu Philomela, Græcis Λυδων. Angl. The Nightingale.

Luscinia inter aves canoras facillè princeps, magnitudine est Carduelis aut Ruticillæ: corpore longiusculo: pondere unciali: longitudine à summo rostro ad extremam caudam septunciali: latitudine inter extremitates alarum extensa-
rum uncium 10. Color in supina parte v.g. capite, dorso toto, alis fulvis dilu-
rior cum aliqua viridis mixtura, qualis in Turdo Ilacio cernitur. Cauda saturiore
fulvo tingitur, velut Ruticillæ. Venter totus albicat. Partium subalarium, pectoris
& gutturis color obscurior est, admixto viridi. Pennæ in utraque ala remiges 18, Remiges.
præter extimam breviusculam: in his pinnulæ ad scapum interiores livent, exterio-
res fulvescent. Cauda fulva, non forcipata, 2½ digitos longa, 12 pennis componitur. Cauda.
Rostrum tenue, rectum, longiusculum, ab apice scilicet ad angulos oris mensurâ sumptâ, Rostrum.
digitale ferè, fuscum aut subnigrum: Mandibula superior paulò longior inferiore ni-
griorque; inferior ad radicem pallidior & incarnata. Rostrum autem figurâ suâ Tur-
di aut Merulæ rostrum imitatur. Lingua non adeò brevis. Os intus flavum: oculo-
rum irides avellanæ. Aures magnæ. Pedum & ungium color carneus obscurior Pedes.
[Olina colorem carneum pallidum seu ad album accedentem pedibus tribuit.] Verùm
color pro ætate variat, in juvenibus dilutior, in adultis saturior. Extimi digiti an-
ticipi proximè inter se æquales, quos medius tum crassitie tum longitudine, multum
superat. Calcaneum validum, non tamen longum ut in Alaudis. Extimus medio imâ
parte adnascitur. Intestina decem digitos longa: Appendices minutissimæ. Intestina.
Nullâ ferè colorum varietate insignis est hæc avis, notissima tamen à cantu noctur-
no. Cum autem cantus mentio incidit, omittere non possum quin memorem quæ gra-
vis imprimis autor Plinius de Philomelæ in canendo peritia, studio, suavitatē, vocum-
que multiplici varietatē & modulatione elegantissimè disseruit. *Luscinis*, inquit, *di-
ctibus ac noctibus continuis quindecim garulus sine intermissione cantus, densante se frondi-
um germinē, non in novissimum digna miratu ave. Primum tanta vox tam parvo in cor-
pusculo, tam pertinax spiritus. Deinde in una perscissa musice scientia modulatus editur
sonus: & nunc continuo spiritu trahitur, nunc variatur inflexo, nunc distinguitur conciso,
copulatur intorto, promittitur revocato, infusatur ex inopinato; interdum secum ipse murmurat;
plenus, gravis, acutus, creber, extensus, ubi visum est vibrans, summus, medius, imus:
breviterque omnia tam parvulis in faucibus, quæ tot exquisitis tibiurum tormentis ars ho-
minum excogitavit: ut non sit dubium hanc suavitatem præmonstratam. Ac nē quis dubi-
tet artis esse, plures singulis sunt cantus, nec indomitus sed sui cuicunque. Certant inter se;
palamque animosa contentio. Visâ morte finit sepe vitam, spiritus prius deficiente quam
cantu. Meditantur alia juniores, versisque quos imitantur accipiunt. Auditi discipula in-
tentione magna, & reddit, vicibusque reticent. Intellegitur emendata correctio & in do-
cente quedam reprehensio. Hactenus Plinius. Quæ Recentiores Luscinia laudibus rhe-
toricati sunt, lubens prætereo, cum pleraque omnia Plinio debeant, vel iidem ver-
bis, vel paucis tantum immutatis repetita, vel saltem ad eorum quæ ex ipso retuli-
mus imitationem composita. Hæc autem quamvis apud me vix fidem inveniunt, cre-
dibilia omnino videbuntur si cum iis conferantur quæ de harum avium in sermoni-
bus hominum imitandis mira facultate Gesnerus ex familiaris cuiusdam sui relatu me-
moræ prodidit. His (inquit) adjicere libuit narrationem quam amicus, vir doctissi-
mus & fide dignus, ad me perscripsit. Quoniam de avibus perscripturus es dicam tibi
de Luscinia sermones hominum imitantibus mirabile quiddam ac propemodum incre-
dibile, quod tamen & verissimum est, & ipse his meis auribus audiavi, atque expertus
sum proximis comitis Ratisbonensibus anni 1546, cum illic in publico Diverforio ita ut
Auream Coronam agerem. Habebat hospes tres Luscinias separatim collocatas, ita ut
singulæ singulis caveis opacis includerentur. Per id verò tempus vernum, quo alio-
qui continue & indefesse cantare solent, adversa valetudine ex calculo ita laborabam,
ut quàm minimum mihi somno indulgere liceret. Tum circa & post quidem mediam
noctem, cum nihil usquam turbarum esset, miras altercationes & emulationes duarum
Luscini-*

Lusciniarum Germanico sermone inter se colloquentium audiviles; planè hominum sermones imitantium: me ob admirationem propemodum obstupescere. Promere enim ac conferre inter sese nocte, silentio hominum factò, quicquid interdiu ab hospitibus colloquentibus inaudierant ac meditata fuerant. Duæ autem erant inter eas hujusartis insignes ac præcipuæ, vix 10 pedum spatio disjunctæ, tertia longè remotior aberat, quam non ita lecto decumbens exaudire poteram. Sed duæ illæ, mirum dictu, quàm invicem altera alteram lacescendo, ac respondendo altera alteram invitabant, nec voces tamen simul confundebant, sed potius alternatim reddebant. Præter autem quotidiana, ac recenter à convivis prolata, duas potissimum historias mutuò inter se prolixè, & à media nocte in auroram usque, donec nullus hominum strepitus fieret, decantabant, & ea quidem modulatione sua nativa & vario inflexu vocis, ut nisi intentus nemo hominum faciliè ab illis bestiolis expectasset vel animadvertisset. Et quærenti mihi ex hospite, num linguæ earum fortasse novacula soluta essent, aut aliquid eloqui edoctæ, respondebat, minime: num ita animadvertisset aut intelligeret quæ noctu occiderent, similiter negabat. Idem dicebat familia tota. Ego verò, qui totas noctes dormire non poteram, auscultabam bestiolæ avidius ac diligentius, industriam earum & certamen profecto admiratus. Altera historia erat de Pincerna seu Oikete, ejusque uxore, quæ postulantem maritum profecturum in bellum sequi noluerat. Conabatur enim maritus uxori, quantum ex aviculis animadvertēbam, persuadere spe prædæ, ut Diversorio eo servitioque relicto, secum proficisceretur in bellum. Illa verò recusans sequei, vel Ratisbonæ mansuram vel Norimbergam abituram se recipiebat. Fuerat utrinque magna & longa contentio, sed amotis (quantum intelligebam) arbitris, atque hero inscio, hancque totam reddebant aviculæ. Siquid enim secretius tacendumque magis inter disputandum fortè evomuerant, illæ probebant, ceu nescientes discrimen inter honestas inhonestasque voces. Et hanc quidem contentionem & altercationem bestiolæ sæpe noctu repetebant, ut quæ firmissimè, ut conjiciebam, hærebat, ac probè meditata fuerat. Altera erat tunc imminentis belli Cæsaris contra Protestantes historia & seu præcinium quoddam. Rem enim omnem, quæ paulo post accidit, veluti præfigientes, ac vaticinantes decantare visæ sunt. Tum & immiscebant ea, quæ antea contra Ducem Brunsvicensē gesta erant. Sed ego puto aviculas illas habuisse omnia ex Nobilium seu Capitaneorum quorundam privato & clandestino colloquio, quod eo loci, ubi aviculæ deincebantur tanquam in publico diversorio frequens esse potuit. Hæcque nocte (ut dixi) præsertim post mediam, cum profundum esset silentium, faciebant: interdiu verò magna ex parte silebant, & nihil quàm apud se illa quæ fortè in mensa convivæ vel deambulando conferebant, meditari videbantur. Ego profecto nunquam Plinio nostro credidissem multa adeò miranda de aviculis illis scribenti, nisi ipse has bestiolas talia promentes, & oculis vidissem & hisce auribus audivissem. Neque satis ex tempore tamen jam ista ad te omnia perscribere possum & singula comminisci. Hactenus ille.

Locus.

Frigris admodum impatiens est Luscinia, ideoque hyeme vel latitat, vel in loca tepida abit. Hibernia, ut refert Boterus, Luscinis prorsus caret, quod an verum sit necne me later: in Angliæ nostræ Meridionali parte æstate frequentissime sunt, in Septentrionali rariores. Aliquæ humi sub sepiibus, nonnullæ in ipsis fruticibus viridibus & densis nidificant. Ova autem pariunt quinque vel sex.

Italæ *Rossignolo* dicitur à colore ruffo seu fulvo, vel, ut Aldrovando videtur, à Latino diminutivo Luscinola.

In Italia aviculis illis quæ mense Augusto & Autumno pinguescunt, & Ficedulæ indiscriminatim vocantur, aucupes etiam Luscinias annumerant.

Vere nidum construit, mense Maio, ex foliis arborum, paleis & musco.

CAP. X.

Atricapilla seu Ficedula * Aldrov. *Συαδὴς* & *Μελαχροίνης* * *Gracis*:
Italæ Cap. negro. Anglicè The Black-cap.

Perexigua est hæc avicula, pondere semunciali, longitudine à rostri mucrone ad ultimam caudam semipedali; latitudine inter extremitates alarum extensarum, dodrantali. Caput summum nigrum, unde ei nomen; collum cinereum, dorsum totum obscure viride. Pennæ alarum remiges 18, fuscæ, nisi quod earum fimbriæ seu oræ extremæ parum virescant. Caudæ pennæ 12, digitos 2½ longæ, æquales ferè, apicibus

apicibus mucronatis, colore fusco cum aliqua viroris tinctura. Prona pars colli, guttur, pectus anterius dilutè cinerascit; imus venter ex albo flavescit. Rostrum rectum, gracile, nigrum, longius & tenuius quàm in Paris: Lingua bifida & hirta. Pedes plumbei; unguituli nigri. Extimus digitus medio imà sui parte adnascitur. Fœminæ caput fuscum seu castaneum potius quam nigrum. Frequens est in Italia: in Anglia quoque sed rarius invenitur, Turnero nequiquam contradicente.

Gênerus caput eis prima ætate rubere ait, deinde nigrescere, idque in maribus duntaxat, nam fœminis semper rubere. Veteres Atricapillas ineunte Autumno in Ficedulas mutari aiunt, vocem scilicet & colores mutando, quibus tamen ego non accedo.

Ficedula quarta Aldrov.

AB hac specie fortasse differt quarto & quinto loco ab Aldrovando posita, colore supinè per caput, dorsum, alas & caudam ex fusco ad castaneum vergente. Fœmina pronè tota albicat, mas ex albo ad cinereum vergit. Alarum remiges in mare nigre sunt cum quibusdam intercurrentibus albis, in fœmina ad castaneum vergunt; quemadmodum etiam cauda, quæ in mare etiam est nigra. Contra fit in pedibus. Hi namque in mare sunt subcaudant, in fœmina nigri.

Ficedulæ in Creta abundant, Bellonio teste, atque etiam in Cypro insula, ubi magno numero sale condiuntur & in alias regiones deportantur: Apud nos in Anglia *Cypres-birds* generali nomine innotescunt; suntque apud Mercatores nostros non minori in pretio ob saporis gratiam quam olim apud Italos; idque jure merito (inquit Aldrovandus) etenim cum duobus præstantissimis pomis, ficibus inquam atque uvis vescantur, sit ut cæteris salubrioribus, probioris succi & facillioris concoctionis sint. Ficedulæ autem Autumno præstantiores sunt, utpote pinguioribus, propter alimentum eis tum abundans: quo tempore mirum quantum etiam nunc dierum in Italia sunt.

CAP. XI.

Regulus cristatus Aldrov. lib. 17. cap. 1. *Trochilus* Plinio & * *Aristoteli*, cui * *Ἐξ. anim.*
& * *Ἐπίτολος* & *Βαανδὸς*; aliis voce diminutiva *Βαανδίου* & in Etruria
lib. 9. cap. 11.
Fior Rancio, i. e. *Flos Calendulæ*, à colore cristæ dicta.
The golden-crown'd Wren.

Est hæc avicula omnium quæ apud nos inveniuntur minima, nec plus unice drachmâ pendet. Longitudo à summo rostellò ad extremos unguitulos quatuor pollices & dimidium, ad ultimam caudam 4½. Alæ extensæ 6½ digitis æquales. Vertex maculâ croceâ seu dilutè coccineâ amantissimâ (quam cristam vocant) insignitur. Hinc ambitiosâ illa Reguli & Tyranni nomina. Cristam hanc, seu coronam mavis dicere, marginibus fronte corrugata ad se adductis, cum vult visui subducit & occultat. Cristæ margines utrinque flavent, deinde linea latiuscula nigra eam finit seu circumscribit. Est autem oblonga, & in medio capite à rostro versus collum directè extensa. Colli latera pulcherrimo colore è flavo viridi splendent. Ambitus oculorum albi. Collum & dorsum totum ex viridi obscuro flavicant. Pectus fuscè albè. [Mihi J. R. descriptæ pectus & venter colore viridi languido diluebantur.] Alæ concavæ. Fringillæ alis non multum dissimiles. Remiges alarum pennæ, ut in omnibus fere aviculis, octodecim, fuscæ omnes, marginulis tamen exterioribus flaventibus, interioribus albicantibus. Apices quoque trium corpori proximarum alvent. Verum præcipuè notabile est in hujus aviculæ alis, quòd pennarum retractorum medicum, exclusis scilicet quinque extimis & tribus corpori proximis, pinnulæ ad scapum exteriores, quæ supra vestitrices eminent, ad aliquod spatium seu latitudinem nigrescent: unde cum alæ complicantur, maculam nigram satis grandem in earundem propè media parte hinc inde efficiunt. Extima remex penna perbrevis est & exigua. Primi ordinis tegetes apicibus alvent, unde lineam albam ad alam transversam efficiunt. Superius etiam inter minores ordines macula habetur alba.

Cauda 12 pennis componitur, sesquidigitum longa, non forcipata, fusca; oris tamen pennarum exterioribus ex viridi flaventibus, mucronibus acutis.

Rostellum tenue, rectum, semunciale, nigrum. Pedes subflavi; unguituli à colore pedum non multum abludunt. Lingua longa, acuta, bifida. Oculorum irides avellanæ.

X 2

Ventr-

* Lib. 17. cap.
34.

Ventriculus parvus, muculosus, infectis plenus; unde eam (ut rectè Aristoteles) vermivoram esse constat.

Fœmina, ut in aliis plerisque avibus magis decolor est.

Norimbergæ primum in foro venales vidimus, postea à D. Jessop amico nostro summo in sylvis montosis circa *Higbloe* propè *Hathers-edge* Pecci Derbienfis cum plurimis aliis avibus rarioribus inventa, captæ & ad nos transmissæ sunt. Idem Cl. amicus nos iter hic quoque in vivario Middletoniano easdem invenit & Sclopeto transfixas ad nos detulit. Versantur plerumque in summitatibus arborum, præcipue Quercuum. Aniles fabulæ sunt quæ de hujus aviculæ inimicitia cum Aquila feruntur. Aldrovandus eam sex septemve ova pisces non majora una vice edere scribit.

CAP. XII.

Regulus non cristatus * Aldrov. An *Afilus Bellonii?*
an *Luteola Turneri?*

* Lib. 17. cap. 2.

Regulo cristato par est aut tantillo major. Tota pars supina præter alas & caudam ex fusco seu cinereo virefcit. Uropygium reliquo dorso viridius est. Linea sublutea à naribus supra oculos ad occiput ferè producitur. Prona pars, pectus, v. g. gula, venter alba levi viroris tinctura diluitur, alias lutescit. Caudæ & alarum pennæ fuscæ, marginulis exterioribus virentibus. Plumulæ sub ala notha, & Remigum tegetes inferiores ex viridi pulchrè flavescunt.

Remiges pennæ octodecim, quarum extrema præbrevis & exigua. Cauda duos digitos longa, non forcipata, duodecim pennis mucronatis componitur.

Rostrum tenue, rectum, acutum, semunciale, mandibula superiore exteriori fusca; verum anguli oris & latera flavescunt. Os intus flavum. Narium foramina magna. Crura & pedes exigua, colore sordido succini. Extimus digitus anticus medio ad basin adhærescit. Ventriculus parvus voce stridet ut Locusta. Capora est; inter salices plurimum versatur. Per arbores autem & frutices continuè repit & cantat voce querula. Nidum ex musco & paleis construit, paucis intus plumis & pilis. Ova parit uno incubitu quinque alba, maculis rubris undique aspersa.

Varietas est in coloribus avium hujus generis, aliæ enim dilutius, aliæ intensius virent aut flavent, aliis venter albet absque ulla viridis tinctura.

D. Jessop ad me transmissit avem descriptæ per omnia exactè similem, sed duplo majorem, cujus etiam vox stridore Locustæ referebat.

Jam ut Lector judicet an rectè Afilum Bellonii aviculæ huic eandem statuimus, Afilum Belloniani descriptionem subjiciemus.

Afilus ergo Bellonii, ipso * describente, avium omnium excepto Regulo & Tyranno [i. e. Passere troglodyte & Regulo] minima, vel eâ certe nulla minor est. Raro admodum non canit. Similis esset Regulo cristato, nisi crista capitis ei esset flava. Lutescit tamen in alarum plicis & earum extremitatibus, item caudæ & per tergos. Crura, pedes, ungues & rostrum nigrescunt, sed ambe rostri extremitates aliquid lutei obtinent. Est autem longiusculum, debile, aptum capiendis vermiculis. Vicinat bestiolis vivis, & grana averfatur degitque in umbrosis nemorum locis. Ovisque Aristoteli aviculæ nomen est: Afilum Gaza vertit, ob parvitatem suam, quod scilicet Oestro infecto non multo major fit, dici credita.

Quod ad pondus & Magnitudinis mensuras Avicula duas drachmas pendet, ab apice rostri ad finem caudæ aut pedum quinque digitos longa, alis extensis 7 lata.

CAP. XIII.

Passer troglodytes * Aldrov. Turnero & Bellonio perperam
Regulus. The Wren.

* Lib. 17. cap. 3.

Drachmas tres pendet: ab apice rostellæ ad finem caudæ digitos 4¹ extenditur: lata alis expansis 6¹. Caput, collum, dorsum ex fusco spadicea; uropygium magis spadiceum, ut & cauda. Dorsum, alæ, cauda lineis transversis nigris varia. Gula ex flavo pallida. Medium pectus albidius, inferius lineas nigras transver-

fas

fas obtinet, ut & latera. Imus venter ex fusco rufus. Apices pennarum secundi ordinis in aliis tribus aut quatuor maculis parvis albis notantur. Tegetum caudæ apices consimilibus notulis pinguntur. Remiges in utraque ala 18. Cauda, quam erectam plerumque tenet, 12 pennis componitur. Rostrum semunciale, tenue, inferius flavescens superius fuscum. Os intus flavum. Oculorum irides avellaneæ. Posticus digitus ejusque unguis solito major & longior. Extimi digiti medio ad primum usque articulum adnectuntur. Per sepes & foramina reptat, unde & merito troglodytes dicitur; breves autem volatus facit.

Nidum facit juxta parietes domuum in posticis ædibus aut stabulis stramine tectis, sed sæpius in sylvis & sepibus, ex musco foris, intus ex plumis & pilis. Is ovi erecti & in altero suo fine consistentis formam habet: in medio veluti latere ostiolum est, per quod ingreditur egrediturque. Cicurata suaviter cantillat, vocè etiam altiore magisque sonora quam pro ratione virum debilis corpusculi, Maio mense præcipue: tunc etiam nidificat & parit. Ova novem aut decem aut etiam plura interdum edit.

Calculus renum & vesicæ, Aëtio auctore, perfectè sanæ vel sale conditus & crudus in cibo acceptus, vel in ollulâ operculo addito ultus, cinere semel unius avis omni vel per se vel cum modico phyllo & pipete exhibitio; vel integer avulsis solummodo pennis & abjectis affatus.

Ornithologi recentiores ante Gesnerum omnes aviculam hanc pro Veterum Regulo habuerunt.

CAP. XIV.

Guainumbi Marggrav. Johnston. *Hist. nat. de Avibus. Guainimbique* Jo. de Laet *Descript. Ind. Occid.* lib. 15. cap. 7. *Gonambuch* sive *Goyambuch* Lerio *Hist. Amer.* cap. 11. Theveti *singularium Franciæ Antarticiæ* cap. 48. Tomineio Josepho à Costa *Hist. natural. & moral. Ind. Occid.* lib. 4. cap. 37. fortè ita dicta quod adeo levis sit, ut unum dumtaxat tomino Hispanicum i. e. 12 grana pendeat. *Ovisia* i. e. *radius Solis*, sive *Tomineio* Clus. *Exot.* lib. 5. cap. 7. *Passer mosquitus* Oviedo *Summari* cap. 48. *Houtitzil* Franc. Hernandez *Rerum medic. novæ Hispan.* lib. 9. cap. 11. *Anglicè* The Humming Bird.

Avicularum omnium minimum est hoc genus cujus synonyma dedimus; plures autem sub se complectitur species seu differentias, de quibus in genere traduntur.

1. Quod alas tanta pernicitate moveant, ut visu percipi motus minimè possit, adeo ut alis potius carere videantur: quoddam inter volandum strepitum quandam edant instar crabronis aut apiculæ, ut qui prætervolantes viderit crabrones potius quam aves esse existimet. Librant quoque sese alarum ope per longum temporis spatium in aere velut quæta, adeoque flores rostellis suis carpunt inter volandum; non enim iis insident. Verum cum ab uno loco ad alterum se conferunt tanta velocitate feruntur, ut volantes sæpissimè oculorum aciem omnino fugiant.

2. Quodd melle, rore & florum succo, quem rostellis suis seu potius linguis longissimis à natura ad id comparatis exugunt, alantur, ideoque vivæ captæ detineri non possunt sed moriuntur.

3. Quodd hyeme moriantur seu obdormiscant [pedibus ex aliquo ramo appensis aprico loco, secundum Franc. Lopez; rostellis pinuum aliarumve arborum truncis affixis, secundum Hernandez & Recchum] vere reviviscant seu expergiscantur, unde & *Renati* Antillarum incolis appellantur. Tandiu scilicet supersistentes esse aiunt, quandiu melligenarum herbarum flores, ex quibus alantur, perdurant, quibus deciditibus integro festinè spatio obtorpescunt & immotæ manent, donec flores denudò renascantur. Nec nugæ sunt (inquit Hernandez) aut cuiquam debet esse dubium; servata quippe est non semel avis stipti affixa intra cubiculum, & cum sex menses examinis pendisset, quo tempore sibi à naturâ comparatum est revixit, ac demissa in vicinis agros volitavit. Credat Judæus Appella. Ego hujusmodi narrationibus non temerè fidem adhibere soleo. Marggravius scribit eas magno numero in sylvis inveniri per totum annum.

4. Ex harum plumulis iconas adeo dextrè & artificiosè effingunt Indi, ut coloribus pictæ videantur, ejusmodi plures vidimus apud harum rerum curiosos.

5. Quamvis omnes penè Hispani qui de rebus Indici scripsere hujus aviculæ meminerint, nullam tamen (quod mirum) ejus cantus mentionem faciunt; soli Leriis & Thevetus Galli adeo sublimem & suavem illi cantum tribuunt, ut Lucinæ nostræ non cedat; quem è tantillo corpufculo nemo qui non audiret & conspiceret prodire posse sibi facile persuaderet. Marggravius asserit eas non canere sed clamare *serrep, serrep*, uno sono & continenter ferè ut passeris. Hujus novem species describit Marggravius lib. 5. *Hist. natur. Brasiliæ, cap. 4.*

1. Totius corporis aviculæ longitudo ab initio capitis (ubi rostrum est insertum) ad exortum caudæ duorum digitorum. Capitis magnitudo unà cum pennis magnitudinem Cerasi dulcis mediocris aequat; colli longitudo tres quartas partes digiti; corporis longitudo unius digiti est & quadrantis. Magnitudo autem corporis cum pennis olivæ grandem vix aequat. Rostrum habet sesquidigitum longum, subrotundum, æquale, tenue & valde acuminatum, rectum, paululum tamen versùs extremitatem dorsum versum. Color hujus niger excepta inferiore parte propè exortum ubi rufescit. Lingua habet duplicatam seu bisectam, tenuissimam instar ferici filii tenuissimam, albam, longam, ità ut illam longè extra rostrum possit exserere: Ocellis parvis nigris; crura & pedes minimos brevèque nigri coloris; in pedibus quatuor digitos, tres anteriùs, unum posterius versum, longis, semilunaribus acutissimisque unguiculis nigris præditos. Caudam habet directam, digitum longam, quatuor ut plurimum pennis constantem. Alæ autem, quæ duorum digitorum longitudinem habent ad extremitatem caudæ ferè pertingunt. Pennæ singulæ arte à natura sunt compositæ: Ab exortu enim alarum ad tres quartas partes digiti circiter duplex ordo pennarum est, unius longior altero, & superpositæ sunt sibi invicem pennæ, quasi alæ breves super longas. Hinc post has pennas alæ pennæ (quarum circiter decem sunt) sequens interior semper longior sit antecedente exteriore, ità ut intima sit omnium longissima finem alæ definiens. Color plumarum aviculæ per totum caput, collum superius & ad latera, per dorsum totum & initio alarum est resplendens mirificè, nec à pictore bene exprimi potest: Nam viriditatis qualis in Pavonum & Anatum collo, aureus, igneus, flavus, mirè admixtus est, ità ut Sole illustrante mirificè splendeant. In gutture, inferiori collo, pectore & toto infimo ventre, cruribusque superioribus alæ sunt pennæ, quibus in collo inferiori extimii coloris simul sparsum admixta: in ventre albis subjacent nigræ. Alarum initium miro colore constare dixi, reliqua pars tota brunnea est seu spadiceæ coloris splendentis. Cauda pennis constat coloris instar chalybis politæ carulescentis. Nidum faciunt in ramis arborum solidi Hollandici magnitudine. Ova ponunt albißimâ testâ, duo ut plurimum ovalis figuræ, pisio haud majora.

Secunda pulchrior priori, ejusdem magnitudinis & figuræ. Rostrum tamen brevius, nimirum duas tertias digiti longum, ejusdem coloris & figuræ cum priori. Lingua eadem ut & ocelli, crura, pedes, caudæ & alarum figura. Plumarum color in capite, collo superiori, dorso, alis, caudâ similis priori; at in gutture seu collo inferiori, toto pectore & infimo ventre usque ad extremum corporis tam eleganti & splendente viriditate cum aureo colore transplendens sunt plumæ, ut mirè resplendant. Propè anum macula est satis magna respectu aviculæ constans plumis candidissimis.

Tertia minor reliquis omnibus, ab initio capitis seu exortu rostri ad exortum caudæ duos & semis digitos longa: Collum unum digitum ferè longum: caput haud magnum: Corpus sesquidigitum longum: Rostrum paulò plus digito longum, nigrum, subrotundum, acutum, ac ferè rectum. Crura & pedes ut reliquarum. Pennarum corporis & alarum etiam eadem dispositio, sed color diversus. Caudam longiorem habet reliquis omnibus, paulò plus tribus digitis longam, pennis constantem quarum ea quæ exortui ejus viciniore, brevior, & secunda semper longior: estque cauda furcata, & avicula volans eam in duo amplissima cornua expandit, ità ut extremitates cornuum sesquidigitum à se invicem distent. Totum caput & collum hujus aviculæ ex nigro fericeo colore elegantissimè cæruleum transplendet, ut in collo anatum. Totum dorsum & pectus viride, aureo & thalassino transplendens, ut in secunda specie, atque etiam propè anum talis macula est è plumulis albis. Alarum color epaticus est. Cauda ex nigricante cærulescit instar politæ ferri cæruleo imbuti.

Quarta paulò minor tertiâ: Corporis figura & plumarum dispositio eadem, sed alio colore, necnon differens rostro & crurum colore. Rostrum sesquidigitum longum, deorsum incurvatum instar ensis Polonici; subrotundum, ubique æqualis crassitiei, & in extremitate acuminatum. Superior ejus pars nigra est, inferior flava, excepta

cepta extremitate, quæ etiam nigricat. Caput superius, collum superiori parte, ut & alæ, colore sunt ut prima species. Guttur, collum inferius, totum pectus & infimus venter ex albo rufescentis sunt coloris. Caudam habet plus digito longam, desinentem cum fine alarum, constatque pennis ex nigricante virefcentibus, quæ in extremitatibus albæ. Crura eodem modo disposita habet ut cæteræ species, sed haud nigra, verum alba seu flavescentia, similibus digitis & unguiculis semilunaribus acutis & nigris.

Quinta magnitudine par tertiæ speciei; rostellum nigro, paulò plus quàm digitum longum, & paulum deorsum incurvatum, ocellis nigris uti & cruribus & pedibus. Guttur, collum inferius & totus venter nigris holosericeis vestitur pennis, cui nigredini quasi paulum cærulei transplendet: propè anum macula est albis plumulis. Extremitates autem nigræ nimirum ad latera colli, pectoris & ventris mirè thalassino, aureo & viridi mixti resplendent. Totum caput superius, collum superius & totum dorsum ornantur pennis, aureo, igneo & viridi mixtis, ut & initium alarum. Reliquum alarum ferreum est seu fulcum. Cauda paulò plus digito longa, eleganter brunnis, cui cæruleus transplendet, pennis constat: circa oras autem pennæ illæ habent colorem qualem chalybs politus cærulescens.

Sexta quintæ magnitudine par. Rostrum habet paulum curvatum, digitum longum, inferius album, superius nigrum. Totum caput, collum, dorsum & venter; ac initium alarum insignis coloris resplendens pennis vestitur, nimirum plurimo aureo, dimidio ferè igneo, & minimo viridi mixto. In summa splendet ut Sol. In ventre pennæ albæ pauca mixtæ. Crura nigra sunt. Alæ nigricantes. Cauda sesquidigitum ferè longa, elegans & lata, constans pennis quibusdam insignis illius coloris, quo reliquum corpus; quædam ex viridi & aureo mixti coloris, & per oras albæ, quædam in uno latere seu medietate albæ, altero virides cui transplendet aureus.

Septima paulò minor quinta & sexta specie. Rostrum habet non omnino digitum longum, coloris per totum corpus cinerei ferè ut Passer. Cui hinc inde mirè resplendens rubrum instar Rubini perlucet.

Oitava omnium elegantissima Rostrum rectum nigrum habet, semidigitum longum: linguam longam duplicatam. Magnitudo & conformatio est ut secundæ speciei. Totum caput superius & collum superius miro rubini colore fulgent, ac si rubinus radiis solis illustraretur. Guttur autem & collum inferius merum aurum Hungaricum politum & radiis solis illustratum exhibent, ità ut impossibile sit perfectè similitudinem horum colorum reddere, multo minus à pictore representari. Initium dorsi holosericea nigredine rectum est, reliquum fuscis pennis, quibus tamen aliquid obscuræ viriditatis admixtum. Totus infimus venter ejusdem cum dorso coloris pennis vestitur; alæ fusco, ut in aliis speciebus. Propè anum maculam habet albam. Crura exilia nigra. Cauda digitum & paulo plus longa, pennis constat brunnis rufescentibus [seuille mort] quæ in extremitatibus per oras fulcescunt. Cauda lata, quam inter volandum egregiè explicat. Alarum extremitas cum caudâ definit.

Nona figurâ & magnitudine ut prima. Rostrum superius nigrum, subtus rufum. Totum corpus exceptis alis insigni illa splendet viriditate cum auro transplendente, quali secunda species in ventre. Alæ fuscæ. Cauda digitum longa, latiuscula, pennis constans ut ferrum politum cærulescens.

Est autem Avis hæc in omnibus ferè, saltem calidioribus, Americæ regionibus frequens. Aiunt, inquit Nierembergii, pulverem ejus intra corpus sumptum mederi Epilepsia.

CAP. XV:

Aves tenuirostra caudâ bicolore.

§. I.

Oenanthe sive Vitiflora Aldrov. *Anglicè* Fallowfinch: *in Suffexia* Wheat-ear, *quia messis triticea tempore pinguescunt admodum.* *Italè* Culo bianco, & *nostris etiam* White-tail ab *uropygii* colore dicta.

Magnitudine Passerem domesticum superat. Color in capite & dorso cinereus cum quadam ruboris mixtura, similis ferè ei qui in dorso Coccythraustis cernitur. [Dorsum feminae quam Florentia descripsi cinereum erat cum aliqua viridis & rufi mixtura.] Uropygium in plerisque albet, in nonnullis dorso concolor est aut magis rufum. Totus venter albus rubore diluto perfusus. Pectus & guttur plus rubent. Venter in maribus interdum flavicat. Supra oculos ad occiput linea alba continua: infra oculos macula seu ductus niger ab angulis oris ad aures procurrit. [nigram hanc maculam in feminis non observavi.]

Alarum tum Remiges, tum vestitrices omnes nigrae, præter fimbrias seu oras extremas quæ fordidè ex ruffo albefcunt. Cauda 2: digitos longa, 12 pennis constat, quarum mediæ duæ superiore medietate, reliquæ inferiore albet, alterâ nigrae sunt. Quin & apices omnium & margines extremi albicant. [In femina albor quartam tantum pennarum partem occupat.]

Rostrum gracile, rectum, nigrum, medium plus digitum longum. Os intus nigrum. Lingua nigra, bifida. Rictus oris magnus. Oculorum irides avellaneæ. Pedes tenues, nigerrimi: Ungues quoque nigri. Digitus pollicis magno ungue instructus.

Ventriculus non admodum musculosus, et quo scarabæos aliæque insecta exemimus. In cuniculorum foraminibus desertsificat.

Pastores Sufflexiani ad aves hæc capientes hac arte utuntur. Cespites oblongos fodiunt, eosque deinde fossulis relictis transversim superimponunt, deque eorum mediis partibus laqueos à fetis equinis paratos suspendunt. Avis timidiuclua Accipitre supervolitante, aut nube prætereunte fossile radios intercepte territa in fossulas hæc ad occultandum sese sub cespitibus propere fugit, adeoque collo illaqueato capitur.

In montibus agri Sufflexiani *Downs* dictis, mari finitimis, magno numero quotannis messis tempore & appetente Autumno capiuntur, ubi ob pinguedinem suam & saporis præstantiam in pretio sunt.

Oenanthe altera Aldrovandi superiore paulo minor est, Passere verò major; capite, collo, dorso, alarum pennis minoribus, pectore & ventre ex ruffo flavescens, dorso intensius, pectore remissiùs, oculis nigris, retro quos macula est oblonga etiam nigra, figurâ quodammodo semilunari; rostro longiusculo, gracili, nigro, nigris alarum remigibus, quarum extremitates lutescunt, sicut etiam in caudâ pennis.

Strapazino vulgo *Aldrov.* Strapazino Aucupibus dicta avicula est in agro Bononiensi, cui pariter podex & cauda ferè tota candicant: capite & dorso luteo ferrugineo, ex pennis alarum seminigris & semiluteis; rostro longiusculo fuscescente. Gula, pectus & venter ex albo leviter flavescunt. Cauda versus uropygium lutea, cætera nigricat.

§. II.

Oenanthe secunda; The Whin-chat sub qua de *Antho* seu *Floro* Aldrov. agitur.

Motacillam magnitudine vix excedit. Pars supina, dorsum v.g. caput & alarum tegetes coloris sunt pallidè xerampelini, maculis nigris seriatim dispositis varii. Singulas plumas si advertas, media cujusque pars circa scapum nigra est, laterales xerampeline. [D. *Willughby* ex luteo fusca.] Venter albicat cum aliquâ rufi tinctura. Latera & pectus summum ex ruffo lutea. [Pectus in nonnullis maculis nigris varium.] A naribus supra oculos ad occiput linea albicans seu pallida extenditur. Sub rostro etiam utrinque linea albicans. Spatium inter has lineas medium in nonnullis macula magna nigra occupat. [In una quadam hujus generis ave retro utrumque oculum maculam albam observavi.]

Remiges

Remiges alarum pennæ fusca fimbriis flavescens aut xerampelinis. A nona octo sequentium apices albet. Remigum tegetes immediatæ nigrae; marginibus rufis; in quibus duæ maculae albae utramque alam insigniunt, prior sub ala nothia, altera ad primum articulum quâ notâ avicula hæc ab aliis omnibus congeneribus facillè distinguitur. Mediæ remiges fundum versus albet. Cauda duos & dimidium digitos longa, duodeno pennarum numero constat; quarum omnium, exceptis mediis duabus, inferior medietas albet, superior nigricat; marginibus extremis rufis. Mediæ autem duæ in nonnullis avibus totæ nigricant, in omnibus maximam partem; marginibus rufis aut xerampelinis. Omnium apices mucronati. Caudæ tum supra, tum subius incumbentes ultra medium ejus extenduntur, unde & albarem penitus occultant.

Rostrum tenue, rectum, breve, nigrum, non foris tantum sed & intus. Oculorum irides avellaneæ. Tibiæ tenues. Pedes, digiti & unguculi atri. Extimi digiti infimum intertrodium medio adnascitur.

In femina maculae alarum albae vix apparent & corpus totum magis decolor est. Fossas & ripas frequentat: Scarabæis & aliis insectis vescitur.

In coloribus hujus *Avis* natura ludit: in nonnullis enim pennæ caudæ mediæ duæ penitus nigricant, marginibus exceptis quæ rufescunt, in aliis mediarum etiam fundi albet, &c. A sequenti his præcipue notis distinguitur. 1. Quod pars supina pulchritudine colorata, plumulis circa scapum, mediis sc. partibus, nigris, circa margines nigris. 2. Quod in utraque ala duas habet maculas albas. 3. Quod ima pars caudæ albeat. 4. Caudæ tam supra quam subius incumbentes pennæ ad mediam usque caudam & ulterius excurrant, unde & albarem penitus occultant. 5. Ductus albidus à rostro ad occipitium usque protendantur.

Huic congener est si non eadem Aldrovando dicta *Spipola* vulgo, *Anthus* seu *Florus* forte *Arist.* Magnitudo ferè eadem. Circa amnes & paludes maxime in pratibus uliginosis degit, & si ab equis ibi pascentibus pellatur, aufugit quodam cum garritu, quo hinnitus equi quodammodo imitari videtur. Nunquid vero cæcitiat ignoro, audio tamen difficulter volare. Quod ad colorem attinet is pulcher potius quam aliter appellandus: Supinè per collum & dorsum & alas ex fusco rufescit, & maculis semilunariis intertingitur. Caput superius ejusdem est coloris, sed maculas illas non habet. Alarum remiges & quæ eas tegunt nigrae sunt, ad latera & in extremitatibus nigræ subflavae. Rostrum vermibus capientis aptum, nec gracile, nec crassum, coloris ex albo flavescens: Parte prona à rostro ad podicem usque idem color est, sed maculis variegatur modo oblongis, modo rotundis, modo alterius figuræ. Pedes nigrescunt. Colore rostro & loco in quo degit ab *Oenanthe* nostra secunda differt: nostra siquidem in ericetis & inter *Genistas* spinosas præcipue versatur.

§. III.

Oenanthe nostra tertia: *Muscicapa tertia* Aldrov. *Rubetra*, ut nobis videtur, *Bellonii* quam *Gejnerus* sua *Todtenvogel* seu *Flugenstecherlin* eandem putat. The Moor-Titling: The Stone-smith or Stone-chatter.

Magnitudo ei *Linariae* aut circiter: Pondus semunciale: Longitudo à summo rostro ad extremam caudam 5 digitorum. Rostrum tenue, rectum, tam intus quam extra nigrum. Mandibulum superius tantillo longius & aduncum. Lingua bifida: Oculorum irides avellaneæ. Crura, pedes & unguculi nigri. Extimus digitus medio imâ sui parte adnascitur.

Caput grande, in mare nigrum ferè totum, ut & gula sub rostro; in femina varium ex nigro & fordidè ruffo. Collum supinum nigricat, ad latera utrinque macula albâ notatur, adeo ut torquata videatur. Medium dorsum nigrum, marginibus tamen extremis plumarum fulvis. Supra Uropygium macula alba. Pectus fulvum aut ex flavo rubrum: Venter albet cum aliquo rubore.

[In femina plumæ capitis, colli, dorsi ex ruffo virides, mediis nigris. Uropygium rubet: mentum ex albo cinereum est. Ad colli latera duæ maculae albidiores. Pectus intensius rubet. Venter ut in mare.] Pennæ alarum remiges fusca omnes, exceptis duabus corpori proximis, in quibus ad fundum macula alba. Margines omnium rufi. Vestitrices omnes nigrae marginibus rufis: Macula tamen alba dorso proxima utramque alam in utroque sexu ornat; cujus pars maxima vestitricibus occupat. Cauda duorum ferè digitorum longitudine, duodeno pennarum numero constat: non forcipata nigra. [Extimæ utrinque pennæ exterior limbus & apex albicant.] Cystin felleam obtinet;

obtinet; Appendices breves, rotundas, tumidas: Ventriculorum non admodum musculosum, in quo scarabaeos aliæque insecta invenimus.

Quam Florentiæ descripti coloribus nonnihil differebat. Erat autem huiusmodi: Pari minoris magnitudine; corpore brevifculo & subrotundo: Capite pro portione corporis satis grandi. Caput summum, cervix, dorsum varia ex nigro & fuscis, mediâ scilicet plumarum parte nigra, marginibus fuscis rufis. Remiges 18, fuscae omnes, exterioribus marginibus xerampelinis: Secundi ordinis pennae quae in medio intermedio sunt quinque nigrae marginibus xerampelinis; reliquae remigibus concolores. Minores ordines praedictis quinque mediis concolores. Caudae pennae omnes nigrae oris extremis pallidioribus. Mas circa oculum utrumque & sub gutture nigricat, apicibus plumarum albis. Pectus & partes subalares in utroque sexu fuscae sunt aut rufae, medio ventre dilutiores. Plumulae molliores sunt & exstantes ut in Pica glandaria. In reliquis cum superius descripta convenit: nec dubito eandem fuisse. Muscipalam tertiam & quartam Aldrovandi nec inter se aliter quam sexu, nec ab hac differre existimo.

In ericetis vicinatis & valde querula est.

§. IV.

Oenanthe Americana Guiraru Nheengeta Brasiliensibus dicta Marggrav.

Merulea aquatica magnitudine est aut paulo maior. Rostrum habet rectum, compressum, nigrum, plus dimidio digito longum: oculos Sapphirinos, pupillâ nigrâ. Crura quae superius vestita sunt pennis cinereis, inferius nigrâ cute teguntur, uti & pedes in quibus more vulgari quatuor sunt digiti, unguliculis acutis nigris. Totum caput, collum, pectus & infimus venter pennis vestiuntur albis ad griseum dilutum accedentibus; dorsum autem leucophaeis seu cinereis. A rostro in utroque latere per oculum usque ad finem laterum capitis macula oblonga tendit nigra. Alae nigrae non tamen obscurae. Cauda nigerrimas habet pennas, quarum tamen extremitates sunt albae, & superius quoque aliquot albis teguntur.

§. V.

Cold-finch Germanis.

Avis hac à D. Jessop in montibus Pecci occisa & ad me missa fuit. Venter ei albus; pectus luteo-fuscum. Caput & dorsum ex fusco seu viridi cinerea: tegentes caudae nigrae. Remiges alarum nigrae: A quinta omnes fundum versus albae, unde efficitur macula alba, ab angusto principio sensim dilatata, adeo ut in ultimis pennis exteriorum limbum totum albor occupet: verum quia latior est colore flavo sensim diluitur. Secundus ordo pennarum alae niger est apicibus albidis: reliquarum alae tegetur fimbriae virent. Cauda 2^{ae} digiti longa. Pennae ejus extremitas pinnulis ad scapum exterioribus ferè totis; iis proximae angustius albet. Reliquae omnes nigrae, sed intensius mediae.

Rostrum nigrum, compressum & fere triangulare. Lingua bifida, hirta. Oculorum irides avellaneae. Pedes nigri: extremus digitus medio ut in reliquis adnascitur.

Testes parvi, rotundi. In ventriculo insecta invenimus.

Ab eodem clarissimo viro à Pecco Derbieni ad me missa fuit Ficedula tertia Aldrovandi, quam ætate solum aut sexu à praecedente differre existimo. Gula, Pectus, Venter multò candidiora quam illi. Extimarum caudae pennarum exteriores ad scapum pinnulae totae; proximarum inferior medietas albet. Macula huic magna alba in alis omnino qualis praecedenti: Supra rostrum quoque macula alba. Dorsum aliis carbone nigrum. Habitu, magnitudine, rostro, caudâ cum *Coldfinch* convenit.

CAP.

CAP. XVI.

The White-throat, *An Spipola prima Aldrovandi?*
ad *Ficedulas* referenda.

Corpus huic quam Ficedula superius descripta aliquanto productius videtur; eadem ferè magnitudine. A summo rostro ad extremos ungues extremitate caudam 6^{ae} digiti, sunt: ab extremo ad extremum alarum expanse 8^{ae}. Rostrum superius nigricat, inferius albet. Lingua bifida est & profundè incisa. Os intus flavum; oculorum irides avellaneae. Pedes ex fusco flavescunt [in alio pedes ex plumbeo nigri.] Posticus digitus magnus: antici exteriores aequales & minores quam in aliis aviculis, inâ sui parte medio juncti; intimus membranaliter interveniente; quod in hujus generis aliis non observavimus.

Supina pars corporis ex ruffo cinerea: Caput magis cinereum. Mentum album: Gula ex albo rubra. Pectus quoque & venter imus non nihil rubent. [Foeminae pectus albet nullo rubore permixto.]

Primae seu extremitatis rectricis alae pennae margo extremus albet. Corpori propriorum margines exteriores rufescunt. Caudae extremitas utrinque pennae pinnulis exterioribus totis & dimidia plus parte interiorum albae. His proximarum apices duntaxat albi. Reliquae omnes nigrae: extremitas tamen orae seu fimbriae praecipue mediarum ad leucophorum tendunt.

Hortos frequentat: Scarabaeis, muscis, &c. vescitur: per rubos repit ut currucula. In rubis quoque nidificat non procul ab humo. Pars nidi exterior caulis herbis & culmis aridioribus, media gramine tenuiore & molliore construitur. Pili equini ovis proximè subternuntur. Ova parit quinque aut circiter, oblonga, ex albo & viridi fusca, macularum seu guttularum nigrarum aspergine varia.

Avicula hac Ficedula superius descripta simillima est, in nonnullis tamen differt, praecipue quod extremitas caudae pennae huic albet, cum illi cauda tota unicolor sit.

Inter dubias hujus generis Aves, nobis saltem nondum cognitae sunt, 1. Luscinola seu Rouffette Bellonii Aldr. tom. 2. pag. 765. an eadem cum Giarola Aldrov. rostro rubicundo, colore Coturnici simili? 2. *Oenanthe* congener Aldrov. ibid. p. 764. 3. *Spipola* altera Aldrov. pectore maculato p. 731, quae forte eadem est *Spipolæ* nostrae superius descriptae, vel *Oenanthe* nostrae secundae. 4. *Spipola* tertia, sive Boarina ex albo lutescens, p. 732. 5. *Stopparola*, pectore & ventre candido, ibidem. 6. *Boarina*, dorso cinereo p. 733. 7. *Griola* ex cinereo fusca p. 737. 8. *Anthos* aequalis Fringillae, lutescens p. 750.

Hæ aliæque aves Aldrovando tribus capitibus comprehensae viz. 26, 27 & 28 libri 17 sub titulis *Spipolarum*, *Stopparolarum* & *Muscicaparum*, ad 3 vel 4 species reduci posse videntur, nimirum *White-throat*, *Moucheron* seu *Paslerem* rubi nobis dictam, nam Bellonii *Moucheron* alia fortasse avis est; & *Atricapillam*.

CAP. XVII.

De Motacilla quae Graecis Σαυωγίς.

§. I.

Motacilla alba. The white Water-wagtail.

Passim nota est hæc avicula; corpore oblongo; pondere sex drachmarum; longitudine à rostri cuspide ad finem caudae digitorum 7^{ae}; latitudine inter extremitates alarum expanse undecim. Rostrum tenue, digito brevius, acutum, nigrum. Lingua bifida & tanquam lacerata. Os intus nigrum. Oculorum irides avellaneae. Pedes, digiti, ungues longiusculi & ex atro fusci. Postici digiti utriusque praelongius, ut in *Alandis*. Extimus digitus ad sui exortum medio adnascitur. Superiorem Rostrum mandibulam & deinde oculos plumae albae circumambunt, utrinque ad alas ferè productae. Vertex, collum pronum & supinum ad sternum usque & dorsum nigra sunt: Venter & pectus alba: medium dorsi ex nigro cinereum: Uro-pygium

Ala.
Remiges.

Cauda.

pygium nigrum. [In alia ave ad imum gula semicirculariter spatium nigrum observavi, cornibus ad maxillas ferè productis.]

Ala expansa figuræ sunt semicircularis: Remiges in utraque 18, è quibus tres ultimæ in acutiores mucrones desinunt; mediarum apices obtusi sunt & crenati; ultimæ angustis lineis albis decorantur. Tegetes primi ordinis nigrae, apicibus & marginibus albis: secundum ordinis tegetum apices tantum albescent. Cauda prælonga, digitorum 3½, quam continuè motitat, unde ei *Motacilla* nomen impositum. Pennæ caudæ duodecim, quarum mediæ duæ reliquis longiores & acuminatæ, cæteræ aequales; extremæ ferè totæ albæ sunt, reliquis nigris. Color plumaginis in hoc genere ave subinde variat, aliàs magis cinereus, aliàs nigrior. Hepar coloris pallidi. Circa aquas versatur, ubi muscas & vermiculos captat: quin & aratrum, vermium causâ, quos versat & exhibet cum gleba, sequitur; ut cum Aldrovando nostrates etiam agricola observârunt mihi que retulerunt: In Septentrionali Angliæ parte hyeme non apparet, estque rarior etiam in Meridionali, seu quod frigoris minus patiens sit, seu sibi penuriâ quod muscæ aliæque insecta pennata, quibus præcipuè victitat per hyemem non inveniantur. Ventrículo dissecto insecta farinarius similia eximimus. Cuculli pullum ab hac avicula enutriti Gesnerus aucupes apud suos observasse scribit. Albertus quoque & nostra etiam experientia (ut alibi retulimus) idem confirmat.

Hujus ollæ obstruæ includæ in fumo tostæ unâ cum pennis, pulveris drachma una vel altera cum aqua Saxafragæ aut vino albo generoso ad calculum renum præcipuè utiliter propinari dicitur. Alexander verò Benedictus existimat Recentiores quibus hoc medicamentum commendatur pro *Motacilla* per errorem passerem troglodytem intelligere, quasi *Motacilla* vis lapides frangendi non sit. Gesnerus (cui & nos libentes assentimur) parum referre putat, quænam avis comburatur, cum cineris propè omnium vis eadem videri possit. Præteriterim tamen, inquit, ea avium genera quæ insectis vescuntur, ut muscis, formicis & similibus.

§. II.

Motacilla flava. The yellow Water-wagtail.

Magnitudine & figurâ cum alba convenit. Quinque drachmas pendet: à summo rostro ad extremam caudam septem ferè digitos longa; ad extremos unguis sex. Prota pars corporis flavet, pectore obscuriore; supina obscurè virescit, medio dorso nigricante. Vertex ex viridi flavicat. Supra oculos linea flava ad occiput protenditur. Cauda 2½ digitos longa, 1½ pennis constat; quarum mediæ duæ reliquis acutiores; extremæ utrinque mediâ plus parte albescent, intermediæ octo nigrae; pares omnes longitudinis. Alarum figura eadem quæ præcedenti: Remiges pennæ 18. Remex autem decimus sextus contiguus longior, ejusque margo albicat. Apices tegetum mediarum ex viridi albescent, aliàs alæ ubique fusca. Rostrum nigrum; Lingua bifida, non tamen hirta: Oculorum irides ex cinereo avellaneæ. Pedes nigricant; Extremus digitus medio sinâ sui parte medio adnascitur. Postici digiti unguis oblongus, ut in Alaudis. Appendices breves. Alæ aves aliis in hoc genere intensius flavæ aut virides sunt.

Humi inter segetes nidificat & ex herbarum caulibus nidum construit, pilis ovis immediate subtratis. Ova ponit una vice quatuor aut quinque, maculis & lineolis fuscis nullo ordine ductis varia.

§. III.

Motacilla cinerea, an flava altera Aldrov? The grey Wagtail.

Magnitudo ei *Motacillæ vulgaris* seu albæ; vox acutior & clamorior: rostrum nigrum, rectum, gracile, acuminatum: oculi glauci; palpebræ superne & inferne albæ; Supra oculos insuper per longitudinem extenditur linea albidâ. Supina pars corporis cinerea: in capite (quod corporis proportionem parvum est & compressum) nonnihil fuscescit. Alæ subnigrae, quas medias linea albidâ, minis tamen conspicua, percurrit [seu transversim lecat] Mentum & guttur albo & cinereo varia. Pectus & venter ex albo lutescent. Uropygium circumcirca intensius luteum. Cauda dodecaptera, toto corpore longior; pennæ ejus extremæ totæ albæ; binæ utrinque proximæ anteriore latere albæ, exteriori subnigrae; sex mediæ totæ subnigrae. Crura (quæ longiuscula) & pedes (qui scabri) è pallido fuscescent. Ungues incurvi, postici cæteris longior.

Avis

Avis hæc femina erat, ut ex vitellario nobis innouit, in quo ova plura 40 facile conspicua fuere. Mas parum differt, nisi quod sub mento maculam habeat nigram. Fluvios lapidosos frequentant, & insectis aquaticis vescuntur.

CAP. XVIII.

JAMACAII *Brafilienfis* Marggravii

Avicula Alaudæ magnitudine. Corpus tres digitos longum, collum plus digito, crura duos digitos, Cauda ferè quatuor. Caput habet parvum: rostrum digitum longum, directum, paulum deorsum inclinatam, acutum, nigrum quidem, at inferius propè exortum paululum carulescens. Caput nigris vestitur pennis; uti & collum inferius, superius luteis: totum dorsum, pectus & infimus venter luteis; alæ nigris, in quorum medietate albæ insertæ, quæ maculas albas faciunt in qualibet alâ unam. Ad exortum alarum transversim per dorsum tendit nigra macula. Cauda etiam nigra. Crura & pedes fusci. Elegans est avis.

Ob caudæ longitudinem & plumarum colores non admodum diversos, eam *Motacilla* subjunximus, quamvis de ratione victus & locis quæ frequentat Marggravius nihil reliquit.

CAP. XIX.

Guiraguacuberaba *Brafilienfis* Marggrav.

Avis Carduelis magnitudine. Collum inferius, dorsum & ventris extremitas lutei seu aurei est coloris. Caput superius & collum, dorsi medietas anterior, alæ & cauda dilutè viridis. In alarum extremo fusca pennæ mixtæ sunt. Sub gutture ad oculos usque maculam habet magnam nigram. Rostellum habet rectum, acutum, flavum, supernâ parte paulum nigricans. Crura & pedes fusci coloris.

CAP. XX.

Guiracoereba *Brafilienfis* Marggrav.

Avis Fringillæ magnitudine. Rostellum habet nigrum, tres quartas partes digiti longum, acutum & paululum deorsum flexum; oculos nigros: linguam multipliciter fissam: in capite superius nitellam thalassinis pennis. Reliquum caput, guttur & totum collum inferius, pectus & totus infimus venter cum dorsi medietate posteriori caruleis vestitur pennis lactescentibus & à pectore per initia alarum ad dorsum ubi incipit caruleus color, linea lata carulea transit transversim per exortum alarum, totum autem collum superius cum medietate dorsi anteriore profundè nigris, subtilibus, holofericis vestitur plumis. Cauda sesquidigitum longa est & nigra. Alæ magnæ, quæ ad medietates laterales flavescunt. Flavescit autem illa tegitur, nec videri potest quando avis confidet, quando verò volat alæ ex nigro & flavo eleganter striatæ videntur: interius alæ ferè totaliter flavæ sunt. Crura superiora pennis nigricant, & carulea quodammodo sunt, inferiora nuda & cinnabarii coloris unâ cum pedibus, unguiculi in pedibus nigri. Habent autem pedes digitos quatuor vulgari modo dispositos.

CAP. XXI.

Japacani *Brafilienfis* Marggrav.

Avis magnitudine *Bemere* aut *Schanepue*. Rostrum habet nigrum oblongum, acuminatum & paulum deorsum incurvatum; oculos aureos, pupillâ nigrâ. Caput vestitur pennis nigricantibus: Collum superius, dorsum, alæ ex umbra & nigro mixtis. Cauda superius nigricans, inferius albo maculata est. Pectus & totus infimus

infimus venter ac crura superiora ex albo & flavo mixta, ac lineis seu striis transversis nigricantibus intertexta. Crura fusca. Digni in pedibus quatuor vulgari modo, unguibus acutis, nigris.

CAP. XXII.

De Paris.

§. I.

De Paris in genere.

Paros vocamus aviculas quæ circa arbores plerumque versantur, deque insectis quæ ibi inveniunt præcipue victitant. Turnerus non solum vermibus vesci, sed & cannabino semine & nucibus delectari asserit, easque rostris suis acutioribus perforare. Harum nonnullæ in arborum foraminibus nidificant: aliæ nidos sibi extruunt figuræ ovalis, foramine ad latus per quod ingrediantur relicto. Irrequiescunt sunt & certo aliquo loco residere nesciæ, at modò hanc, modò illam arborem petunt. Rostra his breviora, sed majora pro corporum mole quam avicularum superiorum: Corpuscula exigua; caudæ longæ. Pleraque canoræ sunt, omnes autem plurima ova pariunt. Cæterum Pari Aristoteli *Ἀρυσταλός* dicuntur: nostratibus & Germanis *Mice* i. e. mures, an quia murium instar arborum foramina subeant, an quia (ut Gesnerus scribit) muribus vescantur detractâ cute objectis, quod tamen minus verisimile videtur. Horum quinque in Angliâ observavimus species, nimirum 1. Majorem Fringillinam dictam. 2. Atrum *Gesneri*. 3. Palustrem *Gesneri*. 4. Cæruleum. 5. Caudatum. Cristatum & sylvaticum *Gesneri* nondum invenimus.

§. II.

Fringillago seu Paris major. Ἀρυσταλός, ὁ μέγας Aristoteli: The great Titmouse or Ox-eye.

Magnitudine est Fringillæ suppar: ponderē vix unciali: longitudine à summo rostro ad extremam caudam semipedali: latitudine inter extremos alarum expansarum terminos dodrantali. Rostrum ei rectum, nigrum, semunciam longum, crassitie mediocri. Mandibula utraque parvis longitudinis. Lingua lata, in quatuor filamenta desinens. Pedes plumbei cærulei. Extimi digiti medio aliquousque juncti. Caput & mentum nigra. Ab angulis oris hinc inde infra oculos ductus latus seu macula alba insignis, retrorsum tendens maxillas occupat, quæ nigro colore ambitur. In occipitio alia cernitur macula alba, hinc nigro capitis, inde flavo colli terminata [In ave quam ego J. R. descripsi hanc maculam non observavi, & fortè in sua natura ludit.] Collum, scapulae, dorsum medium virefcunt, apicibus suis albicantibus. Uropygium cærulefcit. Pectus, venter, femora lutea: infimus tamen venter albicat. Linea lata, nigra, à gula ad podicem continua medium pectus & ventrem dividit. Pennæ alarum remiges fusca, marginibus albis, vel partim albis, partim cæruleis [in mea ave nullam albedinem observavi.] Trium corpori proximarum margines exteriores virent. Tegetes primi ordinis quæ in secundo alæ intermedio existunt, apicibus suis albicantibus maculam seu lineam albam transversam efficiunt. Tegetes minores cærulefcunt. Cauda 2½ circiter digitos longa. Pennarum ejus omnium præter extremas pinnule ad scapum exteriores cinereæ cæruleæ, interiores nigrae. Extremæ utrinque ab exteriori scapi parte & apicibus summis albeant. Cauda verò nè complicata quidem forcipata videtur. Pennæ remiges in utraque ala octodecim præter extimam brevissimam; caudæ duodecim.

§. III.

Fringillago Americana cærulea, Guiraienola Brasiliensis dicta Marggrav.

Avicula magnitudine Fringillæ. Rostrum habet vix semidigitum longum & nigricans, oculos nigros. Totum caput, collum inferius, Pectus & infimus venter ac dorsi medietas extima pennæ vestiuntur cæruleis: collum superius & dorsi medietas

dieta anterior nigris. Alæ quoque nigrae, sed quibus in initio illarum inspersæ cæruleæ: reliquæ nigrae sunt, sed oras habent cæruleas. Cauda sesquidigitum fere longa & itidem nigra, desinuntque alæ paulò post initium caudæ. Crura fusca, in pedibus quatuor digiti vulgari modo.

§. IV.

Paris ater Gesneri 616. The Cole-mouse:

Caput à Gesnero rectè describitur nigrum maculâ in occipitio albâ. Dorsum cinereo-viride. Uropygium viridius. Alæ & cauda fusca. Remigum margines exteriores virefcunt. Vestitricæ alarum interiores apicibus albis donantur. Cauda complicata nonnihil forcipata videtur, colore ex fusco viridi. Rostrum rectum, rotundum, nigrum. Crura, pedes, unguiculi subcærulei aut plumbei. Hujus generis omnium minima est. Parvitate sua si alæ notæ desceant à Fringillagine abundè distinguatur.

Duas drachmas pendet: longa ab apice rostellii ad finem caudæ 4½ digitos; lata inter extrema alarum extensarum digitos 7. Remigum numerus 18. Cauda digitos 12, longa, 12 pennis composita.

§. V.

Paris palustris Gesneri Aldrov. lib. 17. cap. 17. p. 722. The Marsh Titmouse, or Black-cap.

Caput huic nigrum; maxillæ albae; Dorsum virefcit: Pedes plumbei. A proximè descripta differt 1. Quod major sit. 2. Caudâ majore. 3. Maculâ albâ in occipitio careat. 4. Prona facies albidior sit. 5. Minus nigri sub mento habeat. 6. Maculis albis in apicibus tegetum prorsus careat.

Pondere tres drachmas excedit: Longitudine à mucrone Rostellii ad unguiculos extrenos 4½ digitos æquat: Alarum extensarum extremitates 8 digitorum intervallo distabant. Remigum & caudæ pennarum idem numerus qui aliis omnibus aviculis. Cauda duos plus digitos longa 12 pennis longitudine æqualibus componitur. Remiges præter extimam brevissimam 18. Gesnerus dorsum huic tribuit fuscum ad cinereum vergens.

§. VI.

Paris cærulea. The blew Titmouse or Nun.

Caput coloris azurei circulo albo seu corollâ quadam cingitur. Circulo albo succedit alius diversicolor gulam & occiput circumambiens, superius capiti fere concolor; gulam versus & in ipsâ gula niger. Circulo huic seu zonæ in collo macula alba subest. A rostro ad occiput per oculos linea nigra excurrit. Maxillæ albeant. Dorsum ex flavo virefcit. Latere, pectus, venter lutescunt; nisi quod areola albidâ ad anum producta medium pectus dividat: Mari vertex magis cæruleus, femina & pullis minus. Pars autem supina penitus flavescit.

Pennarum remigum corpori proximarum apices albeant, ut & anteriorum margines exteriores à medio sursum. Alarum vestitricæ cæruleæ: interiores apicibus albis lineam ad alam transversam efficiunt. Cauda duos digitos longa; cærulea: extremitatibus tantum pennarum margines nonnihil albeant.

Rostrum breve, validum, acutum, ex atro fuscum. Lingua lata, in 4 filamenta desinens. Pedes plumbei: Extimi digiti medio ima parte adnascuntur.

Pondus ei drachmarum trium: Longitudo à summo rostro ad extremam caudam digitorum 4½; ad ungues 4. Latitudo alarum extensarum digitorum 8. Pennæ remiges in utraque ala 18 præter extimam brevissimam: Caudæ duodecim.

§. VII.

Paris cristatus Aldrov. The crested Titmouse.

Rostrum huic brevius & majusculum, colore nigricante. Lingua lata, in 4 filamenta divisa. Pedes plumbei. Digni extimi medio aliquousque adnati. Vertex niger, fimbriis pennularum albis. Crista ad digitum fere altitudinem assurgit. Ad occiput area

area seu linea nigra incipit, quæ torquis instar collum cingit. A mandibula rostri inferiori ad torquem macula nigra producitur. Torqui & mento undique contigua est alia area alba : at ultra aures macula seu linea habetur nigra. Pectus medium album : latera nonnihil rufescent. Alæ & cauda ferè fusca, nisi quòd oræ pennarum exteriorum nonnihil virecant. Dorsum ex ruffo viride.

Drachmas 2½ pendet; à summo rostro ad extremam caudam 5 digitos longus, alis in contrarium extensis 8½ digit. latus. Remiges 18; caudæ penna 12. Caudæ longitudo 2 digitorum. Rostrum ab apice ad angulos oris semidigitale.

§. VIII.

Parus caudatus Aldrov. The long-tail'd Titmouse.

Vertex huic albicatus : Collum nigrum. A rostro supra oculos hinc inde ad occipitum linea lata nigra protenditur. Maxillæ & gula alba. Pectus alium maculis exiguis fuscis varium. Venter & latera dilutè castanea : cujus coloris nigrum tamen permixti & dorsum atque etiam uropygium particeps est.

Remiges alarum pennæ obscurè fusca : interiorum margines externi alben. Caudæ structura singularis aviculam hanc ab aliis omnibus cujuscunque generis discriminat. Pennæ scilicet extremitates brevissimæ sunt, reliquæ ordine longiores ad medias usque quæ longissimæ, differentia seu excessu notabili, ut in Pica caudata Pennæ extremitates utrinque summæ & medietas ad scapum anteriorem alba : proximæ minùs alben : tertiæ pars duntaxat apicis exterior : Reliquæ penitus nigra.

Rostrum breve, robustum, nigrum : Lingua lata, bifida, & in filamenta divulsæ. Oculi majores quàm in aliis aviculis; iridibus avellaneis : Cilia lutea : Nares plumulis obtektæ. Pedes nigricant : Unguiculi adhuc intensius. Postici digiti unguis maximus : ut in omnibus ferè aviculis solenne est.

Apud nos horticola potiùs est quàm monticola. Nidificat ut Passer troglodites, aut magis etiam artificiosè, fornice desuper arcuato ex eadem cum reliquo nido materia & simili coagmentatione extructo, foramine unico ad latus relicto, quo ipsa ingreditur & exeat. Hinc tum ova tum pulli ab omni aeris injuria, vento, pluvia, frigore tuti : ut autem mollior cubent intus plumis & lanugine copiosa nidum undique loriat aut obvestit. Exterius è musco & lanâ curiosè contextis tum parietes tum testum nidi extruit. Ova decem aut duodecim unica vice parit.

Avis hujuscè nidum, qualis à nobis non semel visus & observatus est, Aldrovandus *Ornithol. lib. 17. cap. 16.* accuratè describit his verbis. Figurà erat oblongâ mali pinei, longus duos palmos, latus unicum, rotundus; constructus ex varia admodum materia, nempe musco cum arboreo tum terrestri, erucarum folliculis, aliisque consimili lanosa materiâ & gallinaceis plumulis, eo ordine acarte, ut præcipua & media operis firmitudo seu parietum textura ex musco illo viridi subluteo, villosa, vulgari, & bombycina illa materia, tenacibusque qualia per aerem suspensa & sereni cœli indicia deputantur filamenta telis araneorum similia volitant, connexis implicitisque sibi mutuo ita firmiter ut vix divelli possent : interiori verò capacitate latera omnia fundisque plumis, ut videbatur, erant obducta ac suffulta ad molliorem pullorum decubum. Extrema superficies undiqueque musci illius ac foliosi arboribus passim adherentis fragmentis firmiter alligatis erat munita ac loricata. Parte anteriore, quæ Solem orientem spectabat, eaque superna, ubi fornix quæ nidum aquabili ac reliquo nido simili coagmentatione concinnata obtegebat, exiguum foramen spectabatur, per quod vix parenti Paro ingressus patebat. Novenos in eo pullos reperimus, &c.

§. IX.

Parus sylvaticus Gesneri Aldr. t. 2. p. 724.

Hic quoque Parus perquam exiguus est, maculâ per medium verticem rubente conspicuus, partibus utrinque nigris, crurculis fuscis, alis nigricantibus & caudâ quoque extremâ : reliquo corpore viridis, dilutiùs in ventre. Nostri à sylvis in quibus degit, præsertim circa abietes & juniperos, vocant *Waldmeisze, Thannenneisze*, alii à voce *Zihzilperle*. Cantillat enim *zih, zil, zalp*. D. Willughby Avem sub hoc titulo descriptam à Regulo cristato non esse diversam suspicatur.

§. X.

§. X.

Parus Indicus Aldrov t. 2. p. 714.

Paro majori seu Fringillagini congener videtur, licet nigram illam maculam prorsus non habeat. Tota tribus potissimum coloribus, si oculos excipias, constat, cæruleo, albo & nigro. Vertex capitis ac collum totum sunt coloris cærulei at diluti; guttur, pectus atque totus venter candidi. Alæ principio cærulei sed admodum diluti; contra redtrices pennæ erant valdè intensi quemadmodum item cauda, quæ longitudine totum corpus aequat. Pedes erant nigerrimi & exigui. Oculorum pupilla nigra, iris lutea, retro quos maculam habebat nigram.

Cum hujus Aviculæ copiam sibi factam ait à Cæsare Facchinetto, puto ex earum numero esse quarum imagines pictas Japonensium reguli Papæ Gregorio XIII obtulerunt, quas omnes ego suspectas habeo, ut adulteratas, aut fictitias, nec verarum avium iconas.

CAP. IX.

Tangara Brasiliensis Marggrav.

§. I.

Prima Species.

Avis est elegans, magnitudine Fringillæ. Rostrum habet rectum, crassiusculum, nigrum : oculos nigros : crura & pedes ex cinereo fuscis : supra rostri exortum supernè maculam è pennis nigris. Totum caput & collum splendentibus viridibus seu thalassinis pennis vestiuntur. Initium dorsi instar collaris ambiunt nigræ pennæ : Dorsum autem sub aliis usque ad exortum caudæ vestitur plumis luteis. Totus infimus venter egregiè cæruleus. Alæ nigrae sunt & earum extremitates laterales cæruleæ, ita ut totaliter cæruleæ appareant complicatæ & tota extremitas nigra videatur. Initium alarum exterius etiam thalassinis pennis nitet, & cuique alæ superius in dorso seu in extremitate superiori laterali flavæ pennæ sunt mixtæ. Caudam habet latam sesquidigitum circiter longam, nigram pennis, sed quarum extremitates laterales cæruleæ sunt. Extremitas caudæ est nigra. Includitur cavæ & clamat *zip, zip*, seu ut rubrica Germanis *Gympel*. Vescitur farina & pane.

§. II.

Secunda Species.

Figurâ est & magnitudine Passeris nostratis. Rostellum habet ex-flavo fuscum, latiusculum, in extremitate acutum, cujus inferior pars superiore multò brevior : ocellos nigros. Totum caput egregiè miniatis tegitur pennis : totum reliquum corpus cum aliis & cauda splendè nigris. Crura superiora albis pennis, & in latere exteriori maculam oblongam miniatam habent, quasi sanguine maculata. Crura inferiora & pedes cinerei sunt : in pedibus digiti quatuor more vulgari. Cauda brevis digitorum longa, & alæ propè illius exortum desinunt.

LIB. I. PART. II. MEMBRUM II.

Avicula magnis crassis & validis rostris.

CAP. I.

De Coccythrauste.

§. I.

Coccythraustes vulgaris Gesneri & Aldrovandi. The Gros-beak or Hawfinch.

Nomen.

Mensura.

Caput.
Rostrum.Oculi.
Lingua.
Pedes.
Digiti.

Color.

Remiges.

Cauda.

Locus.

Vitus.

Nidus.

Avicula hæc ob totius corporis sed præcipue Rostris magnitudinem, quâ reliquas omnes hujus generis superat, principem inter crassirostris sibi locum vindicat. Gallis à rostri crassitie idoneo nomine *Grosbec* dicitur, Italis *Frisione* vel *Fresone*. Helychius & Varinus Κοκκοσπαλγος, inquit, avis quædam est, sed quæ, non explicant. Gesnerus id nominis huic avi egregie competere videns, eam eo indigitavit.

Magnitudine Fringillam tertiâ parte superat. Corpore est breviusculo. Pondus ei uncie 1½: longitudo à summo rostro ad extremos ungues digitorum 7½: latitudo alis expansis 12½.

Caput majus quàm pro corporis mole: Rostrum prægrande, durum, à lata basi in acutum mucronem definens, conî aut infundibuli figurâ, cavitate intus ampla, 2 digiti unius longum, colore carneo aut albedo, qualis ferè est interioris superficiei conchæ margaritifera; apice nigricante. Mandibula inferior ubi superiori subjacet semicirculari utrinque cavitate terminatur. Oculorum irides cinereæ, ut in Monedulis. Lingua velut abscissa videtur, ut in Fringillis. Pedes ex rubro pallidi: Ungues magni, præcipue medi & postici digiti. Medius autem digitus longissimus est; anticorum extremus & posticus inter se æquales: Extimus medio, ut in aliis, imâ parte adnascitur.

Ad basin rostri plumulæ mali aurantii colore tinctæ, inter rostrum & oculos nigrae [inferior mandibula in maribus pennis nigris ambitur.] Caput flavo-rufum: collum cinereum. Dorsum rufum, mediis plumarum partibus albenibus. Uropygium ex flavo cinereum. Latera & pectus, sed præcipue latera, ex cinereo rubra. Sub cauda & in medio ventre plumago albidior. [In alia ave dorsum erat ex ruffo cinereum; caput & gula virecebant, latera & pectus transversis lineis nigricantibus pingebantur.]

Remiges in utraque alâ 18: quarum anteriores 9 aut 10 media parte à scapo introrsum albæ sunt, maculâ albâ à prima interius dilatâ. Sequentium media pars albet, sed non ad scapum usque: tres intimæ ruffæ. Apices omnium à secundâ ad decimam caruleo purpurascens colore splendent, quemadmodum cervicis columbarum. A decima sequentium 6, 7 ve exteriores limbi cinerei; aliæ omnes fusca. Cauda breviuscula, 2½ dig. longa, 12 pennis aequalibus compositur; summâ parte pinnulis ad scapum interioribus albis, exterioribus extremarum nigris, mediarum rufescentibus. In alia ave caudæ mediæ pennæ virecebant.

Circa Francofurtum ad Moenum, & alibi in Germania & Italia frequens est; æstat in sylvis & montibus degit, hyeme ad plana descendit. Rarius nec nisi hyeme ad nos in Angliâ advolat. Olivarum & cerasorum officula expeditè frangit, quorum nucleis avidè inhiat. Nobis ventriculus mense Decembri dissectus Agricanthi officulis plenus inventus erat. Vescitur etiam semine Cannabis, Panici, &c. quin & gemmas arborum appetit, velut Pyrrhula.

In arborum foraminibus nidificare dicitur, & quinque aut sex ova ponere.

§. II.

§. II.

Coccythraustes Indica cristata Aldrov. The Virginian Nightingale.

Merula par est, aut paulò minor. Torquis niger oculos & rostrum cingit. Rostrum quale vulgari aut paulò brevius. Caput cristâ fastigiata insignè, quam sæpius motitat tam versùs rostrum quàm versùs caudam. Color totius pulcherrimus coccineus, in capite & cauda dilutior. E Virginia in Angliam advehitur. Ob cantum egregium in caveis alitur.

De Coccythrauste Indica Aldrovandus hæc habet, In nativo ejus solo, nimirum in insula quam vocant *Capitis viridis*, appellatur vulgo *Frufo* nomine simillimo Frisoni nostro [Coccythrausti vulgari] cui etiam rostro similis est: macula etiam Rostrum nigra ambit, & magnitudine est, teste Hieronymo Mercuriale, Turdi. Quare etiam Coccythraustem Indicam appellare libuit. Avidè Amygdalas devorat, in quo cum Coccythrauste etiam convenit, qui hujusmodi fructus rostro frangit (unde nucifraga dictus est) aliòq; cocos sive officula; quod facere pariter hanc avem verisimile est, cum rostro valde crasso & robusto prædita sit. Lusitanis Mercurialis Cardinalitium vulgò appellari asserit, fortè quia purpurea est, galèrinq; purpureum gestare videatur. De natura moribùsq; ejus hæc referebat Fr. Malochius horti Pisani præfectus. Avium voces, maxime Luscinia, imitatur; Panico inhiat Amygdalique, Alfenem herbam devorat, visâ in speculo icone suâ miserabilibus modis gesticulatur, sibiles edendo, cristam deponendo, caudam more Pavonum erigendo, alas motitando, in summa speculum rostro impetit. Temperies ei calidissima, quod indè innotescit, quòd aquæ se sæpe immergit. Ingenio est mansuetissimum, cibum è manibus oblatum accipit. Forma verò hæc est: Cirri in capite figurâ trigonâ coccinei, quo pariter colore collum, pectus & venter resurgunt. Alarum extremitates non tam intensè purpurascunt, quemadmodum neque cauda, quæ pro corporis portione longiuscula est, palmum scilicet, aliquantulum surrecta, lata digitum auricularem. Tibiæ breves & albicantes; ungues robusti & nonnihil incurvi. Avis tota à capite ad caudæ extremum mensurata duos palmos explet.

CAP. II.

Chloris Aldrov. The Green-Finch. Aldr. Ornithol. lib. 18. cap. 18.

Passer domesticus major est; pondere 1½ uncie; longitudo à mucrone rostri ad extremos ungues extremæve caudæ 6½ digitorum. Alarum expansarum extremæ pennæ 10½ digitos distant.

Rostrum Coccythraustis rostro simile sed multo minus, longitudo semidigituli, extremo acutum, non recurvum. Mandibula superior fusca, inferior tota alida. Lingua acuta & velut abscissa, in filamenta definens. Oculi membranis nictitantibus instructi. Nares rotundæ, in superiore parte Rostris juxta caput sitæ. Pedes carnei: ungues fusci. Extimus digitus medio imâ sui parte adnascitur.

Caput & dorsum viridia, fimbriis plumarum cinerascens. Medium dorsi nonnihil castanei admixtum habet. Uropygium intensius virescens vel flavet. Venter albus est: Pectus ex luteo viride: Gula collo concolor. Plumæ rostro contiguae intensè ex viridi flavent.

Remigum alæ pennarum priorum seu extimarum oræ flavescunt, mediarum virescunt, intimarum cinerascunt. Secundi ordinis pennæ interiores cinereæ, exteriores virides. Reliqui ordines omnes virides. In basi seu flexura alæ pennæ pulcherrimè flavæ. Flavescunt etiam tegetes alarum inferiores. Cauda 2½ dig. longa 12 pennis integatur; quarum mediæ duæ totæ nigrae; his proximæ limbis exterioribus lutescent. Reliquæ utrinque quatuor à mediis exterius nigrae sunt, interius ad radices usque flavæ.

Hepar bipartitum cystin felleam adjunctam habet. Inguviem in ave dissecta magnam, ventriculum musculosum & seminibus plantarum repletum observavimus.

In sepibus nidificat. Extima pars nidi fœno aut gramine vel stipula & media ex musco & intima è plumis, lana, pilisque ovis immediate substratis componitur. Ova parit

parit 5 aut 6, digitum ferè longa, pallidè virentia, sanguineis maculis, præcipuè obtusiore extremitate infecta.

Fœminæ colores languidiore, minùq; vegeti: In pectore & dorso maculæ oblongæ fuscæ.

Chloris Aldrovandi minùs virefcere videtur ex ejus descriptione quàm nostras. Seminibus raporum, carduorum, lapparum, & lubentissimè Phalaridis, vescitur, ut alia hujus generis.

Huic congener est Anthus seu Florus Bellonii, Gallicè *Bruant*, quam in hunc modum describit. *Le Bruant* Gallicè à voce nomen habet, cùm cantat enim vocem exprimit *Bruire*. Dum volat strepitum edit. Aristoteli *Αἰθῆς* dicitur, Latini Florum verterunt: recentiores Græci nescio quo antiquo nomine etiam Florum dicunt. Fringillâ paulò major est, mares ferè lutescunt: quædam tamen alarum & caudæ pars ad cinereum vergit: majores tamen earum pennæ elegantius flavent: caudæ item pennarum extremæ omnino flavæ sunt, intrinsecus tamen alterius coloris. Rostrum grande est & acutum, coloris pallidi. Crura & pedes nonnihil rubescunt. Aluntur in caveis propter cantus suavitatem. Vescuntur plerumq; cannabino semine, versanturque circa altas & proceras arbores procul à pratis distitas. Ad minimum quique pullos excludit.

C A P. III.

§. I.

Rubicilla sive *Pyrrhula* Aldrov. A Bulfinch, Alp or Nope.

Rostrum huic nigrum, breve, robustum, figurâ & conformatione Coccothraustis, sed minus, inferior autem semicirculus nonnihil prominens, ac si ex duobus segmentis compositus foret [in ætate provecioribus nonnihil aduncum est.] Lingua velut abscissa aut obruncata. Irides oculorum avellaneæ. Ungues nigri: Pedes ex nigro fuscii. Infimum digiti extimi internodium medio adhæret. Caput pro corporeculi magnitudine grande. Pulcherrimus miniaceus color in mare pectus, gulam & maxillas ad oculos usque illustrat. Verticis seu summi capitis tegetes supra oculos & quæ Rostrum circumambiant plumule nigre sunt. Uropygium & venter alba. Collum & dorsum leucophæa cum aliqua ruboris tinctura. [Cervix, dorsum, scapulae mihi visæ sunt cæruleæ cinereæ.]

Remiges alarum 18, quarum ultima ex parte scapi exteriori miniaceæ, ex interiore nigra, cum aliquo splendore: Intimiores etiam nigricant cum cæruleo splendore: Exteriores fuscæ sunt aut nigre: Primarum seu extremarum quinque exteriores margines in superiore pennæ medietate nonnihil albescent. Apices tegetum inferiorum cinerei, in interioribus latius, in exterioribus angustius. His proximæ dorso concolores. Cauda 2 digitos longa, nigra, splendens, 12 pennis constat.

Mas fœminæ æqualis, capite compressiore & colorum pulchritudine ab ea differt.

Libentissimè vescuntur primis illis gemmis ex arboribus ante folia & flores erumpentibus, præcipuè florum Mali, Pyri Persicæ, aliarumq; hortensium, adeoq; non leve damnum hortulanis inferunt, quibus idcirco maxime invise sunt & odiose.

Turnerus aves esse scribit perquam dociles, & fistulam voce sua quàm proximè imitari. Sunt autem cantus gratiâ (quo aviculas omnes, si Linariam fortè excipias, superant) maximo apud nos in pretio. Fœminam (inquit Aldrovandus) audio non minus quàm marem canere, secus ac in plerorq; avium genere.

§. II.

Rubicilla Americana, Guiraticra *Brasilienfis* dicta Marggrav.

Alaudæ magnitudine est. Rostrum habet crassum, rectum, superius fuscum, inferius album & paululum incarnatum. Crura cinerea cum 4 digitis more vulgari. Torum caput cum gutture & colli inferiore & media parte egregiè sanguinei sunt coloris. Oculi cærulei: Aurium foramina ampla. Latera colli, totum pectus & infimus venter albis vestiuntur pennis. Collum superius habet nigricantes quibus pauca

pauca albæ mixtæ. Dorsum griseum est (inpersis nigris paucis) ut & initia alarum: reliquum alarum nigrum ut & cauda quæ tres circiter digitos longa. Oræ laterales in alis sunt albæ.

C A P. IV.

Loxia. The Shell-Apple or Cross-Bill, Germanis Krutzvogel. An *Trogon* Plinii?

Figurâ corporis non multum Chloridi dissimilis est: pondere scunciali; à rostri mucrone ad ultimam caudam 6½ digitos longa.

Rostrum crassum, durum, robustum, nigrum, contra aliarum omnium avium normam, ab utraque parte recurvum, mandibulis versus summitatem se decussantibus. Inferior enim in acutum mucronem tenuata sursum incurvatur; superior deorsum tendit: nec tamen idem semper latus observant; in nonnullis enim superior à dextra parte dependet, inferior à sinistra assurgit; in aliis contrario situ inferior ad dextram vergit, superior ad sinistram. Mandibula inferior Fringillarum similis nec lingua diversa. Nares rotundæ: Aures magnæ, patulæ. Oculorum irides ex cinereo avellaneæ. Pedes fuscii: Ungues nigri. Extimi digiti imum internodium medio adhærescunt.

Dorsum & capitis tegetum mediæ partes nigre, fimbriæ virides. In capite aliis coloribus nonnihil cinerei admiscetur. Uropygium viride. Mentum cinereum: Pectus viride: Venter albus, verum sub cauda plumarum media nigra sunt aut fusca.

Remiges alarum 18 subnigre. Priorum margines exteriores virefcunt. Caudæ pennæ 12, 2½ digit. longæ, nigre, limbis virefcentibus. Intestina in multas spiras convoluta. Appendices brevissimæ.

Hæc Autumnio descripta fuit. Qui vendidit dixit colores eam ter in anno mutare, autumnò virefcere, hyeme flavescere, vere rubescere. Gesnerus quoque primò rubere eas ait pectore, collo & ventre, deinde flavescere: hyeme præsertim colorem mutare. Sunt qui colorem ejus quotannis mutari asserunt, ut nunc ad flavum nunc ad viridem, rubrum aut cinereum magis declinet. Quòd pro ætatis aut anni tempestatum varietate colores mutant verisimillimum est; fortasse etiam ætate & anni tempestate eadem in variis avibus color diversus est. Vidimus enim & emimus Norimbergæ in cavea simul enutritas, unam viridem aliam rubentem, ætate jam in autumnum præcipiti. Caveis inclusæ Psittacorum more rostro pedibusque sursum ac deorsum reptant.

Avis est voracissima; feminibus cannabis maxime delectatur ac pinguefcit. Gaudet etiam nucleis Abietum, & in ejusmodi arboribus Januario ac Februario mensibus nidificat. Aldrov. Aiunt eam uno vel altero Rostri ictu ponium integrum confestim per medium dividere ut nucleis vescatur, adeoq; magnum hortulanis detrimentum inferre.

In Germania, Bavaria, Suevia, Norico inveniuntur plurimæ per totum annum. Ad nos quandoq; advolant magno numero, inq; occidentali Angliæ tractu, agro præcipuè Wigornienfi, pomaria depopulantur.

Illud etiam (inquit Aldrovandus) in *Loxia* mihi planè insolens videtur, quòd hyemali tempore, cùm frigore omnia rigeant & cæteræ volucres obmutescant, ea cantat; & ætate cùm cæteræ canant à cantu absterneat; quod an verum sit observent ii apud quos frequens est. Cantillat autem satis suaviter.

CAP. V.

De Passeribus.

Granis frumentorum & vermibus vescuntur. Rostra eis brevia, crassa, nonnulla incurva, color testaceus, terreusve. Admodum salaces, & propterea brevis aevi esse perhibentur.

§. I.

Passer domesticus Aldrov. The House-Sparrow.

Avis hujus notissima & passim obvia pondus 1½ unc. Longitudo ab initio rostri ad finem caudæ 6½ digit. Rostrum crassiusculum, mari nigrum, ad angulos oris infra oculos lutescens, fæminæ fuscum, medium vix digitum longum. Oculorum irides avellaneæ. Pedes ex carneo fusci: Ungues nigri. Extimi digiti inum internodium medio adnascitur.

Caput ex fusco cinereum; Mentum nigrum. Supra oculos duæ utrinque maculae parvæ albæ. Linea lata spadicea ab oculis. Aurium tegetes plumula cinerea. Gula albo-cinerea. Sub auribus magna utrinque macula alba. Venter, Pectus alba. Quæ dorsum & collum determinant plumæ ex parte scapi exteriori ruffæ, ex interiori nigrae; at fundum versus aliquid alboris rufum terminat. Reliquum dorsum & uropygium ejusdem cum turdis coloris, ex viridi, fusco & cinereo quodammodo mixti.

Fæmina barbâ nigra, necnon colli & oculorum maculis albis caret, capite & collo uropygio concoloribus, pronâ parte fordide albâ, vice lineæ albæ ad alas plumas habet nigras apicibus albo-rufis: in universum colores per totum corpus minus vegeti.

Pennæ remiges in utraque ala 18, fusca, marginibus rufescentibus. Ab ala notha linea lata alba ad articulum proximum porrigitur. Supra hanc lineam alæ vestitricis coloris sunt spadicei: inferius mediis partibus nigrae, marginibus exterioribus ruffæ. Caudæ pennæ omnes ex fusco nigricant, marginibus, præcipue posterioribus rufescentibus.

Testes grandes; est enim salax admodum. Intestina 9 digitos longa; Appendices brevissima. Fæminæ uterus magnus. Ventriculus carnosus; granis, frumento, hordeo, &c. vescitur. Fel habet.

An adeo brevis aevi sit ut fertur merito quis ambigat.

Hoc genus avis, ut & aliæ multæ, colore interdum variat: Aldrovandus enim tum album, tum flavum Passerem exhibet, quorum icones & descriptiones apud ipsum videri possunt. *Ornithologie* libro 15. cap. 11. & 12.

§. II.

Passer stultus Bononiensium Aldrovando.

Magnitudo Passeri par est: Color totius flavescent, maculis ubique ferrugineis aut potius rufis oblongis; sed per dorsum multo longioribus ac crassioribus, ubique deorsum descenditbus conspersus. Rostrum rufum est, crassum atque curvum. Oculi majusculi, quorum pupillam lutea iris ambit. Cauda atque alæ ad nigrum vergunt; extremitates verò pennarum minorum in alis candidæ sunt.

§. III.

Passeribus congener Aldrovandi, lib. 15. cap. 17.

Hæc avicula quamvis mentum nigrum non habeat, neque ulla ejus vestigia, quemadmodum in nonnullis fœmellis observavimus, ex Passerum genere sese esse nihilominus corporis habitu attestatur. Rostrum sicut in domesticis candicat. Toto corpore maculis subruffis oblongis, deorsum descenditbus tingitur: sed quæ in collo

collo inferiori pectorisque manifestiores existunt, quod ex partes candidæ sunt, cum superiores, dorsum nimirum, collum superius & capitis vertex rufescant; quemadmodum tota pariter cauda atque alæ: sed harum pleraque pennæ in finibus suis candidæ sunt, Venter etiam ac femora albescunt. Tibiæ pedesque subflavi: ungues longiusculi, nigri.

§. IV.

Passer maculatus fœvetricolor Aldrovandi, lib. 15. cap. 13.

Tricolorem vocat, quia cum tribus tantummodo coloribus, albo nimirum, nigro & subflavo conficit, nullus eorum potior in eo dici potest. Caput totum ac collum alba, intercurrentibus maculis subluteis. Alæ tribus nominatis coloribus ornantur, albus tamen & niger in iis prædominantur. Rostrum quale Passeribus crassiusculum, in extremitate acutum, flavescent in superiori parte, in inferiori omnino flavum. Oculorum iris candida, pupilla nigra. Mentum, pectus & venter, femora, tibiæ pedesque & cauda subtus ex albo flavescent: alioqui cauda penè flava est.

§. V.

Passer albicilla Aldrovandi, lib. 15. cap. 14.

Cauda hujus, quamvis planè candida non sit, ex cinereo candicat, cum aliòqui cætera colore domestico Passeri ferè similis sit; maculam verò illam nigram sub mento non habet. Rostrum ut in illo candicat. Oculi nigri sunt. Caput & omnes inferiores partes ex albo lutescent. Dorsum verò maculæ coloris penè ferruginei fati amplè percurrunt, lineolis admodum exiguis candidissimis decoratæ. Pennæ alarum omnes castaneæ, circumcirca luteæ. Tibiæ pedesque fusci.

§. VI.

Passer Illyricus Aldrov. lib. 15. cap. 21.

Hunc tantum depictum vidit Aldrovandus apud Tartaglinum civem Venetum. Passere, inquit, nostrate major est, colore verò ferè similis. Pronè enim planè candicat: supinè pallide rufescit, nullo intercedente alio colore. Oculi & Rostrum pro corporis portione magni, hoc verò candicat. Cauda bifurcata est, pedes lutei, tabellis aut potius lineis transversalibus, colore penè carneo ornati. Ungues nigri, satis longi & acuti.

§. VII.

Passer torquatus Bellonii, & *Passer pusillus in Juglandibus degens* ejusdem.

Horum prior à communi Passere diversus est, cum quia diversi coloris est, tum verò etiam quia ubi superiori macula nigra est, ea huic sit lutea. Torquatus autem appellat, quia oculos sub supercilio torquis alba circumambit. Magis insuper cinereus est quàm vulgaris, vocem edit majorem, magnitudinèque corporis & rostri eum vincit. In sylvis habitat in cavis arborum nidificans.

Alter *Friget* Gallis dictus, omnium minimus est. Rostrum brevi admodum, nigro, crasso: pedibus, cruribus, capite atque alis ut Passer muralis. Nidum in arbore construit.

§. VIII.

Passer Indicus caudatus Porphyromelas Aldrovandi, lib. 15. cap. 28.

Caudam habet quinque digitos longam, & decem pennis constantem nigerrimis. Remiges alarum etiam sunt nigerrimæ. Caput, dorsum, uropygium coloris sunt purpurei saturati, radices tamen plumarum lutescent. Rostrum crassiusculum est, aliquantulum aduncum, acutum. Collurionis quodammodo æmulans, superius nigrum, infra, quæ capiti adhæret, album. Pedum colorem ignoro, decessant enim in communicato mihi exuvio, verisimile est tamen nigros habere.

§. IX.

§. IX.

Passer Americanus Tijepiranga Brasiliensibus.

A laudæ magnitudinem paululum superat, & cantum Passeris nostratis æmulator. Totum corpus, collum & caput egregie rubicundi seu sanguinei est coloris: alæ verò & caudæ splendide nigri, præterquam in initio alarum ubi aliquid rubicundi admixtum est. Crura nigra, inferiora quidem nuda, superiora autem nigris pennis vestita. Rostrum instar Passeris, superiori parte nigrum, inferiore versùs acumen nigrum, reliqua versùs caput album. Pennæ in capite breviores, quas crurum interdum solet more passerum. Omnes pennæ totius corporis interius sunt nigræ, exterius rubræ, ita tamen complicatæ, ut exterius totæ rubræ appareant. Cauda longitudine fermè tres digitos æquat. Dignit pedom quatuor, & ut in plerisque avibus dispositi.

Alia hujus species reperitur passeris magnitudine: quæ pennis per totum corpus vestitur ex cinereo cæruleiscentibus; alæ tamen quodammodo ad thalassinum colore accedunt. In ventre & inferiori parte colli seu gutture albicat, vel potiùs argenteo colore nitet. Crura cinerei coloris, uti & rostrum, quod ipsi Fringillæ simile. Dignit pedom quatuor secundum communem avium modum.

§. X.

Passer Indicus macronus rostro miniaceo Aldrov.

M agnitudine domesticis nostris Passeribus par est, si caudæ longiores pennas excipias. Rostrum habet breve & crassum coloris miniacei. Caput planum est, propè cervicem elevatum, subnigrum, intercurrente subviridi, ad cæruleum vergente colore; qui pariter deorsum per tergus & superiorem alarum partem vergens conspicitur. Alæ verò tribus potissimum coloribus constans; primò illo quem dixi, secundò albo (ut in icone apparet) tertio nigro, quartò lutescente, quem colorem pennæ remiges excipiunt, nigræ itidem sed intus cineræ. Guttur, collum inferius, pectus & venter candicant. Cauda duplex, ut in Pavone mare, & duorum etiam colorum: minor, quæ majorem sustinet & tanquam ejus fulcrum est, albescit; major quatuor pennis longitudine dodrantali angustissimis constans, aterra. Tibiæ & Pedes ex nigro & albo maculati; ungues nigri, & quales Rapacibus adunco & acutissimo hamo armati.

§. XI.

Passer Indicus macronus alius Aldrovandi, lib. 15. cap. 23.

A vis est longè pulcherrima, superiori etiam pulchrior. Magnitudo par. Rostrum cæruleum. Caput etiam ut in illo planum, sed in cervicè magis elevatum, totum nigrum: Oculi etiam nigri, circulo albo circumdante, & iride lutescente. Collum & pectus coloris sunt coccinei; venter & coxæ candicant. Alæ, tergus & cauda nigræ: remigibus tamen alarum quidam pallor permiscetur. Caudæ longiores pennas, quæ sunt binæ longissimæ, quinque nimirum palmorum, & latissimæ, tertia primùm etiam lata, sed in exilia admodum filamenta definens, minores alie sustinent. Tibiæ pedesque albescent: ungues nigri, & ut in præcedente insigniter acuti, hamoque longiusculo insigniti.

§. XII.

Passer Indicus brachyuros Aldrovandi, lib. 15. cap. 24.

A vicula hæc superioribus duobus minor est, tota nigra: Color tamen nescio quid cærulei atque amethystini præ se ferit, ut in magno usu venire solet. Rostrum, pedesque coloris carnei, ungues nigri. Oculos nigros etiam albus circulus ambit.

§. XIII.

§. XIII.

Passerculus brachyuros nostras Aldrovandi.

I N Bononiensi agro nonnunquam, quam hic delineatam cernis, brevi admodum caudâ instructa avicula, *Passerino*, id est; Passerculus nuncupata, capitur. Toto corpore unicolor est, nempe flavescens: pectus tamen & venter magis albicant. Rostrum intensius luteum est.

§. XIV.

Passer erythromelas Indicus sine uropygio Aldrovandi.

T otum corpus pronum & supinum, item alarum principia elegantissimo coccineo colore splendent; reliquum alarum atrium est, si tamen pennæ earum expandantur ad latera, aliquid candoris præ se ferunt. Pedes item nigri sunt. Habet duas etiam per tergus nigras oblongas (quarum altera longior est) maculas admodum contiguas. Rostrum pro corporis portione (est enim avicula pro parvitate crassiuscula) & minus etiam quam in Passere vulgari, colore qua capiti jungitur albo, cætera nigro, acutum & exile. Uropygio prorsus caret.

§. XV.

Passer Indicus cyanerythromelas sine uropygio Aldrov.

A vis est superiori longior, at minùs corpulenta, & tribus potissimum coloribus, rubro nimirum, cyaneo seu cæruleo & nigro prædita. Caput, collum atque pectus, atque inferiora omnia coloris sunt rubri saturati. Ad colli latera maculæ sunt binæ, contiguae, semilunares, magnæ, cæruleæ. Alæ admodum longæ, nigræ, ad latera cæruleæ. Pedes breves, nigri. Rostrum parum recurvum, nigrum, propè frontem album. Passerum horum Indicorum imagines duntaxat pictas vidit Aldrovandus, non aves ipsas: verùm pictura, ut rectè Plinius, nonnunquam fallax; proinde & descriptiones hæc minùs exactè censendæ sunt.

§. XVI.

Passer montanus in Stiria & Carinthia frequens.

A Summo rostro ad extremos unguis commensurata sex digitos longitudine æquabat. Lingua ei nonnihil bifida; oculorum irides ex cinereo avellaneæ. Mentum nigrum; macula quoque ad aures utrinque nigra. Torquis albus collum ad medium ferè & maculas ad aures cingit. Caput ex fusco rubrum. Dorsi mediæ tegumentum pinnae exteriores ruffæ, interiores nigræ. Uropygium fusco seu flavo-cinereum. Venter & pectus sordide alba. Pennarum alæ secundus & tertius ordo post octavo decem priores summis apicibus alben, minimæ in basi alæ ruffæ, ut & aliarum extremitatæ oræ. Remigum numerus 18.

Cauda 2½ digitos longa, 12 pennis proximè æqualibus integratur. Rostrum nigrum, medium plus digitum longum: ad angulos oris & mandibulæ inferioris flavet.

Inguis magna, feminibus pleno. Ventriculus non admodum crassus musculis instructus. Testes magni, albi.

Descriptio Passeris montani apud Aldrovandum cum nostra satis bene convenit, nisi quòd ad oculorum latera binas maculas nigras ei adscribat & appingat; quarum una in nostro desideratur, certè D. Willughby unius tantum meminit.

p. XVII.

Passer sylvestris Aldrovandi, lib. 15. cap. 16.

Magnitudo Passeribus communibus optimè respondet. Rostrum ex flavo candicat, & prorsus (ut ita dicam) passerinum est. Vertex capitis ut in montano præcedenti ferrugineus, ad cinnabarinum vergens: oculorum ambitus albus est, iris subflava, pupilla nigra. A mento ad podicem usq; cinereus est, sed plumarum extremitates ad subrufum inclinant. Mentum & collum inferius lineæ admodum continuæ, transversales, nigriusculæ percurrunt, cum aliis in omnibus Passeribus maribus totum atrum esse suspicandum, imò statuendum est. Dorsum, cauda atq; pedes ex ferrugineo fuscescunt, nisi quoddam pennæ in extremitatibus suis omnino luteæ sunt. Alæ ejusdem sunt coloris, sed pennæ primæ quæ earum costas obtegunt in notabilem candorem definunt.

p. XVIII.

Passer Brasiliensis Guiranheemgatu diſſus Margrav.

Magnitudine est Passeris. Caput superius luteum & guttur: collum, pectus & infimus venter flavi coloris. Alæ ex virescenti & flavo mixtæ ac fusco distinctæ, uti & cauda. Ocelli & rostrum tunc nigra. Crura fusca. Hic mas egregiè canit ut Fringilla. Fœmina ejusdem magnitudinis plumis passerinis vestitur, nec ita canit sed clamat *tschrip, tschrip*, ut Passer.

CAP. VI.

p. I.

Fringilla. The Chaffinch. Σηλα Αριστοτελῆς.

Passere domestico tantillo minor est, nec integram unciam pendet. Rostrum ei acutum, validum, inferius albidum, superius & versus extremum fuscum. Mandibulum inferius superiori æquale. Lingua bifida, hirta. Irides oculorum avellanæ: Aures majusculæ.

Caput in mare cærulescit, at quod naribus contiguum est nigricat. Dorsum rufum est, cum cinerei aut viridis mixtura: Pectus rubet: Venter sub cauda albicat.

Fœminæ colores minus vegeti. Uropygium tamen viride. Dorsum non adeo rufum. Infimus venter fordide ex fusco virescit: Pectus fordescit.

Remiges in utraque ala 18, post tres primas fundis & pinnulis interioribus alben; exteriores limbi flavescent vel potius virescent. In mari minimæ quæ basin alæ vestiunt plumæ cærulescent: superius macula insignis alba: deinde post interstitium nigrum fascia longa alba à quarta Remige initio sumpto per apices tegetum à decima continuatur. Pars ea fasciæ quæ per apices tegetum transit ex albo flavescent.

Cauda 2½ digitorum longitudine 12 pennis componitur; quarum extimæ utrinque fundis & apicibus à parte scapi exteriori nigre sunt, mediis albæ. His proximæ minus habent albi, scilicet versus apicem tantum & à parte scapi exteriori: tres utrinque sequentes nigre: mediæ duæ cineræ marginibus subvirescentibus.

Hepar bifidum, dexter lobus major. Ventriculus parum musculosus. Extimus pedis digitus ut in reliquis medio adnascitur imò sui parte.

Avis hæc penarum coloribus interdum variat. Nam testatur Gesnerus Fringillam totam candidam aliquando visam, & Aldrovandus duas alias describit, alteram corpore toto ex albedo nonnihil flavescente; alteram subluteam & subnigram.

Aves migratoriae sunt (inquit Aldrovandus) frigis diligunt sed moderatum, ab immoderato leduntur. Apud nos per totum annum manent, nec unquam discedunt: nec ulla avis, si forte Passerem, Alaudam & Emberizam flavam excipias, in Anglia frequentior est.

p. II.

Fringilla montana seu Montifringilla; Ορομῖν Αριστ. The Bramble or Brambling. Aldrov. lib. 18. cap. 7.

Pondere & magnitudine cum præcedente convenit. Rostrum magnum, validum, rectum, à lata basi in acutum mucronem fastigiatum, conici aut infundibuli fere figuræ; in aliis avibus totum nigrum, in aliis extremo nigrum, basi luteum. Lingua ut in Fringilla. Mandibulum inferius superiori æquale, ejusq; latera valida, acuta. Fœminæ rostrum nihil flavi obtinet. Pedes pallide fusci: Extimi digiti pars ima medio adhærescit. A capite ad medium dorsi in mare color Sturni similis è nigro splendens, pennularum fimbriis cinereo-rufis: infima pars dorsi alba. Gula flavo-ruffa. Pectus album. Plumæ post anum subruffæ.

In fœmina caput ex ruffo aut fusco cinerascit: Collum cinereum est. Dorsi plumæ media parte nigricant, marginibus cinereo-rufis. Gula minus ruffa. Sub flexura alæ minus habet flavi, supra de Aurantii colore nihil. Summâ ubique magis decor est.

Remiges alarum pennæ interiores ruffæ, intimæ nigre fimbriis ruffis. A quarta incipiendo septem vel octo maculam habent albam ad exterius capiti lateri juxta apices secundi ordinis. Subtus etiam limbi exteriores nonnihil albescunt, aliis omnes nigre sunt. Plumago sub basi seu flexura alæ pulcherrimè flavet, supra mali Aurantii colore imbutur.

Cauda nigra, verum extremæ utrinque pennæ exterior limbus albet, interdum & interior. Apices etiam & mediarum margines nonnihil ex cinereo ruffi.

In Italia circa Venetias abundat. Habetur quoque in Anglia, sed rariùs.

Hæ etiam aviculæ coloribus interdum variant. Hinc tres apud Aldrovandum icones habentur; quarum quæ secundo loco ponitur colore est pallidiore & capite prorsus albo. Tertia priori omnino similis nisi quoddam sub rostro nihil haberet nigri: præterea secunda illa fascia lutea, quæ aliis inest, in hac longè erat magis conspicua.

p. III.

Montifringilla calcaribus Alaudæ seu major. The great pied Mountain-Finch or Bramling.

Alaudæ vulgari magnitudine par est; à summo rostro ad extremam caudam 5½ digitos longa, lata alis expansis 12½. Rostrum semidigitale, luteum, apice nigricante. Lingua extrema in filamenta divisa. In palato vice tuberculi ruga adest magna, dura; cornea. Vertex fulvo-rufus, propè rostrum obscurior [D. Johnson colorem ex fusco rufescentem seu castaneum capiti & summæ cervici tribuit] Rufescunt etiam collum superius, pectus (sed dilutiùs) uropygium & latera: reliqua pars prona, gula, venter, vestitricæ subalares, &c. alba. Collum inferius, dorsum & pennæ scapulares ex nigro & cinereo-ruffo eleganter variegantur, mediis scilicet plumularum partibus nigris lateralibus ex cinereo ruffis. Spatia nigra figurâ triangulari apparent. In summis alis & imò dorso rufescit magis.

Remiges in utraque ala 18; quarum extremæ seu longissimæ octo nigre; fundi tamen earum quatenus vestitricibus occultantur, excepta margine exteriori extimæ, alben; quin & summi apices omnium seu potius apicum margines, præter extimas duas. His proximæ septem quæ mediam alæ partem occupant, totæ alben, nisi quoddam propè apicem latere exteriori macula nigra oblongæ in singulis pennis singulæ conspiciantur. Reliquæ tres quatuorve corpori proximæ nigre sunt, summis marginibus ruffis. Pennæ vestitricæ omnes præter corpori proximæ, & duas trêve alam notham componentes (quæ nigre sunt) alben.

Verum natura, ut video, in his nonnihil ludit: nam in ave à D. Willughby descripta, quæ remiges nigras vestierunt maximam partem nigre fuere, quæ albas alæ; in genere tamen aræ seu spatia lata alba sunt in utraque alæ. Cauda nonnihil forcipata, 2½ digitos longa, 12 pennis componitur, binis utrinque totis extremis albis, præter modicum marginis exterioris versus apicem, quod nigricat, in extima latius, in proxima angustius: tertiæ utrinque limbus exterior ab apice non longè ad imum usq; albet; reliquæ sex nigre marginibus circa summities albis. Crura, pedes & ungues nigerima: postici unguis cæteris longior, ut in Alaudis, semidigitalis scilicet: digitus extimus medio à divaricatione aliquousq; junctus.

contingentes; quarum remiges atræ colore albo multo magis quam in aliis evenit, interlinguantur: quod in reliquis Carduelibus lutei est, in hac ferè pallescit. Cauda aliis atritate non inferior: in duabus verò extremis pennis utrinque aliquid albi, si extendebantur, cernere erat, nam aliqui ipsâ contrâ recondebatur, nec erat visui satis obvium. Venter totus ex cinereo ad fuscum vergebat.

§. II.

Carduelis Brasiliæ, Jacarini Marggrav.

Carduelis nostratis magnitudine est. Rostrum habet crassum, cinereum: crura & pedes cinereos cum quatuor digitis mosti vulgari. Totum corpus nigris vestitur pennis, sed in quibus resplendet color instar chalybis politi. Alæ interius hæc albicant. Oculi cærulei, & pone illos amplum foramen loco aurium. Cùm avis hæc magnitudine sit Carduelis nec dissimili rostro, Carduelem eam denominavimus, quamvis colore nec cum Carduele nec cum ulla alia ave Europæa conveniat.

CAP. XI.

De *Linaria*.

§. I.

De Linaria in genere.

Linaria notæ characteristice sunt, 1. Magnitudo Fringillæ aliquanto minor. 2. Color ex cinereo & fusco quodammodo varius, i. e. terreus, testaceus. 3. Cauda nonnihil forcipata. 4. Extimæ caudæ pennæ marginibus tantum albæ. 5. Cantus suavissimus. Cæterum quatuor *Linariae* species in Angliâ observavimus: (1.) Vulgarem: (2.) Rubram majorem: (3.) Rubram minorem: (4.) Montanam.

§. II.

Linaria vulgaris. The common Linnet.

Pondus ei unciale: Longitudo à summo rostro ad extremam caudam semipeda-
lis. Latitudo alis expansis digitorum decem. Rostrum semidigitale, validum,
grandiunculum, supra nigricans, subtus album. Lingua velut abscessa. Nares ro-
tundæ. Caput ex cinereo & nigro varium: Dorsum ex nigro & rubro; media scilicet
cujusque plumulæ pars nigra, exterior ambitus in capite cinereus, in dorso ruf-
fus. Pectus albet; inferior venter circa pedicem flavet. Prolobo regio feu infima
gula pulcherrimè rubet, fimbriis plumarum luteis seu luteo-rufis. Pennæ in utraque
ala remiges 18, nigrae: exteriorum autem fimbriæ albidæ, interiorum ruffæ. Pennæ
anteriores secundi à remigibus ordinis nigrae; interiorum margines ruffæ. Vesti-
trices minores ad costam seu basin alæ ruffæ. Cauda nonnihil forcipata, siquidem
extimæ duæ pennæ 2½ digitos longæ sunt, mediæ duos tantum: mediarum autem
duarum oræ seu margines ruffi, reliquarum albi. Cauda solito 12 pennarum numero
constat. Lini femine vesci amat, unde *Linariae* nomen ad imitationem Gallorum
(qui *Linote* vocant) ei à Gesnero impositum est. Veteribus indicta videtur. Bel-
lonius *Ægithum* Aristotelis esse statuit. *Linaria* suavissimè cantus (quo alias omnes
aviculæ nostro judicio superat) gratiæ alitur. Semine Phalaridis, Punici, Milii (unde
& *Miliaria* nonnullis dicitur) Raparum, Caulium & Cannabis vescitur. Quæcumque
autem edit rostro prius decorticat, ut solâ medullâ vescatur. Semen autem Can-
nabis aviculæ quæ ea vescuntur adeo obescit redditur, ut eas vel enecet, vel cantil-
landi alacritatem adimat. Olinia in arboribus non admodum altis *Linariam* nidificare
ait, & tria vel quatuor ova parere.

D. Willughby colorem obscure fuscum seu nigricantem hujus aviculæ pedibus tribuit;
Olinia colorem inter carneum & album medium. Verùm fortasse junioribus pedes
pallidiores sunt, senioribus obscuriores: aut maribus nigriores, feminis albidiores.
Certe *D. Jessop* *Linariam* vulgarem pedibus prorsus nigris ad nos transmissit.

CAP.

§. III.

Linaria rubra major. The greater red-headed Linnet.

Inaria vulgari aliquanto minor est. Rostrum ei breve, crassum, mandibulâ su-
periore nigra, inferiore ad basin albidâ, coniformi figurâ, Fringillæ rostro simile.
Lingua acuta & velut abscessa, ut in Fringillis. Nares rotundæ: Oculorum irides
avellaneæ. Vertex colore rubro aut sanguineo insignis, non adeo illustri tamen aut
splendente. Reliquum caput & collum circumcirca cinerea. Scapulae, dorsum, alarum
vestitricæ ruffæ. Pectus rubicundo colore tingitur; infans venter albet. La-
tera sub alis spadiacea seu ruffo-flava.

Remiges alarum extimæ nigrae, interiores fusca. Extimarum post primas octo mar-
gines exteriores albi, albedine à fundo versus apicem latius se extendente donec in
nona penna ad apicem ferè pertineat, unde in alâ complicata macula alba exterioribus
conspiciatur efficitur. A nona sex septemve sequentium apices obtusi, crenati. Inter-
iores omnium margines albi. Remigum interiorum etiam apices subalbidæ. Cauda
nonnihil forcipata; 2½ digitos longa. Pennæ ejus omnes mucronatæ, micropores
utroque margine tum exteriori tum interiore, latius tamen interiore albi, qui col-
lor exteriorum pinnularum in extimis pennis ferè dimidium occupat; in fessibus ver-
sus medium sensim diminuitur, adeo ut mediæ pennæ ferè penitus nigrae sint, mar-
ginibus extremis albis. Exteriorum quoque pinnularum limbi albi, sed non pari dif-
ferentiâ. Pennulae caudæ incumbentes medio secundum scapi ductum fusca margini-
bus albidis. Pedes parvi è rubente fusci, non autem penitus nigri: Unguiculi nigri.
Digni extimi ima pars medio adnascitur. Postici unguis maximus; extremorum
quales inter se.

Femina neque dorsum habet leucophæum, neque verticem aut pectus rubicundum: ve-
rum dorsum ex viridi fuscum; pectus sordide luteum, fuscis maculis perspersum.
Reliquæ notæ conveniunt.

Drachmas quinque pendet; à rostri apice ad ultimam caudam 5½ digitos extensa,
ad extremos ungues & tantum. Alas expansas linea 9½ digitorum metitur. Rostrum
semidigitale. Remiges 18: caudæ pennæ 12, longitudine 2½ digitorum.

§. IV.

Linaria rubra minor. The lesser red-headed Linnet.

Praecedente minor est. Color dorsi qualis *Linariae* vulgari. Synciput colore ru-
bro seu miniato splendente insigni. Rostrum quale rubrae majori sed minus.
Pectus rubrum: Venter imus albicat. Pennæ caudæ & alarum remiges fusca. Cau-
da duos ferè digitos longa nonnihil forcipata. Pennarum caudæ & alarum Remi-
gum margines extremi seu oræ circumcirca albent.

Pedes & crura fusca: Unguiculi nigricant, & pro aviculæ modulo satis longi
sunt. Crura autem perbrevia.

Femina in hac specie vertex macula dilutiori & ferè crocea ornatur.

Hæc à præcedente in multis differt. 1. Quod minor sit. 2. Quod rostro quoque
minore & acutiore. 3. Quod femina cum mare colore verticis insigni aliquotum
conveniat. 4. Quod pedes huic nigriores. 5. Quod caudæ pennarum margines an-
guistius albicent. 6. Quod pennarum alæ secundi ordinis apices albi lineam ad alam
transversam efficiant. 7. tandem, Quod avis hac gregaria sit, non item illa.

Aldrovandus describit duas *Linariae* rubrae species, quarum tamen neutra cum no-
strarum alterutra per omnia convenit. Vide sis earum apud ipsum descriptiones.

§. V.

Linaria montana. The Mountain-Linnet.

In montibus Pecci Derbiensis à *D. Jessop* capta & ad nos missa fuit. Præcedente
duplo major est: Rostrum ei simili, multo scilicet pro corporis proportionem minori
quàm secundæ speciei. Capitis & dorsi idem color qui *Linariae* vulgari. Tamen Ca-
pitis enim tum dorsi tegetum pennularum media nigra; fimbriæ verò illius cinerea,
hujus subruffa. Gula & pectoris plumarum media itidem nigra, fimbriæ subalbidæ.
Uropygium

Uropygium solum pulcherrimo colore miniaceo splendet. Remigum mediarum simbriz alba, ut & apices pennarum secundi ordinis. Cauda prælonga 2; digitorum, duodeno pennarum numero constat, è quibus mediæ duæ totæ fulcæ. Reliquarum extremi margines tam exteriores quàm interiores albi. Extimarum margines latius albert.

CAP. XII.

Spinus sive Ligurinus Aldrov. *Angl.* The Siskin.

Caput ei nigrum. Corpus supinum, Collum scilicet & Dorsum viride: Scapi tamen penularum in dorso nigricant; & collum dorso obscurius de capitis colore nonnihil participare videtur. Uropygium ex viridi flavicat. Gula & pectus è flavo viridia. Venter albus. Plumæ sub cauda flavescent maculis fuscis oblongis secundum scapi ductum pictæ. Plumæ quoque laterum tegetes media parte maculis fuscis inficiuntur. Fœmina pallidior est & magis decolor. Gula & latera sub alis alba, maculis fuscis mediana plumarum partem obscurantibus. Caput & dorsum ex viridi cinerea cum maculis mediis fuscis. Gula & Pectus minus virent.

Area transversa lutea alas distinguit. Remigum pennarum prima seu extrema tota fulca, marginibus virentibus. Novem sequentibus pinnulæ exteriores virent; inferioribus autem in singulis ordine pennæ viror gradatim extenditur, donec dimidiam tandem longitudinis partem in ultimis occupet. A decima inferior pennæ medietas ferè flavescit; superior nigricat. Tegetes exteriores nigra, interiorum apices virent. Mediæ duæ caudæ pennæ nigra; reliquæ media plus parte pulcherrimè flavent summitatibus nigris. Ultimi pennarum apices tam in alis quàm in cauda cinelcent. Inferius Rostrum mandibulum in superius duabus eminentiis subintrat. Lingua acuta, in extremo cornea & canaliculata. Oculorum irides avellaneæ. Infimum digiti extimi internodium medio adnascitur.

In caveis alitur cantus gratia. In Germania & Anglia nostra frequens est. Hymene tota & primo vere gregatim volat. A sequentibus duabus aviculis differt. 1. Corpore tantillo majore. 2. Roistro longiore. 3. Capite nigro. 4. Cauda brevior & dimidia plus parte lutea. 5. Area alarum lutea.

Aldrovandus in frigidioribus regionibus ut Gallia & Anglia vel nunquam vel raro apparere scribit, ut meminerunt Bellonius & alii: verum experientia contrarium indicimus. Ingenium ei mitè & minime sagax, unde & facile capitur quovis genere aucupii.

Avis hæc Aristoteli & veteribus Græcis Ἀκασθία dicta est, ex Aldrovandi sententiâ: Σπίς quoque Græcis avis nomen est non minus quàm Latinis.

CAP. XIII.

De Passeribus Canariis ex Gesnero, Olina & Aldrovando. The Canary-Bird.

Canaria insula est Atlantici Oceani ad lavam Mauritaniam, una ex his quas Veneres ob insignem aeris temperiem Fortunatas vocavere, sic dicta à multitudine Canum ingentis magnitudinis, ut ex Juba tradit Plinius. Hodie omnes illæ insulæ, quas Veteres Fortunatas dixere, uno nomine Canariæ appellantur. Ex his solent afferri nostro ævo aves quædam ex canorum genere, quas à loco unde afferuntur, Passeres Canarienses vocant, vel Canarios, aliqui Canarios simpliciter; alii quoque Aves Sacchari, quod illic quoque optimum advehatur Saccharum, quod Canarium nuncupant. De hac ave subinde post Ligurinum agendum nobis esse judicavimus, quod Ligurini speciem esse quidam existimaverint, ut Turnerus, & revera colore & aspectu ei admodum similis est. Hanc Gesnerus ex amico suo sic describit. Avis est vulgaris Pari magnitudine, rostro albo, parvo & in acutum tendente: alarum & caudæ pennæ totis viridi colore: exiguo sanè discrimine ab aviculis illis quas nostri Citerinas nuncupant; aut iis quas Ziselas nostri, Itali Ligurinos, nisi quod paulo major est, quàm utraq; illarum, huic aspectui similior, illa nonnihil viridior. Hæc Gesnerus. Inter marem & fœminam hoc interesse animadverti, quod illi pectus

& venter, & capitis pars superior, quæ rostro adjacet, magis lutea sunt quàm fœminæ. Hoc utrique commune est, ut carnioli sint non pingues: De ejus cantu idem Gesnerus meminit. Concentu valde ameno est & acuto, quem spiritu diu non interrupto nunc in longum, nunc in altum varia vocis inflectione & musica propè, sanè lepidâ & artificiosâ melodiam extendit. Sonus emissus omnino gracilis tamque vibrans est, ut cum parvos faucium aliquando nervos intenderit, aulcantantium aureb tereti quasi clangore percellat & obtundat. Hujusmodi illius cantu multi delectantur, multi etiam offenduntur, obtundi se ab illo dicentes. Carè admodum ubique venditur tum ob cantus suavitatem, tum quod, è remotissimis locis summâ curâ & diligentia non nisi rara asportetur, unde à nobilibus tantum ali consuevit. Si quis a harum avium modulis capitur, eas emat quæ longiore cauda sunt præditæ, & quæ minorem corporis magnitudinem obtinent. Nam quod minores sunt, eò magis canoras esse experimento compertum est. Quæ verò magnæ sunt caveis inclusæ caput circa & retro versant, neque genuini Passeres Canarii sunt æstimandi. Hujusmodi ex insula Palma & Viridi afferuntur, & stultos ab eo capitis motu, qui stultis convenit, vocitant. Pascuntur Phalaridis femine, eoque multum delectantur, idiôque simul cum illis ex eisdem insulis ad nos deferri solet. Gesnerus ex amici sui relatione eisdem cibis vesci scribit, quibus Ligurini & aves citrinæ nuncupata, Lini scilicet aut Paveris femine, vel etiam interdum milio: Priyatim verò saccharo ejusque arundine summpere gaudere, uti etiam Alline sive Auricula muris, quam vulgò morsum galinæ vocant. Hæc enim ad cantum statim excitari affirmat. Ejusmodi aves tuberculis quibusdam in capite infestari solent, quæ ex atheromatum genere existimo: Butyrol ea aut Galinaceo adipe sunt inungenda donec maturecant: Deinde pus eis accurata dexteritate resectis extrahendum, deinde postea iterum inungenda donec omnino sanescant. Quandoque etiam pediculis eas affici contigit: In quo casu vino eos sæpius aspergere conducet. Ità enim animalcula illa perimentur, & ipsæ ad eam molestiam superandam firmiores evadunt. Hæcenus Aldrovandus.

Inveniuntur etiam (inquit Olina) hujus generis aves in insula Ilva, quæ originem suam debent veris Canariensibus, quæ nave quadam ex insulis Fortunatis in Liburnum portum cursum dirigente & propè insulam hanc naufragium passâ magno numero advectæ, in insulam jam dictam, terram viz. proximam, evaserunt & salvatim sese, speciem postea suam inibi propagarunt, & immensum multiplicarunt. Verum loci differentia aliquam etiam mutationem in formam avis externam induxit. Nam spuria hæc pedes nigros obtinent, & sub mento magis flavicant quàm Canariæ legitime.

CAP. XIII.

Citrinella, Thraupis, Verzellino Romæ, Citril Viennæ.

Capitis totiusque corporis figurâ Linariæ persimilis est. Caput & dorsum viridia. Uropygium ex viridi luteum: Occipitium & collum cinerea. [In ave quam ego Romæ descripsi, Caput summum, supina pars colli & scapulæ variæ fuere ex flavo-viridi & fusco.] Prona facies viridis, sed circa anum albicat nonnihil. Pectus summum & venter in maribus pulchrè flavent. Cauda 2; digit. longa, nigra, verum extremi pennarum margines virent. Remiges alarum caudæ concolores: Minores pennarum alæ ordinis virides. [Nostris quas Romæ descripsimus avibus tum pennarum principum alæ tum secundariorum apices albi fuere.]

Rostrum durum, fuscum seu lividum, lateribus acutis crassius & brevius quàm in Spino [imò Linariæ aut Chloridis rostro pro ratione brevius crassiusque.] Mandibulum inferius superiori æquale. Lingua ut in Fringillis. Pedes albi aut carnei, unguliculis nigricantibus. Intestina longa, tenuia, convoluta.

Caveis alitur cantus gratia. Viennæ Austriæ venalem vidimus è Stiria allatam. Circa Romam frequens est.

A Spino & Serino differt 1. Collo cinereo. 2. Quod pronæ facies tota viridis sit. 3. Quod nullas in lateribus maculas habeat. Olina caudam nonnihil forcipatam ei attribuit, quod & nos observavimus in ave quam Romæ descripsimus.

Bellonio Thraupis Aristotelis habetur hæc avicula, Gallicè *Tarin* dicta. Septem aut octo pullos uno incubitu excludit.

CAP. XIV.

Serinus Gefneri. Viennæ Haetnigrl, seu Hirngryll. Aldrov, Lib. 18. Cap. 20.

DOrum huic nonnihil rufum, mediis plumularum partibus nigris, ut in Emberiza flava. Caput luteum maribus saturatius, fœminis pallidius. Uropygium ex viridi pulchrè flavet: Pectus luteo-viride: Venter albus. Latera maculis oblongis nigris varia.

Cauda nigra, marginibus penarum extremis viridibus. Remiges alarum Pennæ caudæ concolores. Interiorum fecundi ordinis penarum alæ apices alben: Reliquarum minorum virent.

Rostrum brevius & validius quàm in Citrinella, extremitate acutum. Mandibula superior nonnihil prominet. Lingua ut in Fringillis. Pedes fulci: Ungues nigri. Extimus digitus medio, ut in reliquis, ima fui parte adhærefcit.

Intestina tenuia sunt, & in multas spiras convoluta.

Hæ aves etiam in caveis aluntur cantūs gratiâ. Viennæ Austriæ venales vidimus & Stiria allatas.

Avicula hæc (inquit Gefnerus) cantu egregiè musico omnibus hujus generis, etiam Citrinellæ, præferitur.

Spinus, Citrinella & Serinus conveniunt, 1. Uropygiis luteis. 2. Quòd canoræ sunt. 3. Pectoribus è viridi flavis. 2. Intestinis longis, tenuibus.

Spinus & Citrinella conveniunt colore caudæ & alarum.

Serinus & Spinus lateribus maculatis, ventribus albis.

Spinus & Citrinella dorso viridi: Verùm in Spino penarum scapi nigricant.

Inprimis mansuecit, autore Gefnero, & ad multos annos (tredecim aut quatuordecim) caveis inclusa alitur.

Teitei Brasiliensis, quam etiam vocant Guiranhemgeta & Guraundi Marggrav.

Avicula est Rubeculæ magnitudine: Aviario includitur pro canora ave, sed pipit tantùm ut Rubrica, Germanis *Gimpel*. Vescitur *Paco* & *Mamao*. Rostrum habet breve, crassiusculum, nigrum. Caput, collum superius, alæ, totum dorsum & cauda nigris vestiuntur pennis, quibus aliquid cærulei admixtum, ita ut splendeant instar Chalybis politi. Guttur, collum inferius, pectus, totus infimus venter & crura superiora sunt lutea. Ad exortum Rostris superioris post nares maculam habet pennis luteis. Crura & pedes fulci sunt coloris: Et hic est mas. Fœmina proportionè & magnitudine planè respondet mari, eodem rostro & eisdem cruribus; sed color plurimum differt; est enim viridis ut Acanthis German. *Zyschen*. Alæ ac caput cum collo superius paulum fuscescunt & cærulecunt mixtim. Delectantur hæ aviculæ quinque; aut sex conjunctim aviario includi.

CAP. XV.

Avicula Indiæ Orientalis Rostris Fringilla, calcaribus Alaudæ. Anadavadæ dicta.

Regulum cristatum magnitudine vix superat. Rostrum quale Fringillæ aut Cardueli, colore rubrum, mandibulâ superiore superne nigra. Color in supina corporis parte fuscus, in nonnullis dilutior, in aliis obscurior; circa Uropygium obscurè miaceus. Remiges alarum & caudæ pennæ nigrae. Cauda ipsa sequis digitum longa, 12 pennis composita, mediis longioribus, exterioribus ordine brevioribus. Maculæ albæ, rotundæ, exiguae in alarum remigibus & vestitricibus, in aliis avibus plures, in aliis pauciores, cernuntur. In nonnullis pectus summum miniaceum, in aliis penitus nigrum: Cætera pectus & venter nigricant. In una ave, quæ reliquis quas vidimus pallidior erat & Rubeculæ ferè colore in dorso, non solum alæ sed & plumæ laterales, & coccineæ caudæ incumbentes albis maculis punctatæ erant. Crura & pedes alba. Ungues prælongi velut Alaudarum, magis tamen arcuati. Figura corporis longiuscula est. Londini in ædibus cujusdam mercatoris plures hujus generis aves ex Indiis Orientalibus allatas, & in eadem cavea unâ enutritas vidi & descripsi Anno 1673.

CAP.

CAP. XVI.

Petronia marina Bononiensis dicta. Oenanthe congener. Aldrov: Lib. 17. Cap. 38.

Longitudo hujus aviculæ à summo rostro ad extremos digitos sumpta digitorum erat paulo minus septem: Latitudo alis in contrarium extensis 12. Rostrum validum, acutum, Fringillæ simile, ab apice ad angulos oris 1 longum. Mandibula superior nigra, inferior circa angulum lutea; angulus a. ipse rotundus est: Latera rostri acuta. Caput fusco-cinereum, sed per medium verticis areola plerumque decurrit magis albicans. Collum cinerascit: Inferius inter armos plumulæ limbis exterioribus albo-cinereis, interioribus nigricantes. Uropygium ex fusco viride, at caudæ proximarum apices alben. Remiges alarum pennæ 18, quarum prima seu extrema secundâ brevior, secunda tertiâ æqualis & longissima. Hæ tres pennæ obscurè fusca: seu nigricantes simbris extremis ex albo viridibus. Secundi, tertii & quarti ordinis pennæ, apicibus alben, cætera nigricant: Quæ in basi seu costa alæ sunt vestitricis minimæ fordide virefcunt. Alas subtus vestientes alben. Pectus fordide albet; caudæ proximæ apicibus pallidiuscula seu flavicantes, aliæ subfusca. Gula fordidefcit. Cauda 2 1/2 digitos longa 12 pennis compositur.

Verùm ab aliis omnibus avibus hæc distinguitur. 1. Quòd circa caudam gulam maculam pulcherimam flavam obtinet. 2. Quòd singulæ caudæ pennæ interiore margine statim sub apice maculâ magnâ rotundâ albâ insigniantur, aliæ nigricant extremitatem marginulis subviridibus. Extimarum etiam penarum exterior à scapo medietas alba est. 3. Certissimâ notâ ab Hortulano distinguitur, quòd rostrum ei longè majus sit & validius, ac Chloridis rostro æquale.

Quam Aldrovandus Bononiæ Petronem & Genæ Petronellum dici asserit, & sub titulo Alaudæ congeneris describit, non alia avis esse videtur quàm Emberiza alba Gefneri seu Buntinga nostras, ut descriptiones conferenti patebit.

CAP. XVII.

HORTULANORUM Genus, quorum nota characteristica tuberculum seu eminentia dura in superiore Rostris mandibulâ.

§. I.

Emberiza alba Gefner. An Calandra Aldrov. & Bellonii? Alaudæ congener Aldrov. The Bunting. An Cenchramus Bellonii? Strillozzo Olinæ.

Pondus ei fœcunciale. Longitudo ab apice Rostris ad ultimam caudam extremæ unguis 7 1/2 digitorum. Distantia extremarum penarum in alis expansis 11 1/2. Rostrum grandiusculum, cum tuberculo magno in superiore mandibulâ, quo triticum, avena aliæque grana frangit. Latera mandibulæ inferioris altiora solito in angulum quandam asurgunt, & simul compressa sunt sub tuberculo palati. Lingua acuta, bifida. Ungues ex fusco pallidi. Posticus digitus grandis, ungue minore magisque incurvo quàm in Alauda armatus. Digitus anticus extremis intimo æqualis, medio ad primum usque articulum adnascitur. Capite Ortygetras nonnihil refert. Color totius in genere testaceus terrestris. Mentum, pectus, venter ex albo lutescunt. Gula maculas habet nigras, oblongas. Alarum remiges & tegetes fusca, limbis exterioribus cinereis. Dorsum ex fusco rufum seu testaceum, mediis plumarum nigrioribus. Collum sub occipite cinerascit. Capitis tegetum scapi obscurè fusci; extrema seu margines ex rufo cinerea. Cauda 3 1/2 digitos longa, ex fusco rufescit, absque ullo albore, nisi quòd umbra quædam aut obscura alboris vestigia in extremis pennis appareant. Summis arborum aut fruticum ramis insidet & cantat. Frumento vescitur.

Et figura & descriptio Strillozzo dictæ avis apud Olinam huic nostræ per omnia exactè quadrat, nisi fortè in eo quòd magnitudinem Alaudæ vulgaris ei attribuat, quâ nostra aliquanto major est. Ipse quoque cùm Romæ eram aviculam Strillozzo dictam Alaudâ vulgari tantillo, ut mihi tunc videbatur, minorem in foro emi. Cùm ergo

Olinæ præter *Strillozo* Calandram quoque describat, cūque Calandram Alaudā vulgari aliquanto majorem esse & ad Turdum accedere scribat, suspicor Calandram eandem esse Buntingæ nostræ, & *Strillozo* avem specie diversam, & fortè à nemine præterea descriptam.

Descriptio Alaudæ congeneris apud Aldrovandum huic avi adamussim convenit, necnon Genchrami Bellonii, adeoque ex una ave Aldrovandus tres vel quatuor fecisse videtur.

§. II.

Emberiza flava Gesner. *Hortulanus* Bellonii. *Lutea alterum genus* Aldrov. The Yellow-hammer. *Chlorens seu Lutea Aristotelis* Turnero.

Fringillæ æqualis est aut paulò major. Pondere 1; uncia: Longitudine à rostri mucrone ad ultimam caudam 6½ digit. ad imos pedes 6 tantum. Rostrum obscure fuscum, dimidium digitum longum. Mandibula inferioris latera compressa, figuræ insolitæ: In superiore mandibula tuberculum eminet quo fruges terit. Lingua brevior quàm in aliis aviculis esse solet, non ultra tuberculum extensa; cujus extremum corneum & acutum, in setas seu filamenta definit. Oculorum irides avellanæ. Pedes cornei; unguis nigri. Digiti extimi imum internodium medio adnascitur.

Gula ventræque lutea. Pectus aliquid rufi admixtum habet, ut & latera sub alis. Caput ex viridi luteum admixto fusco. Supra scapulas in ima cervice color quidam inter viridem & cinereum seu ex utroque compositus cernitur. Tegetum dorsi & scapularum mediæ partes nigricant, margines ex viridi rufescunt. Uropygium subrubrum.

Fœmina ubique pallidior, minùs flavescit capite, minùs rubescit pectore & sub alis.

Pennæ alarum Remiges fusce, marginibus exterioribus ex viridi sordide albescentes. Cauda tres digitos longa 12 pennis componitur, æstque nonnihil forcipata, sub nigra, mediarum duarum pennarum utroque margine, reliquarum exteriorum tantum virefcente. Extimæ duæ ad interioris scapi latùs propè apicem maculâ albâ oblique pennam secante insigniuntur.

Ingluvium habet & venter musculosum velut Granivoræ nobis dictæ aves. Habet insuper & cystia fellæ. Appendices intestinorum, ut in omnibus ferè aviculis, minimæ, brevissimæ. Humi nidificant hæ aves; apud nos in Anglia ubique frequentissima.

§. III.

Lutea primum genus Aldrov. *Cirlus eidem dicta*: Zivolo *Olinæ*, à voce Zi Zi quam frequentissime repetit.

Passeris est magnitudine; Rostrum brevi, crasso. Pectus & venter subflava sunt, maculis fuscis conspersa. Caput, dorsum, alæ, caudæque ex testaceo ad fuscum colorem tendunt, sed in cauda geminæ utrinque pennæ partim albæ sunt, partim eundem cum reliquis colorem servant. Inter marem & fœminam hoc interest, quòd mas plus lutei nactus sit quàm fœmina, præsertim in superiori circa oculos parte, & in gutture, & sub collo ad latera, ubi maculæ satis amplæ coloris lutei conspiciuntur, quæ in fœmina desiderantur, &c.

Humi magna ex parte degit, sibi illis victum quærens ex seminibus & aliis, quapropter cū recens capta est, rostrum ferè semper lutosum habere solet. An avis hæc specie diversâ sit à præcedente mihi non satis constat. Verum quia Aldrovandus distinctam facit, nec Olinæ repugnet, eam omittere nolui.

§. IV.

An *Passer arundinaceus* Turneri Aldrovand.? *Passer torquatus in arundinetis nidificans.* The Reed-Sparrow.

Magnitudine Linariam superat, Fringillæ par. Mas; uncia pendebat. Longus erat ab apice rostri ad finem caudæ 6½ digitos; latus alis extensis 10. Rostrum breve, nigricans [D. Willughby mandibulum superius nigrum, inferius albicans.] *Hortulani*

Hortulani Rostrum simile [D. Willughby Fringillæ rostrum comparat.] Mandibulum inferius lateribus utrinque introrsum flexis velut in infundibuli speciem concavum fit & linguam intus continet. Præterea in angulum seu eminentiam utrinque aflurgit, ut in *Hortulani* aut *Emberizæ* rostris, cui superius mandibulum utrinque pariter excavatum congruit. Caput nigrum: Maxillæ circa oculos ruffæ. Cervicem torquis alba ambit, quæ ad angulos oris utrinque protenditur. Mentum, gula nigra. Pectus & venter medius albescent. Pennæ dorsales & alarum vestitricæ ex ruffo & nigricante variæ. Mediæ scilicet pars singularum nigricat, oræ rufescunt. Uropygium rufum cinereo admixto. Pennæ alarum remiges fusce, marginibus exterioribus ruffis. Septem exteriorum apices acuti, reliquorum obtusi, crenati, subcinerei. Minores pennarum ordines limbis exterioribus & apicibus ruffi, cætera nigri. Tegetes interiores albæ. Minimæ in alæ basi seu flexura ceruleæ. Cauda 2½ digitos longa, 12 pennis integratur, è quibus mediæ duæ reliquis nonnihil breviores, nigra, limbis exterioribus ruffæ; tres hinc inde proximæ obscuræ & propemodum nigra: Quintæ margo exterior albus; interior quoque non longè ab apice maculâ albâ insignis: Extrema tota alba. Omnes in acutis mucrones exeunt. Venter albus.

Pedes ex carne nigri: Ungues nigri. Digiti extimi imum internodium medio adnascitur. Posticus digitus magnus. Appendices breves sed crassæ. Cystis fellæ non desit. Ventriculus musculosus inque eo semina, &c.

Fœmina magis decolor. Torquis obscurior & vix apparens. Caput, dorsum, scapula, Alarum vestitricæ variæ ex nigro & sordide ruffo, mediæ scilicet plumarum partes nigra, margines utrinque ruffi. Ad basin alæ plumula rubra. Gula ruffo, nigro & cinereo varia.

§. V.

Hortulanus Aldrov. *Venetis* Tordino, Berluccio, in Italia & Gallia frequens.

Emberizæ flava æqualis est & perquam similis [Quam Florentiæ vidi & descripti mihi tantillo minor visa est, corpore longiore.] Fœmina à summo rostrum ad extremam caudam compressurata 7 digitos longitudine excedit; latitudine 10½ æquavit.

Rostrum breve, ab apice scilicet ad angulos oris dimidium vix digitum longum; basi crassâ, cuspidè acuto, colore incarnato rubro in mari; in fœmina mandibula superior nigra, inferior cerulea. Tuberculum palati si quod sit multò minus est quàm in *Emberiza* flava. Rostrum latera acuta. Superior mandibula utrinque quandam habet fossulam seu angulum impressum, cui eminentia quædam ceu dens in inferiore congruit & coaptatur, ut in *Emberiza* flava. v. appositam figuram. Pedes pallide fuscii: Ungues nigri: in mare tibie subruffæ. Digitus Posticus magnus. Anticorum intus extimisque parvis longitudinis. Extimus medio immediatè adnectitur nullâ interveniente membrana, ad primum usque articulum.

Gula & pectus cinerea: Reliqua pars prona ad caudam usque ruffa. Uropygium intensius rufum. Caput ex cinereo fuscum mediis plumarum nigris. Dorsalium media nigra, fimbriæ cinereo-ruffæ. Maribus pectora magis ruffa; macula sub rostrum flava. Caput cinereo-viride. Dorsi tegetum mediæ partes nigra; exteriores vel ruffæ, vel cinereo-virides. Uropygium virefcit.

Remiges alarum ut in omnibus ferè aviculis 18, quarum majores marginibus extremis ex albo virefcunt, minores seu interiores rufescunt. Ordinis secundii à decima omnium apices albescent, fimbriæ exteriores rufescunt. Tertii pariter ordinis pennarum apices albescent: Minorum alæ tegetum fimbriæ cinereæ. Cauda 3 ferè digitos longa 12 pennis constat. Mediæ ejus extremæque pennæ cæteris paulò breviores sunt. Sunt autem quod ad colores attinet, mediæ duæ fusce vel nigrae marginibus ruffis: Proximæ tres utrinque nigra: Penextimæ duæ superiore medietate ab anteriore scapi latere albæ: Extimæ adhuc latius albescent & ab exteriori etiam scapi latere.

Cystis fellæ parva, felle intus flavo.

Passeri torquato perquam similis est, ab eo tamen in nonnullis manifestè differt, ut diversam speciem esse minimè dubium sit. 1. Loco, cū Passer torquatus inter arundines plurimum degat. 2. Colore; nam Hortulanus magis rufus est, nec torquem ullam habet quâ ille donatur: Et præterea maculam flavam sub gutture obinet, quâ ille caret.

Sex hujus avis five species five varietates Aldrovandus exhibet *Ornithol. lib. 13. cap. 24. Prima* tota flavescit colore propemodum paleari, exceptis alarum costis &

Hortulanus flavus.

Hortulanus
caudâ albâ.
Hortulanus
Spipolæ con-
gener.

neris, caudâ albâ. *Quintam* Albicillam vocare licet; caudâ enim erat
migibus maculam oblongam albam. *Postremam* au-
albâ, cætera vulgaribus Hortulanis similis, sed in omnibus pallidior. *Postremam* au-
cupum alii Spipolæ, alii Hortulano congenerem faciebant, & revera ego Spipolæ po-
tius quàm Hortulano congenerem fecerim. Rostrum enim longiusculum est & tibiæ
pedesq; fusci, qui in Hortulanis lutescere solent. Toto item corpore fuscescit, pecto-
re & alarum extremitatibus albis.

§. VI.

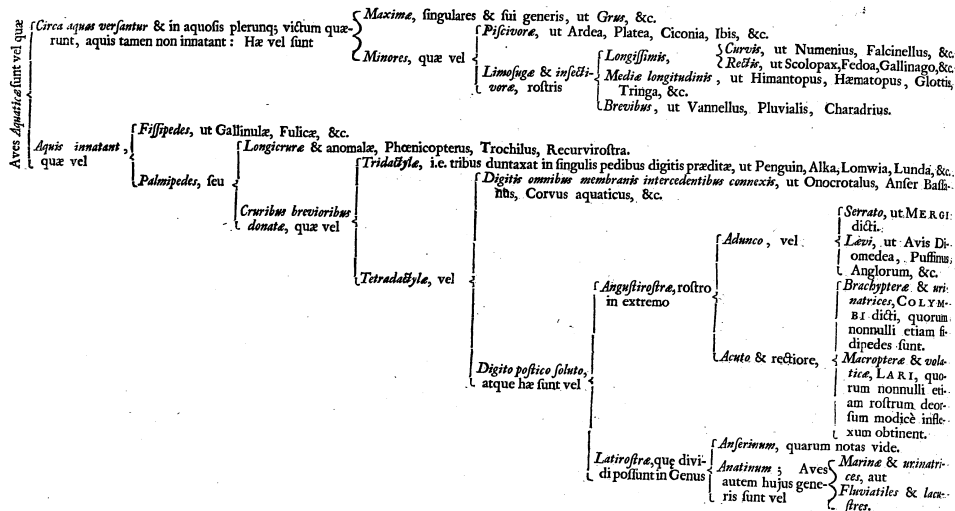
Cirlus stultus Aldrov. lib. 18. cap. ult.

I Uteis superiùs descriptis magnitudine par est, eodem corporis habitu, eademque
prorsus figurâ & formâ, (licet colore variet) ad illas etiam caveis inclusas liben-
tissimè tanquam ad sui generis aviculas advolat : Vocem quoque *ci, ci*, non minùs
quàm illæ, tum volans tum quiescens continuè ingeminat : Unde merito etiam qui-
busdam in locis, ut Genuæ, *Cia* appellatur, seu differentiæ graciâ *Cia selvatice* five
Cia montanina : Bononiensibus nostris *Cirlo matto*, i. e. Cirlus stultus. Capitis novissi-
ma pars superior & dorsum totum colore ferrugineo decoratur, nigris maculis satis
amplis interstincto. Supra oculos macula cinerea ad album tendens à rostro ad extre-
mum collum percurrit : Pectus & ventrem omnem ferrugineus prorsus occupat. Re-
miges alarum pennæ & caudæ subnigræ sunt, quarum tamen extimæ oræ in ferrugi-
neum colorem definunt ; Alis præterea nonnullæ maculæ albæ insunt. In cauda una aut
altera utrinq; penna partim subnigra, partim alba.

Avem hanc Luteis Aldrovando dictis, quibus congener est, subjunximus : Quam-
vis an ad hanc propriè familiam pertineat, omisâ in ejus descriptione Rostrî figurâ,
certè determinare nequeamus.

Avium Aquaticarum TABULA.

FRANCISCI WILLUGHBEII
De MIDDLETON, Armigeri,
ORNITHOLOGICÆ
LIBER TERTIUS.

De Avibus Aquaticis.

Ves aquatice sunt vel flussipedes quae circa aquas versantur, & in aquis plerumque victum quaerunt; aquis tamen non innatant. [Hae ferè omnes longiorae sunt, curvibus quoque supra genas aliquo usque nudis, ut aquas vadidas commodius ingrediantur] vel Palmipedes, quae aquis innatant, & crura brevifcula maximam partem obtinent.

Quae circa aquas versantur sunt vel maxime, singulares & sui generis ut Grus, &c. vel minores. Minores sunt vel Piscivora, vel Limosa, vel insectivora. Piscivora sunt Ardeae, & congeneres. Limosa & insectivora sunt vel mediae longitudinis Rostris, ut Himantopus, &c. vel brevibus, ut Pluvialis, Vanellus, &c.

Aves limotugas vocamus, quae è limo aut terrâ pingui & humidâ oleosum quiddam exugunt, quo praecipue victitant; quocirca harum caro delicata est, & intestina ipsa esculenta, etiam à fecibus seu excrementis non repurgata. Rostra his longissima; versus extremam latiora, & lincis aliquot pulchre incisulata; corpora maculosa, digiti latiusculi, nè facile limum penetrarent aut subdiant.

Verum quoniam non adeo periti sumus, ut harum numerum, certo determinare queamus; malumus Aves aquaticas flussipedes non piscivoras pro Rostrorum longitudine in tria genera dividere. Primum erit earum quibus rostra longissima, seu recta ut Scolopaci, &c. five curvata, &c. Secundum earum quibus Rostra mediae longitudinis cuiusmodi sunt Himantopus, &c. medianam longitudinem maximam; 3. digiti, minimam 1; definitio. Tertium earum quibus Rostra brevissima, hoc est digitum & dimidium non excedentia, quales sunt Pluvialis, Vanellus, &c.

Ceterum Aquaticae plerumque aves caudam habent brevem; nec ulla pedum digitos ita dispositos ut Pici & Pittaci, hoc est, binos ante, totidem retro. In omnibus autem aquaticis piscivora graviter olent.

ORNITHOLOGICÆ LIBER TERTIUS.

De Avibus Aquaticis.

Ves aquaticæ sunt vel *fissipides* quæ circa aquas versantur, & in aquolis plerunque victum quærunt; aquis tamen non innatant. [Hæ feræ omnes longicruræ sunt, cruribus quoque supra genua aliquo usque nudis, ut aquas vadas commodius ingrediantur] vel *Palmipedes*, quæ aquis innatant; & crura breviuscula maximam partem obtinent.

Quæ circa aquas versantur sunt vel *maximæ*, singulares & sui Generis ut *Grus*, &c. vel *minores*. *Minores* sunt vel *Piscivoræ*, vel *Limosugæ*, vel *insectivoræ*. *Piscivoræ* sunt *Ardeæ*, & congeneres. *Limosugæ* *Rostri* sunt *longissimis*, seu *curvis* ut *Numenius*, &c. sive *rectis* ut *Scolopax*, &c. *Insectivoræ* sunt vel *mediæ longitudinis* *Rostri*, ut *Himantopus*, &c. vel *brevibus*, ut *Pluvialis*, *Vanellus*, &c.

Aves limosugas vocamus, quæ è limo aut terrâ pingui & humidâ oleosum quiddam exugunt, quo præcipuè victitant; quocirca harum caro delicata est, & intestina ipsa esculenta, etiam à fœcibus seu excrementis non repurgata. *Rostra* his *longissima*; versus extremam latiora, & lineis aliquot pulchrè insculpta; corpora maculosa, digiti latiusculi, nè facile limum penetrent aut subsidant.

Verùm quoniam non adeò periti sumus, ut harum numerum, certò determinare queamus; malumus Aves aquaticas *fissipides* non *piscivoras* pro *Rostrorum* *longitudine* in tria genera dividere. Primum erit earum quibus *rostra longissima*, seu *recta* ut *Scolopaci*, &c. sive *curva*, ut *arquata*, &c. Secundum earum quibus *Rostra mediæ longitudinis* cujusmodi sunt *Himantopus*, &c. *mediam longitudinem maximam* $2\frac{1}{2}$ digitis, *minimam* $1\frac{1}{2}$ *definitio*. Tertium earum quibus *Rostra brevissima*, hoc est *digitum* & *dimidium* non excedentia, quales sunt *Pluvialis*, *Vanellus*, &c.

Cæterùm *Aquaticæ* pleræque aves *caudam* *brevem*; nec ulla pedum *digitos* ita dispositos ut *Pici* & *Plittaci*, hoc est, binos antè, totidem retro. In omnibus autem *aquaticis piscivoræ* graviùs olent.

PARS PRIMA.

DE AVIBUS AQUATICIS FISSIPEDIIS,
QUÆ CIRCA AQUAS VERSANTUR.

SECTIO PRIMA.

Alites aquatici fissipedes maximi, singulares & sui generis.

CAPUT I.

§. I.

Grus. The Crane. Tīpau. Gracis.

Corpus huic avi grande, decem interdum librarum pondere. Ab initio rostri ad extremos digitos commensuratum ad quinque pedes longitudine accedit. Collum ei longissimum esse notius est quam ut scribi debeat, quin & crura quoque longissima sunt.

Rostrum rectum, acutum, subviride [ex nigro viride] 4 fere digitos longum, ad latera compressum. Lingua lata & in extremo cornea. Vertex niger, à rostro ad occiput usque pilis seu fetis nigricantibus potius quam plumagine vestitus. In occipite areolam habet lunulatam, nudam aut raris pilis obitam, rubicundam; infra quam plumæ cineræ triangulari maculâ supremam cervicis partem occupant. Ductus albi bini, à singulis oculis singuli incipientes, retrorsum tendunt; uterque autem ductus in postica colli parte ad verticem maculæ triangularis cineræ modò dictæ coeunt, & deinde ad summum usque pectus continuantur. Guttur & latera cervicis colore nigro seu obscuro imbuuntur. Dorsum, scapulae, pectus, venter totus, femora, alarum tegetes, præter eas quæ in extremo articulo sunt, penitus cinerea.

Alæ amplissimæ sunt: Remiges pennæ 24, nigrae; minores tamen ex nigro nonnihil rufescent, ut & vestitricæ quoque primariae, quæ in extremo articulo sunt. Cauda pro avis mole exigua & perbrevis; pennarum 12; cum expanditur subrotunda. Ejus pennæ cineræ sunt, apicibus nigris.

Tibiae nigrae sunt, ad spatium unius palmi supra articulos nudæ. Digiti nigri, longissimi: Extimus autem medii infimo internodio crassâ membranâ adnæscitur.

Rara & præcipuè notabilis, imò admiratione digna est asperæ arteriæ conformatio. Foramine nempe ad id excavato sternum profundè ingreditur, inibi; aliquoties reflexa, ut Schema appositum repræsentat, eodem iterum foramine egreditur & ad pulmones tendit.

Appendices seu intestina cæca 5 digitos longa. Ventriculus musculosus: Caro sapidissima est.

Frequentes Romæ in foro venales vidimus.

Sapissime ad nos commeant, suntque in palustribus agri Lincolnienfis & Cantabrigienfis ætivo tempore magni eorum greges. An verò in Anglia nidulentur (ut ex narratione cujusdam Angli qui earum piones sæpissime se vidisse dixit, refert Aldrovandus) mihi nondum est compertum.

Carnis sapor delicatus & Ventriculus musculosus avem hanc minime piscivoram esse arguit, sed omnino granivoram aut herbivoram, quemadmodum etiam Autores qui de ea scriperunt referunt.

Grues ab Ardeis differunt, 1. Ungue medii digiti minime serrato. 2. Magnitudine quâ illas superant. 3. Rostro breviori. 4. Ventriculo musculofo. 5. Appendicibus binis, cum Ardeæ singulas habeant. 6. Mira asperæ arteriæ revolutio.

§. II.

Grus Indica.

Hæc nostrateminor est, ejusdem cinerei coloris. Cauda brevis & vix conspicua, alæ nempe eam occultant. Rostrum rectum, angustum, Gruis nostratis rostro longius. Nares oblongæ. Præcipua differentia est, quod summum caput à rostro ad verticem cute scabrâ, rubrâ, pilis raris oblitâ insigniatur. Vidimus hanc in Vivario Regio S. Jacobi dicto propè *Westmonasterium*.

§. III.

Grus Balearica Aldrov.

Figurâ corporis Ciconiæ similis est; Rostro tamen breviori non Ciconiæ tantum sed & Gruis rostro. Cristam habet in capite densam, rotundam, ex fetis quaquaversum diffusis, porcinis. similibus, colore spinularum Erinaei vulgaris compositam; quâ notâ ab omnibus aliis avibus primo statim aspectu faciliè distinguitur. In maxilla utraq; macula alba lineâ rubrâ in summa parte terminata. Remiges alarum pennæ minores albae, aliâs tota avis nigra est, Fulicæ colore, ne caudâ quidem exceptâ. Sub rostro rubra excrescentia velut palea quoddam utrinque dependet. Tibiæ longæ, ad genua fere seu secundum à pede articulum nudæ.

Hujus generis Avem in Vivario Regio S. Jacobi dicto propè *Westmonasterium* vidimus.

Descriptio Aldrovandi quam ex intuitu picturæ hujus avis confecit à nostra in nonnullis differt. Nam 1. Cristæ setas aurei coloris facit. 2. Pronam partem totam ex cinereo fuscâ; Dorsum atro-viride, ut in vanellis. 3. Pennas quâdam ferrugineas in alis memorat.

Reperiantur in regionibus propè *Caput viride* vulgò dictum. Magnitudine sunt Grui nostrati compares. Dum currunt alas erigunt, atque ita velocissimè currunt; alioqui gradatim ingrediuntur. Nunquam sub tectis dormiunt aut quiescunt, nam sub noctem dormituri altos quærunt parietes, more Pavonum; cujus item vocem & mores imitantur. Vescuntur herbis viridibus, & unâ cum Gallinacis & Pavonibus etiam hordeum & furfures devorant. Hæc Aldrovandus.

CAP. II.

Jabiru Brasiliensibus Marggrav. Belgis vulgò Negro.

Avis hæc magnitudine superat Cygnum. Corpus illius 14 digitos longum: Collum totidem, & brachii humani habens crassitiem. Caput satis magnum, oculi nigri; rostrum nigrum, directè extensum, & superius versus extremitatem paulum incurvatum, undecim digitos longum, duos & semis latum, versus exteriora acuminatum: estque superior rostri pars paulo altior & major inferiori. Caret lingua, & sub gutture ingluviem habet mediocrius magnitudinis. Crura longissima, duos nimirum pedes: Superiora enim unum pedem & digitum longa, & mediam partem pennis nudâ; inferiora 11 digitos. Sunt autem crura recta, nigricantia, & quasi squamata, digitum medium crassâ. In pedibus digiti quatuor, tres anteriores, unus posterius versus; quorum medius 4 digitos longus, cæteri paulo breviores. Tota avis vestitur albis pennis instar Cygni aut Anseris. Collum fere totum, nimirum 8 digitorum longitudine, à capite numerando, caput pennis; ac hujus medietas cum capite tegitur nigra cute, reliqua alba cute. Sed puro in cute hæc pennulas albas, & fuisse abreptas. Cauda lata desinit cum extremitate alarum.

CAP. III.

Jabiru guacu *Petiquaribus*, Nhandu apoa *Tupinambis*, Belgis
Scurvogel. Marggrav.

Rostrum habet magnum, $7\frac{1}{2}$ digitos longum, in extremitate teres, & inferius incurvatum. Caret lingua & rostrum inferius cavum est. In summitate capitis mitram osseam coloris albi & cinerei mixti gerit. Oculi nigri & pone eos aurium foramina ampla. Collum 10 digitos longum, cujus medietas, ut & caput, non plumis at cute squamosa cinerea est tecta, cujus squamæ albicant. Corpore æquat Ciconiam: Caudam habet brevem & nigram, cum qua alæ desinunt. Crura superiora ex parte albis vestita pennis, cætera tota cinerea, & quidem superiora crura longa sunt digitos 8, inferiora 6 aut paulo plus. Digniti pedum 4, ut in priore. Totum corpus & collum albis vestitur pennis, & à collo longiusculæ pennæ propendunt & circum. Alæ albæ, remiges earum pennæ nigræ, Rubini colore transplendente in nigro. Pellis detrahitur huic avi, ac caro ejus cocta comeditur; pinguis est & sicca, boni saporis, præsertim si cocta butyro frifetur. Comedi sapissimè.

CAP. IV.

Cariama *Brasiliensibus* Marggrav.

Avis Ardeæ majoris magnitudine, ex aquaticarum est genere. In capite super exortu rostri cristam plumatam gerit nigram cinereo mixtam, erectam. Rostrum breve, superius paulo aduncum, ex obscuro flavo fuscum. Oculos habet elegantes aureos, pupillâ nigrâ, longis superciliis nigris. Alæ desinunt paulo post exortum caudæ. Crura habet longa, superius mediâ partem plûmis vestita, cætera nuda & obscure flava: Digniti tres in pedibus, medium longissimum anteriorem brevior, anteriorem adhuc brevior: Sûntque digiti ad partem cute connexi. In postica parte pedis digitum parvum habet, altiori loco positum, & calcaneum rotundum more Struthionis. Ungues digitorum breviusculi, lunati, fuscî. Totum corpus pennis vestitur griseis seu cinereis fusco undatis, ut in falconibus, & obscure flavo mixto. Extremitas alarum & caudæ fusca est, obscure flavo & griseo undata: In pectore & inferiore ventre plus habet grisei. Caudam demissam, collum erectum gerit. Clamor ejus instar Gallipavi feminae & longè auditur. Carne est valde probata.

CAP. V.

Anhima *Brasiliensium* Marggrav.

Avis aquatica est rapacium genere, major Cygno. Caput habet haud magnum, Gallinaceo simile, & rostro nigro; cujus superior pars paulo longior inferiori, & in extremitate deorsum incurvatum: Oculos pulchros, aureos, pupillâ nigrâ, & exterius nigro circulo. In capite prope exortum rostri cornu gerit erectum, extremitate sua antrorsum versum incurvatum, paulo plus quam duos digitos longum, crassitie chordæ majoris in viola majore, rotundum quasi tornatum esset, coloris albicantis seu ossei: Circum cornu plumellæ subtiles breves eriguntur albæ & nigræ. Collum habet plus septem digitos longum; reliquum corpus ad caudæ exortum ferè sesquipedem: Alas amplissimas, utpote quarum plumarum longitudo sesquipedem superet. In cujusque alæ antica parte duo cornua recta, triangulata, ex ipso osse alæ enata obtinet, crassa minimi digiti apicem, & conicæ triangulatæ figuræ. Est autem quodque anteriorum digitum longum, posteriora paulo breviora coloris fuscî. Caudam habet 10 digitos longam, instar Anserinae latam. Crura superiora quatuor digitos longa, & quoad medietatem inferiorem pennis nuda: Inferiora quinque digitos longa, ferè duos crassa, in quolibet pede quatuor digitos obtinet more Gallinarum dispositos, quorum medius trium anteriorum $4\frac{1}{2}$ digitos longus, reliqui duo $3\frac{1}{2}$ posterior

terior autem ferè duos. Quilibet unguem habet corniculatum, nigrum, digitum longum, & in posterioribus digitis paulo longiore. Cute fusca & squamosa teguntur & digiti & crura nuda. Capitis vertex plumulis variegata est albis & nigris: Ad latera in gutture & colli medietate superiori nigricat; inferior medietas colli & pectus variegantur albis, cinereis & nigris pennis. Venter inferior albas in totum habet pennas, ad latera sub alis & in dorso lutei nigræ, sed quibus albæ hinc inde permiscuntur. Cauda est nigra; Alæ etiam nigræ exceptis oris extremis (prope ossa) ubi ex albo flavescentibus pennis sunt tectæ. Terribilem clamorem edit *Vyhu, Vyhu*, vociferando. Nunquam sola invenitur, semper par mas & femina junctim incedunt, & unâ mortuâ altera à sepultura nunquam discedit. Cornu quod in capite gerit remedium est contra venenum, si in vino per noctem infundatur. Idem remedium est contra suffocationem uteri, & in difficili partu. Hæc quæ descripsi femina est, mas duplæ magnitudinis. Nidum facit ex luto ad caudices arborum super terram figurâ furni. Hactenus Marggravius. Est autem hæc avis singularis & sui generis.

LIB. II. PART. I.

SECTIO SECUNDA.

De Aquaticis Fissipedibus Piscivoris.

HIS colla longissima: Rostra quoque longa, valida, in acutum desinentia, ad pisces feriendo & sub laxis latitantes extrahendos: Crura prælonga, ut aquas altius ingrediantur: Digiti tandem, præsertim posticus, longissimi, ut in fluviis firmius stare possint: Ungues satis grandes & adunci, medio ab interiori latere serrato ad anguillas aliæque lubrica firmius retinenda, vel quia etiam arboribus insident: Corpus plerumque macilentum & strigosum ob pavorem & solitudinem continuam.

Ardearum autem familia hæc certissimâ nota ab aliis omnibus avium generibus distinguitur, quod nimirum intestinum cæcum unicum & simplex singulæ obtineant. Quadrupedum more, cum aliæ pleræque aves geminas nascæ sint.

CAP. I.

DE ARDEIS.

§. I.

Ardea cinerea major. The common Heron.

Femina quam descripsi quatuor ferè libras pendebat, à summo rostro ad extremos ungues 4 pedes longa, ad ultimam caudam $38\frac{1}{2}$ digitos.

Antiores verticis plumæ albæ; succedit crista nigra $4\frac{1}{2}$ digitos alta. Mentum album: Collum in albo & cinereo nonnihil rufescit. Gula albâ, maculis nigris pulcherimè picta; inque ejus infima parte succrescunt pennulæ longiores, angustæ, acutæ, albæ. Dorsum lanuginosum contegunt longiores è scapulis ortæ pennæ cineræ, striis seu lineolis albidis deorsum tendentibus variæ. Pectoris media pars & Uropygii ima, quæ scî. caudæ subest, ad flavum vergit. Sub scapulis macula magna nigra à qua area nigra ad podicem tendit.

Pennæ alarum remiges circiter 27. quarum ultimæ cinerascunt, reliquæ omnes nigricant exceptis undecimæ & duodecimæ marginibus exterioribus, qui nonnihil cinerascunt. Omnium prona seu inferior facies cinerea. Alæ nothæ pennæ nigricant. Sub nothâ macula magna albâ: Superius etiam nothæ radices plumæ albæ vestunt, deinde linea albâ per totam alæ basin ad arnos usque continuatur. Secundi ordinis pennarum alæ decem nigricant, deinde quatuor aut quinque oris exterioribus albescent; reliquæ omnes cineræ. Cauda quoque cinerea, septem digitos longa, 12 pennis componitur. Rostrum magnum, validum, rectum, in acumen paulatim attenuatum,

ab apice ad angulos oris 5 $\frac{1}{2}$ digitos longum, ex viridi flavicans. Mandibula superior inferiore tantillo longior, cui fossula inculpta à naribus ad extremum apicem procurrit: Ejus latera versus extremitatem nonnihil aspera & velut serrata videntur, ut pisces lubricos melius retinere possint nè elabantur. Mandibula inferior magis flavicat, quin utriusque latera in aciem valde acutam tenuantur. Oris hiatus amplius. Lingua acuta, longa, minimè tamen dura. Palpebræ & spatium plumis nudum inter oculos & rostrum virefcunt. Foramina narium angustæ & oblongæ rimulæ.

Crura & pedes virides: Postica crurum pars & pedum plantæ viridiores. Digiti prælongi. Extimi anticorum inum internodium medio membranâ adnectitur. Unguis medii interioris latus serratum, quod observatu dignum est.

Ventriculus laxus & membranofus potius quàm musculosus ut in carnivoris; in quo dissecto Lenticulam trifurcam invenimus. Intestina anum versus, ubi appendicem fedes est, laxiora sunt quàm in aliis avibus. Appendices autem seu intestina cæca non duodecim ut in plerisque avibus, sed unatantum, ut in quadrupedibus, major tamen illa & crafior. Oesophagus sub mento in magnam amplitudinem dilatatur. In medio furculæ Appendix. Cylitis fellea longa. Genserus undecim vertebrae colli numerat, ego 18 observavi, quarum quinta contrariam habet positionem nempe * sursum reflectitur. Vescitur piscibus, ranis, &c. Sapius etiam majores pisces vulnerat quàm extrahere aut auferre potest. Pulli saginantur intestinis piscium, carne, &c. Sedet capite inter armos adducto, collo intorto. Trachea rectâ lineâ vertebrae colli bis transit antequam thoracem ingrediatur. In excelsarum arborum cacuminibus nidificant, & non raro plures simul non procul à se invicem, an verò in cornicem nidis nidulari soleant, ut Aldrovandus è Polydoro refert inquirendum. Ova pallidè ex caruleo viridia.

Habentur & in Anglia Ardearia, qualia apud Gallos Bellonius describit, quamvis ille id neget, in quibus Ardeæ tam prædè nidulari didicerunt, ut quotannis ex pullis ingens pecuniæ summa dominis cedat.

§. II.

Ardea cinerea tertium genus Aldrovandi.

Ex Aldrovando.

Ardea hæc, quam cinerea seu pellæ congenerem facio, dodrantes quatuor ab extremo rostro ad ultimos pedes longa, rostrum habet pollicis crassitudine, palmi longitudine, digiti minimi juxta nares latitudine, intus canaliculatum, infernè cornu ac rostrum. Oculi iris lutea, pupilla nigra. Collum spithamam integram est longum. Plumæ capitis, colli, dorfi & superiorum alarum ex cinereo fuscæ sunt, extremæ omnes maculâ ruffâ notatæ; quæ verò in alis sunt majusculæ albo in fine sunt variegatæ, & quæ caudam constituunt palmum cum dimidio longam. Quæ pectus tegunt longioribus notis nigris, ruffis, albis reperfæ sunt. Venter ferè albus ex cinereo: Coxæ nonnihil rufescent: Harum pars extrema supra poplitem pollicis spatium plumis nuda est. Ab his ad extremos ungues duorum palmarum mensura superest. Crura subviridia & pedes in digitos fissi, quos tamen davaricationis initio breviuscula membrana conjungit, quod circa aquas versari necesse habeat. Unguis postici digiti ceteris est major. In capitis plumularum extremo ceu capillamenta quadam tenuia, tenera, albicantia extabant; quæ res tenellam arguebat ætatem.

§. III.

Ardea cinerea minor, Germanis Nycticorax.

Precedente minor est multò, & brevior collo. Dorsum ei & vertex nigra, collum cinereum. Gula & venter lutescent. Ab oculis ad rostrum linea alba extenditur. Ab occipite cristæ, tresc. plumæ seu cirri 5 digitos longi, dependent. Ala & cauda cinerea. Rostrum nigrum: Pedes ex flavo virefcunt.

Apud *Sevenhays* in paludosis Hollandiæ hujus, ut credo, avis pullum è nido exemptum Belgicè *Quack* dictum hunc in modum descripsimus. Pedes ei virides: Tibiæ supra articulos ad spatium unius digiti nudæ. Extimus digitus medio ab exortu ad primam juncturam membranâ adnectitur. Medii unguis ab interiori latere serratus ut in cinerea majore. Oculorum irides pulchrè flavent. Colore corporis ad stellareum magis quàm cineream majorem accedit. Remigum pennarum bini ordines nigri apicibus albis. Cauda ex fusco cinerea, apicibus etiam pennarum albis. In dorso & collo

collo plumæ nigricant scapis ruffis: In collo lineæ ruffæ latiores sunt. Tegetum alarum minorum apices ex albo in ruffum declinant. Venter albus maculis nigris interstinctus. Mentum album. Gula pennæ ex una parte albæ ex altera nigra. Etate proculdubio colores mutat ut aliæ pleræque aves. Cylitis fellea magna. Ventriculus amplius, intus glandulosus, verum non musculosus, inque eo Scarabæorum exuvie. In medio furculæ appendix. Ova parit alba.

Avem hæc Germani *Nacht rab*, i. e. Nycticoracem appellant & sub hoc titulo à Gesnero depicturæ describiturque; unde Aldrovandus pro diversâ avis specie eam proponit, *Ornithologie* lib. 19. cap. 57. & Corvo sylvatico Gesneri subjungit. Dicitur autem Nycticorax quoniam internodium clamat voce absõna & tanquam vomituriens.

§. IV.

Ardea alba major. Venetiis Garza.

Pondus ei 40 erat unciarum. Longitudo à summo rostro ad imos pedes 53 $\frac{1}{2}$ digitorum; ad extremam caudam 40 tantum. Latitudo alis expansis 62 $\frac{1}{2}$ digitorum.

Colore erat undique candidissimo & planè niveo. Pennarum Remigum numerus circiter 27. caudæ 12. Mensura caudæ digitorum 6; cristâ caret. Rostrum ut in Ardeis cinereis ex croceo flavicans. Palpebrarum tarsi & spatium nudum oculis & rostrum interjacens viridia. Oculorum irides pallidè flavescent. Tibiæ supra articulos aliquosque nudæ. Pedes & ungues nigricant. Extimus digitus medio ab exortu ad primum usque articulum, membranâ adnexus. Unguis medii ab interioris lateris margine dentatus.

Sterni figura arcuata, ut in aliis Ardeis. Dorfi vertebrae sex aut septem. Colli vertebrae ad quartam deorsum stectuntur, deinde omnes sursum.

Cylitis fellea magna: In furculâ appendix triangularis. Ex pinguedine oleum consciunt adversus flatum, &c.

A cinerea majore præter colorem differt, 1. Magnitudine, quâ ab illa superatur. 2. Longitudine caudæ. 3. Quod cristâ caret. Quidam Anglus (inquit Aldrovandus) Ardeas albas, licet raras, se vidisse affirmat, quæ neque corporis magnitudine, neque figurâ, sed solo colore à cinerea vulgari seu Pella differunt. Hunc deceptum suspicor Ardeam albam quam modo descripsimus pro vulgari Pella, colore solo diversa habuisse. Nam & D. Johnson Ardeam albam majorem à se visam in Anglia pro distinctâ specie habet, in suâ Avium methodo nobis communicatâ.

§. V.

Ardea alba minor. Venetiis Garza giovane, sed falso.

Ardea vix libræ unius pondus implevit; ab initio Rostris ad finem caudæ 24 $\frac{1}{2}$ digitos longa, ad extremos ungues 32 $\frac{1}{2}$. Coloris est undique toto corpore candidissima veluti major. Ab occipite cristæ brevis dependet. Ad oculos spatium nudum viride. Rostrum 4 $\frac{1}{2}$ digitos longum nigricat. Oculorum irides pallidè luteæ. Lingua brevis. Pedes virefcunt, sed interdum cortice nigricante obducuntur, qui desquamari potest. Tibiæ supra articulos aliquosque nudæ, & altius quàm in priore: Extimus digitus medio ab exortu ad primum usque articulum membrana intercedente connectitur. Medii unguis pariter denticulatus ut in aliis. Appendix intestinorum ut in reliquis unica. Cylitis fellea magna.

Ab alba majore differt quòd longè minor sit, quòdque cristam habeat, quâ illa caret.

Hanc eandem esse putamus cum Ardea alba minore five Garzetta Gesneri & Aldrovandi, cùmque Aigretta Gallorum Bellonii, quamvis descriptiones in nonnullis discrepent.

Genserus cristæ pennas oblongas esse & magno pretio divendi ait. Verum Bellonius & Aldrovandus pennas hæc, quibus pileos & galeas suos proceres exornant, quæque cæcè admodum videntur in urbibus Turcæ subiectis, non capiti innasci sed dorso ad utramque alarum costam scribunt. Nostræ avi, quàm Venetiis in foro emimus, hujusmodi pennæ non inerant, ab Aucupe fortè, qui eam occiderat evulsæ & ablatae.

Huic

* Alii inter quas ponit D. Willughby, an superioribus colli vertebrae in Ardea cinerea contrario modo reflectantur.

Huic eadem omnino est Ardea alba minor secunda, *Garzetta* etiam dicta in vallibus Malalbergi, *Aldrovando*, ut descriptiones conferenti patebit. Sic autem eam describit Aldrovandus t. 3. p. 93. Avis est tota candida, exceptis cruribus & rostro quæ atra sunt. Rostrum longum, gracile, in extremo acutissimum, ubiq; unicolor. Inter oculos & rostrum macula quadam conspicitur viridis. Nigram oculorum pupillam lutea vel aurea ferè iris ambit, hanc rursus circulus niger. Collum & crura ut in aliarum Ardearum genere longa. Longi item pedum digiti sed lutei. Posticus omnium minimus, anterior medius longissimus: Secundum longitudine locum habet in dextro situ positus. Ungues attri, acuti. Alæ maximæ, cauda brevis, corpus exile. Hæc proculdubio eadem est cum nostra, nec aliter (ut puto) differt à *Garzetta* ejusdem Aldrovandi antea descripta quàm ætate; ea enim junior erat. In hac tamen nulla mentio fit neque cristæ, nec pennarum illarum rariorem dorso innascentium; utriusque fortasse avitum Aldrovandina tum nostræ ab aucupibus evulsæ & surreptæ sunt.

§. VI.

Ardea alba minor tertia Aldrov.

Ex Aldrovando.

Precedenti minor est sed carnosior, Rostrum parvum, crassum, acutum in extremo, totum luteum. Vertex capitis & cervix colore ferè croceo resplendet, qui color, licet remissior, in pectore quoque conspicitur. Collum quàm in aliis Ardeis brevius. Oculi ceu in lutea quadam macula locantur. Eorum iridem luteam ambit circulus niger. Femora & tibiæ longiusculæ, ex flavo ad croceum vergente colore. Digiti pedum pro portione corporis quàm in aliis Ardeis majores, longissimi, fuscii, albicantibus quoque annulis circumdati. Priores duos membrana parva conjungit, ut in cæteris. Ungues longi, acutissimi & unci. Unguis a. medii digiti cæteris longioris serratus est, ut in Botauro. Cauda non admodum brevis.

Præter hanc & aliam depingit Aldrovandus, rostro brevi, crasso & acuto, digitis pedum longissimis, anterioribus fuscis: caput ad croceum vergit. Rostrum & crura flava sunt: Cætero tota avis candida.

§. VII.

Ardea hamatopus seu Cirris Virgilii Scaligero Aldrov. p. 398.

Ex Aldrovando.

Cæteris Ardeis ferè omnibus minor est, & collo admodum brevi, tota ferè ex croceo ad colorem castaneæ vergens, pronè intensius, supinè & super alas remissius. Cauda tam exigua ut prorsus eâ carere videatur. Oculorum iridem, quæ lutea est, minimeus ambit circulus, & hunc rursus niger. Ex fronte per totum caput supremum & cervicem pennæ pulcherrimæ partim luteæ, partim atræ orientes dependent. Rostrum robustum, longum, acutum, bicolore, quæ caput tangit viride, vel ex viridi ad cæruleum inclinans, hicque color ad medium rostri & ultra etiam perdurat, reliquum atrum est. Crura & pedes rubro saturato colore, ut in Columbis multis: Ungues nigri. Sunt autem pedum digiti perquam longi, & exigua membranâ vel ejus rudimento conjuncti. Depingit deinde aliam huic per omnia similem, nisi quod coloridem in copore sit remissior, pedes subflavi, collum ad latera maculis multis nigris confersa, quæ in superiore non videntur.

§. VIII.

Ardea quam Sguacco vocant in Vallibus dictis Malalbergi Aldrov. p. 400.

Ex Aldrovando.

Cirros in capite gerit ejusdem penè coloris cum proximè præsentibus, quibus magnitudine ferè compar, vel paulo minor est. Rostrum huic brevius, robustum tamen, ejusdem cum toto tergore coloris, nempe ex luteo fæxuginei. Iris in oculo aurea à nigro ambitur circulo. Caput totum collumque luteo albôque & nigro variant. Pronè ad ventrem candicat, quemadmodum etiam cauda & potior alarum pars. Femora lutea: Tibiæ & digiti ut in quibusdam Gallinulis aquaticis viridescunt. Aiunt avem esse audacem & animosam.

§. IX. *Ardea*

§. IX.

Ardea vulgò Squaiotta dicta Malalbergi Aldrov.

Ex Aldrovando.

Rostro est luteo, in extremo nigricante, caudâ brevi, pedibus viridibus. Apex capitis 30 plumis constat, quarum mediæ albæ sunt, extremæ nigrae. Sunt & in tergore ejusmodi elegantes pinnae, coloris rubicundi, in suis radicibus albæ. A voce nonnè fortè utraque habuerit.

§. X.

Ardea minor alia rostro arcuato Aldrov.

Ex Aldrovando.

Rostrum magis quàm præcedentibus omnibus arcuatum. Pronè ad collum & pectus, R quod nigris maculis ut in Ardea deorsum descendentibus confersum cernitur, albiat. Cætera Avis tota leucophæa coloris est, pronè remissioris, supinè intensioris. Femora in hac ave, contra ac in reliquis, pennis vestiuntur.

§. XI.

Ardea congener Aldrov. p. 412.

Hujusmodi avem, licet rostro longè breviori, Ardeis potiùs quàm aliis avibus feci congenerem, & Ardeam nigram nuncupare soleo, quod reliquo corporis habitu Ardearum genera exprimat. Collum enim est longo, longis cruribus, digitis pedum longissimis, unguibus acutis, & caudâ denique brevi. Color ubique uniformis, nigricans, excepto collo, quod albo torque circumdatur, & rostro, quod luteum est, in medio & extremo nigra maculâ tam inferâ quàm superâ parte notatum. Has aves nondum nobis videre contigit, ideoque earum descriptionibus ab Aldrovando traditis nihil habemus quod adjiciamus.

§. XII.

Ardea stellaris. The Bittern, or Mire-drum. Taurus Plinii. Butorius & Botaurus recentioribus. Aristoteli etiam* Ocnus.

* i.e. Figeri, Ob segnitium & tardum volatum.

Ardea cinerea magnitudine non multum cedit. Longitudo ei à summo rostro ad extremos ungues 38 digitorum. Ad ultimam caudam 29. Caput parvum, angustum seu compressum ad latera. Vertex niger: Ad angulos oris macula utrinque nigra. Gula & colli latera rufescunt, lineolis angustis transversis nigris. Collum prælongis pennis vestitum & brevius & majus multo videtur quàm revera est. Longiores ad pectus plumæ mediis nigræ. Femora parte interiore & infimus venter ex albo pallide rufescunt: Exteriore parte femora etiam maculis nigris varia. Dorsum varium ex pallide ruffo seu xerampelino & nigro [admixto quoque cinereo] maculis & lituris nigris majoribus quàm in reliquo corpore. Fundi pennarum gulæ albi.

Remiges alarum pennæ breviores sunt quàm in Ardea cinerea: Majorum apices nigricant, aliàs omnes maculis & areolis transversis ruffis & nigris variantur. Minores pennarum ordines dilutius ruffæ. Cauda perbrevis & exigua pennis decem constat ejusdem cum Remigibus coloris.

Liturae seu aræ nigræ inter scapulas latiores sunt & deorsum tendunt: Ruffus autem color dilutior in flavicantem transit. Rostrum rectum, validum, ad caput crassius paulatim in mucronem tenuatur, colore subviridi, lateribus acutis. Mandibulæ inferiores latera in superiore includuntur. Superior mandib. sulco seu fossulâ utrinque in quæ nares sunt canaliculata. Lingua acuta, non bifida, ad medium Rostri vix pertingit: Rictus oris amphimysultra oculos versus occiput excurrit, adeo ut oculi in ipso quasi rostro siti videantur. Sub oculis area nuda viridis. Auree magnæ, patulæ.

Tibiæ paulò supra articulos nudæ. Pedes virides: Digiti grandes & prælongi, unguibus

guibus quoque longis & validis armati. Extimi pars ima medio membranâ adnexa. Medii ungues ex interiore latere ferratus, ut in hujus generis aliis, ut anguillas aliôsq[ue] lubricos pisces firmius teneat, nè elabuntur. Pollicis digiti ungues præ cæteris crassius & longus argento inferi solet ad scalpendos dentes.

Boatus numero impari vel tres simul, vel quinque edit, ut aiunt. Mugire incipit Februarii initio, nec diutius mugit quam libidine tentatur. Vulgus sibi perflatum habet eam rostrum in arundinem inferere, eûsq[ue] ope seu interventu mugitus edere. Alii rostro in aquas, lutum vel terram inserto bombos taurinæ aut bubulæ voci simillimos emittere aiunt.

Juncetis, arundinetis &c. latitant; in sepibus quoque non raro collo & capitibus erectis.

Autumno post solis occasum in sublime volare solent spirali ascensu, donec visum effugiant. Vocem interim edunt sed singularem & mugitus nullo modo similem. Atque hæc proculdubio avis est quam vulgus Anglicum *The Night-Raven*, i. e. Nyctico-racem appellat, nam & inter noctu etiam mugit.

Quod at partes interiores attinet, Trachæ cartilagine annulares post divaricationem non integræ sunt sed semicirculares: alteram circuli partem membranâ tenui & laxâ complete: Sûntque etiam magis disjunctæ seu remotiores à se invicem. Hepar bifidum cum cystis fellea appensa. Interior ventriculi membrana plicis carnis rugosa, inque ea glandulæ papillares. [Has ego non observavi.] Erat autem infra pylorum vcluti secundarius ventriculus structuræ singularis figura literæ ∞ lateribus crassius, plicis intus inæqualis. Ventriculus laxus, membranofus potius quam musculosus, canino similis, ut rectè Bellonius. Ingluvies nulla. Appendix unica ut in reliquis congeneribus, medium digitum longa. Gula sub rostro in immensum dilatatur, ut vel pugnum humanum admittat. In ventriculo murum pilos & officula invenimus. Loco costarum transverfarum tantum appendices parvæ. Vertebra capiti proximæ deorsum flectuntur, reliquæ omnes sursum. Sternum arcuatum. Apertura sterni tenui, pellucidâ & laxâ membranâ clauditur. Gula & aspera arteria per dextram colli partem transeunt. Appendicem etiam ossæam habet in angulo furculæ sed minore, quam Ardea cinerea.

Butorius & Botaurus recentioribus dicitur, quia boatum Tauri, i. e. mugitus imitari videtur. Præ cæteris Ardeis oculos hominum appetere dicitur.

Nidum in terrâ construit: Ova quinque una vice parit subrotunda, albidâ, ad cinereum aut viridem tendentia.

§. XIII.

Ardea stellaris tertium genus Aldrov.

Ex Aldrovando.

Vis hæc Epidauro missa undique sibi concolor est, nempe subruffa, pronè minus, supinè magis. Hæc eadem (pergit Aldrovandus) aut consimilis saltem in paludibus nostris capta, rostrum habebat palmi longitudine, coloris cornei, rectum, acutum. Superior mandibula parumper adunca est in fine, & inferiore longior cum aliqua nigredine. Vertex erat niger, collum ferrugineum, duos palmos longum. In dorso nigricabat (videbatur autem pullus adhuc) & in cauda, cujus infimum uropygium album: erat autem hæc brevissima. Ala partim ferrugineâ, partim albâ. Crura dodrantem unum explebant. Oculorum iris lutea erat.

§. XIV.

Ardea stellaris major sive rubra Aldrovandi.

Spurium genus esse videtur inter stellarem & cineream, sed ad cineream magis accedit: Unde restituis inscriberetur, Ardea cinerea pectore & lateribus rufis. Magnitudine, figurâ & ungue pectinato Ardeæ cinereæ similis est. Oculorum irides flavicant. Vertex niger, cristâ longâ instructus. Dorsum cinereum, verum quam illius obscurius. Ad scapulas setæ longiusculæ ruffæ succrescunt. Vestitices minoris interioris alæ faciei ruffæ. Femora ex albo ruffa. Utrinque juxta pectus area lata ruffa. Media gula maculis nigris & albo-ruffis varium. Ad latera colli linea lata nigra in medio duarum ruffarum. Infima pars colli sub longioribus plumis intensè ruffa. In reliquis cum cinerea majore Ardea convenit. Cæcum unicum: Cystis fellea ingens: Costæ

Costæ rectæ à vertebra dorsi tendunt, Quadrupedum instar. Intestina parva, tenuia. Appendix intestinalis à ductu vitelli residua in medio intestinorum cernitur. Meatus cysticus & porus biliaris in unum communem ductum non coeunt, sed diversis canalibus sibi tamen invicem vicinis duodenum penetrant.

§. XV.

Soco Brasiliensis Marggravio.

Vis aquatica est, cujus multæ hic [in Brasilia] observari possent species. Magnitudo huic Ardeæ minoris. Rostrum obtinet rectum, nigrum & in extremitate acutum, duos & semis digitos crassum ubi crassissimum. Caput illi instar Ardeæ, uti & collum, pedem longum. Oculi nigri, circulo aureo. Alæ & cauda simul desinunt: Cauda enim brevis, nec supra quinque digitos longa. Crura satis longa, superiora enim quatuor, & inferiora totidem digitos: In pedibus porro quatuor digitos obtinet; videlicet tres anteriùs, unum posteriùs versum. Crura autem superiora ad medietatem sunt nuda pennis; cætera fusca cute tecta. Caput & collum brunnis quidem pennis, fed quæ punctulis nigris variegatæ sunt, vestiuntur: Venter quoque ad eundem modum. Sub alis denique nigra & albo maculatæ sunt pennæ.

§. XVI.

Ardea Brasiliensis Cocoi dicta Marggrav.

Vis est elegans, Ciconiæ fermè magnitudine. Rostrum habet rectum, acutum, Alex circiter digitos longum, quod in exortu ex flavo virefcit: Oculos crystallinos, circello aureo, circum oculos cutem cineream. Colli longitudine 15 digitorum, corporis 10, caudæ 5, cum qua alæ desinunt. Crura superiora mediam partem plumata, 8 digitos longa, inferiora 6½: cute tecta cinerea: Digitos in pedibus quatuor, vulgari modo; quorum medius digitus longus, cæteri breviores, omnes unguibus lunariis fuscis. Guttur & totum collum sunt alba, summitas capitis & latera nigri coloris cum cinereo mixti. Eiusdem coloris cristam elegantem gerit erectam; atque ab ea duæ elegantes plumæ deorsum posteriùs dependent, coloris ex nigro subcinerei, quælibet 5½ digitos longa. Anterius collum secundum longitudinem maculatum est, plumis è nigro & cinereo mixtis. In colli parte anteriori & inferiori elegantes habet plumas longas, albas, subtiles, propendentes, quas in pileis gestare solemus. Totum dorsum, alæ & cauda cinerei sunt coloris diluti, cum pauxillo albo mixti: Superior medietas crurum superiorum albis vestitur pennis. Per dorsi autem longitudinem cinereæ plumæ extenduntur subtiles, elegantes, figurâ similes illis in collo. Caro illius bona est.

§. XVII.

Ardea Brasiliensis rostro serrato, stellari similis Marggrav.

Natis domesticæ magnitudine est aut paulò major. Rostrum habet rectum, acutum, medietate anteriore tam superiùs quam inferiùs dupliciter serratum, 4½ digitos longum. Caput & collum habet Ardeæ; oculos nigris, circulo aureo: Collum pedem longum, corpus 5½ digitos, caudam 4, cum qua desinunt alæ. Crura tota 9½ digitos longa, superiora mediam partem pennis vestita: Quatuor digitos in pedibus vulgari modo. Rostrum superius est fuscum, propè exortum autem virefcit è flavo. Totum caput & collum superius pennas habet longiusculas, pallidè flavas, nigro undatas. Sub gutture albicat. Collum inferius, pectus & infimus venter plumas habent albas fusco undatas, quod in ambitu flavo est fimbriatum. Totum dorsum & alæ teguntur pennis fuscis flavo undatis, & remiges alarum pennæ sunt è nigro & cinereo, æquali parte mixtæ, extremitatibus albis. Cauda constat ejusmodi pennis quolibet extremitas alarum, sed transversim albo lineatis. Crura, & pedes sunt obscurè grisei coloris. Ungues fuscis. Caro comeditur, sapit ut aliarum Ardearum.

§. XVIII.

Guiratinga *Brafilienfis*, Garza *Lufitanis*, *Ardea species* Marggrav.

Albardeola magnitudine & corporis figurâ. Erectè incedit, collo longo, rostro extenso, recto, acuto, flavo, 4 digitos longo, cujus pars superior nigra, inferior alba. Crura alta ut *Ardea* sex circiter digitos longa: Pedum digiti ad vulgarem modum: Crura exterius (ut & digiti sunt) flava, interius ex viridi & fusco mixta. Per totum corpus albidissimis vestitur pennis: In collo elegantissimis plumulis albis, quæ subtiliores sunt plumis *Struthionum*. Aquatica est avis crura superiora sine pennis.

§. XIX.

Ardeola Brafilienfis Marggrav.

Columbæ magnitudine vix par; collum habet longissimum. Rostrum rectum, acutum, superius fuscum, inferius ex albo flavescens, 2; digitos longum: linguam brevem, acutam: oculos mediocres, circello aureo, pupillâ nigrâ. Caput parvum, collum tenue, at 7 digitos longum, cum corporis longitudo vix sit 4. Crura longa, quodlibet 5 digitos; superior medietas mediam partem nuda: In pedibus digitos quatuor, communi modo dispositos, unguibus lunatis, acutis. Color talis est: propè oculos ubi rostrum inferitur cutis melini coloris est. Caput superius vestitur pennis chalibei coloris, pallidè fuscis inpersis. Totum collum cum pectore & infimo ventre plumas habet albas leucophæis mixtas & pallidas, ut variegatus appareat. Dorsum nigrum est, & ex parte chalybeo-fuscum cum cerei coloris pennis mixtum. Alarum pennæ longæ, virentes, in extremitate maculam habent albam, reliqua superficie ex fusco, chalibeo, cereo & leucophæo eleganter variegata. Cauda duos digitos longa, quam tegunt alarum extremitates, quæ cum illa desinunt. Crura superius leucophæo & cereo mixta. Nuda pars & pedes cute melinâ tecta sunt. Ungues leucophæi. Erecta incedit avis & decenter.

CAP. II.

DE CICONIA. The Stork.

§. I.

CICONIA ALBA. The White Stork.

Ardea cinerea major est. Collum brevius & crassius quàm in *Ardeis*, Caput, collum & pars anterior alba. Uropygium & alarum externa facies nigra. Venter albus. Pennæ alarum renigres nigra: Cauda alba. Rostrum longum, rubescens, *Ardea* rostro simile: Pedes longi, rubentes, ad genua ferè seu secundum articulum nudi. Digiti ab exortu ad primam usque juncturam membranâ connectuntur. Colli vertebra 14. Ungues habet latos humanis similes; Quales ibidi *Ægyptiacæ* albæ tribuit Herodotus; medius tamen minimè serratus est. In Angliâ rarius conspicitur, nec nisi vento aliove casu ad nos fortè delata. Hujus in ora maritima *Norfolciensi* capta imaginem ad vivum depictam cum brevi ejus descriptione ad nos transmissit clarissimus vir *D. Thomas Brown*, Rei Medicæ totiusque naturalis historiz peritissimus. Unam circiter ulnam alta erat; Rostrum & pedibus miniaceis; Unguibus latis, humanis similibus: Pennarum alæ utriusque partes inferiores nigra, unde alis complicatis pars dorsi inferior nigra reddita est. Cauda tamen, quæ sub alis contractis penitus occultabatur (vix enim digitum longa erat) alba. Calami pennarum alæ remigum etiam *Cygnos* aequabant. Rostrum crepitat crebro mandibularum ad se mutuo appulsu. Ranas & cochleas terrestres oblatas libenter esitabat, bufones averfabatur. In litoribus nostris rarius cernitur.

Ciconia alba (inquit *Joan. Faber Lynceus* Annotationibus in *Recchum*) in Italia rarissima. Ego scâne 28 his quos Romæ egi annis nonnisi semel & unicam quidem Ciconiam albam in culmine turris Comitum (*Torre de Conti*) conspexi, nescio quo vento huc

huc perlatum. Aldrovandus quoque Italus se nondum (jam tamen senex capularis) Ciconiam (quod ager hanc Bononiensis non alit) vidisse futebatur. Sed mirandum propterea, cùm certum sit Ciconias ante hyemis adventum ex Germania ad loca tepidiora & calidiora migrare; Italia autem Germaniæ sit contigua & calidior, quod huc non provolent.

Novi qui autopsia didicerunt Ciconias & Pavones cùm sepius serpentes quos deglutiverant per podicem vivi illis exiissent erecto uropygio ad parietem tandiu anum applicuisse nè invitis elaberentur, donec sensissent nempe intus serpentem demortuum fuisse.

§. II.

Ciconia nigra.

Vulgari Ciconiæ aequalis est, aut eâ paulo minor. Collum, Caput, Dorsum, Alæ nigrae cum aliquo splendore aut viridis mixtura, colore ei non absimili quæ in *Corvis* marinis cernitur. Venter, pectus alba, ut & latera.

Rostrum viride: Tibiæ quoque virides & ad genua usque nitida. Membrana digitorum connectens exterius ad primam articulum medii digiti pertingit; non autem ex interiore parte.

Juniores cùm cibum petunt strepitum edunt *Ardeis* non dissimilem.

Vidimus primò *Frascofurti* ad *Moenum*.

Avem hanc *Jo. Faber Lynceus* Annotationibus suis in *Recchum* quàm diligenter descripsit, in hunc modum.

Longitudo à rostri cuspidè ad pedes usque sex cum dimidio est spithamarum; quam eandem mensuram expansæ alæ conficiunt. Rostrum solum (in quo lingua subrubens & brevis conspicitur) Romanum pedem est longum: duarum verò spithamarum crura sunt. Capacitas gula tanta erat, ut ave per pedes appensa ex tadem sua sponte rana grandis excideret, & adhuc quatuor integræ in ejus ventriculo reperirentur. In stomacho verò ex duriore carne compacto oscula erant plurima ranarum & exucca quadam massa simo haud absimilis. Cervix etiam sesquispithamam erat longa. Pedes & crura macilentia. Alarum dorsique totius color subniger est usque ad ventrem imum. Hæc tamen nigredo subcæruleo purpureoque licet obscuriore est mixta, sed prædominante fuscescine in majribus, præcipuè alarum pennis. Collum à dorsi colore jam amplius recedit, & gratissima quadam subcærulei, purpurei rubescens subvirescentisque miscelâ oculos mirè oblectat. In columbarum anatque collo eundem repereris florentem colorem. Et quodam nonnisi inferior ventris regio, longè sub pectore incipiens plumas habet albicantes & molliores. Avis tota nigra potius propterea quàm alba appellatur. Gratissimus est in oculorum orbitâ, in toto rostro, in cruribus pedibusque puniceus & minium Antiquorum sive *Cinnabritum* nostrum æmulans rubor. Quæ omnia simul juncta; hoc est magnifica totius corporis structura, & ex variis jucundisque coloribus composita symmetria avens oculis nostris exhibent elegantissimam. Non est quidem omnino palmipes ut anates; sed tres pedum digiti tenaci tamen ad medietatem usque membranâ connectuntur, calce sua retrò satis longâ, & usque forti roborata. Paludibus, Lacubus & marinis ripis hæc assident aves; in has volant aquas rapinæ inhiantes, & sæpe sub has sese mergentes piscando vitam sustentant, ut ex Aucupum nostrorum mihi fide constat. Non est admodum frequens Romæ hæc avis, quæ nonnunquam tamen cum aliis marinis alibilibus ventum exponitur. Tam verò piscosum caro habet saporem satoremque, ut etiam *Felis* nostra illam sibi projectam averfaretur, nec attingere vellet. Hanc avem *Ovidius Mercurius* esse pluribus probare nititur, quæ apud ipsum videt.

§. III.

Ciconia Americana; Maguari *Brafilienfis* Marggrav.

Avis est Ciconiæ similis figurâ & magnitudine, atque etiam ex parte colore. Collum habet pedem longum: Rostrum rectum, acutum, 9 digitos longum; crura longa & nuda ut Ciconia; caudam brevem cum qua alæ desinunt. Rostrum in exortu ad medietatem usque ex viridi flavescens; reliqua medietas extrema ex cæruleo cinerea. Oculos habet parvos, argenteos, pupillâ nigrâ, & circa eos cutem cinnabriam, ac similem etiam inferius propè exortum rostri, scilicet inter Rostrum & guttur, quam

quam more Senembiiralcens dependere finit sub gutture. Totum caput, collum & totum corpus albiſſimis veſtitur plumis; ac inferiori parte colli pennæ illæ albæ ſunt longiſculæ. Cauda autem quoque alba, at ſuperius nigris aliquot pennis tegitur. Alæ in exortu albis teguntur plumis, ſed propè dorſum nigris; nigredini autem perſpendet viriditas. Crura ſunt rubra ut & pedes quos cum Ciconia communes habet. Roſtro crepitat ut Ciconia noſtras. Caro illius edulis.

CAP. III.

Ibis Bellonii.

A Ntea Ibidem nigram (verba ſunt Bellonii) pro Hæmatopode habueramus: ſed obſervatis ejus moribus non Hæmatopodem ſed Ibin nigram eſſe deprehendimus, cujus Herodotus primus meminit, deinde Ariſtoteles. Corpore eſt Elorii aut paulo minor, omnino niger: capite corvi aquatici; roſtro, quæ capiti jungitur, pollicis craſſitiem ſuperante, ſed per extremitatem mucronato, & incurvo nonnihil atque fomicato & omnino rubente, uti etiam cruribus, quæ oblongæ ſunt, ſimilita cruribus illius avis quam Plinius Bovem taurum, Ariſtoteles Ardeam ſtellarem nominat; collum verò oblongum Ardeolæ inſtar habet: ſic ut cum primum Ibidem nigram conſpiceremus, Bovi Tauro corporis habitu ſimilis videretur.

Ægypto adſpectum eſſe dicitur hoc genus avis, ut extra eam regionem vivere non poſſit, aſportatumque occiſum moriatur.

Ibes Ægyptiis utiliſſimæ ſunt ad ſerpentes, locuſtæque & bruchos delendos, quibus regio illa præcipuè infeſtatur; ideoque divini honores iis habiti ſunt. Ibes (inquit Cicero) maximam vim ſerpentium conſiciunt. Avertunt peſtem ab Ægypto cum volucres angues ex vaſtitate Lybiæ vento Aphricò inveſctas interſiciunt atque conſumunt. Ex quo fit ut illæ nec morſu vivæ noceant, nec odore mortuæ. Eam ob rem invocantur ab iſtis Ægyptiis Ibes. Quæ præterea Veteres de Ibide tradunt vide apud Aldrovandum.

CAP. IV. §. I.

*Platea ſive Pelecanus Aldrov. Lencorodius ſeu Albardeola.
Belgiſ Lepelaer.*

P Ullus erat quem deſcripſi è nido exemptus. Pondus ei 45½ unciarum. Longitudo à ſummo roſtro ad extremos ungues 34 digitorum, ad ultimam caudam 24. Color totius corporis velut Cygni candidiſſimus. Ultra oculos roſtrum verſus nec plumæ, nec lanugo, ut in Ardeis & Corvo marino. Angulus etiam mandibuli inferioris nudus: quod fortè in hac ave ſingulare eſt.

Pennarum alæ Remigum prima nigricat: ſecundæ pinnulæ tantum ad ſcapum exteriores ſeu exterior à ſcapo medietas, & interioris apex: Tertiæ apex tantum: Quartæ adhuc minus nigricat. Eodem modo & in ſecundo ordine tegetes inferiores apicibus & ſcapis nigræ. Cauda perbrevis.

Roſtrum figuræ ſingularis & inſolitæ, planum & depreſſum, propè extremitatem in circularem ſerè figuram dilatatum, ad ſimilitudinem Cochlearis, undè & Avis ipſa *Lepelaer* i. e. Cochlearia Belgiſ dicitur. Parte lata 12 ſeu 14 foſſulæ ſeu canaliculi ei inſculpti ſunt. Interior ſuperficies lubrica & lavis eſt. Roſtrum in pullis adhuc teneris albicat; verum in adultis nigreſcere dicitur. Lingua acuta, parva. Tibiæ ad mediam ſecundi internodii partem nudæ, albicantes. Pedes validi. Dignati antiqui membranæ connexi; extimus medio ad ſecundum uſque articulum, intimus ad primum tantum. Dignati autem & ungues nigri.

Reſlexiones illas Laryngis quas memorat, deſcribit & figuræ exhibet Aldrovandus, in noſtra ave non obſervavimus. Cyſtis fellea magna. Inteftina in multas ſpiras convoluta. Supra ventriculum œſophagus in facculum dilatatur cujus ſuperficies innumeris glandulis papillaribus aſpera eſt & inæqualis.

Ova ejus Gallinarum ovīs æqualia, alba, paucis ſanguineis ſeu ex cinereo rufis maculis guttata.

Apud *Sevenhuys* non procul Leidâ Hollandiæ urbe in excellarum arborum cacuminibus

minibus magno numero quotannis nidificant, quemadmodum Ardeæ, Graculi palmpedes, &c.

§. II.

Tlanquechul ſeu Platea Mexicana, Nieremberg.

A Vis eſt peregrinæ gulæ: vivis duntaxat piſcibus veſcitur, mortuos non attingit: Raptu gaudet: Specie ſimilis eſt Plateæ aut Pelecano, ſed coccineo pulcherrimæque univerſi ſerè corporis colore, aut ex albo rubreſcenti, lato atque obrotundo circa finem roſtro, cinereoque: pupillâ nigrâ, iride rubra, rugoſa: fronte Gallipavonis Aurævæ; depili penè capite candentique cum univerſo ſerè collo & parte peſtoris, & falciâ nigrâ latiſculâ caput à collo diſtinguente. Circa litora maris aut fluminum vivit.

§. III.

Platea Braſſilenſis, AIAIA dicta, Luſitanis Colherado, Marggrav.

Figurâ cum Europæa convenit, ſolo colore differens. Anſeris magnitudine. Roſtro inſtar cochlearis lato, albo: Collo longo, pedibus latis. Tota alba eſt, ſed in dorſo & alis diluè incarnati coloris perſplendentis. Caro illius edulis eſt. Frequens eſt ad flumen S. Franciſci & alibi paſſim in locis paluſtribus. Avem hanc D. G. Charletonus *Tlanquechul* vocat, & univerſo ſerè corpore coccineo pulcherrimæque colore eſſe ſcribit. Nos quidem eam nondum vidimus: habemus tamen Plateæ cujuſdam roſtrum duplo ſerè majus longiſſimæ Plateæ vulgaris Europææ roſtro.

SECTIO TERTIA.

Aves aquaticæ limoſugæ Roſtris tenuibus longiſſimis, rectis.

CAP. I. §. I.

Scolopax. The Woodcock. Aldrov. tom. 3. pag. 472.

P Erdice minor eſt; ſupina parte ex ruſſo, nigro & cinereo variâ, pulcherrimo aſpectu. A roſtro ad medium capitis ſerè totum ex ruſſo cineraſcit. Peſtus & venter cinerea, lineis tranſverſis fuſcis. Sub cauda nonnihil flavicat: Mentum ex flavo albicat. Ab oculis ad roſtrum linea nigra producitur. Occipitis maxima pars nigra, cum tranſverſis ductibus teſtaceis duobus tribuſve. Remiges alarum pennæ, numero 23, nigræ, maculis tranſverſis ruſſis. Plumulæ ſub alis cinereo & fuſco pulchrè variegantur. Cauda 3½ digitos longa, 12 pennis conſtat, quarum apices inferius albi, ſuperius cinerei; margines ruſſo velut crenati ſeu dentati; reliqua pars nigra.

Roſtrum 3 digitos longum, propè extremitatem fuſcum, propè caput albidius ſeu carneum. Mandibulum ſuperiori inferiore tantillo longius. Lingua nervoſa: Palatum aſperum: Aures permagnæ, patulæ. Oculi altiſſi & ſummo capiti propius ſiti quàm in aliis avibus nè lædantur ſci. dum roſtrum altiſſum in terram intrudit. Crura, pedes, digiti è pallido fuſci. Ungues nigri. Poſticus digitus exiguus, ungue minimo donatus. Hepar biſidum cyſtin felleam appendam habet. Inteftina longa, tenuia convoluta. Appendix intefſtinalis cæcis duplo longior.

Vere primo Angliam deſerunt hæ aves; priùs tamen matrimonio copulantur, & binæ maſci & femina unâ volant. Sylvas præſertim humidæ & rivulos juxta ſepè frequentant. Cælo nebuloso advolare & avolare dicuntur. Norimbergæ menſe Auguſto venales vidi; unde ibi per totum annum manere arbitror. In Alpibus aliſiquæ excellis montibus æſtate verſantur. Apud nos etiam in montioſis nonnulla fociis deſcendentibus caſu aliquo relicte interdum nidificant & pariunt. D. *Jeſſop* pullum *Sheffieldiæ* venalem vidit, & alii etiam alibi. Ova paræ oblonga, pallide rubentia nebulis & maculis ſaturatoribus variâ.

E binis quas deſcripſi altera fœmina erat, quæ marem duabus ſerè unciis pondere ſuperabat, erâque paulo major & colore obſcuriore.

Caro

Caro hujus ob saporis præstantiam in præcipua æstimatione est, crucula inprimis commendantur, eorumque respectu Scolopax etiam Perdici præfertur, secundum illud Adagium Anglicum,

*If the Partridge had the Woodcocks thigh,
It would be the best Bird that e're did live.*

Mas 10 uncias pendet, fœmina 11 ½. Longitudo a summo rostro ad extremam caudam digitorum erat 13 ½. Latitudo inter extrema alarum expansarum 26. Apud nos ob stoliditatem infamis est hæc avis, adeo ut Scolopax pro stulto proverbialiter accipiat.

§. II.

Gallinago minor Aldrov. The Snipe or Snite.

Pondus ei 4 unciarum; Longitudo ab apice rostri ad imos pedes 13 digitorum, ad extremam caudam 11 ½. Alæ expansæ 7 ½ digitos latitudine explebant.

Linea per medium capitis ex albo rufia decurrit, parallelâ utrinque areolâ ex rufio nigricante; Succedit linea supra oculos transiens ejusdem cum media coloris. Inter oculos & rostrum linea fusca. Sub rostro albicat. Collum ex fusco & rufio mixtum. Pectus & venter ferè tota alba. Pennæ longiores & scapulis ortæ, ad caudam ferè protenduntur, interiore ad scapum medietate nigra cum splendore quodam, apicibus rufis; exteriore pallide rufæ; quæ sibi invicem succedentes duas lineas efficiunt. Dorsum tegetes fusca, lineis transversis albis. Caudæ incumbentes rufæ lineis transversis nigris. Alarum vestitrices majores fusca, apicibus albis; minores nigro & albescente rufio variæ; inferiores lineis fuscis & albis pulchrè variegantur. Remiges 24, quarum Primæ margo exterior ad apicem ferè albet, Sequentium apices albescent nonnihil; at ab 11 ad 21^{am} clarius albet: aliæ fusca omnes: At ultimæ quinque lineis transversis nigris & albo-rufis variantur.

Cauda 12 pennis constat: Brevior esse videtur quia ab immediatis & incumbentibus pennis ferè tota obtegitur. Pennarum ejus extimarum apices albet, reliqua pars fuscis & pallidis ductibus transversis albis variatur: Exterior autem limbus albicat magis. Sequentes ad medias usque his ferè concolores, nisi quod apices minus albicent, fundi magis nigricent, & supremus ductus transversus albicans rubescat. Mediarum primò apices albicant, albedini subest linea fuscifcens; huic areola rubescens cum maculis in medio fuscis: Reliquum ferè pennæ nigrum, nisi quod in exterioribus limbis una vel altera macula rubescens interdum cernatur. Rostrum tres ferè digitos longum, extremo nigrum, nonnihil depressum & punctulis extantibus asperum. Lingua acuta. Oculorum irides avellaneæ. Crura pallide virescent; ungues nigri; Digni longi & ab exortu statim disjuncti. Posticus valde exiguus.

Hepar in duos dividitur lobos, cum cysti felle ampla. Ventriculus non admodum carnosus. Caro tenera habetur & saporis optimi.

Apud nos nonnullæ per totam ætatem manent & in palustribus nidificant. Quatuor aut quinque ova singulæ una vice ponunt. Pars maxima aliò abit. In locis palustribus & rivulis victum quærit, atque ibidem sese occultat.

§. III.

Gallinago minima seu tertia Bellonii. The Gid or Jack Snipe, or Judcock.

Pondere uncias duas; Longitudine ab apice rostri ad extremos pedes 10 ½ digitos, ad ultimam caudam 8 ½ æquabat. Gallinaginis minoris subdupla est, unde & Gallus, teste Bellonio, *Deux pour un* appellatur. Uropygii color cæruleo-purpureus splendens, ei qui in Sturni dorso cernitur similis, pennularum apicibus albicantibus. Pennæ dorsii longiores seu scapulares exteriore limbo luteæ, mediis partibus fusca cum maculis rufis, interiore limbo cæruleo splendente colore nitent, absque ulla tamen purpurea mixtura. Collum fusco, albo & pallide rufio coloribus varium. Summum caput ex rufio nigrum; supra oculos utrinque linea lata pallide flavescens. Gula pallide rufia, maculis albis & fuscis picta. Pectus & venter albicant: Inter oculos & rostrum areola nigra. Mares & fœminis neque coloribus, neque magnitudine differunt. Remiges alarum 24, de quibus primæ decem fusca; Decimæ & sequentium

sequentium ad vigesimam apices albet: Tres ultimæ à scapo exteriùs rufio & nigro striatæ. Tegetum insuper apices albicant. Minores pennarum alæ ordines nigri apicibus partim rufis, partim nigris. Rostrum duos ferè digitos longum. Mandibulum superius inferiore paulo longius, versus extremitatem nigrum & punctulis asperum, ipsa tamen extremitate lævi.

Crura paulo supra articulos nuda, pallida cum aliquo virore. Digni penitus divisi: Posticus brevis: Ungues nigri.

Cystin fallacem habet: Ventriculum musculosum: Appendicem intestinale circum medium intestinorum. Scarabæis aliisque insectis vescitur.

In junctis se abscondit, neque exurgit aut avolat interdum antequam pedibus ferè eam conculcet. Majori stolidior est & apud nos minus frequens. Ego aliquando, vulgi errorem secutus qui avem hanc *The Jack-Snipe* vocat, non specie sed sexu tantum à majore & vulgari differre existimavi, proque illius mari habui. Verum postea D. Lister admonitus specie diversam comperi, siquidem ex his minoribus & mares & fœminas observavi.

§. IV.

Guauna Brasiliensis Marggrav. *Rusticula aquatica Brasiliensis.*

Magnitudine Jacu. Rostrum habet rectum, paulò deorsum inclinatam, flavum, at in extremitate fuscum, 4 ½ digitos longum: Corporis autem illius longitudo est totidem. Crura superiora mediam partem pennis vestita, 6 digitos longa. Digni pedum 4, ita dispositi ut communiter 3, quorum medius tres digitos longus, ceteri breviores: Tota avis pennis vestitur fuscis multâ umbrâ mixtis. Caput autem & collum totum ejusdem coloris, & præterea albo punctulatum ut in Jacu. Carnem habet satis bonam.

CAP. II. §. I

Barge, ut puto, seu Egocephalus Bellonii. The Godwit, called in some places The Stone Plover. *An Fedoa* Gesneri? *An Rusticula* Aldrovand.? *Scolopace major.* The Yarrowhlop or Yarrowp.

Scolopaci similis est & æqualis, aut tantillo major: Longa ab initio rostri ad imos pedes 17 ½ digit. Lata alis expansis 28 ½. Caput ei ex rufio cinereo, mediis plumarum nigris. Supra oculos albet. Collum & gula rufescent. Pectus fordidè albet. Dorsum rufio, nigro & albo varium est, mediis pennularum nigris, fimbriis ex albo rufis. Mari gula & pectus lineis transversis nigris depicta; Fœminæ gula & collum cinerascunt. Uropygium ferè totum album maculis nigricantibus aspersum. [In ave quam ego descripsi, uropygium seu dorsum infimum macula alba triangulari, vertice caput spectante, occupavit.]

Remiges alarum majores nigra scapis albis. Reliquæ uti & secundi ordinis pennæ apicibus & fimbriis ex rufio cinerascunt. Minores alarum tegetes corpori concolores. Caudæ pennæ 12, omnes. arcis transversis albis & nigris alternis variæ. Mediæ longissimæ digitorum 3 ½; reliquæ hinc inde ordine sensim breviores.

Rostrum ad basin albicat, versus extremitatem nigrum est; pro avis magnitudine etiam Gallinaginis rostro longius. Mandibula superior inferiore paulò longior. Lingua acuta: Nares oblongæ: Aures magnæ.

Crura non admodum longa, ad medium usque secundi internodii nuda. Ungues nigri. Medii anticorum digiti ungues ex parte interiore in aciem tenentur. Extimus digitus cum medio ab exortu ad primum articulum fatis crassâ membranâ coloris fuscis seu obscurè virentis connectitur.

In maris litoribus arenosis degit, ubi non abscondit se ut Scolopax, sed erectus Lari instar huc illuc incedit.

Barge Bellonii, quam Gallicè Petit Corlieu dictam ait.

Prata habitat sicut *Corlieu*, & pariter mare petit: Avis est timida hominibus accersum

sum non ferens. Vocem edit hircorum & caprarum, quare Capricipitem Aristoteli nominatam conjicimus aut *Egocephalum*. Caterum ne forte temeraria videatur hæc nostra conjectura, eam describam. Minor est Elorio [Arquata] colore verò non ab- similis, rostro etiam breviori, recto. De ea sic scribit Aristoteles, *Liene omnino caret: & paulò infra, Aliis enim fel ventri, aliis intestinis jungitur, ut Columbe, Corvo, Coturnici, Hirundini, Passeri; aliis jecori simul & Ventri, ut Capricipiti; aliis jecori simul & intestino ut Accipitri, Milvo*. In Barge a. nostrâ dissectâ fel jecori simul & ventri ad- hære conspicimus, quemadmodum alii quoque, quibus eam secare non sit mole- rare confestim, quemadmodum alii quoque, quibus eam secare non sit mole- stum, poterunt observare. Avis est apud Gallos in deliciis, sed rariùs in locis à mari procul distitis apparet, libentiùs in saluginosis paludibus victum queritans. Bona avium palustrium pars sunt nocturnæ, quemadmodum & hæc noctu potiùs quàm inter- diu pabulo inquirendo intenta est: Quamobrem pro *Egocephalo* seu Capricipite ac- cepimus, donec aliquod aliud aptius nomen inveniatur. Hactenus Bellonius. Hanc avem Godwittæ nostræ dictæ, quam in Insula Eliensi & Cantabrigiæ the *Yar- mbelp* appellant, eandem puto.

§. II.

Fedoa secunda, quæ eadem esse videtur cum Totano Aldrov. t. 3. p. 430. Venetiis Vetola.

Pondere novem uncias superat: Longitudine ab extremo rostrò ad ultimam caudam 17 digitos explet: Latitudine sumptâ ab extremo ad extremum ala- rum expanfarum, 28.

Rostrum Scolopacis simile, extremo nigrum, aliàs rubescens. Pedes longi, supra ar- ticulos nudî. Extimus digitus ad primam usque juncturam cum medio membranâ con- necitur. Medii a. unguis interiore parte excavatus.

Mentum ex ruffo albidum: Collum cinereum: Venter, pectus alba. Caput ex fusco cinereum, ad oculos nonnihil albicat. Dorsum fuscum. Uropygium albo tor- que seu annulo cinctum, ut in Pygargo.

Remiges alarum pennæ 26, quarum prima longissima, nigra, uti & sequentes ad sep- timam usque: in reliquis ad 19^{am} altera medietas albet. Apices pennarum secundi or- dinis albi, & areolam seu lineam albam transversam per medium alarum efficiunt. Caudæ mediæ duæ pennæ ferè totæ nigre. Extremæ præcipuè margine exteriori ad usque apices ferè albi: in reliquis ordine ad medias usque minus alboris.

Habet hæc avis appendices crassas, & singularem illam in medio intestinum ad ductu ovali reliquam. Differt à præcedente 1. Colore caudæ. 2. Colore dorfi & partîs supinæ quæ in hac varia est, in illa unicolor. 3. Magnitudine, illâ enim mi- nor est:

§. III.

Præter duas jam descriptas tertiam adhuc Fedoæ speciem agnoscit D. Willughby, quam in Cornubia *Stone-Curlew* appellant. Differt autem ab illis, quòd rostrum habeat brevius tenuiusque quam illarum utravis.

SECTIO QUARTA.

Aves aquaticæ limosugæ rostris tenuibus longissimis curvis.

CAP. I. § I.

Numenius Aldrov. sive Arquata, The Curlew.

Pondus feminae 28 unciarum; maris quæ aliquanto minor est & nostratibus *The Jack-Curlew* dicitur, 25. Longitudo feminae ab apice rostri ad extremos ungues 29 digitorum: ad extremam caudam 23. Alarum in contrarium ex- tentarum extremitates 40 plus digitorum intervallo distabant.

Capitis, Colli, Dorfi tegetum plumarum media nigra, margines cinerei cum aliqua ruffi mixtura. Gulæ & pectoris plumarum scapi mediî nigricant; oræ seu margines in pectore albi, ingula ex albo ruffi. Mentum maculis caret. Uropygium & venter albus.

Alarum

Alarum tegetes inferiores totæ albi. Remiges priores seu exteriores totæ ni- gra, reliquæ albo maculatæ. Secundi ordinis prima penna tota nigra. Octo aut novem proximarum apices albi. Habet hæc avis in extrema ala pennam exiguam, a- cutam, nigram, quæ an Remigibus adnumerari debeat meritò dubites.

Rostrum longissimum angustum, arcuatum, nigricans. Lingua acuta, non ultra an- gulum mandibuli inferioris extensa: Nares oblongæ. Pedes longi ex fusco cærule- cunt. Tibiæ ad medium secundi internodi nudæ. Digni crassâ membranâ ab exortu ad primum usque articulum connexi. Ungues parvi, nigri. Medii autem digiti un- guis ex parte interiore in aciem tenuatur. Cylis fellea magna, à qua ad intestina lon- gus canalîs extenditur, quæ non communicat cum poro bilario, sed distincto ei tamen proximo foramine intestinum ingreditur.

Ventriculus musculosus ut in Granivoris: in alia ave turbinatorum testas & lapil- los, in alia ranas &c. ventriculo dissecto invenimus. Appendix intestinalis longissi- ma. Appendices seu intestina cæca tres quatuorve digitos longa & excrementis repleta. Supra ventriculum oesophagus in folliculum seu ingluviem quandam papillaribus glandulis densis granulata dilatur.

Carnis bonitate & sapore delicato inter aves aquaticas facillè principatum obtinet.

§. II.

Arquata minor nostræ, Anglicè a Whimbrel, Venetiis Taraniolo.

Hanc Phæopodi alteri seu Arquatæ minori Gesneri eandem esse vel nomini Ita- licum indicio est. Erat autem, magnitudine excepta, Arquatæ majori simili- ma. Pondus ei 12 unciarum: Longitudo à summo rostrò ad extremam caudam 17 digitorum, ad imos pedes 20. Alæ expanse 33 digitis æquales. Rostri ab angu- lis rictus ad mucronem usque tres digitos protendebatur. Appendices seu intestina cæca duum digitorum. Pedes viridebant. Remiges alarum pennæ maculis magnis femicircularibus notantur. Minorum ordinum earum quæ alas vestiunt margines albæ, mediæ partes ex ruffo nigre. Venter & femora alba.

D. Johnson litteris ad nos datis Arquatam minorem Eboracensibus suis *Whimbrel* dictam, quam in arenis ad ostium fluvii Tæxæ frequentem inveniri ait, sic breviter describit. Arquatâ majore seu Numenio dimidio minor est. Rostri incurvum quid- em ut majoris, sed plus digito brevius. Vertex obscurè brunneus absque maculis. Dorsum quatenus alis tegitur album secus quàm in majore: in universum totum corpus obscurius seu magis fuscum. Cum in omnibus ferè, magnitudine excepta, Ar- quatæ majori simillima sit, figurâ ejus distinctâ non est opus.

§. III.

* Phæopus Gallinula Gesneri.

* Aldrov. loc. c. 40.

Hæc avis circa Argentoraturn nominatur *Brachvogel*, corpore nigricante, paucis ruffis & fusillis maculis aspersa; rostro tenui, oblongo, nigricante, modicè in- flexo; collo albicante, inferiore ejus parte circa medium & infra ad flavum vel rus- sum tendente; ventre albo, cruribus fuscis vel cinereis, ut pictura nobis ostendit. Verum pictura (ut rectè Plinius) fallax est. Ego autem hanc cum præcedente ean- dem esse suspicor.

§. IV.

* Phæopus altera seu Arquata minor Gesneri.

* Aldrov. loc. c. 41.

Hanc avem aliqui, similiter ut majorem Arquatam, vocant *Regenvogel* i. e. pluviae avem: in Italia quidam *Tarangola*. Superiorem (jam descriptam) ferè similis, cru- ribus ut illa cinereis, & ventre albo, & sub capite similiter, itémque rostro, nisi quòd paulò longius videtur. Alæ maculis albis asperguntur, alioqui ex ruffo fusce: sed ob- longiores earum pennæ ut & dorsum primum nigricant. Collum supinum cum pecto- re nonnihil ruboris habet obscuri & valde diluti, plurimisque maculis nigricantibus distinguitur.

Non est cur dubitemus Avem hanc Arquatæ nostræ minori *Whimbrell* dictæ ean- dem esse, cum & nomina convenient, nec descriptiones insigni aliqua notâ discrepent.

E e

C A P.

CAP. II.

Falcinellus Gesneri & Aldrovandi.

Libuit hunc (inquit Aldrovandus) Ardeis statim subijcere, quod & magnitudinem ferè & tota corporis specie Ardeam referat, rostro tantum excepto. Hanc vivam Gesnerus aliquando Ferrariæ in Italia vidit. Corpus ei majus columbæ, elegantius colore, viridi ferè, alicubi etiam puniceo admixto, ut in Vanello ave, varieganti colore pro diversâ ad lucem obversione; capite & collo fusco: sed superior pars colli rarius albicat, maculis nigris intercurrentibus. Rostrum oblongum, tenue, & antèrùs falcatum, sicut Arquatæ & Corvo sylvatico. Crura oblonga, pedes fissi. Aliquit Ardeam nigram, Italicè *Aron negro* vocitant. Sed hæc quam vidi non erat a-dulta, majorem fieri aiunt, & forsitan in colore aliquid mutat per ætatem. Inter omnes quidem, quas mihi videre contigit aves, nulla magis ad Ibidem mihi accedere videtur: sed color obstat quò minùs Ibis existimari possit. Hæcenus Gesnerus. Num hæc avis ea sit quam Aucupes nostri (inquit Aldrovandus) Falcinellum vocant, non fat scio; non parum enim ab ejus descriptione discrepat. Sed fieri potest (ut ab ipso est annotatum) hoc avium genus pro diversitate ætatis & magnitudine & etiam colore variare. Falcinellus autem ad Ardearum magnitudinem accedit, cæque corporis habitu & specie refert, excepto rostro. Caput, collum, dorsum, pectus, venter, femora, uropygium coloris sunt spadicei ad fuscum tendentis: sed collum & pectus etiam maculis quibusdam fuscis, oblongiusculis resperguntur. In medio dorso macula quadam est coloris viridis obscuri, qui color in alis etiam & cauda conspicitur. Rostrum sub-nigrum est, valdè longum, & antèrùs falcatum. Femorum quicquid plumis destitutum est, tibique & pedes rostro concolores apparent; & tibie digitique in fatis conspicuum longitudinem porriguntur.

CAP. III.

Curicaca Brasiliensium Marggr. Mafarino Lusitanis.

Avis est Numenius, judicio Clusii, similis. Magnitudo illi mediocris Anteris: capitis autem magnitudo ut Anatidis. Collum sex digitos longum, tres crassum aut paulò plus. Rostrum sex digitos longum, incurvum planè ut *anis* Hungaricus, coloris ex igneo fusci. Corporis longitudo à collo ad podicem undecim digitorum, crassities unius pedis. Longitudo alarum sedecim digitorum; caudæ novem, desinentis cum fine alarum. Crura octo digitos longa, pedes duos & semis, rubri instar Anatidis sed non plani, quatuor digitis & unguibus nigris, tribus antèrùs, uno posterius verso. Caput & collum habet plumas albas flavo mixtas, & in superiore parte parùm oblongas. Oculi illi sunt nigri circulo rufco. Circa oculos & sub origine gutturis cutis nigra. Totum corpus nigris pennis vestitum, excepto dorso, capite & ventre, ubi cineræ obscuræ, & in medio alarum albæ, cano mixtæ, ut in Ciconiis. Reliquæ pennæ corporis, initii & finis alarum & totius caudæ nigrae. Tibiæ superiores ad medietatem usque carent pennis, nam aquatica est avis. Carnem bonam habet, quam sæpius comedi coctam & frixam butyro.

Alia species reperitur huic similis sed multò minor, & magnitudine ferè Gallinæ, quæ vocatur *Maitini*.

Frequens est ad flumen S. Francisci in *Uapama* & alibi.

CAP. IV.

Acacalot seu Corvus aquaticus Nieremberg.

Mas à cauda extrema ad rostri usque acumen quatuor ferè spithamas longus, ac mediocris amplitudinis. Crura sesquispithamæ: rostrum arcus instar incurvum, duos palmos longum, ac mediocriter tenue: pedes in quatuor sincluntur digitos, nigerrimis munitis unguibus. Crura minus nigrescunt digitis: rostrum cyaneum est ac caput exiguum. Plumæ infernæ fusca: inferis rubris: superio-

res

res verò promiscue purpureæ, subnigra, virides atque splendentes. Cervix est septem digitos longa. Caput collumque pennis fuscis; albis ac viridibus teguntur, ac paulisper fulvescentibus. Oculi sunt nigri; iris vero sanguineo tingitur colore. Cæterum ab externis oculorum angulis usque ad rostrum, uncia unius intervallo deplumis & glabra est pellis, rubescensque ex albo. Alæ viridi splendentique subtus pellucunt colore, & qui pro variis Solis repercussionibus evariet ac mutetur; supernè verò propè exortum passæ sunt, deinde verò viridi atque pavonino spectabiles colore. Indigena Mexicanæ plagæ avis est. Versatur circa lacus ac piscibus victitat. Educat filios veris tempore juxta lacustria loca. Bonum præstat alimentum, nec valdè injucundum, crassum tamen, atque (ut lacustres aves decet) pisciosi odoris.

CAP. V.

Guara Brasiliensibus Marggrav. Numenius Indicus Clusii exot.

Avis est aquatica & terrestris, Albardeolæ magnitudine. Rostrum habet enis Polonici figura, longum, ex albo subincensens: oculos nigris: collum & caput instar Albardeolæ: Alæ desinunt cùn cauda, quæ brevis & demissa. Crura longa, quorum superior medietas pennis vestita, reliqua nuda. Digni pedum quatuor communi modo, longiusculi, brevis unguibus, propè exortum cute inter se connexi. Crura autem nuda cum pedibus coloris ex albo grisei uti & rostrum. Tota avis vestitur pennis elegantis coloris coccineis: remiges tantum alarum nigras habent extremitates. Hæc avis primùm exclusa coloris est nigricantis, hinc evadit cinerei, deinceps albi, sensim autem rubescere incipit & secundo ætatis anno coloris est in totum quem *Columbin* vocant, quodque magis feneicit elegantissimum illum colorem coccineum acquirit. Victitat piscibus, carne, adjuncta semper aqua.

Eadem proculdubio huic avis est quam Clusius exortu picture à Duce Arethotano misit descriptit sub titulo *Numenius Indicus*. Ad Arcuatæ autem magnitudinem accedebat. Collum oblongum habebat, rostrum longum & acutum quidem; sed falcis mesioris instar incurvum: oblonga & tenuia crura, 4 digitis præditi, quorum 3 anteriores longiores, posterior brevis: omnes autem nigris unguibus armati: femora media illa ex parte quæ supra genu est nuda & pennis destituta; quam notam cum omnibus aliis avibus paludosis in locis ventris hinc quodammodo communem habebat. Ejus cauda brevis, nec extremas alas superans. Pennie autem univerfum corpus tegentes alterius erant coloris quam in vulgari nostro Numenio; nam proprus rubræ erant, minii instar, præter earum quæ remiges erant extremitates, illæ enim atro colore infectæ. Hujus item crura & rostrum penè ut ochra flavescebant.

SECTIO QUINTA.

Aves aquaticæ non piscivoræ Rostris tenuibus, mediæ longitudinis.

CAP. I.

Himantopus Plinii Aldrov. lib. 20. cap. 30.

Toto ventre, pectore, colloque inferno candicat, sicut capite etiam infra oculos, nam supra oculos nigricat, quemadmodum etiam in dorso & alis. Rostrum etiam nigrum, palmum & amplius longum, gracile & nonnisi onicis aliusque insectis lancinandis aptum. Cauda ex albo cinerea est, infra candicat. In collo superno maculae sunt nigrae deorsum vergentes. Alæ longissimæ. Crura femoræque mira longitudine, admodum gracilia & debilia, eoque debiliora ad insistentum, quod digito postico crearet, & anteriores pro tibiærum longitudine breves, adeo ut Himantopus seu Loripes jure merito dicta sit. Digni ferè æquè longi, sanguinei, medius tamen paulo longior est. Ungues nigri, exigui, parum recurvi.

Descriptionem Gesneri, & quæ præterea de hac ave habet vide apud ipsam & Aldrovandum loco citato. Nobis, ut verum fateamur, eam nondum videre contigit.

CAP. II.

Crex Bellonii.

CRuribus ut *Chevalier* Gallis dicta [Limosa] longis est, major tamen, Elorior minor. *Corlis* rostro etiam longo & nigro; nigris quoque tibiis & toto capite; collo tergore & pectore candidis. Superiores alae corporis partes ad cinereum tendunt. Alae subnigrae sunt, quas propè costas linea alba utrinque transversim fecat. E terra victum petit & in aere etiam in muscas debacchatur, non secus ac Capella [Vanneau.] Cùm volat magnum strepitum edit. Hanc circa Nilum Bellonius vidit, esseque Aristotelis Crecem inde conjicit, quòd dum clamat sæpius *crex, crex*, repetat.

CAP. III.

Hematopus Bellonii. Pica marina Gallorum & Anglorum. The Sea-Pie: in Cambria maritimis frequens.

Magnitudine est Pica caudata aut Cornicis; pondere 18 unciarum; longitudine à summo rostro ad extremam caudam extremòve unguis, (perinde enim est) 18 digitorum.

Rostrum rectum, tres digitos longum, ad latera compressum, in acumen desinens, colore rubente [in alia ave, fortè ea junior erat, ab extremitate ad medium rostrum nigricabat.] Figurâ suâ ad patellas subruendas earumque carnem extrahendam comparata videtur. Mandibulum superius paulò longius est. Oculorum irides & palpebrarum tarsi pulchrè rubent [in alia ex flavo avellaneæ fuere. Pedes rubri; postico digito caret; supràque digitus extimus & medius aliquouque membrânâ connexi, ut hæc avis inter palmipedes & filipedes ambigere videatur. [in nonnullis pedes pallide fulcos observavimus, forsan & hæc juvenes fuere.] Ungues nigri.

Caput, collum, gula ad pectus medium, dorsumque nigra; reliquum pectoris & venter albus, ut & Uropygium. [In alia ave macula alba fuit sub mento major & alia sub oculis minor. Caudæ inferior medietas alba, superior nigra. Remigum pennarum prima nigra, limbo tantum interiore albo: in reliquis ordine albor augetur, donec in vicissimâ & tribus sequentibus totam pennam occupet: à vicissimâ tertiâ iterum nigricant. Mediarum remigum tegetes albae, quæ aream albam per alas ad pennas transversam efficiunt.

Ventriculus magnus, minimè musculosus, in quo dissecto patellas integras invenimus, quibus potissimum victitare videtur.

Hepar ei magnum, bificum cum vesiculâ fellea adjuncta. Lien exiguus: Ureteres ingentes. Mas à femina colore non differt. Caro admodum nigra, dura, ferinum quid sapere nobis visâ est. Ad Littus Angliæ Occidentale frequenter observavimus.

Cavendum hic nè *Hematopus* confundatur cum *Himantopus* id est *Loripede*, ita dicto quia pedes longos habet, flexiles lori instar.

CAP. IV. §. I.

Pluvialis major, Aldrovando lib. 20. cap. 66. Limosa Venetorum Gesnero, item Glottis eidem & Baltneri: Venetiis Totano, nomine huic & sequenti avi communi.

Pondere ad septem uncias accedit; longitudine à summo rostro ad imos pedes 17 digitos superat. Ab extremo ad extremum alarum expansarum 24; digitos latitudinis obtinet. Rostrum nigrum, ad angulum tamen mandibulæ inferioris rubrum, tenue, ab apice ad angulos oris 2; digitos longum. Color in superiori parte Capitis, colli, alarum, scapularum, dorsis anterioris varius ex fusco & cinereo seu albedo quem colorem nostrates *gray* vocant. Summi capitis plumarum oræ extremæ alben, media nigricant. Prona pars tota albet, ut & infimum dorsum seu uropygium

Pennæ

Pennæ alarum remiges 26, fuscae omnes; Quinque exteriores obscuriores, pinnulis interioribus punctulis albescentibus conspersis; interiores pallidiores, guttulis albis maculosa. Cauda 3 plus digitos longa, 12 pennis composita, transversis lineis seu spatiis fuscis, albis alternis, undulatis varia.

Crura longissima, supra primum articulum ad duos usque digitos plumis destituta, colore inter viridem & lividum seu plumbeum medio. Posticus digitus parvus: Ungues nigri. Extimus digitus medio ad sui exortum adnexus.

Avis hæc magnitudine *Redshancham* nobis dictam superare mihi visâ est. Crura quoque ei longiora.

Ventriculus parvus, minimè carnosus quàm in granivoris. Limosæ Gesneri descriptio quæ habetur apud Aldrovandum *Ornithol. lib. 20. cap. 28.* huic avi in omnibus exactè respondet. Glottidis quoque tum descriptio apud Gesnerum, tum figura apud Leonardum Baltner huic conveniunt.

§. II.

Totanus alter, an Totanus Gesneri Aldrov. lib. 20. cap. 24? An Callidrys rubra Bellonii?

Aliam ab hac fortasse distinctam avem vidimus & descripsimus Venetiis: Siquidem Pedes ei è flavo rubebant. Rostrum quoque brevis nonnihil quam descriptæ. Collum & caput ex fusco cinerea, supra oculos linea alba. Cætera non multum differt.

Hanc eam esse putamus quam Galli *Chevalier aux pieds rouges*, præcedentem quam iidem *Chevalier aux pieds verts* vocant, & fortè sexu duntaxat differunt: Hæc enim mas erat, illa femina. Nam & in aliis hoc genus avibus v.g. *Erythra* Gesnero dictâ inter Gallinulas numeratâ femina à mari tum magnitudine, tum pedum colore differt. *Callidrys rubra* Bellonii huic vel eadem est, vel similis, differt quod collum & pennæ sub alis & uropygio cineræ sint, quòdque in temporibus utrinque maculae sunt binæ nigrae, quæ cum umbram præbent superciliis, quæ & ipsa albâ maculâ insignia sunt. Icon *Callidrys rubra* descriptioni non convenit, nam rostrum & crura nimis breviter pinguntur.

CAP. V. §. I.

Gallinula erythropus major Gesneri Aldrovando lib. 20. cap. 36 Totanus ejusdem Gesneri, ut nobis videtur, Aldrov. tom. 3. p. 439. An Callidrys Bellonii? An ejusdem Pardali congener longiore rostro? Angl. The Redshank or Pool-Snipe.

Magnitudine est inter Vanellum & Gallinaginem minorem media, ad Pluvialeni accedens. Caput & dorsum ex fusco cinerea, nigro maculata. [Ego in nonnullis Dorsis colorem fuscum ad viridem accedentem animadverti.] Colli medium magis cinereum. Gula albo & nigro varia, maculis seu lituris nigris secundum longitudinem pennularum productis. Albus a. color nonnihil rufi admixtum habere videtur. Pectus magis album, rarioribus maculisisque transversis.

Cauda & pennæ caudæ proximitate lineis albis & nigris alternis cymatili ductu variae. Remiges alarum pennæ 26, quarum prima fusca est capò duntaxat albo: Quinque proximæ ex nigro fuscae; parte interiore albæ & guttulis fuscis velut irroratæ. Septimæ apex albus una vel alterâ lineâ transversâ nigrâ: in sequentibus albedo latius se extendit, donec in decima nona totam pennam occupet. Tegetes priores nigrae, medietate albis lineis variae; Reliqui ordines dorso concolores seu ex fusco cinerei.

Rostrum duos digitos longum, tenue & scolopacis rostro simile, ad basin obscurè rubrum, summa parte nigrum. Lingua acuta tenuis, non divisa. Mandibulum superius longius, in ipsâ extremitate nonnihil incurvatum. Oculorum irides avellaneæ: Nares longæ. Pedes pulchrè rubent, unguibus exiguis nigris. Digitus posticus per exiguum ungue pufillo: Anticorum intus minimus. Omnes inferius membrânâ connexi; extimus autem latior & quæ ad secundum usque articulum extenditur.

In arenosis maris litoribus ubique circa Angliam frequens est.

A Totano Aldrovandi differt, 1. Quòd multo minor sit. 2. Pedibus & rostro brevioribus. 3. Colore dorsis fusco. 4. Colore pedum rubro.

Figura

Figura Gallinulæ erythropi majoris apud Gesnerum huic non bene convenit, nam Rostrum nimis breve pingitur & ad caput crassius. In palustribus nidificat, & siquis ad nidum appropinquat continuo strepitu circumvolitat.

Descriptio Totani Gesneri adeo per omnia ferè Redshanko convenit, ut non dubitem eandem fuisse avem: In sola Rostris & pedum longitudine, & magnitudine corporis aliqua diversitas est.

§. II.

Gambetta Aldrov. lib. 20. cap. 26.

Huic [præcedenti] affinis Gambetta Aldrovandi, quam sic describit. Capite, collo ac pectore est cinereis, maculis fuscis plurimis undique repleta, in tergore majoribus, minoribus in collo & pectore, omnium minimis in capite. Alarum pennæ retrices nigricant. Pennæ totius corporis cinereæ, in alis & dorso ad rufum nonnihil accedunt. Venter candidus est, rostrum nigricat. Oculorum iridem ex luteo subviridi niger circulus ambit. Pedes ex luteo rutili, quo potissimum à nigra Bellonii Callidri differt. Avem hanc Mediolani in Italia vidimus & descripsimus his verbis. Magnitudine Vanello aliquanto minor est. Supina ejus pars ex fusco cinerea, nostrates *Gray* dicunt, qualis ferè color in Querquedularum & Anatum foeminarum itemque Arquatæ dorso cernitur. Pedes & crura longa, lutea; ungues nigri. Posticum digitum obtinet. Rostrum Totani Gesneri. rostrum brevius, Vanelli longius, ad caput carni quem vocant coloris, ad apicem nigri. Alarum remiges 25. Cauda semipalmaris 12 pennis composita, quam superant seu excedunt extremitates majorum in alis remigum. Caput & collum Tringæ.

CAP. VI.

De Tringis.

§. I.

Tringa Aldrov. tom. 3. p. 481. Cinclus Bellonii: Gallinula Rhodopus seu Phenicopus itemque Ochropus media Gesneri Aldrov. tom. 3. p. 461. Ein Steingallall Leon. Balthner.

Magnitudine Merulam æquat vel etiam superat. Color supinæ partis in fusco subviridis & serici instar splendens. Pennæ scapularum & intercapulii, necnon alarum Remiges corpori proximæ & vestitricæ pleræque punctulis albis crebris ad margines pinguntur. Quæ in vertice & collo supino sunt punctulis hisce carent. [Foemina erat quam describimus, nam maribus in capite maculæ albæ plures sunt seu densiores ut strias seu lineas quasdam efficiant.] Oculorum ambitus & mentum alba. Gula alba maculis fuscis. Medii dorsi pennæ nigriores sunt marginibus albis. Caudæ incumbentes nivæ. Pectoris quoque & ventris totius color niveus.

Pennæ alarum remiges 24, fuscæ omnes exceptis modò tribus superiùs dictis. Cauda duos plus digitos longa, 12 pennis æque ferè longitudinis constat. Harum extremitæ penitus candidæ sunt: his proximæ maculâ propè apicem albâ notantur: tertiæ ab extimis ordine unam ductum latum transversum album non longè ab apice obtinet; quartæ duas; quintæ duas & dimidium; mediæ tres aut quatuor. Vestitricæ alarum inferiores fuscæ sunt marginibus albis. Ala notha interior pulcherrimam speciem exhibet. Ejus enim pennæ nigricant, ad intervalla tamen crebra lineæ albæ transversim oblique ductæ, sibi invicem parallelæ & ad scapum in angulum obtusum coeunt eas eleganter distinguunt.

Rostrum sesquidigitale, rectum, tenue, ad latera compressum, obscurè viride, ad apicem nigrum. Mandibulum superius inferiore paulò longius. Lingua acuta non bifida: Oculi majores, iridibus avellaneis. Crura longa ex plumbeo viridia. Digniti longi, exteriores duo membranâ ad primum ferè articulum connexi: Posticus parvus: Ungues nigri.

Solitariæ plerunque degunt; pariendi tempore binæ volant mas & foemina ad piscinarum, lacuum fluviorumque ripas.

Gallinula

Gallinula Rhodopus five Phenicopus Gesneri quam *Steingallall* vocari ait, à *Steingallall* Leonardi Balthner differt pedum colore, qui Gesnerianæ roseus est seu Amethystinus, Balthnerianæ ex fusco viridis, verum cum aliæ notæ conveniant eandem avem esse puto, sexu fortè diversam, cum in harum avium nonnullis (ut observavit Leon. Balthner) sexus colore pedum differant.

§. II.

Tringa tertia Aldrovandi Giaroncello & Piniolo Italis dicta.

Huic rostrum multò quàm superiori nigrius est, & aliquanto brevius, cujus superna pars infernam longitudine nonnihil excedit. Eadem autem est corporis specie, coloribus tantum aliquid evarians; nam cum utraque colore præsertim fusco & castaneæ sit in capite, collo, tergo alisque, illa in omnibus hisce partibus plus fusci, hæc plus alterius coloris obtinet. Cauda pariter licet aliquanto brevior, infernè albiat, superne ad eundem castaneæ colorem accedit. Pectore, ventre, femoribus, cruribus pedibusque parum aut nihil differt.

§. III.

Tringa minor; an Cinclus secundus seu minor Aldrov. tom. 3. p. 492 & Gallinula hypoleucas Gesneri Aldrov. tom. 3. p. 469. Ein Pfisterlein Leon. Balthner. Genève Beccassine, in agro Eboracensi a Sandpiper.

Pondere ad duas uncias accedit: Longitudine à rostro ad pedes commensurata 8½ digitos æquat.

Collum medium cinerascit; aliàs supina facies tota ex fusco viret, lineis transversis obscurioribus pulchrè variegata, ad dorso medium vestientibus & longioribus ad armos pennis nonnihil rufi admixtum videtur. Caput pallidius, lineis non transversis ad penulas, sed secundum scapi longitudinem ductis varium. Latera, pectus, venter alba. Supra oculos linea alba. Gula ex fusco alba, scapi plumularum obscurioribus. Pennarum remigum tres aut quatuor corpori proximæ eidem concolores: extrema seu prima fusca; secundæ margo interior circa medium longitudinis maculâ albâ inficitur; sequentium ordine ad decimam margines interiores latius albet. A decima albedo ultra scapum in alteram pennæ medietatem transit. A 14ta ad vigesimam etiam apices albet. Tegetes alarum primariæ seu primi ordinis tam infernæ quàm superæ apicibus albet, superæ præcipuè à 10ta ad 20^{tas}, infernæ præcipuè corpori proximæ, quæ totæ sunt albæ, non lineis variæ. Costa seu basis alæ albet. Terti ordinis pennæ ad fundum ferè albet: At inter tertium ordinem & basin alæ linea lata fusca interjacet. Caudæ mediæ pennæ corpori concolores: à mediis tertiæ utrinque summitas albet; quartæ adhuc plus; quintæ tota medietas exterior, albedine in alteram quoque medietatem dilatata & interiorum pinnularum fundos inficere incipiente. Extimæ interior medietas latius albet.

Rostrum summum ex fusco nigricat; imum albiat. Extremitas nonnihil incurvatur. Oculorum irides avellaneæ: Aures magnæ: Pedes pallidè virescunt: Ungues nigricant. Antici digiti extimi imum internodium medio membranâ conjungitur.

Ventriculus quàm in granivoris minùs musculosus, in quo dissecto insecta aquatica invenimus.

Solitariæ degunt hæ aves excepto coitis & partus tempore quando binæ volant.

Ego hanc avem eandem esse puto quam Gesnerus descripsit sub titulo *Pilvenkegen*, præcipuè qui eam vocem noctu lachrymantis aut lamentantis instar edere affirmat, quòd de hac nostra ave verum est. Aliquanto duntaxat minor esse videtur, & colore in supina parte obscuriore. Vide Aldrov. t. 3. p. 485.

CAP.

CAP. VII.

Knot agri Lincolnienfis. An Pilvenckegen Aldrov. t. 3. p. 485? An Bellonii, Callidrys nigra?

UNeias 2 $\frac{1}{2}$ pendet, è Roſtro ſummo ad imos pedes 10 digitos longa. Quod ad colorem attinet, caput & doſum ex cinereo fuſca: Uropygium lineis albis & nigris varium. Pectus, venter alba. Latera ſub alis fulcis maculis infecta.

[In nonnullis lineam albam inter oculos & roſtrum obſervavimus.]

Remiges alarum majores nigrae ſcapis albis: à quinta ſequentium exteriores limbi albet: à decima ad 13 $\frac{1}{2}$ fimbriae ſeu orae extremae. Secundi ordinis pennae anteriores nigrae apicibus albis: à quarta albor majus ſpaciū occupat. Tegetes alarum minores dorſo concolores, fimbriis ſubinde albetibus. Cauda 2 $\frac{1}{2}$ digitos longa, 12 pennis conſtat, quarum extremae utrinque albae.

Roſtrum ſeſquidigitum ſerè longum, nigrum ut in Scolopace, majus & validius quàm in Gallinagino genere. Lingua ad extremum roſtri extenſa, nigricans. [Aliae tuberculum ſeu eminentiam habent ſub roſtro ut Lari.] Oculi grandes, iridibus avellaneis. Pedes viſcunt. Ungues nigri: Poſticus digitus parvus; antici ab initio uſque divaricationis diviſi, nullà interveniente membrana. Hepar in duos diviſum lobos cſtin ſelleam adjunctam obtinet.

Ineunte hyeme in agrum Lincolnienſem advenire dicitur, ubi duos trèſve menſes circa maris litora verſatur iterumque diſcedit. Gregatim volant. [Februario menſe Anni 1671. in occidentaliſus Angliæ maritimis Lancaſtrenſibus circa *Liverpool*, oppidum plurimas hujus generis aves gregatim volantes obſervavi.] Triticum, pane & lacte ſaginatae pingueſcunt admodum & in deliciis habentur.

A Tringis lineæ albà in alis primo ſtatim aſpectu facile diſtingui poſſent, ſi aliae nota deſſent.

A Rege Canuto nomen *Knot* huic avi inditum ferunt, quoniam ille earum eſu delectabatur.

CAP. VIII.

Avis pugnax Aldrov. t. 3. p. 413. *Mas Anglicæ* a Ruſſe dicitur, ſemina a Reeve ſequens deſcriptio junioribus præcipuè convenit.

Pondus ei 5 unciam; Longitudo à ſummo roſtro ad imos pedes 15 digitorum. Caput ex fuſco cinereum, maculis nigrioribus; collum cinereum. Dorſum & ſcapulares pennae longiores cinereo, nigro & albo variae. Venter, Pectus alba. Gula albo & cinereo varia: Mentum albidius.

Exteriores decem alarum Remiges pennae nigrae. Sequentium deinde apices albecerè incipiunt: à 14 $\frac{1}{2}$ ad 20 $\frac{1}{2}$ margines inſuper albet. Quinque corpori proximae eidem quoque concolores, maculis obſcurioribus. Secundi ordinis pennarum apices albet, (anteriores tamen obſcuriores ſunt) reliqua pars dorſo concolor. Tegetes alarum inferiores albae. Ala notha exterior albiſſima. Cauda 3 digitos longa, fuſca, pennarum apicibus nonnihil albicantibus.

Feminae maribus paulò minores ſunt; raro & vix unquam pugnant. Colores non mutant, & deſcriptae ſimiles ſunt.

In maribus longiorum pennarum torquis ſub capite gulam cingit; qui aliis albus, aliis luteus, aliis niger, aliis cinereus eſt, interdum ex nigro caeruleus & ſerici inſtar ſplendens. Mira liquidem & infinita eſt in maribus colorum varietas, adeò ut verno tempore nunquam inveniantur duae ſibi invicem exactè & per omnia ſimiles. Media æſtate poſt pennarum deſluxum omnes inter ſe ſimiles eſſe aiunt.

Roſtrum Tringarum ſimile, nigrum, circa nares nonnihil ruſcens. Mandibulum ſuperius paulo longius inferiore. Lingua ad extremum uſque extenſa. Oculorum irides avellaneae. Pedes ex flavo rubri: Poſticus digitus parvus. Anticorum extimus divaricationis initio medio membrana adneſcitur. Ungues nigri, longiſculi & ſerè recti.

Ventriculus intus flavèſcit. Veficula ſellea grandis. In paluſtribus Lincolnienſibus circa *Crowlandiam* æſtate nidificant. Pane & lacte ſaginantur ut *Canuti* aves dicunt, cameris

cameris undique clauſis: nam admiſſa luce ſtatim pugnare incipiunt, nec priùs deſiſunt quàm hæc ab illa occidatur, præcipuè ſi aſtat quiſpiam. Aucupes cùm pugnant intus vident incautas retibus implicantès opprimunt.

Ad Belgii etiam oras verno tempore advolant. Aiunt cùm primo vere huc adveniunt mares foeminis multò plures eſſe, verùm à pugna nunquam deſiſtere; donec tot fuerint interemptæ ut ſuperſtitum numerus foeminis par fiat.

Foeminae torque perpetuò carent, & mares poſt pennarum deſluxum. Cùm plumae decidere incipiunt tubercula flavicantia circa oculos & caput erumpunt.

CAP. IX.

Arenaria i. e. Sanderling aliàs etiam Curwillet Penſantiae in Cornubia dicta.

TRingam minorem magnitudine nonnihil ſuperat, pondere duarum ſerè unciam; longitudine à ſummo roſtro ad imos pedes 8 $\frac{1}{2}$ digitorum: Corpore longiſculo.

Roſtrum rectum, nigrum, gracile, digitum unum longum; & figurà & conformatione ſua Gallinaginis ſeu Tringae roſtro ſimile. Mandibulum ſuperius paulò longius inferiore: Lingua ad extremitatem roſtri extenſa. Nares longae: Aures magnae. Crura, pedes, unguculi nigri, & quod præcipuè notabile eſt, digito poſtico caret. Antici ad exortum uſque diſjuncti.

Caput parvum ex cinereo & nigro varium. Collum magis cineraſcit. Interſcapulum, ſcapulae, & longiores utrinque dorſo incumbentes pennae, in his ex nigro & albo, in illis ex nigro & cinereo variae pulchram ſpeciem intuenti exhibent. Singulae autem pennae circa ſcapum nigrae ſunt, marginibus hiſc indè cinereis. Idem color ſed nonnihil dilutior medium quoque dorſum ad caudam uſque occupat. Margines autem latius ex cinereo ruſſeſcunt.

Pennae in utraque ala Remiges 22. Extimae quatuor (ſcapis exceptis quae albicant) penitus fuſcae. Reliquae ſuperiore medietate quae ſupra ſecundarias ſeu clericulos eminent fuſcae, inferiore albae. Verùm colores hi pennas omnes non dividunt æqualiter, ſed à quinta albor gradatim augetur, ut in vicima ſerè totam pennam obtineat. A decima ſequentium etiam apices albet. Veſtitrices primariae Remigibus immediate fuſcae ſunt, apicibus albis, quae in ala cùm explicatur longam tranſverſam albam lineam efficiunt, ab initio ſenſim latiore. Quae in ſummitate alae ſunt inque extremo articulo omnes fuſcae, & in maribus propemodum nigrae medio dorſo concolores.

Alae cùm complicantur caudam iſtam vel æquant vel excedunt. Cauda brevis ſcunciam aut duos digitos longa, 12 pennis conſtat coloris ciſterei. Mediae duae pennae obſcuriores ſunt & propemodum nigrae.

Venter ad extremam uſque caudam & partes ſubalares nive candidiores. Pectus in nonnullis fulcis maculis ſeu lituris pingitur, in aliis, mares fortè hæ ſunt, nihil macularum; Pectus tamen ventre obſcurius eſt & ad ruſſum vergens.

Appendices inteſtinorum 1 $\frac{1}{2}$ digitos longa. Ventriculus minis muſculoſus. In maris litoribus arenofiſis degunt, & gregatim volant.

CAP. X.

Rotknuffell Leon. Baltner. Gallinula Melampus Gefnero Aldrov. lib. 20. cap. 45.

Germanicum nomen *Rotknillis*, inquit Gefnero, compoſitum videtur à colore. Eſt enim ruſſo vel ſubrubicundo colore, cum maculis fulcis in collo hæc avis, & circa oculos. *Knillis* verò, nescio unde facta, commenor vox eſt, cùm alia etiam hujus generis gallinula *Maknillis* dicatur. Nos à crurum colore Melampodis nomen finimus, quod nigripedem ſignificat. Nulla enim hujus generis avis, quod ſciam, nigriora habet crura. Corpus fuſcum eſt cum maculis quibuſdam forſidii coloris & obſcure. Roſtrum etiam nigrum eſt. Alae maculae albae diſtinguunt.

Cum hæc ave (inquit Aldrovandus) ſi non eadem ſimilima ſaltem hæc mea eſt, quam noſtri Aucupes ſatis communi nomine *Gefnerolam* dicunt. Capite enim, collo, & pectore

pectore ad medium ventrem usque ruffa est, & maculis fulcis (sed & albicantibus) repertitur. Pedes nigrissimi. Alarum pennae parvae cinereo & nigro distinctae; magnae nigrae sunt. Rostrum oblongum est, nonnihil arcuatum, in extremo acutum. Venter ex ruffo candicat & nigris maculis pulchrè tingitur. Cauda item candicat, sed in extremo nigra est.

CAP. XI.

MATKNELTZELL Leon. Baltner. *Gallinula erythra Gesneri*, quam Germani Matkern dicunt.

Cur Matkern à vulgo (inquit Gesnerus) hæc avis dicatur ignoro. Ego à totius corporis colore Erythram vocavi. Est autem corpus totum ferè (ventrem albicantem, rubro tamen subruffum, & crura leucophæa excipio) rubicundum sit; obscurior tamen is rubor in dorso est, & maculis nigris interceptus: clarior in alarum aliquot pennis: in quibus longissimæ ad rubricæ fabrilis colorem accedunt. In collo inferius puncta quadam albicant. Rostrum nigricat non absque rubore, brevius quàm plerisque aliis in hoc genere. Inter arundines capitur laqueis. Vocem & clamorem edit, quo representatur sonus fullonum lanas ferientium.

Leonardus Baltner sic eam describit. Avis est pulcherrima: Longitudine a summo rostro ad extremos ungues dimidium ulnam [Argentoratensem] explet. Pondere 6½ lotas i.e. 3½ uncias: est enim Lota circiter uncie dimidium. Intestina ulnam unam longa sunt. Circa aquas versantur hæc aves, inque aquis victum quarunt. Raro apud nos capiuntur. Mares pulchrioribus pennis Perdicum similibus ornantur, suntque pedibus pallide rubentibus. Fœminis pennæ minus pulchræ sunt, pedes grisei. Nonnullæ etiam 13. Lotas pendunt: & longitudine ulnæ æquant. Aves hæc figurâ, magnitudine, colore Pugnares dictas fœminas valde referunt: an eadem sint diligentius examinent quibus earum copia sit.

CAP. XII.

DUNLIN *Septentrionalium Anglorum* D. Johnson.

Gallinagini minimæ par est; Rostrum rectum canaliculatum nigrum, extremitate latiusculum; Nares oblongæ; Lingua nigricans; Guttur & pectus in albo maculas gerunt nigricantes. Venter medius nigrescit, albo undulatus; imus & sub cauda albet. Tota pars supina ruffa, maculis nigris majusculis ubique interstincta cum modico albo. Alæ tamen à cæso ad fuscum colorem tendunt. Crura & pedes longiuscula, nigra; posticus digitus brevissimus. Cauda 12 constat pennis, quarum mediæ duæ fuscæ cum macula una vel altera ruffa; reliquæ è fusco albicant. Victum in limo colligit.

CAP. XIII. §. I.

The Stint. An *Cinclus* prior Aldrov? *Schaniclos seu Junco Bellonii* quam Galli *Alaudam marinam* vocant.

Alaudæ vulgari æqualis est aut tantillo minor: Figura corporis Gallinagini minori similis. A rostro ad pedes 8½ digitos longa. Rostrum ei rectum, tenue, nigrum, 1½ digit. longum & Gallinaginis rostro simile. Lingua ad extremum Rostris extensa. Pedes fusi, seu ex nigro virides, nullâ membranâ connexi. Posticus exiguus. Color in supina parte exceptis alarum remigibus & primi ordinis vestitricibus cinereus, nigris in plumularum singularum media parte lineis, liturivæ variis. Plumulae quæ in medio dorso & supinis alis existunt, rubescunt nonnihil. [D. Willughby paulo aliter describit viz. Capitis tegetum mediæ partes nigræ, fimbriæ ruffæ. Collum magis cinereum. Pennæ dorsales atro-purpureæ, margini-

marginibus cinereo-ruffis; uropygii dilutè ruffæ striis seu lineis secundum scapum nigris.]

Alæ longæ, cum complicantur ad extremam usque caudam se extendunt. Rectrices pennæ 24, fuscæ quæ supra vestitrices eminent; nam fundis suis albet, sequentes anterioribus continuè latius ad decimam nonam, quæ ferè tota albet. [D. Willughby apices pennarum secundi ordinis albere observavit, ea proportionem qua in *Sanderling*, undè & linea alba ad alam transversa existit, angustior tamen quàm in illa.] Margines exteriores quintæ, ab extrema numerando, & sequentium usque ad undecimam albet. Quatuor corpori proximæ penitus fuscæ in acutos mucrones paulatim fastigiantur, cùmque ala complicatur ad extremam ferè caudam pertingunt. Cauda vix duos digitos longa 12 pennis confit, è quibus mediæ duæ reliquis longiores, acutiores, obscuriores, cæteræ omnes pallide cinerascunt nullis lineis transversis, marginibus duntaxat extremis albicantibus.

Hepar bifidum ejusque dexter lobus multò major. Ventrículus musculosus.

Circa maris litora plerumque versantur & gregatim volant.

Junconis Bellonii descriptio huic in omnibus bene convenit: icon pectus maculatum representat & rostrum nimis breve. Cinco apud Aldrovandum in iconè rostrum brevius justo appingitur.

§. II.

Cinclus tertius Aldrov. lib. 20. cap. 56.

Eisdem est coloribus cum præcedente, nisi quòd caudam habet albam, & lineis nigris transversim fecantibus ornatam, & eandem quoque præ se fert corporis speciem & conformationem. Rostro etiam differt. Illa enim ferè æquale habet; hæc quæ capiti jungitur crassiusculum, & sensim deinde magis magisque attenuatum. Cruribus præterea differre videtur, nam aliquanto longiora & crassiora obtinuit. Magnitudine autem illi respondet. Nomen quoque commune habet, & Giarolo ab Aucupibus nominatur.

CAP. XIV.

Oedienemus Bellonii. Charadrius Gesneri Aldrov. lib. 13. cap. 15. *Carlottæ Romæ. Anglicè* The Stone Curlew.

Pondus ei 18 unciarum. Longitudo ab initio rostri ad finem caudæ 18 digitorum, ad extremos ungues 20. Alarum in contrarium extensarum apices 36 digitorum intervallo distabant. Rostrum, ab apice ad angulos oris mensurâ sumptâ, longitudo duorum digitorum. Est autem rostrum Larino non multum dissimile, rectum tamen, extremo acutum, ad nares usque nigrum, deinde luteum. Irides oculorum & palpebrarum tarsi lutei sunt. Sub oculis area est nuda flavo-viridis. Pedes longi, lutei. Ungues parvi, nigri. Digiiti duntaxat tres, nam postico caret: Eorum extimus paulò longior intimo, omnes membranâ quâdam (quæ interius à secundo medii digiti articulo incipit, exterius à primo & ad ungues ferè extremorum digitorum extenditur) connexi. Tibiæ, ex observatione Bellonii, infra genua admodum crasse sunt propter os quod valde crassum est; ut itaque avem notiorum redderet eam *Oedienemus* appellavit. Tibiæ superiores mediâ plus parte nude; quæ nota sola aquaticam avem eam esse arguit, si alæ descenderent. Meritum, pectus, femora alba. Gula, collum, dorsum, caput plumis vestiuntur mediâ partem nigris, laterales ruffo-cinereis, colore Arquatæ simillimo, undè Norfolkensis nostris *The Stone-Curlew* i.e. Arquata petraæ nuncupatur. Sub cauda plumæ rufescent.

Remiges in utraque ala pennæ circiter 29, quarum prima & secunda maculam transversam albam obtinent, alias facie exteriori nigræ sunt; quatuor his proximæ nigræ, dein tres fundis & apicibus albæ; sequuntur tredecim nigræ ultimæ seu corpori proximæ eadem concolores. Secundi ordinis prima pennæ nigræ, reliquæ apicibus albæ; sub apicibus area nigra transversa. In minoribus pennarum alæ ordinibus area transversa alba. Quæ alas subtus vestiunt, præsertim longiores ex armis enatæ candidissimæ. Caudæ pennæ extremae ad digitum unius latitudinem nigræ, dein albæ: his proximæ hinc inde una, areolâ fuscâ unâ vel alterâ spatium album interfecante variantur: reliquæ albore sensim evanescente corpori concolores sunt. Mediarum

etiam apices parum admodum nigricant. Cauda autem 5 digitos longa 12 pennis constat. Intestina crassa: Appendices seu intestina caeca tres digitos longa. Appendix intestinalis à meatu vitellario residua dimidium ferè digitum extenditur. Avem hanc Romæ in foro emptam descripsimus.

Tardè parit hæc avis (inquit Bellonius) repertæ enim sunt à nobis sub finem mensis Octobris etiamnum ad volandum ineptæ.

Bellonius cum primo verfaretur in Angliâ, hanc observavit, Otidi quoad pennas pedèque perfimilem. Clarissimus vir D. Thø. Brown eques auratus & Medicinæ Professor Norwicensis circa Thetfordiam Norfolkiciæ oppidum inveniri ait, ubi etiam *Stone-Curlew* appellatur, vocem autem ejus ad Pluvialis viridis vocem accedere.

Avem huic congenerem (quam ex nudæ iconis intuitu descripsit Aldrovandus) tridactylon etiam, in eo tamen diversam, quod & femora pennis vestita, & digitos absque membranis intermediis habuit, vide apud ipsum, *Ornithol. lib. 13. cap. 15. in fine.*

Caterum Charadrios Gesseri, quam Aldrovandus Oedinem nostro eandem putat, Avis est stolidæ & stupida; Domi inclusa subinde ambulat, aliquando in orbem ad multum tempus circa columellam aut aliud quippiam: aliquando recto transeat, & siquid impedimento fuerit, transilit potius quam à via recta declinet. Oculos etiam digitos admoveas non claudit. Facile mansuecit, nam etiamnum libera ruri parum sibi timet ab homine. Aquatica est, & in pratis palustribus aut circa paludes degit. Notu etiam in domibus mures captat. In Germania inferiore abundare audio, noctu vagari, & vocem tanquam fistulæ edere.

SECTIO SEXTA.

Aves aquaticæ Rostris brevibus: Insectivoræ.

CAP. I.

Capella sive Vanellus. The Lapwing or Bastard Plover.

Avis hæc ubique notissima est, & passim obvia; Columbæ domesticæ magnitudine, 8 unciarum pondet; longitudine à summo rostro ad imos pedes 13; digitorum: latitudine 3 1/2.

Caput summum supra cristam colore nigro splendet. Crista ab occipite oritur, & 20 pennis constat, quarum 3 aut 4 anteriores reliquis longiores ad 4 digitos accedunt. Maxillæ albæ, lineæ sub oculis nigricante per aures ductæ. A rostro gula tota ad pectoris initium usque nigra; nigræ a. dimidiatum torquem imitatur, seu lunulam velut in cornua utrinque ad colli latera terminatam. Venter & pectus album: Alarum insuper tegetes inferiores albæ. Sub cauda color pulcherrimus dilutè spadiceus. Caudæ tegetes spadiceæ, iis proximæ fuscæ cum aliquo splendore. Medium dorso & longiores pennæ è scapulis ortæ pulchro virore splendent, purpureæ utrinque maculæ juxta alas exornatæ. Ultimi apicum margines in longiorum istarum mediis nonnihil albescent. Collum quoque cinerale, rufè propè cristam admixto cum lineolis nigricantibus.

Pennarum Remigum tres aut quatuor extimæ nigre apicibus albidis: Sequentes ad 11^{am} nigre: Ab undecima fundis albescent posteriores anterioribus ordine magis magisque. Hic autem color supra vestitricem non eminet in supina alæ parte; verum ab iis occultatur. Trunco corporis proximæ à 21^{am} virescunt. Vestitricem minimè purpureo, ceruleo, viridi coloribus variè commixtis splendent. Caudæ extrema utrinque penna albet maculâ nigrâ in exteriori margine exceptâ. Reliquarum omnium apices albescent: infra apices superior medietas nigra, inferior alba. Rostrum nigrum, durum, rotundiusculum, digitali longitudine; Mandibulum superius aliquanto productius. Lingua non bifida, ejus a. latera sursum reflexa canalem in medio efficiunt. Nares oblongæ, officulo flexili munitæ. Aures in his inferius sitæ videntur quam in aliis avibus. Oculorum irides avellaneæ.

Pedes longi, rubentes [in aliis fusci] digitus posticus parvus: Anticorum extimus ad divaricationis initium medio adnexus.

Hepar amplum, in duos lobos divisum, cysti fellæ appensa. Ventriculus musculis minoribus instruitur quàm Granivorarum, disiecto scarabæos farinarii similes eximimus. Pediculis infestatur ut Tetrao.

Fœmina

Fœmina paulò minor est descriptâ. Gula tota alba ad torquem usque, colore quem sub uropygio spadiceum diximus dilutiore. Extrema insuper caudæ penna tota alba est, & maculâ fuscâ caret. Colores etiam in maribus nonnihil variant, nec descriptioni per omnia respondent.

Rostri figurâ Pluvialium genus cum columbino genere quodammodo convenit.

Ova parit quatuor aut quinque, fœdè lutea lituræ &c. maculis majusculis nigris crebris undique picta. Humi autem nidificant mediis in campis, loco aperto, visui expósito & patente nido, paucis festucis ovibus substratis, nè facile cernatur. pulli quamprimum excluduntur densâ lanugine tecti nidum deserunt, & huc illuc matres sequuntur. Aiunt vanellum quum quis longissimè à nido suo abesset tum maxime clamorosum esse & querula voce circumvolitare, ut scilicet ibi nidum esse eum persuadeat, & à vero loco abducatur.

CAP. II.

De Pluviali seu Pardale.

§. I.

Pluvialis viridis, The Green Plover.

Magnitudine Vanellum æquat superatque. Color in vertice, cervice, scapulis, dorso & in universum supina parte tota niger, maculis luteo-viridibus crebris variè reperlitis. Singulas plumulas si consideres media cujusque pars nigricat, oræ seu margines maculis circumcirca luteo-viridibus pinguntur. Caput pro corporis mole quàm in Tringis grandius. Rostrum rectum, nigrum, longitudine digitali circa nares sulcatum. Collum breviusculum & vanelli par. Pectus varium ex fusco & flavo-viridi. Venter albus; laterales tamen pennæ, non apicibus solum sed & lineis transversalibus fuscis variegantur.

Pennarum remigum undecima in obtusum mucronem definit; anterioribus ab exteriori parte scapi; succedentibus ab interiore acuminatis: omnes autem præter quinque dorso proximiores fuscæ: Extimarum octo vel novem scapi media sui parte albescent. Quintæ & sequentium exteriores limbi versus fundum nonnihil albescent: intimæ remiges dorso concolores. Pennæ alarum secundariæ fuscæ apicibus albis. Reliquæ vestitricem in supina parte dorso concolores, in prona ventri. Cauda brevis, pennarum 12, dorso concolor, cum explicatur extrema circumscriptio subrotunda. Pedes & ungues nigri. Digito postico caret, quâ notâ solâ à reliquis hujus generis abundè distinguitur. Crura longa, ut in aliis omnibus quæ circa quas degunt, & supra primum articulum aliquousque plumis destituta. Caro ejus ob teneritudinem & saporis præstantiam præcipuè æstimationis est tum apud nos in Angliâ, tum in regionibus transmarinis.

§. II.

Pluvialis cinerea. Squatarola Ventris diâa, ubi frequens est. The gray Plover.

Caput, dorsum, tegetes alarum minores nigre apicibus plumarum ex cinereo viridibus. Mentum album. Gula lineolis seu maculis oblongis fuscis distinguitur. Pectus, venter, femora albæ.

Pennæ alarum remiges 26; quarum primæ seu extimæ nigricant: quarta exterioris limbi media parte albet, albore in quinque sequentibus paulatim aucto. Secundo pennarum ordine extimæ itidem nigre; post quartam sequentium apices albescent, & à decima etiam fimbriæ. Terti ordinis anteriores decem nigre apicibus albis. Cauda tres digitos longa, non forcipata, arcibus seu spatibus transversis albis & nigris variis.

Rostrum nigrum, plus digitum longum, hujus generis reliquorum simile: Lingua non divisa. Pedes fœdè virescunt: Ungues parvi, nigri. Posticus digitus valdè exiguus. Antici divaricationis initio membrana copulati; intimus minor.

Vesicula felleam obtinet. Hujus quoque caro laudatissima & delicatissima.

CAP. VI.

Junco prima Aldrov. lib. 20. cap. 55.

Passeris est magnitudine, rostro nigro, canaliculato, satís duro & in extremo adunco: Lingua item canaliculata, & quâ definit duriusculâ & bifidâ. Capitulis pars superior & tota cervix venterque coloris sunt castaneorum. Universum collum pronum & pectus albicant. Reliquæ corporis partes ex fusco ad nigrum tendunt. Cauda tres digitos longa, denis pennis constat. Crura & pedes sunt fusca. Mas à foemina hoc solum differt, quòd in hac colores sunt magis obsoleti, in illo magis vegeti.

Huic aliam adjicit Aldrovandus, quam cum eadem sit prorsus magnitudine, eadem specie, eadem rostri pedumque conformatione, cognatam ei existimat, sed colore tantum variare. Nam Collum pronum quidem & pectus albicant: sed venter totus ex cinereo ad fuscum vergit. Cætera fusca est.

LIB. II. PARS II.

AVES INTER NATATRICES ET CIRCA AQUAS
VERSANTES MEDIÆ SIVE UTRIUSQUE
GENERIS PARTICIPES.

*Harum duo sunt Genera. Primum est fisisipedum aquis innatantium:
Secundum Palmipedum longis cruribus præditorum.*

SECTIO PRIMA.

Aves aquis innatantes Fisisipedes.

I.

Quibus Digiti nullis ad latera membranis agentur, GALLINULÆ aquaticæ dictæ.

CAP. I.

De Gallinulis in genere.

Gallinarum notæ characteristicae, quibus ab aliis avium generibus distinguantur, sunt, Caput parvum: Corpus ferè adductum, gracile & ad latera compressum: Rostrium breve & modicè inflexum: Alæ breviusculæ, concavæ & Gallinaceis similes: Cauda perbrevis: Crura longa: Digiti longissimi: Volatus brevis.

Gallinulæ autem Recentioribus dictæ sunt hæ aves, diminutiva voce à Gallina, ob corporis (Rostri præcipuè & alarum) morumque similitudinem.

CAP.

CAP. II.

De Gallinulis in specie.

§. I.

Gallinula chloropus major Aldrovandi. The common Water-hen or More-hen.

Fulicæ, quod ad corporis figuram attinet, similis est, fed minor; corpore angusto seu ad latera valdè compresso, quod toti huic generi commune est contra quàm in Anatibus, quibus planum est, latum & depressum. Pondus foemina 12 unciarum, maris 15. Longitudo foemina, à summo rostro ad imos pedes sumpta, 17 plus digitorum; ad ultimam caudam 13½: maris 14½. Alarum in contrarium extensarum termini 22½ digitorum intervallo distabant.

Rostrium ab apice ad angulos oris plus digitum longum, rectum. Mandibula inferior ad angulum usque flavescit ex albo, deinde rubescit: superior minus in extremo flavescit, deinde per nares ad calvitiei extremum rubet. Calvities rotunda in vertice definit, Fulicæ similis, nisi quòd Fulicina alba, hujus rubra sit. Rubor ubi definit in rostro tanquam cera superinducta abradi potest. Rubra pars rostri à flava rotundâ circumferentiâ & paulò eminentiore separatur, ita ut in medio rostro longius quàm ad latera porrigatur. Lingua latiuscula, non bifida, extremo hirta. Oculorum irides rubent. Palpebra inferior plumis caret. [Junioribus nec calvities, nec Rostrium rubescit.] Pedes virescunt; ungues ex fusco nigri, longiusculi. Digiti longi, ut in Fulicâ; medius virentissimus, dein extimus; omnes parte inferiore latiores & planiores quàm in aliis fisisipedibus ad natandi usum. Posticus digitus latus, ut in Fulicâ, gubernaculi aut remi vicem præstat. Crura ad genua ferè plumis tecta sunt, & inter plumas & articulum maculâ rubrâ insignita.

Ab armis seu exortu alæ, in ejus basi linea alba per totam longitudinem ad extremas usque pennas procurrit. Sub alis plumæ longiores maculis seu lineis albis deorsum tendentibus pulchrè ornantur. Pectus plumbeum: Venter cinerascit. Sub cauda plumæ albæ; inter natandum autem caudam crebrò erigit & alborem ostendit. Dorsum & minores alæ pennarum ordines ad ferrugineum accedunt, aliis ubique nigricat. Mari plumæ sub cauda candidiores sunt; venter magis cinerascit, dorsum magis ferrugineum est.

Hepar parvum: Cystis fellea ampla, felle intus ex atro folidè virenti. Pinguetis admodum, carnis sapore delicato, & vel Querquedularum carni æquiparando. Victum in ripis gramineis quaerit. In fruticibus & arboribus juxta ripas nidificat, bis aut ter ætate parit, & pullos adultos à se abigit. Ova alterâ extremitate acuta sunt, ex viridi alba, maculis rubro-fuscis. Rostro ferit ut Gallina. Ramis insidet, sed iis tantum qui densi & aquis vicini sunt. In piscinis juxta nobilium ades plerumque vicitat. Pedibus deorsum pendentibus volat.

§. II.

Gallinula Chloropus altera Aldrov. fortè Rallus aquaticus.

Ex Aldrovando.

Avis est à summo rostro ad finem caudæ duos penè dodrantes longa. Rostrium habet duos digitos longum, inferius & superna parte aliquo spatio flavescens, cætera nigrum. Collum & caput nigricant. Dorsum cum superna alarum parte coloris castaneæ, pronâ sui parte cinerei obscuri: extrema tamen plumarum albescunt. Inferior quoque venter totus ferè albus est. Ad latera alas versùs densis longè plumis velatur. Cauda in anum definit, superius coloris castaneæ, inferius alba. Femora plumæ cinerei per transversum albicantibus oris leviter distinctis non omnino usque ad genua cooperiuntur. Crura virent. Digiti pedum longi, unguibus parumper incurvis instructi, lati & interius plani; fortè ut iis natare possit cum opus sit. Foemina in omnibus mare est pallidior.

Hanc avem, si non sit *Rallus aquaticus* noster, mihi incognitam fateor. Suspicio quidem eam *Rallum* esse, quamvis ut verum fatear, notæ non convenient. Quocirca descriptionem ejus omittere nolui, ut Lector ipse, eam cum descriptione Ralli, vel cum ave ipsa confrens, judicium ferat.

G g

§. III.

§. III.

Gallinula alia chloropus Fulicæ similis Bellonii. Aldrov. p. 496. *Grinetta nostra* fortè.

Ex Aldrovando.

Necessario planè Gallinulam aquaticam [*la Poulette d'eau*] à Fulicæ & Fulicæ majori [*de la Poule & Macroule*] separavimus: quoniam aquæ non innatat, neque palmipes est. Pulletæ autem aquaticæ sive Gallinulæ nomen à similitudine cum jam dicta impositum est, etsi multo minor sit, major tamen Ralla, adeo ut de utraq; hæc particeps esse videatur. Aucupes, quibus ostendimus, cum Fulicæ similem esse cernerent, magnitudine tantum differre aiebant, hancque ad perfectam necdum ætatem pervenisse. Unde nos diligentius peculiare quasdam notas discriminantes investigavimus. In quibus ea præcipua fere est, quod hæc Gallinula pedibus sit viridibus, & non absimilibus Botauri, neque etiam ita planis, nec denique latâ membranâ conjunctis, ut in Fulicæ. Cauda etiam Gallinulæ longior est. Macula frontis item minor. Colore Rallo similis quidem, sed ad Fulicæ colorem tendit: quare ex primo aspectu Rallum esse putabam, sed cum diligentius inspicerem, animadverti palpebras oculorum candidas esse, quod Rallo non convenit, sed neque Fulicæ. Caudæ binæ pennæ albæ sunt, utrinque nempe una. Sub pectore nonnihil ad cyaneum seu ceruleum vergit. Dorsum colore est castaneæ intensio. Aliæ item aliis nigriores sunt, & alarum plicæ albæ habent, & aliam insuper albam lineam in minori ala quam primæ plumæ ejus per calami longitudinem constituunt. Idem cibus reperitur in ejus ventriculo qui in Rallo & Fulicæ. Osterni & ischion sive os coxendicis ab aliis avibus habet diversa, etiam à Fulicæ. Caro Gallinulæ, coctæ facilis ac tenera est; ossa fractu facilia; ingluviens ampla; jecur quoque fragile. Cæterum intestina & reliquæ partes internæ ut in Fulicæ. Alia ejusdem cum Fulicæ saporis est. Nidificat & pullos alit & educat ut Rallus.

Avis hæc in multis accedit ad *Grinetam* nostram seu Gallinulam poliopodem minorem Aldrovandi; adeo ut eandem ei esse minimè dubitem: descriptionem tamen ejus huic operi inferere visum fuit, ut integrum Lectori judicium permitterem.

§. IV.

Rallus aquaticus Aldrov. p. 455. i. e. *Ortygometra Bellonii*. *Gallinula chloropus altera* Aldrov. fortè etiam *Gallinula Serica* ejusdem. The Water-Rail: nonnullis à Bilkcock or Brook-Ouzel.

Gallinulæ vulgari similis est sed minor; coturnice major: corpore tenui, compresso, à summo rostro ad extremos ungues 16 digitos longo, ad ultimam caudam 12 tantum. Alæ extensæ 16 digitos æquabant. Caput parvum, compressum. Rostrum quale Pugnacibus dictis avibus, duos circiter digitos longum, rectum, ad latera compressum, rubicundum, præcipuè mandibula inferior & superioris ima pars, summa enim nigricat, versus extremum glabrum & durum. Lingua ad extremum usque rostrum extenditur, albâ, extremo hirta. Calvitiem seu lobum carneum habet in fronte admodum exiguum, rotundum, nigrum, multo minorem quam in Fulicis & vix observabilem. Color in vertice, scapulis, dorso, alarum vestitricibus & supina parte tota varius est ex nigricante & fordide luteo seu olivaceo: singulæ scilicet plumulæ, media parte nigræ sunt, marginibus fordide luteæ. *D. Willughby* colorem exterioris ambitus penarum flavo-ruffam appellat, & maculas albas vertici tribuit, quales in avibus mihi visis & descriptis non observatæ. Mentum album; gula rufescent cum cinerei mixtura, fimbriis & extremis plumatum marginibus nonnihil canescens. Pectus magis ceruleum, verum per ejus medium areola albida. In femoribus, lateribus & partibus subalaribus plumula nigræ sunt transversis lineis albis pulchre variegatæ. Venter ruffus, plumis albis fuscâ caudâ, ut in Chloropode, unâ vel alterâ maculâ nigrâ notatis. Alæ concavæ, pennæ remiges breviores, nigræ seu obscuræ, numero 22. Secundum Alæ basin linea albâ ut in Chloropode. Cauda brevior, nigra, mediarum tamen penarum fimbriæ rufescent. Crura & pedes coloris carni obscurioris. Crura robusta: Digiti pedum ut in reliquis hujus generis prælongi, ab exortu usque divisi, nisi quod extimus medio imâ sui parte membranâ adnectatur. Ungues digitis concolores.

Vesicula

Vesicula fellea grandis, longa, recurva. Porus biliaris magnus. Appendices longæ, excrementis repletæ. Ventriculus musculosus, in quo Cochleam terrestrem invenimus.

Celerimè currit & juxta aquarum ripas delitescit; ambulat potiùs quàm natat in aquis. Pedibus deorsum dependentibus volat. Venetiis *Forzane* aut *Forzana* communi cum aliis Gallinulis nomine dicitur.

§. V.

Gallinula Serica Gesneri Aldrov. t. 3. p. 470.

Ex Aldrovando.

Insignis est avis; colore atro & ruffo per totum fere corpus (quantum memoria teneo) nisi quod venter albet, pulcherrimè distincta. Et quoniam color ater in ea Holoferici instar splendet, Germanicum ejus nomen fingere libuit *ein Samethunde*. Crura alta & fusca sunt; digiti prælongi, sed postremus brevis: rostrum oblongum. Hæc Gesnerus & rursus in Epitome: Gallina Serica dici hæc avis poterit, quod color ater in ea Holoferici instar splendet. Quarendum an hæc sit Ortygometra Bellonii. Et nos quidem in ea hæcenus opinione fuimus, verum minus rectè tum descripta est: quod tamen minimè mirum, quoniam Gesnerus (ut videmus) eam ex memoria descripsit.

§. VI.

Grinetta, Mediolani Gillerdine, *Poliopus Gallinula minor* Aldrov.

Non vulgari tantum Gallinulâ, sed & Rallo, dicto minor est, figurâ tamen corporis similis. Pedes & crura ejusdem cum vulgari Gallinula & figuræ & coloris, nimirum fordide viridis. Digiti prælongi, ad fundos divisi. Rostrum brevius quàm vel Gallinulæ communi vel Rallo, ad latera compressum, extremitate acuta, coloris [Mandibula inferior præcipuè] flavicantes ad caput clariùs, versus apicem obscurius. Superior pars superioris mandibulæ juxta caput supra nares croceo quodam velut emplastro oblitur. Caput ut in reliquis hujus generis exiguum. Color plumarum medio vertice obscurior, ad latera à rostro supra oculos utrinque ductus cinereus protenditur: inferius circa auricularum plumæ reliquis concolores; sub medio deinde gutture iterum cinericeæ fere ceruleæ. Collum supra infraque & pectus totum varia, coloris scilicet inter viridem, flavum & pulvereum mediis, maculis nigris pulchre respersi. [D. Willughby Pectus album, seu cinereum, fundis plumarum nigris; Gula nigro-fusca maculis albis; Mentum obscurè cinereum sine maculis] Verticis plumæ mediis partibus nigræ, fimbriis seu oris extremis ruffæ. Scapularum & mediis dorfi tegetes medio & circa scapum nigræ sunt, ad latera & in summitate fordide ruffæ, ad extremas utrinque oras albæ. Pennæ alarum remiges omnes nigro-fuscæ cum aliqua ruffi tinctura. Vestitricæ ruffæ, lineolis transversis albis undulatis ad intervalla. Partes laterales quæ aliis conteguntur pennis fuscis, lineolis transversis albis undulatis variis vestiuntur. Cauda brevis est, penarum duodecim, alarum remigibus concolor, præterquam quod media ad oras laterales nonnihil obtineant alboris. Præcipuè autem notabile est, quod cauda explicata non plana sit, ut in plerisque avibus, sed insigniter concava. Mediæ pennæ cæteris longiores sunt. Alæ insuper admodum concavæ sunt, ut in plerisque terrestribus Gallinacæ generis. Cystis fellea ampla: Ventriculus musculosus: intus semina quædam plantarum.

Hoc genus Gallinulæ Mediolani primùm vidimus & descripsimus, deinde Florentiæ, ubi Aucupes *Tordo Gesnerino* eam vocabant, nisi fortè hæc sit distincta species; tandem Valentia in Hispania. Hanc esse Gallinulam poliopodem Aldrovandi vel nomen ei imposita convincunt; quamvis descriptio in omnibus non conveniat.

Quam Florentiæ descripti hujusmodi erat. Tringæ minimæ magnitudine, capite parvo, carinâ corporis longiore, alis modicis, caudâ brevi, cruribus supra genua atque ovales nudis, digitis pedum longissimis, præter posticum, qui proportionem reliquis brevior est, & superius situs. Rostrum pro alicujus modulo latius longum, rectum, ad latera compressum ex viridi luteum; ad Mandibula superior & ad basin & versus apicem obscurius & velut ex fusco virefcit. Crura & pedes fordide virent, nec differt unguiculorum color. Quod ad penarum colorem attinet cum superiore fere convenit, nisi quod medio dorso inter alas ductus niger maculis albis conspersus cernitur, & longitudine & latitudine insignis, cui & alii duo hinc inde in vestitricibus

G g 2

alarum

alarum, non medio paralleli, sed versus caudam in latitudinem aberrantes adjacent. Oculi parvi, irides ex viridi luteæ. In ave quem D. Willughby mensus est, longitudo à summo rostro ad extremos ungues 13 erat digitorum, ad ultimam caudam 9½. Latitudo alis expansis 16 digitorum. Rostrum quale majori Gallinula, ab apice ad rectis angulos vix digitale. Cauda duorum digitorum. In extremo margine seu costa aut basi alæ, à scapulis ad extimæ remigis apicem linea alba, ut in majore Gallinula vulgari.

Puto has descriptiones unius & ejusdem specie avis fuisse, vel ætate, vel sexu diversæ. A Gallinula vulgari & Rallo aquatico parvitate sua, ab hoc etiam brevitate Rostris distinguitur.

§. VII.

Gallinula Ochropus major Gesnero Aldrov. lib. 20. cap. 42.

Ex Aldrovando.

Sic eam nominat à luteo, vel Sulphuris instar subflavo crurum colore (qui in Roistro etiam ad medium usque vel ultra apparet: anterior enim ejus pars nigra est) Germanice *Schmirring*, per onomatopoeiam (ut conjicio) nuncupatur. Est autem in hoc genere maxime varia, cum septem in ea colores (ut pictura ostendit) discreti appareant. Nam præter sufflavum (quem dixi) passim toto corpore rufus apparet; in brevissimis etiam pennis alarum extremis rubens, ut in Rubrica fabrilis. Albus tum in capite & circa oculos, tum in mediis alarum pennis & ventre. Longissime alarum pennæ nigrae sunt, & alibi passim in dorso, caudâ, collo & alis maculae nigricant. Palpebrarum margines color croceus tingit. Est & fuscus vel cinerei nonnihil in alis. Digito posteriore pedes carent, nisi pictura me fallit. Nidificat inter fruticeta & mulco & gramine. Hactenus Gesnerus. Nos avem hanc (si modo rectè picta sit, de quo equidem ambigimus) nondum vidimus.

§. VIII.

Gallinula Ochra Gesneri, quam Germani Wyn Kernel appellant Aldrov. lib. 20. cap. 48.

Ex Aldrovando.

Go (inquit Gesnerus) Ochram nominavi à totius ferè corporis colore subviridi, sed fido & obscuro, prona parte magis fusco. Caput, collum, pectus & alæ punctis & maculis candidis insigniuntur. Cauda albicat aliqua ex parte. Rostrum partim nigricat partim puniceum est. Crura ut in Ochropodem genere lutea.

§. IX.

Gallinula terrestris Aldrovandi lib. 20. cap. 58. an Ortygometra?

Ex Aldrovando.

DE hac ave quoniam nihil certi habemus, totum caput ex Aldrovando huc transcripsimus.

Toto corporis habitu aquaticis similima est, unicum si rostrum demas. Græcum aut Latinum nomen cum non haberet Gesnerus, poterit, inquit, Trochilus terrestris dici (nam & alii sunt aquatici, & Gallinarum similiter genere) cum & genus commune sit & in cursu celeritas, unde nomen à Græcis factum: quanquam & minimam avicularum Regulam aliqui Trochilum appellant. Hæc quidem avis celerrimè per frutices currit & aliquando ad latus salt: male volat & ægerimè se in aerem attollit. Sic ille. Et in Epitome rursus, Trochilum terrestrem vel Ralum terrenum, ad differentiam ejus quæ circa aquas victitat, nominat, etque addit alium esse Ralum terrenum Bellonio. Circa Verbanum lacum Polle nonnulli dicunt, quasi pullum aut Gallinam, sed nomine nimis generali. A Germanis aucupibus, teste eodem, *Eggenschbar*, *Heggschbar*, & *Heggsar* dicitur, quod turmatim juxta fepes decurrant, ubi post fœniciecia deprehenduntur. Heggam vel hagam Germanis fepem vocari ait, Scharam verò gregem vel turmam: aut fortè quoniam circa fepes terram fodiant. Verbum enim *Scharren*, inquit, nobis significat pedibus fodere, ut gallinæ solent: quod tamen an hæc aves faciant certum mihi non est. Sunt qui periphrastice nominant *Ein grosse Wasser Huhnle* hoc est Gallinulam aquaticam magnam. Hanc autem ipse quàm brevissimè describit. Corpore brevi & crasso est, & reliqua species ut hic pingitur

pingitur. Vix ulli avium digiti pro sua magnitudine longiores. Postremus etiam ad anteriores circiter dimidiam longitudinem obtinet. Colores non satis memini, puto tamen crura subviridia esse; in dorso & alis colorem è subrufo fuscum. Vox ejus ut aiunt aspera *ger, ger, ger*, instar serpentium quodammodo. Itaque capi etiam ab Aucupibus vocem ejus imitantibus, culro per aridum lignum deducito. Verum quod dicit, Anglis ceu lautissimam avem inter segetes capi, variis positis infidiis, certè falso rumore deceptus est. Anglia præter Ortygometram nullam hujusmodi avem (quod ego unquam audivim) alit aut novit. Et ego quidem (quamvis Gesnerus contradicat) avem hanc non aliam esse suspicor quam Rallum Bellonii terrestrem seu Ortygometram, utcunque digiti in icône nimis quam longi picti sunt.

§. X.

Gallinula Brasiliensis, Jacana dicta.

E Marggravio.

Hæc elegantissima avis magnitudine est columbæ; sed cruribus multo longioribus, flavi coloris cui viriditas immixta. Crura inferiora plus quàm duos digitos longa; superiora (maximam partem nuda ut aquaticis) paulo minus: Quatuor habet in pedibus digitos, quorum medius è tribus antroforum versis duos digitos longus, reliqui duo paulo breviores; quartus retrorsum versus pedem aut etiam amplius longus: omnes autem unguibus semidigitum longis & flavis armantur. Cauda brevis ut Gallinæ sylvestris. Pennæ in dorso, alis & ventre ex viridi & nigro mixtæ, sub cauda albæ; versus collum & in toto collo & pectore ejusdem coloris cum plumis quæ in collo pavonum aut columbarum quarundam videntur. Caput habet parvum ut Gallina sylvestris, quod tegitur membranaceo quodam tegumento rotundo, coloris ut gemma Turcois. Rostrum rectum, gallinaceum, plus uno digito longum, ab initio ad medietatem egregiè miniati coloris; reliqua pars eximii flavi cui aliquid viriditatis admixtum. Frequentissima in palustribus Brasiliæ locis ubique. Caro illarum edulis sed haud magni pretii.

§. XI.

Gallinula Brasiliensis Aguapeca dicta.

E Marggravio.

Priori magnitudine & figurâ par est, verum colore diversâ & inferior. Pennæ illius sunt ut in dorso prioris, alæ magis brunescens. Carent autem mitellâ, at in qualibet alâ interius habent corniculum directum, quibus se defendunt.

§. XII.

Gallinula Brasiliensis tertia Marggravii.

E Marggravio.

Prioribus figurâ & magnitudine æqualis est, colore autem differens. Totum caput, collum, dorsum, cauda nigri sunt coloris, initium alarum brunni: reliquæ viridis: extremitates Remigum brunni: pectus & infimus venter itidem brunni coloris, uti & crurum superiorum medietas superior. Rostrum rectum crocei coloris, cum cuticula ruffa in exortu illius & parte capitis anteriori. Crura nuda, pedes cinerei. In qualibet autem alâ, antica parte habet corniculum simile flavum.

Hæc est avis cornuta Nierembergii, quam Indi (inquit) *Tobmalcnachili* seu caput nocturnum *chili* appellant.

§. XIII.

Gallinula Brasiliensis quarta, Marggravii.

E Marggravio.

Figurâ est ut reliquæ. Rostrum illi flavum; mitella cutacea in initio capitis prope rostri exortum rubens; processus habet ad latera extensos more gallinarum Numidicarum. Totum caput, collum, pectus & infimus venter plumis vestiuntur nigri coloris. Dorsum, cauda & initium alarum rufum seu dilutè brunnum. Remiges alarum pennæ thalassici coloris cum extremitatibus nigris. Sed hæc remiges teguntur ruffis illis

SECTIO SECUNDA.

Aves Palmipedes Longicruræ Anomalæ.

CAP. I.

Phœnicopterus : Gallus Flamman.

Collum & crura habet longissima. Rostrum latiusculum singularis est & insolita figura: Mandibula nempe superior incurva depressa, dentata: Inferior crassior. Extremum nigricat, aliàs obscurè cæruleum est.

Collum & corpus alba. Alarum remiges nigrae. Vestitricæ colore phœniceo seu flammeo pulcherrimè rutilant, unde ei nomen.

Palmipes est, ut rectè Gesnerius; à quo Aldrovandus, picturà (ut credo) deceptus, dissentiens, contrarium asserit. Ad littora Gallia Narbonensis hyberno tempore advolat; unde & circa *Martignes* in Gallo-provincia, & Monspelium in Linguadocia non rarò capitur. Nos Monspeli pelles aliquot siccatas vidimus.

Flambant seu *Flamman* Gallis dicitur à flammeo potius alarum & pedum colore, quàm quoniam à Flandria hyeme ad Narbonensis provinciae littora advolet. Nam circa Flandriam hujus generis avem vix unquam conspectam crediderim, tantùm abest utibi frequentes sint, indeque in alias regiones evolent. Potuit tamen fortasse hoc per errorem à Narbonensibus credi.

Vescitur cochleis piscibusque. Phœnicopteri avis linguam inter præcipuas delicias Veteres numerant. Phœnicopteri linguam Apitius nepotum omnium altissimus gurgis (referente Plinio) eximii saporis esse scripsit.

CAP. II.

*De Trochilo vulgò Corrixa Aldrov. lib. 19. cap. 65.**Ex Aldrovando.*

Habet hæc avis crura oblonga, imò exceptà Avofettà inter Palmipedes longissima: quare quòd cursu plurimum valeat, Corrixa, hoc est, tabellariam nuncupant. Unde ego Trochilum eam esse conjicio, quem scribit per littora discurre tantà sæpius celeritate, ut cursus volatu ejus etiam velocior sit. Avis est varia, rostro recto, luteo, in fine nigro; rictu magno, oculis nigris, albo circulo circumdatis, quem rursus alius spadicæus ambit. Supinè ad ventrem usque candicat. Caudam duæ albæ pennæ, sed quæ quoque in extremitatibus nigrae sunt, cooperiunt. Superius per caput, collum & dorsum & superiora alarum coloris ferrugini ferè. Crura habet (ut dixi) longa, coxas breves, digitos membranà junctos.

De Ave hac nobis nondum conspecta plura non habemus quæ adjiciamus: in eo tamen deceptus est Aldrovandus, quòd Trochilum suum crura, exceptà Avofettà inter Palmipedes longissima habere scribat, cùm Phœnicopterus ipsa Avofettà multò longiora obtineat. Verùm Aldrovandus Phœnicopterum minimè palmipedem esse credidit.

CAP. III.

Recurvirostra. Avofetta Italorum.

Magnitudine Vanellum nonnihil excedit: Pondere 10½ uncias superat: Longitudine à summo rostro ad imos pedes 23½ digitos porrigitur, ad extremam caudam nonnisi 18. Latitudine alis expansis 31 digitos implet. Rostrum 3½ digitos longum, tenue, nigrum, depressum seu planum, sursum recurvum, quod huic peculiare est, in tenuissimum apicem desinens. Lingua brevis, non bifida. Caput mediocre, globuli instar rotundiuculum, superna parte nigrum, (nisi quòd siniciput capum sit) qui color supinam colli partem occupat & ad ejus medium extenditur.

tenditur. Color in prona corporis parte tota niveus: in supina partim albus, partim niger. Extremæ sci. alarum remiges pennæ nigrae mediàm plus partem; reliquæ albæ, ut & vestitricæ primariæ remigibus immediatæ: Vestitricæ reliquæ ad costam alæ propè nigrae, quæ efficiunt aream latam nigram non directè transversam, sed nonnihil obliquam. In dorso iterum duos habet ductos nigros à capite armorum seu scapulis inchoatos, transversaliter procedentes, donec in medio dorsi penè conveniant, deinde rectà caudam versus producti. Cauda tota alba, 3½ digitos longa, 12 pennis compositur. Crura longissima, pulchrè cærulea, ultra genua vulgò credita ad tres propè digitos plumis destituta. Unguiculi nigri sunt. Digitum posticum habet sed perexiguum. Appendices graciles, 3 propè digitos longæ: Intestina 36. Vesiculam felleam habet cum suo ductu quo in intestinum exoneratur, & præterea porum biliarium. Ventrículus exiguus; in quo præter lapillos grandiores nihil invenimus.

D. Willughby hoc modo alas describit. Pennæ scapulares interiores nigrae sunt, quæ nigram & longam maculam albam in dorso efficiunt. Supinæ alarum partis tegetes à scapulis ad primum alæ articulum albæ: à primo ad secundum tegetes minores nigrae à secundo articulo ad remigum majorum radices iterum albæ. Remex prima tota nigra, à qua in succedentibus nigredo sensim minuitur, & exteriorem saltem apicem in octava occupat.

Aves hæc etiam Romæ tum Venetiis vidimus: Sûntque in Angliæ maritimis præsertim Orientalibus non infrequentes. Non est a. cur iis exactius describendis immoremur: Rostrum enim figura singularis, sursum reflexa seu arcuata ab aliis omnibus nobis hæcenus cognitis avibus eas abunde distinguit.

PARS TERTIA.

DE AVIBUS PALMIPEDIBUS *cruribus brevioribus.*

Aves Palmipedes quibus crura breviora distinguimus in *Tridactylis* seu digito postico carentes & *Tetradactylis* seu digito postico donatas. Has in eas quarum *Digitii omnes* membranis intercurrentibus *connexi* sunt; & quibus *Posticus digitus solutus*. Has iterum in *Angustirostras* & *Latirostras*. *Angustirostre* sunt vel quibus *Rostra in extremo adunca* sunt, vel quibus *Rostra rectiora*. Quibus *Rostra adunca* sunt, ea obtinent vel *dentium expertia*, vel *dentata* seu *serrata*, hæc *Mergi* dicuntur. Quibus *Rostra rectiora*, sunt vel *brachyptere* & *urinatorices*, COLYMBI dicuntur, vel *macroptere* & *volaticæ* LARI denominatæ. *Latirostre* dividuntur in genus *Anserinum* & *Anatinum*. Anates sunt vel *Marinae* & *Urinatrices*, vel *Fluviatiles* & *Lacustres*.

Palmipedibus autem in genere hæ notæ conveniunt, 1. Tibiæ breves: excipiendæ hic Phœnicopterus, Corrixa & Avofetta. 2. Crura ad articulos genuum plumis vestita. 3. Digitii postici breves. 4. Digitus anticus extimus intimo brevior. 5. Uropygia minùs erecta, quàm aliarum avium. 6. Latirostræ pleræque unguem seu appendicem habent in extremitate laminæ rostri superioris. Latirostræ etiam capita ad latera compressa obtinent: corpora plana Palmipedum nomine seu depressa; aves etiam nonnullas comprehendimus quibus digitii quidem pedum divisi sunt, ad latera tamen membranis aucti; quales nimirum sunt Colymbi nonnulli, quæ pinnipedes aut platyactyle fortasse rectius quàm Palmipedes dicerentur.

SECTIO PRIMA.

Aves Palmipedes Tridactyle seu Digito postico carentes.

CAP. I.

Penguin nautis nostratibus dicta, quæ Gouffuel Hoiari esse videtur.

Magnitudine ad Anserem domesticum accedit. Color supinæ partis niger, pronæ albus. Alæ minimæ & ad volandum ineptæ videntur. Rostrum Alkæ simile, sed longius latiusque, nigrum, ad latera compressum, versus extremitatem sulcis obliquis septem aut octo insculptum in superiore mandibula, in inferiore decem. Inferior quoque mandibula in angulum deorsum extuberat. Nullæ autem lineæ albæ in rostro quemadmodum Alkæ. A rostro ad oculos utrinque ductus albus protenditur. Posticus digitus nullus. Cauda brevissima.

In Repositorio Societatis Regiæ Londini siccata vidi & descripsi: vidi etiam in museo Joan. Tradecantii Lambethæ propè Londinum. Huic eadem esse videtur.

Penguin Batavorum seu Anser Magellanicus Clusii.

Aves hujus generis in insulis Freti Magellanici repertas Batavi à pinguedine sua *Pinguins* appellarunt. Marina est hæc Avis (inquit Clusius) ex Anserum genere, tamen rostro dissimilis. In mari videtur: pinguis oppido est, prægrandis Anseris magnitudine; nam adultiore in eo genere 13, 14, etiam 16 interdum, juniores verò 8, 10 & 12 libras pendere observantur. Prona parte nigris pennis tectæ erant, supinæ in ventre albis. Collum (quod crassum & breve habebant nonnullæ) albis pennis tanquam torquæ cinctum. Earum cutis crassa & densa instar suillæ. Alarum erant expertes, fed earum loco binas parvas coriaces pinnas habebant, ad latera tanquam parva brachia propendentes, pronæ parte brevibus, angustis & rigidis pennis confertim tectas; supinæ autem minoribus & rigidioribus, iisque albis, quibus nonnullis locis intermixtæ nigre, minimè quidem aptas ad volandum; sed quarum adminiculo velociter natarent. Maxima autem ex parte in aqua versari intelligebam, & terram duntaxat petere fœtificationis aut pullationis tempore, & plerumque quaternas aut quinas in una scrobe latere. Rostrum Corvino majus habent, non adeo tamen elatum, & valde brevem caudam, pedes nigros, planos, Anserinorum pedum formâ, non adeo tamen latos. Erectæ & sublimi capite incedunt, demissis in latera pinnis tanquam brachiis, sic ut procul intuentibus hominuli aut Pygmaei appareant. Piscibus duntaxat vesci ferebant Diariz, non ingrati tamen saporis esse illarum carnem, nec piscem sapere. Scrobes verò valde profundas in litore fodere cuniculorum instar, totum solum adeo cavum interdum efficientes, ut per illud gradientes nautæ sæpiuscule genu tenuis in eas scrobes inciderent. Hi sunt fortasse, Anseres, quos Gomora ait sine pluma esse, nunquam è pelago prodire, plumæque loco villo longo protegi. Hactenus Clusius, cujus quidem descriptio avi nostræ optime congruit, verum icon aberrat, quod posticum digitum pedibus appingat.

Olaus Wormius *Musci sui lib. 3. cap. 19* de hac ave tractans. Descriptioni Clusianæ ex observatione propria hæc addit. Ex Ferroënsibus insulis delata ad me erat avis, quam vivam domi per aliquot menses alui. Junior erat, quia ad eam non pervenit magnitudinem, ut Anserem communem mole superaret. Halecem integrum una vice deglutire valuit, & quandoque successivè tres antequam ingluviem expleret. Dorsum pluma adeo molles & æquales, ut holosericum nigrum amularetur. Venter eximio erat candore. Supra oculos aream rotundam candidam Daleri magnitudine habuit, ut perspicillis dotatam jures (quod non observavit Clusius) nec alæ eam obtinere figuram quam idem exprimit: latiores enim erant paulo cum limbo albo.

Ad digitum postico careat, an eo præditus sit nec Clusius neque Wormius in descriptionibus suis meminerunt. Wormius in icone sua posticos non appingit.

Avis hæc magnitudinis prærogativa, qua reliquas hujus generis superat, principem inter eas sibi locum vindicat.

CAP.

CAP. II.

Alka Hoiari in Epistola ad Clusium, Wormii Mus. Occidentalibus Angliis The Razor-bill. Septentrionalibus The Auk; Cornubiensibus The Murre.

Proximè descripta ave plus dimidio minor est, nec Anati domestico par. Caput, collum, dorsum, cauda, in universum supina pars tota nigra. Venter, pectusque ad medium usque gulæ alba. Principium gulæ sub rostro nonnihil fulci seu nigro-purpurei admixtum habet. Remigum ad undecimam omnium apices albescent; sunt autem in utraque ala 28. Cauda 3 digitos longa, 12 pennis constat. Exteriores interioribus sensim breviores sunt, mediæ majore intervallo proximæ excedunt.

Rostrum ab apice ad angulos oris duos digitos longum, nigerrimum, compressum ad latera, angustum. Paulò ultra nares incisura seu sulcus profundior quàm in Anatæ Arcticæ *Clus.* mandibulæ superiori insculptus est. Ad hunc usque sulcum Rostrum molli, densa & brevi lanugine obvestitur. Superior mandibula in extremo adunca, concava, inferiorem tanquam sinu suo recipit; utraque æqualis longitudinis, duobus sulcis transversis canaliculata, [superior plerumque tribus] superiore caput versus latiore, & Rostrum ferè transcurrente, albo. Verum in his sulcis aliqua diversitas est, alæ enim aves plures duobus habent; lineæ tamen albæ in omnibus pares & similes. Quin & ab utroque oculo ad angulum Rostris superioris linea candida, pulchra, angusta extenditur. Os intus pulcherrimè flavet; oculorum irides avellaneæ. Pedes eundem situm obtinent quem Anatæ Arcticæ & Penguini: sunt autem nigri ut & digitum unguisq. Postico prorsus caret.

In clivis præruptis & rupibus inaccessis in quasdam velut scalas seu gradus alios super-alios temerè divisas ad maris littus cum Puffinis & Lomviis mixtæ ova ponunt, incubant, & pullos educant. Rupes hæc cum avibus iis pariendi tempore insidentibus Monentibus assimilare solent Pharmacopoli, gradibus nempe seu eminentiis rupium abacos seu afferes, avibus ampullas referentibus. Ad ova & pullos auferendos homines à summitate clivi in quo nidificant funibus demittere solent. Aves quoque cum ovis incubant laqueis longis hastis affixis, & collis inditis capiunt. Nullos extruunt nidos, sed in nudis cautibus ova ponunt. Variis circuitibus ad nidos ascendunt; quod si non rectè collimaverint, nec nidi locum attigerint, in mare decidunt & gradatim iterum ascendunt.

Ova in toto hoc genere majora sunt quàm pro corporis mole; huic autem digitos 2½ longa, minore extremitate non adeo acuta ac Lomvii ovorum, alba, maculis nigris varia, ut rectè Hoierus.

CAP. III.

Mergus Bellonii Aldrov. t. 3 p. 240.

Ex Aldrovando.

Bellonius in libro observationum peculiarem quandam Mergi marini speciem esse in Creta scribit, urinari solitam, diversam à Phalacro, Coracæ & reliquis Mergis, eamque Aristotelis *Æthyiam* arbitrat. Qui litora Cretæ habitant (inquit ille) *Utamania* vocant. Magnitudine est Querquedula [d' une Sarcelle] albo ventre, capite & dorso nigro, itémque alis & cauda. Digito pedum posteriore caret sola inter Palmipides. [In hoc fallus est Bellonius.] Pluma ei instar lanuginis valde in hærens cuti. Rostrum marginibus acutis, cavum & planum ferè, lanuginosis plumis bona sui parte obducitur, nigrum superiore, album inferiore parte, vertice lato.

Avis hæc in multis ad Alkam accedit, & fortasse eadem fuerit, nam & icon etiam convenit.

Hh 2

CAP.

CAP. IV.

Lomvia insule Farræ Hoieri in Epist. ad Clusum. Cambro-britannis & Monensibus a Guillem; Northumbriis & Dunelmensibus a Guillemot or Seahen; * Eboracensis a Skout; Cornubiensibus a Kiddaw.

* Alia avis est quam Scoti circa insulam Bassam, & Northumbrii circa Farnas insulas *Sesot* vocant, nimirum Alka Hoieri.

Alka similis est sed major, & ad Anatis magnitudinem proximè accedit. Longa est à capite ad caudam 18; digitos, lata alis extensis 30. Caput, collum superius, alae, cauda & præterea mentum quoque ad medium ferè gulæ ex fusco sunt: Venter, Pectus, & reliquum gulæ album, ut in Alka. Prius seu nigro cinerea sunt undecim alæ Remigum apices albi, ut in Alka. Cauda duos digitos longa, 12 pennis constat, mediis longioribus, reliquis ad ultimas usque sensim brevioribus.

Rostrum rectum, acutum, nigrum, ab apice ad angulos oris 3 ferè digitos longum, subrotundum. Superior mandibula versus apicem appendiculâ utrinque seu processu donatur, qui in inferiore non recipitur, sed exterius ei imminet utrinque; Lingua non divisa. Os intus flavum. Pedes in extremo corpore siti sunt, ut in præcedentibus, coloris atrii, ut & ungues. Postico digito caret.

Ventriculus intus flavescit; Cylitis fellea grandis. Testes in maribus magni, à quibus vasâ feminalia in spiras convoluta ad anum tendunt.

Una cum Alkis & Lundis degit, eodèque modo & eisdem in locis parit: Stolidior tamen est & facilius capit.

In præruptis clivis & rupibus inaccessis insulæ Monensis unâ cum Alka & Anate Arctica quotannis parit. Quin & in insula seu scopulo *Godreve* dicto non procul à *S. Ioe* Cornubiæ oppidulo, itèque in insula *Prestholm*, unâ circiter leucâ à Bello marisco, capiti insulæ *Anglesey* oppido distante, ubi ob defectum aquæ dulcis nemo habitat, nullâque hodiè ædificia supersunt præter Sacellum vetus ruinofum & *Siriano* quoque sacrum. Dominium autem insulæ ad D. Baronem *Bulkley* pertinet. *Farnam* quoque insulam Northumbriæ adjacentem, & *Scarburgi* Eboracensis clivos æstivis mensibus frequentat, & ibidem parit. Ova huic omnium in hoc genere maxima, 3 plus digitos longa, alterâ extremitate valde acuta, obtusa alterâ, cæruleo-viridia: alia maculis feu lituris & lineis majusculis, raris, nigris variâ tunc, alia is carent.

D. *Johnson* aves hæc colore nonnihil variare observavit, alias enim dorso nigro esse, alias brunneo seu leucophaeo; fortè hæc feminae sunt, illæ mares.

CAP. V.

Anas Arctica Clus. *Pica marina* vel *Fratercula Gessneri* Aldrov. t. 3. p. 215. *Feroensis* Lunda Mus. Worm. Hoieri Epist. *Wallis Septentrionalibus* circa *Prestholm* insulam *Puffinus*, *Meridionalibus* circa Tenby oppidum *Guldenhead*, *Bottle-nose* & *Helegug*. *Angliæ Septentrionalibus* circa *Tesam fluvium* & *Farnas insulas* *Coulterneb* aut *Counterneb*: *Eboracensis* ad *Scarburgum* Mullet; *Cornubiensibus* Pope.

ANate domestic minor est, à Roistro ad pedes duodecim digitos in longum extensa. Rostrum breve, latum, ad latera compressum, contrario scilicet modo quam Anatum rostra, figuræ triangularis, in acutum desinens. Mandibula superior arcuata, extremitate adunca. Quâ capiti jungitur callosa quadam substantia basin ejus cingit, ut in *Pittacis*. Inter callosum hoc corpus & primum sulcum mox describendum longa foramina pro naribus, juxta oris aperturam producta. Est autem Rostrum bicolor, ad caput cinereum seu lividum, versus extremum rubrum: tres ei sulci insculpuntur, in parte livida unus, in rubra duo. Os intus flavicat. Oculorum irides cineræ. Palpebræ nigra cartilagine muniuntur: in inferiore habetur protuberantia carnea coloris lividi; in superiore parva triangularis excrecentia ejusdem coloris.

Nonnullarum pedes flavescunt, fortè hæc juniores sunt, aliarum rubent, retrorsum siti ut in *Mergus* seu *Colymbis*, in eodem ferè cum ventre plano, ut *Avis* in caudam ferè perpendiculariter erecta incedat. Postico digito caret. Anteriorum intus brevissimus, medius

medius longissimus. Ungues ex cæruleo nigri. Vertex, collum, dorsum nigra sunt: Pectus, venter alba. Torquis niger à cervice productus gulam circumit. Maxillæ, mentum, capitis latera à vertice ad torquem modò dictum alba aut pallide cinerea: adeo ut oculi & aures spatiis hisce albis includantur. Ventriculus intus flavescit. Hepar in duos divinum lobos cylindricos felleam obtinet.

Alæ illis exiguae & brevibus pennis compositæ, nihilominus propè æquoris superficiem quam circumfere volant. Aiunt a. eas extra conspectum quatis omnino volare non posse, nec nisi pennas alarum aquis subinde tingant; quod & mihi verissimile videtur. Cauda duos digitos longa, duodecim pennis composita, tota nigra.

Nidum sibi non contrahunt, sed in nuda humo ova ponunt. Pariunt autem in foraminibus subterraneis, quæ vel sibi met ipsæ effodiunt, vel à cuniculis, quos abigunt, effossa usurpant; singula singula ova (quod imprimis notatu dignum est.) Sin ovum è quovis nido auferas, avis secundum ponet; si secundum subducas, tertium &c. ad quintum usque. Sunt a. ova pro *Avis* magnitudine ingentia, & vel *Gallinaceis* majora; colore subrufo seu arenaceo: altera extremitate acutius multo quam in *Gallinaceis*, obtusius alterâ.

In insulis *Mona*, *Bardsey*, *Caldey*, *Prestholm*, *Farna*, *Godreve*, *Sorlingis*, &c. aliisque propè maris litus desertis pariunt quotannis magno numero; nec in insulis tantum sed etiam in rupibus & clivis maritimis circa *Scarburgum*, *Tenbeiam* & alibi.

Ætate apud nos degunt locis modò dictis, Autumno appetente avolant, & vere iterum redeunt. Martio mense & Aprilis initio speculatores primò advenire aiunt, & per duos trêve dies manere tanquam loca exploraturos; abire deinde & circa initium Maii cum universa sociorum caterva redire. Quòd si procella in id tempus forte insiderint, & mare turbidum fuerit, innumeri macilentis & mortui in litora ejecti reperiuntur. Non possunt enim nisi pacato mari iter facere, aut victum sibi piscando parare. Augusto mense abeunt omnes, nec unquam iterum ante ver proximum circa litora nostra conspiciuntur. Pullos qui tunc volare nequeunt deserunt, sibi que permittunt. Hæc omnia de Alka etiam & *Lomvia* accipienda sunt, namque hæc tres species unâ plerumque volant & in iisdem locis nidificant.

Piscator quidam nobis retulit, se mediâ hyeme inter rupes *Puffinum* sub aqua torpidum invenisse, non procul ab insula *Bardsey* Carnariæ promontorio adjacente, qui iterum in mare demissus statim fundum petiit, fides autem penes esto. In aquis dulcibus non procul *Sheffieldia* in agro *Eboracensi* occisam ad nos transmisit D. *Jessop*, descriptâ multo minorem, quam ætate solum differre puto: siquidem notæ omnes illius & huic exactè conveniebant.

De omnibus hæcenus descriptis hujus generis avibus verum esse, puto quod observavit D. *Johnson*, nimirum partem pronam eatenus albam esse quatenus aquis inter natandum immergitur, parte supina quatenus aquis extat nigra.

Alka, *Lomvia*, *Anas Arctica* Clus. & *Anser Bassanus*, & fortasse etiam hujus generis reliquæ aves unicum duntaxat una vice ovum pariunt & pullum educant, quod imprimis observatu dignum est: ovum autem illud pro corporis mole longe maximum.

CAP. VI.

Columba Groenlandica dicta. The Greenland-Dove or Sea-Turtle-Dove.

Huc etiam referenda *Avis* quam in *Holandia* *Columbam Groenlandicam* vocant; nam & illa digito postico caret. Anati *Arctice* Clusii similis est sed minor. Pedes illi rubri; Rostrum longius, non compressum ad latera, acutum, extremo nonnihil incurvum & prominens.

Amplam in supina utriusque alæ facie maculam albam obtinet. Alæ quoque subtus alba, aliâs tota nigra est, colore *Fulvæ* similis. Remiges in utraque ala 26, aut 27 numerantur.

Avem hanc esse conjicio quam ad insulas *Farnas* the *Puffinet* appellant, quam magnitudine *Columbæ* esse aiunt, corpore toto, æstivo tempore præter maculam albam in utraque ala, nigro, hyeme albere, Rostrum angustum, acutum obtinere, in foraminibus rupium nidificare, ova duo ponere. Eandem quoque esse & *Turturum* *Bassæ* insulæ propè *Edinburgum* in *Scotia* ex nominis convenientia mihi persuadeo.

SECTIO SECUNDA.

AVES PALMIPEDES TETRADACTYLÆ.

ET PRIMO,

MEMBRUM PRIMUM.

*Quibus digiti omnes membranis intercurrentibus
connexi sunt.*

CAP. I.

Onocrotalus sive Pelecanus Aldrovandi.

Longitudo avis extensæ à summo rostro ad ultimos pedes extremæve caudam 60 erat digitorum : Rostri ipsius ab apice ad angulos oris 14. Spatium inter oculos & Rostrum nudum. Plumæ Anserinis ferè similes. Capitis tegetes cristæ instar longiores. Color totius corporis albus : Collum tamen flavicat. Dorsalium pennarum scapi nigricant. Caudæ & alarum tegetes ex fusco cinerascunt, ut in Anseribus. Extremæ Remiges nigre. Cauda 7 circiter digitos longa, 20 aut 22 pennis integratur, æqualis ferè longitudinis, nisi quod extremæ mediis paulò sint breviores. Remiges in utraque ala 28. Rostrum versùs caput coloris plumbei, extremitate flavicante. Mandibula superior lata, depressa ; inferior velut duæ longæ costæ, altera extremitate junctæ, intercedente membranâ crassâ seu cute lutea, quæ ad gulam etiam ultra Rostrum extenditur. Ad extremum Rostrum tuberculum extat ; ultimus vero ejus apex incurvus est seu aduncus. Nares ad supremam Rostri partem juxta plumas capitis, supra rimam seu canalem rostri, quæ etiam in Anserè Bassano cernitur, sitæ, rotundæ. Oculorum irides ex cinereo flavicant seu potiùs albicant. Pedes plumbei : tibie supra articulos genium vulgò sed falsò dictos nudæ. Digiti quatuor, omnes intercedentibus membranis unâ juncti ; ut Aldrovandus rectè observavit.

In Ornithothrophio Regio, in vivario S. Jacobi dicto propè Westmonasterium vidimus & descripsimus. Imperator Moscoviticus missis ad Regem nostrum Serenissimum Legatis, inter alia munera pretiosa & rariora duabus hujus generis Avibus eum donavit.

Onocrotalum Fabiano visum Franciscus Stellutus literis ad Joan. Fabrum Linceum datis, his verbis describit. Avis hæc Anserè maximo longè major est, Cygno vel par, vel magnitudine etiam superior. [Quem Gesnerus appendi fecit 24 libras 12 unciarum æquabat ; quos Aldrovandus alter 18 libras, alter etiam 25 pendebat.] Coloris albicantis, verum non candidi omnino, sed qui fuscedine & rubedine aliqua obscuratur. Nec uniformis hic etiam totius est color, cum alarum pennæ reliquis totius corporis plumis sint magis fuscæ. Tribus digitis membranâ quâdam connexis & retrò calce pedes constituuntur [Hic fallus est per incuriam Stellutus, nam omnes quatuor digiti membranis intercedentibus connexi sunt.] Rostrum brachialis ferè est longitudinis, sed minimè dentatum. Superior Rostri pars ad extremitatem instar unguis aliquis avis recurva deorsum flectitur. Non potui linguam videre. [Neque Jo. Faber ipse qui eandem hanc avem postea Romæ vidit, quamvis linguam sedulo perquisivit eam reperire potuit.] Conspexi tamen ubi aliqui Linguae radix fixa hæret, corpusculâ quadam perforata. In capitis vertice elevatæ quadam pennæ emicabant, cristam æmulantes. Bursa quæ sub rostro pendet, & quæ ab aliis Onocrotalium alicuius differenter admodum efficit, membranacea est ; quam ita nonnunquam Rostrum versus retrahit, ut amplius ferè non sit conspicua : eandem postea ita dilatari sibi permittit, ut plurimarum etiam aquæ librarum [triginta ferè, inquit Jo. Faber.] capax sit ; membranâ illius adeò distentâ, ut transparentes etiam plurimis intercurrentibus fibris venulisque appareat. Miratus autem imprimis sum, (verba sunt Fabri) cum amplissimè diducto rostro, in vastam illam prolihi sive ingluviæ voraginem à viro magnæ stature caput integrum condi viderem. In capite duo manifesta quamvis exigua valde foraminula ad cerebrum

cerebrum penetrantia deprehendi, quæ olfactui interserviebant. Cum linguâ careat solius Laryngis organo absque illam rudenti Asino similem vocem edit, à quo ipsi nomen. Ego hanc non audavi ; verum Magister hujus Avis qui eam circumducebat, ad iram cum ipsum provocaret & rostrum percuteret, hæcque mordenti similis facta manu ipsius aliquando apprehenderet, stridorem & sonum Ciconiæ aut Anseris instar emittebat, cumque exilem & raucum.

Retulit mihi Nob. Dom. Joan. Carolus Schaad, tres olim in Danubio qui Bavariam interfuit Onocrotalos globulis bombardicis petitos fuisse, & duobus interfectis tertium adhuc vivum ad Serenissimi Baviaræ ducis aulam perlatum, ibidemque 40 annos integros vixisse : hominum conversatione apprime & musicâ tam vocali quam instrumentali delectatum fuisse. Canentibus enim ac tubis clangentibus libentissimè assistebat, & erecto capite atque inclinata ad musicam aure, qui tamen ipse asinum dicitur rudium edere, dulcissimam illam sonorum harmoniam hauriebat. Confirmant hæc illa quæ apud Aldrovandum leguntur de ætate Onocrotali, qui Mechliniæ 50 annis altus fuit & octuagenarius certò credebatur. Hactenus Faber.

Singulare in hac ave est, quod ossa pellucida, solida, omni omnino medulla carent, quodque asperæ arteriæ bifurcatio medium ferè ventriculum supereminet : quod nunquam aliàs observavi, inquit Aldrovandus.

CAP. II.

Anser Bassanus. The Soland Goose.

Magnitudine Anserem domesticum æquat. A summo rostro ad imos pedes commensurata 34 digitos longitudinis obtinet ; ad extremam caudam 39. Alæ longissimæ sunt, ita ut extensarum extremi apices 72 digitorum intervallo distent.

Rostrum ei longum, rectum, obscurè cinereum, in extremo nonnihil incurvum, non procul ab unco appendiculâ utrinque ceu dente quodam donatum, ut in Rapacibus ; ultra oculos nudum ut in Corvo marino. Palatum & tota oris interior facies nigra. Richus ingens. Ad angulum Ossis hyoidei lingua exigua. Aures mediocres. Oculorum irides avellaneæ, [in alia ave irides flavabant.] Nares nullæ, saltem nobis diligenti inquisitione non inventæ, sed earum vice rima per totam Rostri superioris longitudinem extensâ. Attenfissimè intuenti latera utrinque Rostri mandibulæ serrata apparent, ut pisces comprehensos certius retineat. Quatuor digitis anticis donatur ; Digiti siquidem omnes membranis unâ junguntur & antrorsum spectant. Pedes autem nigri sunt, ad genuum creditos articulos usque plumosi. Unguis medii latiusculus, & ex parte posteriore pectinatus ut in Ardeis. Plumæ Anserinis simillimæ. Color in adultis & senioribus undique albus, exceptis alarum remigibus majoribus, quæ nigricant, & vertice, qui ætate fulvescit. Pulli & juniores varii sunt ex albo & fusco aut nigricante, in supina præsertim corporis parte. Pennæ remiges in utraque ala 32. Cauda alba, 7 circiter digitos longa, 15 pennis constituitur. Cutis laxè admodum carni adhæret.

Quem descripsimus circa *Colephil* agri Warwicensis oppidulum, mense Novembri Anni 1669 captus erat vivus, cum se humo, in quam nescio quo casu deciderat, levare ob alarum longitudinem non posset.

Princeps Aurangia cum Anno 1670 Regis nostri visendi causâ ex Hollandia in Angliam trajiceret, duas obiter hujus generis aves fœlopeto transfixit.

In insula Bassa (seu potiùs rupes ea dicenda sit) in medio Edinburgi astuario sita ingens harum avium numerus, (nec alibi usquam, quod scio, in Britannia) quotannis midificat. Singulæ fœminæ singula duntaxat ova una vice pariunt. Pulli adulti in deliciis habentur apud Scotos & magni veneunt, unde quæstus non mediocris ad insule Dominum redit. Vere adveniunt, nec ante Autumnum iterum discedunt. Quo abeat hactenus incomptum.

conveniunt, nec exterior tribus articulationibus constat sed quatuor, medius tribus, interior duabus, quartus seu posticus unicus.

CAP. VI.

Avis Tropicorum. The Tropick Bird.

Magnitudo ei Anatis: Rostrum rubrum, duos circiter digitos longum, nonnihil incurvum, acutum. Linea nigra ab angulis oris ad occiput protenditur. Venter albus: Dorsum album, transversis lineolis nigris, crebris variegatum, pulcherrimo aspectu. Alæ prælongæ, pennæ tamen singulæ breves ut in Anserè Bassano: exterioribus à scapo villis seu pinnulis nigris, interioribus albis in pennis extimis: in proximis media pars secundum longitudinem nigra, margines utrinque albi: corpori viciniore totæ albæ. Corpori proximæ nigræ, reliquis longiores. Hæc omnia de pennis Remigibus dictis intellige. Pedes nigri: Crura albæ. Omnes quatuor digiti unâ connexi. In cauda (si vel pelli suffultæ vel narrationi eorum qui avem miserunt fides adhibenda sit) duæ tantum pennæ longissimæ, 18 scilicet digitorum, angustæ, acutæ. Hæc ex exuviis quas in Apotheca Regiæ Societatis video. Avis Tropicorum dicitur, quia circa Tropicorum circulorum dictorum latitudinem versetur, nec alibi invenitur.

CAP. VII.

Anhinga Brasiliensibus Tupinambis Marggravio.

E Marggravio.

Mergi aquatici species est elegans. Corpus, excepto collo, Anatis domesticæ Europæ hæbet magnitudinem. Rostrum rectum, haud crassum, acutissimum, 3 digitos longum; & per rostri medietatem anteriorem tam superius quam inferius duplicem ordinem acutissimorum hamulorum retro versorum. Caput parvum, longiusculum, serpentinum æmulum, paulo plus sesquidigito longum: ocellos nigros, circulo aureo. Collum tenue, teres, pedem longum; corpus autem tantum septem digitos. Crura breviora; superiora duos digitos longa, pennata, inferiora vix sesquidigito: quatuor digitos, tres antè versus, membranis junctis more Anatium aut Corvi aquatici; quartus digitus brevior ad latus inferius extenditur, itidem membranâ reliquis connexus; unguibus lunatis acutissimis: Caudam latam, 10 digitos longam, 12 pennis constantem. Alæ circa medietatem caudæ desinunt. Rostrum griseum est; & post exortum paulum flavescit. Caput totum & collum plumulis subtilissimis tegitur, ad tactum holosericum referentibus; coloris in capite & collo superius ex griseo subflavescentis: sub gutture & in collo inferius grisei coloris, ut pelles illæ (*verschelle*) ex quibus mitræ sunt muliebres, & ad tactum & aspectum illius pennis pilos refert. Totum pectus & infimus venter & crura superiora plumis mollioribus vestiuntur, coloris argentei: initium dorsi pennis fuscis, sed quarum quælibet in sui medio maculam habet oblongam ex albo pallide flavam, ita ut punctulatum appareat: reliquum dorsi nigras habet pennas. Alas obtinet longas, quarum initium totum ejusmodi brevibus pennis tegitur uti initium dorsi. Sequitur ordo mediam partem, id est ab uno latere canarum, ab altero nigrarum: Remiges autem, nigræ sunt. Cauda nigris splendens pennis constat, quarum extremas grisea. Crura & pedes ex obscure flavescente grisei sunt coloris. Solertissima in capiendis piscibus: nam more serpentis contracto prius collo ejaculatur Rostrum in pisces, ac unguibus eos apprehendit. Carnem illius commedit, sed non multo melior est quam caro Lari.

SECTIO

SECTIO TERTIA.

MEMBRUM II.

PALMIPEDES TETRADACTYLÆ POSTICO

DIGITO SOLUTO.

TITULUS I.

Rostrum angusto, in extremo aduncum, non serrato.

CAP. I.

De Ave Diomedæa.

Ex Aldrovando.

Pro hac ave Arternam Diomedæarum insularum incolis dictam Aldrovandus exhibet, eo præcipue argumento inductus, quod cum Plinius nullo alio in loco Diomedæas aves inquit quam in jam nominatis insulis conspici; idem de Arterna etiamnum qui ibi vivere tradant. Eam autem partim ex Gesnero, partim ex imaginis pictæ intuitu sic describit.

Magnitudine sunt quæ Gallinæ satis corpulentæ, sed collo & cruribus longiusculis. Color eis fuscus seu cinereus obscurus, & nisi fallor nonnihil albi habent sub ventre, ut Columbi Sylvestres quandoque (mea avis tota ferè pronè candicat) Rostrum prædurum & aduncum, ut aquilæ ferè, non adeo tamen: colore egregiè rubrum, si bene memini [ego sanè hoc eum non bene meminisse existimo, nam id in meâ avè luteum est, præter unum, qui nigricat.] Oculi formosi, igneo colore, non admodum magni. Vidi enim aliquando unam, quæ virgâ percussa in capite oculos aperibat & clamabat: sed mox claudebat, cum lucem solis ferre non posset. Et rursus: color earum non simpliciter albus est, ut Plinius scribit, sed ad cinereum vergens ut in Fulicis, (Larorum generis.) etiam, quibus eas comparat. Dentatæ an sint non observavi. Rostrum sanè habent validum & longiusculum. Hæc Gesnerus, quæ exactè ferè (inquit Aldrovandus) avi meæ conveniunt, quæ nisi rostrum haberet aduncum, non ineptè quis ex Larorum majorum genere judicaret: adeo hos tum toto corpore, tum alis potissimum refert. Pedes ejusdem sunt coloris cujus rostrum, sicut tibie quoque.

Verum non magnopere fidendum est huic descriptioni partim à Gesnero mutuo sumptæ (qui eam habuit ex relatu amici cujusdam qui eam ex memoria confecit) partim ex inspectione velavis pictæ vel certè ejusdem pellis concinnatæ. Fortè Avis illa Lari cujusdam species fuerit, ut conjicit Aldrovandus, vel fortè etiam nihil aliud quam Corvus aquaticus aut Graculus palmpes; colores tamen Rostris & plumarum non respondent, si descriptio exacta sit. Quibus has insulas *Tremiti* hodie dictas adire contigerit, de his avibus diligentius inquirent, aut ipsi potius eas nanciscantur & curiosius describant.

CAP. II.

Puffinus Anglorum. The Puffin of the Isle of Man. Reperitur etiam in insulis Sorlingis Angliæ The Sillyes dictis.

Pullum è nido exemptum vidit & descripsit D. Willughby, qui eum Columbæ domesticæ magnitudine æqualem facit: Majores mihi visi sunt quos in Repositório Societatis Regiæ & Museo Tradescantiano siccatos vidi. Color in capite, collo, dorso, supina parte tota fulvus fere niger; in pectore & ventre albus. Rostrum sesquidigito aut duos fortè digitos longum, angustum, nigrum, & quoad figuram Vanelli rostrum nonnihil simile. Mandibula superiore extremo adunca, Corvi marini modo;

modo; ejus autem basis carne nuda obducitur, in qua nares. A naribus canaliculus quidam seu fossula utrinque ad uncum ferè producitur. Caput reliquo dorso nigris. Alæ longæ; cauda palmum longa, nigra.

Pedes subtus nigri, supra utriusque medietas exterior nigra, interior ex carneo alba; adeo ut medius digitus partim albus sit, partim niger. Pollicum habet parvum, acutum. Unguiculos nigros.

Propter nimiam pinguedinem caro ejus insalubris existimatur, ni prius sale condidatur.

Australi termino insulæ *Mone* [quæ in medio mari *Angliam* inter & *Hiberniam* sita, aequalibus ferè intervallis ab *Anglia*, *Scotia* & *Hibernia* distat, pèrque triginta millia-ria ab Austro in Aquilonem porrigitur) alia adjacet insulula angusto freto dirempta, *The Calf of Man* dicta, inculta proflus aut duobus tribùve tantum tuguriolis nuper extructis habitata, cuniculis lateans, quos quotannis vere advenientes Puffini abigunt, inque eorum foraminibus nidificat. Ovum unicui una vice pariunt quemadmodum *Anas Arctica*, *Alca* &c. quamvis vulgo persuasum sit, eos duo semper ova ponere, quorum alterum perpetuò sit infæcundum. Pullos excludos mirum in modum saginant. Matres summo mane, quam primum illucescit, nidos & pullos ipsamque insulam deserunt, totumque diem in mari piscando impendunt, nec unquam ante crepusculum vespertinum redeunt, aut ullibi in insula pedem figunt. Quicquid piscium aliùve escu- lenti per totum diem deglutiverint, innato ventriculi seu calore seu alià quadam vi occulta in substantiam quandam oleosam (ut aiunt) facit, ejus bonam partem noctu in pullorum ora evomunt, qui eo enutriti supra modum pinguescunt. Adultos quibus id muneris à soli Domino datum est è cuniculis extrahunt: & ut expédiatis cap totum numerum incant, teneantque, pedem alterum abscindunt & reservant. Hinc orta fabula, Puffinos esse monopodes. Pullos duodenos novem plerumque denariis nostræ monetæ vendunt, satis vili pretio; eorum esum tempore Quadragesimæ per- missum aiunt, quòd videantur quodammodo piscibus affines, sapore scilicet carnis.

Quod *Gefnerus* cumque secutus *Aldrovandus* ex relatione cujusdam Angli scribit, eos sci. penni carere & plumis tantum sex lanugine quadam vestiri, omnino falsum est: nam alis & caudâ satis longis instructi sunt & quam citissimè volant. Avem stoli- dam esse aiunt & facillimè capi.

CAP. III.

Maiagæ Brasiliensium Pisoni.

Maiagæ in familiam quoque edulium palmipedum sed marinorum ferorum re- cepta, Anseris est magnitudine & figurâ. Cæterum magnis illis *Mergis* nigris nostratibus non dissimilis, adeoque adunca parte rostri extrema ad rapinam piscium composita, ut *Corvum* aquaticum *Gefneri* æmulari videatur. Capite est cras- sifusculo & rotundo: oculis paulò fulgentibus; Collo oblongo & ornatè Cygni more incurvato. Tota avis fusci & subnigricantis est coloris, colli tantum parte anteriore flavis plumis decorata. Circa fluviorum ostia in mari vivit: in littore autem nidificat & ova ponit. Velox est, natatrix & urinatrix, atque *Aucupum* insidias eludens. Carne est eduli & bona, inprimis si juvenis sit, sed quod perpetuò piscivora à quibusdam contemnitur.

An avi huic digiti omnes membranis conjuncti sint necne Piso non memorat, ideòq; iis quibus digitus pollicis solutus eam subjunximus; quamvis suspicemur ad superius potius genus pertinere.

CAP. IV.

Shear-water, i.e. Avis aquæ superficiem radens.

Hujusce avis iconem pictam nobis communicavit *Clariss.* Vir *D. Thomas Brown*, qui & alla multa. Ipse autem Larorum familiæ eam ascribit. Magnitudine *Ana- ti* cedit. Caput grande ut in *Laris*. Pars supina, caput nimirum & dorsum, subnigra aut obscure brunnea ut vocant: mentum, gula, pectus alba. Pedes carnei. Ro- strum teretiusculum oblongum, extremo hamatum ad *Corvi* marini modum, nigricant. Alæ longæ complicatæ ad extremam caudam pertinebant.

SECTIO

SECTIO TERTIA.

MEMBRUM II.

PALMIPEDES TETRADACTYLÆ DIGITO

POSTICO SOLUTO.

TITULUS II.

Rostro angusto, in extremo adunco, serrato, MERGI dictæ.

CAP. I.

Merganser Aldrovandi lib. 19. cap. 63. The Goosander. Harle Bellonii.

Pondus ei quatuor ferè librarum. Longitudo à Rostri mucrone ad ultimam cau- datâ extremosive pedes digitorum 28: Latitudo alis expansis 40. Figura corporis oblonga est, Dorsum latum & planum. Caput cum superiore colli parte ex viridi seu cæruleo splendente nigricat: inferior colli medietas alba est cum aliquo splendore. Superior tamen infimi colli pars, Dorsum medium, necnon scapulares pennæ interiores nigrae, [exteriores albae sunt] Dorsum inferius dilatè cinerascit. Utrinque juxta uropygium, inque ipso uropygio & femoribus plumæ transversis fuscis lineis velut irrorantur. Cauda 18 pennis composita, tota cineræ est.

Pennæ alarum remiges 26: extimæ 10 nigrae, 4 his proximæ itidem nigrae, verum apicibus albescentibus; 5 deinde succedentes albae fundis nigris; reliquæ sex septemve cor- pori proximæ albescent, marginibus exterioribus nigris. In secundo ordine alarum pen- narum, quæ albis incumbunt albae sunt ab apicibus ad medias, inferiores nigrae, inde ad alam hotham usque omnes albae: at inter albas illas & scapulares longiores nigrae inter- jacent. Unde si scapulares dorso incumbentes pennas pro parte alæ accipias, erunt (ut *Aldrovandus* eas describit) alæ dorsum versus nigrae, mox albae cum pallore quodam, deinde iterum nigrae sed remissius, mox iterum albae, extremis tandem pennis nigricantibus.

Prona pars tota (seclusis alis quæ inferius albescent) coloris gilvi. Femorum plumæ ex- teriores variae sunt lineis subalbidis & nigricantibus alternis cymatili duclu.

Rostrum ab extremitate ad oculos continensuratum digiti manus medii longitudi- nem excedit. Mandibula inferior nigra, superior secundum medium seu superiorem partem nigra, ad latera utrinque rufa seu punicea; apice nigro, adunco; totum denticulis introrsum spectantibus serratum. Lingua & palatum flavescunt.

Cirruhi in capite propriè dictum non habet: plumæ tantum laxiores sunt & sur- rectiores solito, unde & caput majus juxto apparet. Aurea rotundæ sunt, nares am- plæ, oculorum irides sanguineæ. Pedes coloris miniaci elegantis: pollicis digitus membranulâ auctus. Ampullam seu Labyrinthum in trochea ingentem habet osseum, at- que insuper arteria ipsa in duplicem ventrem turgescit.

Ventriculus vix musculosus, è quo Phoxinum & Anguillam exemimus; unde ap- pareat cum piscibus vicitare. Cystin felleam habet. Appendices intestinorum binæ, duos aut tres digitos longæ, excrementis repletæ.

Merganser femina: Mergus cirratus longirostris major Gefner. & Aldrov. Aucupium nostris, The Dundiver or Sparlin-foul.

Sexus in hac ave coloribus mirum in modum inter se differunt, adeo ut *Gefnerus* & *Aldrovandus* pro diversis speciebus eos exhibuerint, feminam *Mergum cirratum* seu *longirostrum majorem* appellantes.

Est autem feminae caput fordide rufum. Verticis plumæ nonnihil extare & retrorsum vergere videntur crista in modum mentum album: Dorsum totum cinereum: Prona pars gilva est, ut in mare. Pennæ remiges quod ad colores attinet eodem ferè modo se

se habent quo in mare : Rostrum quoque & pedes cum illo conveniunt. Alæ in utroque sexu breves & exiguae pro corporis mole, quas inter volandum celeritè movet, & paulo supra aquæ superficiem mira pemicitate volitat.

CAP. II.

Albellus alter Aldrovandi tom. 3. p. 279. Mergus major cirratus Gesnero Aldrovand. tom. 3. p. 276.

Magnitudine ad Anatem fistularem accedit, pondere 24 plus minus unciarum. A rostri cuspidè ad ultimam caudam extremòsve pedes commensuratus 18 digitos longus erat. Alæ in contrarium extensæ 27 digitorum mensuram explebant. Ab apice rostri ad angulos oris duo ferè digiti erant. [Nobis rostrum fescunciale erat.]

Vertex, caput, collum alba, exceptâ maculâ sub crista seu cirro (quem à vertice retro dependentem obtinet) circum ambiente & in acutum angulum desinente, alique utrinque ab angulis oris ad oculos protensâ. Pectus; venter & prona pars tota nivea. Quod ad supinam attinet, dorsum totum nigrum. Pennæ scapulares longiores dorso utrinque incumbentes albæ. Ad amos seu commissuram alæ cum scapula hinc indè ductus arcuatus niger, velut torquis quidam dimidiatus : & superius in supina colli parte ubi niger ille quem meminimus dorfi color incipit linea pariter hinc indè nigra arcuata, velut alter torquis dimidiatus.

Exteriores decem alarum remiges penitus nigre ; proximis decem apices albet, ab undecima sensim magis magisque ordine. Sequuntur duæ media parte scilicet ad exterius scapi latus albæ, medietate altera nigra ; reliquæ pennæ cineræ, numerus omnium 27. Secundi ordinis pennæ quæ medio internodio succrescunt nigre sunt, apicibus extremis albis. Superius lata & longa macula seu area alba ab ala notha initio sumpto ad vigesimam pennam remigem pertinet. Ala notha interior alba. Pennæ laterales subalares lineis obscuris crebris transversis cymatili ductu variegatæ delectant intuentem. Cauda fusca seu ex cinereo nigra, 16 pennis composita, quadrantem aut 3½ digitos longa, pennis mediis longissimis, reliquis hinc indè sensim brevioribus.

Rostrum cinereum aut plumbeum ; [verum in extremo utriusque mandibulæ macula habetur fordide seu ex cinereo alba] ad caput crassius, versus apicem sensim gracilescit ; angustius & minus quam in Anatino genere. Mandibula superior in extremo adunca, ovali apice seu ligula obducta, denticulis ad latera serrata. Nares oblongæ, patulæ, à plumagine longius remotæ. Oculorum irides obscuræ. Pedes cinerei aut plumbei, digitis fuscâ membranâ connexis. Digitus anterior ut & posticus alâ membranacæ secundum totam longitudinem auctus.

Aspera arteria ad divaricationem in vas quoddam magnum & validum, quod labyrinthum vocamus, desinit, underami duo quæ pulmones ingrediuntur, exeunt.

Appendices duas ad intestina aliarum avium more non habet, sed unam duntaxat brevem & obtusam [in una tamen hujus generis ave duas appendices observavimus.] Larynx supremo furculæ angulo transverso ligamento adnectitur, & deinde sursum ad Labyrinthum ascendit. Pisces prædatur. Ab hoc non differt, ut mihi videtur, Albellus aquaticus Aldrovandi, nam & icon & notæ omnes adscriptæ conveniunt. Cirri duntaxat non meminit. Fortè avis erat junior.

Insignis est & in hac specie sexuum differentia, unde marem & feminam pro diversis speciebus exhibuerunt & descripserunt Ornithologi. Fœmina sub titulo *Mergi glacialis* Gesnero describitur.

Fœminæ caput totum & genæ ruffæ ; gula albè. In summo pectore supra prolobum coloris obscurioris & subfusi velut torquis quidam cernitur. Crista nulla. Supina pars tota alis exceptis ex cinereo fusca : in reliquis cum mare satis convenit.

Cystis fellea magna ; testes oblongi ; intestina multoties convoluta. Ventriculus laxior quam in granivoris & minus musculosus, pisciculis repletus.

CAP. III.

CAP. III.

Mergus Rheni Gesnero Aldrov. t. 3. p. 275.

Ex Aldrovando.

Anati magnitudine par est, & anatisformis maximè inter Mergos. Corpus huic undique albo & atro colore distinctum. Rostrum ut & pars circa oculos nigrum est. In occipito macula utrinque atræ. Reliquum caput partim atrum, partim fuscum aut cinereum. Prona colli & pectoris pars cum ventre candidi coloris sunt, sed qui passim cineris punctis aut maculis distinguatur, quæ quidem inferiore venter & laterum parte cymatili ductu delectant intuentem. Cauda circa unum ventrem prominent. Pedes digitique fusci, membrana interna sunt nigra. Cauda nigra : Alæ dorsumque totum nigris & candidis aliquot spatii vicinissim distinguuntur.

Sunt qui Nonnam (i.e. monialem) albam appellant.

Suspicio ego & hanc quoque speciem eandem esse Albello nostro. Sola obstat magnitudo & cirri carentia. Fortè Gesnerus ex aliquo relatu, vel imaginis pictæ intuitu eam descripsit. Certè *Leonardus Balthner* aucups & piscator Argentinensis diligens & industrius, qui aves omnes Rhegum frequentantes sedulo observavit, conquisivit & delineari fecit, non aliam hujus generis avem præter Albellum nobis descriptum exhibet, quam nonnæ alba titulo insignivit.

CAP. IV.

Mergus cirratus fuscus ; Venetiis Senila. Anas, ut puto longirostris Gesneri. Aldrov. tom. 3. p. 281.

Venetiis frequentissima est hæc avis : Magnitudine ad Anatem proximè accedit. Totum caput & summa pars colli fusca, vertex tamen obscurior seu nigricans. Cirrum seu cristam habet in vertice oblongam retrorsum dependentem. Dorsum fuscum aut obscurè admodum cinereum. Gula per sesquidigiti spatium albet, inferius albo, nigro & ruffo variatur. Venter totus albet. Rostrum ab apice ad angulos oris tres digitos longum, tenue, teretiusculum : inferior mandibula tota rubra in extremo maculam habet ovalem cineream : superior superne fusca cum aliqua viridis mixtura, ad margines rubra, extremo adunca, maculâ ovali minis albâ notata : Utraque utrinque per margines dentata denticulis serræ in modum dispositis, intorsum vergentibus.

Alæ breves admodum & exiguæ pro avis mole, pennis remigibus 25 aut 26 instructæ. Ex his extimæ decem nigre, undecima apice albet, & tres proximæ ordine adhuc latius : sequentes deinde sex superiore medietate niveæ : reliquæ albæ quidem sunt, verum margines extremos nigros obtinent, alæ ab uno latere tantum, alæ ab utroque. Tegetes primi ordinis qui remigibus albis incumbunt & ipsæ mediam partem albæ. Superius versis alæ basin magna est macula alba, ab ala notha incipiens. Quæ alam subtus vestiunt, & ala notha inferior albet ; at fuscæ sunt quæ primis remigibus subjacent. Cauda breviscula 18 pennis constat. Crura brevia sunt ; pedes rubri ferè intensè crocei. Tracheæ ad divaricationem ampullæ quem labyrinthum diximus appenditur, & præterea arteria ipsa superius in ventrem dilatatur.

Avis hæc præcedenti magnitudine multum cedit, dimidia propè parte minor : differt etiam colore, cristâ, macula albâ sub ala notha, aliisque accidentibus. Suspiciamus autem descriptam fœminam fuisse, quamvis mas nobis nondum conspectus est : nisi fortè sit ejus pellem siccitam vidimus in ædibus D. G. Forster. Hujus generis avem ab hac fortè specie diversam D. Willughby vidit & descripsit Venetiis sub nomine *Cokall* : nam primò magnitudine ei cedebat. 2. Labyrinthum nullum habuit.

Hujus quoque generis avium quatuor vel quinque species ex Germani cujusdam descriptione exhibet Gesnerus, quorum descriptiones adeo breves & obscuræ sunt, ut nobis non constet quas aves Autor intelligat.

SECTIO

SECTIO TERTIA.

MEMBRUM II.

AVES PALMIPEDES TETRADACTYLE DIGITO
POSTICO SOLUTO.

TITULUS III.

*Rostro angusto, acuto, in extremo non adunco, brachypterae
& urinatrices, COLYMBI dicte.*

CAP. I.

De Colymbis in genere.

Colymbi Rostra habent angusta, recta, acuta; Capita parva: alas quoque parvas. Pedes retrorsum flos juxta caudam, ad velocius natandum, & expeditius urinandum. Crura lata & plana seu compressa, quā notā ab omnibus aliis avium generibus distinguuntur. Ungues latos, humanis similes. Adeo ut cum Plato irrisus, Colymborum duo sunt genera. Primum est eorum quibus digiti pedum divisi & ad latera pinnati, cauda nulla. Secundum est Palmipedum & caudatorum; qui ad Aves trydactylas nobis dictas proximē accedunt. Colymbi autem omnes merito dicte sunt, quia plurimum urinantur ac multum diūque sub aquis versantur.

CAP. II.

COLYMBI FISSIPEDES CAUDA CARENTES.

§ I.

Colymbus major Aldrov. Venetis Fisanelle. The greater Loon or Arsoot-diver.

Libram unam 16 unciarum pendet. Longitudo ei a Rostro ad pedes ultimos 23 digitorum. Alarum extensarum latitudo 23. Rostrium ab apice ad angulos oris binum digitorum. Plumulae corpus undique vestientes tenues, molles, densae & confertae. Caput & collum fuscum: Dorsum nigrius: Latera & infimus venter fusca. Pectus argenteum. Cauda prorsus caret, ut minor. Pennae alarum Remiges circiter 30. quarum extremae duodecim nigrae; 13^a apex albet, & sequentium adhuc ordine magis magisque ad 20^{am} usque. Quatuor sequentes totae albae; 25^a versus apicem fuscescit & in 26^a albedo definit. Minores ordines subtus albae.

Rostrium nigrum, ad latera compressum, circa angulos oris & mandibula inferiore flavescit, Lingua longa, parum bifida. Oculorum irides cinerascunt cum aliqua ruboris mixtura. Ungues lati, humanis similes, ex una parte nigri ex altera albo-cerulei. Extimus digitus longissimus. Crura lata, compressa, posterius duplici asperitatum ordine ferrata. Pedes divaricati & ultra caudam extensi. Digiti lati membranis utrinque appendis aucti, non tamen connexi.

Labyrinthus in aspera arteria nullus. Cystis fellea magna: Ventriculus grandis, rotundus ferē, intus herbas marinas & piscium ossicula continebat.

Alii Venetis *Comitam* vocabant, quia fci. cum (ut vulgo persuasum est) singulis diebus unicam tantum horam extra aquas maneat, nescio quae cantiones tunc complentur.

§. II.

§. II.

Colymbus major cristatus Aldrov. lib. 19. cap. 52.

Ex Aldrovand.

Rostri utraque mandibula, quā capiti conjungitur, croceo colore tingitur. Caput in vertice nigrum, inferius cinereum, qui colores propē oculorum, qui flavi sunt, finem conjunguntur. Ab occipito demittuntur. citri nigri. Cervix quoque nigra: quod reliquum est in collo inter ferrugineum & roseum ambigit. Pectus ventraeque ex cinereo albicant: dorsum & alae nigrae sunt, sed harum colae & extremitates albicant. Cauda prorsus nulla: uropygium ex cinereo nigricat. Crurum, pedum & unguium eadem constitutio quā in priore.

§. III.

De Lepore aequo, seu Colymbo cristato Mexicano, eodem fortē precedenti.

E Nierenbergio.

Colymbus ejus anatis, quam Colymbum Aristoteles, Gaza verō urinatricem vocat, *acilis* seu aquatilem, leporem confuserunt vocare Mexicanenses. Hae cum descripta delineataque a quibusdam recentiorum eadem prorsus esset, nisi caput longē majori insigniretur, cristā, atrāque, venter colore argenteo splenderet, & collum infernē niveo, superne verō è nigro, vergente in fuscum. Lacubus innat, ac juxta eos perpetuū versatur: nam neque volandi potis est, neque per terram commodē incedendi; femoribus ita reliquo corpori connexis atque coalitis, ut natatui non incessui queant inservire. Piscibus quos involat vespicit, indēque viciat. Prolem in juncetis atque arundinetis educat, nec anatum nostratium vulgarem vincit magnitudinem. Malesius aliquanto longior est corpore, collo ac cristā ampliori. Rostrium femina brevius est, nigrum, & utrinque juxta oculos plumis fulvis tectum, cum mas candentibus tegatur.

Hae est avis illa, quam Indi fabulantur ventos evocare, ubi se peti ab aucupibus sentit: quibus flantibus turbatisque undis evectantur monoxyla, illamque insequentes submergantur, si quinque prius sagittis excussis arcū non contingat attingatque trucidari. In ejus disiectae corde reperiri gemmam arbitrantur ad multa utilissimam, & maximo habitant in pretio, nec alii quā Deo consecrandam. Verum haec nuga sunt, & mendacia ab horum hominum profecta, credulitate. Insuavi parumque salubri, velut & aliae aves palustres, nutrimenta constat, atque ideo a nullo sagacioris palati in cibis admittenda.

Inter Colymbum hunc & precedentem nostratē adeo exigua est differentia, ut eundem esse vix dubitem.

§. IV.

Colymbus seu Podicipes cinereus D. Brown.

Avis haec a vulgari Colymbo tam cristato quā non cristato differt colore corporis cinereo, estque apud nos rarior multo. Icon transmissa plumas in vertice extantes exhibet, cristam amulantes.

§. V.

Colymbus major cristatus & cornutus.

Precedenti magnitudine aliquanto minor est, sed rostro crassiori & longiori, ad ferrugineum accedente. Cristatus cornutusque est, plumis circa verticem & collum superum eminentibus, superius nigris, ad latera rufis. Mentum & spatium circa oculos album, cui rufus color conteminitus. Collum non adeo ut in superiore longum. Cervix partim subnigra, partim etiam nonnihil rufi prae se fert. Pectus & venter eodem ferē colore quo macula quam oculos ambire diximus, nimirum albo cum admixto rufo. In Dorso aliquot plumulae lanuginosae cinerea & subruffae nigricantibus permiscuntur. Alae quā in superiori proportionē longiores, costis & omnibus

maiores sunt in dorso quam alis. Sub collo quadrata est macula nigra, oblonga scuti instar, unciarum quinque longitudine, latitudine duarum, undique variegatis ex albis & nigris plumis instar zonæ cincta. Venter totus & alarum partes inferiores candicant. Crura juxta anum porriguntur, non tam incessui quam natationi apta, plana & lata, non autem gracilia: digiti cujusque pedis tres, nigri, ejusdem coloris membrana juncti, ungues acutis & aduncis. Femora etiam in ventre reconduntur. E Mergorum vel potius Colymborum genere est, diu enim urinando spiritum continere potest, & ea nulla alia perniciis se submergit, quod experiuntur qui sclopetis eam petunt. Visâ enim pulveris pyrii flammâ, aquis se condit antequam globus eò pervenire possit. Nidum propè aquas ita struit, ut cum necessitas flagitat in eas se celeriter precipitare possit. Sed nidum repetitura, infixo terræ rostro se suspendit, donec corpus sublevarit & petitum obtinuerit nidum. Ubi imbres largiores imminere, peculiari naturæ instinctu, persentiscit, pullis & nido suo ab inundatione metuens, querulo sono aerem verberat: è contra cum cœli serenitatem & clementiam prælagierit, letis acclamationibus & alio gratiore sono pullis applaudit. Ova singulis annis terna vel quaterna ponit, magnitudine asserinis paria, coloris prasini & maculata. Statis anni temporibus in loca calidiora migrare dicunt, nec ante adultum ver redire; unde omnino putant, si quis redeuntis sonum jejuna primùm percipiat. Norvegi necas putant avem hanc interficere aut turbare, quam sanctam existimant.

Retibus involutam inviti quandoque capiunt; quandoque sclopetis petunt. Islandi, quia eam comedunt, vel laqueo capiunt, vel lineâ piscatoriâ. Binos ad nidi aditum humi designant palos, à quibus suspensam ita aptant laqueum, ut nidum petitura caput ei inferat. Vel stagnum in quo versatur, angustiore sui parte, piscatoriâ transmittunt lineâ, ita ut ejus extremitates quicquid ad stagni latus teneat, ac aquæ superficiem eâ stringat, donec insidias metuens Avis fundum petat. Locum hinc ubi rursus emerit ex circulis in aqua factis notantes, eò laqueum lineâ adhaerentem dirigunt, ut jam emergens ei collum indat, atque sic capiantur.

Exuvie ejus & capiti & pectori à frigore muniendo deputantur, Cygneis namque præferuntur. Hanc avem depinxit Besslerus in *Gazophylacio*, hoc titulo, singularis Hirundinis aquaticæ exoticæ speciei. Sed cum Hirundine nihil ferè habet commune.

§. III.

Colymbus maximus Gessneri. Ein grosse Zee-fluder.

E Gessnero & Balthero.

IN Acronio lacu avem quandam nunc dictis congenerem sed Ansere majorem (inquit Gessnerus) rarè capi audio, *Fluder* appellatam ab inepto ejus per aquæ superficiem motu, cum neque volare possit rectè, neque ingredi commodè, nisi simul pedibus aliisque nitatur, ut ceteri etiam Colymbi, propter crurâ retrorsum versa. Rostrium ei oblongum esse, acutum. Vocem altam sui cujusdam generis. Urinari quàm profundissimè ita ut orgyiarum 20 spatium quandoque sub aqua capiatur, reti videlicet aut mucrone ferreo cui infixus piscis fuerit. Singulas duabus drachmis & dimidia ferè Argenti venire.

Eandem hanc avem depinxit & descripsit Leonardus Balthner Aupeps & piscator Argentiniensis, his verbis. Magnitudine Anserem æquat. Longitudo ab apice Rostri ad extremos digitos 1½ ulnæ Argentiniensii par. Rostrium ab apice ad oculos 5 pollices longum: Pedes ab ungibus ad plumas, quatenus scî. nudi sunt, decem pollices. Spatium alarum extensarum 2½ ulnarum. Pendet antequam deplumatur 5 libras. Intestina una cum oesophago 3½ ulnas longa. Ventriculus parvus. Piscibus victitat. Rostrium acutum. Pedes lati, digitis membranis intercedentibus connexis. Prona corporis pars alba, supina cinerea & nigra. Cauda tres digitos longa. Quàm longissimè sub aquis urinatur ad glandis è bombardâ minore excussu jactum, antequam emergat denuo. Caro ejus in cibis commendatur, estque saporis non injucundi.

Avem hanc si à superius descriptâ diversâ sit, mihi hæcenus ignotam fateor. D. Johnson avem hujus generis maculis in dorso nullis, sibi visam scripsit, verùm à prima non specie sed accidentaliter duntaxat diversam putat.

§. IV.

§. IV.

Mergulus melanoleucos rostro acuto brevi D. Brown.

Hujus iconem pictam nobis communicavit insignifimus vir, D. Thomas Brown Eques auratus & medicus Norwicensis. Rostro est brevi, modicè inflexo & Gallinularum æmulo. Vertex, dorsum, alæ, & supina pars tota, præter lineam transversam in alis albam, nigricant. Mentum, gula, pectus ad medium usque ventrem alba: Uropygii quoque latera alba. Cauda brevis. Crura ferdè viridia: Digiti pedum antici membranis continui. Posticum digitum pictura non exhibet.

SECTIO TERTIA.

MEMBRUM II.

AVES PALMIPEDES TETRADACTYLÆ DIGITO

POSTICO SOLUTO.

TITULUS IV.

Rostro angusto, in extremo non adunco, macroptera & volatilis, LARI dictæ.

CAP. I.

De Laris in genere.

Larorum omne ferè genus Palmipes est, Rostro oblongo, angusto, acuto, ac parumper in extremo recurvo; naribus oblongis; alis longis & validis, cruribus breviusculis; pedibus parvis, nec enim multum natant. Corpore levissimo, multis & densis plumis induto; multâ circa pellem pinguedine, clamoroso, volax, famelicum & piscivorum.

Hos in duo genera dissecimus. Primum est *Majorum*, qui caudam obtinent æquæ longitudinis pennis compositam, & tuberculum seu prominentiam angularem in inferiore Rostri mandibula, ad eam roborandam quò fortius & firmius pisces retineant. Secundum *Minorum*, quibus cauda forcipata, tuberculum in Rostro nullum. Utrumque genus subdividi potest in *varios ex cinereo & albo*, ac *fuscos seu griseos*.

CAP. II.

LARI MAJORES CAUDA ÆQUALI.

Et primo Varii ex cinereo & albo.

§. I.

Larus maximus ex albo & nigro seu carneis nigricante varine, an Skua Horii? The great black and white Gull.

Avem hanc Larorum omnium quos hæcenus vidimus longè maximum Cestria nacti descripsimus Anno 1671. Quatuor libras & 12 insuper uncias pendebat. Longitudine à summo rostro ad extremam caudam digitorum erat 26; latitudine ab extremo ad extremum alarum extensarum 67. Rostrium ei luteum, ad latera compressum, tres plus digitos longum, extremo nonnihil aduncum, & quod ad figuram attinet

attinet quale hujus generis reliquis. Mandibula inferior versus apicem in angulum inferne extuberat, ubi macula utrinque duplici, inferiore rubra, superiore nigra inficitur. Palpebrarum margines seu tarsi circumcirca croci. Caput grande, vertex planus. Caput, collum, pectus, venter, cauda alba. Medium dorsum & alae præter apices remigum nigricant. Remiges pennæ in utraque ala circiter 34, nigrae, apicibus albis. Cauda semipedem longa, 12 pennis niveis constat. Crura pedesque alba; ungues nigri. Digitum posticum parvum obtinet. Rictus oris amplius: Lingua oblonga: Oesophagus largus. Pisces prædatur. Nos à disiecti ventriculo integrum passerem exemimus. Hepar magnum in duos divitum lobos, vesiculâ fellæ ei adhaerente: Appendices breves & exiguae: Ventriculus musculosus: Lien oblongus.

In alia hujus generis ave (junior ut puto) tum caput supernum tum cervix varia fuisse ex albo & nigro: Dorsum & alae dilutiores quam in descripta. Hanc eandem avem esse putamus quam Clusius *Exot. lib. 5. cap. 9.* describit sub titulo *Lari ingentis marini*, quamvis ille historiam ejus ex sola pictura concinnavit.

§. II.

Larus cinereus maximus, The Herring-gull.

Magnitudine ad Anatem domesticum accedit: à summo rostro ad ultimos pedes 24 vel 25 digitos longus, ad extremam caudam 22 vel 23: latus inter extrema alarum expansarum 50 aut etiam 55 digitos. Pondus in variis avibus varium; alia enim 26 tantum uncias pendebat, alia 30, alia etiam 34. Rostrum flavum, duos digitos longum, angustum ut in aliis. Mandibula superior nonnihil in extremo adunca, modicè incurva; inferior non ut in aliis avibus recta, sed margine superiore convexa seu arcuata, inferius processu quodam seu prominentiâ angulari extuberat, ad ejus latera litura ampla rubra aut minia. Oculorum frides pulchrè flavent: Palpebrarum tarsi seu circuli extremi in aliis lutei, in aliis (forte hi mares sunt) miniaci. Pedes in aliis lutei, supra articulos genuum vulgè creditos aliquosque implumes, in aliis albi aut pallide carnei. Digitus posticus exiguus: Ungues nigri, medii interior margo acutus. Caput, collum, uropygium, cauda, totaque insuper prona facies alba. Dorsum, alarum tegetes & rectrices etiam exceptis quinque extimis obscure cinereæ. Extimæ duæ remiges prope apicem macula alba insigniuntur, extrema majore, interior minore; ipsi tamen utriusque apices nigri. Quinta & sexta apices fulci, reliquum pennæ cinereum: Aliarum omnium apices albi. Verum colores hi in diversis avibus naturâ ludente variant; in universum tamen Remiges pennæ maxime in omnibus ex albo, nigro & cinereo diversicolores sunt. Cauda 5 circiter digitos longa, non forcipata, 12 æque longitudinis pennis componitur. Alæ complicatæ ultra caudam extremam protenduntur, sèpe invicem decussant: Inguvies ei magnâ; ventriculus musculosus; intus ossa piscium. Ajunt eum harengos prædari, unde nomen *Herring-gull*. Ova parit Gallinaceis paria, altera extremitate acutiore, albida, maculis majusculis nigricantibus rarioribus picta.

Pullis Dorsum & caput cinerea cum maculis nigris; Rostrum nigrum extremitate alba.

Hæc species quamvis apud nos frequentissima sit, nondum quod sciam descripta extat.

§. III.

Larus cinereus minor, The common Sea-Mall.

Quam descripti femina erat; integram autem libram 16 unciarum pendebat: longæ à summo rostro ad imos pedes 15; digitos, ad ultimam caudam 16. Alarum in contrarium extensarum termini 41 digitorum intervallo distabant. Laro majorem ab Aldrovando descripto aliquanto minor est præcedenti [*Herring-gull*] similis sed longè minor. Rostrum quale in reliquis hujus generis angustum, acutum, coloris exalbidi, versus extremum lutescentis. Eminentia illa angularis sub inferiore mandibula modica & vix conspicua. Mandibula superior nonnihil incurva. Lingua bifida: Nares oblongæ: Oculi grandes membranis nictitantibus donantur: irides pallide avellaneæ. Aures mediocres. Pedes pallide virides; ungues nigri. Medii digiti ungues ex parte interiore acuti: Posticus admodum exiguus, ungue tamen munitus. Membranae digitos connectentes ad ungues usque extenduntur. Caput & superior pars

pars colli fulcis maculis nubila, inferior ad imum usque alba. Dorsum ad caudæ tegetes usque cinereum, tegetes autem ipsæ algent. Gula totaque prona facies nive candidior. Cauda quoque tota immaculati alboris. Scapulae & alarum vestitricæ supernæ cinereæ; quæ alas subitis vestiunt alba.

Remiges in utraque ala pennæ circiter 30 sunt, quarum prima ad apicem interioribus pinnulis maculam habet nigram, lineâ nigram in exteriori margine angustâ & vix apparente: succedit spatium album duos digitos latum; reliquæ pennæ ad fundum usque nigro. Remiges secunda apex alteri, succedit deinde area transversa nigra, semicirculari: tum alba latitudine digitali, reliquæ pennæ ad fundum ferè nigro; fundus autem ipsæ cinerascit. Tertia Remigis itidem apex alba; ab apice superior pennæ medietas nigra, inferior cinerea. Tribus sequentibus apices albi, pars nigra; continuè brevior seu angustior est, donec in sexta vix quartam digiti partem lata sit. Reliquæ omnes cinereæ, apicibus albis. Cauda 6; digitos longa, non forcipata, 12 pennis composita.

Hepar magnum, bifidum; fel flavescens: Pancreas grande. Ventriculus musculosus, crassus & robustus: intus gramen & farabaci. Gregaria est avis; inque pratis & circa lacuum ripas versatur: Quam descriptissimè ad ripas lacus Balensis in plaça Cambite mentionis vulgò *Pimble-mar* dicto, quom perhuc Dea flavius occidimus: remanens.

A Laro cinereo maximo differt, 1. Quod minor sit: 2. Quod cauda tota alba: A Laro cinereo Bellonii, quod 1. Major sit: 2. Digitum posticum obtineat ungue armatum.

Larus major cinereus Leonardi Balner. Ein grofse See-Möb.

Corporè toto cinereo obscuro est, [supra saltem parte] ut & cauda & alarum remigibus minoribus, nam majores nigricant. Vertex seu summa pars apicibus vincti obscuro nigricat, ni pictura fallat. Rostrum rectum, miniacium. Crura & pedes nigricant. Alæ longissimæ, complicatæ ultra caudam extremam protenduntur. Longitudo avis à mucrone rostri ad alarum finem ultra Argentinensium par aut major: Latitudo ab extremo ad extremum alarum expansarum duobus vinctis. Pes à plumis ad ungues, quatenus scilicet, modus est, quadrante ulna longus. Intestina minus ultra longitudine æqualia: an foris Cephelus Turneri & Goshelli, e. Pewitæ hostias? Pedes tamen Pewitæ rubrescunt, & pars prope corporis tota nivea.

Larus cinereus Bellonii: Tarrochi Coromandienfibus.

Magnitudine Columbam domesticam seu vulgarem non excedit, nec signis corporis ab ea multum abluat, nisi quod caput crassius sit. Pondus 7 unciarum. Longitudo à rostri cuspidè ad extremam caudam 16 ferè digitorum. Alæ in contrarium extensæ 36 digitorum mensuram implent. Cauda non forcipata, 5 ferè digitos longa, 12 pennis componitur. Fronæ partis totius color niveus. Quod ad supinam attinet, caput & collum superius album, nisi quod ad aures utrinque macula nigra. Inferiorem colli partem nigredo occupat. Dorsum medium & scapulae cinereæ. Cauda alba apicibus pennarum ad unum circiter digitum nigris: Extima tamen utrinque penna tota alba. Remiges alarum extimæ quatuor mediâ plus parte nigra: duæ his immediatæ apices tantum nigros obtinent, cætera alba. Septima prope apicem maculam duntaxat nigram obtinet. Reliquæ omnes alba. Uno verbo, costa seu superior anteriore alæ extensæ pars nigra est, qui color prope dorsum, amplam & latum ductum seu maculam efficit. Rostrum plus digitum longum, deorsum nonnihil inflexum seu arcuatum, præcipuè versus apicem qui acutus est, colore nigro. Mandibula inferior non procul ab apice in angulum inferne extuberat, ut in hujus generis aliis. Crura & pedes cinerei seu lividi: Ungues nigri. Digiti postici rudimentum quoddam potius quam digitum obtinet, est enim tuberculum tantum carneum nullo ungue munitum. Crura etiam supra gemæ ad digiti ferè latitudinem plumis destituta.

Color hiatis oris & linguæ malo Assyrio similis est, ut observavit Bellonius. Ceterum cauda 5 digitos longa 12 pennis ferè æqualibus componitur. Remigum pennarum numerus 28 aut 29.

Avis hæc digiti postici carentiâ ab aliis sui generis omnibus nobis hæcenus observatis facile dignoscitur.

§. VI.

§. VI.

Larus cinereus Ornithologi Aldrov. p. 73. item cinereus tertius Aldrov. Capheus Turneri & Gesneri. The Pewit or Black-cap, called at Chester, The Sea-crow.

Magnitudine Columbam domesticam ferè æquat. Quem descripsimus decem uncias pendebat. longitudo à summo rostro ad extremam caudam 1½ erat digitorum: Latitudo alis expansis 37. Rostrum sanguinei coloris, deorsum nonnihil inflexum, à cuspide ad angulos oris duos digitos longum. Palatum coloris miniaciei. Oculorum irides avellaneæ. Palpebrarum tarsi rubri. Palpebras autem tam superiores quàm inferiores albæ plumulæ versus occiput cingunt. Caput & gula ad medium ferè ex nigro cinerascunt. Medium dorsum cinereum. Collum, cauda, pectus, venter alba. Remigum in singulis alis pennarum numerus 29. Primæ apex & extremi limbi nigri, reliqua alba. Proximarum ad decimam usque apices seu summities nigra, cum aliqua tamen diversitate in variis avibus: aliis alæ cinereæ. Cauda tota nivea, duodecim pennis constat, quinque circiter digitorum longitudine, minimè forcipata. Alæ complicatæ ultra caudam extremam protenduntur. Pedes obscurè sanguinei. Posticus digitus parvus. Ungues exigui, nigri. Mares à foeminis externa facie parum differunt. Prope *Graveland* oppidum harum avium ingens copia fluvium Thamefin frequentat.

Hujus generis Cestriæ vidimus & descripsimus (ubi *the Sea-crow* dicitur) qui in nonnullis minoris momenti accidentibus à superioribus descripto differebat. Vertex scilicet seu caput summum duntaxat, non autem gula nigricat. Rectrices pennæ in utraque ala 28, quarum extrema margine exteriori, & summo apice nigra est, tres ordine proximæ pinnulis exterioribus albes, apicibus & marginibus interioribus nigris: tres adhuc sequentes apices obtinent nigros. Verùm pennæ tertia, quarta, quinta & in nonnullis etiam secunda summis apicibus maculam habent albam. Hujus etiam generis sunt quas Anglicè *Pewits* appellant, quæ ingenti numero Norburie Comitatus Staffordiensis quotannis nidificant & pariunt, in insula parva medio in stagno seu piscina in agris *D. Skrimshaw*, triginta minimum milliaribus à mari remotâ. Ineunte Martio huc convolant; circa finem Aprilis nidificant. Ova pariunt tria, quatuor aut quinque, fœdè viridia fuscis maculis picta, duos digitos longa, pondere sciscunciali, altera extremitate obtusiore. Pullorum lanugo prima cinerea, maculis nigris varia. Adultiorum plumæ in dorso fusca. Pullos cum jam proximè adoleverint, quibus ea provincia à soli Domino mandata est, ab insula per medium stagnum in retia circa ripas ad id disposita compellunt. Captos carne & intestinis animalium saginant, saginatos 4 aut 5 denariis nostræ monetæ singulos divendunt. 1200 aut circiter pullos quotannis capiunt, unde quæstus uberrimus ad Dominum redit. Sub finem Julii omnes volant.

Aliunt nonnulli harum avium vertices vere duntaxat & æstate nigrescere. Comachio mihi aliquando amicus quidam meus scripsit, inquit Aldrovandus, Martio mense pennas in capite nigrescere, eamque nigredinem trimestri spatio quo soboli incumbunt perdurare, reliquis novem mensibus candidas esse. Quod si verum sit (mihi enim non videtur æquifimile), non mirum ex una & eadem specie ave diversis anni tempestatibus descripta duas trêse factas. Descriptionem Gesneri Laro suo cinereo in reliquis convenire, solo rostri & pedum colore differre scribit Aldrovandus. Sed rostri (inquit ille) & pedum color fortasse variaverit in avibus ejusdem specie; quod ego non facile admiserim, nisi ætate aut sexu diversæ fuerint.

§. VII.

Larus albus major Belloni, quem à superiore seu Pewitta non diversum esse opinamur.

Ex Aldrovando.

Minor, inquit, est cinereo aspectuque non in jucundus, & corporis pulchritudine ad Columbam albam accedens, quamquam mole corporis hanc vincere videatur, cum aliquo pennis exutus longè minus carnis obtineat. Nivis instar candidus est, sub alis tamen aliquid habet cinerei. Oculi sunt grandiusculi, & nigro ambiuntur circulo. Prope aurium regiones utrinque macula est nigra. Alis optimè instructus est, nam caudam longitudine superant. Crura ac rostrum rubicunda, contra ac in cinereo. Recta curvibus insitit, posteriora corporis magis elevata gestans, ita ut inferiora in arcum quasi curvari videantur. Rostrum est teres & acutum, alarumque extrema nigra.

AVIS

Avis hæc in plerisque accedit ad Pewittam nostram proximè descriptam, verticis colore & maculis nigris ad aures differt. Aldrovandus Larum album minorem Bellonii Cæpho Turneri hoc est Pewittæ nostræ eundem facit; quem ego potius Hirundinem marinam crediderim, quia cum palustria & ripas fluminum frequentare scribit.

II. *Lari fusci & grisei majores.*

§. I.

Catarractes noster: Gannet ut puto Cornubiensium.

Hujus pellem suffultam ad nos misit V. C. D. *Gualterus Ngedham* M.D. qui eam in aula cujusdam Generosi suspensam invenit: Avem ipsam nec vivam hæctenus comminus vidimus, nec recens occiam nascisci potuimus. E maximis est hujus generis, anati domesticæ par, vel eo etiam major. Rostrum validius, majus, brevius quàm alis Laris, nigrum, extremo aduncum, membranæ fuscæ cute quadam ad nares usque tegi visum est, Accipitrum instar. Pedes nigri unguibus aduncis, validis, quales in nulla hæctenus Ave palmipede observavimus, armati. Color dorso è ferrugineo cinereus, qualis ferè in Buteonibus cernitur: Venter & reliqua pars prona dilatio est. Remigès alarum majores nigricant; Cauda quoque nigricat, septem ferè digitos longa, 12 pennis composita; & quibus mediæ duæ reliquis nonnihil longiores. Fundi pennarum tam caudæ quàm Remigum alarum albes. Rostrum longitudo ab apice ad angulos oris digitorum 2½. Prominentia, angularis inferioris mandibulæ exigua & vix conspicua.

Notæ characteristicæ hujus speciei sunt, 1. Crassities & brevitæ Rostrum cum cute superioris mandibulæ basin obtegente. 2. Cauda unicolor nigra [quatenus sci. appareret] 3. Ungues adunci.

Ganneta Cornubiensium Pilchardorum greges perpetuo comitatur, ipsæ in aere circumvolitant supereminet. Adeo autem vehemens est in iis persequendis & ferendis, ut mihi Aucupii generè eam captant, Pilchardos scilicet asseri affixo, & in aquam aliquotusq; demerso. Gannetta enim in visam prædam tanto impetu ab alto se præcipitat, ut vel asserem rostro perforet, vel cranium sibi comminuat, adeoque ipsa in prædam Aucupibus cédât.

§. II.

Catarracta Aldrovandi.

Ex Aldrovando.

Accedit ad avem proximè descriptam. Accipitrem (inquit) Palmarium exactè exprimit, [cui & noster tum magnitudine tum figurâ & supinæ partis colore bene respondet] ut vix discernas, pronè enim, ut hic, per alas & dorsum Bætico, albo & luteo mixtis variegatur, supinè tota alba est, maculis Bæticis distincta, ut Pictura ostendit. Aristoteles quoque Accipitrem minorem esse scripsit, item gulam totam amplam habere ac latam, quæ postrema nota meæ avi quadrat optimè, licet aliòqui cæteri quoque Lari latam & amplam gulam habeant. Arbitror autem Aristotelem non ob magnitudinem tantum Accipitri affimilasse, sed ob macularum varietatem etiam, tum verò maximè, quod ferè Accipitris more prædam rapiat; ad quam capiendam Rostrum prædita est longè pro portione corporis crasso ac robusto, acuto & supra non modicè adunco. Est autem pollicem crassum, coloris aterrimi. Collum etiam est longiusculum. Caput quàm Laris minus. Alæ longitudine caudæ extremitati respondent. Cauda palmum longa nigrescit. Coxæ ad crura usque plumis testæ, contra ac in Laris, quibus prope crura nuda sunt. Tibiæ, pedes & membrana eos intersepiens coloris cinerei. Ungues nigri, adunci, parvi.

A nostra Catarracta præcipuè differt, 1. Corporis parvitate. 2. Unguium brevitæ & exiguitate. Verùm his non obstantibus, fortasse idem fuerit. Nam Aldrovandus (ut puto) ex picturâ intuitu descriptionem suam concinnavit. Pictores autem plerunq; minus exacti sunt in coloribus imitandis, & in partibus delineandis.

Descriptio quoque in plerisque convenit Laro illi quem sub titulo *Wagel* Cornubiensium inferius dabimus.

§. III.

Wagell *Cornubiensium*, Venetiis Martinazzo, Amstelodami, The Burgomaster of Groenland, *An Larus albo-cinereus torquæ cinereo* Aldrov? The great gray Gull.

Uncias 22 pendet; à Rostri cuspide ad imos pedes 21; digitos extensa, ad ultimam caudam 21. Latitudo ejus digitorum 53. Color tam in prona quam in supina parte varius ex albedo seu cinereo & fusco; in prona tamen albidior. Colorem hunc nostrates *Gray* vocant, qualis in *Arate* femina aut potius Numenio ave cernitur. [D. Willughby tam fusco coloris quam cinereo in alis & dorso aliquid ferruginei admixtum scribit.] Pennæ dorsi & alarum vestitricæ media sul parte fusca, circum oras cinerea. Quæ uropygio succrescunt & caudæ incumbunt maximam partem albæ, maculis duntaxat fuscis majoribus in medio pictæ. Mentum album; Remiges in utraque ala 30; omnes nigre. Minorum ordium pennarum apices in aliis nigricant, in aliis cinerascunt. Cauda 6; digitos longa, duodeno penarum numero constat, quarum summi apices albi; deinde per spatium duorum digitorum area transversa [seu fasciam seu anulum mavis dicere] nigra: pars inferior areolis transversis albis & nigris alternis cum maculis nigris varia.

Rostrum tres fere digitos longum, totum nigrum. Mandibula superior modicè inflexa & velut adhuc: inferior inter angulum & apicem in tuberculum seu eminentiam quandam assurgit. Nares longæ: Oculorum irides cineræ: Collum breve. Caput grande, quod semper ad artus contrahit inter standum & ambulandum, quod & alii Lari faciunt; colore cinereo albicante. Pedes albi, vel ex fusco albicantes. Digitus pollicis parvus; Ungues nigri. Medii digiti unguis ex parte interiore acutus est.

Hepar ingens, bifidum. Dextro lobo appenditur cystis fellea. Ventriculus magni musculosus quam in carnivoris. Appendices intestinorum breves, exigue, turgidæ tamen & excrementis repleta.

Cornubienses nobis pro certo retulerunt, Avem hanc Hirundines marinos dictos alioque Laros minores persequi, exagitate & perterritæ solere eo usque, donec præ metu laxato Ani phinctere Alvi excrementa deficiant; egesta autem antequam in aquis decidant pernici volatu occupare & avidissimè devorare.

Huc similis est in non eadem quam Aldrovandus *Larus albo-cinereus torquæ cinereo* appellat, & sic describit. Pectore & ventre est ex albo cinereis, ut quoque alarum superiore parte. Capite admodum magno, quod cinereus quidam velut torquis ambit, qui tamen ad cervicem non pervenit, sed supra verticem medium defertur; deinde per cervicem & dorsum ex cinereo ad cæruleum vergit. Plumæ quæ Remiges tegunt ex albo & cinereo misto tinguntur. Remigum verò longiores nigre sunt, pollicis longitudine caudam excedentes. Cauda cinerea est, in fine nigra. Pedes, Rostrum & oculi rufi, Rostrum tamen in fine nigricat.

§. IV.

Larus fuscus sive Hybernus, in agro Cantabrigiensi Coddys-moddy.

Pondere ad 17 uncias accedit: Longitudine à summo rostro ad extremam caudam extremæ unguis dodrantes duos nostræ mensuræ aequat superatve. Alæ extensæ 45 digitos obtinent. Gula ima sive ingluviæ regio nonnihil fuscescit, aliàs prona facies tota alba est. Caput album, maculis fuscis varium. Collum fuscescit. Medium dorsum cinereum est. Scapulares dorso utrinque incumbentes pennæ fuscis maculis variae: Uropygiun album. Cauda quinque plus digitos longa, 12 pennis compositur. Caudæ pennarum extremi apices albi. Succedit area nigra fusciorum lata; reliquæ caudæ album. Extima alæ penna remex colore fusco obscuro seu nigro imbutur: Secunda interius cinerascit: in sequentibus nigror paulatim imminuitur, donec in 6ta & 7ma apicibus tantum reliquus sit. Octavæ omniumque sequentium apices albi. Penna undecima tota cinerea est, in medio tamen scapo non procul mucrone obscurior, in proximis duabus macula est fusca: succedentibus limbus etiam exterior nigricat: in 23ta nigror denuò evanescit, unde 24ta & 25ta totæ cineræ sunt. Ultimæ altera medietas nigra. Vestitricæ minores in supina alæ parte cinereo & nigro colore mixtis tinguntur, in prona albi.

Rostrum

Rostrum duos plus digitos longum, à naribus ad extremum ex fusco albidum. Mandibula superior longior & incurva; inferior in angularem eminentiam subitus extuberrat, ut in hujus generis aliis. Lingua alba, bifida, ad rostri extremum extensa. Oculi membranis nictitantibus instruuntur, iridibus avellaneis. Aures magnæ. Pedes ex albo virescunt aut fuscescunt. Digitus pollicis exiguus, parvo ungue armatus. Anticorum intus minimus. Ungues nigri; medii autem unguis ex parte interiore acutus.

Intestina longa, in multas spiras convoluta, ventriculus musculosus; hepar bifidum; Cystis fellea ampla. Circa prata humida, paludes, fluvios, multis etiam milliariis à mari remotos versatur.

Avis hæc in multis accedit ad Larum majorem Aldrovandi *Ornithol. lib. 19. cap. 4.* descriptum, iridum oculorum, rostri & pedum colore differt, cum in Aldrovandi ave rostrum & pedes lutescant.

Lari majoris descriptio apud Aldrovandum exactè respondet Avi illi quam Leon. Balthner aucups Argentinensis sub titulo *Ein Winder-Meb* depinxit, quo circa descriptionem illam hæc subjungemus.

§. V.

Larus major Aldrovandi, Ein Winder-Meb, i.e. Larus hybernus Leon. Balthner.

Ex Aldrov.

Rostri acie ad alarum finem duas fere spithamas longa est, capite maximo ac crasso admodum, ex albo & cinereo variegato: pectore quoque amplo, eodem colore sed dilutiore, maximè versus ventrem inferiorem: Rostro crasso, lutescente, in extremo nigricante & insigniter acuto, in ejus superiore parte narium foramina sunt oblonga, rictu amplissimo. Oculorum pupilla nigra est, iris flava, vel aurinflar splendida, quam niger ambit circulus, hunc albus, album denique cinereus. Alæ ex albo, cinereo & ad castaneum colorem tendente simul commixtis constant, ad Remiges pennas usque, quæ exterius fusca sunt aut subatra, intus fere cineræ, & caudam palmi longitudine excedunt: longiores autem spithamam superant. Cauda ipsa semidodrantem & amplius longa est, cinerea tota, nisi quod: prope extremum finem pollicis crassioris spatium [pennæ] sunt nigre. Coxæ cineræ ac prope crura penne nudæ. Crura, tibiae oblonga, exilia, ut levem avem decebant, lutea. Pedes & horum digiti interjecta etiam membrana lutei. Ungues nigri, breves & recurvi. Posterior digiti: fatiscipicius, ungue etiam armatus.

§. VI.

Larus maritimus major griseus Ein grosser grau See-Meb. L. Balthner.

Longa erat à Rostri cuspide ad extremas alas Ulnam unam Argentinensem &: Lata alis extensis duas ulnas. Pedis longitudine à plumis ad ungues: ulnæ: intestinorum: Pondus vix unam libram implet. Rostrum & pedes brunnei [brunlechte] Pictura obscure purpureos representat. Corporis totius color griseus, [grau] An Wagell *Cornubiensium*?

§. VII.

Cephus Aldrovandi.

Ex Aldrovando.

Nihil habet similitudinis cum Laro quam in Rostro & pedum & tibiarum forma: in cæteris enim anatem potius refert. A Rostro ad caudæ extremum commensurata, sesquipediam longa est, & quod penne abundet satis corpulenta videtur, cum tamen res aliter sese habeat. Rostrum mediocre tamen in longitudine quam in crassitie, colore corneo, ad mandibularum latera rufis, in extremo (quod aduncum est) nigro. Oculi exigui, fere rufi, albicante circulo ambiente. Caput (quod paulo minus est quam in Laris) cum collo, pectore, ventre, coxis & uropygii initio, ex albis & fuscis intercurrentibus etiam colore boracico & luteo maculis variegantur. Alæ nigrescunt penne in fine lutescentibus. Caudæ pennæ majores etiam nigrescunt. Crura & tibiae viridescunt. Pedes & membrana digitos interfecans fuscescunt.

L 1 2

Aviis

Avis hæc nobis nondum innotuit, ideoque plura non habemus quæ de eo addamus. Quæ de Cephro Veteres tradiderunt videlicet apud Aldrovandum. Cæterum Turnerus avem illam quam Anglicè *Pewit* vocamus Cephrum veterum putat, ut Superius monuimus.

§. VIII.

Larus cinereus minor Aldrovandi, Sterna fusca D. Johnson; Leonard. Baltner Ein Kestler. Angl. The Brown Tern.

Superiore [Laro cinereo Bellon.] ferè duplo minor est, vix enim spatham excedit. Dorsio & alis colore est leucophæo five cinereo, sed longè intensiore quàm in illo, & ad cæruleum quodammodo vergente. Remiges Pennæ extrinsecus etiam cinereæ sunt, intrinsecus verò nigrae, sed utrinque in extremitatibus albæ. Rostrum exilius pro portione corporis, parum arcuatum, nigrum. Capitis vertex posteriora versis nigricat. Pedes, tibiæ membranæque digitos intersepiens crocei coloris: Ungues nigri. Cætera avis est candidissima. Hæc avis est quam *Leonardus Baltner* Argentinensis Auceps & Piscator sub titulo *Ein Kestler* describit & depingit, magnitudine Merulae, pennis longis, cruribus brevibus, capite parvo & plerumque nigro, dorso & alarum remigibus fuscis, vestitricibus cinereis, pedibus flavis aut croceis; rostro nigro, acuto, modicè arcuato. Aquis perpetuò imminens circumvolitat ad culices aliâque insecta aquatica venanda. Quin & pisciculis vescitur. Hæc est etiam, ni fallor, *Sterna fusca, The Brown Tern D. Johnson*, cui pars prona tota alba, supina fusca; Alæ partim fusca, partim cinereæ; caput nigrum. Hujus generis aves gregarie sunt.

§. IX.

Larus Brasiliensis Guacaguacu Dictionis, Lusitanis Gaviota, Marggravii.

E. Marggrav.

Callinæ vulgaris magnitudine est; Rostrum recto, longo, crasso, flavo. Caput ferè perius nigris tegitur pennis, ut & ultima medietas alarum & caudæ. Guttur, totum collum, pectus & infimus venter, ac initium alarum sunt alba. Ova ponit in arenâ, gallinaceis figurâ, magnitudine ac colore similia: quæ quidem boni sunt saporis, sed caro avis nullius est pretii.

CAP. III.

LARI MINORES CAUDA FORCIPATA.

§. I.

Hirundo marina, Sterna Turneri; Speirer Argentorati Balt. The Sea-Swallow.

Huic pondus 5 ferè unciarum; Longitudo à rostri initio ad extremum caudæ 16 digitorum. Alarum expansarum extremæ pennæ 32 digitorum intervallo distant.

Corpus valde exiguum, tenue, longiusculum. Cauda forcipata, unde & nomen Hirundinis et inditum. Vertex niger: Nigror autem terminatur lineâ à naribus per oculos ad cervicem usque ductâ, ita ut supra oculos caput nigrum sit, subius album. Maxillæ, mentum, infimus venter, alarum teges infernæ albæ. Pectus intermedium cinerei nonnihil admixtum habet. Uropygium album. Dorsum & supina alarum facies obscurè cinerea. Pennæ in utraque ala Remiges 29: quarum extremæ decem limbis exterioribus acuminatæ sunt; reliquæ interioribus. Primæ villi seu pinnulæ exteriores nigricant, scapus albus, crassitie insignis. Sequentium ad decimam usque apices & omnium facies interior alba; quin & altera medietas marginis interioris quatuor aut quinque priorum. Caudæ pennæ 12; earum extremæ semipedales & majores, limbo exteriori ex cinereo nigricante; mediæ vix tres digitos longæ, albæ; reliquæ limbis exterioribus cinereæ; interioribus albæ.

Rostrum

Rostrum longum, rectum ferè, extremo nigricans, aliàs rubrum. Os intus rubet: Lingua acuminata est. Pedes rubri, posticus digitus exiguus. Dignati autem antici ad ungues usque membranis intercurrentibus conjunguntur.

Ingluvies magna, è qua Gobium exeminis. Ventriculus pisciculorum ossibus plenus erat. Intestina 20 digitos longa; Appendices brevissimæ.

Gregatim degunt hæc aves, & in insulis marinis littori vicinis nidificant complures unâ & pullos educant. In insula *Caldey* Meridionali Cambriae littori adjacenti *Spurres* eas vocant, communi cum Argentinensibus nomine; & insulam ubi simul nidificant *Spurre-Island*: alibi *Serayes* appellantur, à voce quam edunt ficto nomine: sunt autem improbe clamoræ: In Borealiibus *Terns*, unde & *Sterna* Turnero dicuntur, quia lacus & stagna majora quæ Septentrionalibus Anglis *Tarns* appellantur, frequentant.

Ova pariant tria quatuorve una vice, quæ vel in nuda humo ponunt, vel in nido ex arundinibus constructo. Ova autem Lari maximi cinerici ovis similia sunt, quamvis multo minorâ. Pulli nigro maculati sunt velut Lari maximi.

Volando prædæ inhiant, miræque agilitate viso pisciculo se in aquam ab alto præcipient & immergunt, eoque arrepto momento volant. Fluvius etiam à mari procul remotos frequentant, ut v.g. Rhenum circa Argentoratium, ubi à Leon. Baltner capta, descripta & depicta sunt, sub titulo *Ein Spewer*; quo auctore in glareosis & arenosis ad Rheni ripas nidificant; adeo ut, si fortè eo tempore quo pariant inundatio contingerit, ova corrumpantur.

Avis hæc ob alas longas, pedes parvos, caudam forcipatam, volatum continuum, totius denique corporis figuram *Hirundo marina*, vulgò & quidem meritò nuncupatur.

§. II.

Larus Piscator Aldrov. & Gessner. Ein Fischerlin Leon. Baltner. The lesser Sea-Swallow.

Gessnerus hanc avem ita describit. Albicare eam aiunt vertice nigro. Minor est Laro cinereo; vertice nigro ut Sterna, rostro & cruribus è fusco pallidis: volatibus celerissimi, & dum pisces captat in aquam se mergens, quod Larus cinereus non facit.

Leonardus Baltner suam *Fischerlin* in hunc modum describit, *Spewer* hoc est Hirundinis marina species est minima, etiam Merula minor. Pennas habet longas, cinereas; Rostrum & pedes croceos; Verticem nigrum: Pronam partem totam albam; caudam pariter albam. Pisciculos prædatur, unde & nomen. Intestina dimidiam unam longa. Fœminæ maribus minores sunt. Carne sunt bonâ & esculentâ: Icon caudam forcipatam exhibet, rostri mucronem nigrum, Remiges pariter alarum majores nigras. Magnitudine præcipuè & rostri ac pedum colore ab Hirundine marina differt.

D. Johnson sic breviter eam describit. Alæ, cauda & velocitas Hirundinis. Rostrum rubrum; vertex niger; Dorsum & alæ cinereæ; crura fusca; Cauda furcata, 6 pollices longa. In colore pedum cum Gessnero consentit. Fortè autem pro ætate aut sexu color pedum variat.

§. III.

Larus niger Gessneri Aldrov. tom. 3. p. 81. Ein Brandvogel seu Meyvogel Leon. Balt. The Scar-crow.

Larus hic niger est rostro, capite, collo, pectore, ventre & dorso, parte superiore saltem (neque enim ex pictura de toto judicare licet), alis cinereis, ultra caudam extensis; cruribus levi rubore notatis. Circa Argentoratium *Meyvogelin*, id est, Avis Maii appellatur. Hanc avem Leonardus Baltner sub titulo *Brandvogel* describit & depingit, & Argentinensibus suis *Meyvogel* dictam refert, quia Maio mense ad eos advolat. Magnitudine est Merulae, alis longis, parvis & brevibus pedibus, aliquotumque fissis; rostro nigro, ut & toto corpore. Gregatim plerumque volant 20 aut 30 simul. Culices aliæque insecta aquatica captant. Carne sunt eduli. Hic est (ut puto) quem D. Johnson apud suos [Eboracenses & Dunelmenses] *The Scar-crow*, id est Corvorum territorialium seu *Morpephæus* dictum ait, & his verbis breviter describit, Homines perquam averfatur. Caput ei, collum, venter nigri; alæ cinereæ; cauda parum furcata: Pedes minimi, rubri. Mas sub mento maculam habet albam.

§. IV.

§. IV.

Larus niger fides noster.

Hirundine marinā dictā minor est: Longitudine à summo rostro ad extremam caudam 10 digitorum: Latitudine inter extremitates alarum expanse 24. Rostrium ab apice ad angulos oris sesquidigitale, acutum, nigrum. Lingua acuta & in extremo divisa. Caput nigrum. Dorsum & alarum superior facies obscurè cinerea. Gula & pectus nigricant: infimi verò ventris pennæ sub cauda niveæ. Remiges in utraque ala pennæ 27. Cauda forcipata 12 pennis componitur, extimis $3\frac{1}{2}$, mediis $2\frac{1}{2}$ digitos longis. Est autem extrema utrinque tota alba, reliquæ omnes dilutè cinereæ. Crura ad medium usque secundi internodii nuda. Pedes exiles è rufis nigricantes: Ungues nigri. Pollicis digitus parvus; medius longissimus, dein extimus. Membrana digitum intimum & medium connectens in intimo ad unguem usque extenditur, in medio non ultra primum articulum excurrit, adeo ut supremum digiti internodium à membrana proorsum liberum sit. Medium & extimum unguis, quamvis in digitis ab ipsis unguibus incipiat, in medio tamen deprimitur & velut excavatur in figuram Lunulæ, cujus cornua sunt ipsi digiti. Medii digiti unguis à parte interiore in aciem tenuatur. Vox ab Hirundinis marinæ voce vix potest dignosci. Inter arundines nidificat; ova parit tria aut quatuor, aliorum Larorum ovissimilia, fordidè viridia cum maculis nigricantibus, fasciā latā, nigrā per medium cincta. Appendices ut in reliquis hujus generis brevissimæ. In ventriculo scarabei, eulæ &c.

Avīs hæc accedit ad Larum nigrum fidepedem Aldrovandi: verum cauda ei forcipata est, cujus notæ insignis ille in suo non meminit, haud omiffurus, puto, si adfuisset.

§. V.

*Larus niger fides alis longioribus Aldrov.**Ex Aldrovando.*

Avis hæc per alas & pectus planè cinerea est five leucophæa; alis maximis, utpote quæ longitudine trium ferè digitorum caudam exuperant, & finem versùs nigricant. Cauda est breviuscula, cinerea; podex albus; pedum digiti satis longi & insignibus mucronibus armati, nigri: tibie breves, etiam nigre: oculi nigerrimi, uti caput totum, & collum etiam, necnon & rostrum, quod longiusculum est, & in extremo leviter curvum.

§. VI.

*Larus fides alter alis brevioribus Aldrov.**Ex Aldrovando.*

Ejusdem ferè cum præcedente magnitudinis est, sed alis longè brevioribus, & caudā è contrario multò longiore. Magnitudo Merulæ æqualis, color ferè cinereus, caput nigrum. Longitudo à capite ad uropygium usque dodrantalis, cauda palmum explet. Alarum costæ albescent. Rostrium nigrum, gracile, aliquantulum recurvum. Pennæ quæ sunt sub cauda candicant; pedes rubescunt, parvi uti Hirundinibus; digiti quatuor, membranalæ quodam rudimento interjecto. Ungues nigri, exiles, quoquo pacto incurvi.

Ejusmodi aves (inquit Aldrovandus) quodd corporis figurā Hirundines quodammodo referant, nobis *Rondini marini* appellantur.

§. VII.

Larus fides alter nostras D. Johnson.

Merulæ par est, aut eā paulò minor. Rostrium tenue, rectum, acutum, nigrum, teres, nullo in inferiori mandibula tuberculo. Vertex niger seu obscurè rufus; ad colli latera & sub collo rubet. Venter & supina pars tota alba. Dorsum, alæ fuscæ, maculis subflavis. In alis transversa lineæ alba in apicibus pennularum. Alæ longæ; cauda

cauda brevis. Digiti pedum non connexi, sed membranulis ad latera utrinque extantibus sinuosis & eleganter ferratis instructi, unde cum avis pellem apud D. Johnson Brignallie in agro Eboracensi primum viderem, ex pedum constitutione Fulicæ speciem eam censuerim; verum postea à D. Johnson admonitus Avem hanc volaticam esse, & aquis libenter inhatare, necnon vocem Larorum minorum stridulam aut streperam edere, figurā quoque Rostri & alarum à Fulicis differre & ad Laros minores accedere, libenter sententiam mutavi, & Laris eam subjunxi.

SECTIO TERTIA.

MEMBRUM III.

AVES PALMIPEDES LATIROSTRÆ.

Hæc dividi possunt in Anserinum & Anatimum genus. Anserini generis, de quo primum agemus, notæ sunt, Moles corporis major; Collum oblongum; Alæ amplæ; Cauda quoque ampla & in circularem ferè circumferentiam terminata; Annulus circa uropygium albus; Dorsum rotundius & elatius, nec adeo planum & depressum ac in Anatino genere; Rostrium ad basin crassius, versus apicem tenuius, minùque planum ac resimum quàm Anatibus.

TITULUS I.

ANSERINUM GENUS.

CAP. I.

De Cygno.

§. I.

Cygnus mansuetus. The tame Swan.

Avis hæc palmipedum omnium tribus anticis præditarum longè maxima est. Etate provectior appensa viginti 16 unciarum libras æquabat: longa ab initio Rostri ad finem caudæ 55 digitos, ad ultimos pedes 57. Extremitates alarum expanse septem pedum & octo insuper digitorum intervallo distabant.

Totum corpus plumagine molli, delicata vestitur, in etate provectioribus nivea, junioribus cinerea. Pennarum alæ majorum calami in hac specie majores sunt quàm in Cygno fero.

Rostrium in pullis & anniculis plumbeum, rotundā apiculā seu ungue in extremitate, & areolā à naribus utrinque ad caput nigra. Ab oculis ad rostrum spatium triangulare nudum nigrum, cujus basis rostrum, vertex oculos spectat. Provectioribus Rostrium rubescit, extremo ungue nigricante; ad basin autem lobus carneus seu tuber grandiusculum, nigrum, insignè, antrorsum seu deorsum inflexum attollitur. Spatium sub oculis medium semper nigrum perdurat. Lingua denticulis hirta. Pedes coloris plumbei, paulò supra genua nudi; intimo digito membrana exterius appenditur. Ungues nigricant.

Ventriculus muscularis crassus, validis instructus est, intestina octies aut sæpius reduplicata, grandia. Larynx in hac specie sternum non ingreditur. Proinde Aldrovandus non rectè arguit, Aristotelem alitem hanc non secuisse, quòd asperæ arteriæ ingressum in sternum, & miram ejus figuram non meminerit. Hoc enim Cygno fero proprium est, non toti generi commune: nam in nullo ex domesticis quos dissecimus ejusmodi tracheæ confirmationem observavimus. Aldrovandus ergo, cum unam tantum Cygni speciem agnovisset, quod uni illi speciei peculiare erat, Cygno in genere convenire temerè credidit. Nos ex feris seu sylvestribus duos aperuimus, & in utroque tracheam in sterni cavitatem receptam, ibidemque reflexam, eo modo quo Aldrovandus tum verbis tum figuris expressit, observavimus; ex domesticis seu mansuetis plures dissecimus, inque omnibus tracheam rectā in pulmones descendente abque ullo in sterni foramen secessu aut diverticulo.

Vita

§. II.

Anser ferus. The common wild Goose.

Magnitudine Anserem domesticum aequat, estque figurâ corporis ei per similes, nec colore multum abluat. Caput, collum, dorsum, in univârsam pars supina tota, exceptis caudæ proximè incumbentibus pennis, obscurè cinerea aut fusca. Alarum tamen vestitricæ supremæ dilutiores sunt. Clericuli dicti, tum his proximæ tertii & quarti ordinis pennæ, itémque scapulis innatæ oris seu marginibus summis albescent. Pennæ etiam caudæ immediatæ nivæ. Alarum remiges 27 aut 28, obscuræ omnes & propemodum nigræ. Cauda palmum & dimidium longa, cum explicatur extremâ circumscriptiōe subrotunda, 18 pennis composita nigris, cum apicibus & marginibus exterioribus albis. Color in prona corporis parte albidus, sensim lucidior à capite ad caudam usque, ubi prorsus niveus. Rostrum duos plus digitos longum, à capite ad mediam fere partem nigrum, deinde croceum, apice iterum nigro. Superior mandibula secundum longitudinem dentata pluribus denticulorum ordinibus; inferior unico tantum ordine ad utrumque latus. Lingua quoque ad margines utrinque denticulorum ordinem in membranula adnexa obtinet. Pedes crocei: Ungues nigri aut lividi. Sub oculo utroque lineola albicans. Pondus totius 7; lib.

§. III.

Bernicla, sive Bernicla. The Bernacle, or Clakiss.

Anser domesticus minor est. Longitudo ejus à summo rostro ad imos pedes extremæ mæve caudam (æquæ enim extenduntur) 31 digit. Rostrum nigrum, Anserino multo minus & brevius, ab apice ad angulos oris vix fuscunciale. Mentum, maxillæ & quod rostro contiguum est albet, excepta saltem areola inter oculos & rostrum nigricante. Collum ad sternum usque supra subtusque nigrum. Prona pars corporis alba cum aliqua cinerei mixtura, infimæ tamen femorum plumæ paulo supra genia nigræ. Ultima tegetes caudæ albæ, supra illas plumæ nigricant, alias dorsum ex nigro & cinereo varium. Cauda nigra: Remiges nigro-cinereæ: minores alas vestientium ordines extremis fimbriis albescent, deinde aliquotusque nigri sunt, quod reliquum est cinerascit: qui colores pulchram speciem exhibent. Posticus digitus valde exiguus est.

Maritima Lancastræ frequentat hyberno tempore.

Hæc est quam describit Bellonius sub titulo *Cravant* seu *Oye Nonnette*, quam alicubi putat esse veterum Chenalopecem. Videtis descriptionem Bellonianam apud Aldrovandum *Ornithol.* tom. 3. pag. 166. quæ nostræ avi exactè congruit. Brentham & Berniclam aliquando sexu tantum non specie differre existimavimus; ad consideratis postea diligentius utriusque exuviis, sententiam mutavimus; sunt enim insignes notæ quibus distinguantur, ut descriptiones conferenti patebit. Nam in hac mentum & maxillæ albescent; in illa caput totum & collum superius atra sunt: in hac reliquum colli nigricat, in illa habetur ad latera colli utrinque litura transversa alba, quæ duæ simul torquem mentiuntur. Præterea hæc illi major nobis vi est, & pulchrior multo, nam colores illi fusco-cinereus & niger alternat in dorso & supina alarum facie dispositi & ad pennas transversos venustissimam speciem exhibent.

Hæc etiam videtur esse Brenta seu Bernicla Gessneri, quamvis descriptio ipsius non satis exacta sit. Fortè etiam Anser arboreus seu *Baumganse* ejusdem fuerit, quamvis illæ aves diversæ faciat: Hunc autem ex intuitu picturæ minis diligenter (ut videtur) delineatæ descripsit.

Quæ de harum avium origine & ortu traduntur, quod sci. vel è putri ligno v. g. malis, costis, trabibus aut assensibus vetustarum navium in Oceano carie exelitis & putrescentibus nascantur, vel ex fructibus in mare ex arboribus deciduis, vel ex conchis quibuscumque marinis, quarum icones Lobelius, Gerardus aliique ediderunt, videri possunt apud Aldrovandum, Sennertum in hypomnematis, Michaelem Meyerum, qui integrum etiam librum de volucri arborea conscripsit, aliisque plurimos; mihi certè ea omnia falsa & fabulosa esse persuasissimum est. Nec desunt argumenta quæ veritatis studiosos in nostram sententiam facillè inducant, imo vel invitos compellant, & contra sentientes convincant. In toto sci avium genere (excepta Phœnice, cujus origo quæ fertur fabulosa est) æquivoce aut spontanea generationis exemplum non datur. In aliis quidem animalibus minora & imperfectiora, ut v. g. insecta pleraque & in quadrupedibus

ranæ,

ranæ, vel sponte interdum vel ex seminibus & principiis alienis oïtri vulgò creditum est. At animalia majora & in suo genere perfectæ, qualia sunt in volucribus Anseres hoc modo produci, nemo unquam Philosophos admittit. Deinde testas illas ex quibus Anseres hæc mirâ metamorphosi prodire asserunt, balani marini speciem esse, atque sui generis animal nec in aliud transmutabile intus continere certissimum est; quæ de re confusæ velim doctissimum Fabium Columnam. Et nos quidem in mari Mediterraneo Siciliam inter & Melitam Testudinem marinam captam vidimus, cujus dorso duo velut fasciculi hujusmodi concharum adnascabantur. Anseres autem hoc ova parere, itaque aliarum avium more incubare & pullos excludere idoneis testibus constat, & Batavorum experientiâ compertum est.

§. IV.

Brenta. The Brent Goose.

ANate paulo major est, & figurâ corporis longiore. Caput, collum & pars superiorpectoris nigra. Ad medium tamen colli utrinque macula seu lineola alba, torquis speciem exhibens. Dorsum coloris anserini h. e. fusco-cinerei. Versus caudam nigricat magis: verum plumæ illæ quæ caudæ pennis immediatè incumbunt albæ sunt. Venter imus albus: Pectus fusco-cinereum. Cauda & majores alarum remiges nigræ; minores fusco-cinereæ. Rostrum exiguum, nigrum, fuscunciale, ad caput crassius, apice acutiore. Oculorum irides avellaneæ. Nares magnæ: Pedes nigricantes postico digito donantur. Longitudo avis à rostro ad caudam 20 digitorum.

Brantam à Bernicla specie differre existimo, quantumvis Ornithologi eas confundant & unius speciei Synonymas faciunt. Utramque vidimus in Ornithotropheo Regio in S. Jacobi dicto vivario. Utriusque insuper exuviis vidimus, Brantæ quidem Brigallæ apud D. Johnson; Berniclae in ædibus D. Guilhelmi Forster Bambergi in Northumbria. Nos quoque eas tenemus à D. Jessop dono datas.

Hæc est cujus iconem exhibet Aldrovandus *Ornithol.* tom. 3. pag. 168. quam D. Brancionus ex Belgio depictam ad eum misit, cujus totum caput, collum præter circulum quandam imperfectum in superiore ejus parte candicantem, dorsum & coxæ internæ subatra, oculi flavescent, rostrum quàm in Bellonianâ [Bernicla nostrâ] brevius, crassiusque quâ capiti adnectitur, alæque ex cinereo in fuscum vergeant &c.

Tum descriptio, tum figura Anatidis torquæ Bellonii huic notæ avi per omnia conveniunt, ut non dubitem easdem esse aves, vide Aldrov. *Ornithol.* lib. 19. cap. 37. Depingitur & describitur a Leonardo Baltner sub titulo *Baumganse* i. e. Anseris arborei.

D. Johnson literis nuperrimè ad nos datis hanc feminam esse putat superioris, eo præcipue argumento, quod aucupes hæc cum Berniclis congregari & unâ volitare observaretur ut ab ipsis sibi relatum est.

§. V.

Anser Hispanicus, an potius Guineensis. The Swan-geese.

Dorsum ut in aliis ex cinereo fuscum. Venter albus: Gula & pectus fusco rufescente colore imbuuntur. Linea seu area ex fusco nigricans à capite per collum summum ad dorsum continuatur. Rostrum nigrum, à cujus radice tuberculum exurgit eidem superimminens, qui in maribus & senioribus major est. Torques albus inter oculos & rostrum caput ornat. Cauda alis & dorso concolor, apicibus pennarum albidis. Pedes rubescunt & in nonnullis etiam rostrum. Posticus digitus parvus. Collo decenter erecto incedit hæc avis.

§. VI.

Anser Gambensis. The Gambo Goose.

ANati moschatæ figurâ similis est & magnitudine par; pedibus tamen longis rubentibus: Ventre albo, dorso obscurè purpureo splendente. Rostrum ei rubescit: Maxilla & mentum albescent. Caput rubrâ caruncula donatur. Verum præcipue notabile est validum calcar à primo alarum articulo prodians: cujusmodi in quatuor vel quinque Brasiliæ avium speciebus observavit Marggravius. Europæarum avium nulli, quod sciam, donantur.

M m 2

Eandem

Eandem hanc Avem D. Charletonus in Onomastico suo, ni fallor, Anserem Chilensem seu Caput nocturnum appellat, quamvis eam paulo aliter, & fortasse exactius, describit in hunc modum. Aflurgit illi à rostri exortu corona quædam, aut orbis in tres cuspidis divisus, superiori parte mediocriter crassus & è luteo rubescens: Ab anteriori alarum bini aculei pontorti exeruntur. His armis avicula imbellis adversus fortiores defenditur.

§. VII.

Anser Canadensis: The Canada Goose.

Longitudo à rostri mucrone ad extremam caudam, extremæve unguis 42 digitorum. Rostrum ab angulis oris ad duos digitos extenditur, colore nigro. Nares amplæ.

Figura corporis Anseri domestico similis, nisi quòd paulò longior sit. Uropygium nigrum est, verum infimæ plumæ supra caudam albæ sunt. Dorsum ex fusco cinerascit Anserini instar, infima pars colli albeat, atq; collum nigrum. Ab occipite sub oculis per mentum semitorquis albus continuatur. Venter albus: Cauda nigra ut & majores alarum pennæ remiges, nam minores & alarum vestitrices è fusco cinerascunt ut in Anseribus.

Oculorum irides avellanæ. Cilia seu circumferentiæ oculorum in nonnullis, nescio an in omnibus, albent. Pedes nigri, postico digito donantur.

Locum titulus indicat. Nos in vivario Regio *St. Jacobi* dicto vidimus & descripsimus.

§. VIII.

The Rat-Goose or Road-goose. *Brenthus fortasse*.

D. Johnson, apud quem hanc avem vidimus Brignallia in agro Eboracensi, sic eam describit. Anserem domestico dimidio minor est, longus pedes duos. Rostrum vix unciale, nigrum uti & pedes. Vertex & pars collis nigricant. Plumæ ad imum rostrum, gula, pectus fusca. Reliqua pars prona alba; suprema cæssa: verum extremitates plumarum à cæso in subfuscum, deinde in album degenerant, quod Anseri vulgari ferè contingere solet. Pennæ alarum rectrices nigrae ut & caudæ, quæ tamen albas aliquot pennas utrinque plinet. Uropygium quoque album. Avis est stolidæ, & contra aliorum Anserum ingenium, minime circumspicienda aut timida: adeo ut si fortè earum grex, hyemis inclementiâ aliòve accidente urgente, in fluvios nostros ad victum querendum compellatur vix una inde evadat; quamvis enim sapientissimè petita fuerint, non proforsus aufugiunt, sed post brevem volatum, in aquam iterum descendunt, & intrepidè aucupem palam appropinquantem sustinent.

SECTIONO

SECTIO TERTIA.

MEMBRUM III.

TITULUS II.

ANATINUM GENUS.

CAP. I.

De Anate in genere.

A Natino generi Rostra breviora sunt quàm Anseribus, pedes autem pro corporis ratione majores; corpora minora; maximæ tamen in hoc genere minimas in illo vel æquant vel etiam excedunt. Crura breviora quàm Anseribus, posterius sita; Dorsum latius & planius, adeoque corpus magis compressum. Rostrum denique latius magisque refimum. Lingua ad latera utrinque pectinata seu denticulata asperiusculis eminentiis.

Anates sunt vel feræ, vel Domestice seu mansuetæ. Feræ duorum sunt generum. 1. *Marine*, quæ circa mare plerumque versantur, & in aquis salis victum quaerunt, urinando plurimum. Rostra eis latiora quàm reliquis, præcipue lamina ejus superior, magisque refima: Digitus posticus amplus, latus & tenuis, seu membranam auctus, fortè ut gubernaculi usum præstet: Cauda longiuscula non tamen acuta. 2. *Fluvioatiles*, seu aquarum dulcium & stagnorum sedatrices, quibus Rostrum rectius & angustius; posticus digitus exiguus; cauda acuta; venter albus.

CAP. II.

ANATES MARINÆ.

§. I.

Eider, Anas plumis mollissimis Wormi.

A Natis feræ genus quoddam (inquit Wormius) ex insulis Ferroënsibus ad me delatum, EIDER vocant, quo nomine Latini appellent ignoro, ANATEM PLUMIS MOLLISSIMIS vocare lubet. Mas à femina in multis discrepat, liceat lineamenta ferè sunt eadem. Mas Anatem figurâ planè refert, rostro plano, nigro, magis ad Anseris quàm ad Anatis figuram accedente, in medio duobus foraminibus oblongis, respirationi dicatis prædito, longitudine trium unciarum, ad latera pectinatum. A foraminibus rostri per verticem duæ nigerrimæ & mollissimæ plumis constantes maculæ supra oculos ad occiput tendunt, quas dividit linea albicans stricta, quæ in colli partem superiorem ex viridi albescentem desinit. Totam collum, capitis pars inferior, pectus, dorso & alarum pars superior candicant; Remiges pennæ verò nigricant ut & pectus totum & uropygium. Cauda trium unciarum etiam nigra. Pedes tribus digitis constantes nigri, membranam nigrâ ad extremum junctis. Crura breviora & nigra: digitus unguibus acutis & incurvis armati, calcar habent ex adverso, ad initium cruris situm, simili membrana & ungue dotatum.

Femina ejusdem est magnitudinis & figuræ, sed nonnisi unius coloris, fusca, maculis quibusdam nigris hinc inde conspersa, reliquis partium lineamentis mari respondentibus.

Nidos in cautibus sibi struunt, ac ova copiosa, sapida pariunt; ad quæ capiendâ per funes periculose satis se demittunt accolæ, ac eadem operâ plumas (quas *Eiderum* vocant nostrates) quæ mollissimæ, ac culcitris fulciendis aptissimæ sunt, colligunt. In exigua copia se valde dilatant, & præ reliquis corpus calefaciunt. Solent enim hæ aves statim temporibus se deplumare, hinc hac merce expectat ditant venatores. Hujus avis descriptionem repetit Wormius. Mus. lib. 3. pag. 310.

§ II.

Anas S. Cutberti seu Farnensis. The Cutbert Duck.

A Natem vulgarem magnitudine superat. Mas ex albo & nigro varius est. Dorsum album : Cauda & rectrices alarum pennae nigrae. Rostrum Anatino longitudine vix par : mandibula superior extremo nonnihil incurva, inferiore latior est. Crura & pedes nigra; digitum posticum obtinet. Femina unicolor coloris brunnei quem vocant, ad Tetraonem feminam nonnihil accedentis. Verum (quod in hoc genere praecipue notabile est) in utroque sexu tam mare quam femina pluma, latera utrinque rostri convellentis, in angulum ad medias usque nares [sub naribus scilicet] procurunt; quod in nulla alia Anate hactenus observasse memini. Ova magna ponit.

Suspicio ego hanc avem *Eider* Wormiano eandem esse. Nullibi apud nos quam in insula Farn parit aut conspicitur. Pullos recens exclusos secum ad mare deducit, cumque eis discedens terram nunquam respicit, antequam aestate sequenti pariendi tempus redeat.

§. III.

Anas niger Aldrov. cujus descriptionem D. Johnson debemus : apud quem etiam ipsam avem vidimus.

A Nate vulgari major est. Rostrum latum & breve utrinque flavescit, medio nigret, cum unco rubro. Caput & pars colli in nigro virecit. Crura & pedes externa parterubra, interna citrina : membranae & ungues nigerrimi. Corpus reliquum totum nigrum praeter lineam uncialem transversam albam in medio alarum, & maculam pone oculum utrunque albam. Pluma totius corporis adeo molles & delicatae ut nihil supra, adeo ut Anas holosericea non immerito possit nominari. In ventriculo & intestinis, usque ferè ad intestinum rectum, cochlearum & testarum minuta frustula indigesta reperi, at verò in intestino recto satis concocta & quasi in arenulam mutata. Raro apud nos nisi hæviente tempestate, in litore Norwegico centenis gregibus conspicitur.

Hæc Anas est quam Gulielmus Machereus Colonienis medicus ad Aldrovandum misit, cui titulum fecit, *Anas nigra, rostro nigro, rubro & luteo, cujus iconem, quamvis non admodum venustam, mutuati sumus.*

§. IV.

Tadorna Bellonii. Vulpanser quibusdam : The Sheldrake or Burrough-duck, called by some Bergander.

M Agnitudine inter Anserem & Anatem media est. Rostrum ei breve, latum, nonnihil recurvum, extremitate latiore, colore rubro tinctum, praeter nares & ligulam seu unguem extremum quæ nigra sunt. Ad basin superioris mandibulae prope caput gibbus seu tuberculum oblongum carneum. Caput & superior pars colli colore nigricante seu obscure viridi, serici instar splendente, qui procul intuitibus niger apparet, tinguntur. Reliquum colli & prolobo regio nivea. Pectus deinde summum & scapulae colore pulcherrimo mali aurantii æmulo (qui velut annulus quidam totum corpus anteriùs ambit) inscuntur. Pectus & ventrem medium area nigra ad orificium excrementorum perducta notat. Infra anum sub cauda idem aurantiae color sed dilutior. Residuum pectoris & ventris necnon alarum inferior facies alba. Dorsum medium album. Pennae scapulares dorso utrinque incumbentes nigrae. Alae pennae omnes tam remiges quam vestitricæ praeter eas quæ in extremo internodio sunt albæ.

Pennae remiges in singulis alis circiter 28, quarum priores seu exteriores decem nigrae, uti sunt & iis incumbentes secundi ordinis praeter fundos : supra has versis alae costam seu basin pennulae duæ succrescunt inferius albæ marginibus circum circa nigris. Succedentes duodecim remiges quatenus supra vestitricæ extant ad interioris scapi latera albent, ad exterius colore viridi perobscuro splendente tinguntur; apices autem nigrae sunt fimbriis albis. Tres proximæ ab interiore scapi latere albæ, ab exteriori lineæ ad scapum proximè decurrente nigra, reliqua parte colore aurantii tinctæ. Penna 26 alba, margine exteriori nigro.

Caudæ

Caudæ pennæ 12 albæ, apicibus nigris, præter extimas in quibus nulla colorum diversitas.

Crura pedesque carnea aut pallide rubra, cute adeo pellucida, ut venarum ductus in iis facile possent discerni.

Amplum labyrinthum velut geminam obtinet ad asperæ arteriæ divaricationem. Caro non admodum sapida aut delicta quamvis in ejus ventriculo neque pisces neque ossa piscium invenerim.

Appellantur à nonnullis *Burrough-duck*, quia scilicet in cuniculorum foraminibus nidificant. *Sheldrakes* dicuntur ob colorum varietatem. Bergander Aldrovando lib. 19. cap. 19.

In maritimis Cambriæ & Lancastræ plurimas vidimus : quin & Orientale Angliæ litus magno numero frequentant.

§. V.

Capo rosso maggiore Rome.

M Agnitudine Anatem vulgarem æquat vel etiam superat. Duas libras atque insuper 10 uncias Romanas pendet. Rostrum ei latum ut in reliquis hujus generis, ad basin crassius latiusque, versus apicem tenuius & angustius, rectum, coloris sanguinei dilutioris. Mandibula utraque dentes obtinet pectinatos sed humiles. Lingua crassa, lata, ut solet in hujusmodi, colore carneo, verum ad latera denticellos habet nigros, falcis quæ segetes demetunt denticulis similes & pari modo dispositos. Caput crassius & grandius apparet. Vertex seu summum caput plumagine sericea perennata coloris rufi dilutioris vestitur. Plumulae haec longiores sunt & nonnihil eriguntur, adeo ut apparent velut prægrandis quædam crista : Irides oculorum rubrae quemadmodum rostrum, seu potius miniata. Infra oculos utrinque & sub gutture plumæ intense ruffae. Collum totum, pectus, scapulae, venter totus nigro colore inscuntur. Partes laterales seu subalares utrinque & alarum interior facies tota albæ, rubore quodam obiter diluta. Alarum remiges 26 ejusdem etiam in supina parte coloris, exceptis tantum sex pennis corpori proximis quæ cineræ sunt : Apices dumtaxat nigri sunt, & in quatuor vel quinque extimis pinnulae etiam ad scapum exteriores ; in mediis pennis ipsæ apiculae summæ iterum albent. Vestitricæ omnes cineræ sunt, exceptis iis quæ in summa alæ lineæ existunt, quæ albent. Dorsum medium coloris innominati quam cinereum dicere possis cum levi ruboris tinctura. Ejusdem coloris participes sunt pennæ illæ longiores ad exortum utriusque alæ, dorso utrinque incumbentes : supra quas apparent in dorso areolæ duæ latiores albæ, figuræ velut segmenti circuli. Posterior dorsi pars ad caudam usque nigret. Cauda ipsa valde brevis, 16 pennis composita, quarum supina facies cinerea, prona albæ, tantillo ruboris perfusa. Crura & pedes qualia in reliquis hujus generis avibus, rubra, nigrore tamen hic illic præcipue ad articulos obfuscatæ. Membranae digitos connectentes & plantæ pedum integræ nigrae.

Mas erat quem descripsi, habuitque ad divaricationem asperæ arteriæ labyrinthum. Trachea ipsa ad caput amplior, in medio gracilior, supra labyrinthum in majorem tubum iterum amplius. Ventriculus amplissimus, musculis crassis validis instructus, lapillis minutissimis gramini admixtis repletus. Hepar pallidum, cystis felice mediocri : Appendices intestinorum longæ.

§. VI.

The Scaup-duck ; An Fuligula dicta Gesnero ?

A Nate vulgari paulo minor est, longa scilicet duos pedes. Rostrum latum, ceruleum ; lamina superior inferiore multo latior. Caput & pars colli è nigro virecit. Pectus & sub collo nigrum : ima tamen pars colli nonnihil albi admixtum habet. Venter albus cum asperione ima parte subflavi, circa podicem nigra. Dorsum superius fuliginosum, media albæ, tenuis fulcis undulato more transversim interpersa ; ima una cum cauda fusca. Cauda autem binas vix uncias longa. Alæ fusca, albis maculis parte superiore ornatae, cum lineâ transversa albâ. Crura & pedes unâ cum membranis & unguitibus è fusco ceruleant.

Avis hæc *the Scaup-duck* dicta est, quoniam scalpani i. e. pisces testaceos fractos sepi contritos edit. Coloribus infinitum variat, præsertim capitis & colli, adeo ut in grege 40 aut 50 vix duas invenias exactè & per omnia sibi mutuo similes ; quod in hoc genere minime frequens est.

Avis

Avis hæc nobis nondum visa est, ejus notitiam & descriptionem D. Johnson debemus.

§. VII.

Anas Fuligula prima Gesneri Aldrov. p. 227. Mergus cirratus minor Gesner. Querquedula cristata sive Colymbis Bellonii Aldrov. 210. ut quidem, nobis videtur. Capō negro Venetiis. The tufted Duck.

Rostrum ab apice ad angulos oris duos circiter digitos longum, latiusculum, præter apicem (qui niger est) pallide cæruleum. Plumularum angulus in rostrum intrat. Nares majusculæ, à plumagine modico intervallo remotæ. Oculorum irides flavæ aurææ. Aures minusculæ, ut in toto forsan aquatico genere. Caput, præcipue vertex, obscurè purpureum, ad nigrum vergens, aut potius nigrum cum aliqua purpure mixtura; unde Venetiis & alibi in Italia *Capo negro* dicitur. Circum habet seu cristam ab occipite retro dependentem longitudine fusciculi. Color in cervice, scapulis, dorso, parte denique supina tota fuscus obscurior & propemodum niger.

Alæ breves: tegetes omnes nigre: Remiges extimæ quatuor corpori concolores, quæ succedunt paulatim albidioribus & anteriores sequioribus. Decas remigum secunda exceptis, summis apicibus nigris candoris nivei. Proximæ sex penitus nigre. Cauda perbrevis, pennis 14 penitus nigris constans.

Prona pars colli & anterior pectoris aliquousque nigra: reliquum pectoris & venter ad orificium excrementorum alba aut argentea, versus anum tamen obscurius. Pone anum nigricat. Laterales plumæ quæ alis contractis immediate subjacent, quæ ad femora pertinent, quæque alas subitus vestiunt albae. Ala notha interior sex pennis niveis constat.

Crura brevia & posterius sita: Pedes lividi aut obscurè cærulei. Membranæ digitos connectentes nigre: Digiti autem longi.

Corpus breve est, crassum, latum & nonnihil compressum seu planum, pondere duarum plus minus librarum.

In ipso mandibulæ inferioris angulo in nonnullis macula habetur alba, quæ in aliis desideratur.

Aspera arteria labyrintho donatur. Hepar bifidum, vesiculam felleam obtinet. Venterculus crassus musculis instruitur; in quo nihil inventum præter lapillos & Algam seu Muscum marinum.

Huic similem avem aut fortè eandem vidimus in piscinis Regiis in vivario S. Jacobi dicto.

Rostrum ei & pedes plumbei: Caput nigrum, cristatum: Alæ parvæ; sed supra alas latera nivea. Crista ab occipite longa retro dependet. Mihi è longinquo avem spectanti alæ totæ nivæ visæ sunt; fortè tamen color ille vestitricium alæ pennarum proprius erat, non Remigum communis.

§. VIII.

Anas niger, Eboracensis Scoter, The black Diver.

Nati ferè æqualis est sed figuræ rotundioris. Color totius corporis undique pulchellus seu niger. E scapulis in nonnullis oriuntur plumæ atiores: in mento & pectoris medio cineræ seu albicantes fuscis admixcentur. Alæ corpori concolores absque ulla omnino colorum diversitate. Rostrum quale anatino generi, circa nares lutescens, aliis nigrum, subtus ad latera in canales ferratum, interius luteum nullo in superiore mandibula tuberculo. Pedes nigricant.

Hujus generis marem Anno 1671. Cestræ vidimus & descripsimus his verbis.

Anatæ domesticæ alquanto minor est, corpore magnitudinis respectu habito breviusculo & latiusculo; tam pronā quam supinā parte tota nigra. Caput dumtaxat è nigro obscurè purpureo (erat enim quam descripsi mas) & prona alarum superficies cinerascit in remigibus & secundi tertique ordinis pennis. Alæ breves: Pennæ remiges in utraque ala 25. Cauda plus palmum longa, 16 pennis constans quarum extimæ brevissimæ, reliquæ utrinque ordine longiores usque ad medias, quæ longissimæ sunt, adeo ut cauda in acutum angulum procurrat; acutiorem certè quam in reliquis Anatibus observasse memini; suntque singulæ pennæ mucronibus admodum acutis. Rostrum in hac ave præcipue est notabile, latum, obtusum ut in reliquis hujus generis, duorum

duorum circiter digitorum longitudine, nullam habens in apice ligulam seu ungueris præter normam aliarum hujus generis avium. Superior mandibula supra nares, juxta frontem in gibbum insignem attollitur, in binas veluti nates divisum, quas linea flavæ intercurrit & distinguit. Est autem color superioris mandibulæ ad margines circumcirca niger, in medio flavus, cujus latitudo nares complectitur, longitudo digitalis à medio gibbo inchoata. Lingua prægrandis: Palpebræ flavæ: Oculorum irides obscuræ: Crura & pedes fusci. Sunt autem digiti prælongi, membranæ connexi, adeo ut palmulæ peramplæ sint: Membrana quoque ultra digitum breviorē extenditur: Posticis quoque membranæ latam annexam habet. Nullus huic in aspera arteria labyrinthus: Appendices pro hoc genere brevissimæ; vesicula fellea grandis. Duas libras & novem insuper uncias pendebat. Longitudine a summo rostro ad extremam caudam 22 digitorum; ab extrema ala ad extremam alam 34½.

Avis hæc nondum, quod scimus à quoquam descripta est. In mari perpetuò versatur, urinando victum quærens, & cassibus sub undis positis capitur. In vadis Lancastrensisbus frequens est.

§. IX.

Anas fera fusca minor, an Anas Fuligula altera Gesneri Aldrov. p. 227? An Glaucium sive Morillon Bellonii. Capō rosso Venetiis.

Magnitudine Querquedula superat, Penelope aliquanto minor est. Rostrum 2½ digitos longum, mediocriter latum, coloris cærulei obscuri, ad margines tamen & versus apicem pallidi. Apex ipse seu unguis rotundus, niger. Nares parvæ, longiusculæ, in medio ferè rostro sitæ. Oculorum irides lacteæ aut eburnæ. Caput satis crassum, totum rufum. In ipso mandibulæ inferioris angulo macula exigua alba. Collum ut in hoc genere breve, quod medium annulus seu torquis fuscus ambit. Color in dorso toto & alarum vestitricibus fuscus. Rectrices alarum præter tres vel quatuor & tres vel quatuor intimas albae sunt omnes summitatibus fuscis, adeo ut cum ala extendatur lineam latam transversam albam efficiant. Numerus autem Remigum circiter 25. Cauda admodum brevis, fusca, pennis 14 composita, mediis longioribus 2½ digit. extimis brevioribus. Pectus infra torquem ad armos usque rufum; qui color ad medium propè scapularum pertingit. Reliquum pectus & venter summus albidus, imus ad orificium usque excrementorum fuscus aut obscurè griseus. Plumæ sub cauda niveæ; ad femora longiores ruffæ. Crura & pedes nigricant, membranæ præsertim digitos connectentes & articuli. Posticæ digitus latā membranā donatur ut in hujus generis reliquis. Trachea ad divaricationem Labyrinthum obtinet, & præterea superius in ventrem intumescit. Venterculus musculosus. Cæterum variant nonnihil coloribus alarum præcipue hæc aves.

Descriptio Anatis Fuligulæ alterius Gesneri apud Aldrovandum p. 227; huic avi bene convenit. Descriptio quoque & figurā *Morillon* seu *Glaucii* Bellonii huic avi bene conveniunt, præcipue colore iridum oculorum. Quocirca descriptionem ipsam hic subiungemus, ut Lector eam cum nostra conferens, ipse judicium ferat.

§. X.

Glaucium Bellonii.

Huic persimilis est quam Bellonius pro *Glaucio* exhibet. Est, inquit, & alia avis aquatica, nobis vernaculè *Morillon* dicta, Anatī quā simillima, ejusdemque magnitudinis, rostro in margine serræ instar incisō, cruribus pedibūque in interna parte rubicundis, in exteriori verò fuscis. Capite toto ad mediā colliregionē ferrugineo saturato. Hinc circulus quidam colore albicante collum cingit. Pectus coloris est cinerei, venter verò candidi. Dorsum & alæ nigrae sunt, in his tamen si extendantur septem apparent pennæ albae, quæ alas ut in *Pica* varias reddunt. Reliquum verò alarum quemadmodum & cauda, Corvi aquatici caudam referens, nigra sunt. Ex aqua cum magna ex parte victum petat; animalculis exiguis vivit, quæ in aquæ fundo reperit. Cum enim aquæ sese immergere soleat ac diutius urinari, minutos pisciculos capit, & millepedes aquaticos seu pediculos, quos Galli *les Efernelles* appellant. Vivit præterea feminibus herbarum, quæ in fluminum ripis nascuntur & Alticis fluvialibus tenellis & limacibus. Linguam habet adeo carnosam, ut propè radicem gemina videatur. Pectus ei latum ut reliquo Anatino generi. Crura brevissimæ, retrorsum porrecta, ut

N n

Mergorum

Mergorum generi. In internis partibus hoc illi tantum est peculiare, quod nullum in ea fel appareat. Jecur in duos distinguitur globos, quorum unus ventriculo incumbit, alter intestinis. Descriptio hæc plerique notis, magnitudine excepta, Anati fera fusca minori modo descriptæ convenit. Quamvis autem Bellonius torquem circa collum albidam esse in descriptione verbis asseruit, in icone tamen nigram depingit.

§. XI.

Anas fera capite subrufo major. An *Anas* Schellent, dicta Gesnero Aldrov. p. 223.

Pondus ei 24 uncium, magnitudine duabus proximè descriptis æqualis est. Longitudine à summo rostro ad ultimam caudam 18; digitorum: latitudine alis expansis 30. Rostrum duos digitos longum, non circa apicem tantum ut sequens, sed media etiam parte secundum longitudinem ultra nares sordide flavicat. Oculorum irides pulchrè flavæ. Caput sordide rufum; gula cinereum seu albidum dilutum, nam castaneus ille seu rufus capitis color ad medium gulæ non extenditur. Dorsum & supina pars tota obscurè fusca seu nigra. Gula, pectus, venter ad caudam usque alba; verum ad podicem linea transversa fusca. Adimum gulæ fundi plumarum nigri.

Pennæ in utraque ala Remiges circiter 26. quarum exteriores 10 nigrae, 11^æ apex albet, albedo deinde in sequentibus ordine augetur, & post tres aut quatuor ad fundum ferè pertinet. Vigessimæ aut vigesimæ primæ exterior medietas alba, interior nigra. Pennæ albarum tegetes immediatè etiam albæ sunt. Præterea in minoribus alarum vestitricibus plumis magna habetur macula in nonnullis alba, in aliis cinerea. Pedes obscurè & sordide flavicant, circa articulos autem nigricant, ut & membranae digitos intercedentes. Labyrinthus magnus, durus & ossileus. Pedes retrorsum siti ut in congeneribus, ad articulos genuum ferè plumis vestiti; tibie breves, pedes autem amplii. Digiti intimi exteriori lateri membrana prætenditur, ut & digito postico. Cauda dorso concolor, digitum longa, 16 pennis composita.

§. XII.

Anas fera capite subrufo minor. An *Anas* Schellent dicta Gesnero? An *anas fera fusca* alia? Aldrov. p. 222.

Magnitudine Anatis Fuligulæ primæ Gesneri æmula est. Pondere uncias 24; longitudine à summo rostro ad imos pedes 17 digitos æquat. Caput ei crassum, sordide rufum; collum breve, cinereum seu incantum: Pectus & venter albus. Dorsum, cauda, alarum tegetes pleræque & Remiges extimæ decem ex fusco nigrae; à 10^æ and 20^æ aut circiter albæ: in minoribus tegetum ordinibus magna quoque macula alba cinereæve; adeo ut in nonnullis tota ferè alba videatur. Alæ proavis mole exigua, pennis brevibus. Cauda 16 pennis componitur, æstque ut in hoc genere longa, Rostrum brevius & angustius quam Querquedula cristata; ad caput crassius, versus apicem acutius, ungue extremo nigro, quem ductus flavus ambit, pulchro aspectu; reliquum rostri nigrum. Oculorum irides pulchrè flavæ. Pedes amplii, retrorsum siti, colore subrufo; membrana digitos intersepiente fusca. In trachea nullum observavi Labyrinthum. *D. Willughby* in quadam hujus generis ave Labyrinthum invenit: Fortè ea mas fuit. Cystis fellea modica, figuræ ovalis. In ingluvie cancrum invenimus.

§. XIII.

Anas Platyrhynchos mas Aldrov. p. 225. *Clangula Gesneri* Aldrov. 224. Quattro Oechii *Italica*: Angl. The Golden-eye. Weisser Drivogel *Argentoratenfis*.

Corpus ei crassum, breviusculum. Caput pariter crassum. Collum ut in hoc genere breve. Rostrum latum quidem ut reliquis hujus generis, at breve, ad caput crassius latiusque, versus apicem angustius; totum nigrum.

Caput colore est perobscurè viridi; splendens tamen serici instar [*D. Willughby* nigro-purpureo.] Ad angulos oris utrinque macula alba, majuscula, subrotunda conspicitur, unde nomen Italicum *Quattro Oechii*. Oculorum irides pulchrè flavæ aut croceæ. Collum totum tam pronum quam supinum, scapula, pectus & venter totus alba. Inter scapulum & inferior pars dorsi tota nigricat. Alæ ex albo & nigro variæ sunt.

sunt. Mediæ sci, pennæ tum remiges tum vestitricæ albæ; exteriores interiorèquæ nigrae: ut exactius dicam, Remiges extimæ 14 nigrae, proximæ septem albæ; intimæ quatuor iterum nigrae. Tegetes septem albarum pariter albæ exceptis iis quæ in summa ala consistunt. Pennæ scapulares dorso utrinque incumbentes habent etiam alboris nonnihil admixtum. Cauda penitus nigra est sexdecim pennis composita.

Crura perbrevia crocea, ut & pedes qui grandes sunt. Digiti longi circa articulos nigri. Membrana quoque digitos connectens obscuræ. Posticus parvus, latè membrana auctus. Trachea ad divaricationem labyrinthi donatur, & præterea superius in ventrem intumescit.

Hujus fortasse femina est, ipsius etiam Gesneri judicio, quam ille describit sub titulo *Anatis Schellent*.

§. XIV.

Anas Platyrhynchos altera sive clypeata Germanis dicta: Taschenmus Aldrov. t. 3. p. 224. The Shoveler. *Anas latirostra major* Gesner. Aldrov. p. 227. Breitchnabel.

Anate vulgari domesticò aliquanto minor est: pondere 22 uncium, longitudine à summo rostro ad ultimam caudam 21 digitorum. Rostrum ab apice ad angulos oris 3 digitos longum, nigerrimum, versus apicem latius multo quam ad basin, clypei instar excavatum, circumscriptione subrotundum: in extremo ungum habet seu apiculam exigvam, incurvam. Utriusque mandibulæ margo dentes habet seu radios pediformes aut lamellas pectinatis sibi mutuo insertas. Lingua carnosa, crassa, lata præsertim propè apicem. Apex autem ipse tenuior & semicircularis. Irides oculorum intensè flavæ. Crura & pedes minati, unguiculis nigricantibus. Posticus digitus exiguus. Membrana digitos connectens circa margines serrata est. Pedes autem minores sunt quam in hujus generis aliis.

Caput & collum ad medium ferè pulchrè carulescunt. [In ave quam ego Romæ descripsi, inque alia quam *D. Willughby* Crowslandia vidit Capitis color obscurus erat, virore saturo splendens leviter tinctus.] Prona pars colli & prolobi regio alba; supina & scapula variæ ex albo & fusco. Reliquum pectus & venter totus ad podicem usque rubent. Ponè anum quæ sub cauda sunt pennæ nigricant. Dorsum fuscum viridi aut caruleo purpureo splendens colore obiter dilutum. Quæ femora exterius tegunt lineolis fuscis transversis ornantur, ut in multis aliis.

Pennæ alarum remiges circiter 24, quarum extimæ decem aut duodecim penitus fusca; proximæ novem marginibus exterioribus viridi saturatiore splendens colore imbuuntur. Quatuor corpori proximæ media sui parte propè apices itémque circa margines lineis albis pinguntur. Vestitricæ primariæ secundo remigum dictarum ordini incumbentes apices habent albos, qui simul sumpti lineam seu areolam albam ad pennas transversam efficiunt. Minores tegetum ordines, præter eas quæ in extremo intermedio sunt caruleo amœno cinerascens colore inficiuntur. Cauda penarum 14, varia est ex albo & nigro. Pennæ sci. extimæ penitus albæ, mediæ exceptis marginibus extremis albi penitus nigrae, inter medias & extremas sitæ mediis partibus fusca, marginibus albæ.

Ad divaricationem tracheæ Labyrinthus parvus: Cystis fellea magna; testes oblongi. Ventriculi minor musculosus: Intestina in multas spiras convoluta.

Femina, quod ad colores attinet, tum in capite & collo, tum in toto corpore pronò & supino alis solummodo exceptis Anati feminae similima est, adeo ut proluxa descriptione non indigeat. Alæ isdem coloribus pinguntur quibus marium alæ, malignioribus tamen nec adeo lucidis. Aves hæc per hyemem colores mutare affirmant aucupes. Gesnerus & Aldrovandus bis tervè hanc avem sub diversis titulis describam exhibent. Quoniam avis est insignis. Feminae quoque descriptionem subijciemus.

§. XV.

Anas Platyrhynchos Erythropus Aldrovandi p. 231. quam *feminam esse puto* Anatis *Clypeata* seu Shoveler.

Crua pedesque toti intensè rubent. Rostrum tres ferè digitos longum, admodum latum, est Clypei modo recurvum, castaneæ colore sed obscuro; inferior tamen mandibula, quæ tota ferè superiorem subit, alicubi spadiceo colore tingitur, & in ejus medio striæ per longitudinem insignis excurrit. In hoc dentes utrinque, quales

Anati muscaria tribuit Ornithologus. Color plumarum per totum ferè corpus varius, ad pulveratricum colorem, qui *megalyus* dicitur, accedens: nam totum caput & medium collum mustelini coloris, punctis maioribus & minoribus, partim albis iisque exiguus vixque conspicuis, partim subfuscis, iisque in vertice magis & in occipitio tinguntur, uti collum inferius albo-cinereum, maculis subfuscis lunatis. Eadem macula sed majores primum dorsum, pectus, ventrem, uropygium & caudam, quæ omnia eodem sunt cum capite colore, vel subluteo, variè aspergunt. Dorsum medium & extremum plumæ coloris spadiceo obscuri, alba in extremis oris convestiunt. Alarum costæ istiusmodi colorem referunt. Ejusdem coloris zona medias alas intersecat, supra quam linea alba similiter transversa conspicitur. Reliquæ alarum partes spadiceo valde obscuro colorantur.

§. XVI.

Anas Platyrhynchos pedibus luteis Aldrov.

A Præcedente magnitudine parum differt, nisi fortè paulò major sit. Rostrum partim est fuscum, partim subluteum: in toto corpore coloris ex subluteo cinerei; macula fusca sunt disseminatæ, densæ & exiguæ in capite, majores sed rariores in collo, pectore, ventre & uropygio, & cauda, sed multo adhuc majores in toto dorso, & crebriores. Alæ ad mediam usque regionem fuscæ: Medias linea alba transversim secat, post quam macula, cærulea tetragona ferè conspicitur, cujus tres anguli in lineam nigram desinunt. Hanc altera linea alba excipit. Crura sunt lutea: Digtos similiter luteos fuscæ conjungunt membrana.

Hæc est *Anas* femina nobis nondum observata.

CAP. III.

Anates flaviatiles, aquas dulces præcipuè frequentantes.

§. I.

Boschas major. The common Wild-Duck. *Anas torquata minor* Aldrov. t. 3. p. 212.

A 36 ad 40 uncias pendet: longa digitos circiter 23, ab apice Rostris ad ultimam caudam mensurâ sumptâ. Alæ expositæ extremis suis 35 digitorum spacio distabant. Rostrum ex viridi flavum, ab angulis oris ad 2; digitos protenditur, latitudine ferè digitali, non admodum depressum. Mandibula superior in extremo appendicem quandam seu unguem obtinet rotundum, ut in aliis plerisque hujus generis avibus. Palpebræ inferiores albicant. Pedes crocei sunt, ungues fusci. Postici ungues albus ferè; intimus anticorum minimus. Membrana digitos connectentes coloris ffordioris. Trachea ad divaricationem vase quodam labyrintho nobis dicto donatur.

Crura ad genua usque plumis vestiuntur. Mari caput & collum summum pulchrè vireunt: succedit deinde torques albus ab anteriore parte qui tamen posterius ab integro circulo deficit. A torque gula ad pectus usque castanea. Pectus ipsum & venter ex albo cinerea, innumeris punctis obscurioribus ceu guttulis irrorata; Græci *σταυρ* appellant. Sub cauda plumæ nigra.

Collum superius ex cinereo rufum macularum etiam velut aspergine irroratur. Dorsum pars media alas interjacens rufæ, inferius nigricat, in uropygio intensius cum purpureo quodam splendore. Latera sub alis & longiores pennæ ad femora lineis transversis fuscis pulcherrimis ornantur, in quibus albus color cum cæruleo mixtus cernitur.

Pennarum alæ minores ordines rufescunt; Longiores è scapulis ortæ argenteæ sunt lineolis fuscis transversis pulchrè variegatæ. Exteriores decem rectrices (sunt autem in universum 24) fuscæ, secundæ decadis apices alben, deinde tela à scapo exterior splendens purpureo-cæruleo colore nitet; at inter cæruleum & albidum areola nigrior intercedit. Vigesima primæ apex albet, limbus exterior obscurè purpurascit: 22^a pars media nonnihil argentea, 23^a tota argentea, margines tamen utrinque nigricant. 24^a pariter argentea, limbo tantum posteriore nigricante. Tegetes exteriores remigibus concoloros,

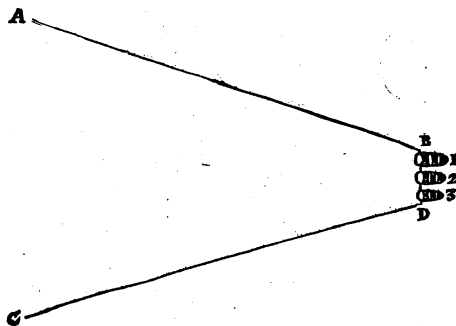
concoloros, at quæ purpureis incumbunt apices habent nigros, deinde lineam latam seu areolam albam, ita ut linea lata hinc nigra inde alba cæruleam maculam terminet.

Caudæ pennæ 20 in acutos cuspides desinunt. Harum mediæ quatuor circulariter reflectuntur, & cum purpureo quodam splendore nigricant. Octo utrinque his proximæ albescunt, præcipuè exteriores limbis exterioribus, quo reflexis viciniore eo plus fusci admiscetur. Alæ pronæ tegetes & notha inferior alba.

Hyeme gregatim volant: vere per paria mas & femina simul. In ericetis & juncetis non procul ab aquis nidificant, rarius in arboribus: ova 12, 14, & plura una vice ponunt & incubant. Femina neque caput viride, neque collum torquatum, verum utrumque ex albo, fusco & ruffo nigricante varium. Pennarum dorsaliū mediæ partes ex fusco nigra, fimbriæ ex albo ruffa.

Quod ad Anatem torquatam majorem Gesneri attinet, cum in ea describenda brevis admodum sit & generalibus notis utatur, nec ego hujusmodi avem unquam viderim, an omnino detur in rerum natura dubito; præsertim cum Descriptio quam affert Anatis magnæ maris à quodam Germano concinnata superius descriptæ nimirum Boschadi majori per omnia conveniat.

In palustribus Lincolnienfibus, Eliensibus, Norfolciensibus circa Crowlandiam & alibi, Anates, Penelopes, Querquedula, aliæque id genus aves quo tempore pennas mutant & volare nequeunt, magno numero quotannis capiuntur retibus in hanc formam dispositis.

A B, C D retia sunt maceræ aut sepimenti hinc inde formâ quàm longissimè in palude extensa, & ad se invicem inclinata: in quorum recessu antequam in angulum concurrunt 1, 2, 3, aut plura retia Conoidea aut Cylindroidea, iis quibus perdices capiuntur similia, collocantur. Quibus præparatis, indicto aucupio, multæ cymbæ cum magna hominum multitudine conveniunt. Hi aves ad volandum ineptas contis & hastis præsegaunt intra retium septa, adeoque paulatim in Cylindroidea illa receptacula in angulo disposita nimirum 1, 2, 3. Obiter autem multæ à nautis aliæque turbæ compellente contis occiduntur; aliæ & plures in retia lateralia A B, C D impingunt. Hæ eorum sunt, quorum & retia (nam ad multos plerumque dominos pertinent) illa occidentibus cedunt. Quæ in extrema retia 1, 2, 3 inter B D sita compelluntur ad Dominum soli pertinent. Ad unum aucupium quadringentæ interdum cymbæ & naviculæ concurrunt: quater mille Anates mares in palude Depingenfisi una aliquando vice captos audivimus.

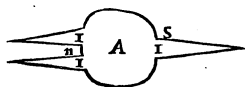
Boscades mares pennas mutant, (nostrates *moot* seu *moult* vocant à Latino *muto* ducto nomine) cum femina incubare incipiunt. Feminis plumæ non decidunt antequam pulli adoleverint & ad volandum idonei sint, quibus temporibus ad pennas exuendas huc veniunt; Mares nimirum sub finem Maii, femina non ante exitum Junii, cum jam mares pennis receptis iterum volare possunt. Querquedula mares, Penelopes &c. Boscades feminas comitantur, & una pennas deponunt. Harum avium femina serius aliquanto deplumescunt. Adeo ut aucupium hujusmodi à Junii mensis medio ad finem Augusti duret. Intra hebdomadis spatium plumæ veteres omnes desiliunt;

defluunt; novæ non ante tres septimanas exactas perficiuntur. Omnes autem cum plumæ decidere incipiunt pingues admodum & *zovæ pugi* sunt, at priusquam integrè renovantur macilentæ fiunt. Boscades mares & feminae *Whole soul*, id est, Aves integræ denominantur: Penelopes, Querquedula & c. *Half soul* i. e. Aves dimidiatae, quia dimidio Boscadis pretio singulae veneunt.

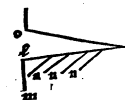
Quæri non immerito hîc potest, cur Avibus plumæ quotannis defluant. D. Willughby eandem esse causam opinatur defluxus penarum in Avibus, quæ pilorum in hominibus aliusve animalibus à febre aliòve morbo convalescentibus, aut à diuturna media recessit. In maribus enim cocundi ardor quædam quasi febris est, adeoque verno tempore ob frequentem Veneris usum exhausto corpore macilenti evadunt. In feminis vero incubandi & pullos educandi tempus morbo cuidam seu diuturnæ inedia respondet, inedia quippe & labore continuo se per id tempus macerant. Cum hæc tempora præterierint, uterque sexus ad corpora curandi conversus pristinum brevi habitu recuperat & pinguescit, atque hinc dilatata cute pori aperiuntur & plumæ decidunt.

Nostrates, Belgas ut puto imitati locis maritimis & palustribus, in piscinis novo artificio præparatis suisque canalibus & retibus instructis, Anatum allecetricum ope Boscades, Penelops, Querquedula, aliisque Anatini generis aves ingenti numero per hyemem capiunt. Piscinas hæc cum allecetricibus & reliquo suo apparatu *Decoy* seu *Duck-coys* vocant, allectrices *Coy-decks*.

Locus huic rei eligendus est à vis publicis & omni strepitu procul remotus, quemque aves huiusmodi magno numero frequentant. Locum commodum nactus, Lacum seu piscinam amplam A pares, salicibus & arundinibus undique obstitam & velut circumvallatam; ex Australi (n) aut Boreali huius stagni parte (S) fossæ seu canales 1, 1, 1, (nostrates *Pipes* id est tubos vocant) quot volueris aut opus esse duxeris, ducuntur; ad piscinam lati, deinde sensim continuè angustiores. Secundum

canales hosce perticæ seu vergæ ad intervalla crebra hinc inde altera extremitate terræ infixæ, alterâ supra canales flexæ fœmicirculorum aut arcus in modum, colligantur, longâ serie ab initio canalium ad fines usque. Quò canales angustiores sunt eo humiliores fiant arcus Coni in modum. Perticæ in arcus hoc modo flexæ retibus superius inductis undique obtegantur, ut supra canales velut fornices fiunt. Extremi fornices in retia Cylindroides oblonga, circulis ligneis intus dispositis diducta seu extensa, quæ fornices respiciunt aperta, altera extremitate clausa, desinunt. Ad canalium ripas fiant ex arundinibus dense stipatis sepes n, n, n, sepi murus multi, paralleli ad ripas oblique positi, angulis acutis piscinam spectantibus: & secundum piscinæ ripam quæ canales de ea exeunt ducatur pariter sepes arundinacea (1m) Anates allectrices pascendæ sunt ad initium canalium, & assuescendæ ut signo fistulâ data ad Aucupem properent. Aucups primò piscinam circuit, & observat in eum tubum aves in piscina collectæ commodius allici & compelli possunt: deinde ad ejus introitum seminibus

Cannabis putâ aut ejusmodi sparsis, Allectrices fistulâ convocat. Has committantur feræ, cûmque jam tubum ingressas sentit Aucups, retro anates se eis ostendit per sepium interstitia (n, n) quæ terræ, nec retrocedere ausæ altius in canalē seu tubum progrediuntur: deinde per alia interstitia se iterum ostendit Aucups, donec tandem in rete Cylindroides compulerit, ubi inclusæ capiuntur. Si quæ aves surgunt & avolare nituntur à retibus superius extensis reperculsæ, in canalē iterum decidunt. Tota ars in eo consistit, ut aves quæ in canalibus sunt Aucupem videant, quæ in piscina non videant. Cûm enim illæ solæ Aucupem vident, hæc nihilominus plerumque canales ingrediuntur, adeoque interdum, præter illas quæ Aucups præ se agit alia secunda aut etiam tertia vice capiuntur. Allectrices in rete Cylindroides non ingrediuntur sed foras manent, & alias invitant. Sunt qui catulum ad hoc Aucupium insituntur, ut circumambiat sepes & retro aves se ostendat, ad quod foramina in sepiis sunt ut libere transeat. Catulus sepes circumcundo caput canalē versus directum servare debet, posteriora piscinam versus tenere; adeoque aves quæ ante eum sunt terred & æse abigit, quæ ponè (caudâ eis obversâ) allicit, dum eum ceu novum quiddam contemplantes sequuntur. Cûm ventus à latere spirat, Aves facilius & melius aguntur quò Aucups velit, quàm cûm directè ex adverso, vel à targo fiat. Cûm enim directè contrariis est, aves agrè compelluntur, ut contra eum tendant; cûm secundus, & hominis & catuli

catuli odorem earum naribus ingerit. Quocirca, ut diximus, canales vel à Boreali vel ab Australi piscinæ extremitate ducuntur, quia ventus Occidentalis apud nos ut vehementissimus, ità omnium longè frequentissimus est.

Allecetricum avium aliæ provolant & feras alliciunt ad piscinam, aliæ extremo Alæ articulo multatæ volare nequeunt sed semper in piscina manent. Aucupis domus arboribus & arundinibus obvelandus & quantum fieri potest occultandus est.

§. II.

The Gadwall or Gray: *An Anas media magnitudinis* Mitelenten *Gesnero*? *Anas Platyrhynchos* *rostrum nigro & plano* Aldrov. p. 233. fortè *Anas strepera* *Gesneri* Aldrov. p. 234.

Magnitudine Penelopen majorem æquat superatque & ad Anatem proximè accedit. Longitudo à rostro ad caudam extremam 19 erat digitorum: alarum expansarum spatium 33 digiti. Ab apice rostri ad angulos oris duo digiti sunt. Corpore est longisculo. Uropygium totum nigrum. Dorsum fuscum limbis plumarum alboruffis. Mentum & maxillæ albæ maculis parvis fuscis punctatæ. Caput ex caruleo nigrum, sinistri plumarum cinerascensibus in gula, ex albo ruffis propè pectus. Inferior colli pars, superior pectoris & scapulae plumagine pulcherrima ex albo & nigro varia vestiuntur. Nam sinistri plumarum extreme rufescent, deinde areola nigricans ductu arcuato aut fœmicirculari plumas singulas ambit, cui parallela alba includitur, & albæ itidem nigra. Pectus albet. Venter fœrdescit, maculis transversis nigris. Sub cauda macula transversæ fuscae. Minores pennæ sub alis & notha inferior nivea. Lateralis lineolis albis & nigris alternis pulcherrimè variegantur. Cauda brevis, vix apparsens ultra plumas ejus incumbentes, subrotunda, penarum 16 apicibus acutis, colore albo, præcipuè ex inferiori parte, nam superne medius ex cinereo fuscae: in reliquis maximè extimis color albus nonnihil ruffi admiscetur. Omnium margines albidii.

Remiges in utraque ala pennæ 26. è quibus primæ decem fuscae, trium proximarum apiculæ albæ: quatuor frequentibus pinnulae ad scapum exteriores nigrae, apicibus itidem albis; succedentibus tribus exterior pennæ à scapo tela penitus alba. Quinque corpori proximæ ex cinereo seu ruffo fuscae. Secundi ordinis pennæ decem extimæ fuscae: quæ remigibus albis superincumbunt exteriore limbo colore nigro purpurascente splendent. In tertio ordine maculae ruffæ seu rubrae sparsæ.

Rostrum quale Anat vulgari aut potius Querquedula, depressum, latum cum ungue in extremo. Mandibula inferior crocæcit, superioris latera pariter crocæcunt, media pars nigra est. Foramina narium crassiuscula.

Crura ad genua usque plumosa: Pedes albidii. Posticus digitus parvus: anticorum intimus brevior extimo. Cystis fellea ingens. Membranae digitos connectentes nigricant.

Fœmina easdem maculas in alis habet, sed longè magis decolor est. Nigro uropygii colore caret; quæ autem ibi succrescunt plumæ marginibus ex albo ruffis insignes sunt, necnon colli & dorsi vestitricæ. Elegantibus illis fœmicircularibus notis nigris & albis in colli pennis & striis sub alis prorsus caret.

Hæc velut caracteristica notâ avis hæc ab aliis omnibus sui generis distinguitur, quod tres diversi coloris aliam super aliam maculas in alis, habeat albam, nigram, ruffam.

§. III.

Anas muscaria, Muggent *Gesnero*. Aldrov. lib. 19. cap. 41.

Sic vocatur quoddam muscas supra aquam volantes capret. Magnitudo & figura ferè ut domesticæ Anat. Rostrum latum & sinum, ejus lamina superior planè crocæa est, longum quatenus extra plumas eminet, digitos duos. Dentes utrinque serrati, latiusculi, & quodammodo membranacei, flexiles, eminentes, inferioris tamen laminae dentes minimè eminent, & strias oblongas ducunt. Color plumarum per totum ferè corpore varius est, ex nigricante, charopæ, albo, & mustelino æstus mixtus, vel ut brevier dicam, qualis perdicum ferè, hoc est *mergus*, ut pulveratricum plerumque, sed distinctus. Pedes flavent, digiti nigricantibus membranis colantur, collum tam supina quam prona parte *curvum* est, hoc est, varium quibus duximus coloribus. Venter magis nigricat quàm cæteræ partes; qui color etiam in alis habetur: eadem & caudâ

cauda breviores sunt. Hæc Gesnerus. Anas autem isthæc, si diversa sit à Boschade torquata minore, mihi nondum inspecta est.

§. IV.

Anas fera fusca Gesneri Aldrov. p. 221. cui & Penelopis veterum. Rothalsi Gesnero Aldrov. p. 218. Cane à la teste rouge Bellonio. The Pochard or great red-headed Wigeon.

Uncias 32 pendet; à summo rostro ad extremos digitos 21 longa, ad extremam caudam 19. Penelope vulgari major & pro magnitudine brevior crassiorque.

Minores in alis pennarum ordines & medium dorsum cinerea, lineolis cinereis & fuscis alternis undulatis pulchrè variegata. Uropygium, podex & ima pars colli nigra. Pennæ minores sub alis & ala notha inferior alba. Caput & collum ferè totum saturè fulva aut rufca. Media pars pectoris alba fimbriis flavicantibus, inferior lineolis fuscis variatur: Ventrem versùs magis fordescit; nam à pectore ad caudam usque plumæ sensim obscuriores sunt. Cauda 14. pennis composita, duos digitos longis, ex nigro cinereis. Pennæ alarum remiges numero 25 aut circiter, omnes unicolores, scilicet ex fusco cinereæ, quamvis si curiosius spectantur aliqua sit diversitas, cum nonnullarum, à decima fusi, sequentium, apices albeant. Ala notha inferior & minores sub alis albae.

Rostrum majus & latius est quàm præcedentis. Angulus à capitis medio mandibulam superiorem longius subintrat aut dividit. Est autem mandibula superior plumbea, extremitate seu ungue nigro; inferior ferè tota nigra: Oculorum irides pulcherrimæ ex flavo rutilæ: Pedes plumbei; membrana digitos connectens nigra. Digitus intimus minimus, extimus medio ferè æqualis: Medii unguis in aciem tenuatur.

Nota hujus avis characteristica est unus idemque ferè in alis color nempe cinereus, sine ullis diversi coloris pennis in media ala, ut in hoc genus avibus ferè solenne est.

In alia ave, quam hujus fœminam esse putavimus, Rostrum nigrum erat cum lunula cinerea paulò supra apicem. Pennarum remigum apices ad decimam sextam aut circiter maculâ nigrâ pinguntur. Pennæ dorsales & alarum vestitricis lineis illis transversis undulatis, quæ in mari cernuntur carent. In reliquis cum mare convenit.

§. V.

Penelope Aldrovandi p. 218. lin. 30. An Anas fistularis? The common Wigeon or Whewer. Argentoratenfisbus Ein Schmey.

Pondus ei 22 unciarum: Longitudo à rostro ad pedes 20 digitorum. Caput & collum superius rubra, maculis nigricantibus confersa. Vertex rostrum versùs dilutior est colore ex rufso seu luteo albido. Pectoris partem superiorem ut & laterum ad alas usque vinaceus color pulcherrimus ornat, cum lineolis transversis nigris creberrimis. Pennæ scapulares ut & laterales sub alis lineolis transversis nigris & albis alternis undulatis perbellè pinguntur. Medium dorsum fuscum, fimbriis plumularum vestimentum cinerascens, præcipuè caudam versùs. Caudæ tegetes nigrae. Pectus & venter albus tantillo flavedinis admixto. Utrunque sub cruribus maculæ ex rufso fusca. Sub cauda plumæ albæ nigris mixtæ pariter maculatæ. Caudæ pennæ 14, è quibus sex utrinque fusca exterioribus fimbriis nonnulli albicantibus; mediæ duæ nigricant cum mixtura cinerei.

Remiges decem exteriores fusca, proximæ decem apicibus alben, in his 15^a, 16^a, 17^a & 18ª exteriores pinnulae sub apicibus primò ex nigro purpurascunt, reliqua parte intacta colore pulcherrimo cæruleo splendunt. Exterior medietas exteriorum pinnularum pennæ 18^a è purpureo nigricat, interior fundum versùs cinerascit, verum ad nigri limites guttulae albicantes ab albo apice descendunt: Vigesima ex cinereo tota albet: 21^a & 22^a extimus margo albet, dein ad scapos nigricant. Minimi tegetum alæ ordines pallidius fusi. Vestitricis primariæ fusca, at quæ remiges à 10^a ad 21^a tegunt fusca, albo & cinereo variantur.

D. Willughby in hac & aliis avibus colores minutis & scrupulosius fortasse exequitur quàm necessarium foret: cum natura (ut puto) in his subinde ludat, nec eisdem exactè ductus aut notulas in omnibus ejusdem generis avibus observet.

Lingua,

Lingua, oris & capitis structurâ à Boschade parùm differt; nisi fortè pro corporis ratione caput exilius sit. Rostri mandibula superior plumbea, appendice rotunda seu ungue in extremo nigra. Pedes ex fusco albicante plumbeant: ungues nigri. Extimus digitus intimo longior: Posticus brevis.

Gramine ad fundum rivulorum, cochleis exiguis &c. vescitur.

§. VI.

Phascis fortasse Gesnero; The Wigeon.

Penelope vulgarem magnitudine æquat. Corpore est depressio & plano: Rostro & pedibus subcæruleis. Caput & collum totum pallidè fusca saturationibus seu nigricantibus maculis triangularibus crebris resperfa, [in vertice maculæ hæ majores sunt & subvirides.] Dorsum totum, alæ & cauda obscurè brunnea seu fusca, marginibus pennarum extremis dilutioribus, & alicubi albenantibus. Alas lineæ duæ transversæ albae distinguunt, spatio intermedio incano. Pectus & latera dorsæ sunt dilutiora, obscurioribus maculis varia. Venter totus niveus nisi quòd sub caudâ maculæ aliquot obscure apparent.

Hujus etiam descriptionem D. Johnson debemus.

§. VII.

Anas caudacuta Aldrov. t. 3. pag. 234. Coda lantea Romæ. Angl. Sea Pheasant: The Cracker.

Magnitudine Penelopem nostram vulgarem æquat, pondere 24 unciarum; longitudine ab initio rostri ad finem caudæ 28 digitorum; latitudine ab extremo ad extremum alarum expansarum 37.

Caput ei gracile; collum longiusculum: Rostrum ab apice ad angulos oris 2½ digit. æqualis ferè per totum latitudinis. Mandibula inferior penitus nigra; superior partim cærulea, partim nigra, in medio fci. nigra, ad latera infra nares utrinque cærulea, nigra itidem ad angulos oris inque ipso apice & imis marginibus versùs apicem. Color plumaginis in toto capite ferrugineus seu brunneus, retro aures leviori purpurâ tingitur. Ultra aures ab occipite utrinque areola alba incipit, quæ in gulam tendit. Quicquid areolæ hæc interjacet iussè adjacet nigricat. Sub nigro collum cinerascit, deinde lineolis albis & nigris pulchrè variatur ut & totum ferè dorsum. Scapulares pennæ longiores dorso utrinque incumbentes media sui parte atræ: at exteriores limbus seu telis exterioribus ad scapos ferè atræ, interioribus (qui multò angustiores sunt) lineis albis & fuscis variæ. Prona pars tota, collum, pectus, venter adusque excrementorum orificium alba: in imo tamen ventre color albus cinereo mixtus obscuratur. Plumæ sub caudâ nigrae.

Pennæ alarum tum remiges decem extimæ, tum vestitricis pleræque ex fusco cinereæ [septima, octava, nona & decima in nonnullis fimbriæ interiores albescent.] Decas Remigum secunda varia est. Apices quippe omnium albi seu ex albo rufi, deinde in pinnulis ad scapum exterioribus succedit linea nigra; reliquum pinnularum quæ supra vestitricis eminent purpureo seu purpureo-cæruleo splendente colore inficitur; pinnulae interiores reliquis pennis concolores. Sequentium pinnulae exteriores cinereæ, interiores ad scapum nigrae. Tegetes primariæ quæ secunda Remigum decadi incumbunt apices habent colore leonato seu pulchrè rufis insignes. Plumæ longiores femora obtegentes lineis alternis albis nigrisque pulchrè variegantur, infra quas plumago lutea.

Caudæ pennæ 16 cinereæ, exceptis marginibus exterioribus albidis. Mediæ duæ pennæ in mucrones tenues & prælongas excurrunt, suntque reliquis 2½ digitis productiores, unde & Avis ipsa *Phasianus marinus* nostratibus dicitur.

Pedes cinerei sunt aut plumbei, circa articulos obscuriores. Labyrinthus parvus; cystis felice magna.

Fœmina Anatæ vulgari fœminæ colore similis est; pulchrior tamen & saturationibus pulvereo & albo coloribus variegata. Pennæ alarum satis respondent mari nisi quòd colores maligniores sunt minùsque vivi. Venter rufescit mediis plumarum singularum partibus nigris. Mentum ex rufso album, Dorsum ex nigro fuscum lineis & areolis transversis albo-rufis. Pectus sordidè album: infimus venter adhuc sordidior.

O o

Longitudine

Longitudine mediarum caudæ pennarum avis hæc ab omnibus aliis sui generis velut nota characteristica distinguitur.

Avem Aldrovando descriptam Ornithol. lib. 19. cap. 40. sub titulo Anatis mediæ hujus specie fœminam esse fupicor caudâ mutilam, aut marem juniorem: verum notæ nonnullæ reclamant.

§. VIII.

Anas caudacuta Islandica Havelda *ipſa diſta* Worm: *Muf.* p. 304.

Minor est Anate Platyrhyncho Schellent dicto Gefnero. A vertice ad uropygium longitudine est pedis unius cum tribus uncis. Caput parvum, compressum, plumis circa oculos albis, in vertice nigris ad cinereum inclinantibus. Eiusdem coloris collum. Dorsum, intermisso colore gilvo, nigricat in uropygium usque, quod ex albis & nigris albis mixtum est. Ex uropygii extremitate emergunt pennæ quatuor, acutæ, nigra, quarum duæ novem uncias longæ, duæ reliquæ, ejusdem coloris & figure, tertiam saltem partem longitudinis priorum attingunt. Supina parte collum & venter ad medium usque nigricat: reliquum albicat, cum lateribus quæ alæ tegunt. Alæ prona parte plumis teguntur nigris, purpureiscentibus, supinâ cinereis. Rostrum instar Anatis vulgaris latum, dentatum, in apice seu extremitate, ut & parte capiti vicina, nigrum, intermedia eleganter miniatum: parvum est & corpori proportionatum. Pedes brunnei coloris, unguibus & intermedia membranâ digitorum nigris. Quartus digitus, qui posterior & instar calcæis est, latam habet annexam nigram membranam.

§. IX.

Querquedula secunda Aldrov. p. 209. A Teale.

Minima est in Anatinogenere, 12 tantum uncias pendet: à summo rostro ad extremos digitos commensurata, 15 digitos extenditur. Rostrum latum, nigrum, in extremo sursum nonnihil reflexum. Oculorum irides ex albo avellaneæ. Nares figuræ ovalis. Caput summum, gula & superior pars colli rufa seu spadicea. Ab oculis utrinque ad occiput ductus obfuscus viridis, serici instar splendens excurrit. Ductus hosce sub occipitio macula nigra intercedit. Sub oculis linea alba rufum colorem à viridi separat. Quæ collum interius, principium dorſi & latera sub alis vestiunt transversis lineolis nigris & albis alternis undulatis, perbellè pinguntur. Prolobi regio in nonnullis flavescit maculis nigris velut squamis pulcherrimè picta. Pectus sordide albicat seu canescit, ut & venter. Sub uropygio macula nigra flavicantem colorem cincta.

Remiges pennæ in utraque alâ circiter 25. Harum extimæ decem fuscæ, succedentium quinque apices albi, sub albo exterior pennæ tela nigricat; in 16^a viror incipit, totumque spatium quod in jam dictis nigrum fuit occupat. Viginti primæ limbus exterior nigricat cum aliqua flavedine ad margines. Nigrarum tegetes apicibus albi, quæ virides vestiunt ex ruffo flavescunt, aliæ alæ ubique fuscæ. Cauda 16 pennis constat, brevibus, fuscis.

Pedes pallide fusci, membrana digitos connectens nigricat. Digitus intimus minimus: Posticus membranam non augetur. Aspera arteria Labyrintho donatur, quem in fœminâ non inveni.

Fœmina à mare eodem fere modo differt quo Boschas fœmina à suo. Neque enim caput rubore viroræque insignitum est, neque uropygium maculâ nigrâ: neque dorſi pennæ lineolis albis & fuscis alternis variegantur.

Avis hæc ob carnis præstantiam & saporem gratissimum in anatinogenere jure merito primas sibi vendicat.

§. X.

§. X.

Querquedula prima Aldrov. p. 209 Garganey Mediolani. Kernel *Argentoratensis* Gefneri, Aldrov 210.

Magnitudine Querquedulam vulgarem tantillo superat. Longitudo à summo rostro ad imos pedes 17 digitorum. Figurâ corporis Querquedula vulgaris seu Telæ similima: Rostrum pariter nigrum: Pedes lividi cum aliqua viroris mixtura: Posticus digitus parvus.

Vertex fere totus nigricat, sed Rostrum maculis parvis ruffo-albis velut conspersum est. Ab anteriore oculi angulo utrinque inchoata linea lata alba supra oculos aureâque ad medium fere cervicis protenditur. Maxillæ, guttur & ima cervicis pars varia ex albo & ruffo: singulæ scilicet plumulæ ex vinaceo ruffæ, in medio secundum scapi longitudinem lineolâ albâ distinguuntur. Sub gutture ad exortum mandibulæ inferioris macula habetur nigra. Pectus totum pulchre variatur alternis in singulis pennis ductibus nigris & pulvereis transversis, arcuatis, undulatis. Venter alius albus, aliis flavo tinctus, at versis anum lineolæ sunt fuscæ, & sub caudâ maculæ majores. Dorſi color fuscus cum quodam purpureo splendore. Coxas seu femora obvelit pennæ lineis transversis albis & nigris alternis pulchre variegatæ. Scapulares pennæ alis contiguae cinerascunt, reliquæ pulcherrimè purpureæ sunt areolis per media albis. Remiges alarum pennæ 25, è quibus extimæ decem ad exterior scapi latus fuscæ, ad interior coloris murini; proximæ 11 apicibus albi; deinde quæ supra tegetes eminent pinnulis exterioribus colore viridi splendente nitent, pinnulis interioribus ut & penarum fundis fuscis. Reliquæ fuscæ oris duntaxat pinnularum externarum albidis. Minores penarum alæ ordines cinerei exceptis primariis quæ remigibus immediatè incumbunt, quarum apices seu summitates albi. Cauda brevis & cum complicatur acuta, colore fusco, pennis 14: verum extimæ pennæ maculis albo-ruffis variantur. Pedes ex fusco plumbei; Planta nigra; Digitus posticus exiguus. Mas labyrinthum habuit ad tracheas divaricationem; fœmina nullum.

Fœmina minor est mari, magis decolor; labyrinthum, maculâ nigrâ sub mandibula inferiore & vinaceo maxillarum colore caret. Alæ subus ut in mare, superius magis fuscæ: Dorsum ut in mari, verum scapulares pennæ pulchris illis coloribus destitutum.

§. XI.

De Anate Circia Gefneri: Angl. The Summer-Teal, ave hujus generis minima.

EX Querquedularum minorum genere esse credit Anatem quam Circiam dicunt. Germanus quidam interpretatur Germanicè *Ein Birckilgen*, atque à sono vocis ita appellatam, & cum parva Anate habere similitudinem, sed colore alarum ac ventris differre. Alas ejus gemmantibus pennis carere, & in hoc genere ventrem magis maculosum esse.

Hoc genus in nostris etiam lacubus reperiri puto, vidi enim non ita pridem initio Januarii captum Anatis genus exiguum, paulo majus Mergulo, corpore toto fuscum; rostro Anatis, hoc est, latiusculo, fusco, pedibus etiam fuscis, collo palmum longo, reliquo corpore sex digitorum. Erat autem femella & ova continebat. Mas nimirum, ut conjicio, colore elegantior est: in ventriculo nihil quam calculos minimos & femina quedam herbarum aquaticarum lentiformia fere (minora altioraque lente), subruffa inveniebam. Hactenus Gefnerus. Ex brevi hac descriptione & quidem fœminæ, non satis nobis innotescit quam avem intelligat. Suspiscamur tamen eam fuisse quam nostrates *the Summer-Teal* vocant, quam D. Johnson eadem magnitudine esse scribit, (nobis enim nondum visâ est.)

Rostrum ei nigricat: tota pars prona fusco-cinerea, in Dorſo penarum extremitates albicant: in aliis linea uncialis parum atra, partim Smaragdina, utrinque alba. In caudâ pennæ acuminantur. Tota pars prona ex albo dilute flavescere videtur; in pectore tamen & ima ventris parte maculæ majusculæ nigricantes dense admiscuntur. Crura dilute ceruleiscent, membrana digitos intercedentes nigra. Hæc omnium Anatum minima est. In aperto ventriculo nil præter graminâ & lapillos inveni. Hanc ejus descriptionem D. Johnson debemus.

§. XII.

Anas Sylvæstris Brasiliensis magnitudine Anseris Marggrav.

Rostrum habet nigrum, crura fusca uti & pedes. Tota nigra est exceptis principiis alarum, quæ alba: nigredini tamen illi viridis color transplendat. Cristam in capite gerit nigris plumis constantem, & massam corrugatam, rubram, supra rostri superioris exortum. Cutem quoque habet rubram circum oculos. Caro bona & copiosa. Figuntur plerumque in altis arboribus confidentes: nam post lotionem in aqua frigida altas subeunt arbores, captandi aeris & solis causa.

§. XIII.

Anas Sylvæstris Brasiliensis Ipecati Apoa dicta Marggrav. Pata i.e. Anser Lusitanis.

Magnitudine Anseris 8 vel 9 mensium; figurâ planè ut nostrates Anates. Venter & inferior pars caudæ, collum totum cum capite pennas habet albas; dorsum usque ad collum, alæ & summitas capitis nigras, cui viriditas mixta ut in nostrarum anatum collis. In collo & ventre albis pennis nigra passim sunt inspersæ. In his differt a nostratibus quod sit 1. Major. 2. Rostrum anatum quidem, sed nigrum & in extremitate aduncum. 3. Super rostrum cristam gerit carneam, latam & rotundam ferè, nigram, albis maculis insignitam. Cristæ altitudo eadem; inter cristam & rostrum, (in summitate nimirum rostri) foramen transversum magnitudine Pisi est, ab utroque latere conspicuum, quod vice narium fungitur. 4. Pedum & crurum color non ruber, sed è cinereo fuscus. Carnem multam & bonam habet. Reperitur passim ad fluvios.

Alium habuit per omnia similem priori, excepto quod longiores illæ pennæ in alis insigni brunno splendebant colore. Puto marem hunc esse, alteram fœminam.

§. XIV.

Ipeca-Guacti Brasiliensium Pisoni.

Domestica, palmipes est ob carnis bonitatem celebris. Mole & figura corporis mediæ magnitudinis inter Anates & Anseres nostratium; ceterum pennarum & colorum elegantia utrumque superans. Rostrum extremitate ad medietatem est flavescens: mox rubrâ maculâ mediam partem capitis egregiè tingente: toto corpore a vertice ad caudam albo colore Cygni instar nitescit. Pedibus est anatinis ex flavo rubescens. Pinguecit aequè in terra ac in stagnis. Dignitate carnis Anatibus nostris similis & apud magnates in pretio habita. Ceterum fertilis est avis: magna & multa ponit ova omni ferè anni tempore, incubatum brevi absolvens. Salax quoque hæc species. Mentula cæterisque partibus internis generationi dicatis præter morem validis & magnis. Ceterum viscera solitæ constitutionis sunt sicut in nostratium anatibus.

§. XV.

Anas Sylvæstris Brasiliensis Mareca dicta prima Marggrav.

Rostrum habet Anatinum fuscum, ad cuius exortum in utroque latere macula rubra. Caput superius est leporini grisei coloris: latera capitis sub oculis tota alba. Totum pectus & infimus venter ligni querni secti colorem obscurè amulatur, variegati præterea punctulis nigris. Crura & pedes nigri. Cauda grisea. Alæ elegantes, in exortu ex griseo subfulcentis coloris: Remiges autem sunt in uno latere prius coloris, tota autem medietas extrema dilute brunescens, qualis in pedibus esse solet. In medio autem coloris viridis transplendens cum fimbria nigra qualis in anatum collis. Caro valdè bona.

§. XVI.

§. XVI.

Anas Sylvæstris Brasiliensis Mareca dicta secunda Marggrav.

Ejusdem cum antecedente magnitudinis est & figuræ. Rostrum habet nigrum, splendens. Summitas capitis, collum superius, totum dorsum umbræ coloris cum fusco mixti. Subgutturæ albicat. Oculi nigri, & ante quemlibet macula parva rotunda plumis ex albo flavescens. Totum pectus & infimus venter obscurè grisei coloris cum aureo mixti. Cauda nigra. Alarum pennæ fusca quibus viride transplendat: & mediæ pennæ alarum eximia viriditate & caruleo in fusco transplendent, hic & undam nigram habent, extremitas autem remigum tota est alba. Crura & pedes insigniter rubri seu miniati coloris. Assata avis apprehensa manus & lintamina tingit, colore miniato sanguineo. Boni saporis habent carnem sed paululum amaricantem.

CAP. IV. §. I.

Anas domestica vulgaris, Thecommon tame Duck.

Gracis Νῆσσα seu Νῆττα dicitur ἀπὸ τῆς νῆς à natando, sicut & Anas Varroni à nando. Avis est ubique cognita, ideoque operæ pretium non foret ei curiosius describendæ diu insistere. Anser minor est, Gallinæ ferè par, verum humilior multo; lato dorso, latoque rostro, cruribus brevibus, crassiss, retroversus dispositis, ut in natatione valentius instantes aquas propellere possit pedum palmulis, ut rectè Aristoteles. Hinc tamen ad gradiendum minus commoda sunt, ut avis tardè nec sine difficultate incedat. Coloribus infinitum variant Anates, ut Gallinæ aliaque domesticæ aves.

Inter marem & fœminam hoc interest discriminis, quod ille plumas in uripigio surrectas & caput versus reflexas habet, hæc minimè. Parit una vice duodecim aut quatuordecim aut etiam plura ova, gallinacis paria, colore albo, levi tamen viridis cæruleive tinctura perfusa, vitello etiam saturatiore ex croceo rubescens.

Præstantissimi medici (inquit Aldrovandus) carnes harum avium, quod duræ & concoctu difficiles sunt, stomacho convenire negant. Nobis ob humiditatem potius & lentorem suum quàm duritiem, ventriculo adversari, humoresque excrementitios, crassos, & melancholicos gignere censemus. Ceterum Anates ferè domesticis in cibis præferuntur, ut & lapidiores & salubriores.

Mas ad divaricationem asperæ arteriæ vasculum habet osseum ampullæ amulani, quod labyrinthum appellare solemus, de cuius usu, quantum nobis visum est, diximus libro primo, cap. 2. sub finem.

De viribus & usu Anatis ejusque partium in medicina sic breviter Schroderus.

1. Vira sedat dolores collicos, si ventri imponatur, parte deplumata.
2. Adeps calfacit, humect. moll. digerit, resolvit. Ea propter eo utimur in dolore interno & externo scil. laterum & artuum, in nervorum frigida intemperie &c.
3. Sanguis alexipharmacus est & hinc in Antidota nonnunquam ascitur. [Nota est historia quam refert Gellius Noct. Attic. lib. 17. cap. 16. Anas Ponticus dicitur edundis vulgo venenis vitare. Scriptum etiam à Læno Cn. Pompeii liberto, Mithridatem illum Ponti regem medica rei, & remedium id genus solertem fuisse: solitumque earum sanguinem miscere medicamentis quæ digerendis venenis valent, eundemque sanguinem vel potentissimum esse in eâ confectio. Ipsum autem regem talium medelarum usum ab intestinis epularum insidiis cavisse. Quin & scientem quoque ultro & ostentandi causâ venenarum rapidum & velox sepe numero haurisse, atque id tamen sine noxa fuisse. Quamobrem postea cum prælio populi Romani visum, in ultima regni recusasset, & mori decrevisset, & venena vehementissima festinande necis gratiâ frustra expertus esset, suo se ipse gladio transegit.
4. Fimus molui venenatorum animalium imponitur.

§. II.

§ II.

Anas rostro aduncum The Hook-bill'd Duck.

ANati domesticæ vulgari externâ specie simillima est, rostro præcipuè differt, quod latum est, longius paulo quam vulgaris, & deorsum modicè inflexum seu aduncum. Caput quoque minus & gracilius esse videtur.

§ III.

Anas moschata, an Cairina Aldrov? The Muscovy Duck.

MAxima est in hoc genere omnium quas hæcenus vidimus. Color tum maris, tum feminae plerumque ex nigro purpurascens. Vidi tamen aliquando feminam hujus generis niveam. Circa nares & oculos rubras habet carunculas. Vocem edit raucam & vix audibilem nisi quando irascitur. Ova figuræ sunt solito rotundioris: Juniorum primò fordide virescunt, deinde magis magisque assidue albescunt.

§ IV.

Anas Cairina Aldrovandi.

HAs Aldrovandus sic breviter describit. Nostrates corporis magnitudine excedunt: mas quoque in hoc genere sæcellâ major est. Rostrum ei, qua capiti conjungitur, valdè crassum & tuberosum. Hinc usque ad finem continuè angustius evadit, donec velut in hamum acutum & curvum definit: colore nigricat nisi propè finem, ubi maculam habet rubram satis amplam, & in principio alteram exiguam ejusdem coloris sed magis diluti. Caput atrum & cirratum: guttur statim sub rostro punctulis subcandidis interstinguebatur. Oculos flavos multæ venulæ sanguineæ percurrerant. Totum ferè corpus etiam atrum erat. Plumæ dorsi in principio & etiam medio nigre, in fine virides, vel saltem ex nigro virecebant. In alis quoque & in cauda penas aliquot virefcentes cernere erat; item unam aut alteram candidam, quæ ceu maculam albam efformabat. Crura valdè robusta sed breviora, ad colorem castaneæ proximè accedebant, sicut etiam pedes. Femina mare minor erat, & rostro minus tuberoso, & quæ capiti connectitur lineâ partim albâ partim rubrâ satis latâ distinguebatur. Præterea macula illa, quam in maris rostro rubram esse diximus, in hac erat cinerei coloris, cui nonnihil rubri sit admixtum. Cætero ex nigro ad cinereum tendebat, si duas maculas subcandidas demas, quæ in medio rostro ad invicem conversæ lateram C singulæ per se efformabant. Nullos cirros in capite atro obtinebat: pectus ejusdem quoque coloris, punctis candidis distinguebatur. Dorsum ut in mare: sed ale multo magis quam in illo virecebant, quæ etiam duabus maculis albis notabantur. In reliquis parum aut nihil à mare differebat.

§ V.

* Lib. 19. C. 27. *Anas Libya* * Aldrov. Bellon. The Guiny Duck; *Quam Moschate & Cairine eandem putamus.*

Hoc genus Anatis sic describit Bellonius. Paucis abhinc annis Anatum quoddam genus in Gallia enutriti cœpit, media inter Anserem & Anatem magnitudine, voce interrupta, tanquam pulmones male affectos & ulceratos haberet. Jam tanta illarum in nostris regionibus frequentia, ut passim in urbibus alantur, ac publicè venales præstent: nam in lætis convivis & nuptiarum apparatus expetuntur. Crura ei breviora; mas femina major est; & ut in reliquis ferè avibus fieri solet, colore diverso, adeò ut certum colorem illi ascribere sit difficile, nisi quis dicat ad anatinum colorem accedere. Sunt a. nigre plerumque aut variæ. Rostrum diverso ab Anseribus & Anatibus modo in extremo habent aduncum, brevèque & latum. In capite cristæ simile quid coloris rubri assurgit, multum à Gallinacea cristâ diversum. Est enim tuberositas quædam, seu eminentia inter utrumque narium foramen sita, cerasi rubri figuram exactè referens. Tempora propè oculos sine plumis, cutæ corium rubrum præ se ferente, ejusdem cum tuberculo supra oculos cerasum emulante

lante substantiæ, quibus notis à reliquis avibus distingui & notum evadere arbitror. Hoc verò in hac ave valdè mirum videri possit, quòd membrum genitale tam magnum habeat, ut digiti unius crassitudinem, quatuor verò aut quinque longitudinem aquet, sanguinis instar rubrum. Nisi magnum requireret sumptum, numerosiores quam solent alerentur: si etenim cibis ad satietatem offeratur, multa pariunt ova, & magnum brevi excludunt pullorum numerum. Caro neque præstantior, neque deterior est Anseris aut Anatis domesticæ.

Hæc mihi eadem omnino avis cum *Cairina Aldrovandi* esse videtur: nam pleraque notæ conveniunt, ut descriptiones conferenti patebit. Certè *Anas Indica* Scaligeri, quam *Aldrovandus Libya* sue eandem facit, *moschate nostræ* eadem est, aut nos multum *balucinamur*. Proinde *Anatem nostram moschatam Anatem Libya* Bellonii & *Aldrovandi*, & *Anatem Cairinam Aldrov.* eandem avem esse suspicor, magis minusve accuratè descriptam: Fortasse etiam aves ipsæ eminentiis illis tuberosis circa rostrum, inque ipso rostro inter nares, aliæ ab aliis differunt.

§ VI.

Anas Indica Gesneri Aldrov. quæ & ipsa moschate fortè eadem fuerit.

Est apud nos (inquit qui figuram hujus avis & descriptionem ex Angliâ ad nos [Gesnerum] misit) ex India *Anas*, eadem planè corporis figurâ, eodem rostro & pede quo vulgaris, sed dimidio major eâ & gravior. Caput illi rubescit ut sanguis, & bona pars conjuncti colli ex posteriore parte. Id totum callosa caro est, & incisuris distincta: quæque ad nares finit carunculam demittit à reliqua carne figurâ separatam, qualis Cygni est, rostro conjunctam. Nudum plumis caput est, & ea colli pars quæ rubescit, nisi quòd in summo capite cristæ est plumæ atque candida per totam capitis longitudinem, quam cum exandescit erigit. Sub oculis ad rostri initium per inferna inordinatæ maculæ nigre carni sunt inductæ, & una atque altera à summo oculo ad superna elevata. Oculus flavescit, separatus à reliquo capite circulo nigro. Sub extremo oculo in aversum macula est singularis, separata à reliquis. Rostrum totum est ceruleum, nisi quòd in extremo macula nigrescit una. Plumæ illi per totum colli processum reliquum alba. Quæ corpori collum conjungitur, circulus est plumæ, niger, rarè plumâ albâ maculosus, & inæqualis, per ima angustior, sed summa latior. Post cum per totum inum ventrem pluma alba est, per summum corpus fusca: sed circulo illo nigro pluma alba in summo divisa. Extremæ alæ atque cauda eum splendore virescunt, ut Cantharides. Tibiarum cutis fusca est incisuris levibus per circuitus ductis. Membrana per intervalla digitorum pedis pallefcit magis, unâ atque alterâ respersa maculâ fuscâ, incerta lege dispositâ, nisi in intervallo sinistri pedis, ubi sex per digiti extremi longitudinem ordine disponuntur. Tardo gradu incedit propter corporis gravitatem. Vox illi non qualis cæteris anatibus, sed rauca, qualis humanis faucibus catarrho obfessis. Major mas est femina. Ea similis mari est, nisi quòd non ita variegato corporis colore est. Vivit ex cœnosis aquis, & aliis quibus cætera vulgaris *Anas* gaudet.

Multa sunt in hac descriptione quæ & hanc quoque *Anatem moschatam* esse suadent: Magnitudo par, caruncule nudæ circa rostrum, vox rauca: Marem femina majorem esse &c. Nec obstat colorum diversitas qui ut diximus in aliis & aliis ejusdem speciei avibus domesticis variant.

APPENDIX,

Continens Aves suspectas vel nimis breviter minufve accurate defcriptas.

E Joannis Eusebii Nierembergii Historiæ Naturæ libro decimo.

De Passere fulto.

Erui famam & nomen insignis stultitia hujus avis mitissimæ. Manus apprehendentium non fugit, nec timet: admiratur solum aut stupet. Vescitur pisciculis; voce imitatur graculum, magnitudine picam, formam larum, præter frontis partem rostro adjacentem, quæ cinerea est; palmipes, rostro tres uncias longo, tenui, obrotundo rectoque, sed propè extremum nonnihil incurvo: pedibus quoque, qui cæterorum palmipedum sunt, & cruribus nigris; pupillâ etiam nigrâ, & membrânâ oculos tegente in ambitu cinerea. Marina avis est. Cæterum mansuetudo avium insulæ Cernæ nobilis est: appellentibus nautis perinde insident ac arboribus: Eadem securitas venatûs est, accedunt ac subeunt manus.

Lari species esse videtur.

De ave ovimagna Daie dicta.

Quadam ovorum ac pullorum insolentiâ celebris est avis *Daie* dicta, non excedens columbam, & commodè edulis. Nidum caudâ ac pedibus excavat locis fabulosis, quatuor altum spithamas, ubi ponit ova per imbres, anserinis majora & pugnum ferè lata, dicta ab incolis *tapun*, quinquagena plurave, & citra ullum albumen crassæ ac pinguis substantiæ, quæ assa coctâque boni sunt ac pinguis alimentis; frixa verò crassique, & concoctu difficilis. Mirum est [imo falsum] avem tam parvam tantæ magnitudinis ova, tamque numerosâ edere; eadem tam profunda in scrobe collocare, & collocata citra incubantis parentis opem atque teporem excludi; & statim evolare pullos inde exclusos.

Historiam hanc omnino falsam & fabulosam esse audacter affirmo. Quamvis enim aves nonnullæ maxima ova pariant, ut v. g. Alcx, Lomwix, Anates Arctice &c. & nonnullæ etiam in scrobibus nidificent. Hujusmodi tamen unum duntaxat non plura simul ova ponunt antequam incubent: nec ullam in rerum naturâ avem dari puto, cujus ova albumine careant.

De Guitguit ave corvopeta.

Magnam audaciam exiguum capit corpusculum. Minima avicula (*Guitguit* appellatur Indi) regulo est similis, viridi colore, & suavi nutrimento. Ea est naturæ rerum vis ut hæc tantula avis, ac ferè nulla, audeat persequi corvorum examina, eoque cogat ubilibet latitare, & se adversus eam in arundinetis tueri. Hæc *sic* esse puto ad imitationem eorum, quæ à Veteribus de Regulo traduntur, quod sci. magno animo contra Aquilam pugnare audeat, &c.

De Maia.

Est & aliud avicularum genus in insula præcipuè Cuba gregatim volantium, & ryzi (cujus feminis maximus est apud eas gentes proventus atque usus) devaltantium fata, nomine *maja*, multi nutrimenti, gratique & facilis concoctionis, colorisque fulvi; cui est in colli postica parte (dictu admirandum & nulli alii animali concessum) ventriculus primumque receptaculum nutrimenti.

P p

D:

De Yayauhquitototl, seu ave candata.

DUæ illi ab extrema cauda pennæ prodeunt reliquis longiores, priori parte depiles, in extremitate cyaneis ac nigris ornata pilis. Corpusculum avis æquat sturnum: variegatur viridi, cyaneo, fulvo & cinereo. *Hæc fortè est quam Marggravius sub titulo GUIRA GUAINUMBI accuratè describit.*

De alia Xochitenacatl. h. e. Tucane seu Pica Braslica specie.

AVis hæc est littorum Australis [Americæ] alumna, columbæ par, rostro crasso, acuminato & nigro, oculis nigris, iride lutea; alis caudæque albo & nigro colore variatis, taniâ nigrâ à rostro ad dextrum usque pectoris procedente; alis verò circa priores partes etiam luteis, ac universim reliquo corpore pallenti, si demas pedes & crura, quæ fusca sunt, & ungues ipsos, qui ex albo nonnihil pallescunt. Vivit juxta arbores floridas, quarum melligine vicitat. Educatur verò sobolem, habeturque maximi à Tototepecenlibus, apud quos frequens est.

De Momot.

Calentium regionum incola est & alumna, Columbæ magnitudine, coccineis oculis & pupillâ nigrâ; rostro incurvo subnigro, tres penè digitos longo, acuminato, infernè breviori, serratæque supernè; capite cæruleo & pavonino, fuscis pedibus, virentique reliqui corporis colore. Rarum est candæ inesse pennam unicam cæteris longiorem, & quæ extrema parte tantum sit plumata, [Imo proculdubio falsum, nam in caudis avium penna omnes perpetuò gemina sunt, hoc est ejusdem generis bina, hinc induta] tantæque pulchritudinis avis nullum præterquam plumarum patere usum.

De ave verminosa seu Tuputa.

Insolens videtur natura in ave quæ *tuputa* usurpavit nomen à cantu, etsi aliunde insolenti putredine sit celebrior. Viva tota facitur vermibus, hos pro carne habet, his singula membra imbuta: præter hos & pellem nihil carneum. Cutem non perforant densis exornatam pennis. Versatur in carectis & herbosis locis; proceras arbores non amat. Phasianio formâ similis est fed minor.

Cum historiam hanc, si de omnibus alicujus speciei avibus accipiat, falsissimam esse manifestius sit, quàm ut in ea refutanda frustra tempus teramus: siue nota tamen prætermitti non debuit, nè quis ei nos fidem adhibere suspicetur.

De Mozambicanis Gallinis,

HArum (inquit) pennæ, carnes & ossa adeò nigricant, ut eodæ in atramento elixæ putentur, lapidissimæ tamen & reliquis longè meliores creduntur. Hæc historia ejusdem est cum præcedente commatis.

De Ave ridibunda, seu Quapachtototl.

SEpe non secura læticia. Æmula risus humani est *Quapachtototl* seu avis fulva, propterea inauspicati infamia omnis fuerat infensa Indis. Octo uncias longa est, ac totidem cauda; Rostrum è cyaneo nigrum, longiusculum incurvumque; oculi nigri & iris alba; pectus cinereum, ac inde ad caudam usque venter niger. Cauda ex nigro fulvescens: alæ verò, collum atque caput fulva, unde inveniunt apud Indos nomen. Grato aiunt constare nutrimento.

De Coturnice aquatica, seu Acolin.

ACoturnicis magnitudine vocatur *Acolin* quædam avis fusca Mexicani lacûs. Prolixo est rostro & curvo in inferiora, pedibus longis: juxta aquarum summitatem cursitat celerime: nunquam ferè volat. Velicitur piciculis & ipsa eisa vulgo.

De

De Anatibus cornicinibus.

IN Asia quoddam est genus Anatum, quod non immerito quis inter cornicines retulerit, itâ voce cornuum sonitum imitatur, quæ inflare solent per dispositos equos iter facientium duces. Est ea avis, quamvis inermis, audax & litrua: quam etiam malos dæmones terrere Turcis persuasum est: certè libertatis adeò retinens, ut etiam per totum triennium in corte nutrita, facultatem nacla libertatem saginæ anteponat, sedèque naturales & luctos alveos volatu repetat.

De Avibus non consistentibus.

TZatzon Yayauhqui five avem varii capitis vocant Indi speciem anatis, rostro nigro, mediocriter lato, universo pene corpore candenti, nigro atque cinereo, fed circa collum & caput purpureo, albo, cyaneo, viridi, ac ad solis repercussus lapidis aut vestis heliotropiæ instar, vario atque pavonino. Palmæ cruræque rubra sunt; alimentum verò quale cæterarum palustrum: lacui quidem Mexicano advena est. Illud minimè prætereundum, anatis id genus non ingredi, sed natare velut & acitlis, seu lepus vocatum ab aqua, & utriusque etiam crura eodem modo natatui tantum concessa, minimèque ad incessum, ut quæ extremo adhærescant & conglutinentur corpori.

De Ave latirostra, seu Tempalahoac.

ESt apud Indos genus quoddam anatis feræ (hirundinem Hispani indigenæ appellant) *Tempalahoac*, domesticæ magnitudine, quare idem usurpavit apud Indos nomen. Rostro lato est & longo, undique nigrante: linguâ albâ: cruribus palmifex ex pallido rubescentibus, collo & capite viridibus, purpureis & nigro splendentibus colore; adeoque pavonino aut heliotropiæ gemmæ. Oculi nigri sunt & pallens iris; pectus candens; reliquum verò corpus infernè fulvum, & binis maculis juxta caudam utrinque candentibus insignitum; supernè verò semicirculis quibusdam in ambitu ex albo tendentibus in fuscum; intra verò è nigro in viridem splendentem. Alæ initio cyaneæ sunt, mox candidæ, & tandem virenti micantes splendore. Earundem tamen extrema altero latere fulva sunt, altero verò fulgida atque viridia. Cauda desuper fulvisque per ambitum candescit, cæterum infernè nigra, pavonacea verò supernè. Advena est lacui Mexicano, & quale alia lacustres aves solet præstare alimentum.

De Aquila cristata.

VEnustum genus Aquilæ, & insignito capite regiuni vocant Indi *Tzauantli*; rostro ad radicem luteo, deinde verò nigro, nigris unguibus, pedibus pallidis, cruribus ventræque è nigro & candido permixtis; collo fulvo, dorso & cauda nigris ac fuscis, coronâ cristatæ nigrâ. Magnitudinem circiter æquat vulgaris arietis, & vel ferocium audaciam animalium, adeò ut homines etiam ipsos, postquam cicurata est, levi ex causâ aggreddiatur ac inolet. Mitescit tamen, & aucupio non minis ac reliqui accipitres, quorum genus videtur, idonea est, atque infervire solet.

De Tritono ave.

SUavissimi avicula concentus Hispaniolam incolit. Tribus vocibus canit: sci. pænè indivisibilibus modulis variat cantum, ab acuta voce in alias subito dilapsa, ut videatur utra omnes edere, unòque spiritu multos formare tonos, tanquam si à tribus gutturibus fabricarentur. Anonymus MS, testatus se audivisse, censet nullam avem jucundioris cantûs, & oppidò præstare Lusciniæ inexplicabili propemodum dulcedine. Negat à se visam hanc avem, solum auditam: fed aliorum testimonio pulcherrimam prodit, & mirifico colorum ornatu variegatam.

De Passere aquático.

ACototloquichitl seu Passer aquaticus mas pertinacis cantionis est; non minis occinit quam fol pergit: ab ejus exortu ad occasum contumaci garrit sonitu, mures imitante. Jucundior palato est quam auri. Juncetis & carectis infidet, ibique nidificat. Passerem magnitudine & formâ simulat, rostrum tamen nigrum, crura & pedes fulvi, inferiora

Vivit non longè à mari Australi. Nidificat in arboribus excelsis: vescitur cicadis, tla-olli & vermiculis: imbrum tempore educat, hoc est, à mense Maio usque ad Septembrem: edulis tamen non est, nec alium (quod acceperim) præstat usum.

De Regina Aurarum.

C *Oscacacanthli* vocant Indi avem, quam dicunt Reginam esse Aurarum Mexicanis dictarum. Non minus illud nomen meruit à constantia sua adversus omnem auræ vim ventorumque impulsu. Accedit magnitudine Gneiss Aquilis. Corpus universum præter collum & eas partes quæ juxta pectus sunt, ex nigro purpurascens, fulvum est ac pullum: alæ subtus circa exortum nigra, cætera cinerea; desuper verò mixtum fulvæ-nigræ, & nonnihil in purpureum vergentes. Crura rubra sunt, & unci ungues. Rostrum extrema (quæ Plutici esse iudices, tam est indistincta similitudo) alba sunt, cætera sanguineo colore tincta. Amplum est narium foramen, oculi nigri, iris fulva, rubræ palpebræ, frons sanguineo colore perfusa, ac plicatilibus rugis torva, quas tamen nonnunquam explicat: qua in re vocatos Gallipavos videtur æmulari, & pilis quibusdam retortidis rarisque, Æthiopum pilis haud ab similibus. Cauda est Aquilæ, inferne cinerea, foris verò nigra. Anguibus, muribus & lacertis quos rapit vicitat, sed morticiniis maximè & humano stercore. Sublimipeta avis est, & nimium extensis expansisque alis volat, vix volatum intermittens. Indigena est Mexicanæ provincie: vere educat. Vi incredibili obstitit ventis, contranititurque adversantibus, ciffidum sedibus persans immobilis. Caro est inutilis, & nutrimento à nemine (quod adhuc comperim) nisi medicinæ gratiâ degustato. Audio hujus avis plumis admotis mederi Indos ulceribus, carnibusque elixis alimonie loco devoratis durante effectu, quas etiam aliunde morbo Gallico præsentaneo quodam remedio mederi.

De Garagay.

G *Aragay* dicitur rapax avis Milvii magnitudine; capite & extremitate alarum albis; brevis volatilis, crocodilorum & testudinum ovis insensa. Odoratum illa sub arena in ripis fluminum condita, eruit & vorat. Solivaga est, nisi quod Auræ aves illam sequantur, ut potantur furto: auræ enim scalpere terram nesciunt, ut effodiant ova.

De Hoatlon.

A *Rdeæ* cineræ congener aut similis est *Hoatlon* fœmina, paulò major *Hoatli* mare. Ventrem & collum alba, fuscis permixtis pennis: cæterum corpus fuscum interfectis albis. Oculi magni & nigri, iride pallente.

De Pterophenico Indiarum.

A *Larum* insigne commendat *Acolchichi*, seu avem humerorum rubeorum, imetravice ab Hispanis honorificum nomen qui *aves* commendadoras illas vocant, quod æmulatum equitum militarium insignia, simili rubore ad latus fulgentia, Stur-norumque Hispani *tordos* vocamus, videntur species. Magnitudine, colore & forma pares sunt, & cum eis ubicunque versantur quanquam humeri primò fulvi appareant in rubrum vergentes, & cum ætate proficere in fulvum omnino mutantur colorem. In caveas conjecti, voces reddunt humanas & lepide garrunt. Quavis re oblata vescuntur, sed pane maximè atque Indico frumento. Calidis frigidisque eas aves repet-ries regionibus, ab Hispanis colonis rubeorum humerorum *Commendadores* (ut dixi) vocatos; sed numerosis agminibus suis oppidanis admodum molesti, eosque audacter incurant regionibus præcipuè servidis & maritimis. Malum insuavemque præstant succum, & in arboribus non procul ab oppidis hominumque commercio nidificant, & fata in quibus fortè confedere devastant atque depopulant. Cantant luduntque seu caveis includantur, seu liberè per domos permittantur incedere.

De

De Avibus pennipulchræ.

P *Retiosiore* auro *Quetzaltotoli* penna fecit, & ideo dicitur avis plumarum. Crista ta est, & pavoninis magna ex parte ornata plumis, picæ columbæve magnitudine, rostro incurvo luteoque, & pedibus nonnihil luteis. Cauda *Ternati* plumis prælongis vestita, atque virentibus nitidique & pavonini coloris, iridis foliis forma similibus operitque, aliis superne nigricantibus, inferne verò, & qua parte pavonias attingunt, quæ in medio sunt, inclinantibus in virorem, quasi cavente naturâ meliorum pulchritudini. Crista constat plumis splendentibus atque pulcherrimis; pectus col-lumque inferne rubris & micantibus, ac pavoninis superne, qualibus etiam tegitur dorsum, necnon eæ partes quæ subter alas sunt; interque crura, sed dilutis, exilibus & mollibus. Plumæ alarum prælongæ sunt; virore tinctæ diluto, & in acumen desinentes. Pennæ regentes humeros virescunt, sed subter sunt nigra; quæ verò alas interstant, nonnihil incurva ac unguium colore. Plumæ hujus avis maximi æstimantur apud indigenas, ipsique auro præferuntur, nempe longiores ad cristas, & alia capitis ac universi corporis belli pacisque ornamenta; cæteras verò ad textilia opera, & rerum quarumvis præcipuè Divorum exprimendas formas, cui rei pennas quoque avicularum quas *Hotzicallin* vocant permiscere atque intexere solent. Vivunt in provincia *Tecolotlan* ultra *Quetzaltenam* versus *Houdura*, ubi magna cura cavetur ne quibusdam eas occi-dat, tantum licet eas plumis exuere, ac deplumes dimittere, nec omnibus sed tantum dominiis: sunt enim opimorum prædiorum loco & transeunt ad hæredes. Franciscus Hernandus in parasilipomenis quibusdam notationibus addit circa venationem hujus avis nonnulla seitu digna. Aucupes inquit se consperunt in montes, ubi tuguriis modicis occultis conditi, frumentum Indicum coctum diffundunt, sustinque plurimos per-unctos vico desigunt solo; quibus implicatis atque inhaerentibus avibus, aucupes pennarum fruuntur spolio. Agminatim volant arboribus, quibus non mediocri aut insuavi sibilorum atque concentuum strepitu solent insidere, eamque naturâ duce, suarum divitiarum cognitionem habent, ut vico hærentes sistant, neque contorqueantur, ut plumis suis nullo sint detrimento. Cujus pulchritudinis tantus est amor ut melius ducant capi atque occidi, quam pennarum integritati dum libertati student minime parcere. Arbores excavare dicuntur & in earum cavitatibus educare fobolem. Vescuntur vermiculis pinnisque quibusdam Sylvestribus ex his quas Mexicani *Mat-zalli* vocare consueverunt. Loca aprica amant, neque compertum est adhuc in domi-bus voluisse ali aut cieurari. Sonitum proferunt Plutiacis non admodum dissimilem: verum sibi edunt læta alacriaque, terque die capiunt, nempe matutino, meridie atque sub occasum solis.

Post *Quetzaltotoli* magni habetur *Tzinizian*, Avis est parva, columbæ pane par plumis multorum colorum vestita, quibus imagines miræ subtilitatis intexunt indigenæ: eo enim opificio universo orbi jamdiu ignotum: & utebantur festivis die-bus in bello templis ac publicis tripudiis. Rostrium breve est, incurvum ac pallidum, columbinum caput & collum, sed quæ plumis virentibus ac nitidis vestiantur. Pectus ventrique rubra sunt, præter ejus partem quæ est proxima caudæ; illa enim cyaneo candenteque promiscue tingitur colore; cauda superne virente ac nigro inferne: Alæ partim albo & partim subnigro: iris oculi luteo sed in coccineum vergente; verum crura ac pedes cinereo. Vivit in calidis juxta oceanum Australem: alitur in caveis, & vescitur fructibus. Pulcherrima avis est, siquæ alia, sed neque cantillat, neque (quod sciam) edulicarie constat.

Totoquesal etiam scribit Antonius Herrera columbina magnitudine minorem esse, viridem omnino. Caudæ pennæ longissimæ sunt, magno pretio habite & receptæ in commerciis. Occisor hujus volucris capitis reus erat, quare depilabant illam duntaxat, deinde demittebant.

De turdis Chiappe & Passeribus fabris.

E *Quæ* turdorum Chiappam incolit, quos vocant Passeres fabros. Nigri fo-lum in pectore, & capite rubri. Fructu quercino duntaxat vescuntur. Rostro perforant corticem pinum, glandem singulis foraminibus aptissime accommodant, ut manu extrahi nequeat; sic omnem pinum ornatissimè cingunt glandibus incis. Mox pedibus hærentes cortici, rundunt rostro glandem & vorant. *Quæ habet ex Gomara omisso ut incerta & suspecta.*

De

Curfu nobilior quàm penna est *Hoitlallot*, seu avis longa: a rostri acumine ad caudæ uque exortum (quæ spithamam quoque longa est) dodrantem prolixa conficitur. Rostrum desuper nigrum, tubter vero cinereum, quadrantem longum ac medioeriter crassum: cauda virens, sed pavonino splendore. Plumæ totius corporis et alba fulvescent, fulvescentque prope caudam in nigro: sed quæ corporis vestimentis superiora nigra sunt, maculis candicantibus confersa. Humpeta avis est ac modici volatilis sed adeo pernici curit, ut eorum velocissimorum agilitatem longè excedat. Calidis regionibus viri, nec expetendam præstat alimoniam.

De Coturnicibus Indicks.

Cornuices vocat Nova Hispania *Colin*. Noltratibus sunt similes, etfi ad Perdicum species fin citra dubium referenda. Multa genera apud Novos Hispanos reperiunt, nonnulla fusca & cristata, quæ *Quambuzoncolim* nuncupant, mediocri magnitudinis; alia fusca quoque, sed cristarum expertia & paulo minora; alia omnium maxima fulvæque, sed capite albo & nigro colore variato, extremis vero albis doricæque candentibus: pedes vero & rostrum nigra sunt. Hispanis ut dixi Cornuicibus assimilantur. Omnia & bono & grato constant alimento, si tamen jugales duobus tribusve diebus, antequam asia apponantur mensis: Exhibetur earum cario etiam male habentibus: neque etfi apud Indos ulla alia posti cohortales, quæ possit illi antiferri, aut alimentis falubritate aut gustu. Cântunt nostratum insat, etfui quæ illis suavis. Cavets includuntur; vclcutur Indico nostrôve frumento, & tunc quamplurimis hujus plage locis familiares.

plaga locis familiaris.

Alibi idem autor. [Franciscus Hernandezus] de *Coyolcozque* seu coli sonali inquit : species *Colin* seu *Coturnicis* Mexicanae inter quamples alias, de quibus loquimur forfim. Ergo *Coturnicibus* vocatis à nostris similis hæc est, magnitudine, cantu, nutrimento, volatu & moribus; sed diverso colore, qui supernè est ex fulvo candido-que commixtus, infernè vero tantum fulvus, estí verticem & collum nigrentes alba-que pluma occupent, & taniat ab utroque latere adeoque à collo ad utrumque collum effortum atque confluant. [Suspicio hic mendum subesse.] Oculi funt atrii, & fulva crura. Indigena avis est, campestrisqûe locis, veluti & nostras, frequens, ac si- mili etiam alimento & quod ad illud perdisis Hispanica (est enim ejus species) proximi- mæ accedat. *Coloniculicite* seu *Coturnicis* simulacrum; *Coturnicis* quoque nostræ spe- cies est, albis, nigris coccineisque variata plumis, & protactis desuper potius lineis quam circumscriptis maculis, subter verò potiùs maculis frequentibus quam lineis : Pedes crurâque cyanea sunt : sed cantu, magnitudine, moribus, cæterisque cunctis præcedenti omnino similis. Sturno est *Acolin* magnitudine par, cruribus pedibûsque ex viride pallentibus, & in quatuor divisís prolixiores digitos. Rostrum est lute- um & longiusculum pro corporis proportione, tenuèque & mucronatum : oculi nigri, iris fulva capûtque parvum. Inferna corporis candida sunt, lateribus fusco maculatis colore; superiora verò & cauda que breviuscula est fulva sunt; & maculis nigrican- tibus distincta, & candidis lineis quavis pennas circumambientibus, ejusdemque coloris punctis nonnunquam confersis. Lacus incolit, piscosûmque est, nec tamen admo- dum ingratum præstat alimentum. Vermiculis, mulsis, & aliis parvis animalibus que volitant circa paludem, viticare solet. Indigena est Mexicani parvis. Caput mira colo- rum varietate micat, quod medium atralinea secat, ac velut cinereæ alba latera, macu- læ verò parvæ & candentes canthos externos. Collum pectûsque cinerea sunt,cætera è fulvo in viride potius inclinant.

De Ave nivea sive Ceoan.

TUrdo vivifcivoro paulò major est, imitatione humani sermonis nobilis: circa pectus, ventrem atque alarum exortum fulvifcentis, permixtis ad caudam cinereis plumis: Alarum extrema caudique ipsa inferent cinerea sunt; superne però universum corpus nigrescit et fusco. Rostrum, quod parvum est atque exile, crurisque fulvifcent: mentum candent, inferius tamen nigris aliquot pennis. Sermonem humanum emulatur, velut irrident transeuntes; quos tamen ubi licet insequitur.

M Eretur nomen a nive, quoniam antequam ningat clamat, postea filet. Color illius variegatione: pectore fulvus, crure pallidus, ungue niger, ventre permixtus notis candidis & atris, subtus alba candidus & cinereus, fuper fulvus, niger, paulo post cinereus, infectus atris maculis: Sub finem confperis albis notis, cauda subtus niger & candidus, fuper fulvo nigrore maculatus. Caput nigrum eft, facia cinctum cinerea: rostrum parvum, cinereum fuperne atque inferne; fed fuperne juxta exortum limbi ambitur lutea. Oculi nigrifunt & palpebrae pallentes. Quovis coelo gaudet, montana colit, & veristepore educat fobolem. Ita convolvit huc & illuc caput, contorto in varias partes collo, ut eodem fitu immota perfiftans cuncta circumfpat. Eft & alia ejufdem avis fpecies, quibusdam diftans colorum varietatibus: capite fiquidem fulvo & cinereo eft, collo partim nigro, ac partim candefcente. Sunt qui Loceto vocant.

De Ranchi.

Hanc eandem esse puto cum *Mittw* Marggravi, cumque ave montana *Yeu Tepetototli* superius posita: tota diversitas est, in crista, cujus loco hæc avis tumorem quandam habet ad rostri radicem, piri formæ, lapidis duritiæ, & cæruleo colore qualis esse solet lapidis cyanei aut vocati turcoïdis: alibi aut tumorem hunc lapidem dictum licet non nimis durus sit ovo similem aut majorem ferrugineum.

De Picicitli.

Parvula avis Piciciti dicitur, post imbres apparet, ignobilitate quadam originis nobilis. Nesciunt adhuc Tetzoqueñes ubi fœtificet. Muta est. Educat domi: brevi perit. Palato & stomacho est acceptabilis. Cinerea tota est, nisi capite & collo, quorum utrumque nigrum: solum oculos nigros candens ambit macula.

De Ave Polyglotta.

Vldi, audivi, miratus sum aviculam Maffitum allatam, totius melodiae reginam, cuiuscunque vocis arbitram. Indi à concenctu multiplici *Centennotalli*, seu quadingentis linguis vocant. Sturnum non superat: subtus albescit, superiore parte fusca, pullis & candentibus intermixtis pennis, maxime ad caudam & caput, quod imagine quadam corone argenteae redimitur. In caveis ad blanditias auditus, ad olentum & miraeolum naturae alevatur. Vincit omnes aves suavitatis & arbitrio gutturis; nullius non imitatur, nullius non superat. Philomela longissime praestat. Fateor diu me tenuisse. Contenta est quovis cibo: calidas ante regiones, temperatas toribus. Huic similis est *Тшарпан*. Aliqui quodcunque foemina esse ejusdem speciei, parvis magnitudine, cantu, forma, nisi quod plumae infernae albae sunt, cinerae & nigrae; supernae pulla, nigrae, albae.

De Noctua canora.

Chiuani seu noctua nostratem Rutilicula exaequat. Rostrum est longo, tenui & pullo; ac tenuis quae utrumque oculum luteis & incurvis. Inferiora corporis pallida sunt, nigris quibusdam plumis circa collum intertextis: iris lutea, ac nigri oculi: cætera ex fuluo, fulco & cinereo permixta. In montibus versatur: humpeta est, & in vineum alteriusve materiam coniecta carcerem haud vulgariter garrat. Altius facili operi: nam Tlaotilo pane, vermiculis, aliisque hiæc similibus velsi conuevit. Calidissimigrædite regionibus capitur, pinguèq; non omnino asperandum præbet alimentum. Sunt qui *Chiquatototi* vocent, à noctua quoniam non minus est quam illa auralis.

De *Xomotl*.

Non solum ovibus & quadrupedibus protectionem nuditatis nostrae debemus; pennas etiam *Xomotl* intexebant Indi suis vestibus. *Palmpes* est haec avis, dorso & alis desuper nigris, pectore subco; cristata inarundia facit.

De *Rabiborcado*.

In binas partes distinguit haec avis bifurcatam caudam, interdum explicans, interdum contrahens, factoriae forcipis instar, ideo *Rabiborcado* dicitur, & à Lusitanis *Raboforcado*.

Reliqua quae omnis fabulosa & falsa nobis visa sunt: qui hujusmodi scire avet, autorem consulat.

Ex *Epistola Hoieri ad Clesium, de Avibus Farrensibus.*

Primae & secundae classis aves suis locis huic operi inferuntur. Tertia classe (inquit) constituo tres species formae discrepantes, ab hoc genio valde affines, quod tempestatum praenuntiae, & in alto tantum Oceano versentur. Harum quae magnitudine anteit, gallinam mediocrem magnitudine, formae Falconem utcumque aequat: vulgo *Haffert*, hoc est *Egus marinus* non convenienter appellatur. Cinerico est undique colore, maculis albis passim interstincta, rostro incurvo velut Falconis, sed breviori. Ad ejus, quemadmodum ad duarum consequentium conspectum, exhortescere piscatores, & littora legere quae possunt celeritate solent, certi tempestatem in propinquo esse noxiam. Altera *Stormfinck*, passer paulo major. Tota & haec grisea est, sine maculis, rostro exili admodum. Pegasus praesuperiore rectius dixeris: liquidem super ipsos fluctus incredibili pedum velocitate transcurrere, ac nimbis instar ferri non sine admiratione videas. Catervatim haec si navigantibus appropinquet, deponenda esse subito vela intelligentes norunt. Videtur haec affinitatem quandam habere cum ea quam *Ovidius* lib. 14. *Naturalis & generalis Indiarum historia* sub initium capituli I. Meminit, & *patina* à nautis appellatur scribit: certe eadem in volando velocitatem etiam tempestatibus concitato mari, ut perflummos fluctus celeri cursu ferri quispian arbitrari possit. Tertia species *Barnard*, magnitudine passeri par, sub pectore candicans, collo dorsoque nigricans, rostro item nigro & latiore nonnihil, pedibus rubris. Nando velocissimam haec se praestat quantum *Stormfinck* discurrendo. Haec tres species ubi fecerim proferant nescitur; proin mea quidem opinione ad Halcyonis descriptionem inter omnes quas enumeravimus proximius accedere videntur, quanquam colore ad Plinii descriptionem proptus non quadrent. Quinto ordine describenda veniunt duae diversae *Anserum* species, quarum prior *Helsingegae*: Caput & collum habet nigrum, circulo albo cinctum, pectus album, alas griseas, tergum cyanei coloris, pedes rubros & magnitudine *Anati* respondet. Altera species *Brandgae*, *Anser* sylvestri paulo minor: caput illi griseum, collum rubro circulo cinctum, pectus griseum, alae similiter & collum, pedes rubri. Haec species in Farris rarissime conspicitur, neque isthac fecit fecit: unde autem veniant & quod migrent, nemini cognitum. Superfluitio a. ex longa experientia nata est, haec ubi apparuerint, mutationem magistratus imminere. Alias sylvestrium *Anserum* satis hic quoque magna copia. *Haec aves mihi suspensa sunt.*

Corvus sylvaticus Gesneri, *Aldreu*. lib. 19. cap. 57.

Corvo sylvatico nostro magnitudo est Gallinae, color niger toto corpore, si eminus videas; sin propius, ad solem praesertim, cum viridi permixtus videtur. Pedes ferè ut Gallinae, longiores, digiti fissi; cauda non longa: A capite retro crista tendit, haud scio, an in omnibus, aut semper: rostrum rubicundum, oblongum, & aptum inferi angustis terrae, arborum, & murorum aut petrarum foraminibus, ut latitantia in iis insecta, & vermes, quibus pascitur, extrahat. Crura oblonga, obscure rubentia. Locustis, gryllis, pisciculis & ranunculis vesci audio. Ut plurimum nidificat in altis arcium destructarum muris, qui in Helveticis montium regionibus frequentes sunt. In ventriculo disiecti aliquando praeter alia insecta, reperi plurima illa, quae radices frugum populantur, milii praesertim, Galli *Curtillus* vocant, nostri transversas (*Thiaren*) à pedum situ, ut conjicio. Edunt & vermes à quibus Scarabei à Maio

menfe dicti nascuntur. Volant altissime; bina aut terna ova pariunt. Primae omnium, quod sciam, avolant, circa initium Junii, ni fallor. Pulli eorum diebus aliquot antequam volare possint, indisexempti, nutriti & facile securari possunt, ita ut in agros evolent, & subinde revegantur. Laudantur iidem pulli in cibis & in deliciis etiam habentur, suavi carne, & ossibus molliibus. Qui è nidis eos auferunt, in singulis singulos relinquere solent, ut anno sequente libentius redeant. A nostris nominatur vulgo *Waldtrapp*, i. e. *Corvus sylvaticus*, quod locis sylvaticis, montanis & desertis degere solet: ubi in rupibus aut turribus desertis nidificat. Quare etiam *Steinrapp* vocatur; & alibi in Bavaria & Stiria] *eim Clausdrapp*, à petris seu rupibus & pylis (nam pylas id est angustias inter duos montes Germani *Clausen* appellant, hoc est loca clausa) in quibus nidos struit.

D. Willughby avem hanc non aliam esse suspicatur quam *Coraciam* seu *Pyrhcoracem*: verum si rectè describatur, obstat magnitudo, & crista in capite.

F I N I S.

Qq 2

INDEX.

INDEX.

A	Pag.	Tab.	Pag.	Tab.
A <i>Casapabodilli</i>	300		<i>Anthus</i> <i>sen. Floris</i>	169
<i>Acacalpi</i> <i>sen. Ceruus aquaticus</i>	218		<i>Apistia</i> <i>i. e. Morp.</i>	169
<i>Acambis</i> <i>i. e. Carduelis</i>	189	46	<i>Apy</i> <i>Hirundo</i>	156
<i>Acobaladilli</i>	301		<i>Aquila</i>	26
<i>Accipiter</i>	36		<i>Aracari</i>	98
<i>Alu cauda longioribus</i>	37		<i>Aracari</i> <i>Thinnac. Max.</i>	73
<i>Alu cauda brevioribus</i>	51		<i>Ardea alba major</i>	205
<i>Actis</i>	257		<i>Alba minor</i>	Ibid.
<i>Actebichi</i>	302		<i>Alba minor tercia</i>	206
<i>Actis</i>	298		<i>Citrea major</i>	203
<i>Actulopichiti</i>	299		<i>Citrea minor</i>	204
<i>Elalon</i> <i>i. e. Merlinus</i>	50	3	<i>Citrea tertium genus</i>	Ibid.
<i>Aguapeca</i> <i>Gallinula</i> <i>Species Bras.</i>	237		<i>Hamatops</i> <i>sen. Cirri</i>	206
<i>Aija</i>	213		<i>Squacca ditia</i>	Ibid.
<i>Alauda arborea</i> <i>i. e. Tottoville</i>	149	40	<i>Squacca ditia</i>	207
<i>Cristata</i>	151	Ibid.	<i>Minor rufiro arcuato</i>	Ibid.
<i>Cristata minor</i>	152		<i>Stellaris</i>	50, 51
<i>Merina</i> <i>i. e. Stint avis</i>	226		<i>Stellaris tertium genus</i>	208
<i>Pratorum</i>	150		<i>Stellaris major seu rub.</i>	Ibid.
<i>Vulgaris</i>	149	40	<i>Stellaris similis Brasiliens.</i>	209
<i>Albardela</i> <i>v. Plates</i>			<i>Ardea congener</i>	207
<i>Albulus</i> <i>sen. Albulus aquaticus</i>	254	64	<i>Ardea Brasiliensis</i>	210
<i>Albicilla</i> <i>i. e. Pygargus</i>	31		<i>Argata</i>	216
<i>Alcedo vocalis</i> <i>Belan</i>	99		<i>Argata minor</i>	217
<i>Alia Haleri</i>	243	64, 65	<i>Arctura</i> <i>i. e. Diomedea avis</i>	251
<i>Alua, noxia</i> <i>Species</i>	67	13	<i>Asilus Bellonii</i>	164
<i>Minor</i>	68		<i>Afo</i> <i>i. Noctua curvis</i>	64
<i>Amalozque</i>	301		<i>Affria</i> <i>v. Ardea stellaris</i>	146
<i>Ampelis</i> <i>i. e. Garrulus Bobemic.</i>	90	20	<i>Asinga guac mucus</i>	162
<i>Anadavada</i> <i>avis</i>	194	46	<i>Arripilla</i> <i>i. e. Fiedala</i>	125
<i>Ana Arctica Clafis</i>	244	65	<i>Atages</i>	224
<i>Campestris Bellonii</i>	129		<i>Avis pugnax</i>	250
<i>Candacea</i>	289	73	<i>Trochorum</i>	55
<i>Domestica vulgaris</i>	293	75	<i>Paradis</i> <i>sen. Mamecodia</i>	55
<i>Fera capite subbrasso</i>	282		<i>Avicula</i> <i>i. e. Recurvirostra</i>	240
<i>Fera fusca</i>	288	72	<i>Aura</i> <i>i. e. Uruba</i>	36
<i>Fera fusca minor</i>	281	73	<i>Aurivittis</i> <i>i. e. Carduelis</i>	189
<i>Circio Gesta</i>	291	76		
<i>Kairina Aldron.</i>	294	75		
<i>Indica Gfneri</i>	295			
<i>Libyca Aldrovandi</i>	294			
<i>Moschata</i> <i>i. e. Cairina</i>	294			
<i>Muscarea Gfneri</i>	287			
<i>Niger Aldrovandi</i>	278			
<i>Niger, Scoter ditia</i>	280			
<i>Platyrhynchus</i>	280			
<i>Phumis mollifrons</i>	277			
<i>Strepera Gfneri</i>	287			
<i>Aus</i> <i>S. Cuthberti</i> <i>sen. Farn.</i>	278			
<i>Torquata Minor</i>	284			
<i>Sylvestris Brasiliens.</i>	292			
<i>Robro adamo</i>	294			
<i>Anataria Aquila</i> <i>i. e. Morphinus</i>	32			
<i>Anubina Brasiliensium</i>	202	47		
<i>Anubina</i>	250	72		
<i>Ani</i>	81			
<i>Anser domesticus</i>	273			
<i>Ferus</i>	274			
<i>Gambensis</i>	275			
<i>Hispianus</i> <i>i. e. cynoides</i>	275			
<i>Canadensis</i>	276			
<i>Brassens</i>	247	63		

B

<i>B</i> <i>Albazarde Anglorum</i>	37	6
<i>Barge Gallorum, Zegcephalum Bell.</i>	215	
<i>Bernicla</i>	274	
<i>Bernicla</i> <i>sen. Brema minor</i>	276	76
<i>Boayma</i>	158	
<i>Bofor</i>	284	72
<i>Boudes Bellonii Milvi Species</i>		
<i>Branta</i> <i>sen. Brema</i>	275	69
<i>Bubo</i>	63	12
<i>Buteo vulg.</i>	38	6
<i>Apivorm</i>	3	

C

<i>C</i> <i>Abare Noctua Species Brasil.</i>	69	
<i>Cerulatus Bellonii</i>	141	
<i>Calandry</i>	151	
<i>Callidry</i>	221, 224	56
<i>Canecurula</i>	99	23
<i>Capella</i> <i>sen. Vanellus</i>	228	57
<i>Capricolus avis Scatica omiffa.</i>		
<i>Caprimulgus</i>	70	14
<i>Caracara</i>		

INDEX.

Pag.	Tab.	Pag.	Tab.
<i>Caracara</i>	48	<i>Caracara</i>	157
<i>Carduelis</i>	189	<i>Caraceni</i>	96
<i>Cariama</i>	202	<i>Cyanus</i> <i>i. e. Ceruleus</i>	141
<i>Caryocastis</i>	90	<i>Cygnus</i>	271
<i>Casoris</i> <i>i. e. Casorianus</i> <i>i. Emen.</i>	105	<i>Ferus</i>	273
<i>Cataracta</i>	265	<i>Cucullatus</i> <i>i. e. Dodo</i>	107
<i>Cathartus</i>	195		
<i>Cathartes</i> <i>i. e. Timmonculus</i>	50		
<i>Cenotlatilli</i>	305		
<i>Cenotlatilli</i>	305		
<i>Cepus</i>	304		
<i>Cephus</i>	266		
<i>Certhia</i>	100		
<i>Chlorodius</i>	230		
<i>Chionastis</i>	305		
<i>Chloris</i>	179		
<i>Chrysothraupis</i>	27		
<i>Cleonia alba vulgaris</i>	210		
<i>Nigra</i>	211		
<i>Americana</i>	Ibid.		
<i>Cinclus</i>	226		
<i>Belloni</i>	222, 227		
<i>Circus accipiter</i>	42		
<i>Circus</i>	196		
<i>Stultus</i>	198		
<i>Chirinea</i>	193		
<i>Clas</i> <i>i. e. Bernicla</i>	274		
<i>Clanga</i> <i>i. e. Morphus</i>	32		
<i>Clangula</i> <i>Anas</i> <i>Species</i>	282		
<i>Coccyz</i> <i>i. e. Cymalus</i>	62		
<i>Coccyzus vulgaris</i>	178		
<i>Indica cristata</i>	179		
<i>Coccyz</i> <i>Species</i>	209		
<i>Coccyz</i>	135		
<i>Coldfuch</i>	170		
<i>Callario</i> <i>i. e. Lenius</i>	52		
<i>Colinus</i>	130		
<i>Domestica varie</i>	131		
<i>Sylvestris Brasiliens.</i>	134		
<i>Rapialis</i>	136		
<i>Leia</i>	Ibid.		
<i>Gruslandica</i>	245		
<i>Columbus Arcticus</i>	259		
<i>Major vulgaris</i>	256		
<i>Minor</i>			
<i>Major cristatus</i>	257		
<i>Cristatus Mexic.</i>	Ibid.		
<i>Cinereus</i>	Ibid.		
<i>Major cristatus & cornus.</i>	258		
<i>Maximus caudatus</i>	260		
<i>Maximus Gfneri</i>	86		
<i>Coracias</i>	83		
<i>Corvus</i>	84		
<i>Chloris</i>	18, 17		
<i>Frugilega</i>	85		
<i>Cerulea Gfneri</i>	82		
<i>Corvus</i>	86		
<i>Indica Bontii</i>	Ibid.		
<i>Indicus cornutus</i>	248		
<i>Agusticus</i>	119		
<i>Catarrus</i> <i>i. e. Perdix ruffa major</i>	121		
<i>Catarrus</i>	123		
<i>Indica Bontii</i>	302		
<i>Coccyzus</i>	122		
<i>Coccyz</i> <i>Species</i>	121		
<i>Belloni</i>	10, 77		
<i>Cinclus</i>	121		
<i>Cinclus</i>	121		
<i>Caracara</i> <i>Marggrav.</i>	218		

D

<i>D</i> <i>Ala</i>	297	
<i>Diomedea avis</i>	251	
<i>Dodo avis</i> <i>i. e. Drona</i>	107	
<i>Dumlin</i>	226	

E

<i>E</i> <i>Meripha alba</i>	195	
<i>Flava</i>	196	
<i>Emen</i> <i>sen. Casoris</i>	105	
<i>Eppos</i> <i>v. Upupa</i>	100	
<i>Eriothacus</i> <i>i. e. Rubecula</i>	160	

F

<i>F</i> <i>Alcinellus</i>	218	
<i>Falco albus</i>	46	
<i>Gentilis</i>	Ibid.	
<i>Gibbosus</i>	Ibid.	
<i>Indicus cristatus</i>	48	
<i>Montanus</i>	45	
<i>Rubens</i>	47	
<i>Ruber Indicus</i>	47	
<i>Peregrinus</i>	44	
<i>Sacer</i>	44	
<i>Tuettanus</i>	47	
<i>Ficedula</i>	158, 162	
<i>Conabius</i>	158	
<i>Fedus</i>	216	
<i>Florus</i> <i>i. e. Antibus</i>	169	
<i>Francolinus</i>	125, 127	
<i>Fringilla vulgaris</i>	186	
<i>Montana</i>	187	
<i>Sparia</i> <i>i. e. major, &c.</i>	188	
<i>Fringillago</i> <i>i. e. Parus major</i>	174	
<i>Fringillarius Accipiter</i>	51	
<i>Fulica</i>	239	
<i>Major</i>	Ibid.	
<i>Fuligula Anas</i> <i>Species</i>	279	

G

<i>G</i> <i>Alula</i>	147	
<i>Galeotis</i> <i>i. e. Alauda cristata</i>	151	
<i>Galgulus</i> <i>i. e. Galbula.</i>		
<i>Gallinago</i>	214	
<i>Ternis</i> <i>sen. minima</i>	Ibid.	
<i>Gulienia aquatica</i>	233	
<i>Erythrops major</i>	221	
<i>Hypoleucus</i>	223	
<i>Melampus</i>	225	
<i>Ochropus</i>	222, 236	
<i>Pheopus</i>	217	
<i>Chloropus</i>	232	
<i>Chloropus altera</i>	234, 235	
<i>Ptilopus</i>	235	
<i>Rubropus</i>	222	
<i>Stercor</i>	235	
<i>Trochitis</i>	236	
<i>Gallinula Brasiliensis varia</i>	237	
<i>Gallopus</i>		

INDEX.

[illegible][illegible]

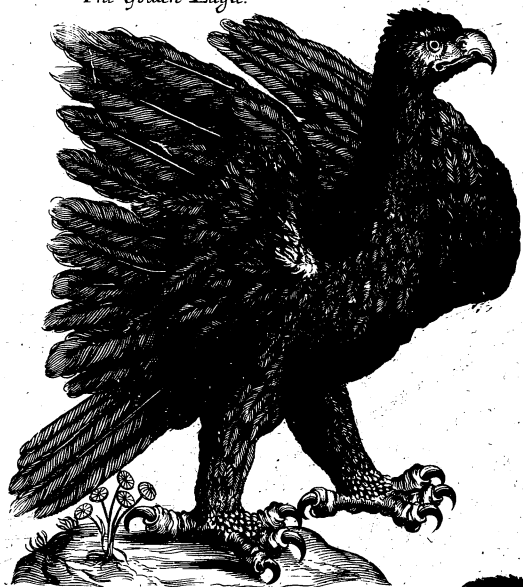
	Pag.	Tab.
1. General Information	1	1
2. Financial Statements	2	2
3. Management Discussion and Analysis	3	3
4. Notes to Financial Statements	4	4
5. Other Information	5	5

[illegible]

FINIS.

Chrysaetos Gesneri.
The Golden Eagle.

TAB. I.

Haliaetus Clusij Osifraga Aldrov.
The Sea Eagle or Osprey.

Morphno corymbosa Aldrov.

Melanactes seu Aquila Valeria Aldrov.
The Black Eagle.

Accipiter Palumbarius
a Goshawk.

Uruba Macgregari.

Esakia
a Martin.

Buteo Apivorus
The Honey Buzzard.

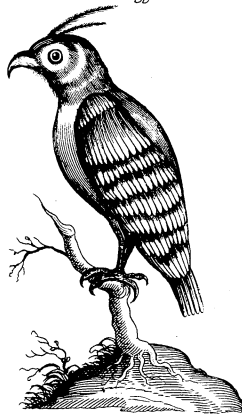
Vultur.
The Vulture.

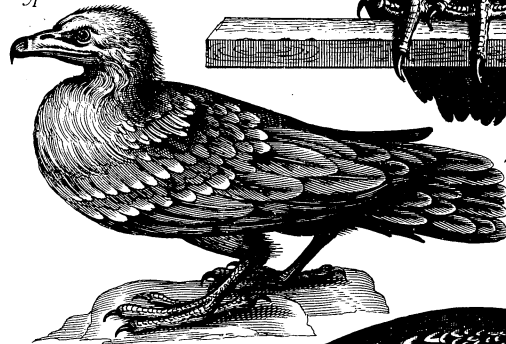
Vultur aureus.
The golden Vulture.

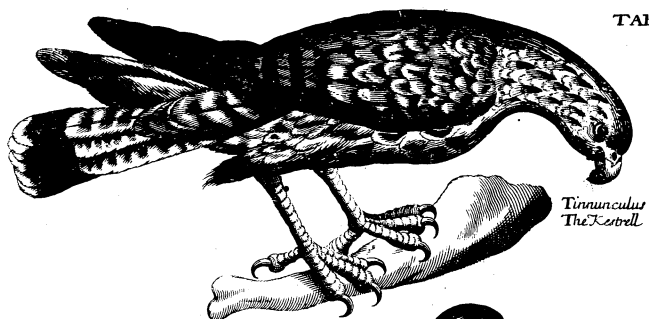

Vulturana Maygr.

Gypactos Aldr.

Tinnunculus
The Kestrel

Accipiter ferrugineus
The Sparrow Hawk

Accipiter palmarum
The Goshawk

Balbus ardens Anglorum.
Anataria seu Morphnos Gesri.
The Bald Buzzard.

Buteo The Buzzard.

Milvus caudâ forcipatâ
The Kite or Glead.

Milvus arizonensis Aldrov.
The *new* Buzzard

Pugargus
The *Horn* hammer

Subbuteo Aldrov.
The *Hobby*.

Falco peregrinus.
The Peregrine or
haggard Falcon.

Gyr-falco.
The Gerfalcon.

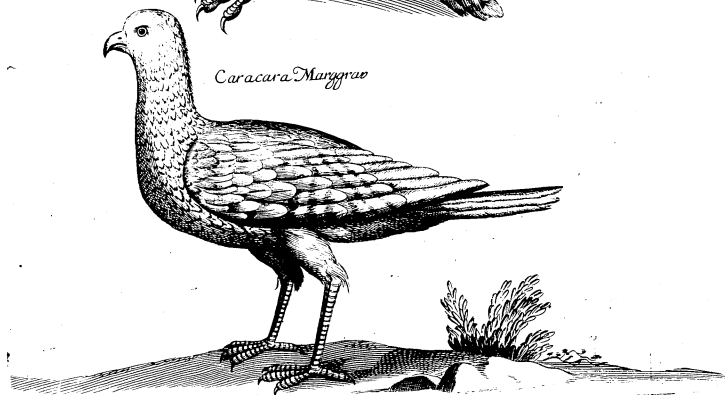
Falco montanus secundus
Aldrov.
The mountain Falcon.
f. 2.

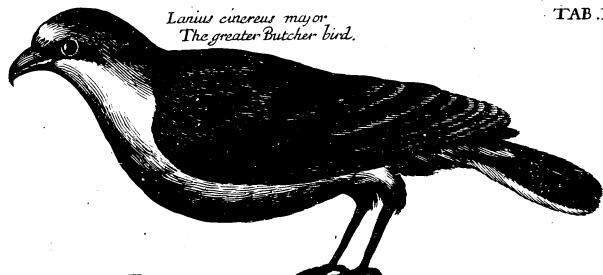
Falco ruber Indicus
prior Aldrov.
The Red Indian
Falcon.

Caracara Mangrove

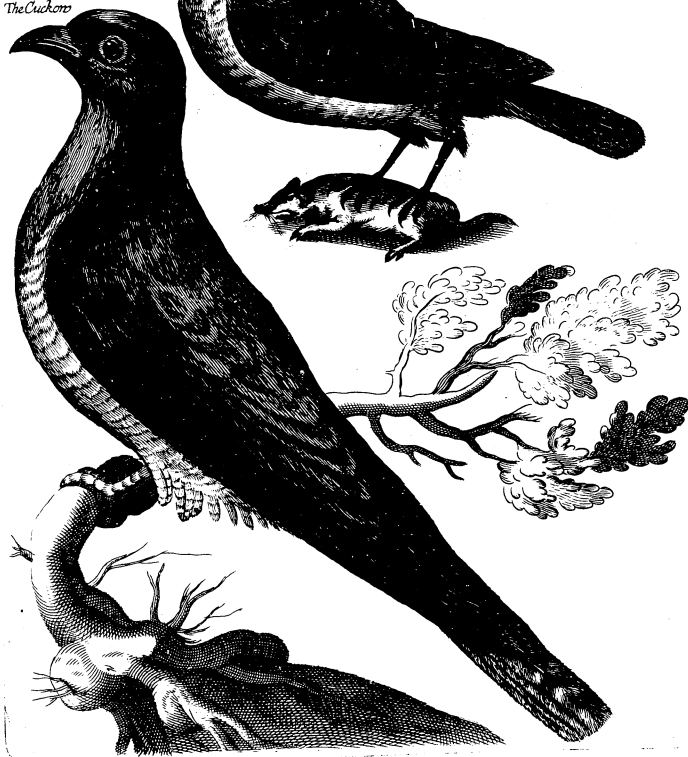
Lanius cinereus major
The greater Butcher bird.

Collurio seu Lanius minor
The lesser Butcher bird.

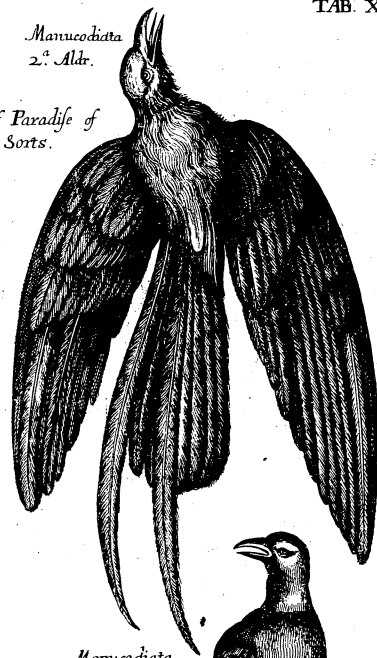
Cuculus
The Cuckoo

Manucodiata
1. Aldrov.
The Bird of
Paradise.

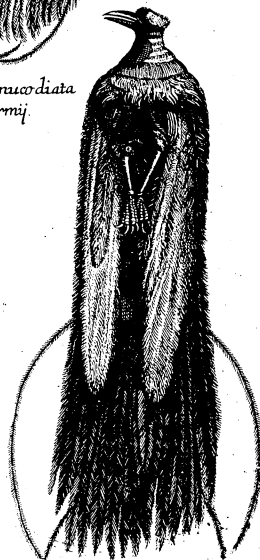

Manucodiata
2. Aldr.

*Birds of Paradise of
Severall Sorts.*

Manucodiata
Wormij

Manucodiata
altera. Nicemb.

Bubo.
The Great Eagle
Owle.

Otus five. Ario.
The Horn-Owle.

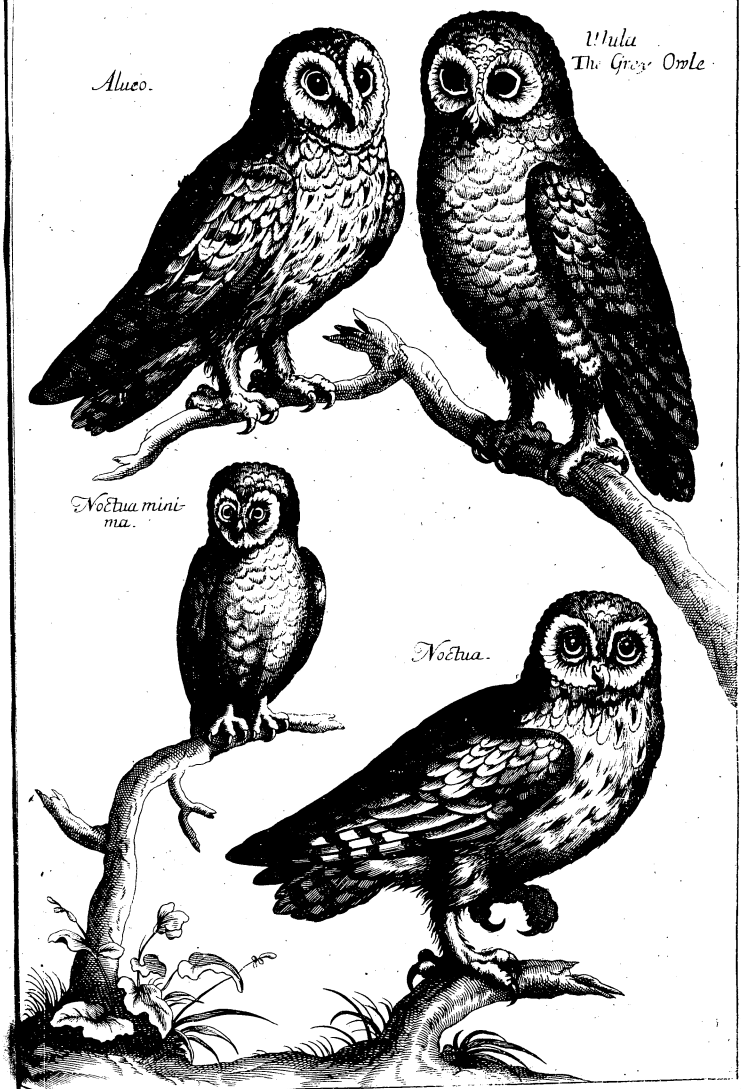
Scops Aldrov.
The Little Horn Owle.

Aluco.

Uhu
The Grey Owl

Noctua mini-
ma.

Noctua.

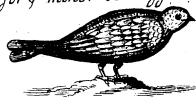
Sirix Aldrov.
the Brown or Screech Owl.

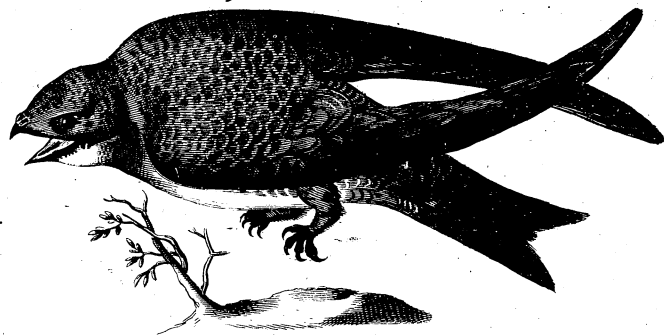
Caprimulgus
The Goat sucker
or Churn Owl.

Nyctale five Noctibo ma-
ior & minor Marggr.

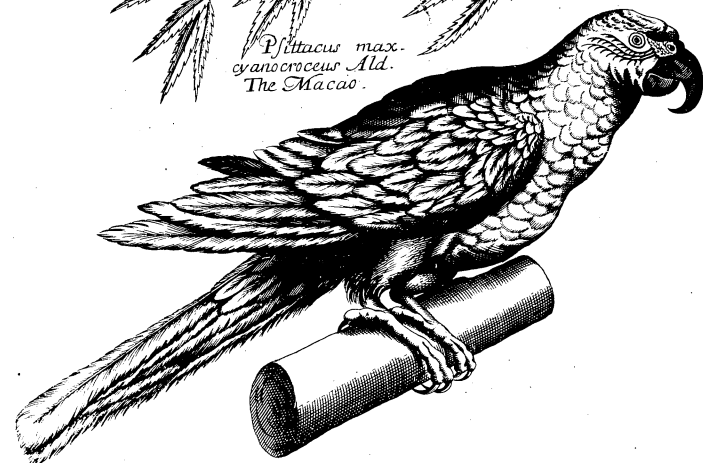

Hirundo apus
The black Martin or Swift.

Pittacus albus cristatus.
The white-crested Parrot.

Pittacus max.
cyanocraceus Ald.
The Macao.

Psittacus media magnitudinis.
A common Parrot.

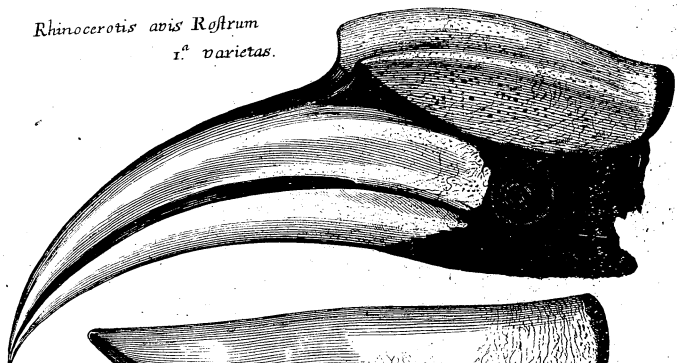
Psittacus
A Parrot.

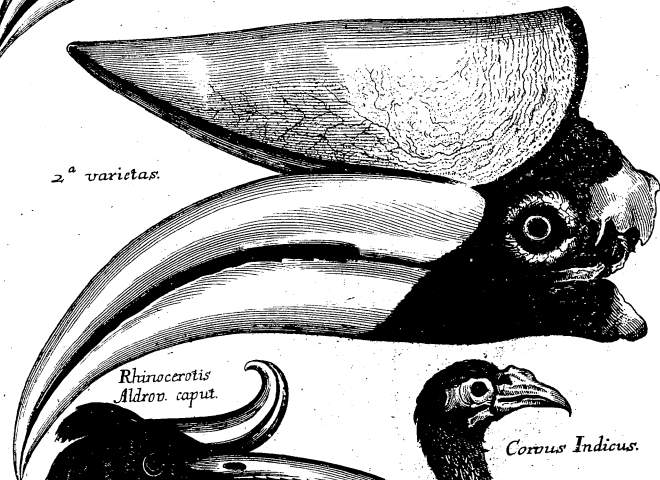
Psittacus minor macrourus.
A Peroducto.

Rhinocerotis avis Rostrum
1.^a varietas.

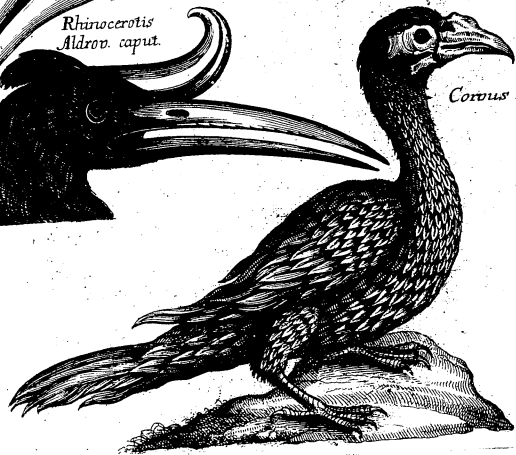
2.^a varietas.

Rhinocerotis
Aldrov. caput.

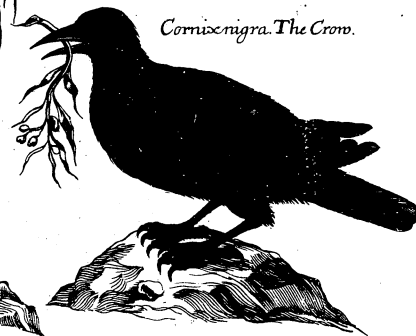
Corvus Indicus.

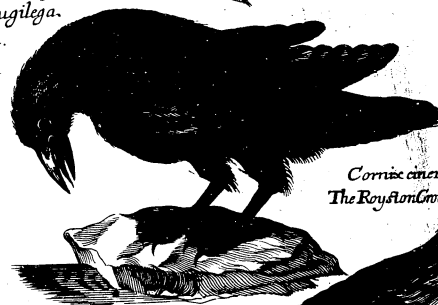
Corvus. The Raven.

Cornix nigra. The Crow.

*Cornix frugilega.
The Rook.*

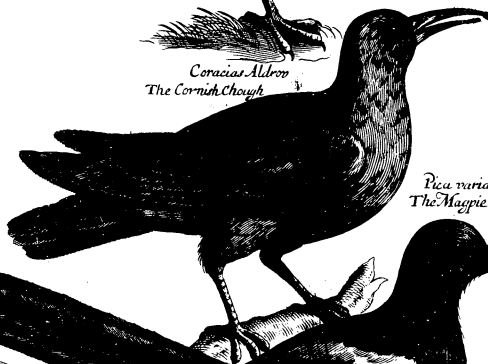
*Cornix canescens.
The Rook's Crow.*

Lupus sive Monedula
The Jack-dam

Coracias Albon
The Cornish Chough

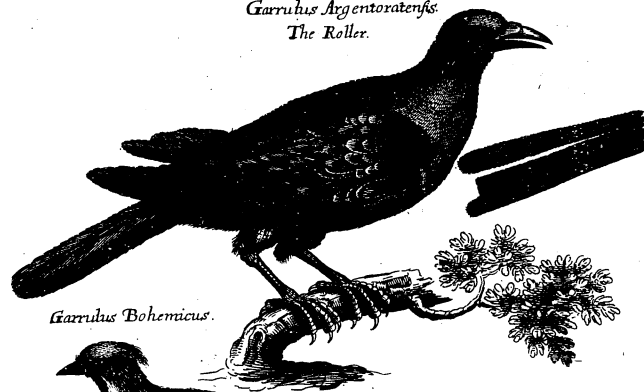
Pica varia, seu caudata
The Magpie or Pianet

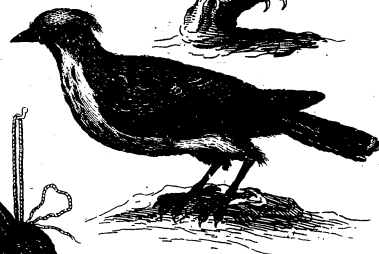
Pica glandaria
The Jay

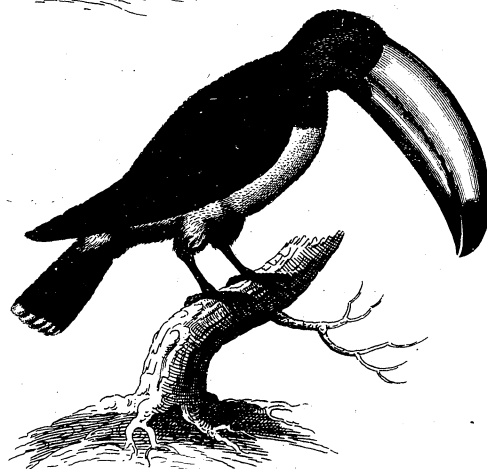
Garrulus Argentoratenfis
The Roller.

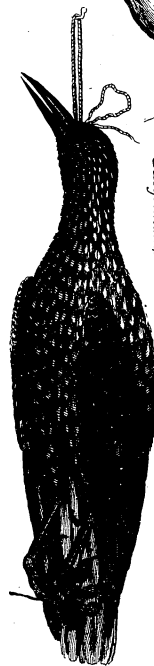
Garrulus Bohemicus.

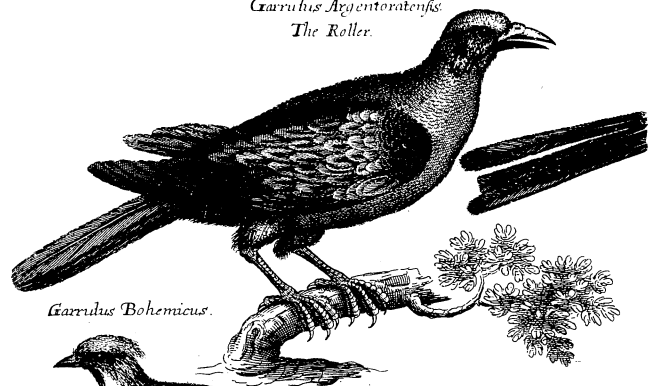
Pica Brasiliensis Touam.

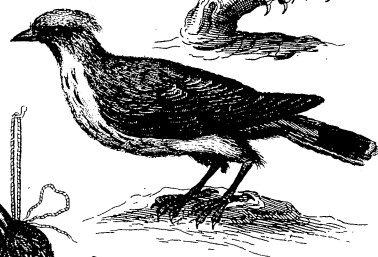
Caryocatactes.

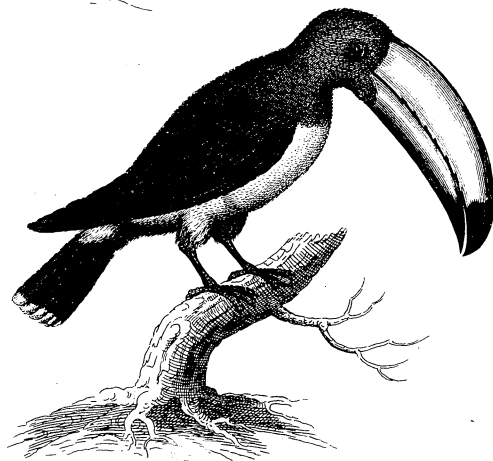
Garrulus Argentoratensis.
The Roller.

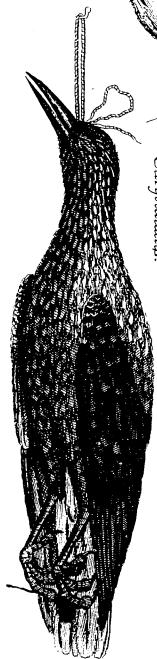
Garrulus Bohemicus.

Pica Brasiliensis Touan.

Caryocatactes.

Picus maximus niger
The great black Woodpecker.

Picus viridis
The common green Woodpecker
or Woodspite.

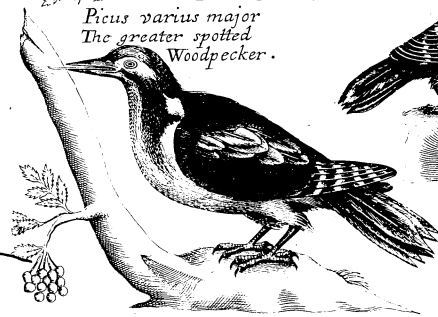
Caput Pici dissectum.

Picus varius minor
The lesser spotted
Woodpecker.

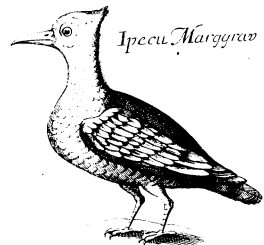
Picus varius major
The greater spotted
Woodpecker.

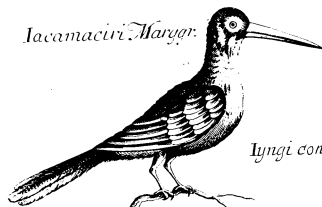
Tyrus live Tonquilla.
The my-neck.

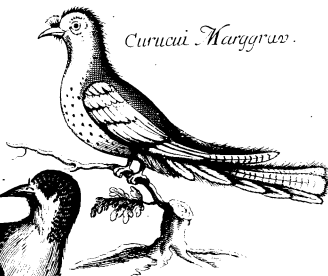
Ipecu Marggrav.

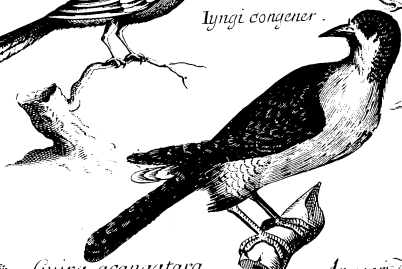
Iacamaciri Marggr.

Curucui Marggrav.

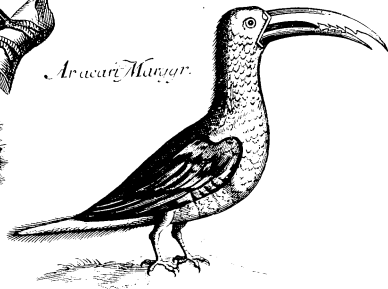
Tyngi congener.

Guira acangatara.
Marggrav.

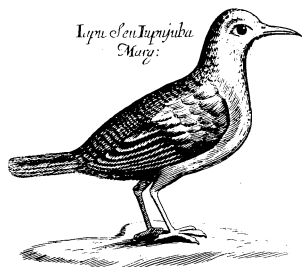
Aracari Marggr.

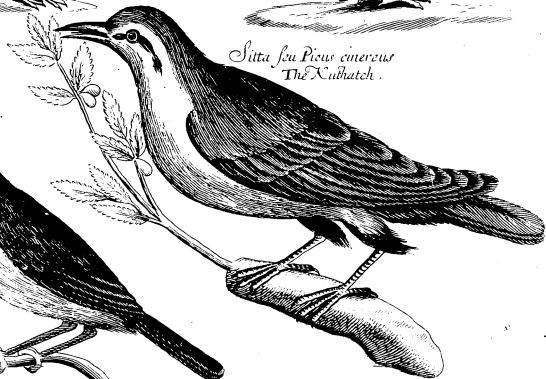
Gnathypops
Marstoni.

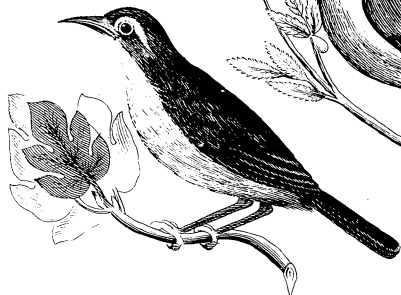
Lophophanes
Major.

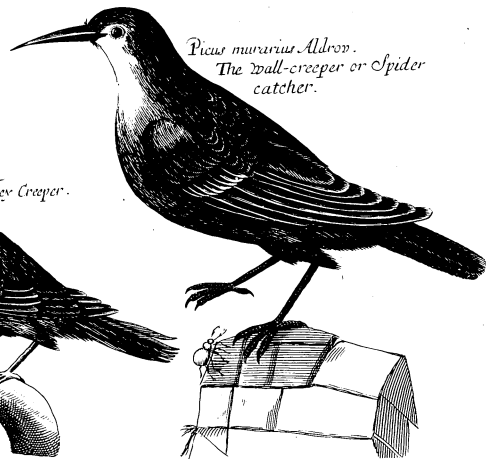
Sitta seu Picus cinereus
The Xubatch.

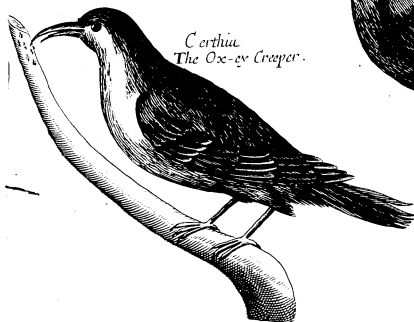
Fiscalula cannabina.

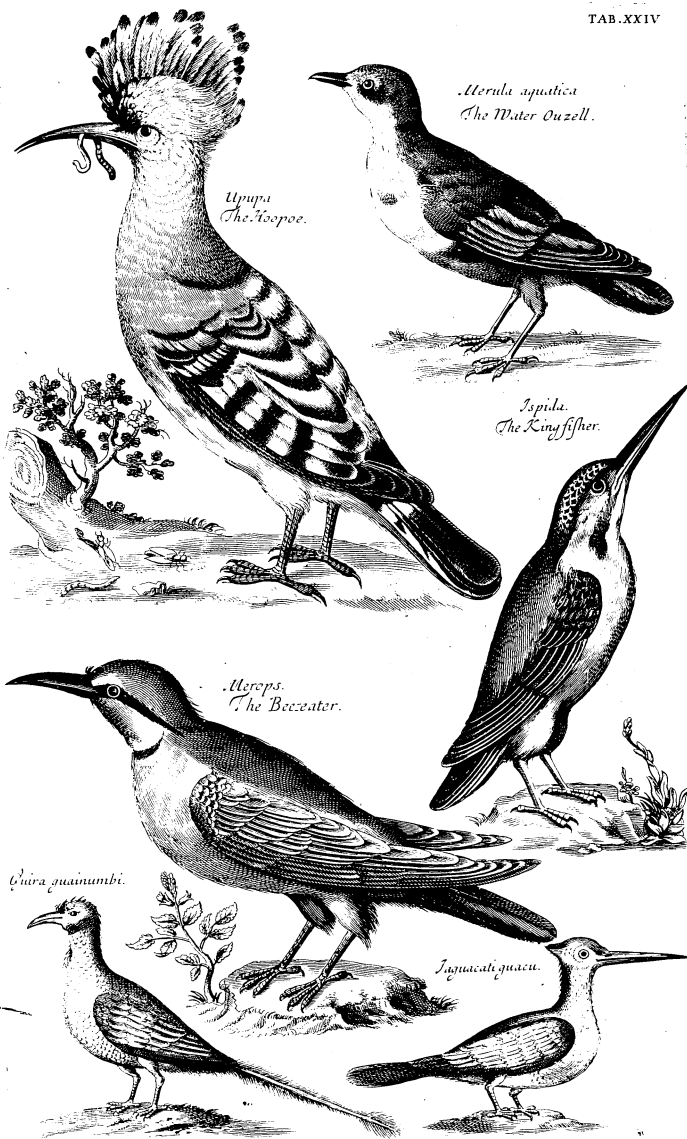

Picus murarius Aldrov.
The wall-creeper or Spider
catcher.

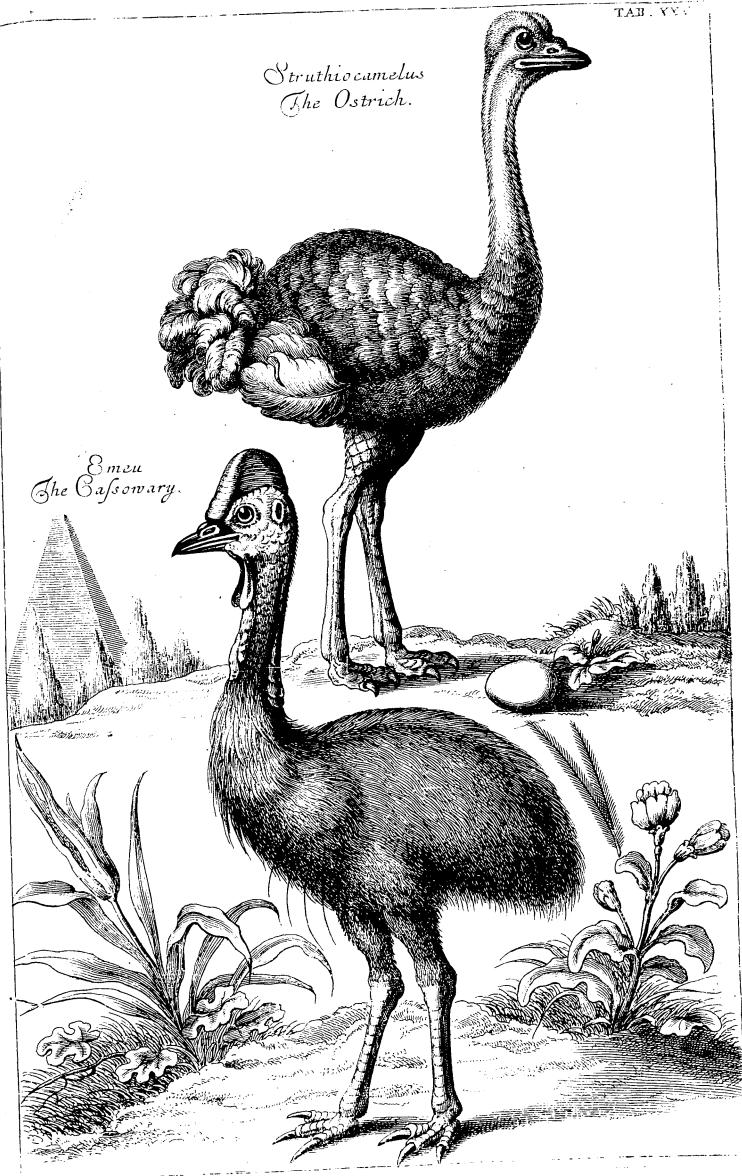
Certhia
The Ox-eye Creeper.

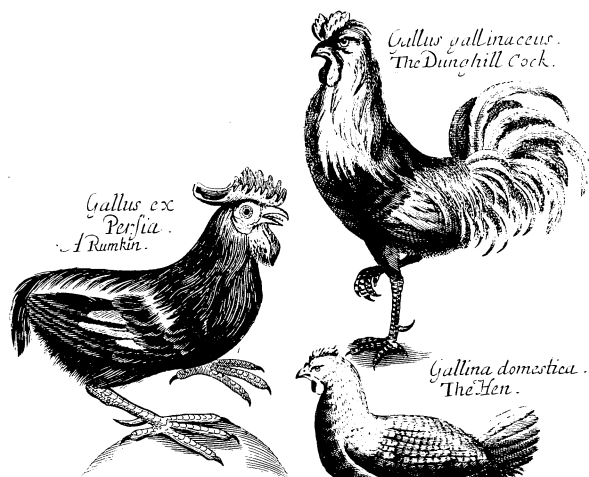

Struthio camelus
The Ostrich.

Emeu
The Cassowary.

Gallus gallinaceus.
The Dunghill Cock.

Gallus ex Persia.
A Runkin.

Gallina domestica.
The Hen.

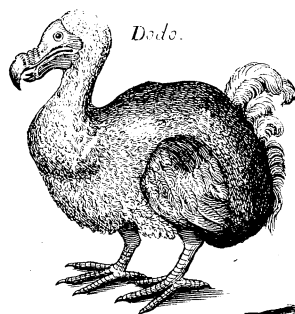
Gallina Guinea.
The Guinea Hen.

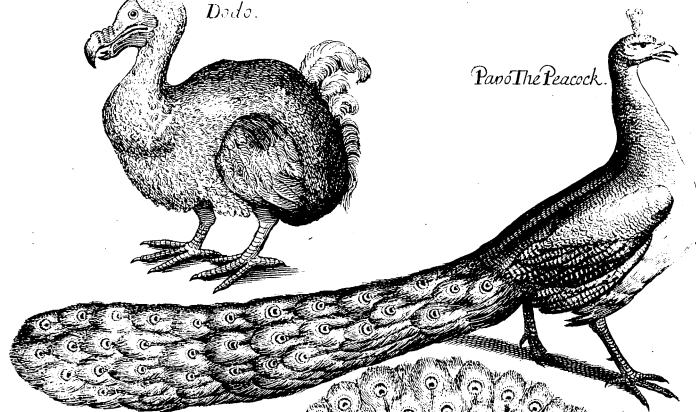
Gallina pumilio.
A Dwarf hen.

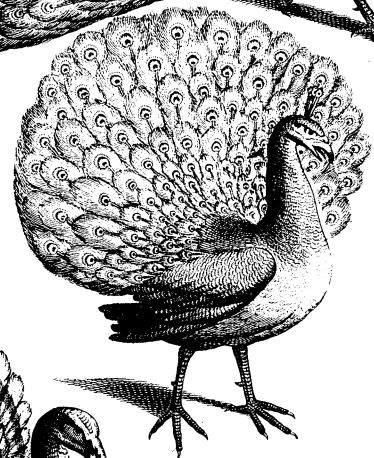
Macraqua.
Margrav.

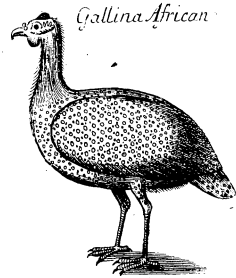
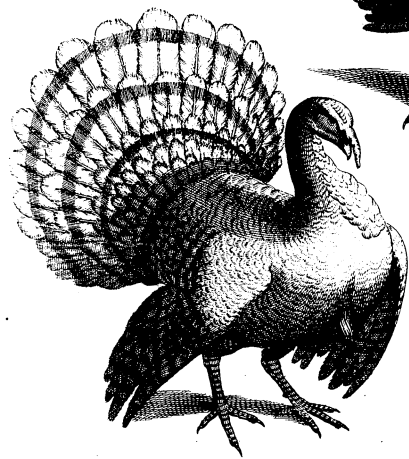
Dodo.

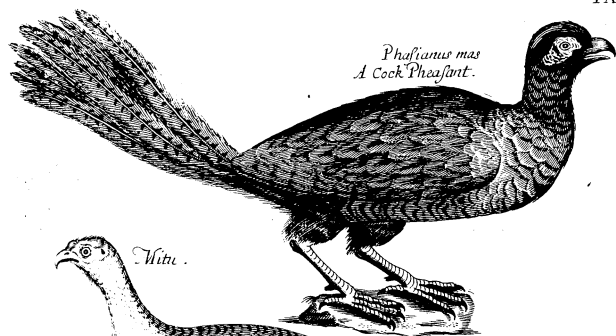
Pavo The Peacock.

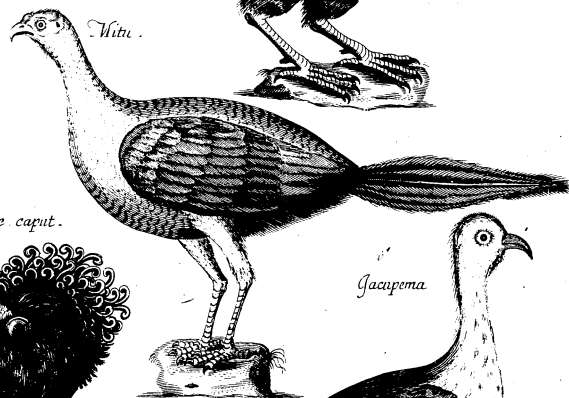
Gallo pavo The Turkey.

Gallina Africana

Phasianus mas
A Cock Pheasant.

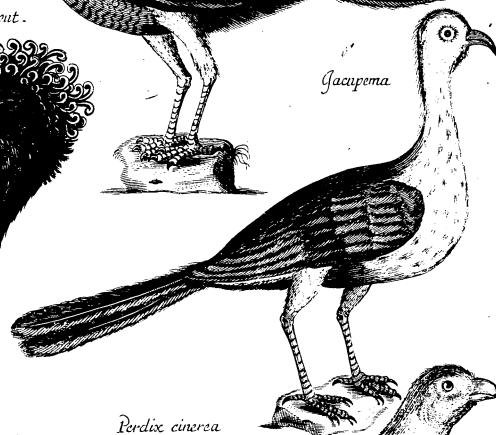

Mitu.

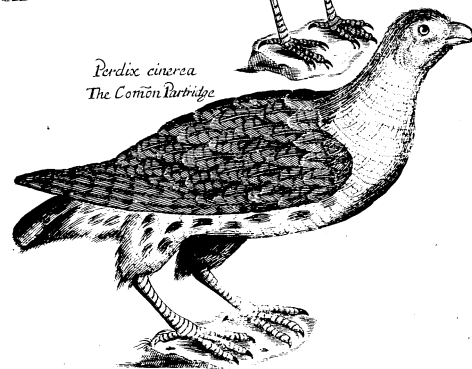
Mituporanga caput.

Gacupoma

Perdix cinerea
The Common Partridge

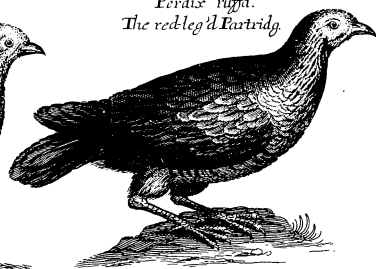

Perdix Damascena.
The Damascus Partridge.

Perdix ruffa.
The red-leg'd Partridge.

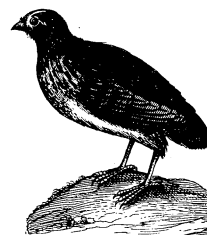
Ortygometra.
The Rail or Daker hen.

Coturnix.
The Quail.

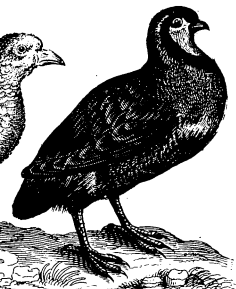
Coturnix famina.
A Hen Quail.

Coturnix Indica
Bonty.

Perdix rubra.

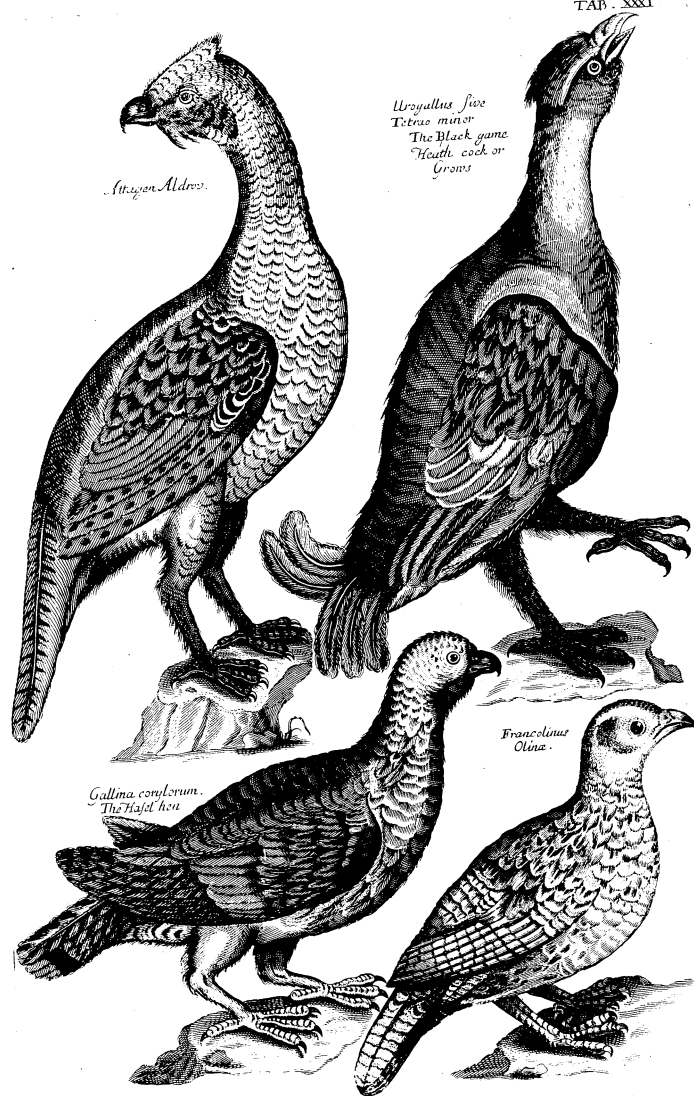

Oregallus Sen Jetrus
major mas. The Cock
of the Wood or mountain.

Oregallus fenina
The Hen of y^e wood or
mountain.

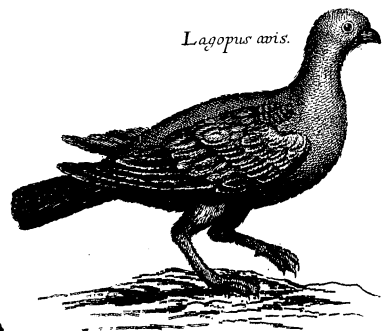
Sitragon Aldrov.

Uryallus fice
Tetrao minor
 The Black game
 Hoath cock or
 Grons

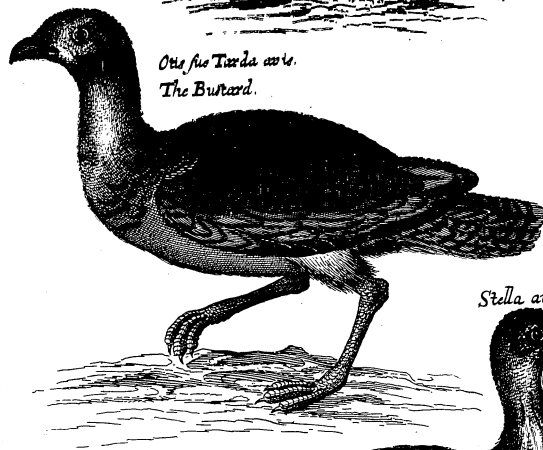
Gallina corollorum.
 The Hail hen

Francolinus
Olena.

Lagopus avis.

Otus fuscus Tarda avis.
The Burard.

Stella avis Aldrov.

Columba domestica major.
The great house Dove or Pigeon.

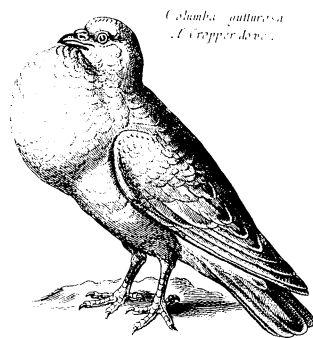
Columba hirsutis pedibus.
A rough footed Dove.

Columba cyprica aciculata.
A Jacobine Pigeon.

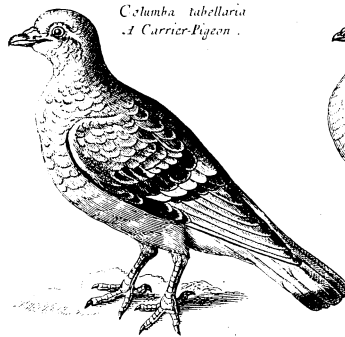
Columba turcica seu Persica.
A Persian or Turkey Pigeon.

Columba gutturosa
A Copper Dove.

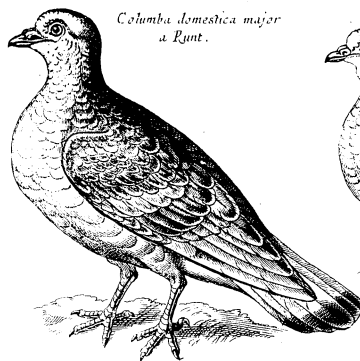
Columba hispidus
A rough-footed Dove.

Columba tabellaria
A Carrier-Pigeon.

Columba Numidica seu Cypria
a Barbary Pigeon.

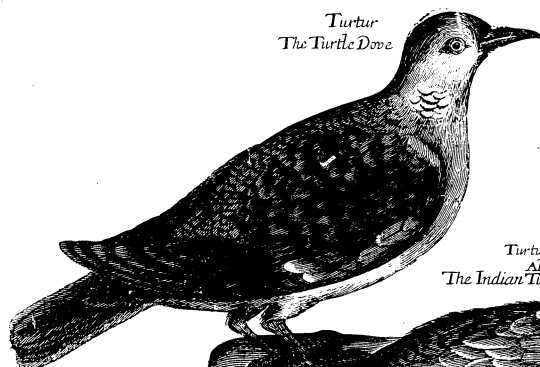

Columba domestica major
a Rock.

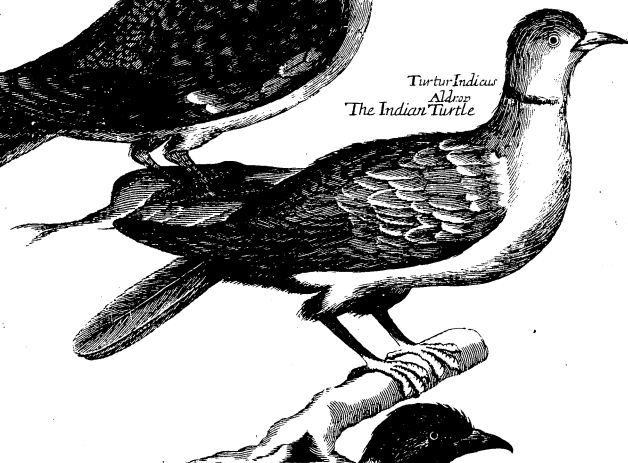

Columba tremula laticauda
A broad-tail'd Shaker.

Turtur
The Turtle Dove

Turtur Indicus
Aldrop
The Indian Turtle

Palumbus torquatus
The Ring Dove

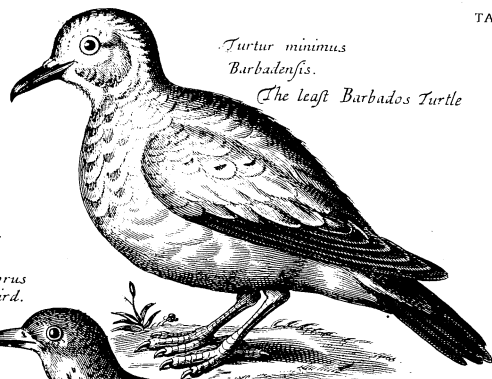

Oenas Aldr
The Wood Pigeon

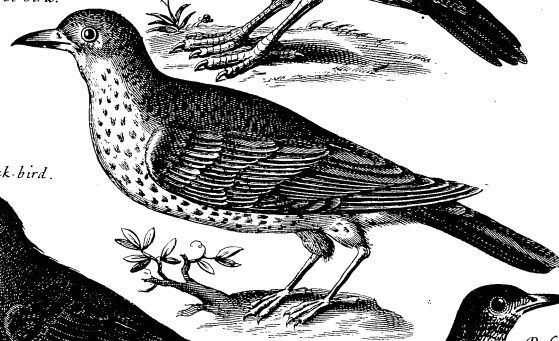

Turtur minimus
Barbadosis.

The least Barbados Turtle

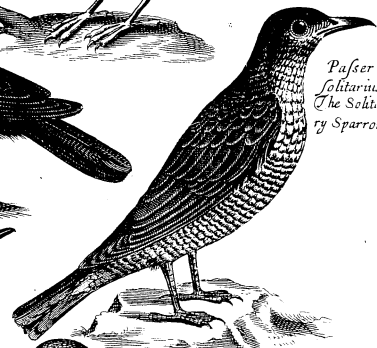
Turdus viscivorus
The Mistle-bird.

Merula
The Black-bird.

Passer
solitarius.
The Solitary Sparrow

Merula
Saxatilis.
The greater Redstart

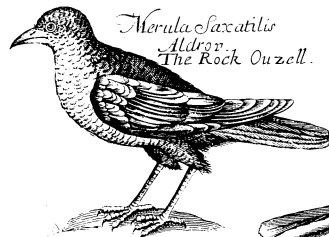

Galbula juvenis.

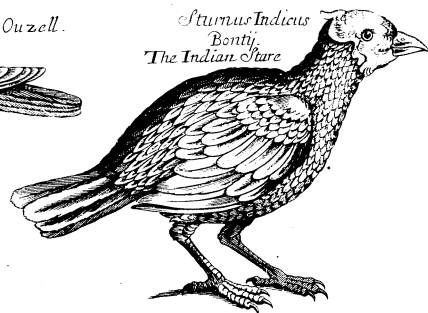

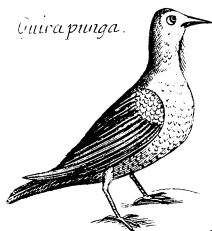

Nerula Saxatilis
Aldrov.
The Rock Ouzell.

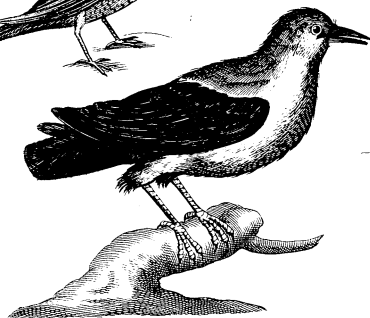

Sturnus Indicus
Bontj.
The Indian Star

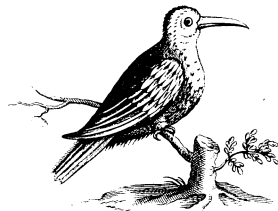

Quirapunga.

Oriolus Seu
Galbula.

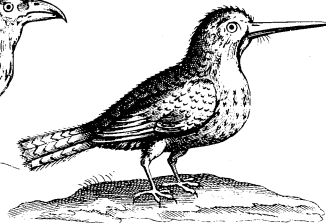
Pitangaguacu Marggr.

Atinga guacu mucu Marg-
grav.

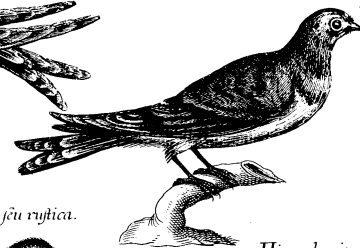

Matutui Marggr

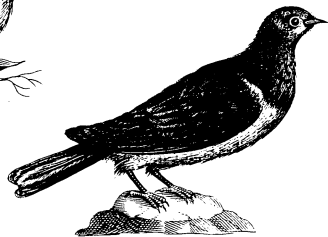
Hirundo apus.
The black Martin
or Swift.

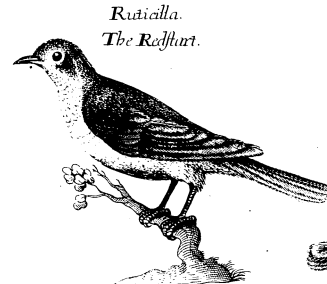
Hirundo domestica.
The common house Swallow.

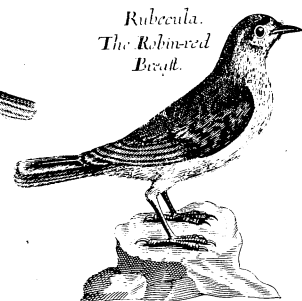
Hirundo agrestis seu rustica.
The Martin or
Martlet.

Hirundo riparia.
The Bank Martin.

Ruticilla.
The Redstart.

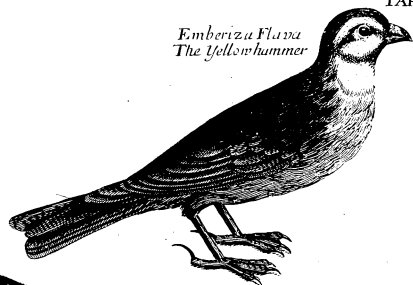

Rubecula.
The Robin-red
Breast.

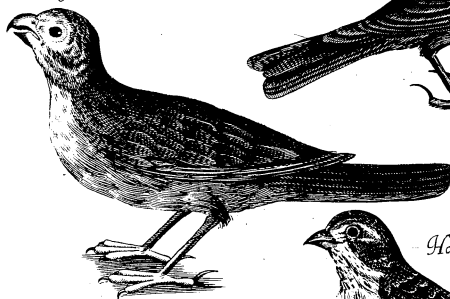

Hirundo domestica

Emberiza Flava
The Yellowhammer

Emberiza alba
The Bunting

Hortulanus

Alauda vulgaris
The Common Lark

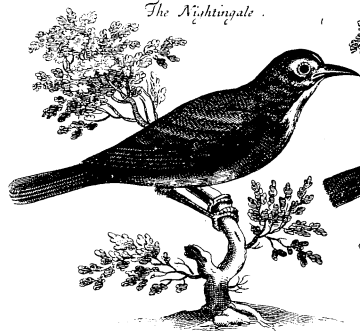
Alauda cristata major
The crested Lark

Tritonilla Olinea
The wood Lark

Luscinia
The Nightingale.

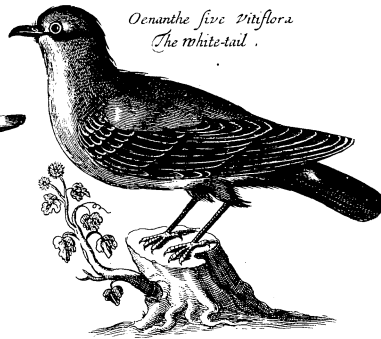
Arreopilla
The Blackcap.

Tyrannus carolinensis
Warbler.

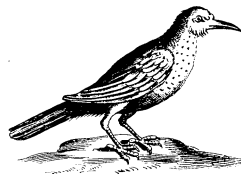
Oenanthe isabellina
The White-tail.

Muscipeta
Oenanthe isabellina
The Stone-chatter.

Citragucuberaba.

Roth bonin. in.
Baltner.

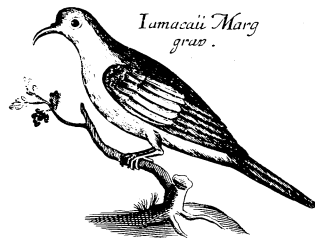
Motacilla alba
The white water wag-
tail.

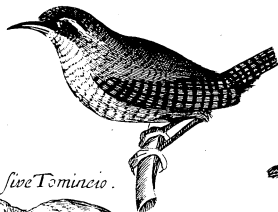
Regulus cristatus
The copped wren.

Lamacaia Marg
gras.

Rufus troglodytes
The wren.

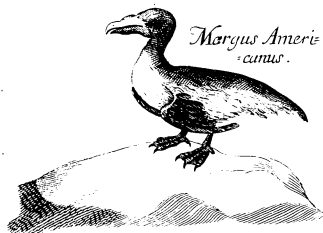
Regulus non cristatus.

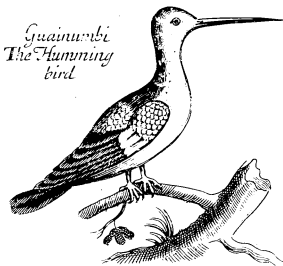
Ourisia sive Tomincio.

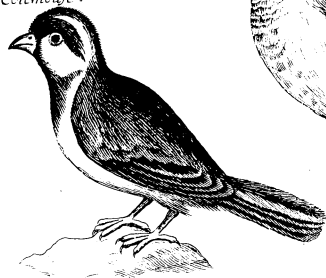
Morgus Americ
anus.

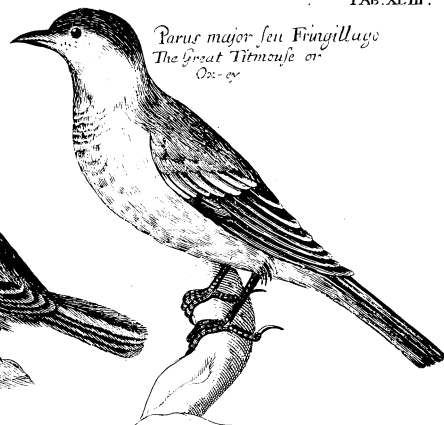
Guainumbi
The Humming
bird

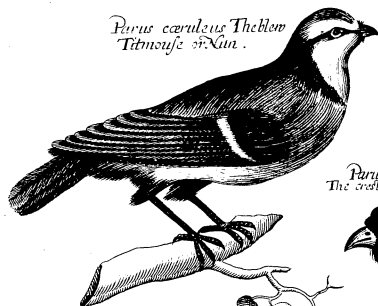
Parus ater
The Colemouse.

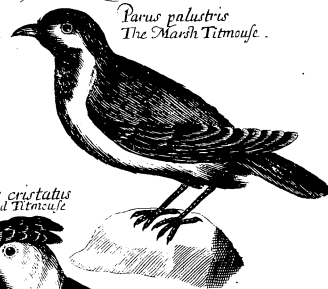
Parus major seu Fringillago
The Great Titmouse or
Ox-eye

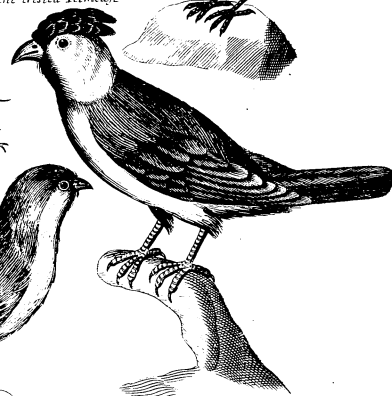
Parus caeruleus Theblow
Titmouse or Lin.

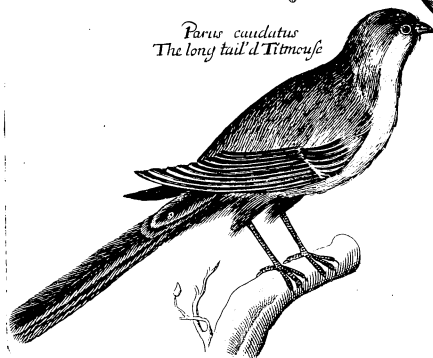
Parus palustris
The Marsh Titmouse.

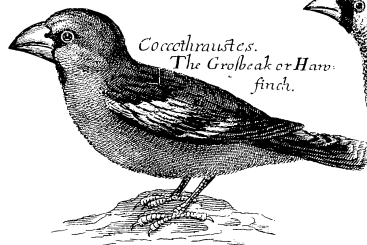
Parus cristatus
The crested Titmouse

Parus caudatus
The long tail'd Titmouse

Coccothraustes.
The Grosbeak or Harv.
finch.

Coccothraustes Indica
cristata.
The Virginian Nightingale.

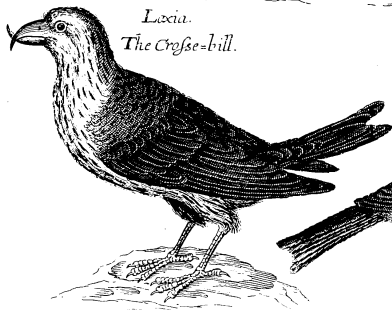
Chloris.
The Greenfinch.

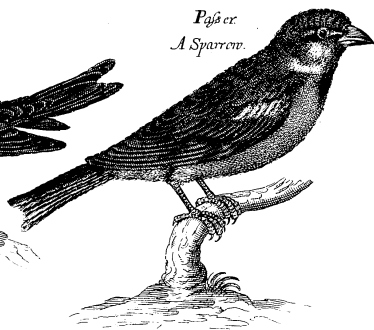
Rubicilla.
The Bullfinch.

Loxia.
The Cresse-bill.

Pipilo
A Sparrow.

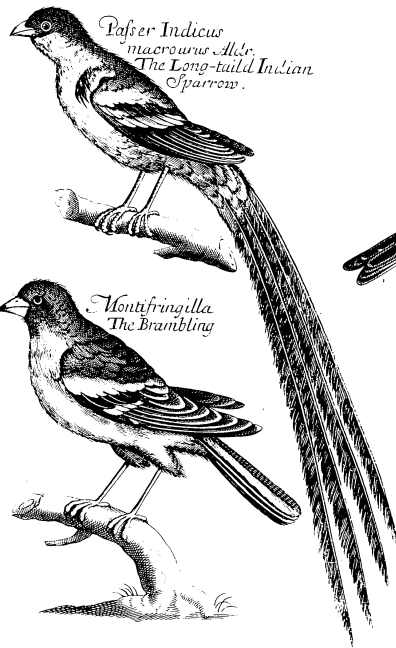

Passer Stultus
Lin
 The Foolish
 Sparrow

Passer montanus
 The mountain sparrow

Passer Indicus
macrourus *Mé.*
 The Long-tailed Indian
 Sparrow.

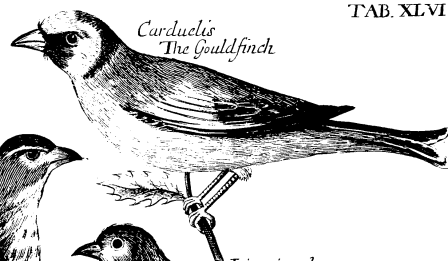
Fringilla
 The Chaffinch.

Montifringilla
 The Brambling

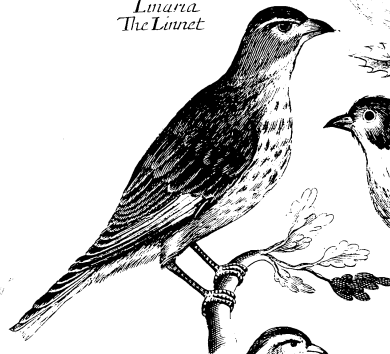

Tijequacu parara

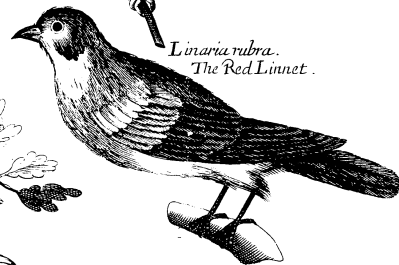

Carduelis
The Gouldfinch

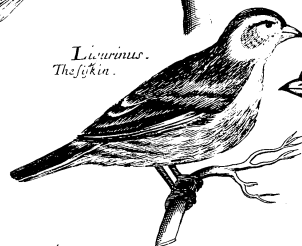
Linaria
The Linnet

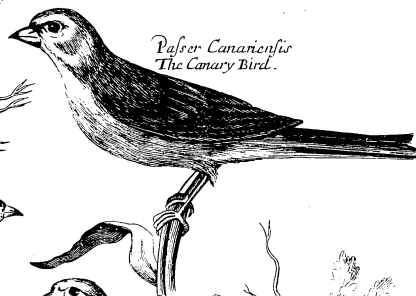
Linaria rubra.
The Red Linnet.

Linurus.
The Siskin.

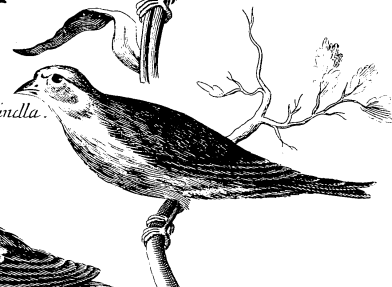
Passer Canariensis
The Canary Bird.

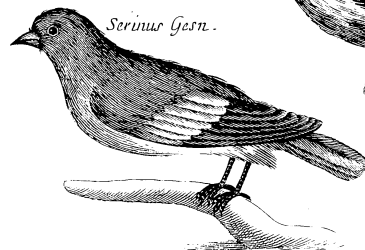
Arremonops Anadavacensis.
The Anadavac Bird.

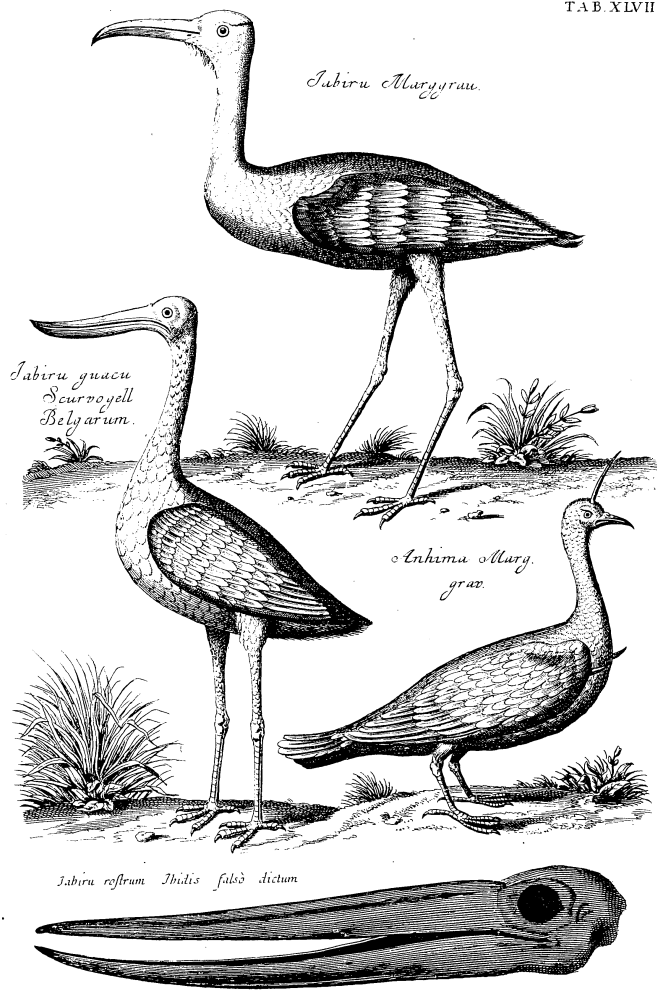

Citrinella.

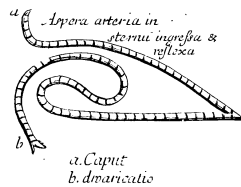

Serinus Gesn.

Gru
The Crane

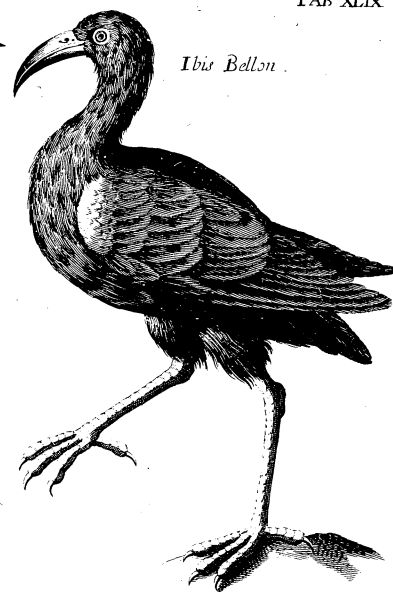

Gru *Baleanca*

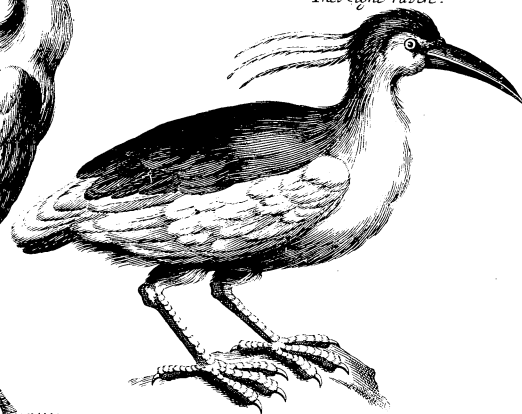
Ardea cinerea
major
The Common
Heron.

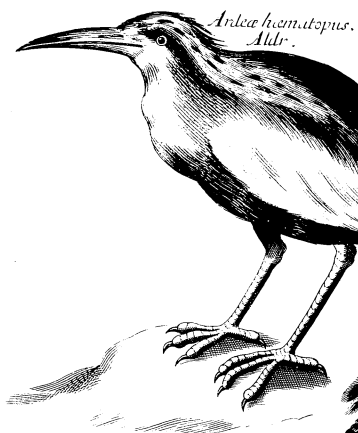
Ibis Bellon.

Ardea alba
major
The Great
White Heron.

Ardea cinerea minor
The Night-raven.

Ardea Stellaris.
The Bittern.

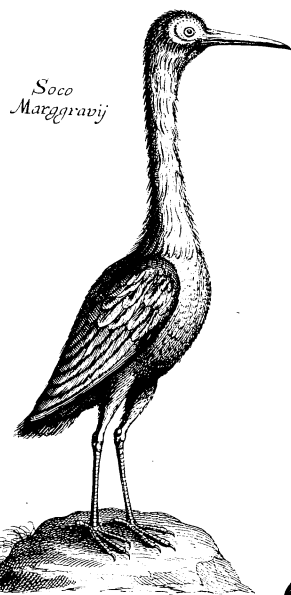

Ardea congener

Squialotta Aldr.

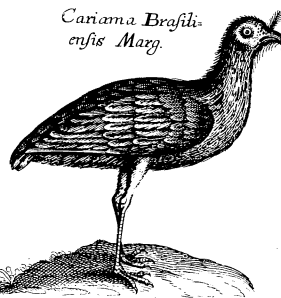

Soco
Marggravij

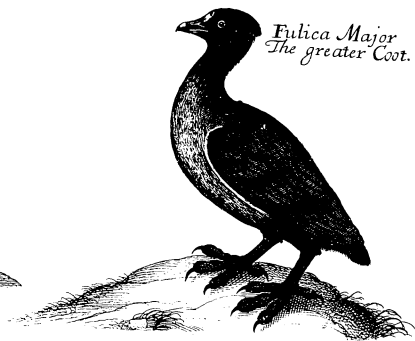
Cocoi
Marggravij.

Cariama Brasili-
ensis Marg.

Ardeola Brasili-
ensis Marg.

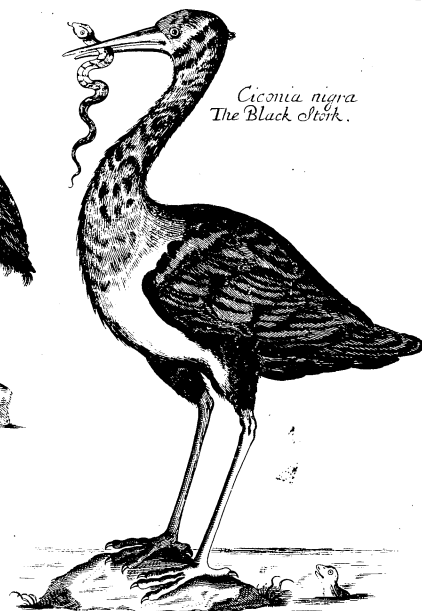

Fulica Major
The greater Coot.

Ciconia alba
The Stork.

Ciconia nigra
The Black Stork.

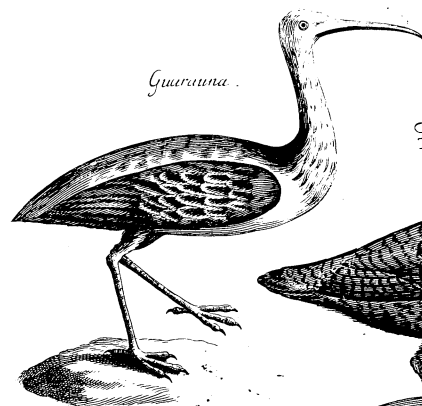
Platya seu Al-
batteola.
The Spoon bill.

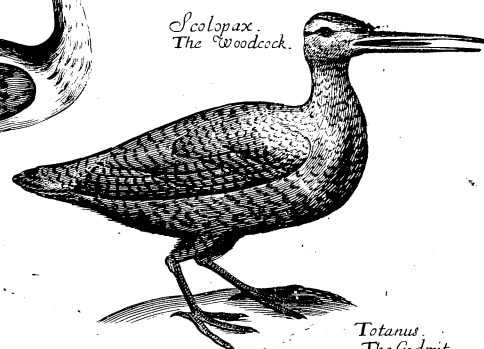
Ardea stellaris.
The Bittern.

Gallinago.

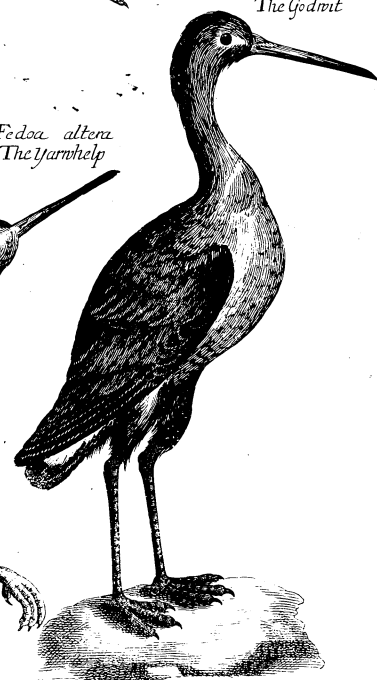
Scolopax.
The Woodcock.

Gallinago minor
The Snipe.

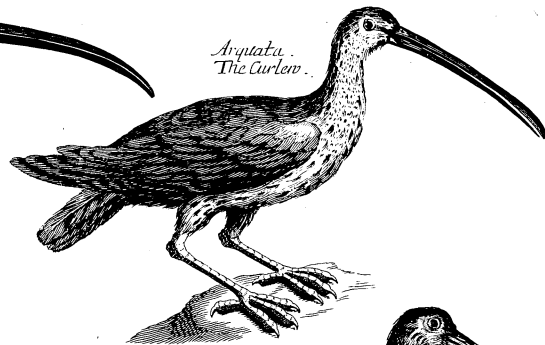
Fedoa altera
The Yamwhelp

Totanus.
The Godwit

Arquata
The Curlew

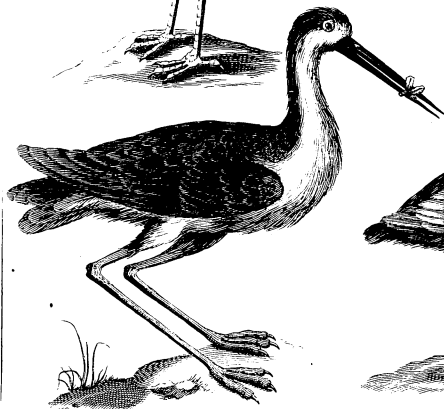
Falcinellus Aldr.

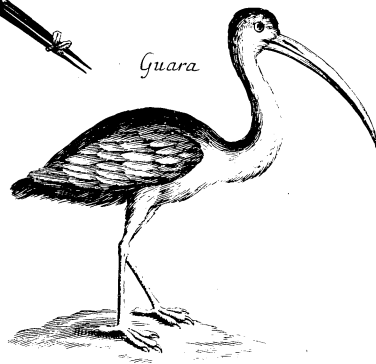
Curicaca

Himantopus

Guara

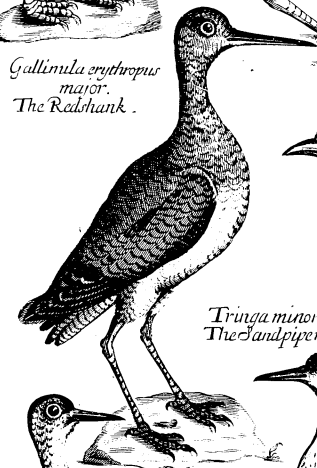

*Glottis seu Pluvialis
major Ald.*

*Hemutopus.
Bellony.*

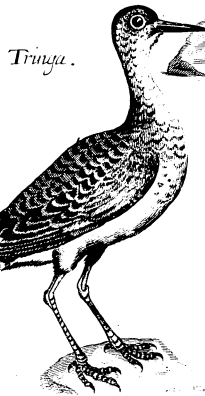

*Gallinula erythropus
major.
The Ralshank.*

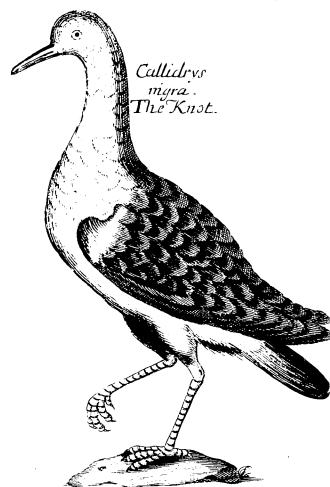
*Morinellus.
The Dottrell.*

*Tringa minor.
The Sandpiper.*

Tringa.

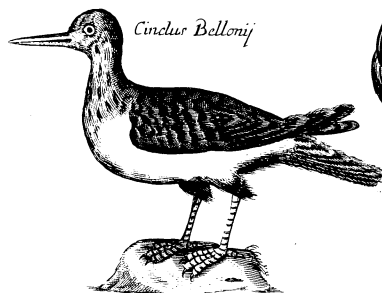

*Callidrys
myra.
The Knot.*

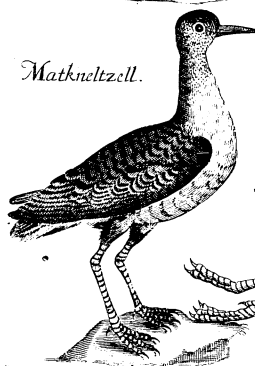
*Rothknüvel.
an Avis pugnax
fem.*

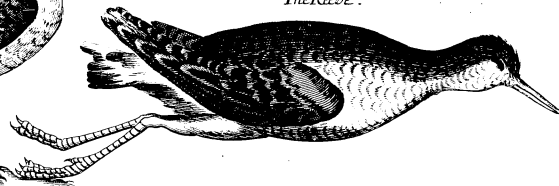
Cinclus Bellonij

*Avis pugnax mas
A Ruffe*

Matkneltzell.

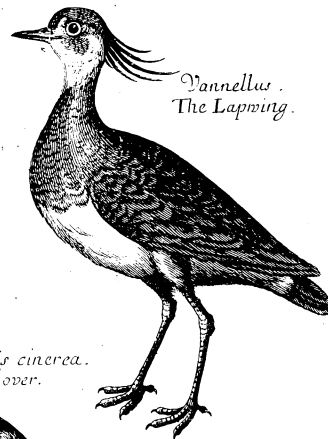

*Avis pugnax femina.
The Kave.*

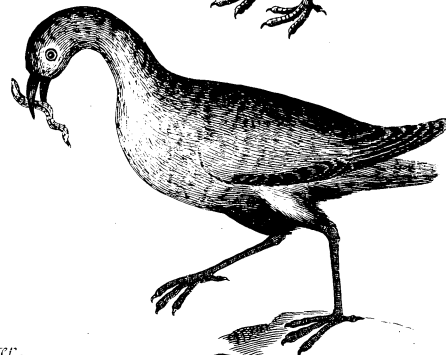
Pluvialis viridis.
The green Plover.

Vannellus.
The Lapping.

Pluvialis cinerea.
The grey Plover.

Merinellus.
The Dottrell.

Charadrius alter.

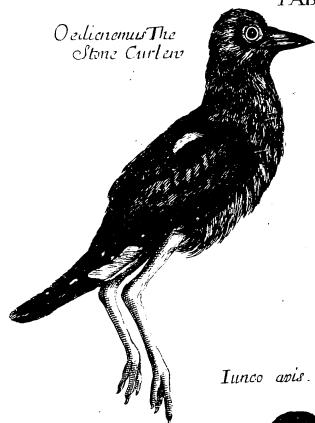
Charadrius.
The Sea Lark.

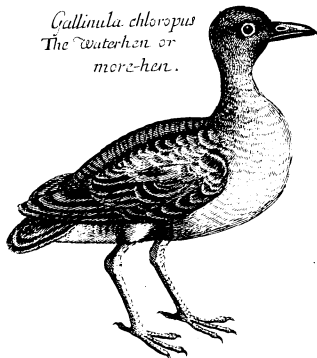
Morinellus marinus
The Sea-Dottrell.

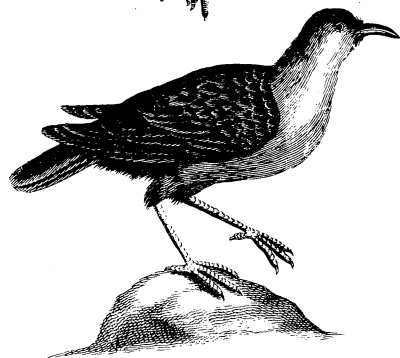
Oedipodus The
Stone Curlew

Gallinula chloropus
The Waterhen or
more-hen.

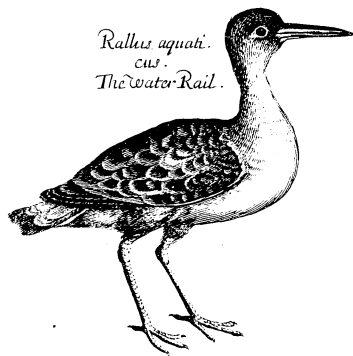
Iunco avis.

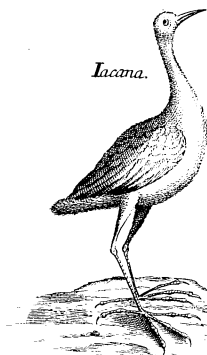
Poliopus Gallinula
minor.

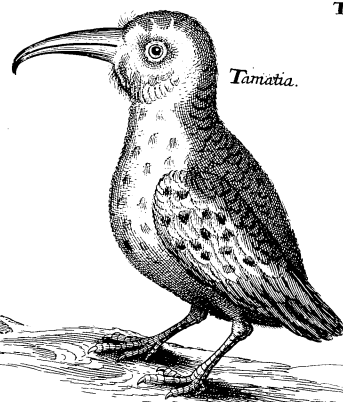
Rallus aquaticus.
The Water Rail.

Iacana.

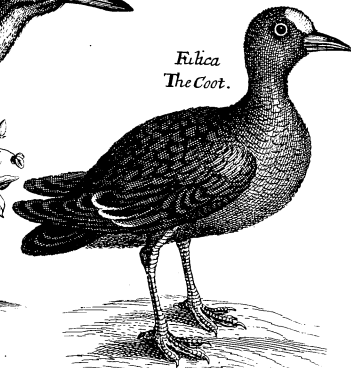
Tamatia.

Colymbus major
The greater Loon or Diver

Fulica
The Coot.

Mergulus melanoleucos
rostr. acuto brevi.

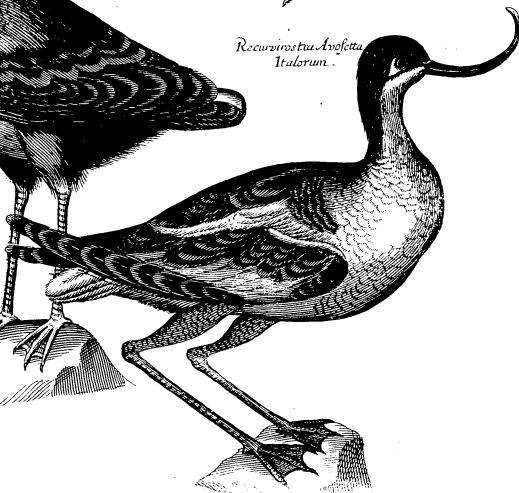
Phaenicopterus
The Flamant

Trochilus Aldrov.

Recurvirostra Anglica
Italarum.

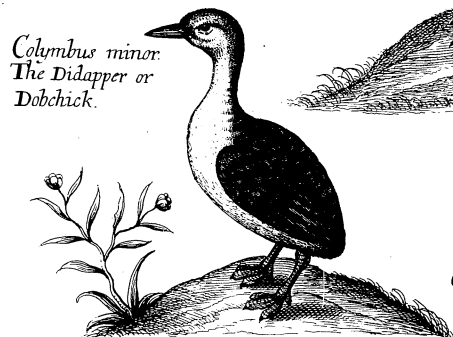

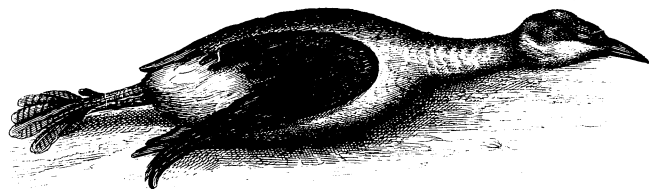
Colymbus cristatus.
The crested Diver
or Loon.

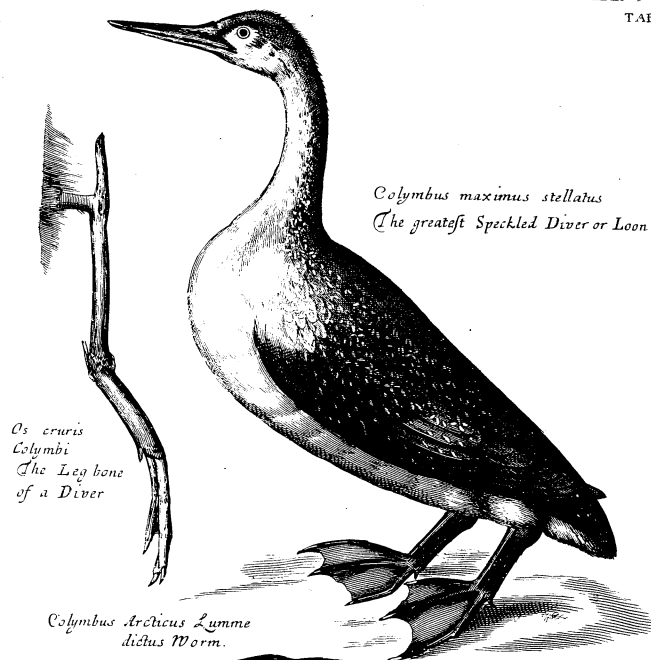
Colymbus maximus caudatus.
The greatest Loon.

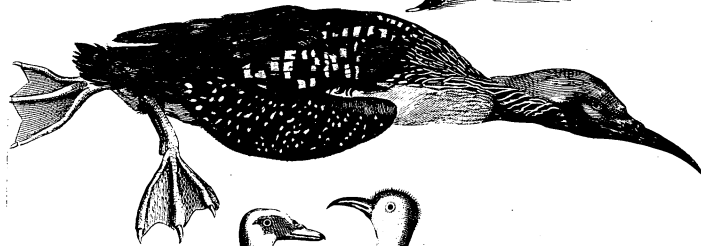
Colymbus minor.
The Didapper or
Dobchick.

Colymbus seu Podiceps cinereus.
The ash-coloured Loon.

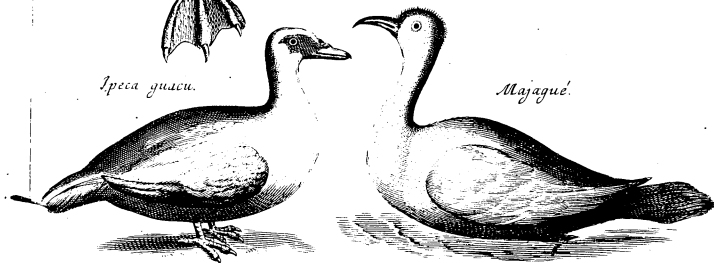

*Colymbus Arcticus Lymme
dictus Worm.*

Ipeca guscu.

Majague.

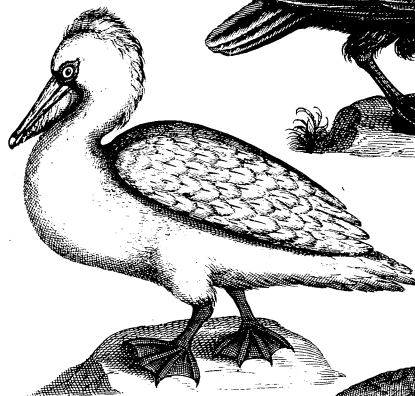
Corvus aquaticus.
The Cormorant.

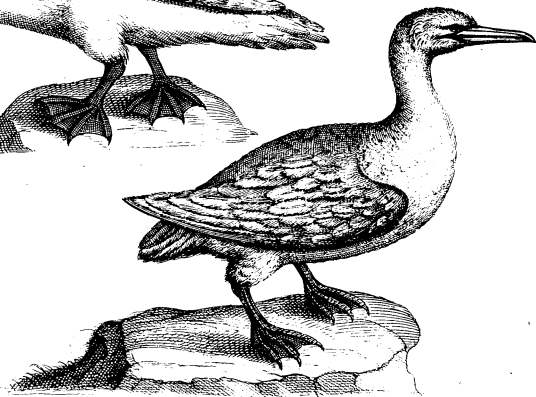
Graculus palmpipes.
The Shagge.

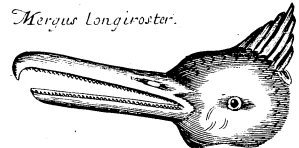
Onocrotalus.
The Pelecanus.

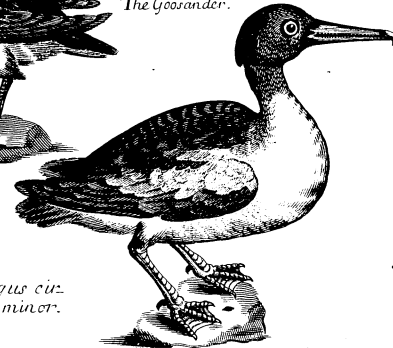
Anser Bosjanus.
The Soland Goose.

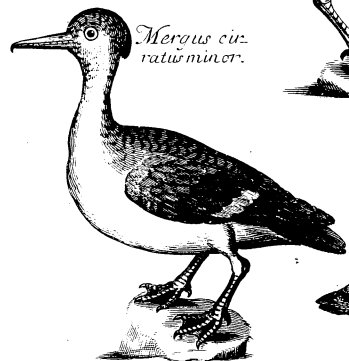
Alca Hoieri
The Auk or Razor-
Bill

Merganser.
The Goosander.

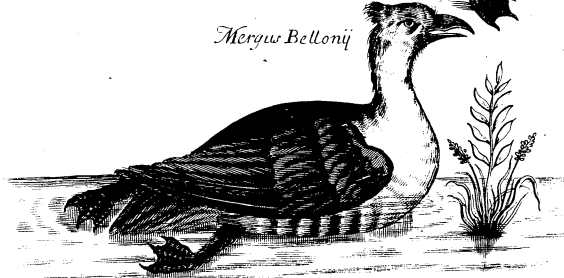
Mergus cir-
ratus minor.

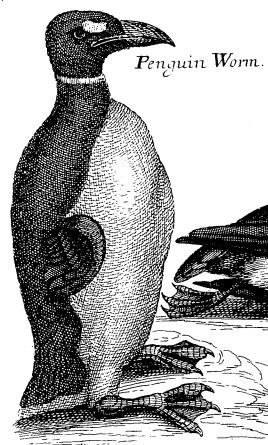

Albellus.
The Snipe.

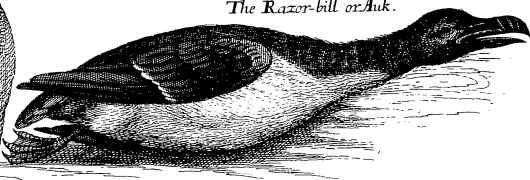

Mergus Bellonij

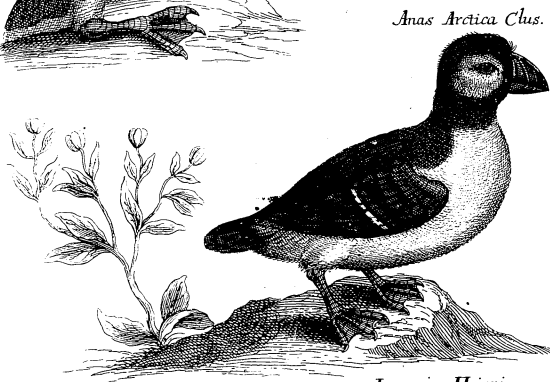

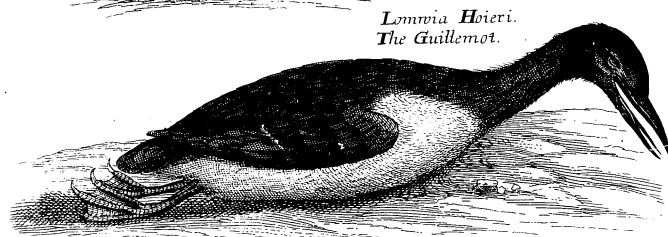
Penguin Wren.

Alka Hoieri.
The Razor-bill or Auk.

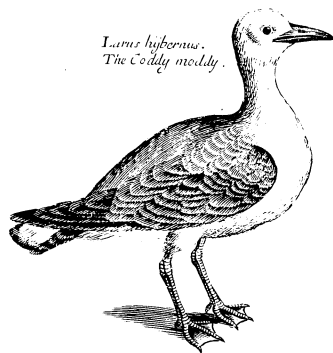

Anas Arctica Clus.

Lomvia Hoieri.
The Guillemot.

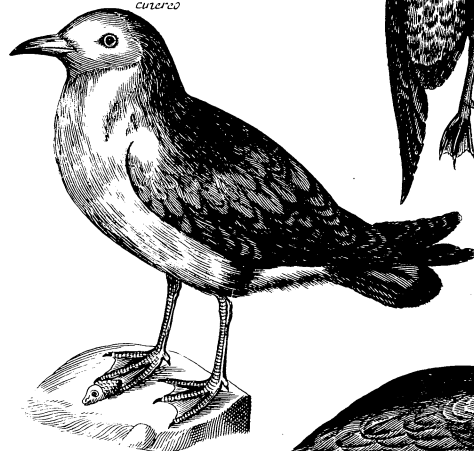
Larus hybernus.
The Cuddy noddy.

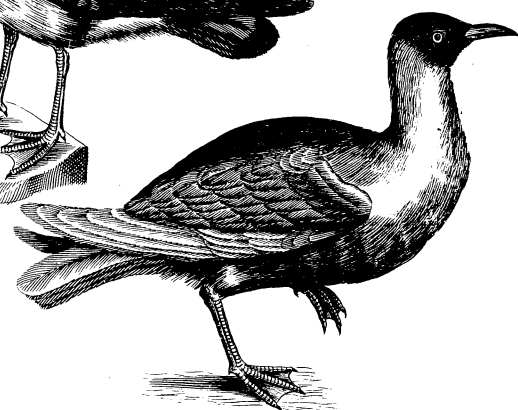
Larus griseus
maximus.
The great grey-
Gull.

Larus albo-cinereus torquatus
cinereus

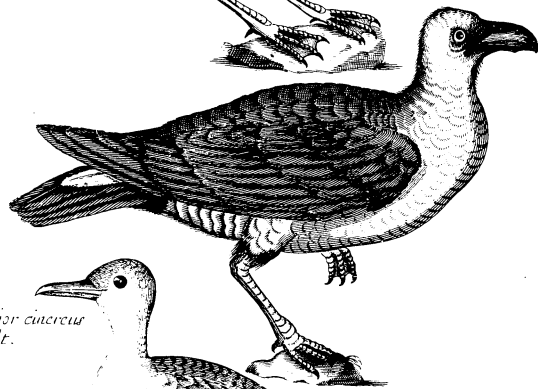
Larus cinereus rostris &
pedibus rubris The Pomit.

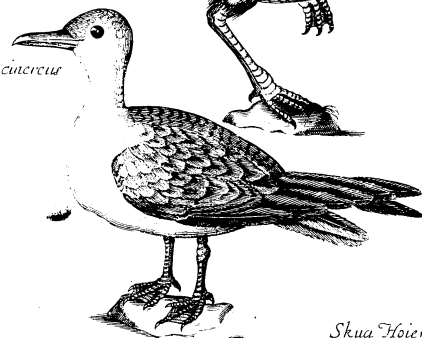
Catarracta Aldrov.

Cephus Aldrov.

*Larus major cinereus
Balt.*

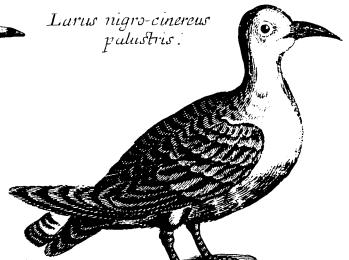
Skua Hoieri.

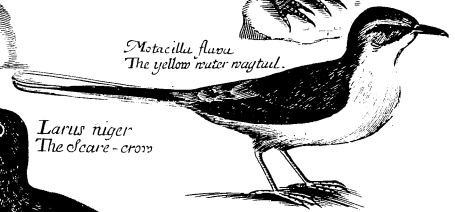
Hirundo marina major
The greater sea Swallow.

Larus nigro-cinereus
palustris.

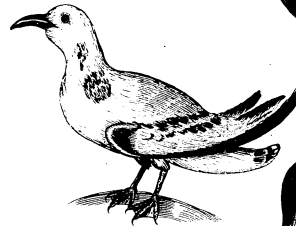
Actocilla flava
The yellow water noddie.

Larus niger
The Scaup-crow.

Larus cinereus Bellon.
The Tarrock.

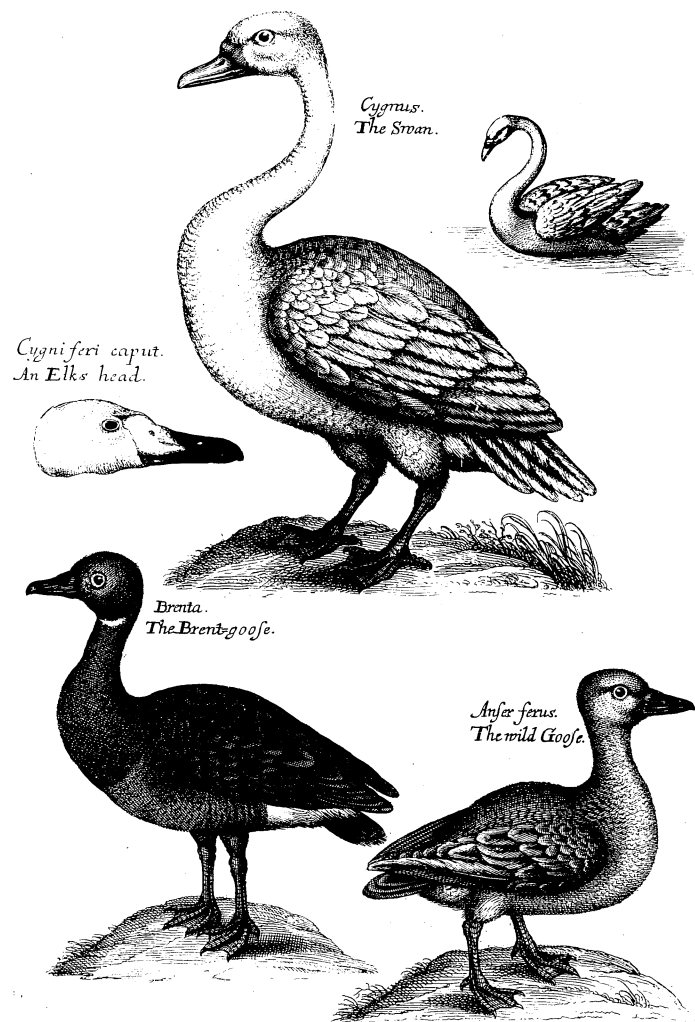
Hirundo marina minor
The Lesser Sea Swallow.

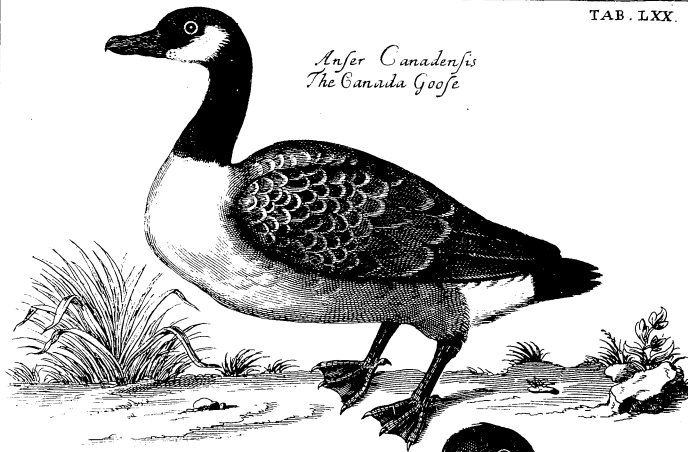
Larus niger fi-
dipes.

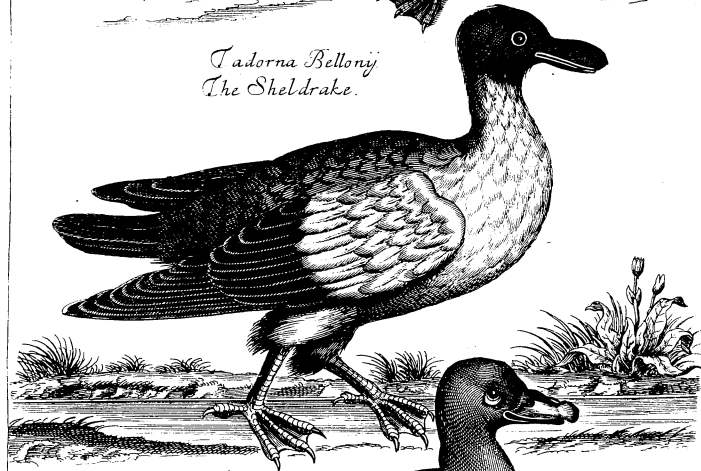

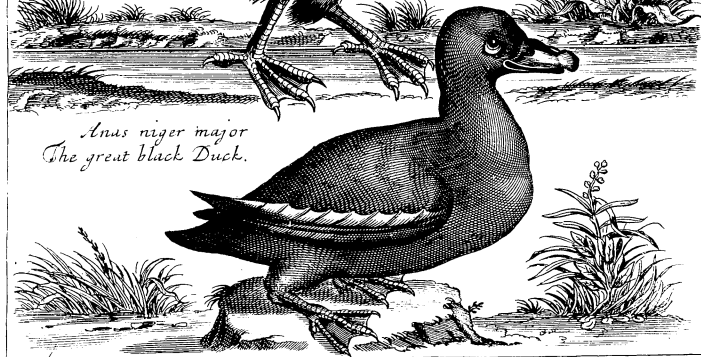
Anser Canadensis
The Canada Goose

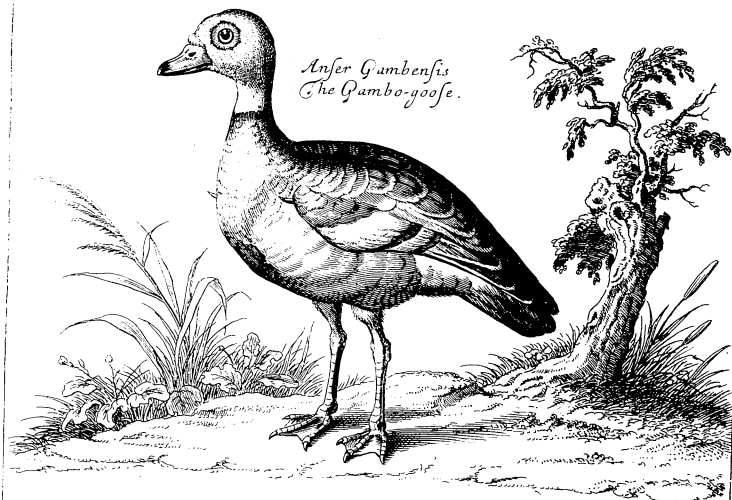

Tadorna Bellonii
The Sheldrake.

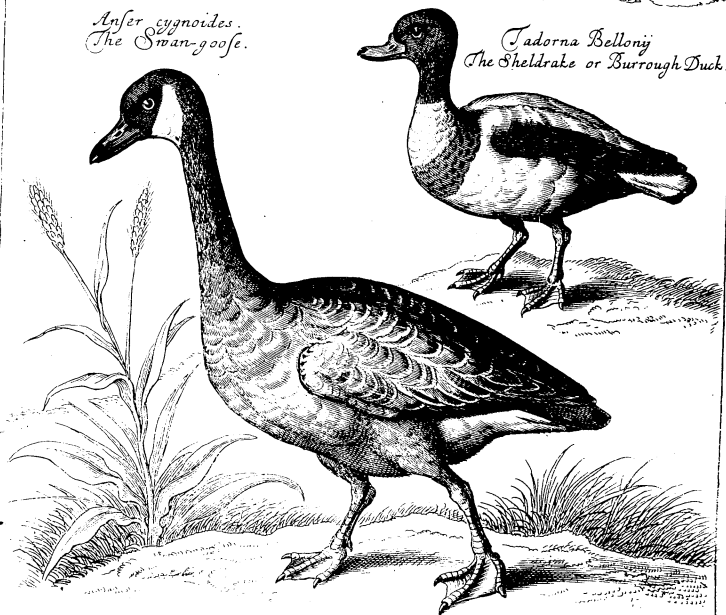

Anas niger major
The great black Duck.

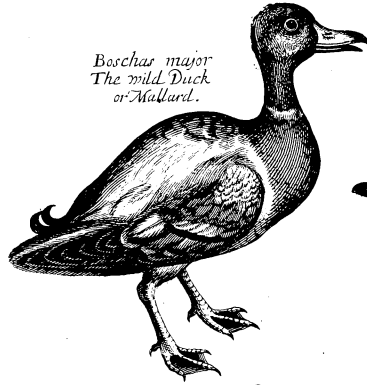

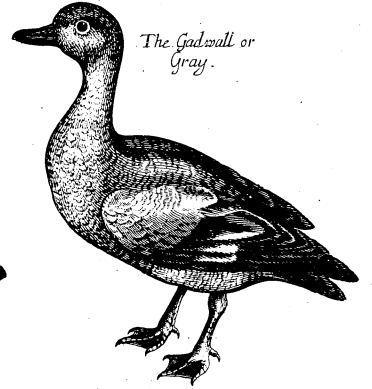
Anser cygnoides
The Swan-goose.

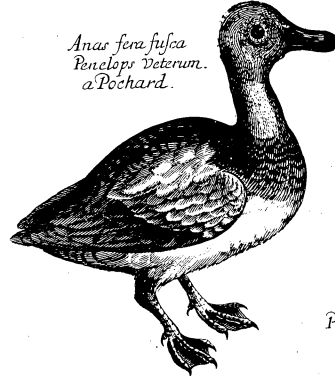
Boschas major
The wild Duck
or Mallard.

The Gadwall or
Gray.

Anas fesa fusca
Penelope Veterum.
a Pochard.

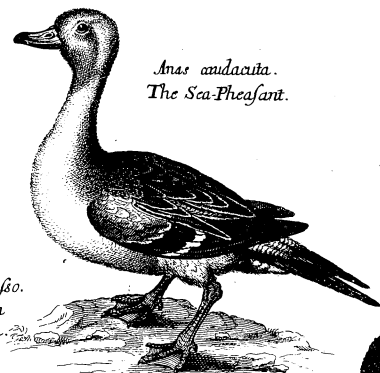

Penelope Aldr
The wigcon.

Anhinga Marggrav.

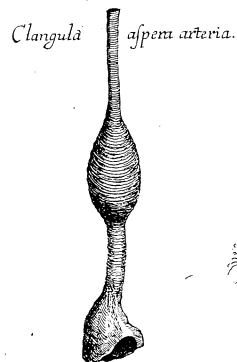
Anas audacita.
The Sea-Pheasant.

Capo rosso.
Anas fera
fusca min.

Anas Fuligula
prima Gesn.

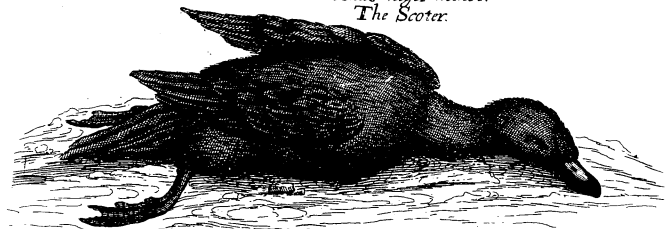
Clangula *aspera arteria.*

Clangula Gesn.
The Golden eye.

Anas dypeata Germ.
The Shoveler.

Anas niger minor.
The Scaup.

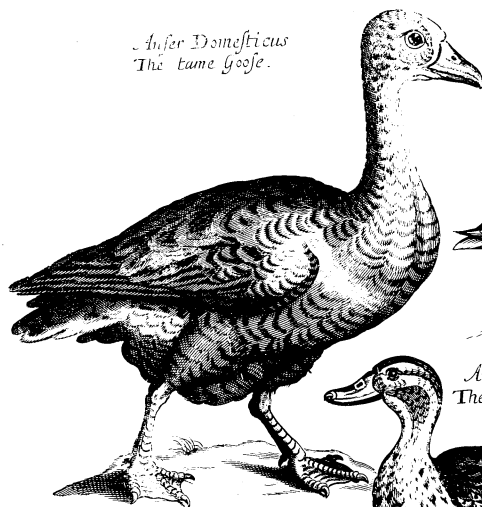

Querquedula.
The Teal.

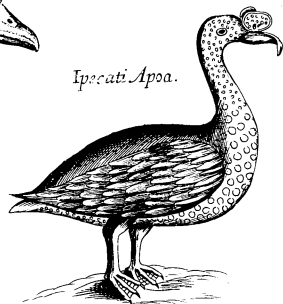

Querquedula altera.
Gadgander.

Anser Domesticus
The tame Goose.

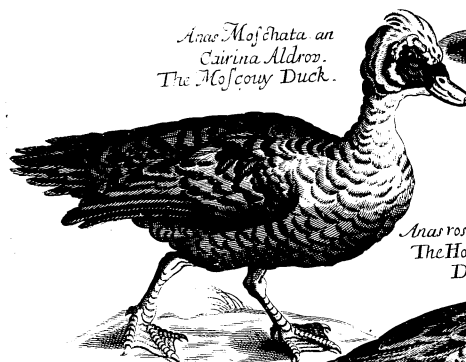
Ipecati Apoa.

Anas Domestica.
The Common tame Duck.

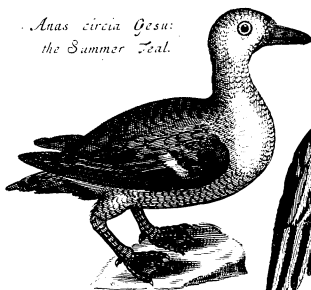

Anas Moschata. an
Cairina Aldrov.
The Moscovy Duck.

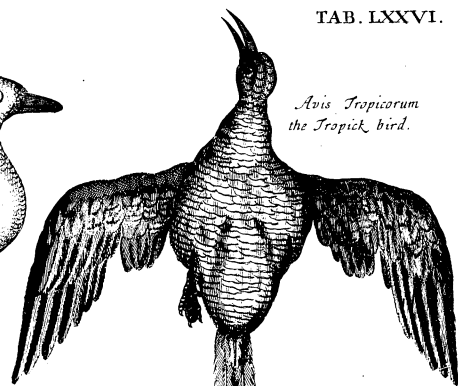

Anas rostris aduncus
The Hook-bill'd
Duck

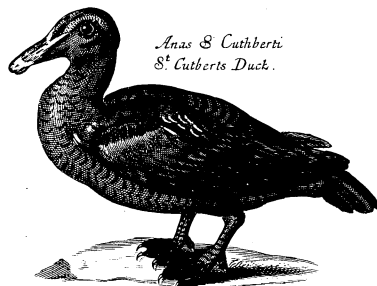

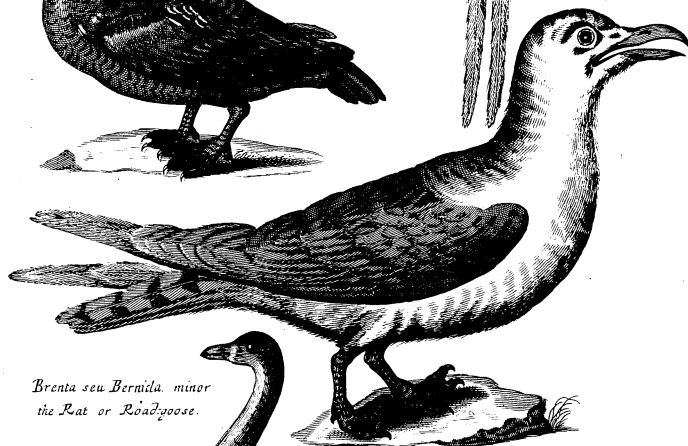
Anas crecca Gess.
the Summer Teal.

Avis tropicorum
the Tropic bird.

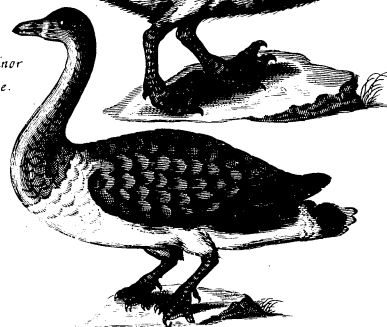

Anas s. Cuthberti
St. Cuthberts Duck.

Larus cinereus minor
the Common sea mew
or Gull.

Brenta seu Bernida minor
the Rat or Road-goose.

Cuculus Prior.
the Cuckow.

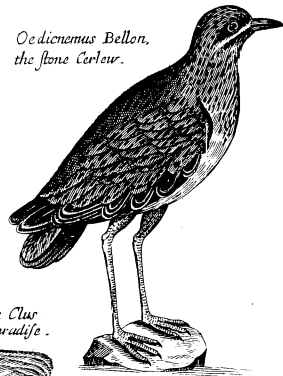
Corvus cinerea frugilega,
the Rayton Crow.

Montifringilla major.
the Greater-Brandling.

Oedionemus Bellon,
the Stone-Corlew.

Manucodiata Rex Clus
The King of birds of Paradise.

The Rabihorcudo.

